בעזרת השי"ת

ס פ ר

ביאור הליקוטים

והוא לבאר ולפרש בעיון נפלא ונורא המאמרים הנפלאים הנמצאים בס' ליקוטי מהר"ן

מעניינים נוראים ונפלאים לעבודת ה' בעומק לב ונפש, ושכירת ומיצוי המדות וקיום עצות רבינו ז"ל בכל הדקדוקים:

בו מבואר ביאוריהם נפלאים, ורמזים נוראים ונפלאים, וקשיריהם נפלאים בדברי ההשגורים הקדושים, ודהתורות הנוראות ונפלאות אשר נקבצו בספר הקדוש והנורא "ליקוטי מהר"ן" שחיבר רבינו דהקדוש והנורא נהל נובע מקור חכמה

רבינו **נחמן מברסלב** זצוק"ל

יע"א

עפ"י ביאורי ודברי תלמידו המובהק הרה"צ הקוה"נ מוה"ר **נתן** זצוק"ל בכתב ובע"פ

אשר על ידי הביאורים הנ"ל יראה המעיין כמציץ מן החרכים העמקות הנפלא שיש בס' ליקוטי מהר"ן אפס קצהו יראוה וכולו לא יראה, כי א"ס ואין תכלית לעמקות הס' ליקוטי מהר"ן הק', כידוע מדבריו הקדושים המבוארים בס' "חיי מהר"ן", וס' "שיחות הר"ן", וכמבואר גם בהס' הזה בההקדמה, לך נא וראה שמה. מאת האיש האלקי הרה"ג החסיד קדוש וטהור וכו' מוה"ר **אברהם** זצ"ל בן להקדוש וו"ח וכו' וכו' מוה"ר **נחמן טולטשינער** זלה"ה:

נעתק ע"י הרה"ח הנעלה יר"א מוה"ר **משה יהושע** בר' אשר זעליג מטעפליק זללה"ה וע"י הרה"ח יר"א מוהר"ר **שמעריל** בן ר' אברהם אליהו זללה"ה מברדיטשוב. הס' נדפס עוד בחיי המחבר אפס קצהו מעט מזעיר ועתה נאסף ונקבץ רובו ככולו ע"י עבודה ויגיעה וטרחה מרובה

ע"י הר' **שמואל** בר' **ישעי' הלוי הורוויץ** ויוצא לאור על ידו,

הוצאת ישיבת ברסלב להורה ותפלה

נדפס פעה"ק **ירושלים** תובב"א בשנת **תרצ"ה** לפ"ק

עלי השוב וזכר פתאם היקר הנדיב הנכבד המכובד עומד לנקד ונד חסד מעשים בחסל מצוך וכו' מרת מרים בת ביילא חינע תחי' המכונה לאנדאן עבור שזכתה ליתן סך עשרה לח"י להדפיס הספר הקדוש הזה וזכה גרמה להפליט הספר.
ובזכות זה תזכה לכט"ס בגו"ר ותוסיף כוחה ולרחות בניחת מעתה לדקינו בב"ח.

על כטוב יזכר כי' נתן ז"ל פנחס יהושע וזוג' מרת שרה ניטל. וכי' אפרים בר' ליפע וכי' שמואל מאיר בר' אפרים זלמן וכי' ישראל נדלי' בר' בנימין וכי' שלמה וועקסלר. עבור שטרמו ויגעו בסיוע להדפסת הס', מכס בכתיבה וכעתקה מכת"י, ומכס בכתעורות להדפסה. ומכס בסיוע ממון, יפלס ה' מאכוותם בפולה תמן.

לזכרון עולם יזכר נשמת כתאב כלי מרת חמר ז"ל חיים לירישמאן עבור שנתנו מעזבונה סכום כגון של כדפסת הספר הזה ועשרים לירות. נפטרה ט' טבת תרפ"ט, ונשמות כי' לייב מענדיל בר' יוסף חיים שנפטר יום ח' סוכות וזוג' כח' ניטל ז"ל שמחה שנפטרה ט"ז תשון עבור שר' שמחה יצחק שמואל בורנשטיין נתן עבור עלוי נשמתם סך עשרה לח"י ונשמת כי' ליפע שנפטר י"ח שבט עבור שנתו כ' אפרים נ"י נדב להדפיס גליון תמר.
ובשכר זה תכויכה נפשותיהן לרוות בגלוי כחיים ויזכו לכתוב כמקווה בעת כתמי' בב"ח:

לזכרון נלח יזכר נשמת כמנוח כרכ"ח מוכ"ר משה יהושע כמכונה אלטר בזשולנסקי מטטפליק גיסו של בעכמ"ח. נכרג על ק"כ עש"ק י"ב חדר תרע"ט, ונשמת כמנוח כרכ"ח מוכ"ר שמעריל בר' אליהו ז"ל מבדיטשוב. ונשמת כמנוח כרכ"ח מוכ"ר שמואל העשיל בר' אברהם צבי פרידמאן ז"ל נפטר בעכ"ק יפו י"ד כסלו תרע"ח, עבור שיגעו וטרחו לכתוב ולכעתיק כתחנים של בעכמ"ח ז"ל ונדפס ע"י כתבס ובשכר זה תכויכה נפשותיכס לרוות בגלוי כחיים ויזכו לכתוב כמקווה בעת כתמי' בב"ח.

זהו מה שנדפס בהדפסה ראשונה בחיי כמחבר ז"ל
נתנדב נאפאליון להדפסת הספר. לעילוי נשמת משה בן יצחק מענדיל: עוד נתנדב נאפאליון ומלי להדפסת זה הספר. לעילוי נשמת משה בן מרדכי, ולעילוי נשמת שמואל בן בעריש. ולעילוי נשמת כאשה עלע ניטל בת משה יהודה הירש. ובשכר זה תכויכה נפשותיכס לרוות בגלוי כחיים ויזכו לכתוב כמקווה בעת כתמי' עם שאר לדיקי עולם:

תנצב"ה

ידוע להוי שזה הס' הק' ושאר הספרים שיצאו ושיצאו לאור על ידינו מוקדש (אחר שילום חיובורת ההדפסה) לקרן קיימת ופירות נאכלין לעניני רבינו הק' חלק להדפסה שאר ספרי ועניני רבינו באדמו"ר. וחלק להחזיק ישיבתינו בירושלים **ישיבת ברסלב לתורה ותפלה**. העוסקים רק בתורה ועבודה"ש ואנ"ש שבאומן על ציון רבינו הק' ע"כ כל מי שיראת ד' בלבו ובפרט שניצוץ רבינו הק' בקרבו. ומי שחביבות אה"ק וירושלים עיה"ק והתורה הקדושה מתנוצץ בו יסייענו לגמור להוציא מכח אל הפועל. ובזכות זה נזכה לישועה שלימה, ולגאולה שלימה. במהרה בימינו אמן.

המדמרת המו"ל

שירת תודה והודאה
מאת נברא נגוע ומעונה.
ושפל אנשים נבזה וחדל אישים.
אשר חשך וצלמות סבוהו ימים רבים.
לאל אשר עולם ברא המחלצו ומוציאו.
בנסים ונפלאות אשר לא היו מימים קדמונים.
הפעם אודה את ה' נעל כל אשר גמלני, דגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב. וזיכני בכמה מיני

יסובבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו.
שירה חדשה שבחו גאולים ממות לחיים
יצאו מבית האסורים לבני חורין.
על שפת הים הודו המליכו ואמרו בעת עלייתם
בהר ה' ומקום קדשו.
ה' ימלוך לעולם ועד.

זכויות חנם, חסדים ורחמים גמורים, ויותר על הכל שקרבני מבין עטקי הקליפות למקור החיים למקור הקדושה להנחל נובע מקור חכמה לרבינו הק' והנורא זיע"א. וזיכך וצירף אותי כמה ימים ושנים. ביסורים מיסורים שונים, בעלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, הכל כדי להתקרב אל הקדושה, וזיכני לתחוב את ראשי בכל הקיבוצים של אנ"ש הן בפולין והן ברוסי' ולהכיר כל אנ"ש פב"ס. ובפרט העולה על הכל שזיכני במס"נ ונסיונות כאלה לדלג הרים וגבעות. ולבא על ציונו הק' אומנה. ולהיות שם עתים וזמנים שונים. איזה שנים כפולים. ושלשה ראשי שנים אשר אין למעלה מתיקונם. ואת ההתחדשות המוחין, ודעת ורצון וכסופין. שמשיגים לבלות כל הימים. ברנונים לפני בורא כל עולמים. אשרינו שזכינו עד כה:

ומרבד כל אלה עצמו ועמקו חסדיו ונפלאותיו כאלה וכאלה. שאילו כל הימים דיו וכו' ואין לצייר אפי' במחשבה וכ"ש בפה וכ"ש וכ"ש בכחב עוצם נסיו ונפלאותיו שעשה עם שפל אנשים כמוני לחוציאני מבין שיני אריות מאלפים ורבבות סכנות מות ממש ועינוים ויסורים שונים וחולאים ורעבים הרבה. ולהוציאני בספירת נצח שבנצח מידת רבינו הק' מבית האסורים בזיקים וחושך וצלמות להביאני לאה"ק חמדת לבות ורעיונים. אל ביתי וחמדת עיני הביאני. ראה פני לא פיללתי והראה לי אלקים גם את זרעי. ואסיר תודה אני להודות ולהלל מכל הד' שחייבים להודות כי כלהו איתנהו בי כפול משולש מרובע וגם פה לא עזבני ויסוד לבנין חברתינו ישיבה ע"ש רבינו זיכני ואע"פ שראשיתנו מצער ואחריתנו ישגה מאד. ותודה ותהלה מיוחדה לאל איום ונורא אשר זכינו להוציא לאורה ביאורי תורות נעלמות ונשגבות. מאיש פלא חי עולמים אשר זה הוא לו לשם ולתהלה מבנים ובנות אשר בקבר שפחותיו יהא דובבות וזכות הרבים בו תלוי והעבודות יחשב לו כאלו חי בשני עולמים. יזכינו השי"ת ויגמור בעדינו שנזכה לקיים ולבלות כל הימים והשנים באמת וברחמים אך ביראת ה' כל הימים ובירור ומיצוי המדות וקיום העצות, ויתרומם ויתעלה שמו של בורא עולמים. והצדיק הנכלל בו לעולמים. ואנחנו נהי' לזה גורמים. ונזכה ונחי' ונראה ציון ביפיה ותפארתה ובית המדרש בנוי בכללי ופרטי בב"א:

ובכן כאשר זכינו להוציא לאור אלו היסודות הנוראות מהאיש הנפלא. אשר שמו מהולל ומפואר בפי כל אנשי שלומינו ואורו מאיר ע"י תלמידיו העובדים מאומן ומפולין בדרכים ישרים ונפלאים. וכאשר רצונו ומגמתו לעורר אנשים. להוציאם מגשמיותם ע"י קיומם עצות רבינו ז"ל בעומק עמקים. וכן כוונתו ע"י שיחותיו להקים דעת רבינו הק' אשר יסודו בתפלה שעומד ברוב גבהי מרומים. ובכן מוקדש הכל להרם ולרומם באלו הזוכים לקיים בקיומים בהשוקדים ועובדים בעבודתם לשבר תאות גופם והעושים מנוף נפש בעבודתם בתורה ותפלה בבחי' מבשרי אחזה אלקי:

הכ"ד המסדר והמו"ל שמואל ב"ר ישעיה הלוי הורוויץ

ועל הטוב יזכר האמו"ר הרה"ג מוהר"ר ישעי' ב"ר אשר יחזקאל הלוי הורוויץ עבור שהדריכני מנעורי בחוי"ש ומצוות והרה"ח ר' אביצ בר' מרדכי דוד וחבירי אנ"ש שבארץ וחו"ל שסייעוני הרבה להתקרבות לרבינו הק' ועבודת ה' ישלם ה' משכורתם כפולה.

וזכות המצוה שטרחתי יעמוד להם לנצח: וזכות רבינו הק' ומוהרנ"ת יגן עליהם ועלינו ועכי"א אכי"ר.

19/08/2018תוכן

מפתחות מספר ריאור הליקוטים

אוצר התכמות

כקדמה מבכח"מ דף ע' ב' ג'
תורה ע' מלק"מ מאמרי תמימי דרך ז' מ'
תורה ב' מלק"מ מאמר מהכ"כ ט'
תורה ג' מלק"מ מקרוקתא ט'
תורה ד' מלק"מ מנכי יו"ד י"ע י"ב י"ג י"ד
עד כאן מכדפסת בעכח"מ ובס' כ"ע עמוד ל"ע
תורה כ' מלק"מ בחלילות ז' מ' ט' י' י"ע מכדפסכ ב'
תורה ו' קרע את יכועע דף י"ע י"ב ובק' לק"מ כ"ב
תורה ע' מלק"מ מגורת זכב ג' ד' כ' ו'
מכדפסת בעכח"מ י"ב י"ג י"ד ט"ו ט"ז י"ז
מכדפסכ ב' ובשמטה בסיף ח' ודף מ"ע מלבד בס' שימות וסיפורים מעמוד כ"ג עד סוף חלק ע'
תורה ז' ט' קי"ב תכומות כ"ג כ"ד כ"ה מ"ע
" יו"ד ופלה כמשפטיס כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח
" י"ע חני ב' כוע שמי כ"ח כ"ט ל' ל"ע ל"ב ל"ג
" י"ב תכלה לדוד ל"ג ל"ד
" י"ג תשרי כשנתכ ל"ד ועי' בקוני לק"מ ט' יוד
" י"ד לכמשיך שלוס ל"ד ל"ה
" ט"ו חור כגוז ל"ה ל"ו
" י"ז מריקים שקיבס ל"ו ל"ז
" י"ח ר"י מעתמי ל"ח
" י"ט תפלה למנקוק ל"ח ל"ט ובסוף בספר. ובס' כ"ע — קכ"ז קכ"ח קכ"ט
" כ' ט' תיקונין ל"ט מ' מ"ע ובס' שימות וסיפורים חלק ו' — ע' ט' י' בשמטות ושימות מ"ע מ"ב
תורה כ"ע עתיקא ע' ב' ג' ד' כ' ו' ז' ח' שחר דף מ"ב כג"ל ובס' כ"ע קכ"ה
" כ"ב מבאת ט' י' י"ע י"ב י"ג
" כ"ז רליקע ל"ו ל"ז ל"ח
" כ"ט חזיל בעי ליתתע ל"ח
" ל' מיברע דסכינע ל"ח ל"ט ס' ס"ע
" מ"ט לשמח שם שכל ס"ב
תורה כ"ע שמר רע"ק בקונ' לק"מ — ע'
" נ"ב כנעור בלילה ס"ב מלבד בס' כ"ע — ז"ח יח י"ט כ' מ"כ מ"ו מ"ז

תורה נ"ד ויכי מקן ס"ב ס"ג ס"ד ס"כ
ובס' שו"ס חלק ו' — ע' ט'
" נ"כ חבע שחול ס"ו ס"ז ס"ח
" נ"ו וביום כביכוים ס"ח ס"ט ע'
" נ"ז שחלו מריב"ק ע' ע"ע
תו' ס' פתח ר"ם ע"ע ע"ב ע"ג ע"ד ע"כ ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"ע פ"ב מלבד כשחלמה מחפחת כליקוטים ובספר כוכבי אור חלק ד' שנון ושמחה קט"ו קט"ז קי"ז קי"ח קי"ט ובקונ' לק"מ י"ז י"ח ומלל כספמ"ע על מעשה ע'
תו' ס"ע מדי כ"ם פ"ב פ"ג פ"ד פ"כ פ"ו פ"ז פ"ח
" ס"ב ויסב חלקוס פ"ח
ובקוני לק"מ ג' ד' כ' ו'
" ס"ד בע חל פרעה פ"ח פ"ט ל' ל"ע
ובקוני? לק"מ כ' ו' ז'
" ס"כ ויחמר בועז חל רות ל"ע ל"ב ל"ג
" ס"ו פי שניס ברוחך ל"ג ל"ד ל"כ ל"ו ל"ז
" ע"ד רומה על שמים ל"ז
" קנ"כ חריכת חפיס וע"י בסוף כספר ובס' כ"ע קכ"כ קכ"ו
" רפ"ע ל"ז ל"ח
" ר"פ ל"ח ל"ט
" רפ"ב חזמרה לע' בעודי ל"ח ל"ט
ובס' כ"ע כ' כ"ע
בשמטה ע' כי' חברכס ל"ט ק'
לק"ת ת"ו ע' תקעו ממלכ ק' ק"ע ק"ב ק"ג ק"ד
ובס' כ"ע קכ"ו
" " ד' ופת כעורבים ק"ד
" " כ' תקעו חמוכ ק"ד ק"כ ק"ו ק"ז ק"ח
ובקוי לק"מ כ' כ"ע
" " ז' כי מרחמס קי"ע קי"ב קי"ג קי"ד קט"ו קט"ז—קכ"ע ובס' שו"ס ס"ע ס"ב ס"ג
" ס' תקעו תוכחה — קכ"ע קכ"ב
ובקונ' לק"מ י"ד ט"ו ט"ז
תו' י"ב ע"ב בס' שו"ס מ"ד מ"ב מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט
" ע"ע חנלים נפלו בנעימים בסוף כספר ודף מ"ע
" ק"ט קכ"ג

הקדמה מבעל המחבר ונדפסה בס' שיחות וסיפורים כרך א'

כבר כודיעו רבינו ז"ל: שגם במלוות שים עליכם טעמים כרומניים: ים להאמין שבעיקר כוח טעמים כרומניים לחין סוף שנמלא גם כי תורייתא וקוב"ה כולא חד (וכבר כזכרתי מזה להעיון חסר כתבתי בחות ג' כ"ל) וכן במלות תלמוד תורה כעולה על כל המלוות (במדוחר מזה גם בספר במדות גזה"ל כרגל הלימוד עולה על קיום כל המלוות) חעפ"י שבפשיטות כל טעם כנגלה כוח למען דעת לויך להתנהג בכל דבר: חת כדרך חשר גלך בה וחת במעשה וכו' חבל גם בזה כל עיקר במלוה כוח בלשון סגולה להללחת הנפש: כפי טעמים כרומניים חשר בה (ועיין בספר במדות גזה"ל כל ידיעה בחפשטי התורה וכו' כידיעה בזאת בעלמה כיא כללחת הנפש) וכן מבואר מדחז"ל בחס' זבחים: לעניו הלימוד שבהלכות קדשים שכוא כילכתא למשיחא: חבל דרוש וקבל שכר: **והנה** כחשר יגלא חפי רבינו ז"ל כמה דברים נוראים בהכרח לימוד ספרו כי גם מיום כתגלות כסחרי תורה שבזוה"ק. תכיה בזה לבד כסגולה להללחת הנפש במבואר בזה מדברי כחריז"ל: גם לעניו הלימוד בכל חכמת הקבלה שחתגלה על ידו (רק שלא כ"ח רצוי לזה הלימוד שבקבלת האריז"ל מלשונות הבהשמה חשר בה: ולהבדלתי רצוי מניע קלקול מ"ו כמובא מזה בס' חיי"ם: חבל להרחויס לזה: חלא חלא מוכרחים דבריו והשגותיו בק') ורבינו ז"ל קרא פ"ח לספר עץ כחיים בשם ספר מוסר ואמר בזה"ל סע ח טייער מוסר ספר סע חיז: והפליג מאד ביקר מעלתו: ועתה כפי המובן—ברוממות רבינו ז"ל: ים גם מזה בעלמו להבין מרחוק מרוממות לימוד תורתו ובללחת הנפש שזוכים ע"י כל דיבור ודיבור שבה: ואגב תורחא בעני—להזכיר מה שמובא מזה קלת בהשיחות שלחר בסיפו"מ (וגם בלק"ה מובא מזה) שרבינו ז"ל כפליג חלא לפני מורי"ת בעולם כה בתורה לכוליח חת כחדם מכל מיני טעופת: ואמר לו בזה"ל: גלייך דוא ווייסט דאס כה פון דער תורה: ומאמר רבינו ז"ל (שמובא בחיי"ם) חני נחל במטכר וכו', מבואר ג"כ מדברי מורי"ת שסובב בעיקר על דברי תורתו בק', ובס' במדות בחות לדקה: מבואר מעלת יקר בלימוד כי בתורה ובמעשר ובשבת נותנים חיים בשמיים ג"כ—ועוד בעני לספר חשר רחיתי בניח מבי: חים זקן חשר בימי נעוריו בתחיל לנסוע לרבינו ז"ל עם דודו שהיה מלמדי רבינו ז"ל: ודודו היה חותו קלת לפני רבינו ז"ל: שהוא בר מוריין ובתחיל רבינו ז"ל לעוררו על בתמדת בלימוד: ואמר לו בזה"ל: דיא ליפטן זאלען דיר ניט לו שטיין (כי עדיין כי' סמוך על שולחן חותנו) גם אמר לו רבינו ז"ל בזה"ל: דיא תורה וועט דיך קוויקטן: דיא תורה וועט דיך שטארקטן: ועיד כמה ובמה שבחים חשב חז: ובסוף כריס חת קולו ואמר לו בזה"ל: דיא תורה—מאכט רייך: גם מבואר מדברי רבינו ז"ל: לעניו בלדיקים יחידי כדורות: שקודם ירידת בלדיקים לזה בעולם: יש ביכולת להיות אים כשר ועובד חת כ': גם זולת זה בלדיק ותורתו—ומשבח לזה בעולם: אין ביכולת כלל לזכות זולתו וזולת תורתו למה שלריך לזכות: וכפי בנראה מדבריו בק': שזה נמשך מדרכי בש"ט בהנהגת העולם: זה לעומת זה. וביריעת בלדיק כרופא נפשות לזה העולם: ברפיאות ותחבושות יקרות ונפלאות: שלא יתגלו עדיין מעולם: נתחדשים בנגד זה מחנות ומלחומים חדשים שלא היו עדיין בעולם ובאין ביכולת לעמוד כלל בנגדם: אם לא בסגולות ורפיאות בלדיק שנתחדשו ויבדו בנגדם בהלה בעתים: ובללתי מתרפא בשם חבדה חקוותו חי"ו: ולפי כ"ז תבין ותתבונן—ברוב ושולם חיוב ובכרח בלימוד בתורה שבנשתר שזכינו ע"י רבינו ז"ל: כי בן בשה בתבלין במוכרחים לכולה"ק שבעת כזאת. שע"ז אמרו חז"ל ברחתי ולא"ב: ברחתי תורה תבלין (מס' קידושין דף ל' ע"ב) ובעיקר בוא לימוד בעיון שבה: במבואר מדבריו בק': בליקו"ת סי' ק"ח: שזה בוא בלימוד במסוגל לבגלל על ידו

מהתחוות ובמדות ברעות:

ובם' במדות נאות סוד: מבואר שבעיון עמוק בסודות בתורה יכולים לפקוד עקרות ורפיאות חולאת חזק (שגם מזה מובן גודל ושולש מעלת זה בלימוד) ובחשר נקראים בשם סודות בתורה: כל דברי רשב"י בזוה"ק ובתקונים שנפתחו וילאו ממקור בחכמה דעתיקה סתימאה: כן גם כל דברי בחלי בעובע משם ע"י רבינו ז"ל: שמחמת זה מבואר מדבריו בק': שגם בקובע לעלמו בכל יום: שיעור בלימוד בספריו בק': לא יסתפק ח"ע בשיעור לימוד בפשוט: חבל יחלק חת בעתים: ויוסף לקבוע לעלמו שיעור לימוד בעיון בספריו בק':

והנה בימי נעורי חלפו ועברו חללי במה שנים שנפלאתי קלת בפירוש מלת בעיון שבזכיר רבינו ז"ל: לעניו בלימוד שבספריו בק': כי לבאורה אין יכולת בלל שיוכפל זה בלימוד לפשוט ועיון: כי בתורה שבנגלה: תלמוד בבלי וירושלמי: גם אם נמלא בשם למוד ח' פשוט (לבדין בש"ס בפשיטות מאמר בגמרא: כי בל"ז לא נקרא בשם לימוד בלל) נמלא בש"ז לימוד

בעיון

הקדמה מבעל המחבר

כעיון אשר בלומדים בכם ישימו עיניכם לעיין ולבעמיק יותר בפלפולים שונים (ולא בדרש : כי בדרש כוח עיון אחר בעודע) אבל בלימוד בזה : לבאורה לא נמלא כלל יותר מפירוש בפשוט, עד שבאמת נמלאים גדולים מאנ"ש ,ומכם כ' יחיאל מעגדול בבקדמת במפתחות) במפרשים מחמת זה כוונת כמאמר כנ"ל : על פירוש הדרש אבל בכמשך בזמן מידי עוקבי על דלתי ספרי מורנ"ת : אשר עליו סמך רבינו ז"ל את ידיו למלא חותו בדות ה' לקויים לדרוש בדבריו בק' : עד שגם כל דרשותיו בויס ומחתויס [ובלי שום תערובות חו"ז מבלבול המדמה בתכלית בכיפך שבזכיר מזה רבינו ז"ל בליקו"ה סי' נ"ד ט"ם]—ראה ראיתי שבאמלעות הדרש אחר ומלא—מסלות נפלאות בלימוד חורת רבינו ז"ל גם בפשטיות ולכוספות כם נחשבים על כרמז והדרש אשר—ידרוש בכם : בעושר דברי רבינו ז"ל ממקומות אחרים בתורה שבכתב ובע"פ [או ממאמרים אחרים שבספר רבינו ז"ל בעלמו : שג"ז נקרא בשם דרש ועומר ממקום אחר] כי עוד בכוספר ותוכפות על כ"ז מלא פירושים נחמדים (וכם מובלטים ומובלאים באמלעות דרשיו כנ"ל עד שקשה וכבד להבחין כלל בכם : ואם יכיר ע' עמדי כגני ליחד ט"ז בספרי דיבורים מיוחדים) : בקלת מאמרי רבינו ז"ל : שבכל מאמר ומאמר יפרש מניס ובים : כפי בכלל ברחשון [ובעיקרי] לכל בכללים : אשר כתבתי בבקדמת ספרי ביאור בליקוטים : שבן דרך רבינו ז"ל ; לפרש בכל מאמר מניס ובים תמונתו מסופו וסופו מתחלתו : ובאופן שאין נראה כלל רק למי שהותר ומעמיק בכם ובאשר יבין מורנ"ת זה בכלל בבקדמותיו אשר כתב לליקוטי ברחשון וליקוטי תניינא :

[**ועיין** שם מה שכתב שבפי עולם בעומק כי' לריך לבחוב בכל דיבור ודיבור : ודוק שו ובבן כיוצב] וגם לגד תורתה ראה ראיתי שלפי"ז מפורש שיחת רבינו ז"ל שאחר בסיפו"מ סי' קל"ח : שאין מי שיבין את תורתו רק מי שיכול לאומרה פנים ואחור עכ"ל : כי כשחוזר בקורא לאחריו : מסוף כמאמר לתחילתו מבין יותר כוונת רבינו ז"ל : ושגם לפי"ז מבואר מה שכתב מורנ"ת בסוף בקדמתו לספר ליקוטי בלכות [כרך ברחשון ובאחרון] שבוא בעין ביאור על ספר רבינו ז"ל ולכאורה יש להתפלא ע"ז : כי הלא מבדרש לגד שאר ידרוש בשם אין ראוי כ"כ על יחרון דברי רבינו ז"ל וראוי מבואר בכל בקי בספרי בדרשות שאין מזה ראוי כ"כ] אבל כפי בללותיו את בחספר אשר בדלה לנו בספריו בק' : למלא את בכלל ברחשון כנ"ל וגם שאר בכללים אשר כתבתי בבקדמת ספר ביאורי כנ"ל נחשבים ספריו בק' לביאור ופירוש ממש לליקוטיו בק' : ואדברה בתורתו גגד מלכיס ולא אבוש : ואשתוללתי מכ"ז להגיד בזה בספר כמה מאמרים מבליקו"מ עם בביאורים כפי המסלה ובכלל כנ"ל : ולהרביבה ולבוללם עם חלק בשיחות ובסיפורים וכו' :

אחח19/08/2018

ביאור הליקוטים סי' כ"א עחיקא שמיר וסחים הקדמה מבעל המחבר ז"ל

כפי במבואר מבחורה עחיקא וכו' שבעיקר כוח כידיעות במדעות כנמלאות בבחורה [ולא תיקבי מאשר יש להבין רלוי ממ"ש לכיפך כי זה עיון תשובת חז"ל, כח כדאיתא וכח כדאיתא ואין ביכלתי להאריך בזה יותר] ויען שאשר רובם ככולם מבשיחות ובסיפורים ובביאורים [בפשטן של דברים] אשר כולאתי מליבופי דברי רבינו ז"ל ומוברנ"ת ז"ל ומהפלפולים אשר בהם למדעות לגמרי הם נחשבים. ואתוללתי לעורר את בחבורה ובהגידה בזאת. אבל בתחלה אני מוברח להחנות עם כל חבר וחבר (כפי מאמר בחשבה אם אין קמח ופרנסה אין תורה) שגם פרנסתי תבא בכלל בלדקה בזאת וגם מחמת שאין ביכלתי כלל לייחד ולתבוע ע"ז בפ"ע וע"ז בפ"ע ולהפסד גדול כי' נחשב לי אם הייתי עושה כן וע"כ הוכרחתי לכוללם כנ"ל.

אברהם בן לא"ח מוה"ר **נחמן** זצ"ל

א"ה שלא להוליח כאייר חלק לגיג מבאייך להחורות אייך לאחוי ג' לקרוקחא.

רבינו ז"ל בעת תוקף בחלוקת מבזקן נסע מזלחטיפחלע לדודו הרה"ק ר' ברוך ז"ל לטולטשין (אבי' דרכו של כר' ברוך ז"ל להתעכב בטולטשין כמו חודש בקיץ וחודש בחורף) וביקש ממנו שיבאר למענו מקום מנוחה בחיבה טיר מסביבותיו ואמר לו שם לו שמוך לטולטשין טיר ברסלב למענו, ותיכף כתב לברסלב שיבואו לטולטשין חיבה בבדיס לדבר חודות זה עם רבינו ז"ל וכן תיכף באו לטולטשין הר' מוקסעם וכ' אברהם פייעס ולבבו עם רבינו ז"ל ולפרנסתו להתחייב כו"כ' וכו' ורבינו ז"ל לא בי' מרולה וביקש דוקא רעגדיל לכל שבוע ובאופן שהבבדיס הנ"ל בכתב יחייבו ע"ע להמליח לו בכל שבוע סכום זה וכן גגמר הדבר ולשלוח לחרי ג"ב ובברסלב הי' חז ע' חזן ובשביל שידע שאנשי הטיר חיגם שבעים רגון ממנו מחמת חיזה חשדא עליו וכן כשהלה ברז"ל ובבר לאחמו"כ בשאנשו נסע להתחקק לרז"ל וגם קיבל עליו לנסוע לזאטיפחלע בבדי להביא לברסלב ב"ב וחפלי רז"ל וכן עשה, ובשבת הראשון

שיחות וסיפורים מרבינו ז"ל השייכים להתורות

כנכוג כיו כל מגסי כעיר מלל רז"ל וכלל לוחו כמצת כמעט כלל סעודה ניקם כחזן כל"ל רשות מרז"ל לנגן ליזכ ניגון כנכוג ורז"ל סיוכ בדבר ורביגו ז"ל לאמר מז כתו' ג' לקרוקתא מי שמועט נגיוכ ממנגן רשע וכו' ומנסי כעיר כיו שבעי לגון מנדוסת רביגו ז"ל וכו' (רק במוס"ק לאמר לו רז"ל נא זיוג כמבדיל ובמקוס מלפה טוגת מנחתי לאמר מלפה טוגת מטתי ונעשה לחוק ג' וכו') וכו'. מבואר בכתו' ג' כל"ל מעגין לכמשיך כנגיוכ משרשה ורז"ל לאמר שכמשיך לכר' חייקיל כנגיוכ משרשה וע"כ לאמר לו אס תסע עמי לברסלב כמו שאני חידוש בדבר שלי תכי' חידוש בדבר שלך. מכתו' ס"ג ד' ד' כ' ו' כ"ב נדפסו לכלן

כתו' כ"ג נזכר בשניה בגרל

החו' וביוס כביכורים סי' ד' בת"ם כי' מעשה שספרו לפני רז"ל שבזקן כי' לאמר שיכי' פרעסט, ונתלכד מאד רז"ל, ולאמר טר בארימט זיך מיט פרעסט תרף תרף כמערכות מלקיס חיים, אבל דוד כלט גטזאגט אז טר כלט זוין גשכלט אזא מעשה, ובא כלרי ובדוב כוא בזקן וכירש—בשר ובחזקתי בזקנו מין זייד', לאמר עליו רז"ל טר כלט זיך גשמלכט א ניעסט מין יודשקייט, וידוע שכל כמו כי' מלדקה, ע"כ מזכיר בכתו' מלדקה לבטל בכח. כתו' ויסד ס"ב, כי' מעשה בתחילת כתקרות מוכרנ"ת ריימז לו רביז"ל שיחכל עמו ביחד ונתעלל לאכול וכי' מחמטט ע"ז כל ימי—חייו, ולאמר כ' מברכס ע"כ שעפ"י כתורה כל"ל ניחא כי סס מצוה שע"י מכילתן של ישראל נעשה יחוד קוד"ס ושכינתי' לפין בלפין תקרובתא דמלכא במלכא כיינו רז"ל ומוכרנ"ת. כתו' תקעו תוכחה לא נגמר בסיוס תיכף רק לאמר כ"כ כשגמר מוכרנ"ת כתיבת כתו' כנ"ל, אז רלה לכנוס לרז"ל לכרלות לו אס נכתב כיטב ויירש לכנוס כי רז"ל כי' אז מסוכן מאד. וכלך אנה ואנה בכאדר במילון שלפני רז"ל, ובתו"כ בא לשס כ' יחיאל אליו של רז"ל, ושאל למוכרנ"ת על שאינו נכנס, וכשיב לו שירש לכנוס, ונכנס כ' יחיאל בעלמו, ואמר לרז"ל. כלא יש לך תלמיד אחד שמתגעגע לשמוע דיבורך רק שירש לכנוס, וכשיב לו רז"ל וכיכן כוא, ושמע מוכרנ"ת אחורי כפתח ותומ"י נכנס וכראה לרז"ל את בכתב אז אמר לו כלא לא אמרתי לך בסיוס פי' כפסוק, ואז אמר לו בסיוס, ותע"כ אמר לו נאר שלשט מיר ניט מתכנען קיין כולשות אויף דריקטן, ובדין מוכרנ"ת מזה ג' דברים ע' כי רלוה כי' לכדפים וגס שלא ליטול בכולשות בדפוס ממעות רז"ל. (בתורה כי מרחמם ומבגס אמר כ' אברכס פ"ב בס"ס שת תרע"ז וסיפר אז מקודס, שיחה מרז"ל שביזה פ"א את מוכרנ"ת, בשעה שאכל אללו על שבוע אים מכובד ושקורין אותו על שם אדוו נפתלי כירץ בלשון מכובד, ומוכרנ"ת שתק ואכל כדרכו, אע"כ אמר רז"ל כשמדוין לאדם אמה, שוב אינו אוכל, וכוא אוכל, ואטפי"כ אכל שוב, ואע"כ אמר לו רז"ל אני אומר לך טאקע שלא תאכל, אז כניח מוכרנ"ת את ככף ולא אכל, וכסדיר ר"א ט"כ קלת מפני שירא רז"ל שלא ילמוד אוכר לתלמיד שאינו כגון, ט"כ ביזה אותו, ואס יקבל בשכבה ממילא יכי' תלמיד כגון, אע"כ לאמר כתו' כנ"ל, וכסדיר מה שרז"ל מדקדק כי אסור לרחס על כרשעים כוא ג"כ מטעם כנ"ל: אע"כ לאמר שכדעת אל כ' כוא אנקים שמע דכיינו כשגאכ—פרטיות, וזה כלל בכל כתורות, שקודס שלא רז"ל לומר תורה ליכ לאנ"ש שיתפללו מנאכ בכוונה כמו בעוכב"פ ויתוודו, וקלת מבואר במ"ש: שייך לכתו' ליקו"ת ע' קודס כתקרבות מוכרנ"ת כי' רגיל לכתוב כתורות ר' אברכס פעטערבורגער, אע"כ נתרחק קלת, שרז"ל לוס אותו לכיות מקבל, ולא רלה, וכי' זמן בפעטערבורג וכאב אגרת מפ"ב לרז"ל שירא מנקודת כיכדות שמסוכן אס, ורז"ל לאמר, מאמת זה שבוע ירא, זה בעלמו נותן בו כח להתחזק על עמדו. אע"כ נסע לרז"ל, ואז כי' כאבר כותב מוכרנ"ת בתורות ואמר כוא למוכרנ"ת שבוע רולה לכתוב כתורות, וכניח לו לכתוב, וכביאו לרז"ל כתו' ואמר לו רז"ל, לא כך אמרתי, ובין כך כי' מעשה שאלא אז רז"ל את ר' יחיאל אמיו למעזביז להתפלל עבורו, ור' יחיאל כי' לו סוס וטגלה כדי לנסוע לרז"ל, וכסוס כי' כמוס, ורלה ר' נפתלי ג"כ לנסוע להתפלל בשביל רז"ל ולקחו ג"כ אע"כ שמע מוכרנ"ת שכס נוסעים למעזביז להתפלל בעד רז"ל כלך להפליר בר' יחיאל שיקחכו ג"כ ולא רלה שכסוס כי' כמוס כנ"ל, ואמר לו מוכרנ"ת שבודאי תקח אותי, אמר לו מפני מה, כשיב לו ישן שאנקם אותך כרבה, עד שאוכרם ליקח אותי, וכן כי', ועל כדרך אזר מוכרנ"ת כתו' כנ"ל, ואע"כ כביא לרז"ל ואמר רז"ל כך אמרתי: ולכן יש כרבה תורות שנאלאים ב', ונסתאות גס לשון כתניריס, כוא מלשון, ר' אברכמלי פעטערבורגער: שייך לכתו' י"ב ליקו"ת מי שמולק וכו' ר' ישראל אמיו של ר' אברכס אבי רגמ"ט כי' שואט וכי' לו מומרות יתירות וכי' רגיל לנסוע לכמה גדולים בשביל זה, פ"א כי' אלל רז"ל ואמר רז"ל אלא מי [illegible] שואט, מי שאינו ירא, ואע"כ כי' מעשה שאחזן יוסיל בני כתווכח פ"א עם רז"ל בחיזה דבר [illegible] (שרז"ל עשה לו לבורר

שיחות וסיפורים מרבינו ז"ל השייכים להתורות

אוצר החכמה

ורמב"ם ז"ל שכולך עם חכמות) ואמר לו רז"ל דאם איז דיין טאטוינם חכמות, דיין טאטוינם חכמית טרייבין ליכט אין שאול תחתית: כתו' כל אשר דבר ד' נעשה נאמרה לר' ישראל אודיו זקנו של רגמ"ט בשעה שבא לרז"ל אמר לו מיכר זשגט דאך ס למדן וועל אויך מיין זשגען ס לומדישע תורה וגם בשיחה קשה לקרב את הזקנים נאמרה אליו: ובשבועות שאז נאמרה כתו' (ס"ז בשנת תקס"ז) אז בא ר"י הכ"ל לרז"ל ע"י מוכרנ"ת, שבו' ר' ישראל נוסע לכמה גדולים לפלפל עמם בענין שחיטתו וכשבא לר' דוד נבי ראה בגליל—שבא בא אחנו מוכרנ"ת וכולך לאדמו לומר שלום—עליכם, ואשת—חיל, ואיתנו ממתין עניו, וכבין כ' דוד נבי שקשה לו, ואמר לו עד מיינט גאלט ערינגט, ואח"כ בחלט בסעודה כשפלפל עמו ענה מוכרנ"ת ג"כ מיזה דברים, וכבין כ' ישראל שכוח למדן, ואח"כ כשנסע רלה ג"כ ליטול רשות מר' נתן, ואמר לו כ' דוד נבי מסתמא כוח מאריך בתפלתו בהסידים שטיבל, וכלך אללו וכשבא לפתח, שמע שאומר תהלים בכוונה גדולה, ולא רלה לבלבלו, ישתתין עד שגמר, ואז אמר לו, שכוח ג"כ יסע לרז"ל, ולטע"ע לריך עיד אל רב אחד ואח"כ בא לרז"ל על מג בשבועות כנ"ל: על כתו' ס' פתח ר"ם בתוד שם שים בתבונות בתורה שלריכין לזה כון רב ולכה רז"ל לקיים זאת, ושלח את כ' שמואל מטעפליק ליקח בקליטין שבו' אומרים שכם מכבעם"ט ובו' ור"ב ג"כ רלה ליקח אותם, וכשראה ר"ב מן בתנין איך שכנ"ל כולך בכשטרייטיל בכראבב ליקח אותם, וקלל אותו בקדמת לשנה, ובא לפני רז"ל וסיפר לו, אמר לו רז"ל, ווי דען פאר ר"ב ווייזט מען מזה גרויסקייט: אעפי"כ תדע שנגזר עליך גזירה שתמות רח"ל ובזה שקלל אומך עשה לך טובה שתוכרח לחיות כדי שתתקיים בקללה ותתקיים אחר פטירת רז"ל: שייך לכתו' נ"ב. פ"ת דיבר מוכרנ"ת מכתו' כניעור בלילה ואמרו קלת תנ"ת שירחים ללאת יחידי בלילה וסיפר לכם שבו' מעשה בעת שבאו כסיידומאקעס בו' בדרך שאנשי בירו מפניכם יען שבו' ירחים מפניכם, וכו' אחד מכבורחים שבו' בעל פחדן גדול, ושלח אחרו, כאיך ילאת אתה אמר לכם שירחתי כ"ב מכסיידומאקעס עד שעכחתי שאני בעל פחדן, כו' אחד מתנ"ת שקיים זאת שנה תמימה: מכרנ"ת לוה לרגמ"ט שיקח אתו מקל כשילך לקיים זאת: שייך לכתו' רפ"ב חזמרה וכו' פ"ת נסעו מרנ"ת ורנ"ט ובדרך חזר מוכרנ"ת כתו' כנ"ל וכתיבגע ח"ת וסבר רנ"ט שקשה לו לכבין ועזר לו קלת, ואמר לו מכרנ"ת חזוי? די מיינסט אז די קענסט זיין.? דער רבי זשגט אז מען איז דן לכף זכות איז מען טאקע מעלה אותו לב"ז דיינע אלע חבריס וואס דוע רעדסט מיט זיי זשטען זיין טרליכע יודען, זון דיך אליין ביסט זיין ע טרליכער יוד: כשסיים זאת כתו' אמר לכם לאנג לעבען זאלט איכר ווייל דורך אייך כאב איך גזוואגט דיא תיכה: שייך לכתו' כלדיק מוכרח לעשות תשובה: פ"ת שבו' כמתגדים את כקלויז, ואמר רנ"ש ווען מען נעמען נאך רעקרוטין ועוד וכו' כי הוא כי' קפדן, ושמע רגמ"ט זאת ולא כי' סובל ואמר כלא רז"ל נתן מעשה כלדיק מוכרח לעשות תשובה וכו': שבא כאתגובה אמר רז"ל למוכרנ"ת מכיוס לומר לכם תוכה בכל שבת, כי אז כתחיל לומר תו' בראשית ונח ולא אמר עוד, ואמר ר' אברהם ע"ה שבוועת רז"ל כי' בשופן שיכי' מוכרנ"ת אללו בכל שבת, ואז יאמר, אבל כשבוע ל"ה לא כי' לו בפני מי שיאמר תו', וזה שאמר לך וועל אייך זאגען תוכה, ומיכרנ"ת לא כבין כוונתו, וזה כענין אל כראשי־פרקים שבכין עלמו להאמור תו' לכמה שבתים: רז"ל אמר לר' זלמן, דער קלייזער, גם דרך בפשיטות הוא תיקון־כבלית ושלח אותו ליטול בסכמת מכל הגדולים בפולין וכתאמאה כמו שנה, ויש זאב כמה מעשיות, גם כרבה אנ"ש מספריס שרז"ל כי' בלובלין, ומראה פנ"ש עם כמוזה. וגם מוכרנ"ת בשתוקק שיתפשט דער רביו ז"ל בפולין. וע"כ לוה רגמ"ט לר' ליב קאסטאגטינער ליסע לשם וקיבל את כ' מיזיק מאומאן, שיתי': פ"ת אמר מוכרנ"ת בייא מיר איז דא ע שטעדטער טיש ווייא בייש רבי'ן, וספרו זאת להדיל בת רביז"ל, ושלוה אותו כפי', ואמר לה שכל בכאו של רביז"ל שטולה בכ"פ בטליות גדולות, ומאיר בכל פעם כאדות למטה כמנוהר בליקוטי כלכות: רז"ל אמר שמגעגע שיכי' מזן איש כשר וגם שיכי' לו קול יפה וקלת מקוייס בר"ן מ"ט, עוד כי' מעשה כמדומה בעת ביאו לברסלב שאל אותו כחזן איך יתפלל בעל תפלים או חזנים ואמר לו רביז"ל חזנים: שייך לכתו' מני כיום יולידתיך: כשבא רז"ל מלעמבערג כי' דרכו לנסוע חוץ לעיר ברסלב לשלוח שם רוח לם: פ"ת נסע עם מכרנ"ת וגם משה מיזקים ואברהם'ל פייס וכשבאו שם ירדו מבעגלה והלכו רגלי ורז"ל מחמת שבי' הולה כלך לאט ומכרנ"ת ז"ל כלך אללו ואברהם'ל ומשה כלכו בשיחות להלן ואז כתחיל רז"ל לדבר מהתורי כש"ו הו' למעלה מהזמן וסייס וכן בשקוס כמו שאנו רואים שאברהם'ל ומשה יכולין לילך בזמן מיעט מה שאנו לריכים לילך כמה שנים:

הקדמה לספר ביאור הליקוטים.

את ה' אלקי השמים ואלקי הארץ אפאר וארומם.
בכל לבי ונפשי אברכו ואהדרו בכל הדורים.
רנה ותודה אביע ואערוך לפניו: גם
הלוך ושבח שירה וזמרה: כי מאד רבים וגדולים
מעשיו ומפעלותיו אשר פעל והכין גם לעינינו הגופניים
ובזאת גם במשל גם בחידה אפתח שפתי ואנוהו
כי הגדיל לעשות מקצה השמים ועד קצהו
אלפים ורבבות מכונות א)
מכונות ממכונות שונות
בחשכלה (עצומה) נפלאה ונוראה מלאכת חלקיהם ב)
בתבונה (נפלאה) עצומה ונשגבה מערכת אבריהם
(גם) ברוב הפלא ופלא הורכב בהם מכוניים ג) ממכוניים
שונים להנהגותיהם.
(גם) ברוב עצות ודעת הוכן למכונייהם כלי הבטה
וכלי השמע המוכרחים לפעולותיהם
(גם) אוצרות מאוצרות שונות ועצומות לכל הדברים
והכלים המוכרחים לפעולותיהם ד)
(גם) פעולות לפעולותיהם וכלי עבודה לכלי עבודה ה)
ממעלה למעלה נכונים ומסודרים.
בעוגל המרכז כולם נפעלים ויהיו לכדורים וגלגלים.
סובבים ומקיפים זה לזה בכוחות המושכים וכוחות
המכריחים.
ומהם ובהם מאורות ונגוהות להאיר ולהזריח לעיני המכוניים
לכל פעולותיהם ומיבובי מכונותיהם: לבל יכשלו ויאבדו
וגם נחיבות המכונות ומסילותיהם נפלאים ונכונים ו)
לבל ימוטו בהם ויטעדו.
אולם המכוני הנקרא בשם: שכל ודעת אדם
אם כנקודה לבד יחשב כנגד הכדורים והגלגלים
וגם מגוחל ומגולל הוא: בפסולת מכונתו ועבודתו בה
מיום אל יום.
אבל בזיכוכו וטהרתו ז) נכבד ונפלא הוא ברוב איכותו

א) הן המה הגויות והגופים מכל מי ומדבר.
ב) כמו בשר: חלב: דם: עצם: גיד: עור (ובפרסיות
אין לבשר מהברה הקיזיר) וכן חלק וחלק מעוגה מתביכו
בהרכבת היסודות: כפי ההברה להקיוס והגידול לזה החי ומדבר.
ג) הן המה נפשותיהם.
ד) היסודות וכוחותיהם.
ה) נצח הצמים וכוחותיהם.
ו) כח המוסך לכדור הארץ.
ז) זה ים להחריך ובהברה הקיוב קלרתי:

וסגולתו יותר מכולם.
ואז יתפלא וישתומם בהביטו ובראותו את כל המראה
הגדול והנורא הזה.
יבהל ויחרד עד כי שערו תסמר מפחד הנעלם המתציא
כל זה.

יביר וידע כי לא לסבל ולריק ילא מפי זה הממציא
והמסכיל בלי חכלית להפליח ולפעול אח הפעולה
והמלאכה הזאת ח) הנעלה והנורא לעין ערך אם לא
לסגולה הנפלאה והנחמדה הים ביכולת לזכות בה: והלא
נמלא הגולה יקרה ויחידה מעוגן ועדן חכמתו בעלמו י"ת:

וגם כי אחרי סודיע אלקים לומו אח כל
זאת אין בכולם נבון ומובחר כמוהו
וכולם לא נברלו ונפעלו אלא בעבור לעזור
ולהחבר אליו. כי גם מרחמיהם ועד חכליהם
בזמן ובמקום למרכבה והמלאה אחת יחשבו: ואם
בהכרח לגבולי הטיחים והנברחים אבר בהם אין
ביכולת להרחות ולגלות לעיני כל הפלאת הממיון אשר
ולא ויחסרו מאחה, כי גם מרוב עומק מחשבת
הפועל הנעלם אשר בה, נחשב ונערך כנגדה כל רעיון
וחכמת הממציא הנבלחי מזדכך ומתדבק בו, כבעל
וכשיל אשר לא ידע ולא יבין בה (כי עוד נחשבה
ונדמה בעיניו לחכלית הסיפך. וכדוגמת החטא אשר
חרחה ותחשב בפעולת זריעתה לנרקבה, וכמלא לזה
עוד דוגמאות רבות). אבל מרחוק ים לנו להבין
ולהסכיל כי לא חלא מפי הממציא והמסכיל הנבלחי
חכלית להפליח ולפעול פעולה והמלאה (הנשגבה
ומורמה לעין ערך וקנקה) לסבל וגריק, ולרוב הקלקל
והמכלוביס הממלאים בה הם לא יכוין ויעיח אח דעתו
לסגולה הנפלאה והנחמדה בעוגן ועדן חכמתו ותורתו
בהסחרות הטבעיות הרוחניות (אשר בהעדר הזיכוך
הכ"ל אין ביכולת הדעת ומיפתו לבא בהם כלל) הרחיים
והורדים (ומיבלים על הטבעיות הנחמיות להנהגת
הרלויים. **ומשה** עלה אל האלקים אשר בחקל דעתו
וחבונתו בהם הים ומחייב בהכרח לכל חזהרה
והזהרה ולכל מליה ומליה הכרית הפלגות והיכוחות
לכל נפש בחופן החבוד ותבת בחוי עולם הבפרי הכתן
הכ"ל) **ומ"ש ה'** עלה אל האלקים ונכנל ונתחבר
בתורתו וחכמתו בהחסחרות הטבעיות הרוחניות
הרחיים והורדים ומופלים על הטבעיות הגחמיות;

ח) כללות הבריאה.

הקדמה לספר ביאור הלקוטים

שופטים ומחייבים כל מלים וחזרה: כפי שזכו ויזדככו על ידם גם שאר הנפשות לבא בזה סעודת וסעודן: ואם לא הי׳ הסדר סוף סעיקר [בסגולתם]: אלא שמעשה וסקיום שבשם :כמלא בכל זאת [סגולות נפלאות] רפואה ומרפא גם בתדרשיהם ולימודיהם [כאשר נבאר מזה לקמן מדס״ק ע) ותגילות רזהו דמשה בכל דרא ודרא להמעיר ולהשפיע מעט מעט כעין סקדמות נפלאות לתוריית לעתיקא לאבר יגלא לעתיד בסיע הכשמש] ותחפשמותא ותגילת רזא מאה סוף בכל דור ודור [כמובן בזוס״ק] להמעיר ולהשפיע נפלאות חידות וסקדמות וקרוב לתוריית לעתיקא: לאבר בבוזו לבאר סכי י) יחבר ויחלק זה שבאחר כ[ם׳׳ס׳ בגוף שבגלם שבחורם: (וזאת החורה לאדם) יל) ובזאת תאכל את כי ותודה בסוד יבריס ועדס: בכל שבבו וכלל ותודה: לאבר נתן לנו חורת אמת וחיי עולם נטע בתוכינו: חורם לאחת סיא ומתחלקת לכאה מיני לתודים: כל לימוד בהחיצות ודרכים שונים: לימוד החורם וסנגיזים וסכתובים: לימוד סמצוות ותלמוד שבבלי וכירושלמיים: למוד סזוס״ק ומדרש הנעלם וסחיקונים: לימוד שאר ספרי קבלה ובראשם עס״ח ופרי עץ סחיים: לאבר נידע לכל בחי בעריכם: את שבשחצות לאבר בדרכי שעלתה רוח קדשיהם לקדושת פיוחיהם וכחבי ידיהם: לאבר ט״ז נלאו ויגעו

ס) כי כל הנוסק בחיבחם ולימודם: מעורר ומאיר המאור שבהם: להשיגו ולהבינו לידי מעשה: והעיקר מסוגל לזה לימוד הפנימי והנסתר שבתורה כמבואר מדברי האריז״ל: על תודות הלימוד שבספריו הק׳: ואולם בזה הדור מסופק הגבי אם נמלא אחד ממאה: שיהיה רחוי והגון לבא בדבריו הנעלמים ולהעלם ממסד ה״ש ור״ש ור״ע״ם: השופך ושופר על פני חוצותיהם: מה גדלו מעשיך ה׳ וגפלאותיו: לאבר הוריד לנו זה הגחל ותקור החכמה הנעלא ומשפיע לימודים שבשיים לחכמת הקבלה [כמובא מזה בשיחותיו בלאבר הסיפ״מ] ומפרשים ומבארים תורתה: ועוד בהרבה בכולם: יספר ויפרד שמים [לימוד הנסתר] גם מעבים וגשם: לבני להבדות עכ״פ בחלה הלשונות: הנקראים בדחז״ל בשם מעשה מרכבה שאין דורשין].

נ) עיין בשבל״ה פ׳ פינחס ופ׳ ואתחנן: מאמרי מהרחי״ו בשם האריז״ל: ועוד מצורף לזה קצת דבריס שבמעתי בע״פ בשם רבינו ז״ל.

יא) כי גם מרשימת הבריאה ועד לאחריתה במקום ובזמן: לנוף אחד יחשב: והוא לבד המניע והנמשה שנו: לאבר יהיה ויתיר לכל אדם הבלתי מהרהר מעשיותיו לאבר יוכן לאותו בחורתו ודעתו.

סמפרשים וסמבארים: לידע ולסודיע לת מבואיהם ותכלוחת נחיבותיהם: וכמו כן מלאתי ורליתי [בקונטרס שחבתים שבלירופי דברי תדמו״ר ז״ל הנהל מובא מקור מ׳׳מ בכתב ובע״פ שמלאים יבן כוסן מספרי סקדמונים שכ״ל] בספר לקומי מוסר״ן זלוק״ל: כמה סודות וכללים יב) [שבמלאים ומוכרחים לכל בחי שאר ספרו סק׳] שמוכרחים לבחי למודיו סק׳: בעיון ועומק שאר סעיקר: [לגמור תחלה בפירוש ספשוט וסדר לסביר בעיון ועומק בסס במסלס נפלאס סמיוחדת וסמוכנת לזס. ואגב חורחא נמלא סברת בקנת מלאס שבללים גם לשאר ספרי סמקובלים לאבר גם כולם יחד נחבבים ללימוד אחד ופנימי ללימוד שבגלה] שבמבואר מדבריו הק׳ בליקו״א סימן ק״ף. ורלאס תראס מלירופי דברי מורכ״ת ז״ל בסקדמת ליקו״א: וסקדמת ליקו״ח: לאבר סרבס לסורות ולרמז שגם פירוש הפשוט שבדבריו: קשה לסבין אם לא ביגיעה ועיון: ולסבין דבר מחוך דבר: ולחזור בכ״פ לתחוריו: לסבין ולהשכיל לחריות דבר מראשיתו: ולראשיתו מאחריתו כולו קשור וכו׳:

ואלה הם הכללים:

כלל ברלשון: סוא בשלש שכ״ל [בסקדמת מורנ״ח] שאר בס סוגל וסובב בכל ספרי סק׳: כי מלבד שבשאר וסדרם שבמלא במאמריו סק׳ בעשרס ממקום לאר: וממאמר לאר לתבירו [וכ״פ נראס: שגם עלס שמאמר סוא כעין חידס ולבשס נפלאס לסשגתו: כעין שלבשת ששגתו בפיפורי מעשיותיו] עוד גם בבואס בסוג שגגה: נכונים ונפלאים שס: בחכמה ובתבונה: בריחת ובסיפת וסמליעתת שבכל מאמר ועניו: מפרשים ומבארים זה לזה: [סוא שפלאתו לשאר בדבריו מזה על זה בשפלאות שונות ובכל מאמר ועניו מניס ובים. כי סוא לימוד שגגה שאר בכן בשס לשיוחס שוים לכל נפש. מלבד שבשארות וסדרושים שבמלא בשס ממאמר לי לאבירו (אעפ״י שגם שעלס שבשס סוא לור שבשאר דאתקרי רזא דרזי וסאירי תירתיו סק׳ אבל עוד נשאר לשאר גבוס מעל גבוס כאשר ידבר מזה לקמן) סי׳ כ״ו] ויען שאר מבואר מדבריו סק׳ בסי׳ י״ח ליקו״ת: שאין לדרוש ולאחדם רק ברלוי לזה: ודי וסואר לרחוקים ושפלים כמוני: ללמוד ולסבין בשבשאר

יב) שאר הוצאתי מדבריו הק׳ ומדברי תלמידו הק׳: המעורפים ומורכבים בדברי הזוסיק והאר״י ז״ל.

והדרום בהתחדשו מקדושי עליון. סבותי לא לבי בדובא כבולם מידברי זה הספר: לבלי לגלות מכוג הגלה: ולבני לבאר בכל מאמר ומאמר רק מעט ובזה: ומרישא לסיפא וכוי בכ"ל: יען לאבר בע"ד: כוונתו בחיסור חדם הכ"ל: סוף לחדם ולגלות דבר בלא גלה בלל עד הנה: אבל כל מאבר בבר כוידו וכוללתו לנו מבהחר לסבגלה: ולא ידאר בלימוד בהגלה רק בחיפים ועיון: בלי ספק בבזה בניחו לנו מקום להתגדר ולזכות ג"כ על ידם בחלמוד תורה דרבים ידם גם ברוב בהם בהבכות בהלמודי ים חכמתו: כל מאבר ידבר בפה בפלפול ובעיון: מבואר נראה לעיונים כ"פ: כי פירוש בפבים והדרם בבפה יולחים ועולים בקנה אחד: ואין נהמלט מלבא לגד תורתו גם בפירוש הדרש: אבל גם בזה נזהרתי עכ"פ לבלי להפליג ולהתרחק מפי' כפשוט. כאבר ידין כמעיין בעלמו: ונם בכל מקום מאבר רחיתי לגד תורתו לירופים נפלחים נראתי חיבות וסופי תיבות: לא מלחתי לא לבדי לכותבם בבידור: ולא בלבתי רק ליונים בנקודות ובעולים על הסותיות:

כלל בסמי: סוף מאבר בפלם ומשקל חכמתו ורוח קדשו: מנה וספר כל ליבור ודיבור: כן בפה וכן בכתב מה לקלר ומה לסאריך: מה לחסר ומה ליתר: וכמובן מזה בסוף בסאמר שלנו לא ריב"ק בסי' כ"ז: ליקו"ת: גם במסירת כתב ידו לבמעתיק: מחק כ"פ בלמלא ליזה תיבות: ולא חם [וגם שם לא נבו בעדר בתבונה בפה שנמשך בסיבת סחוסר וסקילור] ולא בציע על בכרחם לבטעון מאבר זולתם לין מביעים בפירוש דבריו:

כלל בסלימי: במקום שכולל ברבים ובעיונים: ובידור בעינן לאחד ותופס לותו למשל ולדוגמא: ללמד מאתו על כל בעיונים [בנמלאים בזה בכלל: [מטפ"י שכוונתו על זה וכיולא בזה לין שייך כלל לבאול ולהתפלח על מה שהפס דבר זה דווקא לדוגמא נראה בכל זאת] נגלה ונראה כ"פ שנמלא לו כוונה מיוחדת: [מטפ"י שלא פירשה בפירוש] בבוחרו ותופסו זה בעינן: ולא ענין לאחר: [ולאאבר נבאר לקמן בביאור בסאמר שבסי' ד' ליקו"ת: ועוד בכמה מאמרים].

כלל ברביעי: [סוף בדבר בכללים בנזכרים בחוי"מ (בימות בסייבים לבחורת לותם ס') אבר בזה בעלמה כלי בסלולה שנפעלים על ידה כי עיקר כל בסגה מבבוחיו תחפעל ותהיה בהחיקויים [לבמשכת ותועלת בסגות בתורה] שנמלאים זה בעלמה, בעין בהבואר לקמן סי' ות"ו וסי' ס' ליק"ת וסי' ז' ליקו"ת ועוד בכמה מאמרים ובעין בהבואר ובודע בחזהרות בכתוב וקבריהם לאות על ידיך וכו' שחטפ"י שכוונת בכתוב הוא על בללות בתורה (וגם נראה מלבוחו בחיוו מזהיר רק על דברי בתירה אבר זולתו לקבהם לאות וכו') ובכ"ז בידיעתו חז"ל בפחת כוונת בכתוב (ובעיקו) על עלמו (ולדרבת זיבת עלמו ובעיקו לין לריך כלל לקבהם על סיד וכו") בשם יחבר בבתיבת בתפילין לפילו לות לחת מבתוב הזה וקבריהם וכו' לין עיד בקבירתם בוה חועלת עד שגם בכמקבריים לותם עוברים על לזהרת בכתוב, וכן בזהרת בכתוב ובתבתם וכו' ובזהרת בכתוב ולמדתם וכו' בבבכך ובקומך מאבר [לדעת בבי פוסקים] גם בדברים בחלם עלמה בכלל בחיוב ולזהרת בכתוב שאם לין לומרים לותם בזמן בכיבה וקימה עוברים על בעלוה הזאת ובכמו בקבלה מפלינים ברוממות כל לות ולות בבפרביות בחלם אבר בן בן בהורות וסמוחין בבוכרחין לכל לים ולים וממילא מבואר שגם דברי בחזהרת בע"ז בכלל בהורות ובתיקוניים בחלם וכן לעין קריאת שמע בכ"ל:] שכל מאמר ובשגם מבבוחיו בק': נמבכת ועומדת יותר בבתיקוניים בחזהרים בה בעין בחבואר לקמן בסי' ו' ליקו"ת ובסי' ס' ליקו"ת: ובסי' ז' ליקו"ת: עוד בכמה מאמרים ובעין בחבואר ובודע בפקודת בכתוב וקבריהם לאות וכו': גם שם סיבב בכתוב על כללות בתורה: וגם נראה מפבוחות לעין בכתוב: כלומו מניח רק על דברי בתורה אבר זולתו: לקבהם לאות וכו': ובכ"ז סודיעתו חז"ל: בפחת כוונת בכתוב: על עלמו ועל פרטיותו לבד: כי גם מעלה בפקודה הזאת שם יחבר לות לחת: לין בבקבירה שום ממש כלל וחכמי בקבלה מפלינים ברוממות כל לות ולות מלה ספרביות: בנקרחים בשם בחרת דמלבח: ובשור ושמות שבכל לות ולות מחויב ומוכרח מאד לכל לים ולים בכל יום ויום: ומבואר ונראה מדבריהם: גם בתוחיות מדברי בפקודה הזאת בעלמה וקבריהם וכו' נמלאים בהלם בתורה וסמוחין: וכן נמלא בדוגמא הזאת בבכתוב ובתבתם וכו': ועוד נמלא לזה בדבש דוגמות ורלוות כאבר יבין במעיין בעלמו.

כלל בחמישי: סוף כל מקרא או מאמר חז"ל: שמזכיר קלת מלתו לחיזה ענין [בובר כוונתו על כל בעניין] ובנכנס ובחבאר כל בתקרא ובמאחז"ל בזה בעניין:

כלל בששי: דבר בכתוב זה לעומת זה עשה בהלקים

הקדמה לספר ביאור הלקוטים

כפי ביאורי בספרי חמת: שכל הנמצא מלד שקומפ
וכעוב: נמצא כיוצד זה מלד הטומאה וסרע [בקוף
בפני עלם] וגלמד כ"פ לד סעוב מסיפוכו שביעי סרע:

כלל הסביעי: [סוף שכל בחיצם כלוקם מכל
סכחיצות] בכל המדות והכחיצות שמזכיר
מפס בכל ענין: כלוקם כל מדם וכחיצם בפרטיות:
מכל המדות וסכחיצות שבזה סענין [כעין סמוצע
בספרי חמת בדבר הספירות].

כלל הסמיני: כל המדריגות סעולות מתין תכליח
עד תין סוף: נחשבים כולם לתורות וכלים:
[כי כל מדריגם נחשבת לכלי לפני עלמם את
הלור וכשפע שנשפע בכל אח מהמדריגם של מעלם
מלחם לפל כנגד המדריגם העומדת מלמעלם יוחר גם
מלחם נחשבת גם סוף לעלם הלור וקדושת המדריגם
העליונם בהחקבל בם] כי כל מדרגם שלמעלם יוחר:
נחשבם לכלי כנגד המדריגם שלמעלם מלחם: וסיח
כנגדם תחשב לאור המחקבל בתוך הכלי:

כלל הכחיצי: בדבר הסנוחיו וסודעותיו ברוממות
סלדוק ותוכנו: סיבב כוונתו על יחידי סדורות
[כרשב"י וסאריז"ל]. [ובעיקר לפ יפי כוונתו ברובם
ככולם זולת על פני תשיח בעלמו שלמו מחכים פליו].

כלל הטעירי: [סוף ברוב המלרים שגדולים
בחשפרו סק' נרחם דרכו לבל ידבר תחלה
בחיבור וכלליות שבנתו עם שכחוב או המחז"ל יחליו
עד שמגיע ומפרש תחלה עלם שבגם (זולת בלשון
שחם יש במקרים תחלה לח שכחוב או במחז"ל
שכולל לכל דברי שבגם שמבחר לח"כ) וכל פעם
שנרחם כמבגם ומחלוף לח"כ לח כדרך ושסדר שזה
נמלא לזה ביחור מדבריו]

ועוד כלל [שלין דרכו סק' לסרכיב בהמלעות
קבדי דבריו סק' שבכל חורם עכין מיוחד
בפני עלמו בלחי כוונם המיוחד לזה וכן] כשגומר
לסודיע עלם שבגם שי כל חורם ומביא לח"כ לחיזה
כחוב לי מהחז"ל שמבחר בו זולת שבגם אין דרכו
לסרכיב בזה שכחוב ומהחז"ל עכין לחר [שלא דיבר בו
מקודם] ובלא נזכר תחלה בעלם שבגם. ואם נרחם
לפעמים לעיני שמעיין. שבגם מדרכו ומסילתו שזולת
[ידע נלמנם כי] נמלא לזה ביחור מדבריו סק'
[בחחילתו ובגיעתו ימלא וירחם מעט או ברבם תבר
נרמז גם זולת בדבר שבגם שביב ובלא ובן יבין
כוונתו שפלמה שבגיתו לזה:]

[ועוד כלל. שבדברים שנודעים ומבוחרים בדהז"ל
או בספרי שקבלה בנמלא כ"פ שעיני מזכיר
בפני עלמו בלחי כוונם המיוחד לזה וכן] כשגומר
לסודיע עלם שבגם של כל חורם ומביא לח"כ לחיזה
כחוב לי מהחז"ל שמבחר בו זולת שבגם אין דרכו
לסרכיב בזה שכחוב ומהחז"ל עכין לחר [שלא דיבר בו
מקודם] ובלא נזכר תחלה בעלם שבגם. ואם נרחם
לפעמים לעיני שמעיין. שבגם מדרכו ומסילתו שזולת
[ידע נלמנם כי] נמלא לזה ביחור מדבריו סק'
[בחחילתו ובגיעתו ימלא וירחם מעט או ברבם תבר
נרמז גם זולת בדבר שבגם שביב ובלא ובן יבין
כוונתו שפלמה שבגיתו לזה:]

ועוד כלל. שבדברים שנודעים ומבוחרים בדהז"ל
או בספרי שקבלה בנמלא כ"פ שעיני מזכיר
בפני עלמו בלחי כוונם המיוחד לזה וכן] כשגומר
לסודיע עלם שבגם של כל חורם ומביא לח"כ לחיזה
כחוב לי מהחז"ל שמבחר בו זולת שבגם אין דרכו
לסרכיב בזה שכחוב ומהחז"ל עכין לחר [שלא דיבר בו
מקודם] ובלא נזכר תחלה בעלם שבגם. ואם נרחם
לפעמים לעיני שמעיין. שבגם מדרכו ומסילתו שזולת
[ידע נלמנם כי] נמלא לזה ביחור מדבריו סק'
[בחחילתו ובגיעתו ימלא וירחם מעט או ברבם תבר
נרמז גם זולת בדבר שבגם שביב ובלא ובן יבין
כוונתו שפלמה שבגיתו לזה:]

כלל שחמר עבר: שבבוגם בכולם מסמקרלות
ומלמרי חז"ל שבורם לוחם בפירום ספיומי
וסנסחר שבגם נרחם ברוב ועומק שפלחו מסלחו
ס"ק: שסובב לחברם ולייחדם: גם עם פירום שפסוק
בגבם [לסבין מבל ומלולם] ויש שלא נרחם חיבורם
ולחדוחם עם פירום שפסוק: מקולר דעת סמגיג
ועומק סמיגג: וגם מלבר תחחלק וחבחנם סמבלם
שזולת: ממלמר למלמר ומענין לענין כעובד ומבוחר
לכל לחבר יסלול בם:

כלל שבגים עבר: שלמיגם שפסוק ברוממות
דעת שבורת יח' לתין סוף ועומק לתין
תכליח: עד כי נמלחים ברבם שבריס שרלים לדעתנו
שלמוגם כשני שפגים בעוגת לחד: ולשעבד גבול
תכמתו ודעתו יח' לבלתי שפגים יחשבו: ולם בכ"ז
נמלא לפעמים גם לסיפך: בשרבם דברים שנחשבים
לחיוב דעתו יח' כשני שפגים [כפי שמבואר מדברי
תכמינו לבר רוח ס' דיבר בם] ומדעחינו שלוגם
נעלם לגמרי ונשתר סיבת זה בחיוב: (קלת יותר
בתריכות מהדבר שזה עיין בם' כ"ל ח"ב לתת ולמוגם
לות ולו ולין זה רק בסיבת ברוחניות שלמעלה לתלם
שדברים: עד שגם בס בעלמם: נעלמים ונשתרים
מדעתנו: וכעין שמוצע לקמן בכלל בחמשה עבר ע"ם:)

כלל שבלשם עבר: סוף לבר חברתי בחיבור
בפני עלמו: ונקרלו בשם למוגם בידיעה
ברוחניות: ועדיין לא נדפס:

כלל שרבעה עבר: [בדבר שעבע וכללות שבריאה
שבשם שלקים ועניו שבכיגם ע"ס שבאורלין
בעלמו יח' שבדיל בין קודם לקודם ומכ"ש בין קודם
לחול להיותם נחשבת כזולתו לגבי מחשבת שלשם
שבבדילה ומפרידה בפירוד ממש סוב כמחשבה
לגמרי וע"ז ח"ו כי בחכם ומבין מלעתו בידיעה שלא
נדע ונחפש כלל שחחשבותיה כזולתי ומגמעי כביכול
נכגם ויוגע בשלומה ויחודם לשבורץ בעלמו יח' לבר
בלמת בלמיתי לין עוד מלבדו זולתי בח וממש בשבע
ושר שעולם מע"ע שבשביגם שכ"ל עד לשר יזבם
ויחעלם לרוח שקודם (כעין נבואה בדורות שקודמים)
מבני שכרובים שבקודם שקדמים ולא ירחם ולא נחזם
בזה לחמוגם ממש ח"ו ודוק כי קלרתי ודלגתי בעניגים
דקים ורוחניים כלשם] בשם שבביגם: לבר מבואר
מדברי שמקובלים שבית שמשבח שלקוחו יח' לכללות
שבריאם: ולסיותם נחשבת בזה בביכול כעין זולתו:

ובלמת

אתח 19/08/2018

וצמח לא נחשבת לזולתו ח"ו: כי מחשבת האדם
מבדילם ומפרידם בפירוד ממש: כוח כמחשבה
לחמלטי וט"ז ח"ו: ולא כן בלב החכמים ומבינים
מדעתם [בידיעה ללא נדע ונחפש בדעת הדעים
ומגומגמים כמוכו] כי לפה הסיב שחשבוחם כזולתו
וחמלטי בביכול: בחכלית לחדותו בעלמו יח': אשר
בחמת כלחיתי אין עוד מלבדו וזולתו:

כלל החמשה עשר: מה שנודע בחכמות הטמוקות
אשר לפשרחם מוכרח לחלק ולספריד: את
החכמה וטשמעשה לחלקים ולחברים: ולחר בחלד יוגשו
ויטולבו: בחיוב וטכרח זה לזה: ולפעמים גם בחלק
לחד כפנחשר ונלחד: אין ביכולת להבדיל ולרלוות את
טטרה וטמכוון אשר בה: ומרגלא בפימא דאינשי:
בעין לטרלוות לפשכל וטכשיל את טשלחכה וטעבודה
טנחלקה ובלחי נשלמה: כי בחכלית טסיפך: ומלא
את פיו בשחוק ולעון מטעובד ומשחדל בה: ואולם
תורה משה שבחכמת טעין סוף בעלמו יח' אשר אין
סוף ותכלית לפשיבודים וטעלומים [טנחשבים כעין
חברים וחלקים כל"ל] טמוכרחים לפשברחה ובעלחה
בלב טמוגבים וטגופניים: נחשבים ועומדים כנגדה
גם החכמים וטמשכילים בעשה: כעין כשכל ושכשיל
כל"ל: אשר בחכלית הסיפך כשפלה ובלחי נחשבה כלל
בעיניהם: ובעלומה לבד יש ביכולת לבא ולכנוס
בשיבודים ובעלומים וגם כפי שלומנו בדברי הרופאים
ועלוחיהם לפשמר ולרפא את חמוח ושדעת מיום ליום:
ומשם לפנה כן זוכים לעשות ולקיים את דבריהם:
עד שיזריח גם עליהם חור בדעת שבלחי נודע לפה
בחלה: וחם גם ע"ז מרגלא בפומא דאינשי: שבשיבת
בכוזבים ושקריים: אין מלמינים גם לאוים שלחת:
אבל בשיבת שבני שפיים בכוללא אחד: שנחשב לדעתו
יח': שבאת דעתו שאין סוף בלב שמוגבל (בבעבר
שהרופא ועלוחיו כל"ל) אין שום יכולת ושפשרות
בעינן אחר: [והרופא כלל בשופן אחר]

כלל הששה עשר: [נזכר ג"כ בשקדמת ליקו"ת שכ"ל]
שלפעמים מביא ב' או ג' רלוות לדבר אחד
ולכבלחי מעיין ומעמיק בדבריו נראים ונדמים כשלוש
אחת: ושוא ברוב שקשר שפם קשורים ושחורים
זה בזה. [וכן אין דרכו שקי לשרכיב שלשות קשרי
דבריו שקי שבכל תורה עניו מיוחד בפני
עלמו בלחי כיוצא שמיוחדת לזה וכן כשנשמר
לשודיע עיז שפשגה אל כל תורה ומביע אחי"כ אינה
כחוב או מאמר חז"ל אין דרכו לשרכיב בשכחוב או
בשנאמר חז"ל עניו אחר שלא דיבר זו מקודם בשפשגה
סזאת ואם נראה לפעמים לעיני שמעיין שפוגה מדרכו
ומשילחו סזאת ידע נאמנה שבאחילחו ויגיעתי ימלא
וירלה טעם או שרבה אשר נרמז גם זאת בדבר
שפשגה שדיבר וגילה מקודם ואז יבין כוונתו שלפלאה
שבדילחו לזה: [כנ"ל ובכפל פה]

גם זאת לכוליע: כי שרבה דברים נמלאים בביאורי:
אשר לא סייתי כוונתם מרוב פשיטותם: אבל
בחבתי לותם משכרת לילופיהם ושילוביהם לשאיטים
שאחריהם [או לפניהם]: ותם גם ברוב תלחותיי
ומליקותיי בניוך ובנפש: ספשקתי ונחעכבתי כמה וכמה
פעמים: בחמלט שכחיבה ושלימוד: ובפשמך סזמן
נשמע מדעתי שעיקר [שעומד בלילוך ובילוד שפפל
אשר שקדמתי תליו] לא רציתי לשטעיל עבור זה: גם
את שפפל. כי לפרקים מזדתי ומזכרתי על ידו גם
שעיקר: ותפילו במקום אלא מזכרתי [מרוב שכחיבות
שבמלקות ממשלת זה שלימוד] יסיו לעיון ויסיון לי
ולזולתי: תולי נכוון ונבוע בו לנחיב שעיקר בעתים
לחרים:

ומה שבחבתי כמה פעמים כמו"פ (כמו"פ)
סוף ר"ת כמובא (שמובא) בפנים או כמובן
(שמובן) בפנים, ומה שכחבתי לשזכרת שמעיין כנ"ל
סוף ר"ת כמזכר לעיל או כנרמז לעיל:

ולכיים כל שאומר דבר בשם אומרו וכו': תודיע
בגלל: שגם בעלם שביאורים שמובאים
לקמן בפנים: כולאתי כמה דברים מספרי מורנ"ת
ז"ל: כי גם אם ברובם ככולם מדבריו שק': שובב
בשם פירוש שדרש [אשר דרש בשמיכת ידי רבינו ז"ל
ופקודתו בעלמו כמבואר במ"ש] אבל כ"פ שריבב בשם
גם פירוש שפשוט: וכן גם משם פל"ח ושי בלש"ך:
כולאתי קלת דברים:

עוד תודיע לשקורא: כי בלשבת שקוראי כחבתי כ"פ
בדרך כלל: את שעולם מלילופי דבריו שק'
ובלילוי שסיומים שנמלאים בשם אלא שדברים: ושמכתי
על שקורא שיעיין ויבין מעלמו: כי מבלילוף לבד:
תוחיות בולטות לכוונת שטטרה שמוכרחת לשטעין:

ג"ז נשמע משסגשות לשטיל שכחבתי למטה בשי' יוד:
תודות שדברים שנשמעתי בשם רבינו ז"ל תודיע
בזה לשמעיין כי כחבתי תותם בשפרי כ"ח ח"ג שכוונ
עדיין בכחובים:

על תודות שפשברה כנ"ל בכלל השמשה עשר ים
לשהריך קלת כי יכולה שפשברה ללמד ולשפיע
בלב כל אשר זולתו את שחבונה שעמוקה נורלה
ועלומה לאין ערך כי כפי עומק שמוכ: וקולר שמשיג

הקדמה לספר ביאור הליקוטים

כן מוכרח כנגדו לסבב בהקדמות וסיבובים להמציל במצלים ולחלק מערכת החבוקה לחלקים ולחיברים ולבלי להוציאם שלא כסדר וגם נספסיק וליתן רווח בין כל ענין וענין ומדוד שיעורי סדיעות (כשיעורי תמונותיכם) קשה וכבד בתין ערך לבוין ולבדר בעצמו מה שמוכרח בכ"ז כפי כחדש וכזמן גם כחסר יבובר פנים של פנים שמצלע ובולע להמשבור לרבין בכל עיבוד ומיעט שמצלע למוח כשמיע מלסבין לקבל מח דבריו ותולם חכמת שלומות דב ועלוס שתרופה וסתוכלת לדעת כשומע מרוב תבערת שלב לחלות סביביל (או כעיסר בעלצ על ידה כי שלב ושמות שבכל לום ולים מקוברים ומשולבים זה לזה, שבל בחלית שסיפך לחכמות כידוש סבלתי מסבמת לחלוות כ"ל בכפל וניחוסף למיעת שמית כ"ל גם מיעת שלב לבדוק ולרחק מלחם וכמלמד שבחוב לקנות חכמה ולב תין ועכ"פ בחכמה שגלה וכמוגבלה שבה תין דור יחוס ובמלע גם עתה מלחוקו ב"י רבים ועלומים כמופלגים וחרופים בחכמתם שבל לה כן בחכמה כנסתרה וספיומית שבה שבר מלידה ובסיבתה תרוכה מתרן מדה ורחבה לתון ערך וגבול כלל נחל נובע וכומף ממקום שחכמה נקודה שעליונה לנקודה שתחוכה פלה יוען בעליתיו ותקוכותיו שעמוקות לבסקות ולמלאות כל שתרן בחכמה ודעה תת ס' ותורתו כמים ליס מבסים ועד שבר יתיר ויופיע נסו כעוטים ונחשב כעדים זוממים ואלפי אלפים ק"ו לעולמים ומלולבים כמוהו גם תם זכיתו לבבדל ולהתרחק מבעוטים וכחוטים [בחשך ואפילה לבל ירחו וייבתו מרחוק בתוך לתיקים שבר בתוך הוגה סולך ותוך] שבל לבסבידים ולבתירים על פני שבל תין לנו לא תבוסה וגלה עליה וכל שבר שרביתי לחקור ולגלות בחיזה שדר ובחיזה לופן לבליעה ולכוליתם לזולתי לא עלתה בידי מלומה ובחבלית בסיפיך ניחוסף ונתרבה אלו מחתה זה כמה דילוגים וממוקים ושוויים ולא שדרים (וגם לפעמים בתי מחתה זה בתרוכה וכפל דברים) עד כי לא רבים יחכמו לבוא על ידה לבמבון שבר שבבתי עליו. שבל בבל זה שמרתי ויסי מה שרוצה ותביע גם מנחת דלי דניתי, כי גם שערה דשערה מסבדקה שתור שמגיע מחתה לא' מני אלף

ג"כ כדלי וכדלי שכ"ה.

נאום ה'מ'ב'א'ר והמבוער מבינת אדם: שפל ונבזה ולא בחשון ענוה:
אברהם בן ותלמיד לאבי ומורי רבי נחמן ז"ל.

לזכרון בענין ביטול גזירות שמד המובא בדבריו הק'.

שמעתי מאבי בעה מוהרנ"ת ז"ל בשמ"י ז"ל שמתיק גזירות שמד ושבעה"ע ז"ל שמתיק גזירות עלילות דם שלא יסיו שכיחים שוד ומדמו"ר ז"ל כפניע יותר מבולם לשמתיק גזירות שליחה ושסירוגות (שסייכים לגזירת גוג ומגוג) שהיו שכיחים מאד בדורות שקדמונים (כי גם לאחר שהריז"ל) סיתה גזירת בנת ח"ח ולאחר שבעה"ע ז"ל סיתה בנת תקכ"ח בברנ דב ועליס מסרולה גשנעה ימח שמו וזכרו לאבר שבב ושהריב עירות רבות כעודע ובפרט בעיר לומען לאבר שדמו"ר ז"ל בחר לו בשבעל זה מקום קבורתו שם ומיד שורדם נשמת שדמו"ר ז"ל נשתקו ונשבעלו גזירות שליחות של גוג ומגוג שכ"ל עד ביבא שגולל נדק שתהו מחכים ומקוים שלהו שבר ושתיק ויבעל כל שגזירות בבי"ע. [ועדיין יש לבאר שפ"י שיחות בע"פ כוונת שעטין]

הקדמה שניה

הנה שמרתי לבאריך קלח בדברי רוממות תורתו שק', כי שתמה שבר כשהרות לה' שלסיבו ולית מחשבה תפיסה כלל, בעומק כוונתו שק' ושעורתה בכל דיבור ודיבור (עיין בס' חיי מהר"ן בסיפור מעלת תורתו בתות כ' שגלתה שם שדבריו שק' שמו שספר מעשיותיו כן תורות כן הוראותיו שם מעשיות לפעמים כלבים שסגותיו שגולות בסיפורי מעשיות כדי לעורר מבסיגה ומבאר מעמיו שגורות, ולפעמים כלבים שת שסגותיו בשהגלות שחורות כדי שיסיה

עליהם וכמובן קצת מזה לסבקי בספרי לק"ס ובפ' פרפראות לחכמה סיעת בסמוך: כי כל חיבה וחיבה סיעת מפיו קק' של אדמו"ר ז"ל או מפרי עטו קק' כולם היו בפלס ומשקל גדול וטורח כפי סגנלה לי ברוב שפעתו סעלומה, וכ"פ גם לאחר שכתב את כתורה ואחזה לפעתיקה מתק אז בחמלט חיזה חיבות תעפ"י שפיו נלרבים מאד לסטען וזולתם אין מבינים כ"כ פירוש דבריו קק' תעפי"כ לא סבינ על זה כמובן אחר שתורה שלו את ריב"ק ליקו"ת סי' כ"ז ע"ב. וכן בפה שמבינ לפעמים חיזה דבר בדרך משל שמעיין שם סיעב ירחה בעיניו שפי' לו כווהה וליוק גדול בפה שחפה רק את הדבר הזה למשל ולדוגמת (כאשר יבואר בסברך הזה) כאשר תניג לפניך לדוגמת מה שמונח עתה בזכרוני בסיומן ד' בחות כי שכאב שם ועוניותיו של אדם הן על עלמותיו וכו' וכל עבירה יש לה חיזה לירוף לוחיות, וכשעובר חיזה עבירה [מחוק] נחקק לירוף רע על עלמותיו, ועי"ז מכנים בחי' קלידור של שלו הזה שעבר בתוך שעומאה, סיינו שמכנים בחי' מלכות שסוף בחי' דבר ק' לדור כוף מכנים לוחה בתוך שעכו"ם וכותן לכה ממשלה, למשל שם עבר על דיבור של שלו לא יפי' לך תזי מחריב וכו' ע"פ לכתורה נרחה בשפי' שפוף הין הזה שום כוה שם שחפה את שמשל הזה שלו, אבל כשתבונן במה שכתוב שם למעלה, שמה שנקרחים ע"ז שלפה בשם שלפים כי יונקים מבחי' מלכות שנקרא שלפים וכו', וע"י וודוי דבריס שעי"ז מעלה בחי' שמלכות בחי' שלפים מביניפה, עי"ז בעלמו סוף זיכה שגם בשלפים יסלל דבר ולברך על כל שדברים שעוב ושמעיב, במה שכתוב שם בסוף וז"פ תנכי כ' ק' פי' הן כ' הן ק' תבין שכל זאת תנכי כיינו כוה שעוב ושמעיב אחר כולאתך מארץ מצרים וכו' כי עי"ז עולם מתוכם מלכות דקדושה ע"פ סיעב, וגם פתן בשלמו הזה תחבונן ותדקדק סיעב כי זולת מה שבשלמו הזה מבואר לק יפי' לך שלפים שחרים שלפ גם ידוע ומובא בספרי תמה שבשלמו הזה סוף מקור כל שלמין שבתורה וסוף כולל את כולם ושבשה של תנכי כוף שכולל וסמקור משבשין שבתורה וכב"ז תרחה בעיניך גם עפ"י פשוט שבדיוק גדולה שמשל משלמו הזה אחר שמשל הזה שעבר בזעמו מבואר ביותר שבשבוארים על חיזה לאו לא מכניסים שמלכות בתוך שעומאה ונותן לשה ממשלה כי שלא גם ע"י כל לאו ולאו שהוא עובר סוף עובר על לא יפי' לך שלפים שחרים שזה בעלמה [ע"ל שלשה] סוף בחי' ממשלתה ויוקהה שמלכות דק' כאחר כפל למשלה, וכן לסיפך כשמקיימים חיזה מ"ע שכלולה בשבשה של תנכי וכו' אזי שדבק מחבר שבדי עלמותיו ומשלה מלכות דקדושה מציוכה וזוכה לדעת שכל שלורעותיו שה לעובדו ולברך על כולם שמוד ושמוטב, גם בדברי חלה. תבין ביותר מה שמובא בזה"ק בחות ז' ע"ה כי ע"י כל שמ"ל ממולה מובן שבשבשו ישרחל את שעגל ועברו על הלאו הזה בעלמו של לא יפי' לך וכו' וגם עשו בסיפך משבשה של תנכי וכו' אחר סוליחיך מארץ מצרים כי אז [מחוק] לחרו של שעגל הלה וכו' אחר שעולך מארץ מצרים אז בוודאי נשפל ביותר ויותר שמלכות ע"י שעון וסבטילו ע"ז ביותר חמה מלכו של עולם לשבליט עליהם שמלאכי מות [כי בעת קבלת שתורה שחזו בשדריגה כזו עד שבשעו מפי סגבורה תנכי ולא יפי' לך אז נאמר ע"ז אני לחרתי לאלים אתה אבל בעשוהם את שעגל נאמר ע"ז אכן כאדם תמותון שמחזיר שאלוהים ושמלכות לשמלאך שמות כמ"ש בדחז"ל וכפי עולם שקלקול סיה נעשה כליה ח"ו כ"ש בתורה אבל עכ"ז אין תכס יכפרנה גם בעון זה כמשה רבינו שבחפלל ע"ז ואמר אם אשא חטאתם וכו' ע"ש סיעב בחות ז' ווועשה לך [עד] וכן בפי' ל"ג חות ד' מובא שם וזה בחי' של חריג מלות וכו' למשה את אלוהו בחלו שמלות למשל שבייבר בדעתו מלות תפילין וכו' גם זה נרחה לכאורה שאין זה שום דיוק מה שחפה למשל מלות תפילין כי שגם בחמת גם שאר שמלות שם למלומים לאלוהו וכן בכ"ל ל"ד חות ד' מובא שם כי לגיו של פפי"ת יסיו כך וכו' למשל מלות תפילין, ונרחה לכאורה גם זה שאין זה שום דיוק כלל. אבל הבט נא ורחה אחר כמה דפים בחוף פי' ל"ח מובא שם בשני הוכות בחלה בין שתורות שחשב שם שאן סוד כוונת תפילין וזה נרחה לעיניס שפי' לו כוה נורחה ועלומה בשה שחפה בשה את שמשל שמלות תפלין וכמו כן בכל שמקומות בספרו קק' שדקדק בשם סיעב ותרחה פלאי פלאות עד אין סיעור

ועדך...

נאם המבאר הנ"ל

הקדמה

19/08/2018תת

כדי שלא להוציא הנייר חלק נציג פה את השער וההקדמה של הס' «אמונה בידיעה רוחנייתא» שלא יודפס ע"י צוואת הרב המחבר ז"ל, ההקדמה יש לה שייכות להספמ"ע מהז' בעטלירם מיום א', ע"כ הצענוה פה ובקשה מאת המעיינים לבלי להעתיק א"ע יותר מכפי מוחו בהקדמה הלזו:

(השער) ספר אמונה בידיעה רוחניית.

והוא חדר העשרים המחובר לסוף ביאורי שבסי' ס"ו בליק"א [אשר קראתי לחלקיו בשם חדרים] והרוצה לעיין בו יעיין תחלה בחלקים וחדרים הראשונים: ולרוב עומק ודקות והפלאת הדברים אשר כתבתי בחדר הזה: יראתי ונפחדתי פן יהרסו הקוראים והמעיינים בו לדדוש ולחקור ע"ז גם במופלא ומכוסה לכל אדם יותר מגבול דעתי: אצלתי ויחדתי אותו להיות לחבור וספר בפני עצמו: ולמשמרת כדור לדור: לבלי יתגלה וינתן לדפוס עד כי יבא שילה.

[וגם מה שחלקתי אותו בחבור המיוחד בפני עצמו: הוא מחמת שיצאתי בו קצת מדרכי ביאורי שבספרי ועירבתי והרכבתי דבריו הקדושים ממאמר לחברו כמבואר מזה לקמן בפנים]

ה ק ד מ ה

בהפלגת שזקנס סמזכרת ביוס כרלסטון מסז' בעטלירם שלכלורס סוע תכלית סטיפך מספלגת ונקוטו שטדיין לע סיחול לחיות כלל וזס מספלגה סזכרון וסדעת שבן למעלס מכולס. כי כוע סמבטל ומאחד כל סזמן לעולמי עד. טל שגס בתכלית סטיפך לע נמלע בו לפילו כרגע [מליוות סזמן וסמקוס שנמלע וכרגס בדעתנו וחושינו] כמוכן מרחוק בעומק דכרי סמסלתו בעינן זס מסזמן סעובר בסיוס לאכר בעינינו נחשב וכרלס בחמת סכוע כרבע שעס ובמדריגת כדעת שלמעלס מאתנו [ממילע מיבן בלע נחשב וכרלס בשס יוחר מרגע קלס יען לאכר] גס שסבעים שגס שנמלאים לעינינו לוים נחשבים וכרלאים יוחר מרגע שעס וכן ממדריגס למדריגס עד לין סוף ויוחר חבין בכ"ז כפי סמבואר מסיפורי בדברי למוח בלוינו זוכר כלל ע"ם וגס בסשיחות שבייכים לסמעשס סזאת כי מאד מאד נפלא ונשגב שעינן סזס. גס בפירוש "כשכר סגדול" שזוכר לאת כתין וסאפס שלא סי' עדיין כלל וכלשכר כפליא זאת לדמו"ל בעלמו למורכ"ת ז"ל בקיץ שאח"ז שבאתם לע נמלא כלל מס לזכור לפי"ז, וסוע סוד סכאר [לאכר מסעדר תכלית כפלאת חכמתו וכוחו יח' בשמדס סזאת תחשב ותסי' בתכלית סטיפך ולע נדע ולין ובקשרי סזמן וסמקוס שבחכמתו [וכוחו] שכ"ל ממילא מבואר] שלטפ"י סכוע סחוס ונעלם בכל זס למעלס מכל סמקוס וסזמן [וגס בזס בעלמו סוע מקומו וזמנו של עולס כמובן מזס בלק"ח סי' פ"ג ועוד בכמס מקומות שבדבריו הק'] נמלא בלאת תכלית סטיפך במקוס גדולתו עכוחו ומליוחו במשכן לאת דכא ולגמרי תחת סזמן [וסמקוס] וכמובן מזס בדבריו הק' שבסימן ו' לידוע שכחוב ותליטס שלול סנך וע"ס בדברי ביאורי שע"ז [כי מחמת שנלא נדע ולין ידיעתו וכחו שנחפשטים לאין תכלית ככ"ל לע נמלא גלוי כלל [שם] סזמן [וסמקוס] לפילו נקודס לאת מסס כ"ל לעינן סזקן] גס מבואר מדס"ק [בלילופי דברי מוכרכ"ת ז"ל] על לוחות שכחוב כי לולף שגס וכו' שסוע חכמת שבורא יח' שנחגלס ונמלא בס לבריאת כעולם שבשתא יומין לשתא לולפי וכו' כמודע שג"ז סוע כעין ירידה ושלבשס שנחלבש וירד בס מספלאת פ'ל"ף עליון לאכר בעלס מליוחו וידיעתו [דלא נדע ולין] שכ"ל שלין שייך כלל סיום וסזמן גס לחלף חלפים שגס:

המאמר כולמדן כזה ועוד בכמה מאמרים, למדתי לפנות בפותיות כראשונות שבכתב: עיין בביאור וסדרו, ובלקוטי בתלת כל חומ, ליון בדבריס מספרו כך (ליקו״מ כך) בשני חלקי עיגול ובפותיות מרובעות:

להסתכל (בהשכל של כל דבר) נראה מדוקר כוונתו על כל חלקי בבריאה כמגיעים לכלל׳ מחלקי כזמן ובמקום ובנבראים, דלמ״מ שבכתב **מחמת שאור השכל גדול מאד, א״א לזכות**

אליו, כ״א ע״י בחי׳ נון, בכפלגתו כ״כ בחור בכתב שם״ם לזכות חליו כ״ח וכו׳ מדוקר כוונתו שבוח בכתב ובחכמה מבבורת בעלמו יח׳. שנמלח בכל דבר ודבר מחלקי בריאתו חשר ברח בחכמתו:

לפני שמש ינון שמו, חס לכחורב לח כניח רחי׳ מזה בכתוב רק לנאר שבנון כוח בחולות, חבל בלירוף דבריו שבתב תחלה שבכתב כוח בשתם מניח חצד חורחת רחיה מזה בכתוב. גם לקבר בעניו. שמוכרח לקבל ח״ע לפני שתם בחכמה, בנון בחולות מחחר שבזולתה חין ניכולת לזכות כלל לשתם בחכמה:

עשן שבזה את הבבורה, מדוקר יותר זה בעניו מדבריו בקודמים ובכלל בל״ל בהקדמה שלט״ז:

יצר טוב וכו׳. מבחר בזה לטובדה ולמעשה חת כוונתו בדבר בחולות בל״ל, שיכיה כ״ה מולך ומושל ברוחו ויולו ברע:

כישזה קם זה נופל מדוקר ג״כ בפירוש בחולות בל״ל: שחין שום חופן שיקומו שניכה בחולותם מחחר שכל פירוש בחולות מכולר טוב: כוח שימלוך וימשול על כילה״ר:

ועי״ן נחקבלים כל התפילות בהמדוקר מלירופי דס״ק: שבכתב כוח בחיות של כל דבר [ובחיות כוח כלליות בכשפטות] ושזה בשכל ובחכמה: כוח חכמתו ותולדותיו בעלמו יח׳: ושכל מדת בלבנה ובחולות: כוח עשה בחסרון: וחין לה מדד עלמה שום חור זחיות ושפע כלל: וכיון בעומדת בסוג בללית בחדש: תבין ותחבונן בחלה בתיקונים שבה חוזרים חלילה בכל עת: כי כל חשר תתקבל תפלת בחדש תחולה ותתקבר יותר בלבנה בחור בחמה:

ולכיות ביחרון בחן בגורם יותר לקבלת בתפלה:

חין שהוא לשון חקיקה בדבריו בל״ל: יש לנחר בכל בחקיקה [ובחסרון בזה] שגורמים בביחול בכלל שלמעלה כוח מחחרותח דלתתח שלו בחדש בחפלל ובמנקש: שמכיר ויודע ומרגיש חת חסרונו ע) ושופך חת שיחו ותפילתו לפני מלכותו ומכבתו יח׳ שבעלם בחיות ולעלרף ומגיע עי״ז בחליות בחן בגורם בחעדל״ע שבה״י בביחול מושב חת עלמו בגגדו בדבר בחסרון (ובעניו בחושב במ״ח עב״ב ולחבי לח חרחנו) ומחליש ומושר מדת במלכות לבחדש שיכיה למלך ומושל גם למעלה (מי מושל וכו׳) ובחחר לח יזבה לזה בחלימות רק בן דוד, מבחר יותר לפי״ז בעניו בבחוב בל״ל יהון שמו, שנחמר בנקשה על זרע דוד:

הויצה״ר רוצה להטביע וכו׳ החזן וכו׳ מלכות ד״ק. יש בזה לבתפלח קלת בי בלח בל בחן בוח מלירוף בחמה ובלבנה יחדיו [בחמה בחיה ובלבנה בהון בל״ל] ובטביעה ובשפלת בחן, נטבע ונשפל חיה בחמה בהון בלבנה, זה בזה יחדיו. ולמה לח בזבירו בלל בדבר בבשפלה גם עניו בחמה ובשמש, ושם מייבב זחת בתחלת דבריו בל׳ שבילה״ר בעלמו בוח מלד במלכות דס״ח שבשזה בס נופל ונשפל ח״ו במלכות דק׳ בל״ל בפנים, חבל בלח גם שם יש לבתפלח בי בבלל זלט״ז בסובב בדה״ק נראה מבוחר שנמלח זלט״ז גם חמה דס״ח (ובמובן מעניו בבתוב וחפרה הלבנה שמסיים בזה וכו׳ בסובב לסוף בעניו מה״ב ובובשה בחמה) ולמה לח יפרט זה בחר בינוב במו שמפרט בדבר במלכות שנמלח מלכות דס״ח. ושם גם בזה יש לויישב, חבל יותר נלטב״ד, שזה מחמת שמלד בשמש במשפיע [ומתדמה ליולדו בביחול לבחיר מעלמו] חין שום נפחל ועיקש ח״ו וכל מחיזת ברע, בוח בהלבנה בעניין לבד. חשר מלד עלמה גם בקדושה, חסירה היח מבחמה. ובית בעומדת בסוג בללית בחדש בל״ל מבמובן מבותלי דבריו בך׳ ובסיבת בחסרון מבחמה ובחבונה בחמתית. ונחמ ומחגבר בחסרון לגמרי ברובש בכולם חשר חיבש חפילים בלל בחבמה בחמתית בל״ל. ומחמת זה לבד בם חוטים ונבוכים בחכמות חילוניות, ובל״ז מבוחר לנו חשר לח קרח בשם ללד ברע רק בדבר במלכות שביא בגחלקה לשתים, בטוב וברע ובמחלקה בזחת לבד בשתחגבר ח״ו, חלח ותעלה גם למעלה בדבר בחבמה לחלק ולבפך גם שם ח״ו חשר עבור זה מרמז בחיבת וכו׳ לבנות גם לבחבמה חילונה, בשם חמה [במובן מזה בס׳ פרפרות לחבמה ע״ם]:

ועוד בח נבח מל״ז לנאר ולויישב גם חת הפליחה בל״ל חשר בבשפלת בחן לח בזביר רק מדת במלכות בי בל״ז (ובסובבו לדבר בשתם חת בבי בדר

ע) וזה בל קדושת בלבנה ובמלכות שזוכים בבה בתורה:

לו וכו') תבין מרחוק כי בעונם כתוב וכזיו וכיופי וככדר לאין ערך שנמצא בבשמים, אין שייך ואין לריך כלל שם כאן. וכל מליאות האן וכברה כאן, כוא בבלבנב שביא כאון, ככרה באן כוא אצר מלד עלמא, אין לב שום אור וזיו ויופי כלל, ומליאות כאן, כוא בקבלת זב כאון, שפע כאית כיורד מבאמב לבאון ולבתייאד בב שיביב לאן :

והנה כאצר אין יכולת לרובם בכולם לבביט כלל בבשמים ואין לנו בשגב ותפיסב כלל בזב בבכל, לא יכיב גם מבמת זב כל באן ותשיבות. רק לבלבנב ובמלכות ומב נפלא לפי"ז חיבור ושלשלת דבריו כך'. תן ותשיבות בחי' מלכות (כי גם פירוש במלכות כיא בחשיבות וביא כיא בדבר באן) :

שרוצה לעשות את האדם משוגע וכו'.
סובב בזב לדבריו בקודמים שביל"ל נקרא בשם זקן וכסיל : ולשב מוסיף על כרשבוניס :

ו) **בהמבואר** מדבריו בך' כנ"ל. שבכרח לבקדים ברשיית בחכמב את בלמוס שביא בכלי במוכרח לקבלת בחכמה, מצאר יותר גם ענין בכ' שבשיא לעיל בחשית חכמה ירשת כ' :

ז) **בפירושו** לבכתוב בכור שורו וכו', בכור כוא בשבל. יש לבאר שבוא עולב בקנב אחד עם פירש"י לפי פשוטו שבוא במלכות שזב יבושע. ישן שאר אין ביכולת בחדם לשור ולבביט בשלבבת בשבל אם לא בשיבו ובשבתו בכלי [בזכוכית] במלכות שנחלשם בב בשבל :

ג) **בדברי** מורנ"ת ז"ל (בב' פקדון) שע"ז. מוסיף לבאר בדבר בלמוס במוכרח לבשבל וכמוה שבוא בכפול לשנים, כי מלד ג' מוכרח לבעמיד למוס ומחילה לבמות. שלא יסור ויבד לבוא שעות בתחוות רעות לגמרי ח"ו ומלד אחד מוכרח לסייגו ולגדרו במחילה שלא יברס את בגדול לחקור ולבסתבל למעלה ממדריגתו כנודע :

ד) **בראיתן** שבאון כיא במלכות. מפירוש רש"י יאון לשון מלכות. שאר זב בפירוש לא סובב רק בבפולת באון. מחזק לגב תורחת לבפולת בלמוס [שבוא באון] שמבאר מורנ"ת בדס"ק בנ"ל :

כ) **עוד** יש לבאר בבפולת במחילה בנ"ל לבתיס שבן בשתי תזבורות שמזכיר תדמו"ר ז"ל. זב בחמר. תזברה אחת לבשמר מברות שעות בתחוות ברעות שבס שגעון ממש, ותזברה בשניה לבשמר ממלות בילב"ר כי מי לנו גדול בכל בחלות שמלד בילב"ר במלות בברישה בתבערת בתלבבות בלב ליעבודת בש"י בעלמו ויש זב לופנים שונים. כי זשאת בברישה בורם בחדם גם בדעתו יותר מדאי. ולאלב שתי בשמירות מוברח לבתגדר ולבעמיד שתי בחחילות בנ"ל. לבמ"ש ובח"מ"ב :

ו) **והנה** לעובדא ולמעשה תבין מרחוק בעולם בחלוק ובמועבה שנמצא לבל חדם במיתו ודעתו [זב עיקר בחדם] וכל בעלב לבעין חלב בחחילות : כוא ע"י בבורא בעלמו יתי : אצר חליו לבד יפגב בחדם בבל עת לרב ולוקב ויש לבאר עוד [בבלל בשביני בנ"ל בבך' שבל בחיוב בחלב"ב] שבן בן שני בשמות חבי"ב חצר חבי' : אצר יבאר [בחרב"ב] בבברח בביטול לבילב"ר יען אצר בשם בל יבועתיני וגלולתינו משני בחלוקות בנ"ל שבם עיקרי בגלוות :

ז) **בדבר** בחלבות ד"ק בנ"ל אצר בתקומתב נופל בחלבות ובלשנב דשט"ח : מבאר לגב תורחת גם סוף ענין בבחוב. וחפרב בלשנב וכו' כי מלך ב' וכו' :

ח) **בהקמת** בתורב לבאון. [שביא בחלבות] ובבלל בחמיני בנ"ל בבך' : לותיות בולטות לגיאור מורנ"ת בבלבב בנ"ל: שע"ז כיתב קבלת בתורב לעון יום :

ט) **בהפרטתו** בחליבות על לודות יעקב. שבזבייתו לחן. בירך גם אח בשבטי' בחן [ובנימן לא כי' אז ברבו יוסף וכו' כי יעקב ויוסף בחדא חשיבי] אם אין להתפלא זב. אבל בל ביבא דאיבא לפרש פרשינן כי אין זב רק מחמת שגם בחב ובבן [בכר ותלמיד] מלטרפים זב לזב. ביחוד בחמב ובלשנב בנ"ל. וכב"ר"ב [ובב"ר"ב] שביא בחכמב מבחב ובכר תשפיע ותאיר לבבן ובתלמיד בעומד מלד בלשנב ובעון ובלמוס בנ"ל וגם תבין בבל בנ"ל בי רב ועלוס בתועלת במגיע גם לבחב במשפיע [שבוא בבב] בעלמו מאחר שבזב בעולם מוברח גם בוא למחילת בעון. שבוא מלד בבן ובתלמיד בנ"ל :

י) **ולוי** דמשתפינא מלברכיב ולבביא לכ"ז גם ביאור בדרש בייתי מבאר שבזב במאמר בראשון שבספרו בך' יעון שמו ושם תלמידו בעיקרי מורנ"ת ז"ל ב) בי בבעלותיני בנ"ל שגם בל תוויית בתיו בחקיקה ותסרון בביבול למעלה נמשבת מבחסרון בפני בלשנב שלמטה [אצר זב בחסרון לבד בל מליאות בחקיקה ותווייות בתיו שלמעלה] ושגם אם בתלמיד

ב) אצר עליו לבד שמך אח ידיו. ועל ידו לבד זבינו לבשתרת ספרו בך'. באצר בעיד עליו זב (עי בחט מגרוישטן חלק אין מיין ספר, טאקע גאר) :

כתלמיד בפני כלבנה וכתיו שבו כוח בן נון מלד עלמו מוכרח עכ"פ גם כרב תאר מלד עלמו כוח בפני כח'מ'כ וכמ'ח' ג) לקבל מאתו נרתק כנו'ן' כנ"ל שבשני כמחילות מזה ומזה כנ"ל. [ויעלתו לנו שמותיכם כק' נ'ת'מ'ן' נ'ת'ן'] :

יח) **מב"ן** שוב נשוב לביאורינו כנ"ל בד"ה כילה"ר רוצה וכו' וכללו כעולה משם : כי עלם חמות כחמיתי מאור מעלמו כפני חמה בבחרת כאין כיוף יח' בלי שום חסרון אבל מחמת זה בעלמו אין ביכולת כאדם כמוגבל לזכות בו אם לא בחלמעות כלבנה תאר מלד עלמה הסירה כיה מהחמה. כי לפי"ז יש לבאר כוונתו בדבר כאחוז לא כ"ף וכ"ש בהתגלו' נגו. שבלב כגמלא בקומת כאדם. כוח בפני כלבנה [שהוא כחלכות] יהחסרון מלד עלמו כי כלא כוח לבד תאר בחללו לימין ולשמאל כל מקום כיל"ט וכילה"ר בשומדים בדבר כמלכות כמוציא"פ ואם יהר מחשבת לב כאדם רע מעשוריו בחלוות ומדות רעות, יש בכח כאדם להתגבר בילהו כטוב לבכניע ח"ע כנגד חור כחכמה וכחמה תאר בבעלם נפלא תאור וחזריה בח'מ' כל אדם תאר מלדו משולל כוח מכל כחלוות וכמדות כרעות כי אז נחשב כל'ב' לכלי כיון כפני כ'ב'ר'כ ד) תאר תקבל בעלמה חור כח'מ'כ שבח'ות כ) ובזה לבד נקרא בשם חכם כחמיתי ולא כן בכסיל כנ"ל כי כוח בהתגלות לבבו בחלוה וחפן בכביוד משתבד ומכניע את כמוח [וכחמת שבו ו] אל כלב שגם כוח לא יחויב ויפעוט בו. רק כפי שיתעצם בבבודו ובחאר יתגאה לקנות בחכמה ולב אין. ללבד ומחעב בחכמתו, ועדמתו מיום אל יום. וכמה פעמים גורם לעלמו גם זאת כעולם מה שמרס וזה וזה לא עלתה בידו:

יט) **ונם** בכל אלה תבין מרחוק שבבוב כוכד כדבר נמלא זה אלפים ורבבות מרוצות ומילוקים בין כל אדם לחבירו וכהכרח בהנעת כלב אל כמוח בפרטיות כן בכללות מוכרחים בקטנים וכשפלים [תאר לא זכו וזיככו את לבבם בהכלות בשלימות שיכניעו את עלמם עכ"פ כנגד כמזוכך בחכלית כזיכוך עד שחשבך לפני כחמה בכללות ועיין לקמן בחות ט"ז :

בהעלאתו כנ"ל תאר ניחרו מדב"ק שכוון כמוצ"פ היא כוון כמלוכף לכלב שבלבנה, וכחית כמוצ"פ היא בחחדות שם כחמה ז)

ג) לותיות כנרגשות שבשם :
ד) לותיות כנרגשות שבה :
כ) לותיות כנרגשות כנ"ל :
ו) עיין לקמן בחות כ"ט :
ז) כי שם עלם כחחדות שחאר נבאר לקמן מדב"ק

וכפי כנודע שכמות שבכל אדם. וכפל כוח בשני מדריגות חכמה ובינה ח) נרחה מבואר שכמם שבחמה כוח כמדריגה כשניה מכחית [שכוח כחא בחכמה כמבואר בפנים מדב"ק] כי בן מם לבינה [חאר בלשון כמקובלים נקראה בשם אם כנודע] ובבינה מורנ"ת כנ"ל על לודות ימי כנון בקבלת כתורה שזכה מרע"ה תבין ותחבונן בלירופו לזה ימי כמם עד חאר קבן עור פניו כפני כחמה כי בחמלעות כמם כחירה בו גם כחית שכוא חור כחא כנ"ל מעולם לחדותם [ועיין למטה בלון ח' שבגבות] :

יד) **והנה** בבינה מורנ"ת שבדבר כנון לקבלת כתורה כנ"ל. כפי כנודע שהוא כנון בשערי בינה כמובאים בדחז"ל נרחה לבאור בעין סתירה לכודעת רבינו ז"ל. שבנין היא בלמלוש ומכנון כחכמה כנ"ל. אבל זה מבואר כפי כנודע. שבאור נקרא על שם בכלי ינן חאר כל ברבשותיו ותפיסתינו בבאור לא תהיה רק בהתלבשותו בבכלי ט) כי לפי"ז יבואר לנו שבמו כן נקראה בבינה על שם כנון שהיא בלמלוש ובכלי :

טו) **בבל** כנ"ל תבין מרחוק שבאור מלד עלמו אין בו שינוי ובהתלקות כלל. וכל בהתלקותו לנון שערים כוא בבורדתו לתוך בכלי ובלמלוש :

טז) **בדבר** בכלי ובלמלוש כנ"ל, חאר מלד עלמו לחסרון באור יחשב נרחה מבואר שזה ענין בחמוצ [במוכרחת לבקדימה ברחצית בחכמה] חאר בב כל מלכות וממשלת בפ"י שבאדם ממליך וממשיל בעלמו ורוחו כנ"ל ובעסק בתורה לשמה, זוכה כ"ח לפי ערכו ליתן בב בח להתגדל ולבתייחד באור בחמה ובחכמה ובשגב חמיתית בחלקותו ית' כי גם בקטנים בערכם שהוא זוכים לזה בחיובם כיחידי בדורות, זוכים לזה עכ"פ חאר מותם בעולם בעליון כאו"א כפי חמונתו שבקדים זה בעולם :

יז) **עוד** מבואר מדברי מורנ"ת בפירוש דברי רבינו ז"ל בל"ל שגם בחלבשות שבלו ובחמתו ית' בכל חלקי בבריאה, כוא כעין בחלבשות בחכמה במדת בחלבו' כנ"ל כי מדת בחלכות כוא בכללות בחילוניית שבכל דבר, ובחכמה היא בפנימיית שבכל דבר, חאר מחמת זה מסוגל בחלכות דקדושה לקדש את בחילוניו' שבכל דבר, בחופן שימלא בחדש את בפנימית ובחכמה שבה :

וכיה

ח) וכם בחחדות בתרין רעין דלא מתפרשין כנודע
ט) ועיין לעיל בחות ג'.

יח) **והנה** כאשר נוסיף ונשים את לבבינו בדבר
לזכרתו כנ"ל, להביט על כל חלקי
כבריאה שנמצא בכח שכל, עוד נבין ונתבונן מעלינו
כי כל אשר מדריגת כבריאה במעלה יתירה, נמצא לו
גלי ספק גם מעלת בשכל ביתרון יותר ומי לנו גדול
בכל חלקי כבריאה כמו האדם, אשר בשבילו נעלמו
כיתר כל כבריאה, ושהוא בשכלו יביט וימצא כל
חלקי בשכל שנכל חלקי כבריאה, מעולה לנו יותר
כעלתינו כנ"ל (בחות י"ג) כדברי המקובלים שהאד
והם נמלאים בחכמה ובינה, ואגד חורחא נראה מעולה
שמעין זה נמחלל ונמצא גם בכל חלקי כבריאה
אשר כאדם בחמונתו בהוויותו ית' וקבלת עול מלכותו
כנ"ל יבער גם חותם להשלמת דעתו (והנכנס מרעוב"ז
בלח ד'ח"י, ה'מ"כ', נחשב זה כגיזל ס'ג'יו וח'מ'ו,
שכם י"כ כנודע) :

יט) **כפי** כל כנ"ל תראה נפלאות בדבר יעקב שהוא
בשמם כמוב"פ: זכה להעמיד ולהאיר את
כירח מכוון בשפר י"ב גניס כמספר י"ב כחדשים
שבה, וכאשר לפעמים מלורף ומוסף גם כחודש כי"ג.
כוסיף כמו כן בחולדות יוסף כמוב"פ למספר י"ג :

כ) **בהכרח** חסרון כלב להיות לכלי לפני כמוח
וכחמה כנ"ל. נראה מבואר שגם זה
כל כברת יגר כרע שבלב כאדם כי בו לבד כל עיקר
כחסרון שהוא כרע, וכל תיקון יגר כטוב הוא לעמוד
בנסיון כרע וכחסרון שבחלל השמלי. עד שיכפך מותו
בעלמו. למרכבה וכלי לקדושת כמוח :

כא) **כפי** כגראה בחסרון כלבנה שבהשלמתה להיות
כאור כחמה. ונכפך כחסרון לניבוי וכפל
לשני כמאורות, יש לכבין דבר מתוך דבר. שכל שבחסרון
גבר יותר נכפך יותר לניבוי. ולפי"ז תראה נפלאות
בחות כתיו כנ"ל שהיא לבד אשר יגלה מכלל כחותיות
להתפרש בלשון חסרון והיא לבד תעלה בשפר בניבוי
יותר מכל כחותיות :

כב) **עוד** לולא דמסתפינא מלכפליג בדרך כדרש.
כייתי מוסיף ומבאר דבריס נפלאים לפי
כל כנ"ל. כי גם ג' כאחדות שבמ' כנ"ל. מוכרח
בניכול שיהיה כא'ח' לד'לות כמלכות כמוב"פ ועל
אשר זה לבד כל כשגת כא'ח'ד' כעליון ית' :

כג) **ונם** אם כאב יהי' בא' כאחדות כנ"ל. אבל כאשר
נמלא בתוכו ומוהר מדריגת כבן בנפולתו
כנ"ל מלורף חליו בהיות נקרא בשם ג' ב' :

כד) **וזה** כבן אשר עלם מליאותו בנפולת כאור לבית
עוד נכפל ונתרבה לשפר נון. ועומד בשם
בן. ולא בן מדריגת כבת. כי הוא בגידולו יעלה

19/08/2018 אה

במדריגת כאב כנ"ל שלמעלה מכולם. והיא בגידולה
לא תהיה רק במדריגה בשניה אם כנ"ל. ועל אשר
גם בהולדתה להיות לב'ית. תתחסר בתכלית כחסרון
שהיא בת'ו כנ"ל. ובכ"ז נכפך כחסרון לתיקון
כניבוי כנ"ל בחות כ"א :

כה) **עוד** מרחוק נלפענ"ד בפי כנודע שעיקר
בהשפעה והברכה כיורדה מבחינת
לבניס הוא אחר בהתלקות בחבות [כמבואר מבמה
מקומות] כי בזה תבין ותתבונן בבפלאת ב'נ'י'מ'ן'
כמוב"פ. אשר בו נגלס מספר י"ב כנ"ל ותיקון כנ'ן'
בבפולתה [שזכה יעקב בבעמדת בניו כנ"ל] ויבי
בלאת נפשה על בחס שהיא בדבר כמ'ס כנ"ל תבין
קרא לו ב'נ'י'מ'ן כי גם לפי כנ"ל נראה מבואר
שאור בחס מוברח להבניס בחופן ה' יותר מאור בחב.
כי הוא בעולם רוממותו לא יזכו בו כראוי עד בשלמת
בתיקון ואור בחס לבד נקרא בשם חס בבניס כנודע.
יען אשר על ידה לבד נשפע לבניס מאור בחב כנ"ל.

כו) **והעיקר** לבבין ולהתבונן מכ"ז לעובדה ולמעשה
ברוממות כל ברכה ותפלה ולימוד
שים ביכולת כ"ש גלבור ולקבץ בימי חיי בבלו אשר
זכה לבד יתענג ויתעדן בבשגת מבמתו ומלהותו ית'
אשר פטירתו ואחר בחתיכ. בבקדש תיקון במלכות.
מבמלך בן דוד בעלמו. כי אין סוס עלה לבגלל מבטף
מימי במבול. בשגעון בתאוות ובמבוכות ומלוות הילין
כרעים. אשר בתרוגו ובדביקתו בחלב בימים. אם לא
בעלת בתורה אשר תתקבל ע"י בתפילה כנ"ל :

כז) **בביאור** מורכ"ת כנ"ל. בדבר בזון שהוא בעניו
קבלת בתורה, יש לבאר לפי"ז ביותר
אור בלבנה באור בחמה שבאן במוב"פ כי גם בזון
במדת בחית [שלמעלה מבז' פעמים ז'] :

כח) **לפי** כנ"ל תבין ותשכיל ברוממות יוסף במוב"פ
כי הוא אשר יכוסף את בזון למספר
אותיות לחיו וימלא שנת בלבנה בשבט כי"ג אשר
לחודש כי"ג. אשר בו לבד נשלמה ונתייחדה לבחמה :

כט) **והנה** בניבוי ובכפל בראשון והעיקר בבולדת
בבניס שבחיקון בלבנה כנ"ל הוא ב'ג'כ'ר
[בפי שניס] שבשם [בפל כימידות וכעשירית וכמאות
שבמספר באותיות] לבתג'ר'ך' ולהתרבות מאז ובלאה.
ובכתמלאות וכתחשבות בלבנה בחמה כנ"ל מה נעשה
ונפלא פירושו בדבר בשבוא שהוא בשכל ובחמה
ואחדות פירושו לפי"ז, מבכתוב בבור שהוא בשכל.
עם פירש"י שהוא בחמלכות וכנ"ל בחות ב'. ובבאתו
לכ"ז מאמר בזוה"ק. יעקב ויוסף בחדא חמיבי :

ל) **עוד** לולא ד"מ מלכ"פ בד"ד כייתי מבאר כפי
בנודע

כמודע שבחכמה כוח לכחכים ולכבין שֶׁבְּכָל כֹּחֹתַי דבר ובגילף ומחדות כנ"ל, כאשר תאיר בחמלעות כמ"ש כנ"ל לבת'ו כנ"ל. תכוינה יחדיו לע'מ'ת' ותבין מרמוק כה כחלף שבחמדות לכפך ממ'ת' לחית וסיות כחמת שבחכמה כנ"ל ובמלא בזה משקל נפלא חאר גם יחידי הדורות נתקשו בזה, ולא כשיגו עדיין בשלימות. למלאות את כמפקד וחסרון כלנגה וכתיו, עד שלא זה בלבד חאר לא יכי' נפקד חיש במות וגנף ה"ו עוד תתמלא ותכיה ברינוי כמפקד וכמספר למעלה מכל כאותיות:

לח) **בעומק** כרמז כנ"ל. יבואר לך בפירוש כדרש כמוב"פ שבכתוב וכתיית תיו כנ"ל.

שכוח סמוך לפירוש כפשוט שמובא שם ברש"י כי בתחלה נהויה יצוו לחיים ממדת כרחמים שלמעלה, ואח"כ נכפך זאת בתכלית כהיפך לכ"ח מאחר נתווה עליו. להיות מכס לבד כל כתחלת כמות:

לב) **גם** תבין מרמוק בזה בלדקה ובשקלים כנ"ל. חאר בזכה לכלול ממות, ולכפך חסרון כתיו, לכשפעה ונתיהב בכפל כפליס [כ'ת'ן תתן] ועיין לעיל בחות י':

ביאור מאמר ד' אמור אל בכהנים **הלקוטים ז' שמות**, וכס כמילואים של כשני שמות. תכיה כויה. שם כויה כוח בד' כמילואים. ע"ב. ס"ג. מ"ה. ב"ן. ושם תכיה כוח בג' כמילואים. קס"ח. קנ"ח. קמ"ג:

וע"י מה זוכה למשפט ע"י צדקה. מאחר בזה ענין כתחוב וכלכל וכו' שבניח לעיל. שכוח מלוך להשגה. טוב היש חוגן וכן יאחר סיוס בכתוב משפטיך וכו' כנ"ל בפנים ולדקתך וכו':

ציון במשפט תפדה, מאחר בדה"ק גם סיוס בכתוב ושביה בלדקה:

מאירין זה לזה מפרש בזה תיבת מספריס. שכוח לשון ספיר ואור:

בתולות אחריה ריעותיה מובאות לך מאחר בזה לגד חורחא לסוף ענין בכתוב חגור חרבך על ירך גבור כנ"ל בפנים, בשבא בלדיק שסובבעליו זה כמזמור:

אורך הגלות ואנחנו צועקים אליו ואינם נושעים וכו' **בשתא הוא.** מדברי מורנ"ת בה"מ כ' נהלות שסובבא ע"ז כמאמר, נראה מבואר שרבינו ז"ל סובב בזה, לקריאת כתפלה בשם חוטח וכבחתו ע"ז את בכתיב ותכילתי לחטח לך בפירושו על כמחנתו ותריכת חפו יח'. כי בחתדל"ת ליחבר נעולה, חאר ע"ז מוכרחים נפשות ישראל בכל ימי בגלות כרבה כמתנה ותרי' חפי' בתפלותי' וט"ז נתבונן בחתדל"ט תריכת כלף וכחוטח שלמעלה בציכול. עד שגם בכל ימי טורף כדין לא יכריתונו לגמרי מ"ו.

ולכה מוסיף על כרחשונים:

מ) **בדבר** תריכת חפיס וכחוטח כנ"ל ים לבאר מכותלי דברינו כך' שגם כוח כעיקר בסוד כפנים שלמעלה שסופג עליונו גם בעת כהסתרה חאר מזה בעלמו נחוסף וכולך בכל עת בנין שכינתו בתוכינו שיסוב עליונו את פניו כמו"פ ומבאר לפ"ז סמגכות כענין שבזה בכתוב למעני מעשה וכו' שמבאר בפנים: מ]

ג) **עוד** מבואר מדברי מורנ"ת ז"ל בה"ק לפירוש כמאמר מרבב"ח, טעות מ' מפורש בדה"ק על לודות תריכות כגלות שמחמת זה ים מעמינו בנ"י שטועים בלבם שכל כחפילות כס לריך ח"ו וטעות כשני מרמז בדה"ק על לודות בכתוב למעני למעני וכו' [שנסמך לענין ותכלתי לחטח לך] כנ"ל שבחסדו לבד יגאל לותנו כי לפי"ז נמלחים כטועים ולומרים שאין לריך כלל להרבות בחפלה ע"ז כי גם בל"ז יגאל לותנו בחסדו ורחמיו למענו לבד ובחמת היינו כן כי בה"ז מוכרחים לגאלנו להרבות בחפלה ותורה וכחאר נדבר מזה לקמן:

ג) **עוד** כולחתי מדברי מורנ"ת בה' נהלות כנ"ל לבאר בענין ביטול כמחבבות זרות בחפלה. שמה שסובב עבור זה ג"כ בחיקון כמשפט, כוח מחמת שגם כמחבבות זרות נמשכות מכבטיות כנ"ל ובזה מה שקורא לותם בשם ענין דמכסיין [וכוח מלשון כזוכ"ק על לודות הקליפות מעשו וישמעאל. שכס תרי ענין דמכסיין] ומערבין את בחפלה כנ"ל כי קליפת עשו כוח כמדחה את כחדש בזרות מחבבותיו לבטותו לגמרי לשמאל. כי כוח ככופר ואומר שכל בחפלות כס לריך ח"ו וקליפת ישמעאל כוח כמדחה את כחדש בזרות מחבבותיו לבטותו לימין בחסד יותר מדאי, שיכיה נדמה להחדש כי כבר שמע כ' אל עניינו ואני קבל כ' ים לוותינו [ג] שגם מחמת זה נדחה בחדש מבחפלה בכל עת, ולפי"ז מבאר יותר בכרחה משפט יעקב, דחמלעותא. כי מבלרכס ימין בחסד. יולא ונאחז ישמעאל בחטה יותר מדאי לימין בחסד ומילחק שמא כדין יולא ונאחז בקליפת עשו כמדחה לשמאל כנ"ל, ולא כן יעקב. שכוח עמודא דחמלעותא ולא נאחז ויולא מאתו עשו וישמעאל כנ"ל:

ד) **גם** מבואר שם מדברי מורנ"ת כנ"ל שמחמת שבענינים טומדים בתכלית כהיפך מבחפלה.

תסובב

ג] ע' למטה בבא' סי' ג'.

(ד) שכוח בשם ישמעאל כמובא מזה בס"ח.

חסובב ע"ז בעלמו מרב כתפלה נכלתם כנגדם וממחת זב מוכרח שיכיח לחרב כתפלה. שני פיות שבמו של מקום, ושלת לרכיו. כי שבמו של מקים כוח תכלית כסיפך מקליפת עשו, כפיפר ואומר שכל כתפלות כם לריק, כי כנגד זה מנו מספרים בשבמו של מקום, שגם ביום כוח שומע תפלותיהו. ובוגר זכר קומת כשכינה וכמשכן עד שבכשלמת כקומה יסוד חליהו בסוד כפנים שכוח מדת כרחמים וכחסד כמוב"פ. ולמעלו למעלו יעשה כנ"ל מכמוב"פ. ג] וכ"ז מנו מוכרחים לכשמר גם מקליפת ישמעאל, שכוח כמדחה ואומר לשמוך לגמרי על מסדו ושבחיו ית', ושגם מחמת זה אין לריך לכתפלל ולשחוט כלל את לרכיהו וכנגד זה מוכרח לכתגבר בפי כשני מכחרב. בשלת לרכיו כמוב"פ:

כ) **בפי** כל כנ"ל נראה ומבואר שכעיקר כוח שיקלט כתדם בחרב תפלתו. לקליפת עשו [שעיר] ולכתקדם כנגד זה בשבחיו ותכנותיו ית', ותדקדק וחמלא בכמקרחות שסובב בכם לענין כתפלה, שבכולם נקראה כתפלה בשם תכלה ושבת. תכלתי לחטס. בפ' כללנו. שימו כבוד תכלתו את ה' כחמרת [לשון שבח]:

ו) **בהעראתן** כנ"ל מדבריו כך, שבטען בעיקרי כמעבד את כדיבור וכטף כתפלה

ג) כן יש לפרש בכוונתו כפי כל' כנ"ל בכך'.

ג) וגם לפי"ז מבואר יותר כבלתו את כתוב. סכות בענן וכו' בלשון יחיד.

מלכיות שגור בפה ומקובל הוא קליפת עשו [(ג) שבחרת בדין שלמעלה גולד ועתה בתחלה הוא לבד בחעלת כבכורה זה לעומת זה] מבחר יותר בענין כתתוב ואני וכו' אשר לקחתי וכו' בחרבי ובקשתי, ושבזה קורא ומבקש לעשו בשם לחור, וגראה מבואר שהוא זלע"ז תבלית כסיפך משבמו של מקום. את ה' בחמרת. שמבחר זכר כתתוב לחור וכו':

ז) **בהמבואר** מדב"ק שחעפ"י שעיקר כתיקון הוא בשחזרתו ית' לליהו בפניו בחרחמים שהוא שם הוי' כוודע. אבל לזה בעלתו אנו מוכרחים ע"פ חתערותא דלחתא. לבין עלמיהו [בחפיה ובישול] בחורה ותפלה. שהוא בבכוב להשבתי לליהו בשם הוי' כנ"ל. יש לבחר בשוונתו בך' שחחת זה מלורף גם בשם חבי' להשם הוי' בחילותי בז' חנות כנ"ל. כי בשם חבי' הוא בבכוב לעלם בהויה [ז] כוודע וחחת שבעיקר בזוהב לזה הוא בלדיק ושומר הברית. כיוסף בלדיק בעלמו עד שבכלל ע"ז בשני בשמות כנ"ל חבר בשם ד' בחילותיו וג' בחילותיו כנ"ל, חבין מרחוק בניחותו למ"בב"ח שקולא את בלדיק בשם ד' ג', וכן חבין מרחוק בחפלות בחתוב בכנ"ל. ת"ת י' ב'חמרת ב'יוס (בחתעדל"ת כנ"ל) ויב' ב'חמוך ב'יוס (בחתעדל"ת כנ"ל):

ז) כחוצה מב"ז גם בח"ח.

ביאור מאמר ג' ארבב"ח לדידי דהו לחאי אקרקתא הלקוטים

והשתי צפרים חיות טהורות הם בנין המלכות דקדושה. בלירוף מה שכתב תחלה על לודות בלפרים שבקליפה כד חתפליג לילית וכו' בלפרים כחחוזות בפח וכו' ובכלל כנ"ל בסכדמה שזה לעומת זה יש לבחר שבנגד זה יהיו בלפרים דקדושה כנ"ל בסוד בלילה דקדושה ושבכל זה מבחר יותר בבחיקון כמוכרח לכם תורה שבע"פ שבוא לילה.

וגם לילה ממש:

והוי דן את כל אדם לכף זכות. בלירוף זה כמשבה מבחר בכפלים לחיקון כיכולת לשמוע בגיוב מכל חדם שבתב לעיל (וסובב בדבריו חפילו על לותם שחיים בגוים כמוב"פ) מחחר שגם לותם

דן ומטה לכף זכות:

גדול מעל שמים חסדך שם זה נאמר בדברי

וכתיקונים כעולים מאתה. ומאליהו נודע שכל שגולה ותיקון כיולא מאתה נאלם ונחמעט מ"ו כשמכוון כאדם בלימודו שלא לשמה נשניל שיתקרי רבי ולשה יגאה מכללו זאת כשגולה שנזה כשאמר לנד אשר יזכיר בו שלא לכוין בלימוד כאורה שיתקרי רבי ולשה גם נזה כשאמר לו כשתפק ל"ע שמה שמאליהו נזין ונדע כל זה כנ"ל, אבל בכפלאת דנריו כק' בניאור כשאינ טעה לך רב שגם מזין כרב וכרבי בעלמו הוא סוד כמלכות שאין להתעטר בו רק כרשות לזה. תבין מרחוק שעל אשר נזה כשאמר כל שיטתו הוא על תודות בזין כמלכות דקדושה שמחמת זה כל כשכנת של תורה שבע"פ שכולו שמי' ליולה כנ"ל מכמו"פ פרט וכודיע לנו שמוכרח לכתרתק בו מכשתנאה שלא לשמה נשניל שיתקרי רבי :

ג) **בסוף** דנריו כק' על תודות אשר זכה דוד למלכו' ולרטות בזעקה נזה מחמת שכיה יכול לתקן גם כשגיאה שכולו מאתורי כקדושה (מלחר עלות) יש להתפלא לכאורה כי כלא מצולר תחלה מדנריו כק' שכשהי לפרים חיות טכורות כש בזין כמלכות דקדושה ושנכש ידע לגזן בשגיאה דקדושה וגם ממילא מובן שכיה בוודאי טכורה ומזוכנת לגמרי ולא לאחה כלל מעולם שום טומאה כלל, ועתה למה יהיה לריך לבזין כמלכות גם תיקון כשגיאה שכיה מאתורי דקדושה ותולם בהמצולר מדנריו כק' שגם כמלכות דקדושה כולו בסוד כלילה וכחושך אשר יסובב עליו קיות כשגיאה בהתבכיס כושיבני וכו' כמו"פ. יש לבאר דבר מהוך דבר שמחמת זה תרד ותבא בין כרתיקים וכרשעים עד שמכם לבד עיקר נושה כשיגון כמושך כלב. בקול יל ל כ'. שכולו בלי"ל'כ' מכלפריס כשתלבלים מכלפריס דקדושה ברחוקים זה מזה ותולם בהא בזוכה לקנה כלולר דקדושה ויודע גן בכל קולות כשגיאה שבטולם מכפך את בקול לתיקון כמשהתם זה לזה נאלה בקולות בעלמם כמודן מכ"ז גם במ"ח :

ג) **בבל** כנ"ל מדה"ק יש לבאר בזיאורו על תודות כטורב (נפור טמא) מלשון טרביה, שג"ז מחמת שמפך בקלקול בעלמו. לתיקון וכשגה מכבלעת כשהם :

ד) **לעובדא** ולמעשה מצולר מדנריו כק' אשר שמעתי מאני ז"ל שכיתה כוונת מדמו"ר ז"ל שיכיה עיקר בלימוד בזירור בלכה מחורה שבע"פ ובלימוד כנסתר וכפנימיות כי גם כפלאת כתיסור מלכמוד תורה שבע"פ. כוא בסיבת כתחבדותה לנסתר ופנימיות לחורה שבכתב שניתן בשגלה לעיני כל:

ביאור מאמר ד' עה"כ אנכי וכו' הליקוטים

ביום ההוא וכו' וזה"ב א"א **להשיג אלא בשיעלה את המלכות** מבאר לפי"ז בכקדש בכתוב כנ"ל, וכיה כ' למלך על כל כארץ :

עבשין המלכות והממשלה לעכ"ום נראה כונתו מכנ"ל וממה שכתב זאת בלשון כודעה שבמלכות דקדושה בעלמה ירדה בזיכה :

בשביל זה נקראים ע"א שלהם בשם אלהים כי יונקים מבחי' מלכות הנקרא אלקים, במ"ש ואלקים מלכי וכו' מלך כל הא' אלקים לכאורה לא בא בלה כלתוב כתוזיס רק לכודיע טעם כדבר שנקראים ע"א שלכם בשם אלהים אבל במסלתו כק'. יבא אל מורחא לבאר גם דנריו כקודמים שבטלאת כמלכות. זוכין להדעת מעוכ"ג. כולו כטוב וכמטיב. כי כלא בלה כתוזיס יוודע לנו שבטלאת כמלכות (מירידתה לכגלות) נתשב כביכול לבטלאת כשם אלקים (מדה"ד) וגם מאיליהו נדע ונבין שבכיפך ח"ו כל יכידתו הוא כתחלקותו כביכול משם כ' שבמדה"ר ולא כן בבטלאתו שאז מוזר לשם כ' ונתאחד בו לכיות ג"כ בבנכת כטוב וכמטיב :

דבר וכו' **ויעלו את הדברים** וכו' **בחי' אלקים אל ה'** מבאר בזה יותר בכתוב שבביא לעיל על תודות כדעת כנ"ל שכל מאורטותיו וכו' בכי אכלל דבר בא' אכלל דבר :

הדעת הוא אחדות של חסד וגבורה זה מובא כ"פ בספרי כמקובלים. ולדבריכם נתשבב כ"ז כדעת גם למדה בפני עלמה :

דהיינו שלא יחלוק בין חסד לדין, לולא דמסתפינא מלכפליג בדרך דרש כייתי מבאר לפי"ז בסיבוב שם כדעת, על החסד וכאהבה (בבכתוב כמוב"פ רק אחבה ידעתי) וכן להיפך על כדין וכמשפט, וכן על כאחדות (וכחיבור) כנ"ל כמובא מזה במ"ח :

י'ה'ו'ד'ה' בחי' מלכות נתתקן ע"י וודאי אשר י'כ'ו'ד'כ' כאדם בווידוי ותודה על עוונותיו וזוכה בזה לדעת בלעתיד אשר י'כ'ו'ד'כ' בכולהה

כגוונא תחומי, נרכת כטוב וכמ' על כל דבר, וכ"ז ממדת המלכות שזכה בה, אשר גם בירידתה [שהיא בסיבת חסרון ד'לו"ת מדה כזאת כאשר נבאר לקמן מכמונן בפנים] תתמלא ותשוב בכ"ז לפס כוי"ב כנ"ל מכמוב"פ :

שורש המלכות הוא אש וכו' התורה נקראת אש שמשם המלכות, הין זה סותר לכמבואר לעיל מדכ"ק בסי' ג', ולקמן בסי' ט', שבדיבורים של כתורה הם בעלם המלכות כי זהו ג"כ על כדעת [וכפנימיות] של כתורה, והיא דעת כתא"כ בחי' מעה, כאחבא לנגדנו כהין ות"ס (כמבואר ג"ז מדכ"ק לקמן בסי' ט') וזהו כל כעומען מדיבורי כתורה שבנגלה :

שומר כל עצמותיו, וסוף כל' אחת מכוכ לא נשברו וגם נסתך לזה כל' כנ"ל תמותת רשע רעה שהיא כהיפך בשבירת כעלמות ת"ו :

אבוקה של אור זה ת"ח וכו'. מבואריס כדברים בכפלים, כפי דבריו הקודמים שכת"ת הוא כתורה, שהם כמלכות הוא הם :

וזה בכל פעם וכו', ממה שכאד אחלה בלשון נוכח אחה בלל בהין סוף, ומסיים בכאחרת כמלכות להין סוף, נראה מבואר שכמלכות הוא בלויות בנפשו', וכשבאדם מאיר ומעלה אותה להין סוף, מאיר ומעלה כמו כן את נפשו בעלמו לכוללה בהין סוף :

המלכות שהוא בחי' אותיות הדיבורים. סובב זה למה שכאד לעיל שכל הדיבורים של כתורה עומדים בדבר כמלכות :

כל הדברים והיישות שבעולם הם מהאותיות היינו ממלכות, לפי"ז יש לבאר שכל שינוי בלשונותיו יתי' בחמונות כאותיות כנ"ל, כי' כפי שינויי בלשונותיו יתי' בבריאת ועיוש תוקי היישות [ובעיקר יישות בני אדם] שנבראים בהם ומתקיימים בהם ובפרטי כל כהתנהגות שמתנהגים על ידם בדין וברחמים.

נדולתו של הקב"ה היינו מלכותו היינו רצונות שם אחד מוצא ענותנותו היינו רצון אין סוף נראה ומבואר זה כל תיקון כמלכות דקדושה שהי"פ שהיא בסוג בגדלות וכגאוה בעולה ומיוחדת היא בעצוה והין סוף בלי שום פירוד כלל. ובחלית בהיפוך מליאות כמלכות שבתוך כטומאה וכסט"א דמוקה ופרודה היא מבעצוה והין סוף לבחות בגדלות וגאוה ממש עד שמחשבת לאלהים אחרים ולעוות מאהבות לגמרי מלון הין סוף :

התפשטות הנשמות. הוא לשון כפו"ע לעיל כמסידים כראשונים שהיה לכם בעת כתפלה בהתפשטות בגשמיות מעולם כדביקות :

לבטל את הישת שלו. מבואר זה יותר זיהיך יסודות בגוף שכאד תאלה כי כל זה הוא מהכרת זיהך בהלכות ותיקונה בחופן שתתעלה ע"י לחין סוף ודעתו ולבושו בפשוט שכולו טוב ומאהב לעולמי עד. ובעל זה מוהרח לזהך תהלית בגשמיות שביסוד כדומה שמשם בעלות וכעלבות [שהיא תהלית בהיפך מבשמאה כנ"ל בכל בהלכלות בעובדים על בחדש] וכן יסוד בלומה שבתחוות ותוקף בהלונות בהעות של בגוף בהחוקות ועומדות בתפלית בהיפוך מבלומו בפשוט יתי'. ובשמו כן מוהרח לזהך בישות שביסודות בגוף, לעיין בדיבורים ובגאוה בעומדים שמדת בהלכות הן לרע הן לעיב במבואר מליהופי דבריו בק' :

פעור ע"ש שפוער פיו. וזהו תהלית ירידת בהלכות כנ"ל בהלכים אחרים ודיבורים רעים.

וכ"ן היה במותו אבל גם בחייו היה לו התפשטות הגשמיות. מסתיך לפי"ז גם פשיטות מאמר חז"ל בנ"ל זה ת"ח ויום בהיתה, ובייהו שבת"ח מלך לעלמו יום בהיתה להמית את גופו, ולהתפשט מגשמיותו וייצותו גם בחייו :

התפלה וכו' אור אין סוף וכו' לפי מנין התיבות נראה מהיתלי ולהופי דבריו בקדושים לעיין בתפלה ובהיכה שהם בעומדים בשני בהדריגות. הין סוף ומלכות, אשר עליהם יסובב בכל זה בהמאר. גם יש לבאר ממחת שכל בחיוה בלולה מכל בבחיות יכו' גם דיבורי בתפלה בדברי בהלכות שבתב לעיל, ואור הין סוף בהאיר בה. ונתת להחדש בהתלבשותו בכלי בהלכות, שהם בתיבות ובדיבורים שהה :

שינוי התמונות הוא שינוי בהמונות ולבושו שבזיכר בדבר בהותיות לבריאת חלקי היישות שבהלכות (בנ"ל בד"ה כל בדברים וכו') וכולל כל בשינויים. בחלה שני בשינויים לדין ולרחמים :

הדביקות ש"א באים וכו' הדעת שידע שכולו טוב, זהה כופל כוונתו בעומק דבריו שבפי' ו' זהה כדעת היא מעין עוה"ב, כי כל שאר יבוא מבעלאת בהלכות בזה כדעה יתעלה ויתעדן גם עתה בעונג וטוב מעין עוה"ב :

משה הוא בחי' אין, מעולם כללותו בת"ס גם בחייו לבטל יישותו ולהיות להין כנ"ל :

בנחירין זה בחי' תפלתן של ישראל וכו' בתפלתו ועבודתו וכו' לעבוד עבודתו תמה, מכל בעבודות וכמלות. תפס לשונם

את כתפלה ויש בזה לבאר. כפי כנ"ל בד"ה כתפלה וכו' שהיא בבחינת יותר מכולם. בסגולתה להדביקות
והביטול לאין סוף בכתפשטות בעשמיות:

בדרך לא ידעו ז"ב **שהצדיק הורה לו דרך ישר**, לכוות ובכלל באין סוף שבו לא ידע:

וחלת מאה ז"ב **מ'ש'ה' שהוא בחי' מ'ה'**, בע"ן (חלת מאה) כנ"ל:

כשהצדיק וכו' **מדבק א"ע לעינא חד דרחמי היינו לאין** וכו' **הרצון הפשוט** בזה ובטעלתו מדפ"ק (כנ"ל בד"ה שיוי בתמונות) שכל ריבוי בשיוים בעולות. היום נחשבים בדרך כלל רק לשנים. דין ורחמים. מבאר יותר בבחינתו תחלה את בכתוב וכו' עיניך (שני עיונים) רואות את מוריך, כי מאחר שבמורה ובכח בחי' משה נתשב לבגדיהו לעינא חד ולגון אין סוף. מובנת עכ"פ בתלמיד שבחדת בעולות ובתחלקות בעיונים שבו, לראות ולבביט ולבכלל בעינא חד. שבוח מורו ורבו כנ"ל:

נרבי דמשחא, בזה סובב לדבריו בקודמים על חודות לגון באין סוף שיתגלה מלכותו וכו' בדא וכו' כי לולא בריאת בישות לא היתה שום מציאות כלל לפעולת בכלים (גרבי) המוכרחים לקבלת בשפע מעצת בדעת מאחר זה לבד הוא בטוב ובטובע בחמיתי ובגלתי ומאחר גם מחמת זה לבד נקרא באין סוף יתי' בשם טוב ומטיב (לזולתו) וכל בשלמת בתיקון שיהיה ביום בהיא לבראו ע"ז עדי עד, יהיה בתחיית בגופים המזוכים ובתחברותם לנשמתם בנודע (ג):

א"ם האחדות וכו' **תלת מאה**, בפירוש בפסוק מהלת מאה גרבי (בתחלה בפירושו שבדרך דרש כנ"ל בבכלים) ובביאורי בזהר נראה מבואר כי כל אלה בכלים נשתנים זה מזה בשיוויי תמונות בחותיות שבמלכות כנ"ל בפנים. ובשיוייהם נתחלק בביכול אלף בתחדות בגדול ועלום לאין סוף. שגם מחמת זה אין ביכולת להשיגו. ולא כן בבחינתו לריבוי בכלים למעלה:

כא מנסרי מנרמיה מטללחא וכו' **נעשו בסא להקדושה**. בבתחלת במשל להנמשל נראה מבואר שבמו שלא היה ביכולת לבנות בשתין אמוזי מגרמי בדג אם לא בחקיקתם ובסירתם תחלה למטללתא בן גם היולאים מכלל ישראל ע"י מעשיהם הרעים, אין ביכולת לעשות מהם כסא לקדושה, אם

ג) וגם קודם בתחיה נמלא ונשאר בהנשמה רשיומי מכלי בגוף וגם קשר לבשר בעודע. שאר זה לבד תתעלה בהרגשה להרגיש עוגג בדעת את כ'.

טוענות כאדם. שכשעובר חייב עבירה מכניס בחי׳ כדיבור של כלאו כזה שעבר בתוך כטומאה וכו׳ למשל אם עבר על דיבור כלאו לא יכיה לך וכו׳ ובכלל כנ״ל בכחדמה, שבכל מקום שחפש חיזב דבר למשל ולדוגמא. ולעפ״י שאין שייך לשאול ולהתפלח. על אחר בחר בזה כדבר לתפסו ולגייר בו את כדוגמא וכמשל, כי כלא אם יבחר בדבר אחר לתפסו למשל בשאל ג״כ ואין לדבר סוף, אבל בכל זה נראה מרפוק בכמה מקומות כפלאת חכמתו גם בכל משל ודוגמא שחפש. כמו בזה העניין אשר בחר מכל כלאווין שבתורה לתפוס למשל את כלאו לא יכיה לך וכשאשוב לדבריו כקודמים בסי׳ ג׳ שבאביל זה נקראים ע״פ שלשה בשם אלכיס, כי יונקים מבחי׳ וכו׳ אלקים מלכי. ועוד תלוך לזה את כמבואר מדכ״ק שבסי׳ כי כנ״ל, כי כל דיבור ודיבור מאזכרות כתורה, עומד ונמלא בדבר כמלכות שבשם אלקים. עד שכל מי שעובר על כדיבור, כוא מוריד זה לתוך כטומאה את כמלכות ושם אלקים כביכול, ותבין מרחוק שגם בכל דיבור ודיבור שעוברים עליו. עוברים ממילא על כלאו לא יכי׳ לך אלכיס אחרים (ומכ״ש וק״ו לכעובר על כלאו זה בעלמו) כי כוא בכולל לכל כלאווין וכאה כפי כמבואר אח״כ בסוף סי׳ ו׳. שכמו שבכל לאו ולאו שעוברים עליו, מורידים את כמלכות ולירוף כדיבור עובר בעלמותיו מעבר אל עבר. כן לכיפך (מכלל לאו אתה שומע כן) כל כעושה ומקיים דיבורי כתורה מרפא ומחבר שברי עלמותיו ותולית ומעלה חלקי נפשו (שבחלקי כמלכות) מארץ כטומאה. מה מתוק ונפלא לפי״ז פירושו למ״ש אנכי וכו׳ כמלוקף לזה כלאו (וכוא כראש וכסוכל לכל תלות עשה שבתורה כעודש) שכוא כמסוגל לכעלאת וכולאת כמלכות וכנפש מארץ כטומאה. וגם אם נשים את לבינו לשני עמודי כדעת חסד וגבורה כמוכרחים לתיקון כמלכות שיכיו לכל אדם בחתעדל״ת אשר מדת כחסד וכרחמים כוא לרחש ולכשפיע במקום שלריך לכשפיע ולכיפך מדת כגבורה וכדין כוא לחדול ולמנוע את כשפע וכיוקא מכמקום שאין לריך לכשפיע ותבין ותראה כי כן כן שני כדברות כנ״ל כי אזכרת לא יכיה. כוא שלא ליתן יוקא ובשפעת כמלכות לעובדי אלילים, ובחלית ככיפך במלות כאמונה בדעת אנכי, נחשב כאדם למשפיע את כמלכות אל כקדושה [כי אין מלך בלא עם]. גם לפי כנ״ל כמה נפלאים ונכונים דבריו כק׳, בטענת משה על חודות עמותו לכפר ואם אין וכו׳

כאשר עברו בעגל על כלאו כנ״ל לא יכיה לך:

ארץ מצרים. בכלל זלט״ז כנ״ל בכק׳. יש לבאר שבזה סובב לכנ״ל בסוף סי׳ ז׳ שבארץ כוא בדין ומלכות דקדושה, ומאילו נתבונן שאין זה נאמר רק על כארץ בקדושה אבל זלע״ז בגלויותיו בארלות בטמאות בנקראים. בשם מלריס, נכפך כמלכות בירידתה לאל אחריס כנ״ל, אשר ע״ז כתפאר כש״י אנכי כ׳ אלכיך אשר כולאתיך מארץ מלריס:

והירח מכונה בשם עבד במ״ש הנה ישביל.

מלירופי דכ״ק נראה לפרש שבזה כשם עבד (תכלית כסיפך ממלכות) נקרא בו בארץ מלריס ובית עבדים בנ״ל (טרם יבשיל בתיקון כשכל וכדעת כנ״ל) ולא כן כאשר ישכיל עבדי (ירוס ונשא וגבה בשלשה בעלויות ובתיקומים כמוב״פ) כי אז תהיה בעלם מלילותה לבקרא בשם מלכות שבכללויות שבטי ישראל שניס עשר בנ״ל אשר בפרשב״ה כנ״ל נקראים על שם אדשיה, תריסר ירחי:

הד׳ יסודות הם מחחת נלגל הירח כי כוא עליהם כעודש:

ולהעמיק יותר בכל בנ״ל איך נשוב לחזק את דבריו. (ואת אשר כולאתי מלירופי וכותלי דבריו בק׳) לחלקים שונים. ובשות אחר חות:

ג) **בהמבואר** מלירופי דבריו בק׳ בקלקול בע׳ו׳ן׳ שכוא כמפריד גדולת וגיאות כמלכות מבע׳ו׳ן׳ וכעניה כמוב״פ (עיין לעיל בד״ה גדולתו של בקב״ה וכו׳) מבאר ייתר לפי״ז בכברת כעניו (שפל וכי) בחי׳ משה. להפרת ותיקון כעון ואגב חורחא ים לבאר עוד. שגם מחמת זה מוכרח כאדם בדבר בתיקון שיספיל ויבזה את עלמו בזוידוי דבריו אשמתי וכו׳:

ד) **בישנויי** כמלכות לדין ולרחמים כנ״ל בד״ה שינוי כתמונות. נראה מבואר שגם בחדת כמלכות נמלא שם כ׳. אבל מדת כדין בשם אלקים אשר יכיה בה לעיקר. גורס גם לשם ה׳ ומדת כרחמים שבה אלא יכיה רק ברחמים פשוטים עד שבירידתה ח״ו כנ״ל יורד גם כוא כי כנגד ברחמים רשיה בשם כ׳ שליס יתיר (כנראה וכנמלא בכדעת בקבלתו את כרשימ׳ מאין סוף) גם כוא לא נאבד רק לשם אלקים ומדת כדין, גם לפי״ז מבואר יותר בפתו את כ׳ בה׳ אהלל, בחי׳ אחלל, אשר בזה ובזה, דבר כמלכות:

ג) **בפי** כנ״ל בד״ה, גרבי וכו׳ שכל כתכוות בכלים כוא בבריאת היישות (עולם כמעשה) שבמדת כמלכות, יש לבאר שכמלכות בשני שינוייה בנ״ל. (בכוללים לכל כשינוייה שבעולם) כל אשר תבא ותרד יותר משינוי לשינוי תבא ותרד כמו כן בייסות ומילוי ות וגשמיות יותר ולכל שינוי מעלה ובכרת שאין בחבינו

כי בתופן ס' נמלא יותר הצינות והכרח לשיוויס בחילוני וכמגופם יותר מכברח בתכוות מלכי הכליס ס') כנ"ל ובתופן ס' נמלא יותר הכרח והצינות להשיוני היותר פנימי ורוחני מכברח טברתם ועליותם :

ה) **ולפי** כנ"ל נרחה לנחר שגם בדבר במדות הנ"ל נחצב מדת הדין וכגבורה (חנר בשם חלקים) להילוניות בציכול בנגד שם ס' במדת הרחמים שהוא ביותר פנימי ונקרא שם בשם כמודע. וכטולם על שניכם הוא (שם ס' בשני) מדת הדעת שעל ידו לבד עולים ונכללים בתין סוף יח', שהם לא ידע ולטעלה מכל דעת וחכמה ושם נהפך לנמרי מדת הדין לחיכות מדת הרחמים ונתלחד בו. ולפי"ז יש לנחר עוד שמחמת זה גם מדת הדעת שמקבל משם מוכרח שיכיר בהחדות הרחמים וכדין והוא חתערותא דלתתא שבו לקבל את הרשיוני מעלם בהחדות שבתין סוף בעלמו ובמשכן הרשיוני שבחוכה תקרא גם הוא על שמו תין, ושניהם יתיר הנ"ל :

ו) **לפי** כל הנ"ל תבין מרחוק דברינו הק' בסוף סי' ז' חשר הולינו מכל חלקי הייחות בהשם לקרא בשם במלכות חת בחרץ (**בשהוא הכלים בהשמיות המוכרת** יותר לבתכוות בכליס הנ"ל) וגם בסמיך לזה כוונתו בתחלת סי' ח', על חודות בבחקבות לבלדיק, חשר בתחיל בזה לבבר. ביכיד כדומם וכלומם מחתו, ועל חשר בנ"ז נמלא בחופן ס', יותר הכרח והצינות לבשיוני היותר דק ורוחני הולינו כמו כן מכל חלקי הייחות לקרא בשם מלכות חת הדיבור. וגם לפי כ"ז מה נפלא ונעים הדרי דבריו הק' חשר בגמר בשנתו, בתיקון יסוד הדומם הנ"ל בסמיך לזה שמירת ותיקון הדיבור (שביסוד הפי) והמדבר שהוא בהחצב לחמלטי בין בהחצב והדעת לבמוחש והייחות ועל כולם מכוח וקורא בשם אורח (ורחם) במלכות לדעת משם ותוכחו כנ"ל מבחוש"פ שזה לבד טיקר בכלי המזוכבת לקבלת ברשיוני מבחין סוף. עד שנקרא על שמו חין (בחוש"פ בסוף סי' ט') :

ו) **בהעלאתו** כנ"ל מדבריו הנ"ל בהחצבות משם לחין ות"ס הנ"ל שהוא בגמשך מחתו בללויות נפשות במלכות הנ"ל מבחוש"פ שבחר יותר בקורבו לבחי"ה בחי' משם בשם חם בסי' ס' וכוח חשר בו לבד כל הדעת שבשיוני הדרכים לב"ה כנ"ל, שהוא הדעת בבל שיוני בחשורטות שהם לטובה כנ"ל בד"ה שניס עשר :

ז) **לפי** כל הנ"ל יש לנחר עוד, שבהכרח חמלטות בדיבור בין הים ובחין בעת הרלוח (ולהחצב פי"ז בשלם מדריגות) בן נמלא הכרח בחמלטות

ס) זה הרמז מבואר בדברי מהרח"ו בשם האריז"ל בדיבור גם בעת הסוד והירידה מטילה לתתא כחשר נחחר לקמן [ובחשר נרחה ומבואר בחורתינו הק' שגם הסורח בעלמו ית' כחשר טלה ברלונו לפטול ולכוליח חת הים מבחין ויחמר וכו' בעשרה מחמרות שנחחללו בעשרת הדברות בחורה, חשר ברחשם, חנכי ולח יהיה לך הנ"ל. הכוללות לכל דיבורי החורה :

ח) **בפי** הנרחה מהר"ק, בחנין בשניס רבות ונפשות בשניס עשר שבטים הנ"ל. שנחחדים כולם לקומה חחת, שהוא קומת חנין במלכות [בשניס רבות חותיות בחורה] שהזכיר בזה בחנין נהיה נח חל לבינו בחבונה דבר מתוך דבר. שהנו שבקומה בללויות מוכרח לנסר בניסוריס ויסוריס, חת היולחים לחוך מכלל הקדושה עד שיתפרכו ע"פ לבסח ומרכבה להקדושה כן גם בפרטיות מוכרח לנסר ולייסר ליישות בגוף שגם הוח נחצב להילוני ויולח לחוך מפנימיות המלכות שבנפשו וגשמתו חשר בזה לבד יהיה לכלי במזוכך ומוכשר ליחוד והתחדות בחור הנשמה (חשר בתחיה) וכן גם בסיבת תחדות הנפשות בקומה בללויות הנ"ל. קשה ובבד גם לבלדיקים ותלמידיהם לבמור בזה בטולם תבלית זיכוך בגוף ועליותו לחין סוף בתבלית השלימות עד שגם משרט"ה בעלמו, כוברח לבח בחיתה וקבידה (וטיין לקמן) ובזה לבד עלה בתבלית השלימות ולח ידע חיש וכו' כמוב"פ :

ט) **גם** לפי הנ"ל נרחה ומבואר, שמלד בלדיקי חמת נהפך יותר לתיקון הכלים, וירידת הרחוקים לבמטות וייסות יותר לחחר זיכוכם ובינולם לחפר וכבל חשר נרמז בזה לקמן בזה בל עניו הנשח והדוש שמלרפים לטלמם הנ"ל :

י) **עוד** יש לנחר מליוחי דס"ק [בייסות הללויות הבריחה שבמדת המלכות ובריחתה נפשות ישרחל שבחותי' בחורה הנ"ל] שגם בשיוני המלכות הנ"ל, חשתנה ותבח בללויות ובפ"ר ובפרטי פרטיות כי בבלל ונחצב בל ייסות בריחת בעולם לקומת המלכות ובפרטיות ונחצב בריחתה לקומה חחת נפשות ישרחל הנ"ל וכחשר גם בפרטיות דפרטיות יהיה במו בן לקומה חחת. בל נפש בפ"ט :

יא) **בהתהוות** הייסות ובל חלקי הבריחה בחותיו, דברי החורה הנ"ל, יש לנחר שזה שקרא בל המחורטות בשם דבריס, ובלשון הבתוב שבבית ע"ז. בס' חבלל דבר וכו' :

יב) **וכן** גם בהתחדות הללויות ייסות הבריחה לקומה חחת יש לנחר עוד בכוונתו הק' שהחקיקת עלמות קומת ייסות הגוף. ותכפבות בליופים שגו לרעתו ונלטרף רמו בן ליופים רעים, גם בחלקי קומת הייסות

כיסוי שבכללות, ומצר גם זה הוא העיקר בכל המצוות הרעיא בפועות בכתפיו, בסיפת המטחים כמוב"פ :

יג) **בביאורו** הק' להשלחן תינוקי כ' ג'. במוב"פ ים לנצר שבכם חופש בשלחן מדריגות הכ"ל. כי שם ג' הוא מדת הרחמים פשוטים. ומנכי הוא עלם בדעת במצרן שם כ' ורחמים כרגיש שבו לחין סוף הכ"ל [וכם כעין השלחן מדריגות מעשה ודיבור. ומחשבה הכ"ל כי מדריגות כדיבור לא נחשב לשם כ' ומדת הרחמים, רק כנגד תכלית[19/08/2018] בגשמיות שבעפר כארץ וכלומה מאתו שהיא הפועלת לגמרי בשם חלקים ודינא דמלכותא, אבל כנגד מדריגת הדעת במצרן כרשימו מצרין סוף יתי נחשב ונקרא גם כדיבור בשם חלקים ומדת הדין הכ"ל :

יד) **לפי** הכ"ל ים לנצר חגב חורחא גם בבשתנות לפונותיו הק'. בעניו המזרח המלכות. כי בתחלת סי' ט' כתב בזה"ל זרקא דתיזדריקת לתתר דתיתנטילת מתמן, שתחזיר את המלכות לח"ס, ובתחלת סימן ו' כתב בדבר המזרח המלכות לנרשם, כי שורש המלכות הוא שם ובסימן ג' מבואר מלשונו הק' שיש להעלות ולהביא את המלכות לשם הוי' וב"ז יתבאר בהשתלשלות המדריגות הכ"ל (ואין מוקדם ומאוחר בתורה) כי בסי' ו' ובתחלת חות ז' ידבר תורות הממתקה הרשתנות לשבך חמת המלך ומדת דיוקו כתבר יבא ויכד בשם הטומאה עד שזלע"ז נכפך שם מדת הדין ושם חלקים ליתן ויקבל וכא להכיפך מ"ז וע"ז מוכרח בתחלה להעלותו ולהטעיבו (להיות עכ"פ) בשם הדין והגבורה דקדושה הכ"ל וגם לזה מלוקף דבריו בסי' ג' הכ"ל להעלות ולהביא זה השם ה' להשם הוי', מדת הרחמים ונחסד. עד שיתייחדו ויהלו שניהם בחלטות הדעת שתחווה ע"ז לשם כ' ומדת הרחמים רגיש שבתין סוף בעלמו. כתבר מבתר ומפרט זה בסי' ט' הכ"ל :

טו) **בהעלאתו** הכ"ל מדק"ק להשלחן קדושות המלכות מבתר יותר בהכרח בשלחן תיקונים בהתקדות נפשות המלכות לבחינת משה בנחשב בנגדם במדריגת הרין ות"ס הכ"ל, ובליכוף עין בתפלה (הכ"ל בד"ה בנחיריו ז"ל תפלתן) המוכרחת לזה בתיקון, ים לנצר שבן בן בשלחן תפלות שמחויב בחדש בכל יום. תפלה הרשתנות היא בחיסון לילה ותפילה במוב"פ. שיזדמן זה בתנוקה בחם (ט) בת"ת ובתורה שבמדת הדין ובגבורה

ט) עיין לעיל בד"ה תנוקה של תור.

(ג) בשם חלקים דקדושה, והיא עליה ברשתנות שבר תעלה מלכות סירא [כללות בנפשות] מגלותה ויריחתה לשבר ירבה תחלה לתכלית בהיפך הכ"ל בחות בקודש, תפלה בשניה היא להעלותה משם למדת בחסד ובלדקה לת"ח בשבר יבקע בשחר (ג) תור בחמה בתיכה מעלמה בעלם שם כ' שהוא במדת הרחמים ובחסד בתוכרח להמלכות הכ"ל, תפלה בשלישית היא להעלותה לעיקר הדעת [לשבר ביחוד בשני מדות הכ"ל, תחוסף ותכיה גם למדה בפני עלמה] אפשר זה הדעת רגיש ועולים ללא ידע. ולהכרחות לדעת בשורו משם כי כ' הוא בחלקים לכפך מדת הדין בעלמו למדת הרחמים ולהיות נעשה ביחוד כ' חלקים עד שתתבטל הע"ז לגמרי לגבי מאד מאד מוכרח זה להיות זכור ונזכר שלא יתגבר ע"ז יותר תוקף הדין בשלין ביכולת להפכו למדת הרחמים כמביאר מדק"ק בשם הזוה"ק בסי' ט' הכ"ל שגם משה בעלמו וביום השבת המסיגל לזה [בשבר נצטר לקמן הוכרח] לבא בהשתלקות וקשורה עד שהמשיך לדורות ביום השבת ע"פ את הרעוות דרעווין שהוא רגון מ"ס שבחדות ד' ושמו הכ"ל ולא בבימי בחול שבר בשעתא דמנחה מתגבר יותר מדת הדין וכנ"ל מהמוב"פ :

טז) **בהסתלקות** משה הכ"ל מוסיף חגב חורחא וכופל את בפירוש בתיקון בשלישי שבת"ת ויום השיתה :

יז) **והנה** לבאורה עדיין ים להתפלח קלת בפי בפלגתו בדבר הרעי"ב שזה תלוי ועומד כל התיקון וכהפרה על העונות. ע"י כלח בכללת בחדש מהגשמה ותולדותיה בחתימת הלדקה להת"ת, ונשבר בעלמו לעניו ומשיח עלמו בשורים ולמה לח יסתפק ע"ז בווידוי דבריס בינו לבין עלמו. ושם כבר הקדמתי קלת תשובה לזאת בפליאה בכ"ל בחות ה', שבלח הכרח להוידוי דבריו בפני ת"ת כדי שיהבייש ויפפיל את עלמו לפניו בווידוי דבריו משמתי וכו' שבר זה יגיע יותר למדת הענוה והשפלות המוכרחת לכפרת הענון, אבל עוד ים להקריך זה כי בפי הנראה מהותלי דכ"ק בדוב ועוסק ירידת המלכות להתכפך מגדולה וגשמה דקדושה להכלית הפיף שבגשמה דס"ח שמוכרח בנגד זה להיות מאד מאד שפל רוח ועניו בענוה דקדושה עד שיתכפר הטון ויזכה ביישות גשמיות ד' יסודותיו להתבטל ולהכלל בחין ועונג בחין סוף ומחמת זה

ג) והיא עליה ברשתנות הכ"ל בחות הקודש.

ג) בשופן מהותלי דכ"ק בהבתו ע"ז את הכ' חז יבקע בשחר וכו'.

שזכ לגד כל התיקון, ים לכבין ולכתבונן שזלט"ז גס כל כעון וכקלקול מכדברים בטילים וכתאוות רעות וכעלבות, שבשאר כג' יסודות, כוא מכ שמתקלקלים ומתעכבים על ידס מכזיכוך וכעמוכ לכבלל בתין כג"ל. ולא כן בכתפעטות ובימול "כדומס וכלומס" שנמלא בכס לשאר כמו כן יזכה כאדס מיד לעמוכ וכתתבדות בעיני עלמו "כעפר ואפר". ואת"כ בכתפעטות ובימול יכוד "אני וכמדבר" יזכה שזכ כאדס לעמוכ וכתתבדות בעיני עלמו "כתולעת ולא איש" ועדיין ליכס נתבדים אלא כתיקונים רק להקדמות וככנות לתיקון כג' בוידוי ובושב ובימול וכללות בשאר ועמוקו כמוב"פ נמנו מכ, עד שגס בשובו מזה בכללות ויזכה מבשלשה תיקונים כנ"ל לחכמה ודעת ולמדת בגבורה (כנ"ל באות י"ד) ולעשירות ממדת בלדקה וכחסד כמוב"פ לא יתבלל ויתגלה בכס ח"ו כי אזי לגד יתבלל ויתגלה בגאוה דקדושה שאר זכה באלה בשלשה בלים להחדות בגאוה וכעמוכ שבשם כוי"ה שבתין סוף, בקבלתו משם את כרשימו שביא תוך בשביעה בשורה ונשאר בו טי"ז :

יח) **בהעלאתו** כנ"ל מדב"ק מבאר לגד תורתה גס בסוף ענין בכתוב כנ"ל, יתבלל כמתבלל בשכל וידוע לותי :

יט) **בבפולת** לשייתו מד' בכתובים שגס כל מלוטעות הדין כס לטובה. בתוב ע' את אשר יאהב וכו' ובתוב בשני רק אתכם ידעתי וכו'. אס כן דרכו בברבה מקומות לכפול את רשיותיו. אבל יש ללמוד סתום מכמשורש. שנמלא כוונה מיוחדת בכל בתוב ורשיה שמוסיף בדבריו וכל היכא דשיכא לפרש פרשינן. כי בכתוב הראשון את אשר יאהב כ' יוכיח. סובב על היסורין של אהבה לבד כמובא וט"ז כוסיף את הראשה מבכתוב בשני, שגס היסורים מפקידת בעוונות לנסר ולייסר לעלמות וייטות בחדש. בייסורים ויסורים שוים כוא ג"כ בחבבתו ית' את עמו ישראל יותר מכל משפחות בחדמה ושוסק לפשט ולזכך אותס מטומאת גשמיותס וייטותס עד שסיף כל סוף יזכו כולס למה שיזכו :

בהעלאתו כנ"ל מדב"ק. להלבשת מדת בשס אלקים בתמונת אלקי בבריאים ובאשר מאליו נדע ונבין שבעיקר כוא פני תמונת כמובאר שבכל בבריאים שבוא מוריו ורביו משה כנ"ל מבאר יותר בבכרת רשייה פני מוריך שבתב בסי' ס' [וגס בדבר היוקה כנ"ל במניע משס לתכלית בכיפך. מבאר יותר בלשון בכתובים בשזכרה כנ"ל, לא יכיה לך ס"א על פני. לא תעשה וכו' כל תמונה] כי לא קס טוד ביטראל תכלית בזיכוך בבתמונת פני משה עד שזכו על ידו גס כל נפשות ישראל לדברי כי פניס בפניס תנכי ולא יכיה לך כנ"ל :

כ) **והנה** בדבריו בנ"ל שבסי' ג' שבשביל זה נקראים ט"ס שלכם בשם אלכים כי יונקים מבחי' מלכות בנקבת אלקים כמ"ש אלקי מלכי וכו' מבאר ומייבב זכ פליאה נשגבה. כפי שנודע שבשם אלקים כוא מכז' שמות שליוס ממקיס וכוא בשם בראשון בתורה שנקרא בו בבורא יח' ברשית וכו' ושאר למה לא קראה בתורה את בשבודות זכות בשם אלוים שבוא מלי אל ואפס רק במקראות מיוחדות. ובדומס בלולם שנשב עליכם את בשם אלכים עד שבוכרחה ללרף לזה מלת אחרים (ולפעמים לא נלטרף לזה גס מלת אחרים כמו בבתוב זובח לאלכים יהרם). אבל כמה חמת וגבון ליומדי בנסתר ובפנימיות שבתורה אשר זכינו מימי רשב"י ז"ל ואלאה אשר בשם בללו בארי"ל ובשע"ט ז"ל ורבינו ז"ל וכל המקובלים ובכולל, דדרכיכס. ובשם לבד שהיא שבים ומתפרשים כל בפליאות שבתורה שבתוב ובתורה שבע"פ. כמו בדבר בשם אלקים בנ"ל, שמה שקראה בתורה לבע"ז זה בשם בוא בסיבת היוקה במניע לבטומאה : מבשם אלקים דקדושה בעלמו [ולולא זאת לא כיה יכולת כלל להתבוות בטעותים ובמבוכות של בעובדי זרה ובכופרים לבסתיר ולבטלים את בדורה ובמניע לכל נברא ונוצר] :

כא) **והנה** לבאורה גס בנ"ז עדיין יש להתפלא ולתמוה כי למה בחמת יתגלגל תפילו שערה דשערה יוקה משם בקודש בזה לתכלית בכיפך בזה. אבל אס עוד תבא ותעמיק בבבאתו לזה את במובאר מדחז"ל על תודות בשני שמות, כוי אלקים [אשר ברורא ית' קרא את עלמו בשם] ושם כוי' כוא [מדת ברחמים] שם בטעם לבוויותו [כי מלך עלמו ומנהג ומרומם כוא ממדת בדין ושם אלקים בתכלית בהתרוממות (ג)] ואשר בתכלית בכיפוך מבכה את עלמו בשם אלקים שבמדת בדין, אין זה רק בהברת בביכול בשאר נשות שתא"ז וממילא נמלא יכולת שיתגלגל מזה בשם יוקה לתכלית בכיפך כנ"ל :

כב) **וסיבת** בשאלת מבאר בבעלי מדבריו בנ"ל בשבסי' ט', על תודות כיחות בללות בבריאה, שבית בחמת תכלית בכיפך מבאין ות"ס ית' שבקודש בבריאה כי בפי באין בשומלט, לא כיה

ג) עיין בליקוטי"פ ס"א סי' ל"ב.

מליחות כלל לפוס נברא שיכיח לו כלל עם מי לכיוצא
ועל אשר נמלא בדלונו בפשוט, לכתענג בביכול
בבפעת כעונג וכטוב גזולתו [ולכיות נקרא עי"ז
בשם טוב ומטיב כמוב"פ] כוכרת בביכול לכמליח את
כיצות שבוא כוא מליחות זולתו ותכלית בכיפך
ממליחותו בחין, וממילא מובן שלמליחות תכלית
בכיפך כזה [כללויות בבריאה וכייצות] עלה ברצפית
מחשבתו לברוא את כעולם בזמת כדין וכתלבשותו
בשם תלקים לבד, שחין שייך כלל לעלמו ית', רק
מחמת שבכ"ז רצה שחין כעולם מתקייס. כי כלא
גם מזה בשם וכמדה כל יניקת ע' מחריס ופשם
כעומאה [וגם כנגד זה בשם דקדושה תשר תאכלס
ותחריבם] עמד ושיתף זכה מדת ברחמים כעודפ,
ועיין בפיס בסי' ו' ובביאורי לעיל בד"ה מנסרי וכו':

כג) **בפי** שילה מפי רבינו ז"ל על כל אלו כדבריס.

שבש סוד כוונות תפילין. ידין ויבכיל
בקונה מאליו לבאר לפי"ז בד' פרשיות בתפילין
כעומדים בד' אותיות כוי' בכ"ל וכמלאים בשי"ן [גרבי]
משחת בדעת בכ"ל, ויען אשר זשת בשין בשלש מאות
גרבי בדעת שבה תעמוד בשני לדי בתפילין שברשם,
ויכי' לשם מאות, אשר בכל מאה [מאלה בשני פעמים
חלת מאה], נמלא אור בחלף כמוב"פ יבואר לך יותר
בשפר אותיות בתורה שבשפר נפשות ישראל בכ"ל
[שם מאות חלף] בלשתם ממילר בגלות, וגם לפי"ז
מבאר יותר בדה"ק על אודות [בשינת חד ותחדות]
בחלף בכ"ל, שבינ בשחיכה בשבת [שעתא דמנחתא]
שבוא יום בשביעי לשבת בימים [ובשדות] בכ"ל:

כד) **במספר** שם מאות בכ"ל, עוד נראה מבואר
לפי בכ"ל שבכרת בתחלקותם
ושמוייבס זה מזה בכ"ל בד"ה בתחדות וכו' תלת
מאה, בן נמלא בכרת גם בשלומיבס ותחדותם זה
לזה ומליחות בתחדות ובשלום, שבמקום בתחלקותם
ושמוייבס בוא במליחות בשנוה במקום בגדולה
ובגאוה [כמוב"פ בסי' ט'] כי בבתחלקות בוא
בסיבת בגדלות וכייצות דקדושה, ולכיפך תחדותם
ושלומם בוא בסיבת בביטול לתין ובשנוה דקדושה,
ודי לתכימא כי קלרתי]:

כה) **והנה** בתחדות בשנוה ובגאוה בכ"ל עוד
לתלי מילין כי לולא דמיסתפינא כייתי
מבאר בשנות בתרן [ובשפר] בכ"ל ובמוב"פ שביא
בכוללת מריס כל דרגין עד סוף כל דרגין כי בוא
שפר תבא בתיקון בראשון [להשלמות ובתחוות] לבטל
ליסוד בדומם ובלומם עד שפר יבי' בשפר ושפר
בכ"ל מבמוב"פ. ובוא בשפר תבא בתיקון בשני ליסוד
בתחרון. תתגלה ותקרא לעתיד בשם עצום בשיומד
לה. ומשם תתעלה בתיקון בשלישי, נתנו מה: שזכה
משה בחייו [ושפר גם זה בתשב בשיניו בשפר בשובה
מזה בשמ"ח] ועל כל אלה בשלשה קדושות ותרומם
ותתעלה תחי"ה בשבלמת ביטולו ובשתלקותו וקבורתו
בשפר [גיא] בשעור [בשוב"פ בסי' ט'] שפר לה ידע
תים, [ואיה מקום בבודה] ובזה לבד יצא לבלחם
בנגד בפוערים את פיסס בלמונית כוזביות ובפירות.
ולבוליא מלכות דוד מתרן מואב (ג) [עיין מזה בפל"ח]
עד שילמת מתתו זרעו בשפחר שתנו מחביס חליו
שפר יזבה לתכלית בשלמת בשעור בזאת, גם בחייו
ובית [בעין שעורת מי בשביאר בשי"ח] שפר גדלה
ועלמה גם משעורת מה, כי כל פירוש שעורת מה. כית
שתין בחדש מרגיש סוף שבת. ואפילו תה נשמע לאזניו
מעלמו ומתחריס סיפור שבחיו תין ביכלתו לברגיש
את שבחיו משולש ביטול ברגשותיו [נתנו מה] בשוב"פ,
אבל שעורת בשפר בוא שלא די שתין מי שיכבדו ויספר
בשבחיו, עוד מבזיס [ודשיס עליו] ודוברים עליו בזשס.
ובוא בתכלית בסיפך עוסק לפדותס, ולבשפיע לבס
בבשפעות, עד שבזה בביטול ובשניה יסלח ויכפר גם
על עון בכפילות שפר גברו בעקביתיו:

כו) **ויש** לבאר עוד שבכ"ז שלח נשלם זאת בתדריגה
נמלא עיכוב גם לשעורת מה וליכלתו בסיפור
שבחיו בכ"ל כי גם שם נבדל ונשגב עשרת משה מכל
בחדש תבר על פני בחדמה כי בס בבעדר [או לפילו
בשיעור) ביטולס מברגשותיבס. מוכרחים עכ"פ לבזכר
שלח לבלל ולפאר את עלמו (יכללך זר וכו') ולא כן
בחים משה כי בוא בהבדלו וריממותו על כולס ים
ביכלתו לפאר את עלמו, ולבודיע כי בחים משה עניו
וכו'. אבל מחמת שבכ"ז עמו הסר כתיב (ד) לא כיס
עדיין ביכלתו לבפר ולבטל לגמרי חמת בתלך בתוב"פ
בסי' ז' (וביוס פקדי וכו') ולא נתבטל בתכלית בביטול
אשר לא ידע וכו' עד אחר בסתלקותו ולבביאס עכ"פ
ע"ז לתרץ בשעור וגם משולש בקלקוליס מוכרחים
לבסתלק כל בח"ח בשני' משה בשלשים מדור לדור.

עד גמר בתיקון בלמת דוד בכ"ל:

כז) **והנה** פירוש בכתוב ושם תין מחיני נא. בכ"ל

נפניס

ג) אשר גברה בנגדו בטומאתה זלע"ז, עד בשאסרה בחיסור לא יבא עד עולם.

ד) כי גם שם מובא ע"ז בתדרש שחסר כתיב ע"י שעוותו שלא רצה יותר לפאר את עלמו אבל גם מזה בעלמו מבואר שעדיין לא זכה אז לשעור בלי גבול שבתכלית בשלא בכ"ל.

בפניס : מבואר מדמז"ל (נמס' ברכות ד' ל"ג : ונמס' ר"ה ד' ט"ז : ונמ' סוטה ד' י"ד) שכיתה בקשתו לכמחות מספר כחייס ולמות. ולויי זוכה לכנין בפירס"י שכיתה בקשתו למחות לת שמו. שלא יזכר בספר תורה, פן יאמרו שלא כיה כדאי לבקש עליהס. כי לפיי"ז יש להקשות בחשובת הרש"י שכשיב לו, מי חטא לי אמחנו מספרי. כי הלא לכמוטאים טוב יותר שלא יזכר שמס בכתורה אשר בה יוודע לדורות טוס בשחס ומרפחס (עיובב כלה שזיגחה וכו') ואס יש לכוין דברי רבינו ז"ל לשני בפירושים (כי הלו ואלו וכו') אבל לפירוש הרחשון שבדמז"ל יש לבאר עוד כוונתו בבפיה. כפי כעלחתו כי"ל מדס"ק, שבמותו ובימותו כרבה יותר בחדת כעונה (ובעדר הגאוה) יש בידלתו כמו כן לתקן ולכפר כרבה יותר :

כח) **והעיקר** להתעורר מכ"ז לעובדת ולמעשה. ולכבין מרחוק בתעלומות נשגבות עסק התורה ובתפלה (וכל ברכה וברכה שאר יתדבק בשם בחדת בחחדות ואור בחלף בי"ל בנמלא בכויית בחין סוף יתי וגם בשובו משם ישמור לת כרשימו בשם פ'לקי מילך כ'עולם בי"ל ובזה לבד נתחלק בחור למ'פ'כ' שיכיה בידועת לקבלו :

כט) **עד** חודות בחבואר בדס"ק בסוף סימן ח'. שעי"ז שחתוודה בחדש ווידוי דבריס לפני בת"ח מדריך חותו בדרך יפר לפי שורש נשמתו. ללי"ע. כי חס בכללת כווידוי לפני בת"ח. כבר ביחר בסימנים בקודמיס. ובכללת סיוויי כדרכיס שבאר בחלה כדבריס בעלמה, (כי כל סיוויים זה שזה בוח משיוויי בנשמות זה שזה) אבל לכחורה חיוו שבאר כלל בכללת בבקדש לתיקון כווידוי (אשר נראה מלשונו הק'. שע"י זה וכו' בת"ח מדריך חותו בדרך יפר) ואולם אס נשים לת לבינו לפירוש כדרך אשר שבואר שבחלי דבריו הק'. שבל זה בדרך בוא לעלויית בחדש בדעתו נעוגג בחין סוף יתי וגם נלרף לכ"ז שלירופי ובילוגי דבס"ק בי"ל. תבין שרחוק שבלבד בשחנות דרך כ"ת. לפי שורש נשמתו שתחלת בבריחה. עוד נלטרף ירידת ובתרחקות דעת בחדש שזה בדרך בפי תבפלות בלירופיס נרוב בקלקוליס שבחטחיו ושוונותיו, אשר על ידס נבוך ושתעב ושתרחק לגמרי שבדרך שבוכרת חליו (ובוא בוא ירידת שבלבות בי"ל) ובזאת שב נפלא ונבון בבכרת לבקדיס לת בווידוי ובסיפור לפני בת"ח. לת בחטחיס אשר עבר עליבס, אשר עי"ז לבד שנלב לו בפי שורש נשמתו לת דרך בתיקוניס אשר יתקן ויתעלה בו. שבלית בירידה בטעיה לדעת בחין סוף יתי בי"ל :

ל) **גם** שעוסק דקות ורוחניות ועומק בעלמות דבני רבינו ז"ל בי"ל. לשרתי לבפול לת בדבריס בבללה לשרת. כי בפי בי"ל שבתי"ק בבתחלקות שבלבי (ושלילות בללויות בנשמות שבב שבחין סוף יתי) לבויות בשיוויים בי"ל (שבל ל'ש'ב מ'שו'ב שחברתה) בי' שבואר בי"ל שגם זה נחשב למיעוט ודלות בשדת שבלבות ובנשמות בי"ל. אבל בתחלת בבריחה שבירה בשבי"ז שלד בשורש יתי. אין זה רק לתיקון בירידת לקבל בשור בשחשוות ובתעצות בללים שבבתחלקות בשור ובשיוויים בי"ל. ולא בן לשר בבריחה. בשבר שזה שיעוט ואלה בשיוויים. נששך ונשתלשל בשלבות בנשמות (בללויות בשדש בבחירתו) לבתשטט ולבשחנות ולבתבפך לגשרי בלירופיס בשחריס בשוי"פ בי שז שוברת לבתוודות לפני שבב. אשר בבחו יבפך (בירך שבחבפבות בי"ל) שלירופיס בדעים לליורופיס בטובים בדברי בווידוי בשוי"פ עד שגם בשיעוט וירידת בשלבות בבתגברות בשיוויים שלד בשדש (בשתוודה ושומע שעתה לדבריו) נבפך לתיקון בריבוי בתבוות בללים (לקבלת אור בעליון יתי בבפלי בפלים) ולטרף לתיקון בשיעוט ושיוויי נשמות בשלבות שלד בעליון יתי בתחלת בבריאה בי"ל :

לא) **מהמבואר** מסיפור מורנ"ת ז"ל (בשבחות שלחר בסיפ"מ) דדרבי בתיקוני' בי"ל (שגילה רבינו ז"ל לבי"ח בפי שורש נשמתו) שנלא מזה שיוויים בזמן. נראה מבואר שזה ענין בשיוויים בי"ל שנלא גם בפרטיות בבל יום. ערב ובוקר ולבריס אשר לבל זמן נלא שיוי בסדר בתפלה אשר לו, וכ"ז הוא מבבחת בשיוויים אשר למדת בשלבות בי"ל :

לב) **ובדבר** שיוויי בנפשות אשר יספר שם שנלא מזה בפרטיות וכללות, יש לבוסיף

אוהח 19/08/2018

תבונה דבר שפי בפי היולא לנו בקדבה מבי"ל שבשלבות (שביא בים) נקרא בשם שיוי בללות. משוב שיוויה וביפיבה מבח"ס (שבוא בחין ותבלית בביפך מבים) וגם בים תתחלק לשני בשדו' דין ורחמים, בשעוי' ומבופבים זה מזה, ונראה מבואר שע"ז נתנו לנו בדרך בלל. שני בדרבים תורה ותפלה (בי"ל בד"ה בתפלה וכו') ובתגשים בעבינו. בל בממעטים בדרך בתפלה גם שם שם מרגיש בלימוד בתורה. נאמר על רובם בבולם בבתוב בשוי"פ. יש דרך יפר לפני איש ואחריתה וכו' כי (לא זבה וכו') בלירופס לבד. אשר יטרפו זה לזה נמתק בגבורה וכדין בנתעורר בבל יום ויום, ובזה לבד יש בידולת לטלות מתבלית בירידה לתבלית בטליה בי"ל :

לג) **והעיקר** למדם ולבכרות בתפלת שת למס ד'

מכרכ וכו'. שכוח מ'ס'כ' בעלמו, ועוד ביתכון כנ"ל. אשר על ידו לבד, נזכה כולנו להתיקונים כנ"ל, תיקון כרשעון (מטילת לתתא) ס'שים כ'מכ מ'לכות כמוצ"פ. תיקון כשני בשכתוב (כ'נכ מ'טתו ס'לשלמכ) שששים נגוריס כמוצ"פ. תיקון השלישי כך תש"ך ים'רחל תמ'ור לכ'ס : ששים לותיות בב"כ כמוצ"פ :

אוצר החכמה
19/08/2018 אתר

א"ה שלא להוציא הנייר חלק נציג פה גמר ההשמטות מטה שהתחלנו בדף קי"ז ע"ש השמטה עה"ת חב"ח סי' כ"ב.

ר"ך כנ"ל שכוח לחדות .) כנ"ל ב'ס'ב תישרי שב'כ'ש'י'ת ירח כחיתניס .) להמתקת הדין ותוכחות] כמריבכ לשכר ל.) ובחיומכ וכו' [להבידש מחבל כמוצ' פ .) לחרת כיום הזכ על שכר קלקלו מותם בנסתרות ,) לב"ח כנ"ל שממכ נשפעים לכנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורכ הזאת .) שתין ביכול' רק לשמעם כמוצ"פ] שכוח תורת.)

[כ (..) לקתן מכמוצ"פ.] שגם תנחנו נעשכ .] תורתינו כנ"ל ביחוד] ותח"כ נשמע .] תבין מרחוק גם משכר כותלי .] חותם עקב נשמרות תשמעון .] לחותם כידין [שקלקלו ישראל בגין .] כוח יריחתם כמוצ"פ ותבידתם בחיתו .] כיחוד] שכוח שכר מבחון מלבוש .] תיקף מדב"ר כמוצ"פ, ולפי"ז ים לבחר .] עיקר כשלוש ופשרת כדין לשתופו .] ב'ס'ל'ו'ס מ'ל'ב'ו'ס'ו שבגמר ברכת תפלתי .) כי חף על פי שכוח כמיכחם בכרמת .) להגיד לכם פשעם וחטאתם (בחטת כ .) יודע פשר דבר (בין ישראל .) פניו ישוע בקירון חוכו .) כחמכ כנ"ל לכיות בחסיר .) כנגד יכוסע תלמידי הנעשכ מבגשמע .) כחלי עשתי לבן [גם בבשרו כנ"ל מכמיב"פ .) בב"פ יחיד כבשר וכעלם כנ"ל .) תבן וכו' כחדש כמוצ"פ שכחמד שהוא לחדות כבוסת .)

(: מכלל לאו אחב שומע בן כי אם פני .) פניס כנגד פני משכ ממילא נשמע .) שכוח כעומד בנגדו בחדת כעיז כמוצ"פ להתאחד (: בו כאחדות כעלם וכבשר כנ"ל שזכ בעלמי לחדות :) וכעזית דקדושכ כמוצ"פ כנרמז לקמן מכמוצ"פ .) חח"כ מתלבש פני יכוסע בכמקבלים חמ"כ מאתו .) כ"ז יביאר לך גם בעמידת פני משכ .) אם בבוסת פניס כנגד פני כבודו ית' בעלמו .) וכ כוח כדי שיסכין ויתלבש בו כביכול שכינה מדברת מתוך גרונו כיחוד) בתורת ותפלת כ' .) משכ ידבר וכאלקים יענגו בקולו כעומד .) בשבעה רועים כנ"ל לשבר ולקוץ .) ב"פ [על כי אין כדין נאתק אלא .) כוח כאחד וכמיומד שבכל .) תפס אחיו לדוגמא במה שנאקרא .) מה אנא [כי היא שיסי' ויתעלה למעלה .) במתן תורה שהי' מעין זה כאומה במ"ש וע"ז .) (: כרביעית כמיבאה בדברי מיכרש"ת .) חודות הכתקשרות להנשמה ולהשיג כשגתו .) שכעלה לזה היא לשבר עזית כגוף מקיימתו .) דקדושה שזיכין להם ע"י כשגת .) אחר כנעשה מכא .) וכנסתר כמיב"פ : שגם בזה ים להתפלא מאד כי .) לייטן בעלה בזאת שגם היא בעלמה נסתרה .) שכוח עולה עד"ם כמיב"פ שלייטב כפליאה .) ונח בקברי דבס"ק שכארת כנשמע .) כמוצ"פ כיא היא כאחת כנשמה בהשגיתו' כנ"ל ושכל עיקר כעלה היא להבדית .) וכנעשה שאז מגיע לו ממילא גם כאחת כנשמע כשייך למדרגת כנעשה כזה .) תפלה שנתבטלוס ונכללוס .) כנ"ל ושלפי"ז ים לבחר ג"כ .) עניו עזית כגוף שמהגבר .) עקבי מסילותיו בקשרים כאלה נס"טט ונחפש שבכתך כזה]

שייך לתו' נ"ד דף ס"ה ע"ב ע"ג בשורה א'

(אע"פ שלכלוס ולבושים.) ן [דעת הטבודה בעלמה כנ"ל מכמיב"פ] .) כ כנ"ל מקשה היא גם למשה בעלמו .) וכנים לשם [כי במילה תתך אל תדרים כמיב"פ.) טוש תכלית ריחוק הלמלומים כאלה .) מלמעלה :

(שם שם ף) בגיגון כנילו.) כמיב"פ (:) נקודת מרכז רגלי ואפשי הנ"ל .) ומקוים לזכך ולטהר גם שם מפגם .) על ידה אין לקיים כמיב"פ עד שזה .) ונפתח לו דוקא מאחוריו כזה מעה .) וכאחור .)

ורשות מאשת קימת כאדם וכמקום וכזמן.

שייך לתי' תקעו משלה דף ק"ג ע"א צד ב' שירה י"ח בשעות רבות עד שגם הם בעלמם מתקשרים ונכללים בו להתכפך לכולו טוב כמיבן בפנים עוד תבין מזה וכו'. (שם לד מ' המתחיל ת"כ. שייך לפה) :

א"ה שלא לכולות כנייר חלק נגיע כשייך לכתוות מכתו' ת"ד עיין שם' חגניס ברזל. שייך לכתי' חנכי. רש"י כי' לו אם יאמר לו רבינו ז"ל שיעסיק בלימוד כרבה, ופ"ח ראה שעה כ' שמואל מוזיק כיסק לבינו ז"ל ועמו חינו עוסק כ"כ וכלך וכתעבה, תמ"כ כשגה שלל רבינו ז"ל אמר לו רליתי לעשות ממך תל, ואם כאת דאם לוא דיר ואם איך כאב מיט ר' ש"ח דיין זאך איז לערנען. ועי' שם' חגניי' ברזל לעיין אפי' ר' ילמק מהרשואלטי. כתי' בחלילות. אמר מיכרש"ת שלא כי' לו שום כרגשה רק זאת נכנה לו פי' כפשוק חוזן שומעת וכו' לעיין חיתני עיין שם' חגניי' ברזל בהתקדמות מיכרש"ת לרז"ל :

[והם מחיין את כל הקומות וכו' והשמחה של הקב"ה מלובשת בהמצות כי הם אחדותו וכו' בששת ימי המעשה שהן בחי' מעשה המצות]

הנראה לע"ד מכוחלי דבריו שבדרכו בקודם מביא שזה שני בלילות קשורים יחד וגרמים מרסיסת שלכון כרחים אחת היינו כי מזה לבד שבכי"מ לחמדות פשוט שם המלות והשמחה שלו בעש"ג מלובשת בהמלות מזה לבד מובן ומבואר שעי"ז המלות נכללים זו ב' ממחת לחמדותו עמהם ועי"ז שנכנסים בשמחה שלות נכנסים גם בשמחתו במעשיו שלובשת בהם ועוד מלורף ומקושר לזה רחים לחת היולאת מדבריו כך' שבכל הג' קומות של מעשיו ב' עש"ג דבוקים במיוחס לקומת מעשה המלות כי כל מעשיכו בשמח ימי המעשה הוא בחמות מעשה המלות כמו"פ ונמלא לפי"ז מבואר יותר שעי"ז שנכנסים בשמחת שמעשה המלות נכנסים בשמחה שבמעשה עש"ג דבוקים בהם זה שמחתו של שבי"מ בכיכול ובני רחיות שלה מלורפים יחד כי שלא מחמת זה בעלמו כל הג' קומות מקבלין חיות ממעשה המלות מחמת שהם לחדותו של בעושה לוחה ב' וזולת הם מקושרין ומכולבים ומה שחסר זה גילה זה כי מרחיה לחת לבד לא היה מבואר כ"כ שיהיות לידע של מיזה חלק מהקומה לגזר הדין:

והנה בחמת בדברים נעלמים דלים מחשבה הפיסת בהם כלה בוודאי ל"ת להעמוק הרעיון בהם כי מאד מאד עמוק ורומני בשברת הזאת היולאת מכלל דבריו הק' בעין זה בשמחת בעושה בחמעשיו לת המלות לחודה ודבוקה בשמחת בעושה ב' במעשיו עש"ב כן ע"י שלחדות ובדבקות בשמחדבק בעושה בעלמו בבעושה ב' כנ"ל ברחיה ל' והן ע"י הדביקות ובהתקשרות של המעשים זה בזה כנ"ל. ברחיה ג' לכיות שניהם דבוקים ומקושרים בבעושה ב' ובבעושה מעשה המלות הנכלל ונתקשר בו בשני קשרים זה ע"ג זה בקשר הראשון ממעשה המלות שהם לחדותו ב' ובקשר השני מבשמחת שהם שעי"ז נחלחד בו כ"ב עד שהות מרגיש בנפשו שממחו של השיים בעש"ב. גם ממילא מובן שבעין של שבשמחת בהמלות הוא מזה בעלמו שהם לחדותו ב':

ולפי"ז ב לפרש ברסיסת לשונו בק' שמי שלוני זיכה לזה שיהי' רלונו ושמחתו רק בעלה המלות ולחדותו ב' לפע"י שים להכניס גם רלונו בעוש"ב החת הכוונ הזה מלחר בגם של בעוש"ב הוא שבהגם ובהתחדות בו ב' לבל מחמת שלין זה רק רחיה וחזיון מרחוק בחכלית הרחוק כזה והוא לספקלריית שלונה מלוירה כלל בחו"פ נחשב ע"ז גם רלונו ושמחתו לרגין בעוש"ב ושכר לחר לא בלחדותו ב' מלחר שבלחת שעיון לחי רוצה בעוש"ב שהוא בחשב שהוא רוצה בהמלות [בשלחת נחשב שהוא רוצה בעוש"ב לחר כנ"ל]. מכאן ואני בחי' משה שהוא שיון רוצה בעוש"ב כזה ומה שבלחת יכי' גם בעוש"ב שהחלחדות בו ב' שלא זה רלונו ושמחתו שבחלות זה מלא ויגעל כל מין שכר וכן מובן מדבריו שלקמן בפירוש שרבב"ח שחוזר ומביא שם שיון שכהוב שחביא כאן ושמח ישראל (בהמלות לשוח נגנח ע"ז) בעוש"ו (שחמח בחעשיו) ומשם מבואר שבוונתו בפירוש שכאוב כזה גם לפי פשוטו ושמח ישראל בעוש"ו שלוחתו מחמתין למשה בשקב"ה וכו' ועין רלוניו בשוש שכר (שחוץ מזה) [ומה שכבילותי לדבר כלל בדבר פשוט כזה הוא מביאות החוחרים לשהור וכו']: [ע"י שמחת הלב יכולין להתפלל ולהלביש את תפלתו במאמר בשיבינו כי נגזר הדין] יחפלל מלד כל מעיין מה שפתח בידיעת הזמן של הגזר דין שע"ז ממילא יודעים לם לשלנים בחפלה לם לא ומסיים בהיכולת בחפלה והלבשה כזאת בשיבינו וכו' גם לבאורים לא ביאר שום מלילות כלל להיכולת כזה שיהכוה מחמתה כלב. וכדי לרמז קלת בזה הנני לשקדים טוב כמה פלילות בדבריו הק' שלה הפלילה שרחבונם יחפלל כמעיין ולא יחבונן בדעת גבורות שקולות שלעיון מה מוכרח דווקא שיפגעו בשני מחרת המוחין ועי"ז דייקא יכיו בשמעין ולמה לא יכיו בשמעים גם בל"ז כי חעפ"י שגוף העיון רומז בחמחר בזוס"ק כל קלי נפיק וכו' אבל גם בזוס"ק גופא יחפלל המעיין ולא יבין כלל מעם הדבר. בפלילה הסני כוונ בשם שבאחד בזה שחמרו חז"ל מי שים בו ירלה שמים דבריו בשמעין כי מי שים בו ירלה קונו בשעם רעמים וכו' שלבאורה בשסקפה ברחבונם ים גם להסחפק קלת בפירוש דבריו בילה אם שם סובבים בהו יפה של עיון בקול בכח הכ"ל בפנים ובלן בוונתו של שניסת ביחד ובל"ז מכם לא הני (כי שניהם בחחי בגבורה בחו"פ ואלו חנלי בראלה ליחסוב ולזל) ולף ברחוק לפרש בן. אבל ים קלת הכ"ח לזה בשבר בדרכו

חבין מדבריו שלקמן בסמוך ע"ש:

ועוד ים לפרש ליפרת שבוונתו בפי פשוטו של בחחז"ל

שחי שים בו ירלה שמים דבריו בשמעין (בקול הסופר בחובן בפ') ולאו דווקא בכח ובחפלה רק מחחת שזה וזה הכח ושיולאה שניהם בבחי' הגבורה נחפרש ג"כ רחיתם לשונו בק' בחובדו זאת לדבריו בקודמים בלשון וזה וכו' אך [גם לפירוש ברחבון ובכ"ם וכ"ש לפי פירוש זה] ים להחפלל קלת בחחלת העיון בבר

כדרכו בכ"מ כאיב לו יד המגמו חמלה בדרך כלל להודיענו מכוח סרעמים שכוח סקול שמרס מוליך פיגו מוצב ומסיים בזה רק כשני דברים בכח בחפלתו סורמה לך בזכיר כלל ואם חמצר שהייגו כח סייגו רמה [כמבואר כן בעמח מדבריו כי כלל גם ממחח זה כוח קורע אח סירמים ב"ש גבורי כח] אבל כלל לקמן בחחלח חוח ס' קחזינן שטרח וכפל ולכחב כ"פ בפני עלמו. בלריך לפחף הגבורות בחפרים וכן לריך לפחף חפחפה עם סירמה עכ"ל שמזה נרמה מבואר שכם ג"כ ממולקים בעניניכם עד שבדחי חלגו לכחריך עבור זה ולא לכללם ביחד וכאן בחחלח הודיעהו מזה ומשר מן כספר עיקר. זה שכל דבריו שמבאן עד סוף המאמר פיגם סובבים רק על זה כמבואר חח"כ לשמיין בחוח ד' ובחוח ה' ובפירוש סרבב"ח ובפירוש שכחובים בחלוקות וכו' שמכולם מבואר סירמה ד' היא חמול"ת דשכפא כמוב"ם לפטיל פעולח כרעמים. ולא זו אף זו שלריך ג"כ שחפיי מזוככח מכל מיני סוספיחת כי אם לגו יפחר ג"כ בקול בניגלח שמוחין כמוב"ם. שפליאה השליטים הם בפירוש כמאחז"ל ירד נבריאל וכו' שמוב"ם שלכחורם כפל שם ודבריו לסיות נרחים כשפח יחר כי מאחר שמפרש בכוונה שמאחז"ל שמהחלפות הגבורות כייגו ירמה חילוייות נעץ קנה בים החכמה קנה דא קול סיולא מבקנה עכ"ל. כבר פירש זה שמאמר לשניגיגו ומה זאת שעוד כפל וכהב לאחר כך היגו מיי שמחלפות בגבורות שהיא בחי' סוספיחת דשכפא נשאר בקול נעוץ בשמיעת שכפל וכו' ובפרט שלכחורה להיפך מסיים בכפולהו הזאת בדבר שאיגו מכוון כלל כפי דבריו שקודמים כי כלא לכאורה מבואר מדבריו בקודמים שמלבד שמירת המוח עוד לריך לשמור גם את סירמה משפולה בחילוייות כי אם לגו יפאר הקול היולא משם נעוץ בשמות שפילו הוא אם נקי וזך ומה זאת שמסיים כאן לעניין פשולה סירמה לשמיעת שכפל. שפליאה כרציונים הוא בעיגן שכחוב גבר חיל קנה וכו' שיסבב זה על מה שכחב שקודם בעיגן קנה הקול

וכאן מסיים בעיגן קנה החכמה:

ועוד מרכיב כאן ג"כ וכחב בחי' חמץ בחי' ירד גבריאל וכו' ואחר שנעץ קנה שיגו החכמות חילוייות נעוצים בים חכמתך וכו' שמכל דבריו כאן נרמה מבואר שבוא שזכיר בשם לכשעיין בגיב חורחץ בשם שכחב מקודם בשפירוש של שמאמר חז"ל כזה:

ולכאורה לא פירש כלל מקודם כשפירוש כזה שנרמה מכוחאי דבריו שפלא שבחי' ירד גבריאל וכו' נעץ קנה החכמות חילוייות בים החכמה [גם יחפלא קלח במעיין גגוף בעיגן שמפרש וקורא לזה שכמו כן גם חיקון החכמה ופחיחחו מפשומה המוב"ם נחלק לשני חופיים בכח ובפועלבי כמו שסירמה וקנה הקול בעלייחה ופגיעחה בחמות מקבלה מאחו חח החכמה בשם יש וזה שעיין בעלמו יכגס חוחה גם בשם קנה הן בקדושה הן לסיפך עכ"פ]. שפליאה החמיסיח הוא אאכ"פ בזאת שכחב שם וז"ל כגבורות בחי' רמשים לריך לשחף ממשם אחשה כדי שיפגעו בגבור בגחי' חכמה שיחעניר משם רמשים עיי שנקאורה גם זה יחפלא המעיין כי לריך שיין כאן לקרוא בשם רמשים לגבורות הקולות עיי השחוף שמחכוונים לרמשים אחר שיגיעת מאחז שכל דבריו זה חיגם רק לסודיע עלא השיחוף כדי שיפגעו וכו' שיחעניר משם רמשים ובפ"ש שכפי שגבור מאזכרהו שרשפוכה כלל לשמור חח הירמה שמשם חולדות הקול כי בקלקולה נחקלקל גם הקול היולא אאחר ממילא מובן שכאן בחזכרהו הגיים רזאת שמוסיף וכולך להודיע שעד לריך לשחף גם בחשפה כיולאו גם כן על סירמה וגבורות שמשם חולדות הקול (כי גם בחיקון השיחוף הזה מחשקן ממילא גם הקול היולא בשם) ואומם ביודאי אין שייך לכאורה לקרוא אומם משם רמשים. ומחמח כ"ז לולא דמיסחפיגא חייחי אומר שעיי משילחיגו בלימודיו הק' הגרשוש מרחוק לכל בחי שבריו הק' שבן חשלומה דבריו הק' לסודיע חח כגי ישראל בכורחה שרביים מזה לזה [ועיי הכללים כלל בהקדמה] מובן ונרחה גם כאן שכל שפליאה שלחה נחבחרה ונחפרשה קלח זו מזו כי מלשוגו הק' כלל לקרוא עיי השחיר בשם רמשים גם חח הגבורות שמוכיח לשחף בשחפה וכו' יש לשאר מזה כי כוונחו הק' שחיקון סירמה וגבורות הוא בשני חופיים כי מיד בשמומר הארם ע"י מירמה חילוייות נחחקן מיד סירמה וגבורות לסיות בגחי' רמשים בכח גם קודם שחשלמה הארחם בקנה הקול לשגוע בשמוחין ואחר כך בשפוגע קנה בקול בשמוחין מגיע גם שליפם הארח שחגלות וילחח שרשים של כפועל שמוכר מהמות

להשעיד ג"כ בגחי' קזאח

ולפי"ז ממילא מובן שמשיקושים זה חוזיים בכ"פ

חלילה כי כל מה שסירמה וגבורות נחחקנים ביותר בשארה שרשים בפועל שבגיע שליפם שעזקנים בחי' ביותר גבורות הקולות היולאות משם בפעם שגני להשעיד רשמים בפועל שמדיגם ביותר שליונה עד שגם הרשמים בפועל הקודמים לזה חיגם נחשגים מוד כנגדם רק לגחי' רמשים בכח שבלחו נשמעים וגרשים כלל:

ולפי"ז יש לשאר ג"כ מהשווח סורמה וחשמה שמאמר השמיה שם חין חכמה וכו' שמביא לזה שכמו כן גם חיקון החכמה ופחיחחו משפטומה המוב"ם נחלק לשני חופיים בכח ובפועלבי כמו שסירמה וקנה הקול בעלייחה ופגיעחה בחמות מקבלה מאחו

תיקון יותר מכפי שהיתה מקודם בשמירתה לבד כמו כן לא יגרע גם הוא מלקבל ג״כ עי״ז יותר התיקון של פחיתתו מהשתמשו שעוסקים מקודם בשמירתו לבד שלפי״ז יש לצדד קלת גם מה שהזכרנו בשפלותה הנ׳ כ״ל שפחה בקנה הקול וסיים בקנה החכמה כי לפי״ז יש לצדד בכוונתו הנ׳ שעי״ז שבחערובת לחתת כשעור ועולה ממקום הגיהה וסגנורות שנעשה שיערתי קנה כשרותיהם לשעלה לפגיע ולהכלל בהחכמה למשתמש משם שבחי׳ שקלין דלעילא כמו״פ כמו כן עי״ז בעלמו נחסוך כלי הקנה בשים החכמה שנעשה בה הפרת היש הזה [שזה בעלמו ענין פחיתתו הנ״ל] להאיר לחתת למקום היותה כנ״ל [ובשאר נצוצי זה לקמן ע״ם] שלפי״ז מפורש יותר ענין הכחוב יהעשה היש ונו׳ שמביא זה כי גם היש שהחכמה בעלמו נהרוס בשחי׳ הרעש והקנה הזה [שלפי״ז חצין ליעשב גם מה שהזכרנו לעיל בין שני מלאי עיגול שיש להחפלל קלת מה שקרית לת החכמה בשני הסמוך הלא] גם יש לצדד שעשי״ש שלא סודיע בפירוש מקום היותה בשקומה שנפש, מצל ברמז הודיענו גם זאת במה שכתב שחמן בהיותה תליית שמיעת הלב שממילא מובן שגמו כן גם כל הלב ושמיעתו הלוי ומלא חמן במקום היותה. שלפי״ז יש לפרש ג״כ שממתת״ זה בעלמו בעילים מפת הרעמים על המוח חוזרים שה״כ ג״כ לפת בחיקומם בפועל כ״ל לפפשים גם שם במקדש ושרשם כל מיני שקומיות וסיבוכי מוגה שעדין נשאר לבוק שם גם שחר שיעשרו מהפוסקים והפסולת לגמרי כי כל העניו הנ״ל שמחזק הזמה לחיקון ההגלות הרעמים עד שמגיע החיקון למקור היותה [שמקומם בהלבבנ״ל] זה זה״מ שמבואר בפירוש בפנים שחיקון סחגלות הרעמים כחוך מסמות מגיע להלב לפפשיפו ולייעדו. גם עי״ז מובן יותר בפירוש המאמר חז״ל הקול מעורר הכוונה שמו״פ כי לפי הנ״ל כוונתו גם זאת בכפליים לחוסיף שמחלת הקול מעורר כוונת הזמה ושחי״ת חוזר מהם הקול ומעורר ומייסר ביותר כוונת הלב כמיבא. וכנה לפיכ״ז יש לצדד ג״כ שמה שרקרק וכאב הבעיקר לעמור מומו וכו׳ שהעורה יש לדקדוק הזה קצה כ״ל לצדד דברי חורתו כדרכו קס׳ בצדד מקומות. ובפרט שהעורה יש עוד מזה שחירה לדבריו שלקמן שחלק מיקר מחשיבות להיותה שמחמת זה נקראת בשם שפיחת ושם מיבי קדמה ורחשים שהחכמה כמו״פ שבל עשי״ו הנ״ל ממילא מובן מזה לעומת זה כל שהחכמה קלות שהוא קנה מיליחתה מירידת גבריאל כ״ל הוא ג״כ למעלה להחכמה ושמוחין לשמחת שמשמם ושהכלל ג״כ בקלקוליהם זה מזה ומחמת שהשם כל שהחכמה והשגרותה מוכרח שם ניוחר

להשתה כנגדה ושמזור ח״ע משם כי שפילו מי שמוכך ירשתו יש שפוגעים בו הקולות שמנשמות מחדוש כי גם בללויות כל הנשמות לקומת נשם ח׳ יחשבו (כשבואר לקמן מהשמוכן מדבריו שק׳) שעי״ז עוסקים שלדיקי לשת לגרם ממשכנת הש״ך השלה כמו״פ

וגם מ״ז מוכרחים לבדר ולהשמין בכור מריבתה גם הנשמות בשלמת בעלמה שהדבק בשם שופיחת ושפולה קנה שקול עד שהוא בעלמו נועץ בשם שחכמות מיליות כנ״ל:

גב לפי״ז חצין ליעשב קלת דברי כשולחו הנ״ל שבעניו מאמר חזל ירך גבריאל וכו׳ כי חשפ״י שבשילות שהלה שמלת שהרשב בדברין שק׳ לך כל היכח דליכת לפרש לפי פשוטו פרשתי שלה. ושנה שלה בשביל מה שנחשדם גם כי עיש כל הנ״ל יבואר לנו שבדברי כשולחו שבשמאמר חזל יסובב על הפירוש שהני הנ״ל שמובן מדבריו שק׳ בעניו חוכחת שמריבת הנ״ל:

אך שם בעניו החכמה ידבר מבדבוק בשפיחת דמוחת עד שקולו כשנוש, והרש שמבמיכת ירך גבריאל בעלמו נועץ בו קנה שהכמות מילויות עד שמוכרת לדבר בשזו דברי שרחקות שרוגש שלול קנה להם לשמוע מיש מזה בעלמו חוכחת מיש עד שנדמים ונחרחקים לגמרי כמובן בפנים שבל כלן שבשלמעות הענין מדבר מלים שהוא עיסק בקולו דקדושה לפעולה הרעמים שגם היה שומר ירשתו היה מוציל לו הקול לפחיתת המוחין (כמו שבארנו כן לעיל בדברי שק׳) ועי״ז כחב שבשבר השמירה נשחו הקול מבחי׳ ירך גבריאל ונשאר נעוץ בשמים השכל שמקודם [ולא שיוסף לו שמים קול כזה מאחר שעשי״ש כוונתו לשמים ולא יהי׳ חוסף נשבר שמה שחיו מחשלל כלל] גם לפיכ״ז חצין ליוחר בפירושו שק׳ שבשאר רב דימי שלו גילדת (סגנורות) דיש החכמה סוף כי קנה הגנורות השולה לשם נחהוה לעשם שקנה חכמה שנים הזה כ״ל [כן לשון כן לרש כן לחערובות הטו״ר כנ״ל.] שעפיכ״ז חצין מרחוק גם בשה שבויע לת הפירוש השני הזה בלשון שיונו מחובר להפירוש שרשתון להיות מיכלל ושולה עמו בקנה שמד וזרי״ק:

גם יבואר לך שפי״ז שה שהזכרתי בפלוגתא שנ״ל בעניו שה שכלל וחני בחי׳ ממן בחי׳ ירך גבריאל כי עפ״י כל הנ״ל יבואר לך שהגנורות הרעות [שהחלשלות מבחי׳ גבריאל]כן הסטרין חוחרין והקליפות הממיחים בפנם סיפי כמות המוצ״פ וכש שם הסויבים של הקדושה שהלדיקים מריבים שמשה לגרשם ולשברם (כי כמו שבעניו כלליות הנשמות שבכל הכולל נעשה שלקומה ח׳ יחשבו כמוצ״פ שכ״ז נמלא גם בפרטיות בכל נפש ונפש

קומס עלומס כמו כן גם בפרטי פרטיות בכל מחסבה ומחסבה בסן כן טיפי המוח המיב"ם נמלא בכל ח' מסס קומס עלומס כידוע וכמו כן גם בעניו ס"זלות מעפ"י שכולם בכלל קומס עלומס מבל גם בכל ג' מכס נמלא קומס עלומס. וכמבר יבואר לך זאת מדבריו הק' בעלות ס' ובפירוש הרבב"ם מבר יוסיף והולך בעניו סחיקון לכוללים בלריך לסחף הגבורות בהחסדים וכו' כי עיקר הכחגברות וכו' של חויבך וכו' ליכו מלא ע"י חסדים ע"ם כימב גם מזס מבואר ומוכרח שלו סמויבים הם הם בסמרין לוחרין בעלי מריבה כנ"ל של בלדיקים ממגדים לוחם ע"י קולות דבריהם כמו"ב דלו לא חימת הכי חיקבי לך לחזק סייבות ים לדבריו הק' שדקדק וכחב כי עיקר בהחגברות וכיו בלא הזכיר למעלה מלחזק ולהחגברות של בחויבים ממחגברים ע"י הגבורות של בקולות סיבו' שייך לחוסיף ולהודיע שעיקר בהחגברות ושלייה בחלים הוא מהחסדים ממחחפים עחה מלא וודאי בעברת המריבה של בלדיקים ממבדרת בלילות החמן המריבות עמהם. זה זה בעברת בקול דקדושה בגבורות וגבורות שבחב לעיל בכבזה קה בגבורותיו דקדושה נופל זה בקנה דס"ג שהוא בללילות בקולות של בחיות שרעות שלין דבריהם נשמעין כלל כי כל שמועות בדיבור הוא ע"י שמבדרים לוחם בעיקרי יסיקהם שבהמולין כנ"ל שמזה בעלמו נהבווים המולין בנחי מלא כמו"ב. גם מחמת שעיקר בח הגבורות לבדרת הוא בישע היולן כמו"ב חבין ביותר לפי שכ"ל בחלמר הזוה"ק שמביא לזה שמסערת דימיון מוחץ מיורת בכספא כי גם המולין בעלמה נשברים ע"י כנ"ל. גם לפי"ז חבין מרחוק בחה שקורא לה החסד בשם פרשת של כי הוא שמפרש והמול ל לגור חעלומות כי עיקר בהגלות המולין להחפרשות דבריה בחלומלמין ובהחגברות של בחויבים בחלמיחים לוחם הוא ע"י שחוף הגבורות בחסדים דשבע בכספא שחלא ניחוחא :

מצאתי מכח"י בחחבר וכנראה חסר הרבה מהחחלה: ובשני פירושים בעלמה דבוקים ולחודים זה בזה כי ע"י זה בעלמו שלין בחי' שחחחת זה לא חילק לוחם ובכפי"ז בין הבין חבר לפניך שגם השני פירושים של בחלחזל כנ"ל ירד גבריאל ועטן קנה ישלו בקנה לחד ויהיו לחמרים חבקנה שלי בשוא ימא וכו' לשיום כופל ואני לא שפי' בלשון כיונו כנ"ל ולסוסיף טעין בחלומה הבכל ולכורות ולרמז לחטומה שבליהו בקנה חבחחה דס"ג שנ"ז נחבר חבחחלבות הגבורות שחחחת זה בעלמו נחבר נעוץ בזה הקנה לא קול ודוק היטב סיטב. וכנה בשיבריס לגרם ולהוליא לא בחויבים וכסוספיחא כנ"ל נחחקן ע"י המוח בנחי זכה לבל טיקר הקון המוח שיהיו זך ומוחוות כוח ע"י המבריס שכח זכה וכסף:

א"ה שלא להוציא הנייר חלק נציג שיחות השייכים להתורות

שא) **בעת** שלמר רבי"ל בחו' י"ז שלך עם מוכרכ"ח לעיל ואמר לו ואלה ליו לך עסק מפ"ח עבד זה יש לה חמוכה כזו ועבד זה יש לה חמוכה לחרה, דלא ליו סרי לגרעסערער חעטוג, ווין דיו החוכ: למר ווין גזוי קטן זיין טוה"ז לז עם ליו לא דיו חלר לוף דיו וועלט: טוד למר לעפיי שלין נכון לעקיש נקמה, טכ"פ ל ייגלדע ליז.

ב) **והתו'** ניקש וניפר כנחש, כלמרה כמדומה בוולך־ נלכט של יעקב ז"ל ואחר הבריח כשבלו לליו לכ"ם למר לכם נלך וואם פאהרט ליכר ליש מיר, לוך כאב דלך לוך פיינע.

ג) **שייך** להחורה שבנה גדולה לכיות מפורשת, מקודש סיפרו לפני רז"ל, מעשה שכו' בלילה קאסטאנטין שהיו שם חשובים וגדולים למס מפורסמים, ונחן בעה"ב אחד למפורסם ל' טוף, כנקרא גנר, וחרס למפורסם שבני עד שהחזיל לנקום מהשני, ועשה ט"ז גנב, וגולף, ורוצח, ואמר לכם רז"ל, וועדמיל כי הלא גנר ר"ח גנב, גולף, רוצח, ואמר לא"כ החו' כנ"ל.

ד) **על** כחו' י"ז בייך המעשה שפיע כי' מוכיח לא כי' לברהם אבי רמ"ע, על שנחרחק קלת, והי' מברכ בחשובה ושנה לו מה לעשה שקשה לו לשוח לים כשר לא"כ נכנסה לחחו לעיבור וכולידה לא כי' מ"ע, ואמר מוכרחם עליו שכוח מזרע סילודים, ועוד על ל' למר מוכרחם שהוא מזרע סילודים.

ה) **בשגמר** רז"ל חו' ו' קרע לא יהושע וכו' למר אין לחלל ביח מקן ל פלטה, וקייס זאת מכרכ"ח ז"ל פ"ח סי' לים ל' מלים חומר מהלים בכוונה ג' וע' מהלומדים למד ואמר שמבלבל ליהו מהלימוד וסלך ושכה לוהו וע בא מכרכ"ח לביהמ"ד וכרגים זלת ושאל על מה סהיה לוהו שנה לו לפשר גם לחה רולה להכוח לוהו ובתוך הדיבורים סוס"ט לו הלחי ובא לו בחחבחו שעחה יקייס מחרז"ל כנ"ל וקייס בו חוקף וככה לוהו על הלחי.

ו) **בשאמר** רבינו ז"ל החורה חוחס בחוך חוחס, ומחחה בנאמרה פחלוה, בעה בסי' רז ל בחדר סקמן, פ"ב ל"ס סוס לים יודע שאמר חורה, לחי נעבה רעם שלמר רבי"ל הורה, ובעו לנבים מן הסוק ונעשה דומק גדול, וע למר מוכרכ"ח עם כגוף ליני יודע מה נעשה, לבל כרלם שמרחי סיסי לבל רבי"ל.

[וזה] ביומו תתן שכרו חיבת וזה ספציב מוסרכ"ת
זלינ"ל בפני חלקי עיגול כי לא נזכר כלל חיבה
סזאת בכתיבת יד רביונו ז"ל וספרינ כתוב כזה לפכר
ס"ב"ת כנ"ל :
קלא נפיק ואערע בעבי וכו' מוחין נרחא מבוהר
בזה מחתא במקבל ט"י סקול כתרת סמוחין
ובזה לבד חיתביד לרעמים לתיסחמע קלא וכו' :
אשרי העם יודעי תרועה נסמך לזה כתוב בפסוק
יגילון וכו' סבוא גילת ומחתא יכרחל בעוסיו
סנחסוב ט"ז כנ"ל בפניס : תקיעת שופר מאיש ירא
מסכרח סירחא לפצולות כרעמים כנ"ל בפניס גם
מחלא סדברים ומסבחתי סנ"ל להמחז"ל מי שים בו
ירחת שמים דבריו נרעמים בלשון סחם על כל סדברים
וסקולות ולתו דווקא בחפלא ים לבאר לא כליב
מחלא יד בסגחו בעניו כרעמים רק בקול סחפלא כי
גבסא דעתו וללכו נסירח בסלבבתא סחפלא שלמת
מכ"ז [ועיין לקמן בד"ה יכולים וכו'] :
אם אין חכמה אין יראה בסעלתו מלירופי לבריו
בק' כי חמן בסירחא חליל שמיעת כלב ים
לבאר [כמיבא במ"ח] שזה מחתא שמקום סירחא סוא
בלב וחולחות בקול מסירחא סיא חולחות סקול מלב
ושמחתא זה גם כל חזרתו לבם לפשט לת סתקשימיות
גירס ביחל שלת במיכא וכללא מילחות חוליניות
וסחבוות כרעמים סעולים מבם בפעם סבני : שפנמת
בטיפי מוחך וכו ישיגו ארחות חיים סובב לכנ"ל
מבזוה"ק בלירוף מחללת חמן מת [כי סוא זה לעיתת
זה כנגד כללא ושמריבה עם בסברין לוחרינן]
ולקריאת שמוחין בבם בתר מים חיים כנ"ל בפניס :
עיקר ההתגלות עיין לקמן לות ז' : עיקר ההתגברות
עיין לקמן לות ח' : הגבורות בחי' רעמים צריך
לשתף עמהם אהבה כדי שיפגעו בכבוד בבחי'
חכמה שיתעביד מהם רעמים כפי כנרחא בבוא
מדבר מבגבורות מרם פניעתם בבחכמה שיתעביד
מבם רעמים ים להתפלא בקולהו ליחם גם לז בבם
רעמים. גם יותר נרגש בפלילה בזאת למעמיק החלם
בזאסברתו כנ"ל לבאור לת סירחא בתבם חולחות
בקול [כי בקלקולא נתקלקל גם בקול כיולא מלחמ]
תבר מזה מבואר כמו כן לחזאתו בפניס בזאת
[במופיף וכולך לבודיע בלריך להתפא גם בלחבא]
שכוונתו ג"כ על סירחא וסגבורות שבבם חולחות
בקול [כי גם בתיקון בביחוף בזה מתקן ממילא גם
בקול כיולא מלחמ] וכפי חלא בדברים בוודאי לין
בייך לקרות לותם בבם רעמים : ותילם בסיבא בפלילה
זאת ים לבאר לפנ"ד בכוונתו בק' בתיקון בירחא
וסגבורות בוא בכח ובפועל : ולת בפועל ממש בייתעביד
מבם רעמים דלייתחמע קלא לין ביכולת רק לתר
פגיעתם בסמוחין תבל גם מיד כבשומר בתדם ת"ע
מירחות חילוויות נתתקן מיד בירחא וסגבורות לבייות
ע"פ בבחי' רעמים בכח גם קודם בתעלות בתרבם
בקבם בקול נפגע בסמוחין : יראת ה' וכו' עיקר
החשיבות ים לבאר שבזה סובב גם לבמבואר מדבפ"ק
בפני' ד' שבירחא נקראת בבם דבבע ובפני' ס' מבואר
שלא כן מדת כתבבם שבבתרע בימיבע תבר בב
מוחא חיוולע בכספא : חבד שהוא מוציא לאור
תעלומות עיין לקמן לות ב' : תבל אותיות תיו לב
מבאר בזה גם סוף בכתוב בנ"ל קול רעמך וכו'
כתירו ברקיו תבל : יכולים וכו', נרחא מבואר מהלא
כדברים שבם לבאורם לא בא לייתן בפעולותיו כרעמים
רק כדי לזכות לבמחבה תבר על ידי יודע שם סוא
לאחר גזר דין עד בלריך להלבים לת שתפלא תבל
תגב חורחא מייתן ג"כ בשפלאת דרכו גם למליחות
סיכולת להלבבת שתפלא כדי להמחיק סדין [ופירוש
בדבר עיין לקמן בלות י"ח] ושלפי זה ים לבאר
בכפלים בעומק כוונתו בק' בפירושו להמחז"ל ירד
גבריאל שתגב חורחא נעמד ויוצא מהלת סגבורה
מהפסולת שמזה הפסולת לבד כל התגברות הדינים,
ומיחופה בימין בהבבא כל המחקה : [מחבא גבריאל]
סצומדים להמאל [בכ"ל בפניס] שלא ייסיפו להקטרג
עיד [וכבר מובא מזה בפרפרות לחבמ"ז]. בשיבינו
כי נגזר הדין, מבאר בזה גם סוף בכתוב כי בא לבפוע
וכו' : ולבטעמיק יותר בכל בכ"ל נחלק ונבדר דברי
בבזוב לות אחר לות :
[ו] **לפי** בכ"ל בד"ס בגבורות בחי' רעמים וכו'
בתיקון בירחא בבני לופניס בייכו בכח
ובפועל ים לבוסיף ולבאר מבבחוות בירחא ובחבמה
שבמאמר במבנים לם לין חבמה וכו' שמביא לזה
שבמו כן גם תיקון בחבמה ופתיחתו מבתעימה נחלק
ג"כ לבני לופניס בכח ובפועל כי במו בירחא וקנה
בקול בעלייתם ופגיעתם בבמות מקבלת מאתו תיקון
יותר מבפי בבתיבם קודם בבמילתם לבד במו כן לא
יגרע גם סוא לקבל יותר תיקון בלירופו ויחודו בקולות
בירחא בעת פגיעתם בו: כי אמנם כן שגם בשמירתו
לבד תיכו נאתם ת"ו תבל עדיין לין זה נחשב רק
לפתיחה בכח כנגד ספתיחה בתמיתית שנפתח מא"ב
בפועל ממש כשהתייחד בקולות בירחא וסגבורה :
[ז] **בהעלאתו** וכ"ל מדבריו בק' ובפבוטות
פירוש

פירוש חיבת גער מבאר יותר בביאורו לזה שכתוב גער וכו' כי סוף סוף קול תיועלת בכח וגבורה ומרחק מסמוך לה שסתרין לוחרנין שמתעוררים כנ"ל מאמר בגלויותם נקראים בשם ת"ת וכו'.

[ג] **בהנ"ל** בתוספות שקודמים ים לפרש כוונתו בפירושו נשמתך כנ"ל קול מעורר כשווגם בנפלים לתוכם שבתחלה קול מעורר כוונת סמוך ותמ"כ חוזר ומעורר ומייבר כוונת סלב:

[ד] **לבאורה** ים להתפלא קלת בעיקוף פירושו לה שכתוב גער וכו' לפירושו בשמתחז"ל כנ"ל ירד גבריאל ונתן קנס וכו' שפתח בקנס קול ומסיים בקנס החכמה ותולם בביאורו כנ"ל ים לנאתר גם כאן בכוונתו שק' שני"ן שבתחתל"ת נתעורר ועולם ממקום שילחם וסגבורות שבנפש שיצרתני קנס שתרומיכם למעלה לפגוע ולסכלל בחכמה שים שחכמה [שנמצא בזה שקנס שתרת זה שים] להאיר לתתא למקום שילחם כנ"ל לפי זה מבאר יותר בביאורו לשכתוב ירעם שים וכו' כי גם שים שחכמה בעלמו נתתקן בתיקון זה שרעם ושקנס כנ"ל: ועוד ים לשוסיף ולבאר שגם מזה שוא פתיחתו בפועל שכ"ל [ינן מאמר בשטדר שכלי מוכרח ג"כ לשמוע שיסיס בתחיתם כמוזן במ"ת].

[ה] **בכלל** זה לעומת זה שכ"ל בשקדמם יש לבאר שכמו שבקדמם כל שמשכת שקולות מסלב ושילחם בוא לשמוע ולשתתקן זה מזה בכל עת יותר כמו כן בסיפוך ח"ו כל שמשכת קולות שתיח קנס דשט"ע. [משסוספיתע וספשולת שנמצא ברוע סלב] בוא לשמוע בתופן שיסי' נעמע ונתעם בכל עת יותר ח"ו. וגם לפי זה נכון ומבואר לירופי דבריו שק' בסי' שט"ו שתשלשלות שגבורות שבוא בחי' סוספיתע וכו' נשאר. שקול נעוץ בתעימת שבכל וכן לקמן כלל ותני בחי' חמץ בחי' ירד גבריאל [ויתיישב לפי זה שליתת ירד בפרפרתות לחכמה]

[ו] **גם** לפי כנ"ל ים לפרש מה שכופל את דבריו בפירוש שמתחז"ל ירד גבריאל וכו' כי אחר שכתב בזה"ל לפי שתשלשלות שגבורות שיני ילחם חילוניות נעץ קנס שים שחכמה קנס דת בחי' קול סיוע מקנס עכ"ל אשר בזה כבל פירש את שאמר לעיניהו ותמ"כ כפל ונחבר בזה"ל כיוצא ע"י שהשלשלות שגבורות סוספיתע דשבפע ירושת חילוניות נשאר שקול נעוץ וכו' ותולם כפי שכיל ים לפרש בכוונתו שק' שבתמת שקלקול לשנים כי בעוסק בעבודת שתפלה בשזכיר שתלם בסי' ג' גם שם עדיין לא זכה לשמור ירלתו ומשאר שקול נעוץ שים שתכמה ולא לישתמע. אבל עכ"פ אין שייך לומר בזה שקול של שתפלה יוסף לו לשעימה ח"ו ולא יסי' חוטא נשכר במה שעיני מתפלל כלל אבל בזה שחוטא ומפושע ממנו שקלקול שהשני ושגרוע יותר כי בירידתו לשסיספיתע [ומפסולת לגמרי שמזכיר שם רביעו ז"ל כפולת דבריו שכ"ל] ממשכים ובאים גם שקולות שרעים שבו אל שמוח שאשר בזה שם מוסיפים עליו לשעימה ועומתה לגמרי ח"ו:

[ז] **בהודעתו** שבסי' ס' שלשיך לבתיק שגבורות בחסדים שתשבש עם ירלה כי עיקר שהתגלות וכו' יתפלא שקורא שם כי לכאורה לא נזכר כלל תחלה במדת שילחם שם שתגלות עד שיסי' שייך לח"ש לסודיע על שתכבש שמוסתפת בה שעל ידם לבד עיקר שהתגלות ותולם בשעלתתו כנ"ל מדבריו שק' בסי' ד' שקול שגבורה ושילחם נורם גם בפועל פתיחה לשמוחין מלעימתם שילחם מבואר בפתיחה שמוחין שוא שתגלותם וע"כ מוסיף לסודיע בזה כי עיקר שהתגלות שוא ע"י שתכבש ושחסד שנשתתף עם שילחם והגבורה:

[ח] **מבך** כנ"ל נבא גם בלשונו שק' על לוחות שתכבש ויתין שחסד כנ"ל שעיקר שהתגברות של ידם ומרמז בזה שתכתוב שב לימיני עד תשית לוייבך וכו' וכן מסיים שם בזה"ל ותחגבר על לוייבך עכ"ל וגם בזה יתפלא שקורא כי לכאורה לא שזכיר כלל שם כלוייב בדבר שילחם עד סיסיס שייך לסוסיף ולסודיע כי עיקר שהתגברות וכו' אבל בשעלתתו כנ"ל בחוח שקודם תבין מרחוק שבזה סיבב על שלוייבים שרוחניים בשם שסתרין לוחרנין שבזכיר תחלה שממשיכים ומתעימין לח שמוח לדקדק עבדין עמשם מליחת דלת יתקדבו למשכן שקדושם בשע"פ שגם בקול שגבורה ושילחם מכניעים לוחם וגירמין לשמוחין שפתיחם בפועל כנ"ל, אבל עיקר שהתגברות עליהם להזדכך מכם לגמרי שוא בתחד שתכבש ושחסד כי מסטרא דימינא לבד מוחא חיוורא:

[ט] **ובל** כנ"ל יבואר לך גם בפירושו למאמר רבב"ח מה שקרא לח שחסד בשם פרשת מוציא לאור תשלומות דברים שמלימלין שוא מפרש לוחם כי עיקר שתגלות שמוחין לפרש דברים שמלומלין הוא רק ע"י שחסד ושתכבש כנ"ל:

[י] **לפי** כנ"ל בשוא ד' ים לפרש עוד בדבריו שק' שכל שקדם שילחם ושחיבותם [שפיעת] כשסד כנ"ל הוא מוכרח כל שקנס [כנ"ל בשוא ד'] שתכוונים מלחם. ושם גם כל שספיעם שזה לא יניע

כלל

כלל תועלת ממימי יס שחכמה ושוד בחכלית שכיפוך נמצעים ונשקעים בו לעד ולנצח ח"ו:

[יח] **בחיבור** שלשבס עם שחכמה שמוי"פ [משר מסערת דימיונ לבד מוחה חיוורת וכו' שזה עיקר שמוח שנקרא בשם לשנון ליצונא דמוחא כמוש"פ בסוי' ג' כש"ל] יש לשאר בשקדמת סירוש לשלשבס שמוי"פ שסוא כעין שקדם סירוש לשחכמה שבזסירו חז"ל וכמו בשקדם סירוש לשחכמה כבר ביארתי לעיל בשות שקידם [מלשיון שק' שקדת לשחכמה בשם יס] שבחוב גדלה ועמקה לשין חכלית נמצעים ונשקעים שם כל שבשים שם בלא כלי סירוש וסלמלוס [שנקראת בשם קנס ושם שפיוש כמוי"פ] שמתקדמים בם כן מצין זה יש לפרש גם במדת שלשבס שלחודש כש"ל בים ביכלתה לשחלות ולשזיק ח"ו בחולת שלשבס כדודע לשבלתי מתקדמים כרחוי בכלי סירוש שבית שלמוס כש"ל ולפי זה סירוש בעל כרחך דבריו בעצין שקדימת לומרים פרשוני שבוודאו מוכשלת בשני מעמים: מעש ג': סוש שמפורש מדבריו שלז תבוש כשלשבס ממילא. ומעש שב' שיש לוזוק בשללוסיו כש"ל מסברת שכלי ושלמלוס כש"ל ושוד לפי זה יש לשיבד גם בשנת חז"ל שמוי"פ שם לין סירוש וכו' שעל כרחך גם דבריסס לומרים פרשונו בשעיקר סוש סירוש ושחכמה תבע ממילא בשקדם סי' סירוש ושמעבים עובים כמוי"פ בדבריו שק' שלפי שגדלה מעבים עובים של שלדם כן מעמיקין לו מחשבותיו סייט בעיוניס לו מיש גדול] ושוד יש בזה לבאר ומשלבת שקיצור קצרתי:

[יט] **בהתאחדות** שלשבס ושחכמה שכ"ל יש לבאר מס שחושב בשוג שמירת שמוח מחכמות חיצוניות וחלוות בשם שלשבת חיצונות:

[כ] **לפי** שכ"ל יש לפרש גם בשחכמה שכ"ל בלא נזכר בס רק סירוש ושחכמה ולא נזכר בס כלל שלשבס כי גם זה סיא מחמת שברוב פעולת שלשבס בשחכמה נזכרה תתאחד לחא להיות בשם אחד [כשאר נבאר לקמן מדס"ק בעין שקנס בשמרת דימיונ] וגם לפי זה נכון ונפלא שבאמו רמיז לקדימת [שפיוש] סירוש למדת שלשבס [ושחשד שבפרשת בכ"ל] מסכתוב רלשית חכמה ורלת סי':

[כא] **לפי** שכ"ל יש לבאר שגם בתחדות שלשבס עם שחכמה שכ"ל נחשבים שיסס יחד לבעלי תבידה [בזכר בסוף דבריו שק'] מחזרים תמיד בשלשבס לשבידתס שבוז בשמלת וגבורות סירוש שתעלה ותפגע בשם לשכלל זה מזה בשכללויות שכ"ל

[כב] **כפי** שכ"ל מדבריו שק' שכל פסולת שסטיית בעקמימות וירלוות חילוניות סוא בשלב ומקום סירוש [וסיא שפסולת סיוצא מסחסוות שכלים כמובא מזה גם במ"ת] יש לסחפלת לבאורם בדבריו שק' בסי' ד' שסשיקר לשמור מוחו וכו'. ומולם בסעלתו שכ"ל מדבריו שק' שחעפ"י שכל שעקמימות וכו' סוא בשלב ומקום סירוש כשל זאת חכי' כל שמשכחו ליציקס ומחיזס רק בשמוח [וסרשם] חבין מרחוק שע"כ מוכרח כנגד זה סיסי' עיקר שמירש לשמוח:

[כג] **בהעלאתן** שכ"ל בשות ג' מדבריו שק' שקול נערת שמריבש לנרש שסטרין מוחרנין סוא קול שגבורה וסירוש שבשב נרשש מבוזר שסוא כעין שמיבת במ"ת כי מיניס ובים שבע ליזול בים נרגע כי מחמת זה בעלמו שכל פסולת שסטרין מוחרנין נחסוב ונשחלשל מבגבורש וסירוש ע"כ מוכרח ונחוץ לבא בזאת שמדש בעלמש בדי לשבניעש:

[כד] **וגם** לפי זה יש לבאר שכשלת בזה משקל נפלא שלא יתגברו יותר [וכמובן גם מזה במ"ת] וגם מחמת זה מוכרח לשחק לה בגבורש עם כחשר ושלשבס ובשיחוף סזה לבד נמצא יכולת לשבניעש:

[כה] **כפי** שכ"ל בשות ד' יש לבאר עוד שכל מס שקול שחפלה עולש ויורד ומחגבר לייבר לת שלב בשמחש נתחקן עי"ז יותר קול שחפלה שעולש מכלב זה בפשם שסני לסיות [כנגד שקול שרשון] בקנס שחכמה [שכבר נתאחד עמש] שסוא בגאחז יותר מבחי' שלשבס כש"ל: וגם לש נמצא בזה כמש מדיוקות ומיוויים לתן ערך. ושפ"ש בדרך כלל לוש נחשבים רק לבחי תיקונים ובכלל כש"ל בשקדמת שכל בחוש בלולש מכל שבחיות יש לבאר עוד שבש שעומדים בשני פני שחפלה שמוי"פ כי קול שחפלה בשלשבס נחשב לקול קנס שחכמה כנגד קול קנס שחפלה שלא בשלשבס חשב לפי זה ממילא מבואר שתין לעשוק בשחפלה בשלשבס לש לא מתקדמים תחלה בתיקון קול שחפלה שלא בשלשבס [ושבזה לבד מחפרש ומתפלר דבר סיכולת כש"ל בד"ש יכולים]:

[כו] **לפי** שכ"ל יש לשבניל ולשבין דבר מתוך דבר שגם בתיקון קול שחפלה בשלשבס מוכרח לבחוק סירוש עם שלשבס [כי כל בחי' כלולש מכל שבחיות] ומשלבת עיקר שתיקון כש"ל: ומש עובים ונעשים לפי זה ביחודו בחיבת יחד לעצין פני שחפלה בשלשבס בשיפורים יחד [בזה עצין שלשבס ושחלות בשבחש יחד]:

[כז] **בהברח** גבורות סירוש שכ"ל במוכרח לשקדים ובכ"ל

[ובכ"ל בתוה"ד] יש לבאר טוד קול נערה מריבת בלדיקים זה עם היא בקול תפלתם בבלבתם סמתמרים כמו"פ ובפזה לבד לומס זיים מפס עד בעטבו לוסבים זה לזה ומלבישים תפלתם בתתמר וסיפורים יחד בתסבה כנ"ל:

[כח] **באשר** נרחה כ"פ בכפלתה כוונתו סק' סכוח בפולה ומשולשת וכו' יש לבאר גם כאן בתריכות לשונו בעניו סמרחה מקום מסתחז"ל על תודות נגותה מפה זה סדבר שלמדו מכתוב וידבר מפה אל רחבי סמעות וכו' ע) כי למרחוק יפע את דעתו וכוונתו גם בדבר סקומה בללויות כנ"ל שהבינותים לפר בעני ישרחל עומדים ברחבי הקומה ונקרחים בפה רחבי סמעות ולפי זה נרחה מבואר [ובכלל כנ"ל בשקדמה שכל בחינה בלולה מכל הבחינות] בגם אם כל בני ישרחל עומדים בנגדם במדריגה לב נחבדים גם כה לרחה בנגד בללויות סחבל ויובדי בה וכוח בנגדם במדריגה לב לבד ומה נעים ונפלא ביחודו בכתוב תבל ויובדי גם בסתתר כזוס"ק תתר התסבה דף בתי לבא ועריקין דולס:

[כט] **בהנ"ל** תבין מרחוק שגם כל בדינים וסמקטרינים סעומדים בפערת דסתתל שהזכיר בפי' ע', יסי' בעין תעומה בביכול לפרחה ובטליון טל כל בעלמו יתברך שתוטה את חזנו ודעתו לבלי ישמע ויקבל ח"ו את כתפלה לפלול מפלרס חפר מחמת זה מוכרח לכלבים את כתפלה בתמלעות תיקון פתיחת סמוחין בל מטה לשמוע בקול גבורות כתפלה עד שגורמים בתחערותא דלטילא שפע"ת בעלמו שומע ומקבל את כתפלה לפלול מכל לרס: לף לתתר גז"ד:

[ל] **בהעלאתו** כנ"ל מדבריו סק' כפי בביחודים כנ"ל בפעלות קול סופר תפר ברעס גבורותיו כגבורי כח [סמוע"פ] עופס דבדר לשמוע תלמעה עד שגורס גם למעלה לשמוע סחרועה יסתפלה מבתר תגב תורחת בנוסח סברכס לשמוע קול סופר [וכפי שנזכר בכללוים כנ"ל בבקדמה שכל בחינה בלולה מכל בחינות]:

[לא] **גם** לפי זה תבין ותחבינן בכפלתה כבתתו רחיס לפירוש כתכוב יחד כרים ורננו שסוע תתפלה מבכתוב לשמוע וכו':

ע) וכתכוב כזס בעלמו נפלא כי לא נמלא דיגמתו בכל כתורה ומחמת זה בניח רש"י ז"ל הלימוד חז"ל מזה שפתרת גדרים בניחד מומחה תבל ו"ת בפעים יפולן וכו' ועיין לקמן בתות ל"ד.

[לב] **בהעלאותו** תבר בימרנו לעיל בפרט בתות כי יש לבתר [כעין כנ"ל בתוחיות סקודמים] גם בפירושו לפכתוב לוזן שומעת וכו' בשמעו קול סגבורס ושמריבה כי בפלבשת תחפלה סמוכרחת לסיות בשיבת סתעומים בפגם טיפי מוחס שלמטס [שזה גורס סתעומס כנ"ל שלמטלה בביכול] כי לפי כנ"ל יש לבתר שבשגיאת תחפלה בבלבשת לפשתחר מסמקטרינים ולכיות נשמע למעלה כן נפלא ונורא שגולתה לפשתחר מפשתוחיפס שלמעה ושתחי' נשמע גם לוזן בעתחזים מפשתוחיפס עד שיכובו גם פס ממות לחיים כמו"פ ודו לחכימא כי פכברת לקלר:

[לג] **מבל** כנ"ל נשוב לדבריו סק' בפי' ג' על תודות שגזר דין שעל חלקי בקומה ובכלל בחמבי כנ"ל בפקדמה ובדבר במשכת בדינים לפרחה בבלליות ובפרטיות כנ"ל תבין מרחוק תפיסתו לדוגמא רחה בקומה ושזה כל מלחמת בדינים ברחה [וקומתה] בשגם ועומק בפלגת דבריו בעניו קול בסופר בתוכרח ברחה בשגם ובשר לז שבב בללויות בשגתו שזלת שנלמדים ברחה בשגם בתוצא בחיי מוכר"ן:

[לד] **בהעלאתו** כנ"ל בתוחיות בקודמים שגם בתפלה שבלדיקים מגבישים לוזה לשיות בשתר ובשהרה מבתקטרגים [בלמנעות בסיפורים] מוכרחה לשיות ברעש קול סירחה ובש לבד נעשה בלדיק לבטל את בלרס ובגזרס. ועוד בלירוף שעלוזיו כנ"ל שבזלת בתפלה לבד תבע בגבורה ונערה תמרובה למי לרחק מבתר יותר מכל זה בלשון בשבחין בשבחה למי לרחק מבתר יותר מכל זה בלשון בכתוב כנ"ל בלרס קרחת ותחלון תשך בבתר רעש על מי מריבה שלה וגם תחלת תמזמור מדבר בעניו רחה בשגם וקול סיפר כנ"ל:

[לה] **בסיבוב** דבריו סק' בקומה ספרטיות וסכללויות כנ"ל מבואר יותר דבריו סק' בעניו בתתח"ל כל מי שים בו ירחה שמים דבריו נשמעין ובתתר כזוס"ק כד קלע נפיק וכו' שמפרש בשם בפרטיות שנשמעין דבריו לתוחו ולבבו וגם בכללויות בנשמעין דבריו לבריית:

[לו] **בהעלאתו** מדבריו סק' [תבר בימרנו לעיל בעניו סמובח בדתז"ל] שבתוידים בגשמיות ובדתניות מניחים כל יושבי תבל ותיגם עוזים להתגבר רק על ברחה [בללויות ישרחל בנ"ל] מלרף גם לפירושו בדרש לעניו סתיקון [כי בשזה קס זה טופל]:

[לז] **ביחוד** פירוש בפשוט וסדרש שבכתוב ויושב היס כמו"פ [ותבר בזה ממילא מבתר

אוצר החכמה

גם כסיפר בחמץ שבזה סחיקון ושבלמחו בכל שנה בזה ביום כניודע] יש לבאר עוד בכוונתו לשבר בלשוני סך, בזה הוא לשבר כל שבירת קנה שחיה בשיעור בפה הוא בשטרא דשמלה לבד כי כל יליחה בלוובים בכ"ל הוא מלטיחה ירידת גבריחל לחבל בשטרא דימיכל הוא בחכלית בפיפוך כי הוא שלבוק בלשמו [וגנו] דייקא בחטיפה ושחיטה [וכמבואר בת"ח בכל בעיטה שמוחין הוא דייקא ע"י ששחיטה ושטיבוד] ורחוי שמחבדין ומרחיקין זמי שלריכין לרחק מבשטרא דשמלה יש ביכלה לבכלל שמלה בימיכה בכלליות כזה עד שלין לריך לבשבר עוד גם בשטרא דשמלה [כי גם הילחה שבחורי זשב בכ"ל נחחקן ונחחבר עם ניקודיו בבסף בכ"ל בשיעין שחיטה שזכיכו חחלה בילילחה מלריס בכ"ל:

[נח] **באשר** נחסר מלחי בעת שבשחקה הלחה עניכים וזה לחי זוכר שבבעלמחו בכ"ל מבאר גם סוף ענין שכחוב בכ"ל חוזן שומעה וכו' ושיעור חוכחה קוטה יב וגם חחלה שעניו ותפלה לדיוקים ישמע:

[נט] **באשר** חשב רבינו ז"ל כאן מלמרים שבש בסוד כוונת שחפילין שזכיר גם זה שאמר בכללם חבין מרחוק לפי זה כי מלה עמקו מחשבותיו בחיקון שרשם ושלב שמילחה מלרים בכ"ל ושרלייחו בסוף סימן ג' משמחז"ל קלני מרחבי קלני בזרועי לשבר כנגד שלב בכ"ל מקום שחפילין:

[ס] **ברוממות** יש בחשמש בכ"ל יש לבאר עוד בגם שם כל שמשבח שלוחמים לשלוח סוא שלין לבד שמלה בכל זשה בח ושוקף בשחשמש בגלגל ושבשיעש [כי מבש עובש מרובש וכשובן בת"ש ע"פ וידעת וכו'] ובבוב רבויי מיעיו לבד שין ביכולה שיגלם ויליך בשלבש שמוגבל שם לא בשיעשבש כשו וגבולשו בשבש סירשה ושמשבש ושמחמת זה נקרשים בשם שמלך ויעין שמוב"ש [כי כן סידים שים בים שחשמש במובש גם בת"ש כי בשם לבד שחגלם פעולחו וכחו [יעל שבשמיום נמלה יוחר בשבש סירשה מוכרח לשקדימם ושחכי לעיקר בכ"ל]:

[סא] **בהמבואר** מדבריו שק שעיקר שחיבדות בשב בשמחה סוא בחיקון שחשבש בשבשחוף בשגבורם ושרעמים יש לבאר כוונתו שקי שזה מחמת שבשמחה בעלמם [אשר ישמח ישרחל בעיניו] חבוא ושכנם בשוב שבש לשבי"ת כי מהשבש שביי"ת ומלוחיו לבד נכנם בשב ישרחל בשמחה בעוחו:

[סב] **ושרם** נגמול דבריו עוד נשים שת לבנו ליחוד פירוש בפשוט ושרש שבשחוב שעיך

וכו' מי מריבש שים להחפלה לפי זה בפירושו למי מריבש שמרמזים על קדושת שמלה שסוף לבחורה בחכלית שסיפיך מפירוש בפשוט שנמלה בחי מריבש קלקול ושוכם למשה רבינו ע"ה: ושולם מלירושי דבריו ושטלחוחיו כ"ל שכל חיקון שמריבש ושגבורה שוא מחשבה שבר בשוג בשמחה חבין מרחוק כי בעליית שעושק מלב קושה בפשוט לשיולל ולמעט שמחת כלשם בעליישם משה בעלמו כמוב"פ מיעוט שמחת משה ע"ה בעושק כ"ל שוא שעומד בשוג מיעוט בחשבש במוכרח לשמריבש וזילת שבלמת חיקון שחשבש ושבמחה נשפך חיקון שמריבה לשזיק ולשגביר שדיוים על משה רבינו ע"ה עד שנשחלק:

[סג] **עוד** מלחי בחמחה שכחבים שלי מש שכחבחי כבר בביחור זה שאמר שי: להחפלה בשחי שבמחות [בזקיפו ובשיפולו] שמוב"פ שבר יבראל בחחערובת לחחחן ישמח בעיפיו ושש"ת בחחעלי"ע ישמח בשעבין ומלליכו נבין ושחבונן בשיקר שמחתו שוא בשמובחר שבשעבין שבש בפשות יבראל בעלמש וששיקר לשיקר בשמובחל גם משה שוא משה רבינו ע"ה בעלמו שבוא בעולה יוחר מכולם בשחשבה ושבמחה בו יח, כי לפי כל זה יש להחפלה בשמבואר מדבש"ק בגש בחי' משה אין יכול לעשות בשמחה. כל חלקי קומת שעלוות שם לא שחקדם לזה שבלמת שבמחה שלמעלה כי לפי שמחתו כן שמחיכו כמוב"פ ולכאורה נמלה בזה שחירה לשכלל שמבואר בכל מקום שבחלה מוכרח לשקדים בשחערובת לחחחן ושגם שם עובר מה בעיבך על רובם בכולם מנפשות יבראל מוכרח עכ"פ משה בעלמו נשקדים בשחערובת לחחחן ועוד יש בב"ז להאריך לבל מאחבת ושכרח שקילור בגני לסודיש בדרך כלל מה שלמ"ד כי כל כרשך יאמר זה שעיין דרשוני ופרשיכו שכל מיעוט יכולה עבויית שמלוות בשמחה [בשיבת בעלמות שלמעלה] לא נאמר רק כפי שדיבות משה בזה שדבר [ושספקלריות שמירש] ופיו חמה שבשולחיכו ממלרים שבר עדיין לא נשלם קול רנתו ושירתו שבחיקון שחיה שבקי"ם כ"ל כמו לעתיד לשבר יאיר משה וכו' כי בנגד שדיבותו שלעתיד לא נחשב שדיבותו ברשמ"ם כ"ל רק למדיבות לא לבד שבקומת עול"ב בב"ה נפ"ם כ"ל וגם מחמת זה בעלמו לא נמלה עדיין ביכולה שבשתו ושמחתו לשמחיק שת בגבורה ומימי שמריבה כ"ל ולא כן בשדיבותו שבניש בלעתיד בים שחכמה.

[ג] **בכלל** כרביעי כ"ל בסקדמס ממחמת זס נחוצים ומוכרחים יותר מלס סחיקונים ל"ל כרוצה לבוא בכסס גס מס זכס רבינו ז"ל בירלחו

וגבורת כחו ז"ל למשמע קלין מלטילה ולסשמיע לוחס גס לאחרים : ©

אוצר החכמה

ביאור הלקוטים קרא את יהושע סי' ו'

כשישמע בזיונו ידום וישתוק מבאר בזס יותר בדבסי"ק סב"ל : למעט בכבוד עלמו : כי לא זס בלבד שלא אחפץ סלדם בכבוד לסתכבד מזולתו : עוד גס מס זולתו מבזס ומהרף לוחו : יסי' מן סקומעים חרפתס ולוכס מסיבים :

ובוזי יקלו ריסוב דקרא כי מכבדי אכבד וכו' לכבד לכבוד ל' כי עדיין הדם שבחלל השמאלי וכו' כדרכו סק' מביא ג' לשון בסברת סבזיונות ושפיכת דמים לסבא לסטכר לעסות חסובס] שסס קסורים ומסילבים יחל לרחי' ל' : כי קודם סחסובס נסחר סלדם מפני חסי' סבוע ני' דם וכל סחסובס לכפך דם לדום שידום ויסתוק : רחי' ד' מסכחוב ובוזי יקלו : רחי' ג' סוף מחמת שקודם סחסובס : עדיין סדם שבחלל סממלי שבלב בחוקף ועוז : יש לסחפלא

בשני פליגות : פליגס רחסובס סוף שכפי רוממית סחסובס כבוללה לכל סעוונות שלריך לעשוב עליסס ומשס רבינו בעלמו יודיענו מזס בחורתו בפרשת סחסובס : ואיך נעלס ונחעלס עד כמס סודעת בסברת ובעיקר שבס שסיא סדמיסס על כבזיונות כמו"פ ופליגס שסניח סוף בעלס סעין מבר לבחורס נמלא סחסובס וסחיקון בדבר זס שלינו חלוי בסחוטת וספופט בעלמו : מבר בכחעוררותו וסזדרזו לחקן מס שעיוות מוכרח לסתעכב עד שיסיא לו בזיונות ותולי כפי ביאור מורכ"ת ז"ל בדס"ק חבין מרחוק בזס דבר סכחוב וסתוולו לת עוונס : וכן חיוב כווידוי ביוס סחסובס וכפיליס : כי כל פירוס שוודוי סוף שבאלס יבזס ויחרף לת עלמו : (ה) ויבוס ויתביים לפני סס"י בסחוולותו חטאתי עויתי וכו' עד שבאמת יסיס נספך דמו בקרבו כי לפי"ז מבואר סיטב דס"ק בעביית חסובס על חסובס בבריחוק סלב לא יחביים ולא יכרחל בבליחוס לכבס"ע ולסתביים בסחוולותו בפירס.

הגהות : (ה) וכן כוונת יו"ד סל"ל : כי לדיבון כל

(ב) כי ר"ס חל לז ביוס ב"ג :

דס״ק בפירוש מאמר רבנ״ח: כי ישראל נקראים אדם וקונ״ס וישראל בילה חד וכו׳ ישבו על מכסא וגם מבואר יותר בפלאת סודעתו שכן הוא תוויות שבשם אדם: תלף דם:

[ב] **בהעלאתו** כי״ל מדס״ק שכל שבלחי זוכה לשתה בתסובה אין לו כלל סוויית אדם: [ואינו רק חי׳ בדמות אדם כמובא מזה במ״ח] מבאר יותר בדכ״ק כי״ל בלות ב׳ שקודם בתסובה אין לאדם סווי׳ ומחשב בתמת כאלו עדיין לא נכנוס בלל בעולם [ואינו רק חי׳ כי״ל]:

[ג] **לכאורה** יש להסיפלא בדס״ק בלות ב׳ [בתסובה נקראה בשם אדמי׳ ובשם כתר] כי כלה בתמלטות תסובה יגיע כאדם בסוי׳ למיתויות: ולמה קרא בשם אדמי׳ בלון זה רק בסבנה ובסזמנה לסוי׳ למיתויות:

[ג] **וכן** בדבר שבתוב: אשר גם סוף לא יסובב רק על בסמחנה ובסבנה להסובב: ולמה נקרא מפני זה בשם כתר לעשה בתסובב: ותולם בעומק ובכרת לחיות באדם בתסובב תמיד שמבאר בדבר שבתוב ובשת עד כי [ונחלקה בכל מדרשנה לשנים בבנות טוס״ז ועוס״ב כאשר יבואר לקמן] תבין מרחוק בשבעל תסובב מוכרח תמיד לסקרא בשם אדמי׳ ובשם כתר ולסווית רלוף ונחשלם בכל עת בבתר ובסבנה לסוויית אדם ביתרון יותר כי״ל:

[ד] **כפי** שמבואר מדברי רבינו ז״ל שנמצא שכרח לנקודם בתחתונה כמו לנקודם בעליונה: כי לבד בשניהם יחליו חזקה בשפט לסקרא בשם אדם [תלף וכו׳] ובלילוף שמבואר בשתוות תלה שני בנקודות ובבקילות: שכמו שתין שפסק לעליית באדם בנקודם בעליונה ובבקילות ברלוף בן בשכרח שלא יסי׳ בפסק ליבידתו ושובו לתחתונה בנקודם בתחתונה ולסלטה לכאורה: כי שלא כל פירוש סירידה ובשלטה לשתול שמוב״פ: סוף שמכשול: ושאין שייך ח״ו סישוי לזה שכרח: ומכ״ש לאדם שתמיחי כי״ל כי שלא לתדבק: כל מעלתו ותשיבתו בל זה באדם סוף תבליות זיכוכו ועסרתו מכל [ויבקב״ש מדקדק עם בלדיקים בחוש] ותולם אם נבוים תת לבינו לפירוש בכתוב: ובזה כי״ל בסובב ט״ז אשר מבואר שם שפירש״י ט״פ דמז״ל בסבוב סוף בשכרח להחוות מלד סעליון שתיום וכגודל יתי׳ שתבריהם בכל עת שיסובו ויסובו לחור: יש לבאר בכ״ז [כעין שמובא במ״ח] שעל סירידה וסשניון לאחור [ביאר מחשבת שלב כי״ל]: אשר חניט בתחלה לאדם מלד סעליון בעלמו יתי׳ לא יניט לאדם שום טוסם [שלך אתם רואה אחל וכו׳ של גבוס] ואדרבה כל שגדול מחבירו: ילרו ונשיוו תניט לו מלמעלה ביתרון יותר אחל בוח ברוב מעלתו ובקיאותו כי״ל: לא יקח לעלמו מזה בחמן ולא יבשל ח״ו בחטא ממש לפיכך כמשנו: שכ״ל [ועיין לקמן מה שמוסיף לבאר בזה] עד שנספך סירידה לעליה כאשר מוסיף לבאר לקמן: בדבר שדמיתה ובשחיקה על שבזיונות מוכרח לפרש שטוח בפנים שונים ובפרש כשחבירו בעלמו שוא מבזה לוחו כי לפעמים חין לריך רק לדון אח חבירו שמבזה לכף זכות אשר לפי דעתו ושברתו נדמה לו שטוא לריך לבזיון [ויעויין ים שחבירו בעלמו בחמת לריך וזכאי בעניו הובחת שלדיק שמובא בדבריו שק׳ במ״ח] בחי מוכרח לסיות שדמיתה ושבחיקה בשברת שלמת ושוחק ממש; לסודות לחבירו על דבריו ולא לבטל פנים בעבד חבירו לכפור ולומר על עלמו שהיו חייב בגד וכיוב שלא יפחד פיו ח״ו.. ויולא למו מזה לעניו שמחת חייתו ו״ח שמוב״ש שמחים אח בל שבבוקים אחור [ובולל בזה לבל בחולאים וכפוסבים שבב״ש] אשר בוכחו שעיקריית על בחיות ברוחני [שהיל שהתעוררות לחשובה בשובה במ״ח] אשר קול לוהם ויופי דבבש בדבדי תוכחה ובזיון לבזיתם ולבוכיחם על מעשהם בדעים: בדי שיבובו מעשה עב״פ: ובשם מוכ.חים בזה לשחבש בדמיתם בתופן בל״ל שיבידו חת לשתת דברי תוכחתו אשר בלבבם ויוכו ויתוכו ונשמרו לפניו בשם שלא דברי שתוכחה ושבזיון שבשיל בלבבם: יאשר שדמיתם בזאת שיל עיקר שתשובה: מה נעים ונפלא לפי״ז נוסח אבי בנב״ג בתחנת בוידוי שלין אנו עזי פנים ובשי עורף לומר לפניך וכו׳ בל שעשו: כי בשמת לא נפחד פס לשמר בן ח״ו [ובבוספח מורב״ת ז״ל בא״ח לבאר בזה] ובזה לבד הלא דמיתיונו של בפועל בזה עיקר שתשובה במוב״פ: בפי בב״ל בד״ם פני משם. חבין מרחוק בשבעתו ט״ז [בחות ג׳] משמר בבחוב וידעו לוהי מקטנם ועד גדולם ליס [משק שמים]: ס״ם שחיה מיוחד לפני מ״ם במוב״פ ושלי״ע ס״ו״ל בך מיוחד לפני י״ס״ש במוב״פ מורם בב״ז מלף: בך: להתמלטות יותר בבודו יתי [בבל שבעניה לשמוע] ממלות: שם לחם [בחובן מב״ז גם במ״ח] בפי שמבואר מדבב״ל בזאת שחורם מבינלת למליאת שחבידה וזהו ס״ת״ם בלעני״ך מבואלי דבריו שק׳ בשעיקר סיא ממליאת תלקוחו יי

שבחיך

(ג) וכאשר חבין מדברי ביאורי לקמן בחות ז׳:

שבחוך סירידס יען לאבר בלבידתס תרד ותבע במדריגות סתתחתות וסרחוקות כניזע [ואסר עליסס סובב סכתוב כ״ל לילוטע שיחול סיק [וסיה במזל תלוי כנ״ל]:

לכאן שייך הכרחב הנמצא אצלי בנייר בפ״ע אודות התו׳ קרא את יהושע.

עוד יש לסוסיף ולבאר ולייסב כמס פליחות סגמליות בסכתובים ומאמרי חז״ל ממעסה סעגל שבפי׳ כי חסה:

פליאה א׳: בלסון סכתוב לך רד כי סיחת עמך לאבר מבואר מפירוש סמלות שבסיבת סשחתס פקד ולוס סבי״ת למסה לירד מסכר: ומשאר סכתובים מבואר בגס מחלס לא עלס להתמסמס עס יותר מדבעים יום [ויסרחל טעו קלת בחשבון כמובא ע״ז בפירס״י לאבר גס לס לא סיחס סשחתס של חטא סעגל סיס יורד מסכר ומס זאת דיבר לו כס״י בלסון סמבואר מאחו [שבא בסא תליא] שסירידס סיא בסיבת השחתס: פליאה ד׳: במס שכיוון מברע״ס לת בקשתו סרחני נא דייקא לאחר מעשה סעגל שהתעורר סלף וכחימס לאבר קלף ס׳ להשמידס וכר וגס כלאבר שמחיק מסה בתפלתו ובשעותיו שהתעורר עת סרצון כמובא שס ברש״י אבל לעפי״כ עלא מבואר לכאורס מלסון סכתובים שעליון לא נמחקו לגמרי [כי ביום פקדי ופקדתי וכו׳] ואיך יכוון אז בדבריו לסס״ת עס בקשס בפלאה כזאת לאבר גס בחוכף עס סרצון שביע״מ וקי״ס ומאן תורס לא ביקש ע״ז. פליאה ג׳: סוא ממס שסשיב לו סס״ת לא חוכל וכו׳ כי לכאורס כמעט מזס סאירס לסמבואר מסכתובים שביבר ס׳ פניס אל פניס: פס אל פס ומרחס וכו׳ וחמוכת ס׳ ובוע. פליאה ד׳: מס שמבואר מכאבי כאריז״ל [ושבאחו מזס כמה פעמים במ״ע] שבמאן תורס עלס לשער סצון ולכאורס לא משמע כן מכאלמת חז״ל נאחו למשה חוץ משער סזס עלא ניאן תליו כלל: פליאה ה׳: סוא מס שלמדו חז״ל אח סנ״ל מכתוב ואחשרסו וכו׳ כי לכאורס לא [illegible] מבואר ומפורש בכתוב כזס שסוא מדבר מששערים סאלס: ואולס כפליאה כזאת יש לאחרן בשכלל ממאמר סאכס אלו ידעתיו וכו׳ שיסובב בדבר בו חבין מרחוק שזס לבד פשמייס בפירוש מכתוב ואחשרסו וכו׳ לבל יעלס ויסיס כאלקוס בעצמו [כי אלו ידעתיו וכו׳ אבר בדברי סאריז״ל שכ״ל חבין מרחוק בשפלאה אלס: לסיות בזס למעלס מגדר מנוסי [לאחס לא אכל וכו׳] ועוד בשמבואר מלירופי דבריו שגס בדבר שעליס לשער סצון נמצאים מדריגות לאין ערך חבין מרחוק ליסובב שפליאה ג׳ ושפליאה ד׳ שכ״ל: כי גס שבשעתו פניס אל פניס: וגס שפאתו שער סצון שבאחן שחורס עד לא נחשבס כלל לשבאס ושבעס כנגד סמדריגות שלמעלס מאחס כי בשס שמבואר מלצון שכחובים שבחאיזות סיתס נבואתו בשרשס ושבעס בגילוי פניס אל פניס ים לבאר בכל שכ״ל שעדיין אין זס נחשב לשבעס ומרחס כנגד שבעתו ושבגאו שזכס באחן שחורס, וכמו כן גס שבגאו שבאחן חורס לא סיתס נחשבת עדיין לשבאס לאחיות כנגד שבבאס סמופלגת ועלומס ווחר בשדריגס לאחר מדריגס אס לא סיתס שבאחת נפשות ישרחל שכ״ל ועוד בשליחות שחשפכות סירידס: לאבר לפי״ז ממילא מבואר שאז חשבב בלאת סירידס עלמס לעלו׳ מופלגת ביותר אחין מרחוק ביסוד ספלאחס שכ״ל:

הנמצא בנייר בפ״ע.

בעת שבוב ועומדו בנסיון ובניון יתרון סילר שכ״ל יגיע לו קוויס לאחריח מכס שעלס בשילוי ס״ג לאבר ג״ז לבד שלרת דודי [לח] לדס [בחולס] נקודס שעליונס ומכוון לפי״ז מס שמבואר מדברי מורכ״ת [בפי׳ שבוצות שעל שחורס שזאח] שכל דאיאחו כוח בשבגות שעליונות ובזס לבד שבגת שכתר שלאיחו וגס כאיבן בשקדאת שחיקיניס: (חסר)

ר״פ בהמאמר ראיתי מנורת זהב סי׳ חי׳
(הנחסר בשיחות וסיפורים חלק א׳)

אלופי עשו: רבבי עשו: שחס הרב דקליפה, בבחי׳ אלפי שאינן

ביאור הליקוטים

הראש והמקור של כל מד׳ הרחמים הנמצאים (בהגן) הנמשך מאתו: וזה אגב אורחא ישמע חכם יוסף לקח בדבר המחלוקת שנמצא בין תנאים ואמוראים. שזה אוסר וזה מתיר לפי הגיל מה נורא ונפלא הפלאת חז״ל אשר החלישו ואמרו אלו ואלו דא״ח כי מאלף תבין שברומטות ההנא לא נחשב לו זה הרע (שמצד ההסתרה) לרע ממש ח״ו אדרבא בתכלית ההיפך נהפך לו זה בעצמו לכולו טוב; וגם בהעולה מדבריו הק׳ שכדי לברר את ההלכה מוכרחים למדת העדן והתפלה הנ״ל יש לבאר לפי הנ״ל בכפלים לתושיי׳ כי גם מחמת זה נמצא בה הכרח לבירור ההלכה מחמת שזאת המדה שבסוף מספר השלש עשרה מדות מכוונת ומצורפת לסוף מספר השלש עשרה שבמדות התורה. בכתוב השלישי המבריע בין שני כתובים המכחישים [וסותרים] זה את זה שהיא בעין סתירת דברי התנאים הנ״ל זה לזה.

ביאור הליקוטים

ראיתי מנורת זהב ח' ליקו"א

אות א': בסמבותר מדברי סק' שסחורס והסחלס
כם שכי מיני מדריגות כעדן וגן סמוב"פ
ים להסחלס לכסורס כי כלא סחורס לבד סוף עבודת
ומדריגת חום סיברלני וחיך שיך בענין זה להבדיל
בין קידם לקודם על מודות סחפלס שאין זה מדריגת
סחורס ועוד בכשרון ויחרון עליס כמדריגת סעדן על
סגן כנ"ל ולזאת נרחס מבואר שעיקר כוונתו סק'
בענין סחפלס הוא שחסובב על סחורס ומשכחס
מלקוחו יח' בבירורס סמוב"פ כי גם כלאבר יבקש
סלורס על לויה דבר גשמי מוכרח שיסי' עיקר חפלתו
על סמשכת סחורס [ולא מצוותין כלבבא וכו'] מאחר
שכל סחסוות ופעולות סדבר הזה הוא ע"י סחורס במוב"פ
ומילת מבואר על מודות סחפלס שמחמת שכל משכת
סחורס הוא על ידס בעלמס חעמוד בסמדריגה שלמעלה
מהס [ומסמובן ב"ש נרחס מבואר שבאבר סמיוך
ומחבר זה לזה יכו' גם כעין [רקיע] מבדיל ביניהס:

אות ב': שלכאורה יש להסחלס (בכל שכ"ל)
בדבריו סק' שכתב בדרך כלל שלדיקים שעליון
מקבלים רוח סחיים מסחורס כי הלא שלדיק שעליון
יסי' בבחי' סחפלס שלמעלה מסחורס, ואס יש לויבב
גם הלוי תחקבל שרוח חיים בחלבעות סחורס כי
גס הוא בחדריגתו נמלחים ונכללים כל שב' בחינות
עדן נסר וגן סמוב"פ [שגן סחורס מקבל חחלס
מסחפלס ומשם ילמח ויחיס גס הוא ברוח חיים שכ"ל]
לבל עוד יש לבאר שגם סחפלס ושעדן בעלמו הוא
בנסחר שבחורס [וכמובן מענין חור בגוון שבפרש"י
על ס"כ רחיתי מנורת זהב שחביא ט"ז כי הוא
שבסחרס שבזיב בעיון שעדן עין לא רחבה וכו'
שחעפ"י שהוא בבילול שבסחרס ממש לבל חחשב כלל
בחדריגת סחורס עבור זה ובכל זאת נחלה גם לבד
חכלית בשחרי חורס שלמעלה מסחורס שבגלה
כמוב"פ:

אות ג': בסודעתו על מודות קבלת שלדיקים
לברוח חיים מסחורס [ומשכחת חותו
לבשלמת סחשרוגות] שהוא מגודל רחמנות וחנינות
מסבורא ית"ש נרחס לבחורס שסודעת שזאת בשפת
יחר כי מי לא ידע בכל אלה שבשלמת שזאת הוא

מצד רחמיו ית"ש לבל משמיבהו עיין כי"ג מדות
נרחס מבואר שט"ז טרח בפרטיות לבאר גם בבילור
סמדות שרלשונות שבשם נוגעים לענין שרוח חיים
שמצא בשלדיקים:

אות ד': בדבר שכתוב ונשר יולא מעדן וכו'
יפרד וכו' לשר בפירוש שפשוט יסובב
שפירוד על סחחלקות כארבעה רלבים [מלחדותם
שבנשר] זה מזה ובפירוש שרוש שמפרש בשכתוב
וסובב שפירוד על שרע לבד שנפרד ונובל מלחו
ובדרכיו סק' לסבין משל ומליצה יש לבאר [כמובן
בש"ס בשם שארי"זל] שלפירוד כרע מיולוני קדושת
לוחיות שהם מוכרח להפרידם ולחלק לוחם בעלמם
שלא יהיו בדביקות ולחדות לגמרי כלחדותם בעדן
ונשר שמלחו שכ"ל [ומה מבואר בב"ז מדבריו סק'
שס"ד לוחיות בשפרדים מסגן וכפועל במוב"פ נמלחים
כמו כן גם בכח ומעדן שמחלחדים שם] יש להסביל
לבאר בכוונתו סק' שחנב לורחת משלים וגומר בזה
לפירוש סי"ג מדות שהחלחס בשני השמות כויס שכ"ל.

אות ה': בשבלחו דבר שכתוב ורוח חלהים וכו'
שמבאר בזה לשונו סק' לענין שרחמנות
שכ"ל משבורא ית"ש שלמלס עלמי וכו' [כי מליחת
שרוח חיים שבשלדיקים הוא בביכול מליחת חלהותו
ממש] מבאר יותר בשובבו שמדותיו י"ת על לודות
שלדיק ושרב דקדושת שכ"ל שהוא רב הסד ואמת
[בחורתו וחסדו שכ"ל] ונולר [מלבון קליפי נלרים]
בזה לחלופים ורבדבי דקליפה וגם נוסף ימבפר עון
ופשע וחטאה

אות ו': שבדבר שהחדות שלדיק במליחת חלקותו
ומדותיו שכ"ל עדיין יש להסבלה קלה
במה שלא שזכיר בפרטיות למדת כשלש עשרה
חיבת ונקס] שבסוף שמדות שכ"ל כי חע"פ שים
לפרש שכוונת גם זה בכלל נשליחת שעין הכ"ל לבל
יותר מיותב שפליחה שזאת למעמיק בדבריו בבי'
שבשמיך לזה בעניין שלדיק לשר יבקש ויזכך ל"ע
מרוח חעת גם שבידו לבל יחיירע ויפחד מפס כלל
ושאז נוסף עון וכו' ונקס להבלוויס חליו לבל יהיו
ירלוים עי"ז מפחד שרשע שכ"ל:

אות ז׳: בסמבטר תיקון סתורס לסבריסם בפועל עדן סתפלס סוף מבחר וגומר מת דבריו שסזכיר תחלס בעינן סתורס שבס רוח סחיים תסר על ידו כל ברימת סעולם בכללותן ובפרטיות כל חיס וחיים כמו״פ :

אות ח׳: בסמבוחר מלירופי דבריו סק׳ על תורות [שבבריאת העולם] שמסכיס מד׳ יסודות [שבבריאת העולם] שמסכיס מד׳ תוחיות סויס כנמלחים בסגן שסוף סחורס נרחס מבוחר שבו׳ ענין סבריאס שע״י סחורס כנ״ל יבוא עלין סגילול וכמיחס של נפשות ישרחל דלחיריכיהו בגן סחורס שזס כי סן עס לבדך יסכון בחינן סבריאס כנ״ל [וכל שמים דומים לחתר ושחר שבבדלים שמוכרחים לסגסניחיסס וסגסנת שניה בעמיס מי מחס קרויס חדס וכו] :

אות ט׳: מס שביחרתי למעלס בדבריו הק׳ על תורות שבני שמות סי׳ שנמלינו בסי״ג מדות שבן שעומדים בבני שפחו׳ גן ותדן שמיב״ם יש לבחר עיד [עפ״י שכלל שכ״ל בהקדמס] שכל דיבורים כלולים מכל שבחיות ובפרטיות נמלחים שני כחיות [וכן שחר שמדות] גס בחדן בעלמו כי הוא סחפלס שנחקבלס בי״ג- מדות רחמים כנ״ל וכן נמבחים מבר לסיות גס-בגן סחורס -בעלמו כל סי״ג מדות לדרום כל ספלגות שבס [חבר גס בזס מבחר ויחר בבירור כלכוחיס- שזילים ע״י סחפלס :

אות י׳: בשבחחו לעינן סרוח חת שכחוב ויפח בחפיו נשמת חיים -חבון מרחוק שגס בזס יבחר ויסיובב לשמיחת וגילול שבשמות בגן סחורס כנ״ל כי חלקי סרוח חיים שנמלחים בס ונמשכים מחחס לכ״ע כן חלקי שבשמות שנמשכים -מחחס לכ״ע [וגס ממילח מובן שבחמלטות שבשמות וחלקי סרוח חיים כחלס נמשכים גס -בגופים ויסודותיסס -בחיוקר שבריחס שבנ״ל :

אות י״א: שבגילול שבשמות בגן סחורס שכ״ל וסמעשס נכחוב לסחורס ולסימוד שבס כמבוחר מדס״ק בבירור -ופירוד שרש מסעוד בלימודס נמלח ' וגחבוש כמו כן בירור- ופירוד שרש מסעוד גס בפעשס וקיום סחורס שלח ישוכ כל חין מוסיף לבחר בסברה סחסרונות מבעונות שבמבחר תחלס מלחז״ל [שבסדיק סמשלים לבחסרונות מוכרח שיכפר ויחבן בקלקול ובעון בשעוו וקלקלו תחלס] כי מכלל כן לחס שומע לחו שבבקלקולס ושוברס על סחורס מחסרים ומחוייבים ח״ו נטיעות גופיסס ונפשותיהס שבס :

19/08/2018 אתר

אות י״ב: בשמבוחר מדס ק שבשבן סוף למעלס מבשבע נרחס מבוחר שלח כן מדריגת [בגן שבוע] שחורס כי סוף בעבע סרוחניות וסמקיפית בזס גס לבעבע ·שגשמיות שבס״ד יסודות [לסיותס חיים וקיומים גס בבוד שגשמי ולח יתחשבו בסחברונות שכ״ל] כי זס ענין סתקשרותס וסשתלשלותס מד׳ תוחיות סרוחניס בשס שי׳ שבס פכ״ל מסמוד״פ :

אות י״ג: שלכאורס יש לסחפלח בשס וענין בגן [ושסברת שבמלח בזס] לגמיחת נפשות ישרחל חבל בשמבוחר שכ״ל שבגן וסחורס סוף בבעבע [ולח כן בעדן] נרחס מבוחר שבענין בגן סוף שכלי סמוכרח לקבלת שבפע וסלבר סיולח מלמעלס מבעבע שסוף בעדן כמו״פ כי מבחר בסוף למעלס מבעבע חין לו גבול וסוף כלל וחין לקבלו זולת במדס ובסדרגס ובכלים נפלחים סמוכרחים לזס [בנודע וכמובח בתי״ת] :

אות י״ד: כפי שמבוחר מדבר״ק בלוח שגם סעלוים לסגליק סעולם לעדן סחפלס חין נפיב לסחיירח מסלעת שרבע יש לסחפלח בענין סגליקים סעומדים במדריגת סחורס לבד מבחר מסחמח שכ״פ מקורבים וגלוים סס לסגליק שכ״ל שלמעלס מסס ולמס לח ושח לסס כח וחיל מפני זס לסחגדות ג״כ עם שרבע ולבלי לסחיירח מסבלעתו שכ״ל חבל מבוחלי דבס״ק בענין סחפלס שבוח בעדן למעלס מבעבע חין לו רחחס וכו׳ נרחס תרחוק [ומלינוף· דבריו שקי] בתי״ת שלח שכיח יחיד מיפלח כזס וגס עיקר דבריו סוף בסלבחח למשיחת סמוכח בתי״ת כי בן דוד מסיח לבד יבח בחפלס ותסלס [עדן חין לח רחחס שכ״ל] לסחגדות ולסשפיל לח מנוסי עבו שלמעלס סמוכ״פ ועיין לקמן בחות ל״ו שבייסב גס בדרך לחבר] :

אות ט״ו: שבשחוות סמתבח לסמדרש שכ״ל בחות ל״ד מדבריו בק׳ יש לבחר שבמשכח סטוב [ורוח -סחיים] מעדן- ותפלח בגדיק לגימוד וידיעת בלכות סחורס נמשך כמו כן כל סטוב בלב סחדס גס-למעשס וקיום סחורס ושלפי״ז מבחר בבפלים למדח טובח טוב וכו׳ שכ״ל כי מלבד מס שטובח ומדחס -מלבושס חליו כל חבח ושון שנכשל בי קודס שנתקרב חליו כרחוי] עוד טובח ומדחס מחחו כל חבח ושון לבל ילבל ובכל בו עוד מחז ושלפס [חבל ממילח מובן שכ״ז לח נחמר זולת לסגלוס ונתקבר חליו בבלימות כמובח מזס במ״ח] :

אות ט״ז: לגמר דבריהו בחות י״ג שכ״ל [שסחורס טוב שכלי לקבל חור שעדן ושתפלס] כי לפי״ז נרחס מבוחר שסס מוכרחים זס לזס כי חין

ביכולת לעלות לעדן ולעסוק בתפלה כרצוי זולת בכלי כחורה בעוסקים ומחיינעטים בתחלה ולעפ"כ גם לסיפוך כל סבירור סיליעם כחמיחות של כחירה נמצך מסחפלה [וכס מכדברים כחלוים זצ"ז סחין יוצעים מכיכן כסחחלה כמובע מזה בס"ח]:

אות י"ן: כפי סמבואר מדבריו סק' סנס מליאת כרוח חיים שחלל כרב ובלדיק סיא מדביקותו בסחורס סק' [כי על פני סמים דע לוריחת לבד מרחף ונמצע כרוח כזה] ים להסחפלה בחסובתו על שחלת סמצכת כרוח חיים לכרצעים [מסיכן מקבלים לוחו] שכס מקבלים לוחו מכרב דקליפס בעליכס כי סע גופע קציע בסיכן נמצע כרוח חיים לכרב דקליפס מעצמו שלחוק לגמרי ואין דבוק בלל בסחורס וגס יותר תחפלה בסבליחס הזאת מסובע מה"כ מדבריו סק' שכל קבלת כרוח חיים לכרצע הוא דיוקא בלילה כמדס כרצע וסגרוסע [בלא עפ"י כחורס] שנמצא בו ואס זה מבואר שלכחקרב ולקבל מכרב דקליפס אין הוס לופן ע"י כמדוה כעובות מאחר שהוא בחכלית כסיפן מכס ואין בכס הוס לחיוב בו כלל אבל מדרבע מאחר שכאמת כן נמס נמצך לרחוק מסחורס בחכלית כריחוק הזה רוח חיים ועיד בסערס חזקה הזאת עד שיהא בכחו לסזיק ונגלוע ח"ו לכלדיק ממנו כלבוב בסחורס בעצמו ולוהס בסמבואר מדבריו סק' על לודות סחורס שבאליאת כל' לוחיות וכרחיים שבמדת סיסודות לעוב בכבר וכסיחר שנמצא בה כמו כן גם מדת סיסודות ברע כפסול וכפחסור יש לבאר מדבריו סק' שנמצות יכרחל בצמיחתס וגדולתס בגן סחורס יסי' ע"ז בעצם סחורס וכלכוחיס עד שבעברס עליס נחחברים כנ"ל אבל גם מכלל כן לחס הומע לזו שבחכלית כסיפך יולחים ונחסויס נפצות סגויים כחוחים וקוליס מכרע וכפסולת בנחערב בסחורס וכשחיגס זוכים נשמות יכרחל [שהן הן שכליותיהס ודעותיהס] לסחבדר בשלכס כבורס ומשנס כבורס וכס ממיריס ומחליפים רע בטוב [מרוב כספיקות כעודע] שכשלחי לחת ועיד נחבב וכדמה לעוב ולחת ולסיפך כחת שבא נשפל וברצה ברע ובלחי לחת [מחגברים וכולבים כחליפין וכחמורות כחלה בבוחה וירידתס מכדעה אל כלב עד שנחשב ונחמר גם מס שהוא רע ומעוקץ בוודאי ח"ו ולסיפוך פקודע ומלות כעובים ונחמדים בחת נבזיס ונמאסים בעיניהס] גס בשמתגבר חס"כ על תאוותיו זולת מס שהוא מתיירע עדיין מסס מחמת שעדיין נמלאים עכ"פ בבחו ובלבו כחמורות וכחליפין כחלה בסיבת כחמורות של כשלכות שבעצם נשמותיהס כנ"ל] מחליפים וממירים גס בזה לנפשותיהס בעצמן לכיות נפשל ונמצע ברע וחברוגות ח"ו כי בחמצעות כטוב אין ביכולת לקבל על אבר נחטו ונבבו ונתרחקו. מזה ובחמצעות ולוהר ברע אין ביכולת סיסי' נמצך לכס כלל כי אין זה מחיכות נפשיחס כנ"ל ולסיפך כרצעים נמלאים ומלחים בכל טוב בחמצעות ולוהרות מדוחיהס ברעים בעצמן אבר חלק לבס כ"ז מלד נפשותיהס כנ"ל:

אות י"ח: שבכ"ז יש לחפלה בסחורס־גיפא על לודות ברע ופפסול שנחערב בה אחל

גס חוסיף ואעמיק בעכן ספפחרס [שפחרתי לעיל בלות ג' מדבריו סק'] שנמצא במדריגת כעדן וחפלה שחצפ"י מלד סמולחים ומציגים ליחו הוא עיקר ספניחיות וכשאחר שבחורס אבל מלידתו נחשב לכפחרס ממש [שבחכליח כסיפך מכחמת שכב] חבין מדחוק שכאמו שנמצך מכס דברי ח"ח וכללות כחורב בחמיחת כסלכס שבב כן נמצך מכס גס כסיפך מאחר. ומחחב בעצם כסלכס שבב [כי אפ"י בגס סס עומדים בדברי ח"ח בבחלוות לעדן. כנ"ל לבעלים מכס אבל מלד כחחחזוים וכשפניס שבעדן יכיו בחמת לרע וכשאחרב וחבלנח כסיפך ח"ו כנ"ל:

אות י"ט: שלפי כנ"ל חבין מדחוק בלבעלמת סוד חלו ואלו וכו' בשבאת בעדן כנ"ל [עיין לע רחחס וכו'] כן גס בעלמת דרכי כ' בדבר ברצע ועוב לו וכו' כנ"ל אבר גס מרע"ס עדיין לע בביג לבניע־בחיגו לכשבש [ועדן בעליון] סזה בגידע וממילא מבואר בדבריו סק' שגם מחמת זה לע כי עדיין ביכלתו לכפיע ונכבניע לסר עבו כאדמוני:

אות כ': שכפולם לגו מכל כנ"ל בבגלה זחפיסת דעחיגו ולבינינו הדבר כחורס בעוב לבד

שזה ענין בכלכס בבורס ובגלה שבב לחפיסת דעחגו ולע כן ברע. שבב כנ"ל כי היא בנפחר ובנחסר מדעת כאדם [שאין לגו בוס חפיס' ובבגה כלל בשם סיסי' ג"ז דברי ח"ח] ואס כל זה בשחלבל ובמשך מבעדן כנ"ל אבל שם הוא עולם בביפך מעולם [כגן שהוא בחקוס בחמיחי שנ] כאדם בביוס"ז כי בעדן אין שייך בחמת שים בגלה כלל כי בחכלית בסיפוך רע ובחסר בבחגלות דעחיגו ועיגיגו ובשם בחסרון לבבד לבד נחשב בבגלה לגו ולע כן בשאחר ובעלם בנפלע יסי' בעלם שבו בעוב ועדן בנפלע לאין סוף כלל [שאפס נמצך בעוב שב בחורס כנ"ל:]

אות ב"א: בביאורו לדבר סכתוב ומנים זתים לילנת דמיי ולילנת דמוחת סייגו טוב ולע וכו' ומסס יפרד וכו' נרחס סמבחר על לודות סעץ סחיים ועץ סדעת [וגזילת סמות] מעוב ורע שבתוך כגן [בסוך סתורס בסוך] עגין סכתוב [ונסר וכו'] ומסס יפרד כנ"ל גם לפי"ז נרחס מבוחר בגמלת בעגין זס בירורים מחר בירורים כי גם מחר שבתחערובת לעטילת מסבי"ת בעלמו נתבדר בתחלס סבריחס עץ סחיים וסעוב לסיוח מימין לחילן בפני עלמו ונחלק ונסבחר לגמלת לילנת דמוחת כנ"ל עדיין סי' גם סוף מעורב במעוב ורע יחדיו וסבירור וכפלת סרע שבו סיס תלוי ועומד בתחערובת דלתחת מסחדס בעלמו ומס סי' מכניע לח סרע שבתחוותו לזס שסוף בעלמו מעין סרע שבעץ כנ"ל [כי נפש סאדס סיא מעץ וגידולי

סאדס דמחרציהו סס:

אות ב"ב: גם לפי' כנ"ל תגין מרחוק שבדבר סעדן [עיין לח רחחס כנ"ל יכפיל לבחר בספלחת כלדיק לגוף בסחדס רעס סמוב"פ כי בחמת לח יחום כלדיק סעליון סזס מחסלו ומדריגחו שבעדן סזס חפילו כרגע לחת כי בכפלחת סעדן סזס בעלמו נחסב ונחסווס כביכול לנכסס ויורד בסרע שנמסך מסס ובחמת אין בו סום לחיזס מסרע בפסיעות ולל ירידתו לח חסי' רק לעלו' מחחס בעלמס כסוד סכחוב ויעל לברס וכו' סמוב"פ כי חעפ"י בחמת ובגלימות לח יזכס לזס רק מסיח לדקיקו כנ"ל חבל בב"ז נחלח מבחי' מסיח בעלמו גם בכל יחידי סדורות ובלדיקים סעליונים שסיו מעולם]

אות ב"ג: שים להתפלח בסמבואר מדבריו סק' שנחלח עלס לכנגל מסרעם ע"י סרע דקדוסס שעולם ויורד [בכפלחת סעדן] לחוך כליפור שסרעם מקבל על ידו חת סלחתו ועובי מסרע דקליפס [ובבירת כליפור ניפל ונחבטל כי חין עוד ביללתו לסמשיך רוח חיים ומלחתו מסרע דקליפס סזס] כי לכחורה עדיין תיקנס ולח נדע מס נעלס בסחגברות סרע דקליפס בעלמו ח"ו שסוף חין לריך לגמור כלל ולכחורה חין בו מכ לבבר כלל חבל בכל כנ"ל חגין מרחוק שביחור רעת סרע שנמשך ונסחלבל מסעדן סוף בערב ותערובות שג"ז נמשך מסעדן [בסס שנגת חלו וחלו וכו'] וכל שבירור [לבינול סרע] שממשיכים ג"כ מסס סוף בעין שמתקת סדין בשרשו בכ"ל ולזחת ים לבחר [כמובן בדחז"ל] שסרעם גמור סוף סרע דקליפס בעלמו ובסחגברותו ברעתו מחחילתו ועד סופו יגיע לו סרע גם בנשמיות כי חין בילללו לסחגבר גם

מלד סתמורס וסתערובת כנ"ל מחמת שבב"ז לח ימיבו ויחליפו שתירות ישרחל לח סרע בסעוב זולת סס נמלח לסס כמס שברות וסגדמים לחמת [וכעין סמובח במ"ח על לודות בכופר בכל שם סוח בוודחי נמלח בו לזס סולחת סיחר בעין סמלוס ישוכס שתחז"ל] ומכ"ל בדבר סמחלוקת שבקדוסס בכ"ל ומבו"פ שביודחי נמלח גם לסבלחי סלכס כמותו במס רחיות וסגדרות שתין בילללו לדחותם כלל ולזחת לח יגלח שתגברות שסערס של סרע דקליפס זולת בסתחבר חלין גם תלמידיו סרשעים שבדיין נמלח בסס מעט מוב ובליוור סרע שבכס נתחברים לסמשיך מחחו גם עיקר סרע שבו שסוף עיקר סערב וסתערובות בכ"ל לסמיר ולסחליף בחופן שיניע ח"ו כל סרע ושפלות לנפשות ישרחל וכו' וכן כן חילו ועבדיו לחבר על ידס לבד יגח לסלחס בשסחת תמורתו וחערובתו בכ"ל

אחת 19/08/2018 אוצר החכמה

ובב"ז תגין מרחוק שבשבירת כליור שמחבר לותס זס לזס נכנעים וגופלים שניסס גס סוח גם סס ויחדיו כולס ילליון ועוד לפי כל כ"ל יש לבחר שבסתחברות סרע דקליפס עס תלמידיו שמעורבים במעט שמוב יש בילללו לסתגבר גם סוף ובשבירת כלדיק לניעורות חיבוריסס זס לזס נכנעים וגופלים גס סוח גם סס ויחדיו כולס ילליון כ"ל ובכן לע"ז בדבר כלדיק כפיון ונסחר בעדן כ"ל לעפ"י שמילדו יתענג ויתענדן בזס חבל לנחת מסססוס חל סנגלס [בכוחו וגבורתי שבמלחמתו נגד סרשע] בזס לבד עיקר כחיקון מוכרח גם סוף לתלמידיו סגלוויים חלין כמובח מזס במ"ח ובזס מס שדיקדק חדמו"ר ז"ל לחברס ולסזכירס יחדיו. [כלדיק שגמור וכל סגלוויים חלין] על לודות שסתגברות עס סרשע כ"ל, וגם עיין לעיל בחוח כי ויבואר לך יותר ביתרון סרע דקדוסס כ"ל כי לח כלירינו לורס ורבס שעומד על נפשות ישרחל לבלעס בשערתו כ"ל כי לעפ"י שמכוון כנגד סרע דקדוסס ויודע רעת עליון לקבל רוח שערתו ממקום שעדן שסרע דקדוסס מקבל חבל בעוס"ז יסי' בחמת מדריגת שעדן [לשערדים מבלים שמוכרחים חלין] לרע וחסרון לגמרי ושרע דקדוסס לבד בעיפס כלי שחורס שניתקדס לזס [כמו שמליגו מעגין סזס בחבות שעולם שקיימו כל שחורס גם ערס נחיכתס וירדחס מסרשס כ"ל] זוכס סוף לבד לעוב שפלת ואין חקר שנמלח במדריגת שעדן סזס חבר על שס שעוב ושעוס שפלת סזס לבד נקרח בשס עדן:

אות ב"ד: בגס לפי כ"ל יש לבחר בעגין שבירת כליור כ"ל שסוף סס בכלדיק מוליח

ומעלה

ומעלם מאחו כל סעוד בעמלע בו כי כמו שלע"ז נאחז סרע בסלדיק סבלחי גמור בסיבת סרע בעמלע עדיין בי בעצמו [למיעוט זיכוכו כמוב"פ] כן בחכלית ססיפיך נמסך ונאחז סעוד לסחחבר ולסחדבק בעוד סלדיק בעכצם לעם ואם יסי' כולו עוד [לבל יחערב מאחיזת סרע ברע שבעלע בו כנ"ל מוכך ומעלם עי"ז גם כעיב בגעתיות שבעלע עי"ז בסרעב בפירוש בפעוע מסכחוב ויעל לאברם וכו' בחביא ע"ז] גם מובן מדבריו סק' שבעפ"י שבנגד שאר סאיומות נחשבים כל נפעות יבראל לגידול כגן כנ"ל אבל גם בנפעות יבראל בעצמן נמלאים כאם וכאם שיוויים וסבללים כי גם בעם נמלאים בדבם סגחשבים בפסולת כנ"ל:

אות כ"ה: בדבר שסשחרש ושסעלשם ממדריגת כאור ושחורש שבעתן כלדיק כנ"ל

אשר ביארנו לעיל מדבריו סק' תבין מרחוק שגם בזה מבאר חמ"ב בכפרת ונשוחות שחעלים שזוכים ע"י כלדיק [כי אם חעלת מה תפעל בו וג"ז מספיק לדברי ליח שנשחלבלים משם]:

אות כ"ו: בהמבואר לעיל מדבריו סק' שסגן ושעתן נבדלים ונשחנים כ"ע מחבוריהם

זה לחורש וזה לחפילים יש לבאר שכאו כן בעניו סיג מדות שבהם אם נסיבת סבלילות כ"ע מחבורו כנ"ל בעות ז' נמלאים בזה ובזה אבל בכל אלם נבדלים ונשחנים כ"ע מחבורו כי סיב מדות שחובב חחילם לחמו"ר ז"ל במדריגת סחורש ובלדיקים סדבוקים בם נעלמים ונסתרים שם במדריגת שעתן שחובב אח"כ ושמדם כעיקריות שבו סוא שלם שבשם [שהוא מדת ונקם] לבד ועיין לקמן בליח מ"ח שגם בדבר שששחרש כנ"ל חבין בששחרת מדת סרחמים בזאת גם בפעיוות מלשון שכחוב [ונקם לא ינקם] שנראה ח"ו כמחבר כ"ז לענין מדת סדין שמסיים אח"כ בחכלית בסיפוך ח"ו:

אות כ"ז: בהמבואר מלירופי דבריו סק' סיב מדות לבד כמלאים במדריגת גן סחורש

שלם ד' סאותיות בחגלית ובפירוד יש לבאר שע"ז שבב אח"כ דבריו סק' על תודות כלירופים שבאותיות [סגן] כנ"ל שהם מכוונים ועומדים ג"כ במספר י"ב:

אות כ"ח: בהמבואר כנ"ל מדבריו סק' על תודות

שעתן שבו גנוז ונפין חיר שחורש

לסיות כעין בעלם וחושך לגמרי [עין לא ראתה וכו'] ובהמבואר מסבללים כנ"ל בהקדמה שבביב וכו' ליתן בזה שם בהמור בזה תבין מרחוק בהפלאת דבריו כנ"ל על תירות סי"ב לירופים שאר יוכפלו לסיות בויוש

ובגילה כי סן שן שבי שמדריגות של סגן ושעתן כנ"ל [מאחר שגם מדת סאחדות ושעלם עשרה שבעתן נכללה גם מבחינת סגן שאר ממילא מבואר שבזאת נמלאת בם ג"כ כל סי"ב לירופים] וכפי שבודע שעיקר כללות כל בחי' מכל שבחיבות סוא בשעליון שבשחתון נכלל בו ושעליון נוסף עליו גראה מבואר שזה שלא נזכר מדת סאחדות בעגן סגן ושאשר גראה כמו כן גם בגופי סאותיות שלמרפים בלירופים שכ"ל] שאשר ביארתי לעיל מדבריו סק' על תודות שששי שמות ס"ג"ז בסיבת שכללות שנמלאת גם בעתן יש שד' תותיות לעפ"י שעיקר שנשר ושבחי' שבו סוא בשחדות לבד שאחדות כתוספות [שחלקות] מספר שד' תותיות למדריגת שעתן שכ"ל:

אות כ"ט: שבשבת משל ומליצ שבדרכו סק' יש לשחפלא בפירושו למדת חרך

חפיס על חריכת שרוח שמשלים ומחיס חת בחדש כי שלא בפירוש שפשוע נחפרש ענין שחפיס על שתף ושמיש לאשר ולשמית חת בחדש ח"ו שששי"ת [ושלדיק שעליון כנ"ל מאריך ומעכב ומונע לותו וכמו שמפרש אח"כ מס שיסובב שמדש שזאת גם על שרשעים שסוא מאריך רוח אפו מלשלוט עליסס ושסי"ת מדקדק עמסס לאשרש עבור זה כנידע] רק שבעפ"י שנחפאר במדת ארך אפו שסוא מעכב ומאריך רוח אפו שסי"ז נמלא לסס כמס פעמים לשיב ולאחקן חת שששיאס שזאת לבל יבאר עוד מאחז שום רושם כלל ומכש"כ לצדיקים [שלמעש מלדיק שעליון כנ"ל] שיריאים עדיין מעבירות שבידם וכואם [אשר לפעמים יאונס לשס ג"כ לון ומשגש כמוב"פ] גבל לון ללמוד ונביא מזה רמיז לתכלית שסיפוך שברוח מששים

וממיס אח כולס:

וגם ערש נבא לבאר ולייסב בזה ניש"ק ונכפיל עוד

שני פלוחות שממלחות פליאה ה' סוא בביאורו למאמר חז"ל לפון חשר כי כפי שמבואר בדש"ק שלפון מרמז על ברוח שלפון בלב אשר מאחו כל סחיים ושחמלחות שחשרוחות עד שבשפלנת מעלחו נקראים כל יבראל בשם לפויך ועשח [שם לון ביכולתו לבביע ולשלוט גם בלב בשוג שמעלם שזאת כי לפעמים נשחלק קלח מאחו ברוח שלפון בו ולפעמים נשחלק מאחו לגמרי ומשחלקות ברוח שזה משלב ממילא מבואר שמחמת זה נמלא בשלב גם בשיפוך כל שרגשות שחישרון אבל לון יחכן לפי"ז שחלעת חז"ל לשבב בדבר שחישרון על רוח שלפון בעצמו ש"ושן לבד אשר

ועומד בחסרונו משתת ימי ברחשים: פליגא ד' בציור
כמ"ח ס"ש משמעין בחפולתו בת לידי כאב לב מאי
תקנתא, וכו', שזה מחמת שבחפלה אין ויגע
עדיין סיעוצ לא ספועל כי כלא מבואר מלשון חז"ל
שבעיון בתפלה בעצמם יבוא ויגיע שאדם לכאב כלב
ולא זה לבד מה שאין זוכה עליין על ידיה לרפואות
כלאב ואולם בכל כ"ל מלירופי דבריו סק' בתצפ"י
שכל י"ב מדות ברחמים ושחורם [בב"ב לירופי סיום]
כשבים וגולדים ממדת ונקה אבל בם בעצמם [קודם
שמשבחה וגולדתם מאחם] נשתניים ונעלמים כם
לגבי להרחות כלל בתור שחורם וסיום שזה ולשחשב
מפני זה בחכלית שסיפיך ללילם וחושך לגמרי וממילא
מבואר שבאמו כן לא כי' כלל מפני זה במדת ברחמים
והחסד ושבשלמה וברפיאל שבמלאים בגון שחורם
ושמלוות כ"ל כי סוא בביפיך נחשב ועומד במדת
שלף ושדין ושבאב ושסיברין כ"ל ומחמת זה בעצמו
יסיס כל שסתקף ע"י שחפלה ושמדה שעלידם שזאת
[כי אין שדין נמתק אלא בשברשו בעצמו בגודע] וזה
זה מה שביאר"י לעיל מדבריו שק' שסוא למעלה
משחורם ושבעב ברוחניות של שבריאה וקיומם] וחיוחה
שמו"פ וזה ענין שידוד.

אות כ"ט: גשם בשמבואר מדבריו שק' מכל
כ"ל מוסיף לבאר בענין ברוח לפוניח
שמשב ויולא בבגן מבעדן כ"ל בשלעוחה שחוסך
ושלילם ובילודת שלבאב שיבורם ושדין בעצמו יולא
לז כנודע יש ביכולת לשחיק אח שדין כמובא מזה
בדב"ק.

אות ל: בדבר שלף [ומדת שדין] כ"ל אבר לשברה
שבריאה עלם תחלם בחכמת שעדן כ"ל
[גשם כל אבר נשמת רוח חיים בחפיו ובשלעוחה
שחורם שק' נמשך מבעדן ושחפלה שזאת בכ"ל] תבין
מרחוק בשפלאתו לדבר חמ"ש על חודות לירופי שסיות
כ"ל שבל אחת מהן נחלקה למספר ג'לף פ'ח ושבבל
חלק וחלק מהם נוקם ודופק רוח סחיים [בע"פ'ו]
כ"ל כפי שלירוף שנמלא בהשבם הזאת:

אות ל"א: בשמבואר בלירופי שבחורים כ"ל
מדבריו שק' שבלם עשרם מדות עשרם
שחורם שדרשוחיה ושלבוחיה נמשכים מהלם עשרם
מדות ברחמים שבחפלה חבין מרחוק בשפלאת מדת
ונקם שסות שבלם עשרם ושטיקריות שבשם אבר גם
בפירוש שפשוט חלא ותהיה לפני לחודים שמלחיים
ע"ז [ונקם לא ינקם] שסות מדת שבלם עשרם מדות
שבדרשות שחורם כ"ל שנמשך מהם:

אות ל"ב: בשמבואר מדב"ק שברע שמעורב
בחורם סות שחיסיר ושפסיל ושטומאה
שנזכר בם יש להחפלא לבחורם בשם שנחבטל ברע
ע"י שזוכים לפסקי שבלכות שבשם כי אם בחחת נקבע
ונפסק שבלכה כדברי שמחיר ולביפיך דברי שחוסר
נדחים ונחבטלים שיך לומר שנדחה ונחבטל ברע ע"ז
אבל אלא כ"פ נפסק שבלכה כדבר שחוסר וכו' ואולם
בשמבואר שכ"ל מדבריו שק' שבשמת לא נמלא כלל
ברע אל כרב דקליפה מלד עלמו סום חיות וקיום
זולת בחערובה וניוקחו מסעוב דקדושה כ"ל ממילא
מבואר ומיובב גם שפליאה ס"ל שב"פ אם זוכים
לברר תערובות שבלכה לחיסיר ולביחר ולפשוק ולבוין
את שאמת שבם מי ברע ושחשור ומי שעוב ושבשר
לא נמלא ג"כ סום כח לברע לשחגבר ושדחה ג"כ לחיץ
ולחרבא בפשק שבלכה לאשור יאחלא שחדש לברחיקו
מביחו ומגבולו [ולא כן כשנכשל בשפיקוחא ס"ל אלא
בשאת גם אם נכשל לסיפוך ח"ו שסיבר על כדבר
שסות לשור ורע ומרחיקו ובשאת אין מזה רק עיב
ושבר סות ג"כ קלקול גדול מה שנחרחק שעוב מאחו
שבזה יש ג"כ ויוקה לשחוגנים ושרשנים ס"ל בכידע]:

אות ל"ג: בשמבואר ס"ל מדב"ק על לודות
ס"ג מדות שבחורם שעומדים בעין
י"ג מדות שחפלה ושרחמים שסמדה כי"ג שבשם מופלגת
ונחעלה על כוסם מבאר יותר בענינים שבבריאה דר'
ישמעאל שסות הוסב וסולך בשם ממדה למדה ושבות
למדה שסלם עשרם ושיסם ואמר בלשון וכן [עד שיש
מי שמשבם ואמר בלריך לסיות וכאן אבל לפי ס"ל
אין לשבם עוד בחכם] כי שמדה שזאת לעולם רוממות
ושסחרחם מכולם לא נמלא בחמת שיש יכולת בלל
לשבילה בשלמלא שאר שמדות:

אות ל"ד: בדבר שמחקת כדין בשרשו [שבמדה
שבלם עשרם ס"ל] יש לבאר שסות
מענין בשמחקה [ובילור שבלכה] שנמלא בשחורם
עלמה כי כל שערובות שבלכה [בערב ושבך שדעת
לבל נדע לילך לשחגבר] שזה לוסר וזה מחיר סיות
משמשכחם ממדה שבלם עשרם שאני שכחוביס שבה
מכחיבים וסוחרים זה לזה שאין ביכולת לאחת בלל
שיבשם יחדיו כאני שבשים בעוסה אחד שנמלא
בחחדות לאחת דברי שאוסר ושמחיר ס"ל וגם
משמדה שזאת בעצמה נמלא שכאוב שבלילי שמכריע
ומבדר ומולילא לאיחת שבלכה גם משבילם אל שבגילה
שבדעחיהו שזה עיקר שחיקון:

אות ל"ה: על לודות שגלויס ושמחקדשים
לשלדיק

לסנדיק הטליון סכ״ל כפי סמבואר סכ״ל מדס״ק שבשיחות וכפרת חטאיסם ופשעיסם כוח בשתרת סעדן שזוכה כסנדיק בעלמו עדיין יש לסתפלל בחיוב לופן נמלא כלל ביכלתם לקבל שתרת סעדן בשמוטאים ופושעים ח״ו לבל יסי׳ נכלים ונכרתים לגמרי ח״ו כי שם ככל כגויים בית יסודא וכללו וכללו כופרים ועט״ז [תשר ע״ז גדול ועציס מתוד שקפרוג בכל דור ודור כמובן מדס״ק במ״ק] ותדרבה כף ליכות נפשותם וסגולתם נגבתי לגמוח ונשתגדל [תפילו בחיי שבעוכ״ז] זולת בתרך כגן וסחורס תשר בתרך כזאת דוקא נמשך עליהם שתרת סעדן ואיך נמלא ביכולת לפתוח לפס שערי סעדן ושתרתו לסאיר ולהשפיע עליהם משם גס לנלא וחטאיהם ופשעיהם יתכפרו ולא יתעכבו כלל. ואולם שמא שביארנו לעיל מדס״ק על לודות סעדן ובגן שפס משולבים ומקופרים זה לזה עד שלא נדע כלל מהיכן שסתחלה כי תעפ״י שזולת כלי כגן וסחורס אין יכולין לקבל כלל מסעדן חבל בשמת לא יהיה גס כל השפעת כגן וסחורס בעלמה זולת מסעדן תבין מרחיק בגס כי כפרת וגסיולות סחטאים בעדן סלדיק סכ״ל סוא מה שמפך לותם בעלמה לדברי תורס וסיוגים נפלאים וחדשים שמשכיס ומתחדשים בכל דור ודור משמרת לתשמרת כנודע וזה לבד נקרא בשם דביקות ותתקשרות לסלדיק [לשיות בכלל סגלויס סכ״ל] נקבל ובשמוע בכל דבריו על כל שבר יאמר כי סוא זה כמיבת שמ״ש [ותגד תורתה סגני לרשום על לוקות סעיונים. בדבר שתזכרת לא תוסיפו. על סדבר שבר מכני מליס וכו׳ כי לא בדעת ידברו כי תזסדת לא תשוב וכו׳ שבר תסובב על דברי סכופפ וסלדיק סכ״ל תניל ותילית מתזכרת לא תיסיפו סכ״ל כי זה כזה ממליות כתורס וכל תזכרת לא תוסיפו וכו׳ סוא על כל סדברים סבלתי יולאים ונשמעים מפיו: [ומכ״ז נשוב לענין רשמין] כי כשבר שתבינ ונבים שת לבבו לענין סבודה וסיוני שטבע שנמלא בעדן ובשפלס סכ״ל נרשם ונביע שסוא כפול לשנים בפירושו לפעמים בשבוע ולפעמים לרע מ״ו ולזשת תבין מרחוק שכל בידוד שטבע בשפלס ובעדן שמשחל סלדיק לעוברת שתועלים סכ״ל [סוא מחמת שבשעלמים ופשעיסם יקלקלו ויחלישו שת מעשיסם עד שמוכרח לשוחם ולבדם לשמביך ולהוסיף בזה לכ״ל כח ושבע חדשם כשתחדשות שתורס שממשיך מסעדן וסשפלס כי לשפל שת שטבע לגמרי חין ביכולת כי סוא לבד כל סשלחת סכלי שמוכרחה לקבל חור סעדן [שמשם נמשכה גס סוא כמיבת מזה במ״ש] שבר מחמת זה לבד סיתה כל שבריותם וכל שנוים ושרשים שפיונים עורף לגמרי יסי׳ מוכרחים בחמת לסיות נחרבים ונכלים עדי עד מסעדר כליסם כנ״ל:

אות ל״ן: שבכל סכ״ל נרשם מביאר שנשלחים כל שד׳ דברים סכ״ל לדיק ועוב לו וכו׳ רשע ועוב לו בשפטות ישרשל בעלמם שבר בחכלית סמעלם וסעדן שבשם לבדו נמלא כשגת וחבונת כל סדרכים כשלם שנשתלשלים ונמשכים עד תכלית דיוטת שתחזונ כנ״ל ובמם שבאת בסעדן סוא שתפלס לא יבוא לכוליא ולמעט לגמרי לסבלתי עוסק בתפלס שמין ביכלתו לסתעלות כלל במדריגת סעדן פי בוודאי נמלאו כמם לדיקים וקדושים שסיתה עיקר עבודתם בתורס לבד ונתעלו ג״כ: בקדושתם למדריגת סעדן שבל מחמת זה בלמת לא סיתה שסלבה כתותם כי סוא סלדיק ורע לו מעולם שסעלמה ושבשתרס שגעלם ונשתר מלוד שמדריגה שזולת כנ״ל ומכש״כ שלויו ומעורבים עדיין בחלוותיהם שרשות נמשך עליהם בחיפן ע׳ בענין שרשע ורע לו שנ״ל [כמובן מזה מדס״ק במ״ש] שבל לעיקר מעלת סעדן לא יזכה זולת שמייחד ומלרף ועולם מסחורס ושתפילס בשועס זמרותיו ותהילותיו שכ״ל וכל שנלויס שלויו שעפ״י שמלידה בוודאי רחיקים עדיין ממדריגת שתפלס ובעדן שבו ולא יסי׳ עדיין כשגדו זולת במדריגת שתורס שבל ברוב ועולם שסתחדשות שמשפיע ומאיר בכל עת למדריגת כתירה שבשם זוכים לממתת שלבה בתבי׳ כמותם וכבל בכוחו וזכותו לבד שסוא שכתוב שנליעי שמכריע לגירים ומתגלה ויולא על ידם לבד משעלם של שסתגלות שכ״ל וגם לפי״ז יש ליישב שת שפליתה שכ״ל בחות י״ג [על שבר לא יחשבו עכ״פ כל שלדיקים בתתיו במדריגת שחורס לבד שנלויס שלויו שמוב״פ לסיות גם ביכלתם לשתגדות ברשעיס] כי בכללויותו בעדן שזס למעלס מסחורס שתוס ובעלס סוא מעין כל נציח וחוזס עד שנמלא לפעמים שנתרחקים ונבדלים מתתו לגמרי עי״ז ותעפי״כ יכול לסיות שדיוק שחויעס ושנבוכים יגיעו במוחעותם ומבוכתם שמיך למקומס שרשבון בדעת שרב שלויון וסעדן שנשפעו וירדו משם לשגן [ובנשיון כל שחוץ יסודו ויתעלו לסיות בכלל שנלויס שלויו ולשכיל ולידע בתמתתו [וכמאן דאמר במקום שב״ת עומדים וכו׳ וכמובא בדבריו שק׳ לענין שכתוב תשיתי וכו׳] וג״ז בתעלומות דרכי שבורא יתי׳ לדיק ורע לו רשע ועוב לו וכו׳ שכ״ל:

אות ל״ן: שעוד יש לבאר בדרך אחר לשיבת שפליתה [משבירת כליכי] בענין שרב

דקליפס בעלמו סכ"ל שבמת נמלא מחמת זס מלחמס גדולס ועלומס מלוד בכל דור ודור כי בסיבת סחמורות וסחליפין שמחגברים סמון סעס לבחור ולקרב מס שים לרחק בלי שום ספק כלל [ולעבור על מס שבוודאי לסור מ"ו] ולרחק מס שים לקרב בלי ספק ממילא מובן שמחמת זס כלדיק לובד בלדקו גם לז יכיי במדריגס עליונס ומופלגס מלד וכן להיפך מגיע מזס סכח גם לסרשע סגמור ושרש דקליפס כל"ל ים לבלר שמחמת זס מגיע סחושלח לסלדיק בעלמו כשירין לכף זכות לסלריע ישרלל שלא יעשו וידברו בעמל וכזב גמור בלי שום סורלס סיתר [וכעניו שכופר בכל שמלא בדברי מוסרכ"ת ז"ל שגם לוחו דנים חז"ל לכף זכות בספק מלוס ישיגס כי גס שוא לא יעוול ויכפור לגמרי בלי שום מבקל סדעת לסיתר כל"ל:

אות ל"ח: בדבר סבחגרות שעס סרשעים יש ג"כ להחפלח קלח כי לכלורס מס מיבפח לנו כלל במס שזלטו"ז ממשיכים סרשעים לח סרוח שלסס מסרש דקליפס מלחר שלחנחנו דבקים ברוח מלסוחו יח' שלחנו ממשיכים מסרש דקדושס לסשלים כל חסרונותינו ומס לנו זזס בגס סרשעים לימס נחשרים [מלס ברכב וכו' ולחנחנו בשם כח' נזכור כו'] לבל בסשלחת דוגמח סנעיעות כל"ל שכתב בשיון נפשות ישרלל [ובסמבואר לפי סכלל זלט"ז שנפשות סגויס נחשבים לחוחים וקוליס סמטורבים בשם] ובדבר סחושב כל"ל לחר יש בביבוחיו בשון שחרו שמשם דייקח יציקח סרשעים כל"ל חבין מרחוק שבגידול וריבויי סחוחים וסקוליס [שסס נפשות סגויס כל"ל] עוסקים ויוצקים ומקבלים לעלמס מסשפע וסיטר סיורד לסס מעדן שרש דקדושס ולחוש מלחוש יחמץ כי בניסס יחדיו אין ביכולח להסקייס כלל:

אות ל"ט: במס שכתב כי ט"י סחפלח מסנס לח בעבע כל"ל לשפ"י שלכחורס לח כזכיר זלח רק לפרס ולבחר שבשדן מרמז של סחפלח אבל עוד נרלס מבואר שאגב חורבח סוגד בזס של שפלחת סחפלח לסוליח ולסמליח לח סיסועס בכח שכתב חחלס כי מסחפלח לבד כל שבידוד לשבעב וגלו כן שגולח כחורס שלמעס מלחס כי של ידס לח חכי' זולח פעולח שסחגלות שחלח וחחגלס סיסועס לח"כ בפועל לעיני כל:

אות מ': [סוף לגמר דבריו בחות ל"ח כל"ל] שבמבואר כל"ל מדבריו שק' שמלדיק שעולס לשבדן ונתלחד בו [כי חלו ידעתיו סיחיו] ממשיכים גם עלס במלחח סשלמ מכל טון וחעמ

[ובסכלל זלט"ז כל"ל דשקדמס נרלס מבואר שבחלית סשיפוך נמשכים כל סחטחים וגם כבר בילרנו שכל סחגברותו סוף ע"י חלמידיו סרשעים שמקבלים מלתי] מבחר יותר לחשובח שפליחס כל"ל בשכרח סשחגרות ומפלח סרשעים 'עדי חרץ [ועיין לקמן]

אות מ"א: שבחמורח שפפע כל"ל יש לבחר בנפלים לכוונתו שק' בשפלגח רשעח סרשעים שסס דובריס על שלדיק עתק וכו' כי לח זס בלבד שממחזק בשפלגס בזלח לח שסלמ ושפליחס מלין נמשך לסס סרוח חיים עוד בשפלגתו בזלח בעלמס מבחר ומרמז מעניו שחשובס שע"ז כי סוף שחגברות כח שקליפס ושרש שבשס לסיליח לח כפירותיסס ודבריסס לזולתס בשופן שיחרחקו מלקבל מלתו סרחוויס לקבל [נעיעות וגידולי בגן כל"ל לשבס לבד מניע שנשר ושפפע בנפש ובגוף שיולח מלתו] ויפתו ויקבלו מלתו מוחיסס וקוליסס כי כשזס קס זס נופל כל"ל:

אות מ"ב: שנרלס מדבריו שק' שעיקר שבריחס סוף סגן שנמלח גס כי בו לבד מובנח שיסי' מקום סגידול לנפשות ישרלל [שבס לבד בעיקר שלדס כנודע]:

אות מ"ג: בביחור שפשוע של שכחוב מלרבע רוחיח שיסובב על שלדיס שבכללויות בריחח שעולס [בכל לד נקרח בשם רוח] מבחר יותר במס שכחב חחילס שכל בריחח שעולס סיחס בשי' סרוח מס שמבואר מלילופי דבריו שק' במספר לרבע רוחות כל"ל שבבריחח שעולס יסי' ממספר לרבע חוחיות ס' כעין סיסודות [שבבריחח שעולס] שבחיס ג"כ למספר לרבע ממספר לרבע חוחיות כויס כמוב"פ:

אות מ"ד: בשמבואר מדס"ק שעיקר מליחות וסורס סרוח בשבס נמשך לבבריחס וכגן סכ"ל סוף בעדן שעליון שבשס נמשך לבבריחס וכגן סכ"ל ובכלל כל"ל שכל בחי' כלולס מכל שבחיות [לבבר ממילא מבואר בזס בגס בגן ויסידות שבריחס בעלמס נמלא מבחי' שעדן ושיקר מליחות סרוח כל"ל בעלמו שמחחו נמשך שבר סיסודות] חבין נפלחות בשם שנמלא ונפרט לחד מסיסידות לסיות בעלס סרוח:

אות מ"ה: בשפלחו של תודות בעדן מלמר חז"ל [בדבר שכחוב] עין לא רחתס וכו' ופירש"י בדבר שכחוב שבעס וכו' שסוף תור כגבוז וכו' מבחר יותר בשם שכחב חחילס של תודות כרוח שעיקרו בבחי' שעדן כל"ל שסוף נפון:

אות מ"ן: שבכללויות כל בחי' מכל שבחיות ומליחות

ומליחות [עדן] כרוח כנ"ל גם במספר ושודות כבריאת בעלמא [להיות מלחו נמשכים כולם] ובמשחוות למספר תרנב רוחות שעולם שכ"ל מבאר לגבי מורחת שכמו כן נפרט גם אחד מכם להיות לרוח שלפון שסוף בבחי' עדן כנ"ל מכמו"פ שמלחו נמשכים גם שאר כרוחות] ומייחד לפי"ז גם פירוש כפשוט מסמלמר חז"ל לפון על לד כלפון שלי בעולם ושבריאה כי גם רוח כנגד שאר כרוחות בבחי' רוח שלפון בלב שלי שלמה :

אות מ"ז: בשכל כנ"ל יש לבאר שטעין שבלעתה בלדיק כירח עדיין מעבירות שבידו

ברוח שערת כרשע שבחוקף שדין רוח מחמת שמקטרג ומעיירר עי"ז בחיתערותה דלעילא לת חוקף שדין ובמשפט של שלדיק מכפי"ת בעלמו [כי מגיד כרשע שסהלק שמשפט כי אין בחיכוהם רק קון ודרדר אבר גם בלא זה לימם נעוטים ונזרטים מבשר לשכם ומדור לדור בעבירות נפשות ובראל [כי בחציר מברם ימלו וכו'] אבל שלדיק שעליון שכ"ל לעולם זכותו ובקיין כפיו וידיו שכ"ל אין ביכולת שדין ושמשפט לבלעו ולשבחיתו בשים לופן בעולם ח"ו ושוא בשמקש ושעובד גם לכל נעוטעות שבפשוט שכ"ל שלא יכיש ביכולת [שרשע שכם] שמשפט שכ"ל לבלעש ולשבחיתם ח"ו.

אות מ"ח: [שוא מה שבזכרתי בקלרש בחוש כ"ם שכ"ל] שבכל שכ"ל חבין וחבונן גם פירוש כפשוט מכי"ג מדוש שכ"ל לשבר יחפלא קלא כל .שקורא ומעיין בשם שחושב וכולך ממדש למדש לת עובו ורחמיו וע"ז לבד שבעיש וסודיע לו תחלה ביעבור לפניו לת כל עובו [ומחותי וכו' לשפ"י בלימו כדלי] ועשה למה זה בשגיעו לחכליש מדש שעליונה בזאת נראש בביכול כשרגיב ומכפך לת דבריו לחכליש בסיפוך וכדין ח"ו שבר לא יעקש ופוקד עון וכו' גם על בנים וכו' [ובפרט שבפירוש כפשוט נראש לשון בכחוב שגם חיבה ועקש יסובב למשה ויחשבר ויחפרש נ"ל על מדה כדין ושמשפט כזה ושלשבר כבלהי לעיל] כי בכל כל הבין וחראש שגם כפירוש כפשוט כזה נחלחד לפירוש כדרש כי כ"ז כוח מרוב ועולם בשסחרש ושבעלמה כל שמדש כזאת לביות נראש ונחשב בפשיעות דעתו [בנחש ושחירה שבחוביו] על כדין ושמשפט שבחכליש שסיפוך ממדת כרחמים ושם לבד הסיב עיקר שסמחקש ושביטול לכל כדיונים [ושרבעים ביונקים מסש] כי אין כדין נמחק אלא בשרשו כנ"ל.

אות מ"ט: בשבאלתו ענין שכחוב מכנף שארץ וכו' [ובפירש"י מבואר שבוא שרץ ישראל] על לוחות כנפי שגיאת ושרבעה שרחשים שבפרדים מבגן שכ"ל שאר בכ"ז חבין מרחוק בבוונתו שך' על לוחות כבן שמסובל לנעויעות נפשות ישראל שבית שארץ שקדושה בעלמה] מבאר יותר בביאורו למאמר רבב"ח חת ולחוי לך מהי מדבר וכו' כי כל מיהחש כיחש בשיבה כדבה ושרימוק מבגן ושולש מה שהעתו וכללו בזה כיו זוכים לבוא לשם מיד דרך שר שעיר ושאדמוני בעלמו, וגם מחמת שממילא מובן בעיקר [ויוקח שנעויעות שבבל בבן בכוש] שארץ שוא שר בית ס' לבד ע"ז לבד ביוקש מבראש"י הביאתו ושעשתו בשר וכו'] מבאר כדרכו שך' לשבין מבל ושלילש לדבר שכחוב ושעין מבית ס' ולא שמפרש לוחו לעעין שהפלא [כי בכ"ז חשיבב כוונתו גם על בית ס' בעלמה כנ"ל :]

אות נ: בשמבואר שכ"ל מדבריו שך' מוסיף לבאר בבלליות שבגה שהורש ושחפלא שזאת בגולא לוחש בשבה חנוכש ושבב שם לעניו שבפערש שאומרים לז מעין שקריאה בחנוכה בית ס' [שבחש פ"י שבבילים] כי גם היא נאמרה בחניכת בית שני :

אות נ"א: בשבבבל כנ"ל שבל בחי' בלילה מבל כשחיות נראש מבואר שמחמת זה נמלא בבית ס' כנ"ל בעלמו נגלא ונשחר ושעיקר שנשחר ושעדן כוא קדם בקדשים שבו אבר עין לא רלחה וכו' זולת לשרב ומורש שעליון כנ"ל שעולם ועומד לשרת ולבשן, [מבשרת כפרת עיניה שכ"ל] בעדן שזה בעלמו ומחחו גבד נובע ונמשך מעין שחכמה ושחורש :

אות נ"ב: משמבוע ושבאר שכ"ל כנובע ויולא מבפלחה דבריו וחכמתו שך' עיה. יולא ונמשך לבאר בעין שבשיחים [בעומדים בחנוכת בית ס'] שכ"ל שזלע"ז שהעלים [ונקראים בפירוש שחרגום] לרברבי ישראל ושבהלוה שסיפוך מבחליפים שכ"ל שנקראים ונחארגמים דברבי כמיב"פ :

אות נ"ג: בית לבאר בעין שי"ג מדות שכ"ל שנמלחים בברברבי דקדושה שמה שנמלחים בשי"ת מבש לוז זה רק מחמת שבל בחי' כלולה מבש"ד כנ"ל אבל בפרטיות נחשבים ונחלקים כל חיש וחיש למדה בפני בעלמה :

אות נ"ד: בבמבואר כנ"ל מדש"ק שמדה שבלם שעשרה נשהרש ובעלמה בעדן כרב בבאור כגנוז שכ"ל וזילחה לת נמלא רק מבפר בניש עשר שבבש נמלאים מדרינת בלדיקים ושברברבי דקדושה שההפיו [בעומדים בתרבע רוחות שכ"ל בנמבשים ומהבל יש

ומקבלים ממוח סכולל שבו] יפליג לבאר במספר שנים עשר סכ"ל סעומדים ומחלקים בארבעה רוחות סכ"ל ובגוף משם לסכרעת מדת סשלם עשרה [בכתוב סשלישי] סכ"ל ושמע קול סיוצא מסעדן וקודם סקדשים כנ"ל שהם מדריגת ברד וסכהן כנשלם סכ"ל לסעלות ולסמשיך משם אור סחורס שסוא בשוד מנורת שזסב כמוב"פ :

אות נ"ה : בדבר סדיבס [וסמרגלים] סכ"ל מבאר יותר בשעין זס לסכ"ל עד תודות תרך תפיס וכו' שביקש ע"ז מסרע"ס בנקודת סתשובס שהמלך בהם לפלע ולמלע לותם עכ"פ מנזירת סכליס לגמרי ח"ו שהיתה רלויס לסגזר עליהס :

אות נ"ן : בהמבואר מדס"ק על תודות עשו ובניו שהן הן סתלופים וסרברבי דקליפה שהם מקבלים כל סרשעים ולבתורה יש לסתפלה בהשלמתו ע"ז מאמר יש לי רב כי מלשון שכתוב נרחס מבואר שעשו בעצמו יש לו רב ותולס בשכלל זלע"ז ובהמבואר לעיל מדס"ק שגם כל סרברבי דקדושה שנפשות [ישרחל] מקבלים משם מוכרחים לקבל מסרב השלם עשרה שלמעלה מכולם [ותעפ"י שבתופן ק' נחשב גם סוף ביניסס לחבל גם בתופן ק' יתרומם ויתגלה לגמרי מלשחשב ביניסס [מבואר מלשון שכתובים שבעין זס] תבין מרחוק שכמו כן בתכלית סשיפוך נמלא בתוך סתלופי עשו תלוף ורב ק' שגדלה ועצומה עיומתו יותר מכולם עד שסוף סרתשית וסרב שביניהם בעצמם לסיותם מוכרחים לקבל מתחו [וגם ממילא מובן שסיה סתלוף עתלק שסוף סרתשית לכולם כנודע] :

אות נ"ן : בהמבואר בכל כ"ל שגם זלע"ז נמלא מלך סעומתה שנים עשר רברבי ותלופים שמקבלים מסתלוף עתלק שסוף סקבס יותר מכולם וכולם מקבלים מתחו כמו בתכלית סשיפוך שבעין סקדושה ומדריגת השלם עשרה כ"ל ונסיתי ובחתי למספרם ורחיתי בהן שדבר מכוון ממש כי [מבואר מפירושי שקרח בן יסליבמה ממזר סי' מתליפז כי על בן בדבר סולדתם לא נזכר כ"ת פעם אחת על שמה זולת בדבר סתלופים נכפל ונמנה פ"ת על שם ופ"ת על שמו וגם] ממילא מבואר : [כלן נחסר בשתקה]

אות נ"ח : בהמבואר בכל כ"ל שגם כל תורת רברבי ישרחל נמשך מסרב וסכהן כ"ל בעומד מזרע אהרן שלמעלה מכולם מבאר יותר בקריאת תנוכה כ"ל שבסמיכה שתורה לעניין שכתוב [ובבא מפס וכו' שמכריע בשלת השלם עשרה] כ"ל לבבר מנורת שזסב שסיה שתורס כמוב"פ אהר במספר מ"ע שבפס חתעלה ותחקבל מאור בגנוז וסעדן שכ"ל שזס עיקר שתיקון וסאור שמוכרח לסמשיך לתוך שמוסך וסגילוה כנ"ל וגם בכל שכ"ל מבאר יותר בשבאתו לעניין שרב חסד ותמת לת שכתוב תורת תמת שיהס בפיהו שיסובב על אהרן [שהוא השלם עשרה] [שכ"ל לבבר מנורת שזסב שסיה שתורס כמוב"פ אהר] כי סוא שעיקר שכ"ל :

אות נ"ט : שגם בכל שכ"ל מבאר יותר בשעין בשעיין של חכמת שתורס שיגלה מביה ס' כי גם שם כל וגיאתו בתחלה סוא מקודם שקדמיס שסוא שעדן עין לא ראתה שכ"ל :

אות ס : בהמבואר שכ"ל שזלע"ז נמשכים כל שחטאים מתים שנשיר וכאלמוני מבאר יותר בשמשכת שחטאים שביוסכ"פ על ראש שנשיר ואם יסיו אדומים כחוט שנני שנקשר בו ילבינו ע"ז כשלג וכלשון בלבן [ועיין לק']

אות ס"א : בהמבואר מדס"ק שלעולם תערובת שטוב ורע אין שום תופן ויכולת כלל בדעת שאנושי לבבר ולשבחין ביניהס זולת על ס' בתפלה לבד תבין מרחוק גם בשפלתה שכשן על תודות שבירור להשניר שכ"ל לבבר זילח בגורל ע"פ ס' לבד כנודע. כי ממילא מובן מבר ברב שעליון שבעדן שכ"ל ברוח שערש דקדושה ובשערת ס' וחומת חוקף שדין יש לו כח לכלות ולמחות לתלוף עתלק בעצמו שמתחו לבד נמשכים כל שחטאים :

אות ס"ב : שגם בכל שכ"ל תבין מרחוק על תודות שהגברות תדוש ותמוני שכ"ל לחסר ולסחריב לבית ס' בעצמו וזלע"ז רוח שפיהו דוד [משיח] שמו"פ זוכה לכוין נקודת שבירור גם בשמלטות כחשך מאור בשפין ושעדן שבגבורת שדין ושרוח שערש בעצמו לשמחיקו ולשפוך מחורבן לבניין שבית ע"ז כנודע :

אות ס"ג : על תודות שנזדכך מהשבירות שבידו לבל יחוירו מסרבים יש לשתפלה לבתורה במה שמוסיף לשזכיר על שעדר שירשה גם לשגליוס תליו כי ממ"ש שם יזכו בשתקדבותם תליו לשזדכך ג"כ עד שלא יתוכה לשם כל תון למה שוכרה להוסיף ולשודיע שגם שם יכולים לעמוד כנגד הרשע ושם עדיין תוכם מזוככים מה בשמת ישתוו לשזדיק לכוות ביכולתם לשכניע ולשבטל שערת הרשע תשר חזקה ועשמה לשבר ולששביע גם לשזדיקים [בשלתי גליוס תליו כ"ל] : ותולם בשלחמת עמלק שביארנו לעיל

מדס״ק על מודות דסטרא דזלמת ובדבר דסתרת כלדיק
דביתרנו לעיל תבין מרחוק [במבואר במ״ח] שים לבאר
בכוונתו סק׳ שבוח סובב על חיבורם של כלדיק
וסגלוים אלינו כי בחיבורם יחדיו לבד נברחים לכלחם
עם סרבע בסכנעתם וביטולם לוחו כי לחטפ״י שכל
סכנעתם וסבידפול וסבדירם לעיכור סרבע סוא בכח
כלדיק בעליון סזה לבד, אבל מחמת שבעולם רוממותו
במדריגת סעדן כנ״ל מוכרח גם סוא בעלמו לסיות
נסתר ונעלם כי אלו ידעתיו סייתיו אשר מבסתרים
ובסטלמם סזאת בעלמם יונק ומתגבר גם כל ניקוי
והתגברות סרב דקליפס סנ״ל מוכרח כלדיק במלחמתו
לכתגבם ולנלחם דווקא במדריגת סגן של סגליים אלינו
כי על ידם לבד יגלה כחו אל ספועל ומבסטלם אל
סתהגלות [לחטפ״י בכ״ח כלול מבניסם כנ״ל] כי לחטפ״י
שגם כם נחבבים כנגדו ללבוש ומבסס אבל בביטולם
כנגדו נספך בלבוש ובמבסס לכלי נפלחם אשר על
ידם לבד חסיס כל בתגלות סאור כנודע:

אות ס״ד: שלבאורם יש לסתפלח בבמבואר מדס״ק
בסתנחם כל חיות בחדם כי בלא
מבואר כ״פ מרביה״ק בכתב ובע״פ שבבחם לבד כל
חיות ורפואת בחדם אבל במה שביתרנו לעיל מדס״ק
שבבולם סובב על סמחקת וחבפובות סחברון וסדין
בדברו בעלמן לסתמלאות ורחמים תבין מרחוק שבמו
כן מבוין בדבריו לענין בתנחם כנ״ל לחטפ״י בסות
בלפון חסר וחוכבן כנ״ל אבל סירא לח דבר כי
ומחעורר בחמלעות לפילחו סנ״ל לסרבות בתנחם ובביח
על בחורבן וחסברון בבבלויות ופרטיות נספך בכח
כלדיק לחבליח בסיפוך ובבנין כנ״ל:

אות ס״ה: בחסברון בתנחם סנ״ל שנבפך מחבח
בעלמם לבלימות וחיות סנ״ל מבאר
יותר בדבר בחפלח שבחב ח״כ גם סוא עדיין
בכתב וחיסברון כנ״ל מסמוב״פ ומחבח בעלמם תחבפך
ותבי׳ לחורם ותיקון סבריחם כנ״ל מסמוב״פ:

אות ס״ו: לעובדא ולמעשם מכל כנ״ל גם
בתנחם ולב בשבר שבחפלח מוכרח
בחדם לסזבר אלא יבא ויגע לתנחם ויגון לגמרי [שאז
נחבבים ח״ו בחבליח בסיפוך כמובא בדס״ק במ״ח]
כי כמו שנחבטלים של ידם בלעבר וכחיסרון כן גם
לסיפוך נלחזים ונסתלגלים מבם עד שאין ביכולת
יעסוק בעבודם בזאת כל סיום [זולת במדריגת אדמו״ר
ז״ל] וכל אשר זולתו גם אם יעבוד עליבם מס שיעבוד
ח״ו אין לבם לעסוק יותר מדאי בבכיח ותנחם [ובעין
מס שאחז״ל על מודות סאבילות וכו׳ שעל מס אחר
סוא בוכס] זולת בשעה אחת ביום לבד וכל סיום
לא יסיי כל עסק סחפלח זולת בשאחת ובחפלח ובשיר:

אות ס״ז: שים לבאר על מודות סחבלח וסשיר
סנ״ל אזה זה ענין כחורם שבנאמר
כנ״ל אשר בא לבד סחגלח לגלח גדולתו של יוצר
ברואים וזה לבד יסיס כל סחבלח וסשיר שיחער
לעחיד [בגבל וכנור דבן דוד כמובא במ״ח]

אות ס״ח: במחמת שבב״ז חחלבם עתה בכחורם
שבנגלם כנ״ל מבאר ייתר בבבחתו
מאמר בזוס״ק לחוספי סחורם אלין דתפשו בבנורא
ובבבחתו לעינן שכנור דוד שבחכווין לסיות. בחחבפ
ניתין בנגד חמשה חומשי תורם יש בם שבחלבשים
בשניתין בחלבם ושרים ומשלוים ברוח בחורם שבנאמר
ושבדן שבוע רוח לפוניח בנ״ל שמנשב בשם וגם ממילא
מבואר שלזאת נתכוונו גם ספרי תבלותיו לסיות בחספר
סחמשה בנ״ל.

אות ס״ט: שים לסתפלח בחמ שנרחה לבאורם
מדבס״ק שבשערש מלך ברבע ושס״ח
לבד ושלדיק שבבוק בחורם אין בו רק רוח שחם ולא
בשערש בשערת ברבע ולמש מבואר לח״כ מדבריו
שק׳ בענין בלילית שבם בעלמם מלבון בשרש ולחרבש
בשערתם לבד מלך שקדושם יבעלו לח בשערש דס״ח
אבל אם חוסיף ותעמיק בדבריו שק׳ על מודות
שלדיקים שבחלקים לשני סמדריגות שבחורם ותפלח
חבין מרחוק שלטפ״י שבבללויות שלדיקים ושבויחים
שביערבל לא יסיי זולת בחדריגת שרוח שחם שנמלח
בחורם שנ״ל ושם לבד נקרחים נשיחים בחורם שק׳
בלשון שחם שבחרגמים דברבי כנ״ל אשר גם עבור
זה בחליט גם אדמו״ר ז״ל ובאד חחלם בלשון שחם
שבלדיק סוח בבחי׳ שרוח ולא בשערש שגדול ועליון
מאחו [שממחה זה אין ביכולח לעמוד בנגד ברבע]
אבל בפי שמבואר לח״כ מדס״ק בעל כילם נמלח
שלדיק שלילון בחדח בשלם עשרש ושעדן שבוע שבורם
ושטיקר בנמשך מאחו כל שחורם ושרוח שבב ממילא
מבואר שאין ערך וקלבה כלל לרוח שלדיק זה ואשר
תבין מרחוק בכל שנ״ל שזה מחמת שאין ערך וקלבה
כלל לשכלים שנפלחים ושחסוים ביחוד וחיבור שחורם
ושחפלח זה לזה וממילא מובן שבשרש ברבע שנמשך
אלינו בשעדר שכלים אין ביכולח לעמוד כלל בנגדו:

אות ע׳: שים לסתפלח בזה שלא בזכיר כלל
מסתלחת בלימור גם לחכלית שביפוך
שבנפשות יסרחל שמקבלים מלדיק לח רוח חיים
גם לבם נמלחים לימורי בשפע שמריקים לנ״ח חיי

ומזוני וכו׳ כפי שזוכה לתקן לומם בד׳ רחבי לוחיות שמו יח׳ שבזיכוך יסודותיהם מסמלות הרעות [ובחסר מוכן בזיס״ק ובחסר ספרי חמת] שבמלחים ליטורות הטבעת ברוחניות לית מחשבא תפיסא] ואם יש לוייהב בפלילים הזאת שכוח מחמת שלא סוכרח לשזירו בסכרחו לשזור עיין כליטור לגד כרך ובדרשו בשיבת הטעם לשברו ולסכניתו שכודיע לזה. אבל יותר בלפע״ד שנחמת הזיכוך עיין סליטור גם לגד הקדושה ונפשות ישראל כי סוף עיין הסבר הסוסך ויולא מהשדן [לכ״ל מנפשות ישראל דאיתרבאו ומחלחים] בהבן חסר ממילא מוכן בחטע״י שהסבר מוסך ומשקה בהלניות את הגן אבל בוודאי נחלחים חילוקים בין כ״א לחבירו בפי סחטערותא דלחחת בחיקון רחבי יסודותיו הכ״ל כי כל הסקבל ליחס בקדושה ועסרה נחחקנים עי״ז לכלים נפלחים לקבל בפלי בפלים הנפטרת הנסר מהטדן [בעי״ז בטלתו כל הסכוותם ועילולם בכל עת ועת ממדריגה למדריגה כי כ״א חלוי בחבירו הכ״ל] ובכ״ז חבין מרחוק בלילוף עיין הסחלקות ובללויות כל בחינה לחחר הבחינות הכ״ל [הכל לוים ולוים בפי טלתו נחחלח חלוי בפרטיות בחי׳ הגן ובהסר שנחסך מעדן הרב הכולל הכ״ל [בעין בליטור שנחסך בס״ת וברטנ מהרב דקליפה שחלך הרע ובא [בפלטה] בדעת עדן הטליון הכ״ל :

אות ע״א : שהכל הכ״ל חבין מרחוק שהלדיק ורע לו בהיפך החמורות הוא הלדיק בחיוב גמור והכתב מעורב ונחלח עליון בידו וכחו כי הלדיק שהשוב הגמור בהטהר הרע לגמרי אין בידולח להסחלף כלל חפילו בהיפך הסליפין והחמורות שנהפלים אינו מחליף ומחיר כלל חלרהה בחכלית הסיפוך מהרר ומוליח מהחמורות גם הכלויים חלוי כמוב״פ] [כי בעלייתו בעינו שעולה לעבוד להיפך ומוב לו לדיק ורע לו וכי׳ מפיר ומבטל מעינו חת הרע להיות טי״ז בעיקר [ובכלל] הלדיק ומיב לו] :

אות ע״ב: מחובר לחות הכ״ל חסר בכ״ז חבין מרחוק שבפלטה דבריו הק׳ כופל ומוסיף ברחייתו לרבר הטעה לעמוד בנגד הרשע כי לץ זה בלבד שים בידולח הטולה לעבוד בפלטה להיות בחכלית הסיפוך יורד לליטור הרשע ולהסרה עד שילמד וינוע לבל יכי׳ לו שום רוח הערה כלל: עוד בהיפך הענין הזה בעינו גדלה ועלמה רוח הלדיק הזה כסיפה והערה בפלי בפלים להלדיק בהדריגת החורה בבנגלה בנמשך ממנו חסר גם בהטהר הבירת הליטור חין בידולח הרשע לעמוד בנגדו :

אות ע״ג : שבכ״ז חבין מרחוק בהפלטה בפרט בחטלחים הכוע״פ שהיקרים היחה בבית ס׳ ומזרע חסרן הכ״ל בגורל עפ״י ס׳ לבד חסר הפלוגה לבדר בין הענני מיני הערה והערה הכ״ל כי הזה לבד (חסר מכ״י)

אות ע״ד : שבחוספת הרוח והסערה שנחלח גם מלד הקדושה והווקע בחכלית מעלחה

שבעדן הלא נחלח בלל מיוס בריחת הטולם עד גמר החיקון שלעחיד הכ״ל שוס נבדל ולדם בטולם חסר יזכה ויקבל זאת בשלימות [כי גם מסה בעלמו שנחלח עלמו כי׳ זוכה לזה בשלימות חבל בקילקול שהקבלים דהיינו שנחשבים כנגדו בחדריגת החורה והכלים הכ״ל שהוכרחים לו לא כי׳ גם ביכולתו לזכות לכ״ז כרחוי בחייו לחסר חבין בכ״ז שלירופי שבחורים הכ״ל] שבחר יותר בענין שכחוב חשלח רוחך וכו׳ שכוח שביח ע״ז חסר נשמך ונקדש לזה שלמר שכחוב :

ההשלמה שהטאמר הזה נאבדה לפי שעה ובעת שימצא יודפס הלאה ונציג כעת ענין שעצם הכת״י בנייר בפ״ע.

לענין שפלילה שהזכר בחות. לענין לפון חסר וכו׳ חבל שרחוק חבין כפי הכ״ל בדבריו ביחורנו הכ״ל שחטפ״י בלשורש לא יבילר בדבריו סק׳ שבחותיות ס׳ ו׳ ח׳ דק לסודיע חת הטעם ושיכולח לסוריד ח״ע בליטור של הרשע בחופן שיקלקלה ויבשרה כמוב״פ ושעשה לזה חורה והפלה שעי״ז יולח הסבר ומענין שהכמה להשקות חת הגן ומשה יפרד הרע הטשוב ויסי׳ הד׳ יסודות הגוף לחרבע רחבי לוחיות השם סוי׳ כמוב״פ, חבל מכוחלי דבריו הק׳ שהיבר חח״כ בפרטיות כ׳חלף פ׳ח חלקים שהטלחים בכל השם ושעה שבח״פ׳ו הזה לייקח ילפוק ויפח נשמת חיים שם ס׳ [בליטופי לוחיות הכ״ל] ממולח מבוחר בגם מחמת זה בעלמו נבר כח רוח חיים לבל יסי׳ שחקלקל זלט״ז בהחסרונות ושחטלחים שהטבכים מחוקף סדין בגורם שלדמוני לטעם ולטעלה [בשחות וקטרוגים] מלחר שהטפך וממחיק לוחו בשרשו לסיות סוף בעלמו ועלה חסרונו מרכבה של הקדושה וכו׳ וזהו ויכל חברשם מלרימה שהוריד חת נפשו שהוח בבח זוגו למדה הכללויות בלשה שהה זה לעומת זה עיקר הרוח רע כמובח במ״ח ולעולה קדושתם וזיכוכם זכו לשכניעה ולנלחת מהם לייקח בזכב וכל טוב לשחמלחות כל חסרונותיהם כמוב״פ :

השלמה למאמר ח' מנורת זהב מסוף סעי' ע"כ מאמר בכתוב תוסף רוחם וכו'.

אות ע"ו. שמצוהר מדמ"ק מנכג ישראל ומצוהר מדברי חז"ל שחוטי בלילית יהיו כמראה לפי כי הוא רמז אל החסד שבחכלית בכיפך מכדין שבאדמוני והולם בכמצוהר מדמ"ק שבכ"ז מוכרח לבא בלילה כדין באדמוני בעלמו תבין מרחוק במלות. בחכלת שבפליא בכתוב בעניו זה [כי הוא חיזוק לפי ובחור. שחור אדום הוא בנודע].

אות ע"ז בעניו באמליתי דבה כנ"ל מבאר יותר בקלקול באדמוני שבכח כי לולא מה שהשתו ישראל באמליתי דבה היו בחים ונכנסים לארץ דרך כר שעיר וכאדמוני בכבנעתו [כמו לעתיד] כנודע מדחז"ל ומובא בפירש"י : [זה כחות שמעתי מי"ד.]

ראיתי מנורת זהב סי' ח' לק"א

ג) **בהודעתו** רוממות בתפלה שכיח בעדן ולמעלה מגן בתורה : נראה מצוהר כוונתו על תפלת בחדש על לחודת בתורה בעלמה : שיזכה לבנר בכלבה בכל דבר : ושידחה מעלמו את כרע : עד שיזכה לקיום בתורה ו) ובפירושו לבכתוב רחיתי וכו' שבעה ושבעה וכו' לור בגוון. נראה מצוהר שבתפלה ובעדן הוא בחדריגת בנסתר שבתורה : והוא בכסתרה שבזיכר בדבר בעדן : עין לי רחתה וכו' [וכמובא מזה מדבריו בק' גם בח"ל].

ד) **בהכרח** בגן ללרפו לבעדן : יש לבאר שזה מחמת שבעדן אין לו גבול וסוף : כי הוא בעדן ובעונג בסתרי תורת בחין סוף יתברך : שאר לי נמלא כלל יכולת ושפעות בשחדש במוגבל לבעה בו : ולפי כן בגן [שהוא בתורה שבנגלה] כי הוא בעולה : בחדרגת בכלים בחוכתרים ובחוכרחים לקבלת לור בעדן ובבחתו בגבולים ולמלומים ז) :

ה) **בהודעתו** [בסימן ד'] שמליחות בהוא חייס בבתורה ובלדיק: הוא מגודל רחמנות וחנינות מבחורא יח"ם : נראה לבתורה בשפת יתר [כי מי לי ידע בכל מלה : שזה מלד הרחמים] ושולם בסתרי דבריו בק' : על לודות הרב דקליפה שהוא מדמוני בתוקף הדין [ובהשפעת בשגתו הזאת בעלמה בשתדל להכניע לת הרשע הועומד מלידו במצוהר בחי"מ מהשיחה בשייכה לזאת בהשגה] יש לבאר שע"ז טרח בפרטיות לבאר כל בחדות של רחמים : כי בהם לבד כל בהנעתו :

ו) **בדבר** בכתוב ונכר יולא מעדן וכו' יפרד וכו' שאר בפירוש בפשוט יסובב בפירוד על בתחלקות בארבעה רחשים [מלחדותם שבנכר] זה מזה: ובפירוש רבינו סובב בפירוד על הרש לבד שנפרד ונופל מחתם. ובכלל לחד עשר כנ"ל בבקדמה: שבירוש בסקרחות שהורש לותם בפירוש בפנימי : נראה בעומק בפלאת בסשלה שבלימודיו : שסובב לחברם ולייחדם גם בפירוש בפשוט שבהם ע"ם : ומבמפורש נלמד על בסחוש שגם זה כוונתו בדבר בפירוד לשני בפירושים : ויש לבאר ג) שלפירוד הרש מבקדושה שבחותיות בשם : מוכרח לחלק בביכול ולבפריד לותם בעלמם : שלא יהיו בדביקות ולחדות לגמרי: בלחדותם בעדן ובנכר שמחתו ובלירוף הטולה בב"ז מדבריו בק' שבד' לותיות בשפרדים בבגן ובפועל במוב"פ : נמלחים בחו בן גם בבח ובעדן שמתחדים שם : יש לבאר שלגב לורבת מעלים וגומר זה לפירוש בי"ג מדות : שמתחילים בשני שמות בוי' :

כ) **בסמיכתו** [בסימן ג'] דבר בכתוב ורוח שקיש וכו' שהוא נמלא בהרב דקדושה :

מבאר יותר בחוספו [בסימן ד'] בל במדות בעליונות שבם נמלאים בהרב דקדושה [ונראה מבואר בי בן בן בחיתעוררותם לחתת שפו : לעורר לותם למעלה מבם"י בעלמו] :

ו) **בפי** בנ"ל [בחות ג' וחות ד'] יש להתפלא קלת שאר לו פרט ובזכיר מדת ונקב בנמלאה בסוף במדות: אבל מרחוק תבין שג"ז פרט ובזכיר בדבריו בנפלאים שבחב חמ"ב [בסימן כ' ד)] על לודות הרב בעליון : שאר ינקב ויזכך מ"ע עד שלא יהיה אליו כל חון גם בידו וכמו : ובבעלחתו שם מדבב"ק : שזה מנקב ומליל גם בגלויים אליו : שלא יתאחז בהם הרע : עד שגם בם לא יירחו ויפחדו מבראתו:

ז) (וכמבואר מדברי מורנ"ת ז"ל שתפלה בזאת נקראה יותר בשם חיי עולם : מעלם בתורה) וגם בשאר יתפלל בחדש על דבר גמרי וחיי שעה מוכרח ג"כ שיהיה כוונתו בדי לזכות לבתורה מאחר שגם כל בתכוות ופעולות בדבריהם בגמריים הוא ע"י בתורה בייוב"פ.

ג) כי מה שנאמר בשבת בתורה : תרוכה מתרן וכו' הוא מלד הנסתר שבה : וזה זה דבר בעדן בנ"ל [אבל בתורה שבנגלה : ומב"ם בזיכור בלבותיה שנזהה בגוף בן דוד לא יהי' יותר מבספר בלבה בתורה שאר יחבר].

ד) בעין במבואר במ"ע מדברי מורנ"ת בשם בארי"י ז"ל.

ה) ובפירוש הרבב"ם דלמה שקלית מידי מנייהו וכו' חזלי מבדרתה.

ז) **אם** לפי כ״ל: לא תכיר מדת ונקי רק במדרגת כעולה לכתפלה וכעדן: וכן בכ״ל שבשם כשני [בתראה שליש יחיר] כוח במדרגת כעדן אבל טוד יש לבאר: שבאמצעות כאכר כממשך מזה לזה יש שמלטרפים [ליתן בזה את כאמור בזה] ותחשב כתפלה בכל כי״ג מדות שתק״ג וכן תחשב כתורה בכל כי״ג מדות כמוכרחים לכדרש בשם: ויען שאר בכ״ז נחשבים כגן וכעדן לשני מדריגות: אשר לא ראי זה כראי זה: ובמדת ונקי לבד: פרט ואמר שמוכרח לעלות לעדן כתפלה: יש לבאר באמצעות באכר שבאופן ג׳ מלרף לותם: ובאופן ג׳ מבדיל ביניהם: ובכל כבבדל כוח כוח למדה כאחרונה כזאת: שאע״פ שנוגע בה גם כלירוף כנ״ל: נבדלת בכל זאת ונחשבת מחמת זה בהוממות כעדן יותר מכולם כ):

ח) **בהעורה** מדבריו בק׳ [שאר ביאורנו לעיל] שכפי כבבדל שביניהם: לא נמלא במדרגת כגן יותר מי״ב מדות: ובאמצעות כאלבעה [רחשים] לותיות כוי׳ אשר פרט בו תבין מרחוק במספר י״ב לירופי כוי׳ שבזכיר בסוף זה כאמור ומחמת שבכ״ז נמלאים אלה כאלבעה רחשים [בי״ב לירופיהם] גם בשרשם שבעדן [ולחדות באכר כנ״ל] ושם כאור גנוז ונסתר בסתרו תושך שבתלית בביאור מבאור [ובהמבואר מלירופי דבריו בק׳: שגם בשמיות יסוד בגוף וכללות בבריאה במשכת מקדמת ורוחניות ד׳ לותיות בשם: תבין ותתבונן כמו כן בי״ב לירופי כוי׳ שבגילה ומושך כמובא שם ו).

ט) **בפי** ביאורינו כנ״ל: תראה נפלאות גם בפשיטות פירוש בכתוב ונקי לא ינקה וכו׳ אשר בפשיטות דעתינו יש לפרש לותו במדת כדין: ותכלית בביאור ממדת כרחמים: ולפלאה גדולה יחשב זאת. כי כלא בכל זה בשקלא. מובא ובולך ממדה למדה בדבר ברחמים ובטוב: ובסוף וסוף דבריו מבאר ומדבר בתכלית בביאור ומדת כדין. אשר לא זה בלבד. כי נקה לא ינקה. עוד פוקד עון אבות על בנים ובני בנים. על שלשים ועל רבעים. וגם תפילו לפירוש מז״ל. כי מלת ונקה סובב למעלה. כתליטו לותו בסיומו לא

כ) ובאשר תתבונן מדבריו בק׳ ובביאוריהם בכ״ל תראה מרחוק שבלירוף ובכבדל, שביאר מוכרחים כי בלירוף מוכרח לבשפעת בעדן לבגן ולבללויות מדותיהם זה מזה כנ״ל. ובכבדל כוח. לבברת בלמלוש ובבגדלה לבגן. שלא יבוא רק במדריגת בבלים בנ״ל.

ו) וכמובן מזה גם במ״ם. שבמושך בגשמיות מקושר למושך בדומני שבשומק במושב.

יונקה. לשני בתוביים במבחיצים זה״ז. ולולם בגניזת ובסתרת בלור שבעדן ובתשבותו למושך ותכלית בביאור: אשר ביארתי לעיל מדבריו בק׳. יש לבאר עוד שגם מחמת זה נגנז ונסתר לור בראשים שבו. ונתשב ונרחה בתכלית בביאור למדת כדין ת״ו:

י) **בהעלאתו** בנ״ל מדב״ק. שבל ד׳ לותיות כוי׳ שבגן [וגם מלינך תבין שזה בל עלם מליחות בגן] נמשך מבעדן. ובביאוריהם בנ״ל. שבעדן בבשפעתיו מוברח לבגן. יען אשר היה לבד בל בללויות בבלים אשר זולתם נספך בשפע לתשרון יותר [ויתעלה על לבו בעודנו] ג׳ מבואר שבעין זה. גם בל בברים בתורה ותפלה זה לזה. בי בל ביחוד בלבות בתורה [ולזבות בזה גם גם בלירוף בנ״ל: נבדלת בבל זאת ונחשבת מחמת זה בהוממות בעדן יותר מבולם כ): ח) **בהעורה** מדבריו בק׳ [אשר ביארנו לעיל] שבפי בבבדל שביניהם: לא נמלא במדרגת כגן יותר מי״ב מדות: ובאמצעות בלאלבעה [רחשים] לותיות כוי׳ אשר פרט בו תבין מרחוק במספר י״ב לירופי כוי׳ שבזכיר בסוף זה בלאמר ומחמת שבכ״ז נמלאים אלה בלאלבעה רחשים [בי״ב לירופיהם] גם בשרשם שבעדן [ולחדות באכר כנ״ל] ושם בלור גנוז ונסתר בסתרו תושך שבתלית בביאור מבאור [ובהמבואר מלירופי דבריו בק׳: שגם בשמיות יסוד בגוף וכללויות בבריאה במשכת מקדמת ורוחניות ד׳ לותיות בשם: תבין ותתבונן בלו בן בי״ב לירופי כוי׳ שבגילה ומושך בלמובא שם ו).

ט) **בפי** ביאורינו בנ״ל: תראה נפלאות גם בפשיטות פירוש בבתוב ונקי לא ינקה וכו׳ אשר בפשיטות דעתינו יש לפרש לותו במדת כדין: ותכלית בביאור ממדת כרחמים: ולפלאה גדולה יחשב זאת. בי בלא בבל זה בשקלא. מובא ובולך ממדה למדה בדבר ברחמים ובטוב: ובסוף וסוף דבריו מבאר ומדבר בתכלית בביאור ומדת כדין. אשר לא זה בלבד. בי נקה לא ינקה. עוד פוקד עון אבות על בנים ובני בנים. על שלשים ועל רבעים. וגם תפילו לפירוש מז״ל. בי מלת ונקה סובב למעלה. בתליטו לותו בסיומו לא

יא) **בהעלאתו** בלירופי דבריו בנ״ל: שבל גידול ולמיחת בנפשות ובגופים מגן בתורה מוסיף לבאר בדבר בתסרונות שנתחסרים ע״י בעוונות [שעוברים על התורה] שבזכיר בסימן ד׳ בבלל ואו בנ״ל בבקדמה. זה לעומת זה וכו׳; יבואר לנו בי מבשערה שנמלא בלד ברע: נלמד ונבין ללד בטוב זה מה שמבאר בשער בלילות [ובבין שמלילת] שבם בחותיות סערה: לבבניע את בסערה דס״ג: וכפי בעולה בבל ביאוריהם בנ״ל: שמדריגת בעדן גדול ועלום לאין ערך ממדריגת בגן: ושגם בל מליחות בגן וברוח שבו נמשך מבעדן אשר לפי״ז יבואר לנו

שכמו כן גם כאשה שבעדן גדול ועלוס לאין ערך:
מכאשה שבגן לכאורה לסברא חזקה בפלי בפלים: ומזה
זה כאשה שבבא בעליון כנ"ל בעולה לזה בעדן בפלי
בגן עד שאינו נפסק חלקו ח"ו: כמו שנפסק מברכתו:
גם יש לפרש שמחמת שכוח מקבל את בסברא בזוב
בפלים בנפלאים: אינו נקרע חלקו גם את"כ רק בשם
רוח סחם. ובבעלאתו כ"ז מדב"ק: מבאר בכפלים
למליחות בכח וכגבורה שבזה ברב ובלדיק לבכניע
ולכלות גם את ברכתו בחדמוני כנ"ל:

יג) **עוד** לאל מלין. לבאר יותר בכל בנ"ל. כי בפ'
בכתוב רחיתי וכו' ושניס זיחים וכו' חילנא
דחיי וחילנא דמותא כיינו טוב ורע וכו' מבואר כוונתו
שכוח עץ החיים ועץ בדעת [בגזירת מות] טוב ורע.
בעיקריים בגידולי בגן [במבואר מסיפורי בכחוביס
שבזה בענין לפי פשוטם] ובפירושו בנ"ל שבסי' ז'
בגידולי הגן בס בגפשות (כי בחדס עץ בשדה) ומברע
שבעץ בדעת נאחז ברע בכל בדורות שילאו מחדס"ר:
ובכנ"ל שגם עלס בגן יולא ומתכווב מבעדן: יש
להתפלא בחליחות ברע בגן נפלא ונורא בזה. כממך
מעדן חלקותו בעלמו יח'. אבל גם כ"ז יתייאב לנו
בגיחורי בנ"ל להסתרת בעדן שבסיבת בסאנתו יש
שבפך בחור בתכלית בכיפך להבשפעים מאתו:
ולכאורה לכס בחוסך ודין ורע: כי לפי"ז יש לבאר
שגם זה כל ברע שבמלת בבגן בנמשך מאתו: וגם
לפי"ז יבואר שכל בעומד בנסיון. ומבניע את ברע
שבגן. מבניע ומכפך כמו כן לשורש ברע. שכוח
בסתרת ומדת בחף וכדין שבעדן בעלמו. להיות
נפפך חליו בהתגלות ורחמים לאין ערך בלל: כי הוא
לבד כל בשורש ומקור של כל מדות ברחמים בנמלאים
בבגן בנמשך מאתו:

יד) **בבלך** בחמיני בנ"ל בבקדמה: שבל מ' לו
מאמר חז"ל: שמניח קלח מאתו לחיזה
עניו: וכנס ומתבאר בזה בענין כל במאמר: תבין
מבחוק בפירושו לתערובת בטוב ורע בנמלא בגן דע
חוריתא שכוח דבר בחלוקת שבין בתנאים. שזה
לוסר וזה מתיר וכו'. כי בגיחורי בנ"ל שגם זה ברע
נמשך מבעדן בעולם בסתרתו. ישמע חכם ויוסיף
לקח: כי לפי"ז מה טוב ונפלא בפלאת חז"ל. שבר
בהליטו ואמרו אלו ואלו דברי ח"ח: כי מאליך תבין
שבדוממות בתנח. לח נתבב לו בלל זה ברע [שמלד
בבסתרה] לרע ממש ח"ו:

טו) **וגם** כי מה מתוק מדבש ושוגג: בברע בבירור
למדת בעדן ונקב בנ"ל שביא במכוונת
למדת בשלש עשרה שבתורה בב' בשליחי במכניע בין

שב"כ במכמ' זח"ז. וג"ז בעלמו דבר בכתוב ונקב
[שביא מקור בטוב ובבחמיס] במתאחד בסופו. במכחישו
ותומר לח יוקב: שביא מדת בדין בביפך מטוב
ח"ו בנ"ל:

טז) **בדברין** בקי' שבסימן ג', על לודות בחמש
נימין שבבוור על דוד שביא בנגד
בחמשה חומשי תורה: יש לבאר שגם זה יסובב
לדבריו בגירוף בתורה ובתפלה בנ"ל שחיבר לותה
דוד בניגון בבוור שבחמש נימין: ובפי במבואר מדבריו
בענין תערובת טוב ורע שבתורה חשר בשכל בחמשי
חין שום סופן לבא לבירור נכון בכל בלבב: בלי שום
ספק עוד [בסיבת במחלוקת שבין בחכמים ובפוסקים]
ובדבר פסקי בלבה חיים ופסקים רק בפי בבללים
כמו בפק דתורייתא לחומרא וכו': יש להעיר ולהשכיל
דבר מתוך דבר: שזה שלא יבוי בירור בלבל בחמתית
[וגם בלי תיקון וספק בפילו בבחיבעויות ובספיקות
שבדחז"ל] עד בשלמת מדגית דוד בעלמו: ויען חשר
גם דוד זבה מעין זה: נתבררו חלקו הממש מומחי
בתורה: בבור תבלתו: שביה מבלן מאליו בדות לפומי
שבניע חליו (מבעדן) בחמלטות בבן בנודע:

יח) **בבוונתו** לבבין מבל ומליבה [בנ"ל בבקדמה:
בבלל בחמד עשר] יש להתפלח בפירושו
למדת תרך חפיס: שבוח תריבת ברות במבלים ומחיה
את בחדס: כי בלח בפירוש בפשוט נתפרש מלת
חפיס שבוח בחף ובחמה: שבש"י מחריך ומעבד
תומו מלזיק ולבמית את בחדס: ותיך נלמד ונביח
מזה רחיה לתבלות בהיפך שברות לבד מבלים ומחיה
את בחדס: וגם יותר יש להתפלח בטנ"ד: בזיחורו
למחמר תבמינו ז"ל לפון חסר: כי בפי שמבואר
בדמ"ק שלפון מרמז על ברות בלפון בלב חשר מאתו
כל בחייס ובתמלחות בחסרונות עד שבבפלגת מעלתו
נקרחים בל ישרחל בשם לפוניך ועתה [חס אין ביכולת
לבביח ולבלול גם בלב בסוג במעלה בזחת כי לפעמים
נסתלק קלח מאתו ברות בלפון בו ולפעמים נסתלק
מאתו לגמרי ומבסתלקות ברות לבד: נרגש בלב
בחסרון: אבל] תיך יתבן לפי"ז בחלטת חז"ל לקרח
בשם חסר: את ברות בלפון בעלמו: ותולם בבסתרת
ברחמים שבעדן בנ"ל: להחשב מפני זה בחכלית
בביפך (בעולם בשפל) במדת בחף ובדין בחסרון:
תבין מעלמך ליישב חלה בפלישות: כי בחף
ובחסרון: שבאור בלפון ובגוון (בנ"ל מפירש"י ע"ב"ב
רחיתי וכו') חשר מאתו לבד בל ברות חיים ובבשלמה
ובל בחסרונות שבעולם. ובבר ביחרתי לעיל: שבבשפעת
בעדן לבגן: נמלח גם בבגן מדות בעדן.

יט) **בדבר** כבריאה נכא שבעדן : מבאר יותר לזיכוך כרכ גס נכמו וידו (שלח יאוכ לו ולא יחמוז בו). ע״י עלייתו לכתפלה ובעדן.

כ) **בדבר** כ׳ף כ״ל. אשר יגיע לכרשע בקבלת כטוב מבעדן (בלתי כלי כגן כ״ל) תבין מרמוק בכפלאת סוף כמאמר מעגין כי״ב שעות כ״ל : אשר פרט בפרטיות כתחלקות כל שעה לף׳ף פ׳ף חלקים. (וכמעיין שם לף יבין בזה שום פירוש כלל) גם יש לבאר לפי״ז בעגין כמאמר חז״ל כמוב״פ על מודות כרשע : אשר ממרו עליו שה׳ם ע׳ה׳ מבחקת לו :

כא) **בדבר** כמדות כ״ל בזיכה לכם כל רב דקדושה ובכלל כבעיני כ״ל בכקדמה שכל מדה כלולה מכל כמדות. [אשר בכ״ז נחלק כל מדה לכיות למדריגה בפני עלמה]. יש לבאר (כמבואר גס במ״ם) שבכ״ז יעמוד כל רב במדריגה ומדה בפני עלמה. וכגה זה כמאמר נאמר בשבת חנוכה ועל כתוב נאיתי וכו׳ שהיא כהפטרה שקוראים אז בתורה פרשת חנוכת כמשכן (שהיא בית כ׳ כמוב״פ) בקרבנות כנשיאים. ובכלל כוהו כ״ל שזה לעומת זה עשה וכו׳ יבואר לנו בהבאתו תרגום יונקלוס אשר קרא לכאלופים בשם רברבי. כי כן זלט״ז גם מלד בקדושה. קרא לכנשיאים בשם רברבי. ואשר בדבר כמדות כ״ל באו למספר י״ב. כנשפעים ממדת כשלשה עשרה. שהוא ברב ובכלן כעולה בית כ׳ שהיא כעדן כמוב״פ ובעיקר הוא קודם בקדשים אשר עין לא ראתה. ואשר זלט״ז נמלאו אלופי ורברבי עשו נסיתי ובאתי למספרם. ומכוון ממש בזו ג״כ למספר י״ב זולת כאלוף עמלק בגרוע בטומאתו יותר מכולם. שהוא בשלש עשרה. וזלט״ז כמו שכל כמשכת כטוב וככללה מחטאים הוא בכח ברב כעליון במדת בשלש עשרה כ״ל כאשר ביארתי לעיל מדבריו בק׳ יבואר לנו שכן גם בכיפך כל כחטאים ועוונות ישראל נמשכים מאתו*) שע״ז מוכרח לכתגרות אתו ולמחותו. עוד יש בזה ברבה דבריו נפלאים. כמו בפרשיות בנשיאים כמוכרחים למדת הי״ג שבשני כתובים כמכחישים כ״ל. מסיים בכתוב ובבא משה וכו׳ שגם בזה י׳ כתובים וכו׳ כנודע.

---

*) כי מבואר מפירש״י שקרא בן מהליבמה ממזר כי׳ מאליפז. כי על כן בסיפור כולדתם לא נזכר כ״א פעם אחת על שמה. ובמשנון כאלופים נכפל ונמנה פ״א על שמה ופ״א על שמו ובשיבה ג׳. וכן מבואר מפירש״י שכאלופים שבסוף כסדרה לא היו רק בימי שאול ודוד. ובאלופי בני עשו מספר י״ב מון כי״ג כ״ל.

כב) **בבך** כ״ל ים לבאר עוד : שברב דקליפה : כעומד על נפשות ישראל : [שכולם בכלל לדיק ממנו : שבזכר בשימן כ׳ בפירוש חז״ל בדבר בכתוב תחרים בכלע וכו׳] ועוסק לב׳ל׳ע׳ס׳ בכל דור ודור : הוא [כיודע דעת עליון ז] כמקבל את כשרשה בכל טוב. מכשפעת בעדן בעלמו : אבל גם מחמת זה בעלמו. שמקבל את כטוב בשרשה שבעדן. ורחוק מכללים שבגן בתורה בתכלית כריחוק מסער לח״כ את גופיה ונשמתיה לכחיבדו עדי עד כמוב״פ בשימן ג׳ :

כג) **בבך** כ״ל תבין מרמוק שלט״פ שגם מרע״כ זכה לכשבת י״ג מדות כתפלה אשר בעדן אבל כנגד בשלמת מדריגת כתפלה בחמשת ניתי בכנור אשר בגן דוד בעלמו. עדיין גם הוא לא נחשב רק במדרגת כחמשה חומשי תורה שבגלה שביתה על ידו. [כי גם בשלדיקים בעולם לזה בעדן. שבי״ג מדות כרחמים של כתפלה. נחשב כ״א כנגד חבילו כגדול יותר למדריגת בגן ובתורה שבגלה לבד. ומחמת זה לא היה עדיין ביכלתו לכתגרות עם עשו אדום בעלמו ולא עלה עדיין בשלימות לבשבת בעדן כ״ל שמשם דרכי כ׳ לבשפיע בשערה גם לכרשע וברב דקליפה [בעין אלו ואלו וכו׳] ובשתרו תוכך כ״ל עוד לבקדימו [קודם לאור שערת בן דוד] כי בבשבה הזאת בעלמה היתה כל כבוגעתו :

כד) **פירוש** בכתוב מי אתה כר בגדול וכו׳ בליג מורכ״ת ז״ל ימן אשר לא יבא זה כלשון מפי רבינו ז״ל. ולאו בפירוש אחמר אלא מכללא אחמר שהוא כלל. כ״ל בבקדמה שכל בעניו מבכתוב מתבאר. ח) :

בכמבואר

ז) שנכפף הו לדעת וחכמת בטבע גשמיית. ואם בידיו ידי עשו לעשות ולפעול זה פעולות וכמלאות חדשות אשר יעבוד [ויגיע מכח תועלת גם] לאחיו. סובב ט״ז מה שאחז״ל במס׳ שבת דף ל״ג ע״ב. תקנו גשרים וכו׳ לא תקנו אלא לגוך עלמן.

ח) וכנה לבאורה נמלא סתירה מפירוש בפשוט שבר בגדול הוא קשר בשולאים שעמדו על זרובבל. ובפירוש מחז״ל במדרש תנחומא סוף פ׳ תולדות שבר בגדול סובב על בן דוד בעלמו [ועיין שם מה שאמרו לפרש בכתוב בנה יבכיל וכו׳ ונשא ממשה שזה מכוון למה שבבאתי לעיל בקדמה ובראיתי מקום לעיין בזלט״ה בשם בתניז״ל. ובפי דבריו שם יש לבאר שבוונת בכתוב ולא קש עוד וכו׳ שבכל בשנים רבוא נשמות ישראל בנשלמות בכל דור כולך וכוא דור שבא לא קש עוד כמוהו. אבל מה שהיה הוא בעלמו שיהיה בזאר

כה) **בהמבואר** מדכ״ק בסימן ח׳. בכפלאת מראה לבן לכטליות [וממילא מבואר שכמו
כן גם לכלילית] כי בכח שערת (סטרת) כלילית לככניע את כאדמוני בטלית כאדום [כאדמת שער] שבאדמת כדין שבו כנ״ל ולכאחיקו בשרשו שבסערת כעדן לכפכו לרחמים גמוריס ורגיס בכפלי כפליס כנ״ל. ובכמבואר בכלל. שכל כעניו מכבחוב שמזכיר מאחו מתבאר לפי דבריו, ובכברת כיריבה לגמור ומדת כרשע בעלמו כדי לככניעו. תבין מרחוק בכפלאת זאת כמלוא לכתחבר עם מראה תכלת. שכיא כגוון שבין כאי שחור (לבוש) ובין כלבן. גמר כביאור לזה כמאמר ח׳. בענני
לכשליס בחיאור בזמן בעזכי״ת :

כו) **במספר** כי״ג מדות כנ״ל, שאר חז״ל כחליטו זה כמספר. כפי מלות כשונות שאר
בכס, וראה מבואר שלכל מדה פירוש אחר, כי אם לא כן יאבר כמספר, ונחפוס לדוגמא מדה כרחמנה בשם כ׳, מורה על הוויותו כעלאי ית׳, ושבזה מבווה ובורא לכל דבר ומי כמוהו נאמן לשלם ולבלי לקפח שכר כל בריה, בטובו ושערו כגדול ועלוס לאין ערך, ובמדת שם כ׳ כבפול מבואר בפירוש חז״ל שבוא כמוסיף וכולך בסיפור טובו ית׳ שבוא נאמן לשלם שכר כמלות
גם אאר שיחטא כאדם כעגדו ית׳ :

והמדה כשליסית שבשם אל, מורה על כחסד אור החכמה
כמודע שבשי״ת גומל להאדם שלא מלד שכר וכן ממדה למדה מוסיף וכולך לספר את טובו ית׳ דוק ותשכח, ואולם בזולך למדת ונקה כנ״ל, תמיה ותתפלא קלת, כי אחר כל אשר פרט ואמר שבוא נושא ומכפר גם עון ופשע, ומהשב אותם לחטאה בשגגה, ואח״כ ג״ז מכפר [בן גלטי״ד מזולך מלירוף פירוש חז״ל ט) לפשיטות לשון כתוב] ועתה כמה יש לנו לבאר למדת ונקה בזופן שיכיר נקרא בשם [מדת כי״ג] כוספר על כמדות כרחמנות ובכברת לבאר מכ״ז בעל״ה, שזה מחמת שבמדת נושא עון וכו׳ נזכר עדיין שם כעון, ובדוגמא ומשב שזה כביכול למלך ב״ו כאומר לעבדו דע ולא תשכח את אשר חטאת כנגדי אבל אני ברוב טובי מכפר לך, ולא כן מדת ונקה, שבוא לנקות ולזכך את כאדם בתכלית כנקיון,

---

ביתר שאת] ונמזור לדבריו כי בכלל כנ״ל בכקדמה שזלט״ז ממילא מבואר שברב בטליון נקרא בשם כר כגדול ובסערה שנמלא גם ברב דקליפה וזה לבד כל גדולתו (ברוב בכליס כנ״ל).

כו) עיין בשם׳ יומא דף ל״ו, ויש לזה לבאר בפי כנ״ל בשות כ׳ בדבר בתעדל״ת ודי לחכימא.

וכוא [כעין בתכפכות עוונות לזכיות כמוצא בש״א] בכשלמת מדריגת דוד ותכלתי כנ״ל. כי כוא לבד יכלל ויבנך להכש״ת. בזחייתו שם כחטא מחייב נלחיית כ״כ עד שלא יכיר שייך עוד להזכירו ולומר שנתכפר לו ובכ״ז שוב נשוב לשאר בימרתי לעיל בשות ז׳ מכמוצן מדבריו בק׳, שעיקר ככבדל כוא למדת ונקה ושבבדלה תחרומס ותחשב במדריגת בעדן יותר מכולס, כי כפי כנ״ל יש לשאר בטעם כדבר, שזה מחמת שכל בברת בבדל כוא מבברת בלמלוס ובבגדלה שזה כל מדריגת בגן כנ״ל י) ואם יתוסף וילוקף למדות כרחמים שבגן, גם זה בגקיון ותכלית בזיכוך לבפך לזכיות גם בחטא בעלמו, יתקלקל בגדול ובכלים במוברחים לבללויות בבריאה יא) ולא כן בבבדלה ועלייתה לבסתרת בעדן יותר מכולס, שחשבת בזה טכ״פ בשני כתוצים במחיצים זל״ז, עד
שלא יזכה בה בראוי רק בן דוד בנ״ל :

כז) **העצה** שמייעץ לבזדבך מברע, לבל יתאחז בו ביורדו לגמור בראש, ע״י בזיכור בבלבה.
בופל רמייתו להחזיק ברע בבלדיק בבלתי זוכה עדיין לבזיכור בבלבה (מעדן בתפלה) ויורד לגמור בראש כי אם גם אז אינו חשוד מ״ו לבבשל בזדון גמור ח״ו, כמלא טכ״פ בזיכולת ברע להתאחז בו, מלד במשגה ובשגיון בדבר בלבה (אשר גם דוד לא זכה בשלימות לבגלל מזה בשגיון, אם לא בבשלמת מדריגתו שלעתיד בנ״ל) :

כח) **עוד** מבמבואר מדכ״ק שבגיור הטוב ובכאחר מברע ובאיסור, נדחה ברע לגמרי, ושבל בחגברות ברע בוא בסיבת תערובתו עם בטוב יב) אשר בתערובת גורס תמורה שאין בזיכולת לבכיר ולבבחין בלל ביניבס :

שוב נשוב מכ״ז לדבריו בשות בקודם אשר לבלדיק וברך בחמת לא תפעול בתמורה לבבשולו בזדון ח״ו אם לא בשגב בנ״ל אבל באשר גם בוא נחשב לעומד בשדריגת בעדן (יג) ומשפיע מימי חכמתו לבגלויים אליו. ונפשות בקטנים ובשפלים [בעשבין בשו״פ] אשר בבם תחגבר בלי ספק בתמירה בנ״ל
בכפל

י) וכנ״ל בשגב סימן כ׳.

יא) בעומדת בשוג בגן במוצן בפנים.

יב) כי ברע בשנפרד מבטוב, אין בו שום בם וממש עד שמוברח גם בוא להתבפך למרבבה להטיב, בשאמר מדברי מורינ״ת שעל בת׳ בזאת.

יג) בנ״ל בשות כ״ג. שגם בעומד בשדריגת בגן, נחשב להנפשות שלמטה מאתו, לעומד בשדריגת עדן.

בכפל כפלים, ממיריס ומחליפים לגמרי טוב ברע כי פקודי כ' כטובים וכנעימים בניסת, נחמדים ונרצים בלבנם לרע ומר. ועינות ומטתים כרעים וכמרים לכעס. נרגשים ונחמדים בלבבם למתוק וטוב. ויש לבאר עוד, שזאת בתמונה גורמת בדיבול גם בתמונה שלמעלה בדרכי ה' כנעלמים ונסתרים בעדן כנ"ל, רצה וטוב לו, לדוק ורע לו, ושבב"ז מבאר בכפלים לבם וגבורת במברר את בהלכה בתכלית בשלימות (שכוח בן דוד בעלמו) להכנרות עם בחדמוני ולבלות ולבער את כל שלופיו, בחוסים וכקולים בגוזלים ומוסיס יניקת גדולי נפשות ישראל שבגן, ימן מאבר זלע"ז בנגד בתמונה בנ"ל. ועלה ויתגבר בדיבור שלו, לעורר בתתעדל"ע. את בדיבור וכברעת בהלכה בכתוב בשלימי. שבתכלית עליית בעדן. עין לף רלתה במוב"פ :

כט) **בבבך** כי"ג בנ"ל שבת' לחמוה בידועה ברוחניות שאבר יסדתי בשיחת בביני ז"ל בדבר בזמן ובמקום שבדעת בחדם, ולמעלה מבזמן ובמקום. שבדעת בחין סוף יתבבך וזה בכלל מקובר ומיוחד גם לבלל שניש עבר בנ"ל בדבר בחמוה בפשוטה. אבר בידועני רביני ז"ל שבידולת בסי"ת לעשות ולדבר מה שנראה לחניות דעתיה בשני בפכים בנ"ך (יד) יבואר יותר מה שלף בסכים רביני ז"ל לדברי בחקובלים בבחים לבשיב על פליאת מאמר מבמיני בנ"ל שלו ואלו וכו', כי גם שם סמכו דבריהם בידודות בזוה"ק ובחריז"ל שאבר בחמת ולדק בל דבריהם (גם לפי בנ"ל יבואר יותר בברעת בהלכה בכלל בעומד במדת ברחמים ובחסלות, כי זה לבד בחגלות בעדן ובחמת שבו) אבל בפי בנראה מטרת דברי במפרשים בנ"ל לתשובה ובבאה בלב ודעת בחניני בפשוטות. ונחשב לבם לשגיאה זה בדבר. כי בחמוה לבד גבף בדברי בזוה"ק ובחריז"ל ולף בחניות דעתיה :

ל) **גם** לפי בל בנ"ל ובכללים בנ"ל בפ"ק יש לבאר מלישופי דבריו בק', כי שאבר יחלק בבורת יח' מחכמתו ודעתו, להבדיאה ולקשרה בעזיות ומומר שבאבר ודם מוברח בבידול להעבידה בתמורה ותהפכות בנ"ל עד שגם בוף עלמה נחשבת עם דעתו יח' בשני בפכים ושבב"ז סובב גם ע"ז מאמרם בנ"ל אלו ואלו וכו', אם לף בשמגדיר בחדם מעלמו ובבחירתו. פסולת בעזיות ועבירות בחומר בתשוקתו ומעשיו ברעים. ועוד יש בפ"ז ברבה לבאר, אבל ברוב ועומק רוחניות ובפלאת בדברים אין יכולת להאריך :

יד) ועיין בליקו"פ סי' ל"ד שב' שם, בתבלתו לבמ"י טושב נפלאות גדולות לבדך, בנראים לדעתינו בלל' בשני בפכים בנ"ת.

לא) **גם** בדבר בהתגלות ובהסתרה שבעדן בנ"ל יש לבאר בי ברוב חכמת בחין סוף יח' בפלית בגחל עדני בממשך להפרד"ס וכבן בנ"ל להשוות ולהדמות בעיני בל בבחים ועולים לעם. שתכיר בהסתרה ובהתגלות שבם בדין יהרחמים שווים בעיניהם עד שגם מברע"ה לף בחתיק בשלימות את בדין בשרשי אשר מחמת זה ביבר את בהלבה בהלית בלילה ואם היה מבבר גם זה לבלי להבות בנ"ל לף היו לריבים עוד בל בנפשות אשר בשקה מזה בגחל לעורות בי"ב בבירו בהלבות שבתורה שבע"פ בידוע :

לב) **בהעלאתן** בנ"ל בחות ו' ובחות ב"ח, שבהלה: ברב לנפשית ישראל בלויוש חלוי, מחטחים [ותמורת בטוב ברע בנ"ל בחות ב"ח] ב: (בב' בנ"ל בבי"ק) זלע"ז בל החטחים ועיונית ישראל נמשכים מחליף עמלקי זרע [זרע של חום בשעיר בשעירי בנ"ל בחויע"פ בסימן ג' בלוחם ומתגבר בנגד בר דקדושה, עד עת בבנין וחידוש בעולם שלעתיד לחויע"פ בסימן ג' בנ"ל] מאחר יותר בנשיאת ובפרת בעון שמתגבר בנגדו ברב דקדושה מאחר שבבירורו שלמעלה מעורר בבירור שלמעלה (לידע ולבודיע גם לבל בחקטיגיות ובשרים שלמעלה שבל החטחים ועיונית ישראל לף יהיו רק מסיבובי בחיות וקולי חלופי עשו בנ"ל (בחתחזות בשושני גדוליהם שבגן בנ"ל) ובעיקר בבוח ברב בגדול בנ"ל לבית בחפלה שבוע בית ב' בחויע"פ בסימן ז', ובתפלתו ותנחתו מעומק בלב ובריות בלפון שם (בחויע"פ בסי' ג') עילה ובבוח בה עד לפני ולפנים עדן, עין לף רלתה בחויע"פ בסי' ז' ומשם רוח בחייס שביוד בדברות בחויע"פ בסי' ט' ובלשבר בב"ז יתגבר בנגדו ברב דקליפה בתמורת טוב ברע בנ"ל לעלות ג"ב עד בעדן בנ"ל, ולבמיר ולבחליף גם שם שעיר בשעיר (עיין כיוב לעיל בחות י"ב) עד שיהין נכח דעת בחדם בשוש חופן לבדר בעלמו, עיד יעמיד בנגדו ברב בעולה לשם מלד בקדושה ומבפך וממחיק את בדין בשרשו שבזה בעדן, ולף בדעת חניני, בי בחלעות בנבר ומעין בחבמה בילוף (בגורל ע"פ ב') מבוויתו יח' בחפירים שם (בשלים יחיר) בנ"ל בחות ד' : מבבר ומלבין נפשות ישראל מעוותיהם בנחשבים מבחדמוני שבוח בשעיר דקליפה בנ"ל. ותוחו לבד יחבד ויחבה :

לג) **והנה** אחר בל בנ"ל עוד תביב ותראה בהלבות ובליבות בנפלאות ממורנ"ת ז"ל שבזה בחאמר (בח"מ ב' בטשלג"ח) בי מבל דבריו אשר יבאר שם. תשמע ותיסף לקח, שזה מה שבתגבר בחלוף עמלק עשם ברע מן בטן ותולן בחות בנ"ל בחות י"ג ניוקתו

19/08/2018

כתוס וקוץ כנ"ל מכסתר וסתרי כעדן בעלמו ומתאסז בגידולי שיעבה כלומתת מעס כנ"ל מכמויב"פ :

לד) **גם** טרס נגמיר לת כדברים וכביאורים כילולים מעס, שיב נשוב ליסיד כמאמר בהכתיב (כנ"ל וכמויב"פ רליתי מעורת זכב וכו' וגולב וכו' מעין (כשמן וכו' מ"ט תורות וכו' כי מדברי מורכ"ת בכלי כנ"ל יש לפרש כוונת רביעו ז"ל בספר כמ"ט שהוא לכללותס בתוך כחמשים [שכס נכללים עס בהשלמת מספרס כיודע] שהוא כעיקר בתוך בגויו וכעדן כנ"ל וכמוצא עס, יבליכף ביאורי (כנ"ל בתותיות כקידמים) לדברי מורכ"ת בכל' כנ"ל, תבין מרחוק על תורות כתליב בספק וטעות תסר לפרקים יטעב ויעגב כרב בעולב בעדן ושער כחמשים כנ"ל, ועגם כל כמעגב וכטעות הוא מעושק כתמיכב וכמריבב בהלחמת כרב דקליפב כלוחס כנגדו, תסר כפי כתגברות תמורתו ומריבתו כן זלע"ז מוכרח הרב לבא יותר בבחיבב ונסיון (כטעות וכמעגב) כנ"ל כנמלא בבעדן ושער כחמשים, ותולס בהתרת מרדכי שביתב מעין בגאולב כאחרונב (תסר תבא ע"י בן דוד כמעשה בשמן מר דכי) זכב לכתגבר גם כנגד כעיקר בחליפי עשו כנ"ל, תסר עמד גם כנגד כגיהל כנ"ל וזלע"ז כיוון בו למדת (יוס) כי"ג (והמדם שבשנת דין ועיבור יגיע ג"כ למספר י"ג) ומרדכי ידע וכתגבר כנגדו בתפילה שבעדן כנ"ל עד שבזב כיום בעלמו בכניעו וכפילו :

לה) **בהעלאתן** כנ"ל מדכ"ק כשתוות מספר י"ב כמדות וכלירופים שבתותיות כ' למספר כד' תותיות בעלמס שכס כד' נכריות כמוצ"פ תסר ככתחדות כד' נכריות למעלב בעדן לכיות בנכר תחד [טז]כן גם כתחדות י"ב כמדות וכלירופים למעלב בעדן לכיות בתדב לחת, יש לבא בזולת בכשתוות גם בדבר ככוספס תסר יתוסף תדת עדן כתפלב לי"ב כמדות שבגן כתורב, ולכיות בזב ובזב מספר כי"ג כי כמו כן יתוסף כנכר שבעדן כתפלב לכד' נכרות שבגן כתורב ולכתחשב מפני זב גם בספר תסר ובבכ"ז תבין מרחיק בחושבו בזב כמאמר כמב דבריס תסר יבואו בספר תסר וכס, תסר תומפי תורב, ותופפי כתורב תלין דתפסין בבנור חסם נימין (כמוצן בפנים מלירופי דב"ק) תסר יעשב בכס ריש כלפין כיורד (מעדן כתפילב) בתלטות כגן כנ"ל וכוא כרוח שבתסר לויות בריאב (כמבואר בפנים) וכס בנגד תסר כשבילית ישערת כעדן כנ"ל ותסר תיבות שבכתוב שמע ישראל כי ג' כ', כמוצ"פ וכן בספר כיסודות כנ"ל וכמוצ"פ כלא נידע שרביעו ז"ל בסכיס לדעת כאומריס שגמלא גם יסיד כמלא וכוא יסיד כתחתי (תסר לפעמים סיעו נתסב בזיעכס, כי כוא) יסיד כללול מכולל ונראב מבואר שהוא כמכוון כנגד כנכר כתחיבי כיולא מכעדן כללול מכולס, גם בכלל זלע"ז בנ"ל בב"ק. תבין מרחיק בבבאתי בסיף דבריו, פליאת בכתיב בתסב לשונות, בוגדים, בגדו, ובגד בוגדים, בגדו :

לו) **בבותבו** בכנסבב שבסוף כמאמר, לעיין בתיקונים תיקון יוד, עייעתי שס ורליתי שמבאר שס גם תיבת לחד, (שבסוף בכתיב שמע וכו' בכ"ל) שהוא בתספר י"ג חולות, שבב"ח מכנפי בלילית, ונראב מבואר לפי"ז שהוא לחדות בלחד שבעדן בב"ל, בלול לכל בתדות עד שליום נתשבים מפני זב רק למדב לחת, תסר גם זב נשלמים בתספר י"ג בב"ל [יז] ושכמו כן תעיר בתרתו בתסב תיבות בקידמים שמע וכו' :

ל"ז **בהתחלת** דבריו בק' בסימן ו'. בדבר בתנאב יש לבאר שג"ז מבוין לדבר בתפלב שבסימן ו'-ושבכל זב לא תכיב לחיותת מדריגת בתפלב רק בבשלמתב בתכלב ושיר בתסר זכב דוד בניגון כעיקר בתוב"פ ויש בב"ז בראב לבאר :

לח) **מה** שבתבתי לעיל בתות כי, על תודות בתלף פי תלקיש וכו' ע"ש. הוא בעין דרש ולא בעיקר תסלתי בכל זב בספר תסל בתבתי זאת מחמת שבעל בראך דבריו בתלב תומריס דרש"י כי לא ביתר ביטב זב בענין בתוב"פ, וטרס נבא לבאר בזב יותר בנגי לבקדיס ולשוב תחלב לבמבואר מלירופי בדברים בנ"ל שלא בתדריגת בעדן, תדריגת בגן, כי בעדן הוא בתחדות ותלף. ובגן הוא בפירוד וריבוי. ושכל מעלת בראב דקדושב. הוא בבתחלתו בריבוי בגן. ובתורב שהוא ריבוי בכלים ישיוויבב זב מזב תסר בכס עולב ומקבל אור בתלף ובתחדות שבעדן. עד שלא יזיק לו מ"ו, ותכל ומי ויתענג בו ממעלב למעלב עדי עד ובתכלית בביפך. עומדים בנגדו כ"ל מתלפי יח) עשו בבלתי כולך בדרך בתורב ובריבויים שבב ויתגאב מיד לבייות לתלוף ביניקתו ותמיזתו מתלף ותחדות בעדן נתלף ונכפך בו בתרב בזאת בנזכר לעיל ולא תכיב

יז) ולולא דמסתפינא מלכפליג בדרש שיסר דבריו ממ"ש, כייתי מבאר לפי"ז, גם בעין דוד כנ"ל שנקרא בשם תדמוני כנ"ל בבויו בלויר בראש לבכניעו בתמשב תליקי בנחל, כעומדים בתמשב תיבות שמע וכו' כנ"ל כמודע.

יח) מסר כתיב.

יט) ובכרח נתשב שס מחמת זב כל כד' תותיות בתחדות תחד.

ג) רק לח"ק (נח"ל"ק פ"ח כ"ל) וכאשר הוא מתחיל בחיבור ותחלות כנ"ל מסיים תא"כ בפירוד וריבוח יותר מדתו ומכ מתוק ונעים לפי"ז פירוש כפשוט מכתוב על רב (מלשון ריבוי) שמניח לדבר בחלק של הרשע, וגם בריבוי. (מספר) בחלק תבין מרחוק בלירופו פירוש כדרש לפירוש בפשוט, בכתיב נלר חסד לאלפים ובכ"ז מוסיף לנאר בכאתו את בכתוב בנאמר לעיני קנלת בתורה, רכב ג' רבותיים. [נאשר בדרך דרש יפרש לותו על הרבנים דקדושה ובפירוש בפשוט יסיבב למספר בריבוחות] נאשר בכח ריבוייהם דקדושה לקבל חור בחלק בקדושה, מבטלים ומכניעים לאלפי עשו שאינן כמוב"פ :

לט) **עוד** מלאתי דבר נפלא נאשר מוכרח לבקדים לזה קלת בקדמות (בחות אחר חות) :

מ) **הקדמה** בראשונה חות בשם בלינר במוב"פ נאשר בב' זלעו"ז בנ"ל: נרחב מבואר שרמו כן בקדושה. ונמלא לכ"א מישראל בגלוים לבבד (יט) לינר מיוחד. כשפיע לו מבבד את ברוח חיים לבשלמת מסריותיו כי גם הם בספר בד' יסודות ומדותיהם חיים ונמלאים רק ד' לינרות היולאות מד' חותיות בשם שבגן התורה בנ"ל עיד נפרדים ונתחלקים לי"ב לירופיהם שבי"ב נשיאיהם ושבטיהם עד שנפרדים ונתחלקים לנ"א נפרטיות :

מא) **הקדמה** שיש שנרחב מבואר בכלבנ"ל שבד' לינרות בכוללות בנ"ל בחקלחית ושופטות מיתי בכשפטה, כן הן בד' נהרות ויולאות מבגן בכללי חשר בו יזל חיש מבטדן במוב"פ :

מב) **הקדמה** שלישית בשלאתיתי בנ"ל מדב"ק (בחות כ"ח) שכל זה בחאמר, סובב לקריאת כי"ב נשיאים שבחורה, ומנגד חבותיהם שחיוה בשמיני (מדב בשמינית) וכלאה מוסיפים יקרלאים עד פרשת בעלאת חברן בבחן לנרות חמ' שהוא למעלה מכולם בחדת כי"ג בנ"ל, שב"ז מכוון לדברי בחר"י ז"ל בחדב בשמינית נולר וכו' שהוא בכוללת לכל בחדות בעולות ובאות עד נקב חשר לפי כ"ז ובכל בנ"ל יש לנחר בזאת בחדב, נלר ח'סד לאלפים, שהוא היותר עיקרי בחקיהו [חדת כי"ג] שבנ"ח"ל, ונכר בחדן בנ"ל :

מג) **הקדמה** רביעית, שים לנחר מכיתלי דבריו בנ"ל בענין בכתיב ויעל חברם ממלריס וכו'. וסיף בכתיב וחברם כבד מאד בחקב

יט) כפי יתרון בחדב טוב שבו (בקיום ולימוד בתורה) שנמלא בנ"ח חב שחין בחבירו בחיבת חזב בח"ח:

כ) חלב בליריפי חותיות חלאתי בדברי בחקובלים ורחיתי שכם חבוחרים בחסלת פירושי שבזב בחאמר חניח ובינ, ובשובר דבריו ממ"ח יש לבוסיף ולבחר שזב ענין בבעלאב חתכלית בירידב לר'ל'ן' בחובא בח"ח.

כא) גם טעם חעין זב חלאתי בדברי בחקובלים ורחיתי וכו' כנ"ל.

כב) זב בדיבור שחעתי חת' חח"ם.

וכו' שהוא חב שבעלב חבלינר דקליפה, חלקי רוח בחיוב לבפך לותם בעלמם. חל"ב"ר' לנ"ו"ל"ר' בנ"ל, כ) שהוא בלינר בכולל שבקדושה חשר גם רוח חעין בנכר ובלינר שבחדת ונקב בחזיל חימי בשפעב חבעדן בנ"ל לבויות כ"ח חבס נקרא חחחת זב בשם חזל כח) וגם חגב חורחת תבין בכ"ז חרחיק בריחחיח רבינו ז"ל שנקרא בשם נחל בעומד בח'זלות ל'יולר ח'סד ל'קב בנ"ל כנ) ובשלמת בתיקון יכיב בל"ל בן דוד בנ"ל חשר יפרב חשרשיו, ויונחו עליו כל בחרבע רוחות בנ"ל בחובא חזב בלות בנ"ל :

מד) **בעומה** ברמז חשר חלאתי בח"ת בקודש יש לנחר בעניו חור בחמיבי בלפין בעדן בעליון חשר בבאתי לעיל בחת ל"ב שהוא ביריבתו לחרבע רוחות בעולם יבבין ויתחבר ברוח בנבחר חבולם לבקרא ג"כ בשם לפין וכחו כן יסיד בחמשי בנ"ל, יכיב עיקר יחודו, ליסיד בנבחר חבולם לבקרא בעלם שם ברוח, והוא רוח כ' שנזכר בבתיב בנ"ל בקדמין ובראשון לכל בשלשב רוחות שבזכיר חא"כ :

(**וזאת** בכוללב נשמע חלעיל, כי חותיות בשם חשר לכל דבר ולכל חדב, נחלאים (ברוחניותם) בעלם כל חדב וכל דבר :)

מה) **ראשי** פרקים חביחורי בנ"ל בחותיות בקדמות בדבר בביכור ע"י בעדן (הוא בעין בחתקת בדין בשרשו בחיבת בח"ח) כי בבורת חיבך ידין חבשתרת עדן חבחתו, ותעלומת דרכיו חשר בשם יגלה בשתרב ושבחב ובעלם בדעת לחכמי גן בחורב בנחשך חשם) בחכחיבים וסיתריב בדבריבם ז"ל חשר חלו ואלו וכו'. והוא בעין תעלומת דרכיו חשר ביקש עליבם חשב כוריעני גא וכו' חפני חב רשע יטיד לו וזולע, ולדיק ורע לו ונבלע, ואם בית עולב לשם בבן דוד שחנו חחכים חלין, בית ממחיק ומבטל זב בדין בשרשו לבתגדות בחדוש ולממית גם לרחשית חלופיו בנ"ל שלא יבית עיד פחד מחתו, ולבריס קרניו בכלל ובפרט עדי עד :

בנסבב בנ"ל שייך לסיף בחאמר שחמ"ז.

כ) חלב בליריפי חותיות חלאתי בדברי בחקובלים ורחיתי שכם חבוחרים בחסלת פירושי שבזב בחאמר חניח ובינ, ובשובר דבריו ממ"ח יש לבוסיף ולבחר שזב ענין בבעלאב חתכלית בירידב לר'ל'ן' בחובא בח"ח.

כא) גם טעם חעין זב חלאתי בדברי בחקובלים ורחיתי וכו' כנ"ל.

כב) זב בדיבור שחעתי חת' חח"ם.

ביאור הליקוטים

זאדה והמשפטים סימן ז׳: תהומות יכסיומו סי׳ ט׳: צוהר תעשה לתיבה סי׳ קי״ב:

ע״ין להחולה תהומות יכסיומו מה שמלתי בגייר בפ״ע.

מזריחת פתור שבדבריו סק׳ בפתח בחיבה סמוכרח לגלות ולעלות מן סחושך סיסובב סכחוב בחזכרם חזאת בעלמא לכסים כפתח בגד כסבא כסייך לה כפי פרטיות כגפא בל סחפלל חזה. גראה מבואר בפפתחים שב סחושך וכטומאה שפתחים לכבא לעמא מן זלע״ז בכסע״ל בכגד כפתחים וכסערים של קדושה סמובא שם. ואם יבואו במספר י״ב בנגד י״ב שבטי יה, אבל גם עוד נחלקים כפי פרטיות לוחיותיהם של כשבטי יש לכיות במספר מ״ע כידוע. וממילא מבואר בגם זלע״ז בכסע״ל ויחלקו ויבואו גם פתחי כטומאה כנ״ל ג׳׳כ במספר מ״ע:

[אם מין דרכי לבא ממאמר ע׳ לחבירו כנ״ל בכקדמה אבל זה במאמר נראה לבוני כל שכוח מחובר למאמר שבסימן ט׳ [על בכחוב תהומות יכסיומו] ושניהם מחוברים למאמר שבסי׳ קי״ב ניכר חטעה לחיבה אשר מוסרנ״ת זנ״ל כחב לוחו כפי שבמע מפיו סק׳ את בכבגד הזאת בבניני וסגנון אחר מכפי שמסרה לו בכתיבה ידו בעלמו שבדפסה בסימן ט׳ בנ״ל]. פריעת שפיותיה זה בחי׳ שחפלה כמ״ש חדני שפתי תפתח וכוי לכלומר ים לחפלה קלח מה שבשביל שכחוב הזה חדני שפתי תפתח שמקדימים לפני חפלה נכנס ונקרע לכל חפלה על שם הזה פריעת שפיותיה אבל מרחוק חבין בכל זה כפי דבריו סק׳ שבסימן ט׳, ובסימן קי״ב בנ״ל בכל שפת סדיבור וכל תיבה שבחפלה הוא כפי שפתח שנפתח בחתיות בחפלה בשם אשר סביב יחסלכון [כרוס זולת וכו׳] כמוב״פ וממילא מבואר הזה בעיקר ובכללות של חפלה ובע״ז בעלמו מקדמים ומבקשים על שפתיהם הזאת לפני חחפלה בשכחוב חדני שפתי תפתח בנ״ל: שחכלה פרוטה וכו׳ שיהו חפיקורסים וכו׳ כשחכלה זאת וכו׳ גם על זה יש להחפלה קלח כי הלא מבואר מלשון חז״ל בנ״ל בשפרוטה חכלה: אבל כפי שמבואר מדבריו סק׳ שבסימן קי״ב בנ״ל שאע״פ שפתח נאלץ תמיד בשטומאה ושחשך לבוא ולעלות: מחמת שגם כל עשם שמחולה כיא בחושך וכטומאה הזאת ומליאת כפתח שבא הוא ע״י בדחיה [במדחים ומכלים את שחשך ע״י חור שאמת] שייך הזה גם לשון בקיעה [שמבקע בדיבור שמאיר וכו׳] וכפי סיולא לנו מיבוא כפליאה כרחשונה בנ״ל

אוניברסיטת בר-אילן 19/08/2018

כוונתו סק׳ שמבנה וקורת לכללות שנפשים ושחפלה על שם כפתח ושחקיקה ושחשרון ושכליון הזה שמכלים ומדחים מעשה חושך שכים ומבשה מחילות שאפיקורסים ושקליפות שסובבים שנ״ל מסמוב״פ שפיר לאמרו חז״ל בלשון כליון על עשם שפרוטה מאחר שבאמת יסיו כל שכליון [ושבירה] ופתיחת כפתח ושפרוטה הזאת מן שכים ומבשה שאפיקורסים בעלמא שפשם ויכלו ויאבדו כנ״ל:

להשפיע חיות לכל שלשה חלקי שעולם וכו׳ בכל שענין הזה מבאר יותר מ״ש לעיל שכל שחיות מקבלין מחפלה: עולם שפפל ועולם שכובדים ועולם שמלאכים וכו׳ מה שלענין הזה ובמאמר הזה מחלק את שעולם לשלשה חלקים שהנה מבאר בשכחוב בנ״ל דרך כוכב וכו׳ ועל פי שמאמר חז״ל שפשיע ע״ז שאין לך עשב שלמעלה שאין לו כוכב ומלאך שלמעלה וכו׳:

לא זכו לפי״ז לבחי׳ חפלה הלה ויעקב ובניו מבואר יותר לפי״ז גם דבריו סק׳ שבענין שכחוב בנ״ל ואני נחתי לך וכו׳ כי יחדון שחלק שזכה ונתן לו בפ״ז סוף יחדון שחפלה שנחתה הזה על שאר לחזו גם בשם שמבואר בשכחוב הזה הלקח לוחם מיד שלמורי [זה עשו] יבאר יותר מה שכחוב לעיל בפירוש שחיבה בלשה וכו׳ שזהו רומז על שקליפה שמעכבת את שחפלה [ושוחקתו לוחם לעשות כידוע וכו׳] כי ליד בפיו:

ואלו בני חדם וכו׳ מבשים את שנם עם דרך שעבד וכו׳ שפוגמים בחפלה וכו׳: כבר רמזתי לעיל בד״ה שחכלה וכו׳ שהזה מבאר את שכחוב שביד רשעים וכו׳ [שהיא ע״ז לענין שקליפות שמעכבים את שחפלה] לשבין מהל ומליצה גם לענין שרשעים בעלמא:

מפני מה נברא וכו׳ פתח שחחתון דיפיק ביה לא מיסתייעא מילתא וכו׳ פתח יתורה וכו׳ של חביבו שגבוה ממנו. לרמז קלח בדבריו שק׳ שלשה שוב נשוב לגד לוחיות לשוסיף ולבאר גם בשאר דבריו שק׳ שכ״ל בפנים ולחלק את דברי לחלוטין ולשטרים: [ג. בדבר שפתח שכ״ל של שעלוי ע״י נפילת חביבו שלמעלה מאתו שלכאורה מה ועשה לפי״ז שגדול מחבריו שאין למעלה מאתו: ד. סיא בדבר שפרוטה

שבכים

דבבים שמרמזת על פתחי שפתי שהפלא וכללות פנסוס שמתכסים בגלותינו מבואר לכאורה מלבון שמחז"ל מן בן דוד בא עד שחלא וכו' שלא מבינ זה לענין ירידת פנשמים ותדרבת בתרנו ובינותינו מבגלות נזכה לברכת שפרועה שבשבים שזה בעלמו] חלון א' סוף בגוף שמאמר חז"ל מפני מה נברא שעוה"ז בב' וכו' שחינו סוחר למס שמבואר מדבריהם במ"ת שגם בשעת מותיות בחורה נברא שעולם של כי גם שם נכללים בחות שם"ע היא בעיקר שבשחיבה ותותיות שליבור במוב"פ שבש"ע היא בעיקר שבשחיבה ותותיות תמ"ס

מסיוחס בס' מילחות וכו':

חלון ב' סוח מה שים לבאר מסוד תמונת שס"ע שבשני שפחחים שכ"ל שגם זה יצחר יוחר בסוד תמונת שמ"ס וכשמך שעליסס ביחר לעיל בדחז"ל שמפני שבשם עמדו גנם שכוונחם שמפני שבשם עמדו גנם כי ממש שפחחי שס"ע בן שם שפחחים שבמחילות חבך שלעת ושמבשם שמסביב בנפש ותפלותיו ים לבאר ג"כ שבסיבוב תמונת שמ ושמשך מין שוס פחח כלל לבל בזכות שלעת ושזכרון עד שזלט"ז מחגבר שבשמם ובלבולו שלעת שע"י כרשעים ושקליפות [מרשם מסיבישם. שנחז שמו מבחותיות שלחם] ולייטן חת שלעת בעלות בנחש שב"ח"ס שמוב"פ [שבדרן ומסבבן לעלת בחמת ושחבמש דקדושם] כי גם שחיח מחוסר בפחח יחירס שנחגלח בילילחת מלרים שמוב"פ ושין בס רק שפחח שחחחון:

שבש לא חיסחייעא מילחא לשוב:

ואחר שב' חלוות שחלא לחסדר לפני שמעיין ז' חלוות שבשם ז' פלילות שמחייבות בשערי וקשרי דברים שק' חלון שפלילה ט' סוח מה שנרחה לכאורה שדרכו שק' בכל מאמרי שרבב"ח ומיושבי וכו' לבליט חחלה לפני שמעיין לח כל שבשגה שבשיט חחלה לפני שמעיין לח סזכיר כלל שמאמר שבשימן ט' יצח לכאורה מדרכו סזה כי בנוף שבשגה שבליט חחלה לפני שמעיין לח סזכיר כלל מבחי' שפני כמים לבך וכו' ושם לחמש ים לבאר שבשחיבה סזחת סוח בעלם בחפלה וסזה מה שבחב חחלה שע"ח לזכות לשחפלה כ"ח ע"י שהורש כי מסיר חזנו וכו' חבל לפי"ז ים להחפלת עוד יותר בשה שמבאר מאמר שרבב"ח כמה מרחקינן ממיח חמיח פרסי חשפ חומשי חורש וג' חפלות מאחר שחיש דומים כלל בשפשקחם לרחקם מבחי' סזחת וסח חיוח חמשפ ח' חורש שיך לומר שבש מפסיקים ושסברת לזכות לפס בחחילה חבל חין שיך לומר על סג' חפלות שבש מפסיקים ומבדילים ג"כ בינינו ובין שבחיבה סזחת ושסברת לזכות לפס בחחלה מאחר שבשפס בעלמס ובחוכש ממש כמלח שבחיבה סזחת כ"ל:

חלון שפלילה ב' מה שבחילה שבגילה שדמו"ר ז"ל למוכרכ"ח ז"ל לח בשבגה סזחת ומברש לו בבחב ובע"פ לח דיבר כלל מעניו שפחח יחירס כי בחחלה נרחה ומבואר מדבריו שק' בלבון בחש שבפחח שפילה של שחדש ים יכולח גם לעלות ולח לחלק ולומר שמוברח לעליח בפחח נפילח שחדש שגביס מחחו וגם לחה שבשהל לו מבחמר חז"ל שכ"ל דקדק וכחב שלח שבוב לו ע"ז רק כלאחר יד:

חלון שפלילה ג' מה שגם מבשבמחו על שקשוע סזחת נרחה מבואר שמחילוע ופחחי שס"ע שן שן שפחחים ומחילוע שחוכך שכ"ל ובחמת בוודחי מחילוח שלוח קלוסות שן ושין שייך לכנוהס כלל בשם מחילוח שחוכך שכ"ל:

חלון שפלילה ד' סוח בחה שבחב בסימן ז' על חודות שבחוב שלח לחיך רועים בשבם סוח בחי' לילית שבבואר מבחיב ויקח שם וכו' כי שפי שלבאורש לח יבי' כל דבריו רק ט"פ מאמר שחיקונים שבביח ע"ז ובחמת לח מבואר מבש רק שבשמלה מרומזת עב סלילית מבייחס בחיקון שבמלה חבל לח שמפני זה יסיו גם שבשם עלמו רומז לסלילית:

חלון שפלילה ס' סוח כפי שמבואר מדבריו שק' על חודות · ירושה שלרן שנחלקק לשבטים בשיוויסס זה מזה ושמבווינים שס לשערי שבמים שמלירים בי"ב זה מזה ושמבווינים שס לשערי שבמים שמלירים בי"ב שמזלות שמוב"פ וכפי שנרחה מבואר משבחוב שמביח בעיון זה ושני וכו' שבבל זחת נחעלה יעקב בסורבחו ליוסף בשם סיחרון שבחלקי שלרן שבוח בחפלה שמוב"פ ועבש סיכן סוח שבער ושמזל וגוסש בחפלה שמבוון לזה כי לפי"ז מוברח לביוח מספר סי"ג בכ"ח מחלה ובחמת מבואר בפנים בלח נמלח בשם יוחר ממספר כי"ב:

חלון שפלילה ו' סוח מה שנרחה לכאורה לפי שכ"ל בחוחיות חיס שבחית ושמס שחומש סותרים זה לזה בחמונתם.

חלון שפלילה ז' סוח ממש שבחחלה מביח בעיון זה חת שבחוב חלוך ושח"כ בסי' ט' שכ"ל מבחר וכותב שע"כ נקרא ע"י חלך בעיון כי בעיון סוח נשוח סוחר:

וכדי לייבב חת שפלילות שחלא בח נבוח בשערי קשרי דבריו שק' כפי שנשלך חותם לפי שמעיין זה חחר זה:

שער א' סוף מס שמבואר מכותלי דבריו סק' שעיין בכתוב כנ"ל ופתח סחיבס בלידס [בלך שלב בשער שבעו בסייך לג] שבפתחים המוכרחים לעלויות סחפלה כן כן בדוגמת בפתחים ובשערים לעלויות סחפלות שדיבר מסכ בחחלת דבריו סק' שבסי' מ' [ילטפי"כ יש חילוק ביניסס כאשר ירמז לקמן מסמוב"פ] :

שער ב' מס שים לבאר במל שמוב"פ בסי' קי"ב כנ"ל שבחעלעות בפתח יש ביכולת לסוליף גם בפעות לחרים שלטפי"כ מוכלח סיסי' גם לפעות סלחרים סיוללים על ידו לחערוכת דלחתל בחיוב נקודס שב לחת כי לולי כסכרח סזס סיס ביכולת פתח שלדיק סמחיר מעלמו כמו שסמם לסוליף ולסעלות טי"ז לגמרי כל סחפלות שב כפעות ממלר סגלות וסמסכים שטי"ז בעלמו סיו עולים ויולחים לגמרי גם כפעות בעלמם ולסגלל מכס לגמרי בגחולס שלין לחרים גלות כאשר ירמז מזס לקמן מסמוב"פ : וגם יש לבאר עוד שיקודות שלחת שלם שים בסס מסלחטרוכת דלחתל כן כן גיוכי שלחת כפשחות לחלוקים כנ"ל וכמלחת זס מוכרחים לסחקשר לשלדיק שכות לבד סחחיר לכס ע"י סחלוקות שלבס ומעלס חוחס [כפי מכות כחלוקות] כל לוי"ע שבשר וספתח שבלדס בפרטיות ובכללות שבשר כנ"ל מסמוב"פ ולאשר זס כל תיקון סחפלה יבואר לכו יותר מס שנוכרחים על ידס יחיד רוכב ערבות סמוב"פ וזס סוד סניסוקין סמוב"פ כי כשדיק בעולס לחדות לחיוחו ובללויחו שטי"ז שכ' לורי. כמוב"פ לין שייך בו עוד חערובות וערבות בניוכין כלל ורק בניו שלא זכו עדיין לזס שלחת שלחיחי כס בעלמס נשחיס זס מזס בשיוויי גוכי שלחת שבשם : גם לפי"ז יש לבאר שמחמת זס בעלמו מחגברים עליסס שביוויים שבחשך בשקריס לגמרי שמשם סחחבות זרות וחכמות בשבע שבי"ב שמזלות וכוכבים בנחבים מכס כמוב"פ ושמחמת זס גס יכי כל סחיקון וסקלוסס שלשם רק שלמוגס וסנשים וסחפלה שמוב"פ ושבחקשרות לשדיק כנ"ל לקבל מחחו חוד שלחת וסחכמס שלז דייקא ליחקריחו בחיקון שלמוגס וסחפלה וסנשים כמוב"פ : [כלשון סזוס"ק נדק וכו' שמוב"פ]

שער ג' סוף מס שכאב בעיון שלבן סיורד להמלילות שסוף בסוד מ"ן ושרשל ויעקב שמוב"פ וכפי שממולח מוכן שלט"פ שנכלל בשיד שלבן גם בניו שבל שביקר סוף שלב יפרשל בעלמו שסוף שכלול מכילס ומעלס כל חשלב בשפתח וששער שסייך לו כמוב"פ וכפי שמבואר מדבריו שק' שכ"ז מטועם ועשם שלחת שלו [להסיר כגון שבשם שמוב"פ בסי' קי"ב בחלוקי שלחת שבחפלת נפשות זרעו דלות לכס מגרשם כלוס] יבואר לנו מרחוק גם בנפלחות שדוגמת וסמשל שבמשיל חור שלחת סזס ל'ליבן טוב :

שער ד' סוף מס שנרשם לפטי"ד בשם שסקדיש לסודיע בחחלת דבריו סק' שבסי' ז' על חודות ישקב וביוו ירדו מלרים כי שם בחי' בניס שטר נוסחחות שלחפלה וכו' שגם בזס מובן יותר מס שבשרם לת שבחוב ויחסף ישקב רגליו וכו' על שמיפת ועליות שלחפלות כל לחת לפרשם [כי סוף גרס לכס לת עליחס וחסיפחס ט"י שנשפוו בעלמו נחעלה וגחסף בחליות שלחת שבי"ל מסמו"פ] [וזס מס שכללתי גם בדברי שב"ל שמבוארים עוד מכשם מקומות בדבריו סק' שחלקי דיבורי שחפלה סן סן חלקי שנפשות בעלמס] וגם לפי"ז יבואר לכו יותר מס שזלע"ז שרשעים שנחערבים בזו [מחלקי שלחומות כמובן בשמ"ן] שם בעלמס שקליפות שמעכבים לותס בנ"ל בד"ס וחלו ב"ל ע"ס :

שער ה' סוף מס שנודע דברי שלמו"ר זלל"ל על חודות שבחיוב שפכי וכו' שמוב"פ שסיס רגיל לסזסיר ע"ז לב"ל שיספוך לת לבבו כמיס נוכח פניו יח' גם זילת שחפלות שמסודרות בי"ב נוסחאות כי לפע"פ שבל נוסח מכוון בבוונת שמדות ושספירות כפי שבשר שמיוחד לו בידוע לבל בשיבת שקליפות לאשר יסובבו בדרכי שבשרים שלבס נשרומס ע"ז משלת שבחיוב שב"ל שמבקש שלדס מלבו בבל עת בקשם חדשם כי אז לא חעלס בלל בדרכי שבשרים לאשר יסובבו בשם שמעכבים ושמסכים שב"ל ויהין סוף וגבול בלל לסדרבים שחדשים לאשר יחחדש [כפי שתחדשות שבקשות שבב"פ] לזס שבשר לס"ו ח'ירי לבד :

שער ו' סוף מס שלשיבת שפליאס שב' שב"ל נשיס לת לבבו למס שבחב שבמשכיל שמבין יש לו להשפלל בל ימיו שיזבה פעם א' בל ימי חייו לדבר דיבור א' של לחת לפני ס' בדלוי לאשר מבואר מדבריו שק' שלבס שמאד מאד שחוס ועשה מלחנו עשם שלחת שזס כי גס מלבד מחילות שחוכך שבחיי שב"ל [דמחמס גופיס וכו'] בחחוות ושחצוות רעות ושפוכות לגמרי מן שלחת עוד גס לאשר לחשר שלדס שלליב ויחיץ בשלחת נעשם מלחו זכות שדעת ושחכמס על שלרת שלחת שלחיחי שב"ל [שע"ז יסובב שבחוס שב"ל מסלת שלחת תודיעיני] ועוד לבב כ"ז יש לבאר בע"ד שלט"פ שדרך בלל נחשבים פי' שלופנים

סתופנים סתלב לבטלמס לחם לחבל בפרטיות מחולקים
סם זב מזס וסתופן כ״ל בסות סחוסך בגמור סבות
בעבן וכו׳ כמוב״פ מסבך וחולך בג״ מחילות סחית
סבו [סברמזים לעיל מסמוב״פ על לודות ג׳ מחילות
סס״ס] וכעין סמובע במ״ע על לודות בג׳ מחילות
[חבך עבן ועדפל] סמחקדמים לפני סקדוסס וסבבל
זעם לע יסו׳ כל מסגר בסיבוב [מסר סביב וכו׳]
סמוב״פ דק בסתופן סב׳ כל״ל בגס כתסר נוגע לסתדס
וחבן בסתמת לומו יודע טלת סתמת שתע״פ שבפי
חור בנוגב בזס החבב לפתח [כבתמונת סחית סנ״ל]
לבל דייקע לפתח בזס הטלת רובן בח סמדמס בסתמת
סמדומס בטלמו עד שגורס על ידי זס גס
חמונת במ״ס סהומס שבו כי גס תע״פ שלע תסי׳
כלב כרביעי בזס דק כמחילס ופריסע קליפע [כעין
בפרוכת סמובע במ״ע] לבל דייקע בפריסע קלסע
בזעם [שסית ג״כ כעין פתח וקלע לממ] קסב וכבד
יותר לבנות על בקדוסס [כי כל שקר שתין בו לממ
וכו׳ וכ״כ לע מיסתייעת מילתא ולע עייל לחרטע עד
שמוכרח ובקל יותר לבוא על בקדוסס בסחירת ושבירת
סכותל ומחילת בסבר וסחושך בגמור בס״ל בסחגלות
פתח בסע בס״ל שבירס [מסר זכיו בילילת מלרים
סמוב״פ כמובע מזס במ״ע] שבות בשבירס ובשיורד
לגמרי בדחס בגוף ובטבע כמו״פ. ותולס לפי״ז ממילא
מבותר שעדיין תין דומס סילילס וכגתולס בזעם
כגתולתיו בעתירס לסיות ע״י בן דוד משיח בעצמו
סמוב״פ כי סוע שיכיר לפלע יוצע בחלית שבירור
וכלילון להלכות סתרי״ג טעין מחושך ועריב סרבעים
וסקליפות בס״ל עד שבוטע על בקדוסס דייקע בפתח
בחחתון כי בממת לע בחליתו חז״ל שתין שום תופן
כלל לבוא על ידס כי לע לממרו בלבושם רק לע
מיסתייעת מילתא ובלסיבת בסיוע שמסייעין מלמעלה
להבע לטבר ולעלת מבטומאס על בקדוסס עבדי ליס
בפתח בירושלים שבלד תבל זס בטולם טל כולס ובטיקרי
שבכל נפשות ישראל תין לריך כלל לת בסעד ובסיוע
דלעילע טל בפתח בירושלים ושוע שיכנס לקידס בקדושים
עלס שממת טל בתורס ובלוחות שמוב״פ בבירור
בעלס [כעי״פ גורל] ברוח כ׳ לבד ע״י פתח טל ירידתו
בעלמו לשבר גס בתחלה לע ירד לשס רק כדי לבורות
פתח בתשובס לכנפשות שתחתיו ועוד לפי כ״ז יש
לבחר ג״כ שתיוב בסיוע דלעילע כמניע ומחיר מבחמת
להלבנס ובחלון הוע טוע תור בסיוע דלעילע טל בפתח
בירושלים שמוב״פ וכן מבותר מדברי מוסרנ״ת ז״ל
בבלבות שעל בתורס בזאת שזס בפתח

אחת/20/08/19

אחר התכנות

נ״א - ה״א

בירושלים סוע בעין בתרובס ובחלון שמוב״פ ומס
שנחשב במדריגת בעלין לבסיוע דלעילע טל בפתח
בירושלים נחשב בשעבר בסיוע, וכניסה בפתח בירושלים
בעלמס כנגד מדריגת חבירו שלמעלס מתחו ומלבד מס
שלפי כ״ז יתוייבב לנו בפלוגתס סב׳ כנ״ל [מס שנראס
בחלב מסבחומת לנומו סק׳ שתינו מדבר רק מבבניסס
שע״י פתח בנפילס לזס שהדס בעלמו] ותשר בית
שבניסס בעיקריות [שע״י לחת שתבן טוב במובע לקמן
לקוים כלי חס סגוף שמוכרחים לקבל חור בחמס
כנ״ל בנרמז לקמן מבמו״פ רק שתעפי״כ בפלוגת
ובשתיר החת לשונו סק׳ לסודיע גס בתחלה מבפתח
בירושלים בנ״ל על שגס זס ענין בתוון בנ״ל מבמו״פ]
עוד נרלפע״ך שגס בללו זס מוכרח לפרש כן דתו לע
תימע שבי תיקשי לך ג״כ על לודות בפתח בירושלים
בפי שמבתר שכ״ע מוכרח לבנות ע״י בירידס של
חבירו בגבוס מתחו כי לבתורס לפי״ז מס יעשס בגבוס
ובטלוון שבבולס בסות מבס מבית בנ״ל תבר במוסו
לע קס עוד בישראל ותס הקנת לת תלמידיו לעלות
בפתח ירידתו וכן למעט יותר ממבס ניכובע וכו׳
שבל לת טלמו לע תקנת [מתחר שמבותר שגס בוע
בעילס ורוממות מדריגתו ישוב ויבד בתיזס שניתס ת״ו]
לע ודתי מוכרח לפרש בנ״ל שתס מפגס ובשתתת
בעפבות שתחתיו מוכרח בתונס לירד ג״כ עמבס
בגלית מלרים כמו תבן במוב״פ לבל גס בתוקף בירידס
ובחושך בוע מתיר מעלמו בתפלתו כפי שתמס לבע
בעות במס [בסחומס מבפרוכת שבגד בדביעי] עד
שתחספך ותכי׳ בלורת מ׳ פחומס [בקרן שלבסון
ובפוגס גס למעט בבירור בעוגס כנ״ל] ומלבד מס
שזוכס ע״י לח״ו ב״ס בלמיים בגוף ובפס יחדיו בנרמז
לעיל מבמובן בפנים עוד תלרף לתמונת בחית ובמס
פחומס שבו גס תמונת בסע בל בעפבות שבחתיו
ובלבות עמבס דייקע בשלס בפני סיומ״ס שבו :

שער ז׳ בוע מס שלפיכ״ז יבויתר לנו ע״כ שבתפבות
פתח בירידס בעלמס לעליס שעל ידס זס
זס בעין בל בתבן טוב במעלתו במוב״פ שבפך
[מדומס בתרליות שלו] לתתיר מעלמו ושלפיכ״ז עוד
יתוייבב לנו גס בפלוגתס ס׳ כנ״ל כי גס כבר רמזתי
לעיל שתע״פ שבלימות בבללות בעלס תור בתמס שבפי
תורי בוע לבן דוד משיח לבד [מסר בביכול
יהדמס ליולדו] בעולס בחושך ירידתו שבפתח בתידס
לסייע מלמעלס ולבתיר בתרבת בירידס בזאת בעלמס
למדריגת פני שלבנס שבבל בנפבות שבתחתיו לבל גס
בס [בקבלתס שמקבלים מתתו גס בוס בתיבת מזס

Scanned with CamScanner

במ"ח] נחסבים כ"ח בנגד חבירו שלמעם מאחו כפני סחמס כנ"ל בעומד בירידתו מעלמו כי גם בשלמת שניתן ליעקב כמוב"פ זרחס לו בשמש כאבן עוב כנ"ל כמאיר מעלמו ואינו עולם כלל בשער י"ב חלקי סירח שבשפעות בניו כנ"ל כי סוף בחיקון "תפלת סחובך שלו כנ"ל ועלם בשער שמים שבקודש הקדשים שנרמז לעיל בסוף סחום ועולם מעין כל עד שאין סוף לופן לבנות לקרוח לאחו בשם שער כלל : מכחפשעות כפרוכת שעליו כנ"ל ואין לנו סוף אפיסף כלל בכניסחו וכלליותו ע"ז בלוחות כאבן עוב כנ"ל לשער בשם יסי' גם סיבוב חמונת כמס וכשמך בעלמס בנס שלמעלס מעבע י"ב המזלות שבשפעות בניו כי שם סוף למעלס מן כמקום וכזמן [עד שכל מדס לף יסי' וכו'] וסוף סוף בית סחפלס בעלמו סיסי' נגמר בניו ע"י בן דוד כנ"ל לשער יוסף לכוין בחמלעות נקודת סלילס וכחובך כנ"ל ולקוס ולכוון לז בחפלתו וספיכת לבבו כנ"ל כמיס עד לשער שמח וכמשם לת מעחו שמוב"פ בבכייתו ודמעותיו על נפשות זרעו וחלמידיו כנ"ל

שער ח'

[שסוף לגמרי למעלס מכעבע] שמוב"פ שלע"פ שזרע בחמת יסוד בחלת שמוחין של כלדיק כמוב"פ לאל גם בשם בעלמס נחעלס בנפלאות בחכמס וכחמת כחמיחי שלמעלס מבחכמס ומדעת שנחגלס בעיני כל וזס זס חכלית בחיקון לחיסרון ובלבול מדעת בסיבוב כרבעים כמוב"פ לשער גם שורש יניקתו סוף מחעלומות חור בחכמס כזס שמעלס תעלומתס בחשב כמעדר בחכמס וחוכך מחילות שלוחיות כנ"ל מכמוב"פ שסיף היף מדת כשמונס כמוצע מזס במ"ח וכשער מרחוק חבין לפי"ז מחיקוח דברין שכ' בשכחוב שמציף ע"ז ושמונתך שביזיתך כי סוף מדת שלקוחו יח' שמכתרת וסובבת כביזול למעלס ממדת בחכמס שהיף סיף בסיבוב וכלבוש של כלילית שחע"פ שלעלמוס יחשבו כנגד גוף כמוחין של בחפלין כילוע לאל בשם דייקף נחגלס מדת בשלש עשרס של בחפלס לשער בשם יוסף כנ"ל בזכס מפשר כל לחיו כנ"ל ושם הכלית כיחוד של עלת בשמת וכשמונס כנ"ל עד שפ"ח לחלק ולשבדיל כלל ביניכס כי כשמונס וכחפלס (ס'פכי כ'מ'יס) בעלמס היף סיוף עיקר כעלס כעולס על כל כעלות שזוכים בכל דור ע"י שכחקרבות לכלדיקים בתופן שיסיו ביכולת לקויס על ידס חרי"ג בעטין שבשורס שבגלס כמוב"פ כי חע"פ שגם שס יסיו בעלס בחמת לאל עוד מוכרח לשס פנימיות עלת שנ' חפלות ופנימיות דפנימיות של שבחי' שפכי וכו' שכ"ל שזכס ושזיכס לזס בן דוד בעלמו עד שיחיר כגוף של כ"ח כלור כשכמס שלעחיד ולשכבות גנגל בחמס שלא וזס סיחס כל עבודת מדמו"ר לעכר ולזכך ממקומות ס"מ פתח כגוף כנ"ל (חסר) כי לסיפך ח"ו שם לוגס זוכים לזככו בעלות שחורס ובעלת בחפלס כמוכרח לקויס עליות שחורס בעלמן מחגבר מאד לשעלים לגמרי את שלור שנ"ל וכל שחחלת כגפילס של כ"ח סוף בפתח כשפיקות שבעטין בחמת וכשמונס כנ"ל כי אז כשופל שאדס בחרדימת ובלבול שדעת שבשפיקות בחלס מתגבר עליו עי"ז בעלמו חימס חשיכס גדולס שכס מח·לות סממלות ומטוגפות ועיקר שחיקון סוף להחבטל אלו י"ת בשפיכת שלב כמיס עד שכמטע חלל נפשו בדברו (כאשר ביאר בזס מדמו"ר ז"ל שזס לבד עיקר השתדלות) בתופן שחלל ותחעלס חפלתו מכמשכים שנ"ל כי אין חפלתו של אדס נשמעת אל"כ מסוס נפשו בכפו ואז בלי ספק יוודע אלו למחח שעלס בכל שחנועות וכדיבורים כאשר שחליט מדמו"ר ז"ל אחר שגולס אח שסשגס כנ"ל ואמר שע"י עלס זאת יכולין לשוח חיים כשר כל ימי חייו.

שער ט'

סוף מס שנלעט"ד לשיות חוזר ושונס בקלרס כביאורים כנ"ל כי לפי כ"ז יבואר לנו פליאס סו' כנ"ל וכן יבואר לנו גס פליאס סד' כנ"ל בגס קודס ביאור מאמר שרבב"ח מדבר מסבחי' שפכי וכו' לאשר זס סוף עיקר חפלת ועקב עלס בחמת שסוריאס ליוסף וסוליאס מיד שאמרי [זס עשו] כי ליד בפיו [חנקי כעוב וכנפשות שבחפלס שנ"ל] כנ"ל מכמו"פ ושם עיקר שסקר שלו לשדר ולשבר אח שחרי"ג עטין סוף בסיבוב כעבע וחימוס שגוף שנאמר עליו אלור כיצן כמוב"פ אבל מאמת בגס כל שורש ויניקתו סוף מאלן כיצן שבסיבוב שאמוס ונפלאות שזכרון ושדעת שבעלס שנ"ל יכיל גס מאס כל שמחקאס ושיעולס ע"י שלזיק כעולס לאס בקדושס ומבדר עי"ז בשורש ועבד כעוב וכבע שנפלאות בעלות שנ"ל עד שנאסף אלו כלי שגוף ומלר שבולי שאוחיות שנ"ל לקבל בשם בעלמס נחלת ארץ שאמוס וכנסיס בלי שום מלר ומבע כלל ויבואר לנו לפי"ז גס שפליאס סז' שנ"ל : (חסר כאן) וכן גס שפליאס גי ופליאס ד' יחיאבו בשל שנ"ל ממילא ועוד לף' מילין :

לא להוציא הנייר חלק נציג מהשייך להתורה הזאת.

פעם הרגיש מורנ"ת ז"ל גודל מעלת התפלה ממאחז"ל שהמלאך הממונה על התפלות צריך להשביע כל תפלה שתגיע מעצמה למקומה למעלה. נראה שגם הוא איננו יודע את מקום כל תפלה ותפלה.

ואלה המשפטים סי' יוד

אות א' בסבלתו רחים לסבת התפלה שמרומז בסכתוב שם משה וכו' מסתחיות שברחשי חיבות בפסוק תדני שפתי [תפתח וכו'] שאומרים קודם התפלה ולכאורה יתפלא מזה שמעיין כי בתמת לא יסי' בלל בפסוק הזה מעלת התפלה [זולת ע"פ שמנגן שהנו נוהגים לאומרו ולסקדימו] לבל בתמת גרתה מבואר שרחייתו הוא מפירוש הפסוק של הכתוב סיסודב בקבתו על בללויות התפלה והתחלה שיזכה בה לפתיחת פיו ובפתוי כרלנו י"ת: ועוד בזה תבין מרמוק בהפלתה דרכו שהנו סוללים בה בהכרך הזה כי בתמ שהסמיך לזה מלתר חז"ל שמבואר מלתו שגם כל קבלת התפלה מקושר ומיוחד לפתיחת ובגירת שפתי ופי התפלל [שזוכים מהבורת י"ת] [חסר כאן הסיום מבל ממילא ג"תה שבזה גומר רביני ז"ל רחייתו הכ"ל בזה הכתוב הוא עיקר התפלה:

אות ב' מה שמבואר מלירופי דברין הק' שבהבירת ובינול הע"ז שבתב על לודות ההתקדבות לגדיקים שמוכרח לזה מבאר וסובב למה שבתב בחלה על לודות ההכרת הסודיע להטעו"ס גדולתו של הקב"ה [כי זה בעלמו מהבירת ובינול הלוליהם הכ"ל] ובזה שערי תחכמה ת"ת להטעות כ"ת ע"י לדיקי הדור.

אות ג' בהמ שמייחד ענין התפלה להגדיק הבות לבד יודע להתפלל לת נמלת התירה בדבריו ע"י הקצר הכ"ל שבתחלה מבואר מדבריו הק' שלבודעה, הטעו"ס מלמותו ית' מוכרח העלות התפלה ותח"כ מדה"ק [ומפירושו למתר רבב"ח] שלסודעה ולהסכרה הזות מוכרח התקדות לגדיקים [כי היינו לך בכ"ל]:

אות ד' כפי המבואר מדה"ק בענין התפלה הכ"ל בעל ידה כל התכוות התימוש שבינוד קוב"ה ושכינתיה וסוד הבוללת הנם ותים (כמדלכי 19/08/2018 ותסתר) המוב"פ מבתר יוחד בבינוד הכתוב הכ"ל הנם הנם התים וכו' על לודות התפלה:

אות ה' התפ"י שלפי הכ"ל גרתה מבואר שהתפלה והגדיק הוא בסוד הנם ותים תבל טוד גרתה לפטנ"ד שכ"ז הוא מחמת שבל בחי' בלולם מכל התחינות כי בבללויות הניהם יחדיו יהיו בסוד השכינה ליחוד קוב"ה הכ"ל כי זה מה שמבואר מדה"ק שתין בינולה לבוא בגדולתו של הפ"י זולת ע"י הגדיק [התפלתו הכ"ל]:

אות ו' כפי המבואר בדרך בלל מדה"ק שהובב בבל הבנתו בזות על לודות הגדיק הכ"ל ושלבל הבלתי מקורבים יגיע קלקול גדול ר"ל ים להתעלה בתם שמרכיב בענין זה לדבר במדת הגלות כי לכאורה מה לי זה שהים מתקדבים להגדיק בהיבת הגלות או בהיבת לחרת ע"י מחלוקת לו ע"י חלוות וכו' לתר לין זה דרכו הק' להרכיב בחנם דבר וענין מיוחד בתינו מקושר בכתם הקדוים לכתר דבריו הק', ולולם בדבר עלתו שמייתן בהגדיק והתתקדבות תליו בעלתו לבינול ובהירת הגלות הגלות מבואר שמדת הגלות והגדיק הם לתי הפכיים כי זה לעומת זה מכוון ממת ובזה עיקר הקלקול של הסתרחקות מלתו כפל הפלים מקלקול המתרחק מלתו ע"י לתר מדות רעות:

אות ז' גם בדבר הגדיק הכ"ל מבאר יותר בבינורו ובלשונו הק' על לודות התפלה לייתתם על הם יעקב כי הוא הגדיק הממלא לותם וזוכה בם הכ"ל מהמו"פ:

אות ח' שהסברתה רות הגדיק הלב מבאר יותר בהבתו ענין התחוד הקורת לכל ישרתל על הם בית יעקב כי הוא בסיבת רוחו הק' הכ"ל שממלא הלב בל זרעו ודורותיו:

אות ט' גם בבל הכ"ל תבין מרחוק לבאר ולייתד לת הפליהה הים להתפלה בדבר הממה הכ"ל שלכאורה נפל פתח בבירה כי לין לפער לנתוע ולהתקרב להגדיק במדת הגלות שהתלית הסיפך מלתו תבל לפי הכ"ל יבואר לנו שבלתם רתוקים הם בל בית יעקב מהמדם הזות מלד התלק תלקו של הגדיק הכ"ל שממלא הלבבם ומליותת המדם הזות לת תהיה בו רק לסובבת ולוחמת עליו להפכו למהותו ח"ו והזות ים ביכולת להתגבר ולנהוע עבור זה בעלתו להגדיק הממת עד הירחיקם ויעבירם לגמרי מלתו:

אות י' שבללויות כ"ת מבתי יעקב הכ"ל מבאר יותר בבינורו להתוכתם הפרטיות שבמלת גם בבל נפש בפי עלמה תלד הבבל והדעה [שמיוחד ומקושר לרוח הלב בנודע] נקרת בהם יעקב [כי הוא הבמתך מיעקב בעלמו הכ"ל]:

אות י"א בהפלתה דבריו הק' על לודות הסביבם ותתחר הכ"ל הפיך בסוד תמלעי דקדושה כמובת במ"ש שמירדה בל תחיה הע"ז ותמלעי ממת ח"ו וממחמת זה נמלת בתו בן גם לסיפוך שבה לבד תלוי ועומד בל יהודו ותחדותו ית' ובדבר הגדיק הכ"ל שבמלת

שמעלת בבחי' שבכיסה מבחר יותר בביאורו על תורה כלדיק שהיה לבד נקודת השבדל שבין ד' לר' תאבר ע"ז לבד כשלם בביכול חיבת לחל שבתמונת היחוד ושזולתו במעלת ונספך ח"ו מהחיבה הזאת בעלמה לבחי' לחר ח"ו:

אות י"ב במה שכתב על תורה התחלת סם"י להפלה כלדיק שבטעלי גתוס שבלתי כולכים תליו שיתפלל גם בעדם מעכבים בביכול חתוחו ורלוני של הש"י ים להפלה ולחמוס קלת גם בזה כפי המובן בעולם החברות המלחים בכלו"ש בנפש וגוף וכו' במעלה לכלורה די וסותר לסרבות עבורם לבד בעתר ובהפלה עד שיחים וימכר בזה גם לפוטיפרו ולגלגיו גתולה שלימה בזה שעיקר בנודע ולמה מוכרח כלל להפלתו שיבותו תליו גם שבעלי- גתוס שיתפלל בעדם לבל בפסותתו מפכחוב עניו שגתוב לע"ז ממם חבין מרחוק שבב"ז סובב וסולך בדרכו שק' על דבריו שקידמים שעיקר שחגלות גדולתו של יוצר ברחמים סוף דווקא [כל לחי יחבו וכו'] כשגם כעובדי ע"ז בחים וניחוספים על בית ישקב להשלחת תפלתו בכ"ל

[כי זה ענין רלוני י"ת ותחוחו בביכול שב"ל]:

אות י"ג שלכורה ים להפלה גם בגוף המאמר

של הזוס"ק כל לחי יחבו וכו' כ"ל כי למס בחמת יחעלם בזה שבורת יח' יוחר מע"י בסודלה ושביר שבים רבות נפשות שברבו תליו יח' ותולם בחפיסתו לבון שכחוב גתות מודעת זאת בכל שחרץ לדרשתו על תורה שגתוס כ"ל [ובכוונתו גם לפירוש בפשוט שבמשלתו שק' ובפשוטה בגתוס לע"ז כ"ל] חבין מרחוק שענין גדולתו וגילוחו יח' כ"ל שיה סוד גלות שבביכס בתחילת שע"ז [שמחסה לבד] כ"ל חבר יד כי בעלמו בביכול עשתה זאת בתחלת שבריחה כנודע ומבואר בזה בש"ע ובזאת חבין מרחוק גם בספלחת לבחו שק' שעיקר גדולתו יח' וכו' כי סוף סוד השלחה מגלות שעובדי ע"ז שהיה בעלמה נשתרש בביכול בינוסים ומחסה לבד כל כחם ושתגברותם:

אות י"ד שבב"ז חבין מרחוק גם בסוד קריחתה בשם לחבר כ"ל ובזה זה ענין בשתרשה וירידתה לבית המלכות דש"ע חבר תחר בדברים שהלה גדרה ע"ז בעלמו כח כמן ושע"ז בבלי בפלים עד חבר רלה לכלות תוחם לגמרי ח"ו וגם בש לבד תליו

ועומד כל ברפואה ושהלה ושתיקון כמוב"פ:

אות ט"ו שבענין שמחלוקת של כלדיק מבחר יותר בענין בלועי דקרא שמביא ע"ז כי כן הן שחולקים בגתוחם [כע"ז] ותומרים שגם

סם. סם קדושים ובחוכם ס' ומדוע תחגבתו וכו':

אות ט"ז שלכורה יש להפלה בענין רשם חודם שמרכיב לזה הע"פ שמבחר זאת במאמר

רבב"ח לחבל בבר ביחרנו בדרכו שק' כמה פעמים חשר מפני זש לבד לח ירכיב ויערב דבר בבלתי מקובר היעב לבללות שגתוחו שסובב עליש חבל בשסחרת שבביכס שבידו בעלמו יח' שכ"ל [חשר ע"ז לבד יסובב בבל שגתוחו ומחמרו שזה] חבין מרחוק שבות סוד שסחרת שלבשה בר"ח כ"ל חשר ע"ז משחבל בביכול שס"י בעלמו להחחרט ולסוב בחופן שמזה בעלמו ישחבשל שחרשס ושחשובס בלב בל שבברחים כ"ל:

אות י"ז בדבר שתגתחות משרע"ס [כ"ל משק"ק] גרשס מבואר שבות עניו שטעלחות בגתות

ושגדולס בקדושתו בעלמו יח' [כי סות סיובב בגדולתו ומלכותו על כסא ס' בעלמו בביכול כחובב מזה שמ"ע] ואגב תורחה גלפע"ד לבחוב בזה בל תורות כמבואר מדברי שרמב"ס שחשור לבקש מבים חדס שיבקש ויהפלל בעדו כי סות בעניו שחמלעי וע"ז ח"י ים להפלה ולחמוס מבמס מקרלות ושחמרי חז"ל שמבואר מבס שביקשו נפשות ישרחל ממשרע"ס ומשמותל שבגיע וכו' שיבקשו ויהפללו בעדם [ובפרע בגו' שב"ח שבמס' סוטס של תורות קברו של משה וכו' משה רבינו שהפלל בעדינו וכו'] ולזאת נרחה מבואר שבל דברי חז"ל של תורות שליסור כ"ל סות בשמבוון לעשות בזה אלא מי שמבקש מאתו לחמלעי ח"ו. חבל חס חין כוונתו זולת בענין חפלת בלבור שמעוררים זה לזה לבקש ולהתפלל ואח של ברוחיים בבלל ובפרע כי כ"ע ממויב להסתחק בגרות חביבו [וגם שהבס ושלדיק בעלמו מוברח שיבקש בנפשות בללוים תליו לבקש בעדו תע"פ שאלו לבד בל שלאת שהפלה שאבר ביחרתי בזה בש"ע מדש"ק כי בל נפשות ישרחל נחבבים לחלקי שבביכס [שעומסים מני בען בבודע] וחמלעי] בביכול בין בל השולמות ובין הש"י בעלמו בביכול במובן בזה מדברי שלריז"ל זוליו דמיסחפינן סייתי מבאר ותומר לפי זה בהפלחה דברי חז"ל שבבי גם לח נעמוו בלל של השחוף והוח פליאה גדולה ושבגבה מאד לדעתינו חבל בש"ז חבין מרחוק לפי ש"ל בנפשות ישרחל נעמוות ומוזברים לבל יעבו סוס שיחוף וחמלעי בוסס ובין הש"י של חאבר בחמת לח נמלח בלל בינוסס סוס חמלעי כי סס עשתה שחמלעי ושבביכס בביכול זולת מלד שמעלה ושיחרון שנמלח בינוסס בעלמה לב"ח של מבינו כי חין שני בני חדס שוין בנודע ובפרע נפש בלדיק שב"ל מוברחים מאד להתחבר

בחפלותיהם בכללות סליחה ובפרטיות נפש סלדיק ומחכם שבשם וגם לעפ"כ מוכרחים כולם להסתרף גם בחפלת הפושעים ומרחוקים שבשם כי ג"ז ענין שכינה כך לחי יחדו וכו' שבישראל לעיל:

אות י"ח שגם בכל כ"ל חבין מרחוק בפירוש הנסתר [בפירוש הנגלה] שבכתוב שמע ישראל וכו' בנקודה כלדיק כ"ל כי זה זה ענין כלליות כל ישראל יחדיו שנזכרים ומיוחדים ליחוד אזה כי עליהם נאמר חופפת שכינתו ושמו יח' וכולם נקראים על שם ישראל סבוא יעקב וכלדיק כ"ל:

אות י"ט בדרכו סק' לכוין לכל ענין שבכתוב שמזכיר מלחו ובשיחורו סק' על לודות סרוח דנשיב בשיח פירקין דיד' ובשיח וכו' חבין מרחוק שגם בזה מבאר יותר ביחוד שמע ישראל וכו' שנכפל לשיח ושיח כמספר כ"ל כנודע [כי בשכלל כ"ל בשקדמה שכל בחיבה כלולה מכס"ב נראה מבואר שלף על פי שבפרטיות נמלא בכ"ל שיח ושיח ספירקין כ"ל ורוח כלדיק כ"ל דנשיב וכלול מכולם כן גם בכלליות ישראל יחד נחלקים לשיח ושיח שבמספר שבשיחם כ"ל ורוח ויעקב וישראל סוף דנשיב וכלול מכולם כ"ל]:

אות כ' בשיחורו לחיבת מלך [שבדבר שבחוב גדול וכו'] על לודות שבערת דמותה ממש בלחז"ל וכו' כי מזה עיקר גדולתו] חבין מרחוק אזה מכוון לפירוש שבחיבת מלך כי ע"ז נאמר בלה שבחוב וניתוספה בלבון שבחוב לסודיע ולסורות על עוצם ורוב שעומק שנמלא בחכלתו [כי דייקא מנפשות ישראל מסערת דחיים לגד לף חנגלה כ"ב חכלתו וגדולתו כ"ל מסמו"פ]:

אות כ"א בשמבואר מדבריו סק' שבסערת דמותה סוף ענין סעכו"ם וע"ז כ"ל ועיקר רצונו וגדולתו יח' סוף למלוח ולגלות לותו גם שם בתופן שיחבטל ויחספכו וילכו גם טובדיה מלחם לעבודתו יח' מבאר יותר בענין סביטול של סע"ז [ע"י משם שסוף מבטל ע"ז אשר מבואר במלמר חז"ל שע"ז לגד נקבר [וירד שם בסערת דמותה שכ"ל] כי ג"ז בעלמו כענין וירדתו שם מול בית פעור [כדי לבטלה כנ"ל]:

אות כ"ב שמבחי' משם וכלדיק נשפע ונלחל רוחו גם על שאר נפשות ישראל חבין מרחוק שגם ספחות שבשם בשיורד לסערת דמותה כ"ל יתגדל ויתקדש לח"ב יותר שמו יח' כנ"ל]:

אות כ"ג בשמבואר בכל כ"ל מדבריו סק' שלע"פ שרגליה של סשכינה בביהול יורדת בסערת דמותה וסע"ז שוכנים ונלחזים מלחם כמלא כנגד זה שם לגד כל מליהותו ושכינתו יח' ופנימיות תורתו יח' מבאר יותר בשם שרביב לח"ב על לודות שחורם שבשאר וסנביאים וסחנלים שבם דייקא בשוקין ורגלין [למעט ממקום שלמורלים וסכתובים וסחורים שבנגלה]:

אות כ"ד בלחדות פירוש סנגלה וסנסתר כ"ל שבמשלת חורתו סק' חבין מרחוק בספלות דריחתו לסכתוב שבב וכו' על לודות שחפלה [שמוכרח למי שבמלא חולם בתוך ביתו שבחכם יתפלל ויבקש עליו] שבכ"ז יגיע ויכוין גם לפירוש ספשוט שבענין סכתוב אזה על לודות לבימלך שבישב כל ביתו בלער וכו' לאשר ע"ז לאמר לו שם"י שבב לאת וכו' ויתפלל בעדך ויחיה [ואקבר אזה מבואר מבשלמ"ה ח"כ בבחיבת ידו ע"ם]:

אות כ"ה שגם בכל כ"ל מבואר מדס"ק על לודות שחורם שבנסתר כ"ל [שעובב ונעימת מלך בחוספות ויחר מבחורם שבנגלה] שיש בגדולתו של סיולר ברלשית בזכם בם לעחיד בגמר סחיקון:

אות כ"ו בכלל כ"ל שכל בחיבת כלולם מכס"ב בשמבואר לפי"ז מדס"ק שגם בשחורם שבנגלה נמלא מדריגת סחוספות כ"ל מכל שלבם של חבירתם [ענין סחוספות של שחורם שבנסתר כ"ל] מבאר יותר בלחדות פירוש הנגלה ושפשוט שבדבר שכתוב [ופירש"י שעליו ואלה וכו' [מוסיף על ברלשונים] לביאורו ולהיסתו בפירוש שבסתר על לודות סחוספות ורימזי בגמום כ"ל שבמלא מלחם בעלמם למדריגת שקדושם וסחורם כ"ל:

אות כ"ז בשדת שדין וחרון לפו יח' שמהגבר מ"ו בשכפיות ע"ז נראה מבואר שכ"ז סוף מיניקת ומחיזת שלויבים ושטולים של ישראל [שבם שבעו"ם כ"ל] שוכנים ונלחזים לז בשכינתו ומקומו יח' וכענין גזירת שמן שמו"פ שסיתה למטה ולמעלה ח"ו ולא כן בשמתקחה ושעלחה שלא תחשפך כרלונם על נפשותיהם לרחם ועל לויביה לכלות כנודע:

אות כ"ח בשלחמת שמן כ"ל מבאר יותר בשבחתו ע"ז ענין שכחוב ויכו ידיו לשונם וכו' שסחגבר בזה על קליפת עמלק והמן כ"ל:

אות כ"ט בלחזת שסערת דמותה שבשרגלין כ"ל [שבם שסוף ושלחריה שבכל שדריגה כנודע] מבאר יותר בדבר שחודם שלדר שנתכוון למיתת

מצס סמוב"פ כי סוף סמוקם סלחרון שבב ובדבר
שכח של כלדיק לספוך ולמלוח שם יותר לחיי תורתו
ולקוחו יח' כנ"ל מבאר יותר בדבר גם שבסתספכות
סגזורס סנ"ל שסיתס טי"ז :

אות ל' בכלל כנ"ל שכל בחי' כלולס מכס"ב ים
לבאר שכמו כן בעניו כלדיקים מרדכי
ואסתר כנ"ל שעט"פ שזכו לעבוי לסבחיות נגלב ונסתר
כנ"ל חצל בדרך כלל סיס כ"ז בכח מצרע"ס וכלדיקים
שנסתלקו שכס סעולים לח"ב בעיקר שבגת חלסוחו
ותורתו יח' שנסתרס סנ"ל בכוחב שמכס מקבלים
כלדיקים סחיים עדנס שגס במדריגתס בחורס שבנסתר
סנ"ל נחשבים כנגדס לחורס שבנגלס סנ"ל ·

אות ל"א בדבר סערבי נחל שמרמז חוחס בבחי'
סרגלין סנ"ל נרחס מבואר שסוף עניו
כפופעים [וסבעלי גחוס] שמרומזים בפס כנודע :

אות ל"ב בדבר שסערת דמוחת שנמלת בסרגלין
סנ"ל מבאר יותר בשבלחו של חודות
סרגלין חת סעניו של שמלמד חז"ל רגלוסי דב"ר חיכון
ערבין ליס :

אות ל"ג בשמבואר סנ"ל בחות י"ג מסבלחת
לעזרו בדבר שכחוב זאת וכו' גחות
עפס מודעת זאת בכל סארץ מבאר יותר לגב חורחת
למס שכתב החלס של חודות גדולתו וגחותו יח' שעיקרס
היח לסיות מודעת זאת בכל סארץ וכבל סגויס שגס
פס ידעו מגחותו וגדולתו וגס בזס בעלמו מרמז
מרחוק בלשוטו כק' של חודות ירידתס לסתספך ח'ו
לגחות דס"ח לבאר ממילא מבואר שע"ז מוכרח עכ"פ
לסיות מודעת זאת בכל סארץ שסוף מדס מגוכס וכו':

אות ל"ד בשמבחת רוח חביבו יעקב מדור לדור
שמבואר מדס"ק [בנזכר בחותיות כנ"ל]
מבאר יותר בביחורו זלט"ז גס לעניו סתחוות רעות
של כבעלי גחיס שגס פס נמשכיס כמו כן מדור לדור
לסיות נקראיס בשס חביבס ופס"ח מחדמס לסקדושס
[לסקרא ג"כ בשס יעקב] ותולס גס בסקליפה וסחיצונית
בזס בעלמו מלובש ונמלא פנימיות כפרי שסוף בבחי'
יעקב ממש כנ"ל :

אוצר החכמה

אות ל"ה בשס שמבואר מדס"ק בזלט"ז כנגד
ששערת דמוחת מחגבר חכמת יעקב
כנ"ל בחיים ותריכות ימים מבאר יותר בביחורו למלמד
רבב"ח בלעין לחרך וכו' חיים ותריכות ימים כי סחכמה
תחיה וכו' :

אות ל"ו בששערת וירידת סשכינה וסחכמה כנ"ל
בכלליות ובפרטיות שגורמים בני ישראל

19/08/2018

בגלוחתם כנ"ל מבאר יותר בביחור שכתוב שבחיכמה
ויעקב לבניו עלי סיו כולנס כי כל שמחגלה מכמחו
מסחלקת :

אות ל"ז בשמבואר מדס"ק בכל כנ"ל שבשחגברות
כלדיק בששחלקותו לספוך לח שקולקול
לחיקון גורס כמו כן גס בפרטיות כל נפש שנספך
חללו שקלקול לחיקון מבאר יותר בדבר שכתוב כנ"ל
לעניו יעקב כי ששחלקות שחכמה בביכול מבחי'
ששחלקות כלדיק יעקב ממש שיורד עמשס בגלותס
[ובשחעלותו נחעלים גס שס כנ"ל] :

אות ל"ח בשכתוב כלדיק שנשחלק בדבר שהיקון
לכלדיק שבגלה ובעוש"ז כנ"ל מבואר
יותר בשבלחו על חודות שהיקון עניו שכתוב לים
שבר רוח בו :

אות ל"ט שבדבר שכללויות כנ"ל כל בחי' מכס"ב
[ובכמה מיני לופנים כמובן במ"ש] ים
לבאר גס שתקרבות בנפשות לכלדיק סוף בסוד סיחוד
כנ"ל [וכמבואר מזה במ"ש] כי חע"פ שכולס נחשבים
כנגדו כרחוקים ונסתרים בשערת דמוחת כנ"ל חבל
ברוחו כדופק וניסד בשס לשטוחס ולנפוך גס
קלקוליסס לשיקונים ממילא מבואר שיסיו טי"ז בבחי'
חשתר וסוד סחסס כנ"ל [שבגמר שיקון שחסבך
לעשרת בעלס כנודע] :

אות מ' שבסוד סיחוד ורוח שדופק כנ"ל מבאר
יותר בשפלחת סוד שכתוב קול דודי
דופק וכו' שמביע לעניו שערת מרדכי שסוף כלדיק
שעוסק בשיקון ושלוס חשתר שסוף כללויות שנפשות
שמחקרבים חליו כנ"ל וגס בכ"ז מבאר יותר בסוד
שתוכחס כנ"ל שנמשך מיעקב לכל לחד מבניו בפרטיות
שבשכל בעלמו מוכיח לוחו [כי סוף שנמשך מכלדיק כנ"ל]:

אות מ"א בדבר שגלוס ושחתגלות דקדוסס
שמגיע לכלדיק כנ"ל מדס"ק ובקריאתו
לשמש זאת בשס בן ימיני וכו' מבאר יותר בסובבו
על חודות מרדכי [שסוף כלדיק ובן לוש ימיני כנ"ל] :

אות מ"ב בעניו סרוח מס שמבאר בדבר כלדיק
[שסוף מרדכי כ כנ"ל] מבאר יותר
בביחורו תחלס לעס מ'ר' וכו' שנקרא עליו :

אות מ"ג בעניו קבלת שתורס שזוכים בשערת
מרדכי ולשחר מבאר יותר בסוד שעומר
שעורים וספירתו שנמלא בשס כי סוף שסכנס וספפירס
ליום שחמשים וקבלת שתורס ושלוחות בגלוי ונסתר
שבתב תחלס :

אות מ"ד שמובן מלירופי דבס"ק על חודות
שממחת

סמחמת כף וריקודץ שמע"פ שגם בכל פעם נמחק בכס סדין לבל עיקר סגולתם סוא בפורים שלא כמצכת סגם וכמרת מרדכי ואסתר שבכס ומס שלא כזכיר מזס בפירום סוא כמפלמו סק' [לסוגל גם בנסתר שנמצא בגגלס שבדבריו סק'] ומוגס בשיחתו סק' למוכרנ"ס ז"ל שבעת כתיבתו לסמתמר כזס מבואר זאת בפירום.

אות מ"ה בכס כבוד מלכותו שזוכין בחיקון סרגלין וסנסתרים בריחוקס כנ"ל [בשזוכים לסלילס מסספרין מוחרין וסמיכין לגמרי שנאחזין מכס כנ"ל] מבאר יותר בבפולת סימוד [שמע ישראל וכו' כנ"ל נסיות מיוחד בשית תיבין כנאמרים בלחש ובשסתר [מפני כמיגין בלא יתאחזו כגודע]:

אות מ"ן לכאורס יש להקפלת בשבאתו רחיס לפשלמת תפלס של כלדיק מאוחיות שבב שברחשי תיבות ס"ר ס"דכ ג"יס כי שלא כל שבשלמס סוא בבית לבד ואולס בשכרת בגגלס וכנסתר יחדיו כנ"ל יש לבאר שבן הן שני סמדריגות כנ"ל של כר ובית כי זס בגגלס וזס בנסתר [ובחי' שבחי שית בחי' כאמצעי שמוכרת לחיבורס כמובן בא"ח ובלפי"ז מבואר יותר גם בענין שכחוב וסביאותיס וכו' ובענין שכחוב גדול וכו' שסובב בכס של ענין זס לאבר לא נזכר בכס זולת כר ובית כי בחי' שבחי לא תסיס רק לאמצעי וסחיבור שמוכרת ביניהס כנ"ל]:

אות מ"ן שבכלל כנ"ל בכל בחי' כלולס מכ"ב שמבואר מאתו לענין לברכס שלא"ט

אוצר החכמה

מהדורא בתרא

השב אשת האיש וכו' בחי' התפלה להצדיק לא גמר כדרכו בק' את שכחוב שמבואר מאתו על תודות שהפלה שיתפלל לברכס בעדו. לך את"כ בשכתי"י שמע מוכרנ"ס ז"ל את"ל מבואר שם כל שכחוב כנדפס כעת בסופ: הבעלי גאוה וכו' אינם מבקשים מצדיקים שיתפללו עליהם כי חושבים וכו' אבל האמת וכו' כל תאותם קשורים בשקם וכו' תאות אביהם וכו' בשעת זיווג, כפי שמבואר מזס שבלוגות וכתאוות רעות ובפרט תלות שמגיל כיח חכלית סכיפך מכהפלה לבפסידס ולקלקלס כי סוא בקדושס זלע"ז תאוותו של בס"ת בביכול. ומבואר יותר ענין שכחוב כנ"ל ושמוב"פ שנקיון כפים [וכידיס שמוב"פ] חין כאן וכמבואר לקמן מבשחוב יוסף חיכו וכו' ומבלעדיך לא ירים חים את ידו וכו':

כשבחי הר נעשה עיר אלקינו, שם שכחוב נהפרש לפי"ז כרחוי וכעכון חבל ים להפלה קלה בעלה

שבעלה את סהפלה לבחי' בר שנ"ל כיחס בכל זאת כלולה גם מבחי' בית ושדה שנ"ל מבואר דבר שכחוב שמ"ב בר"ת שנ"ל שנאמר לענין חפלה לברכס:

אות מ"ח בשמבואר מדס"ק שכל ענין יעקב שמוכרח לסודעת שטבו"ס שילבו גם בתור כ' סוא מבחי' בבית [שזכה בא יותר מאחר שהבוח מבאר יותר] לגאון שכחוב בית יעקב וכו' שמבית לענין סודעת שטבו"ס מבחי' יעקב שנ"ל:

אות מ"ט בשכרת שרחוק וסקרוב שבגגלס ונסתר יחדיו שנ"ל מבאר יותר בשאלת דבר שכחוב בורח כ"ם ם"ם לרחוק ולקרוב וכו' לענין סהפלה שזוכים בגגלס ונסתר כלדיק שנ"ל:

אות נ' בשמבואר שנ"ל מדס"ק שלבית שנסתר שברגלין ושוקבין זכה יעקב יותר מאבותיו מבאר לגד תורחת גם בשם שנקרא על שם שעוקבין וברגלין:

אות נ"א בשם שמבואר בכל שנ"ל שסובב בשאגתו שזאת על תודות שגדולס של שם"י וכלדיק בחמת שאבר שם שנו מולאים שנוחו [וחכלית שסיפך מגדלות וגאוה ממש] ים לבאר שג"ז שכרת ביחוד של שגגלס [בגדולתו] ושנסתר [בשנוחו] כי ביחודס וכלליותס לבד [זס מזס שנודע] יסיו בניסס בקדושס כמובא ומובן מכ"ז בא"ח:

אות נ"ב בדבר שהחיים ושהיים שנ"ל מבאר יותר בשנין שכחוב כה לאמר יי' מלרבע לרוחות וכו' שסביא ע"י:

השב אשת האיש וכו' בחי' התפלה להצדיק לא גמר כדרכו בק' את שכחוב שמבואר מאתו על תודות שהפלה שיתפלל לברכס בעדו. לך את"כ בשכתי"י שמע מוכרנ"ס ז"ל את"ל מבואר שם כל שכחוב כנדפס כעת בסופ: הבעלי גאוה וכו' אינם מבקשים מצדיקים שיתפללו עליהם כי חושבים וכו' אבל האמת וכו' כל תאותם קשורים בשקם וכו' תאות אביהם וכו' בשעת זיווג, כפי שמבואר מזס שבלוגות וכתאוות רעות ובפרט תלות שמגיל כיח חכלית סכיפך מכהפלה לבפסידס ולקלקלס כי סוא בקדושס זלע"ז תאוותו של בס"ת בביכול. ומבואר יותר ענין שכחוב כנ"ל ושמוב"פ שנקיון כפים [וכידיס שמוב"פ] חין כאן וכמבואר לקמן מבשחוב יוסף חיכו וכו' ומבלעדיך לא ירים חים את ידו וכו':

כשבחי הר נעשה עיר אלקינו, שם שכחוב נהפרש לפי"ז כרחוי וכעכון חבל ים להפלה קלה בעלה

בעלם בתפלה רק ע"פ סמנכ [סמוכים עכ"פ לסקדימו] לבל בחמת נרגם מבואר שרחייבו סוף מפירושם בפסוע של סכתוב : שסובב בקשתו על כללות בתפלה וסתפלה סיובב בם סאדם לפתיחת פיו ושפתיו כרצונו י"ת : ועוד מספלתת דרכו : שסמיך לזה כרתי לתיבת נציח שסוף ענין בתפלה [מסכתוב ניב שפתים ומצרפו להמתמר חז"ל תם שגורם הפלתו בפיו] שמזה נרתם מבואר שגם כל קבלת בתפלה מקובר ומיוחד לפתיחת ושגירת שפתי ופי סמתפלל : וממילא מבתר ג"כ לסכ"ל שזתה שבקשבה ה' שפתי תפתח : כוח עיקר סזפלה [כעין בשלה וסתירון סזה כבר כתבתי בתתר סי' ז' כ"ל] : השב ר"ת וכו' זה נתמר לענין תבדפם : כי תעפ"י שסוף עדיין טומד בשתו' סר : תבל כל בחו' כתפ"ב כנ"ל בדפ"ק גם בתחדות פירוש סנגלה וסנסתר שבתפלת תורתו סק' תנין יותר בספלתת דריסתו לזה שכתוב שבב וכו' על לוחות שתפלה [שמוכרח למ"ד שנתלה חילם בתוך ביתו : שסחכם יתפלל ויבקש עליו] כי בכ"ז יגיע ויכוין גם לפירוש כפשוט שבזה שכתוב על לוחות תבימלך שסי' כל ביתו בלעד וכו' תבר ע"ז תמר לו פס"י שבב תבת וכו' ויתפלל בעדך וחי' [וזה שקבר מבואר מבנתלה תח"כ בכתיבת ידו ע"ם] : והעצה היעוצה לבעל הגאוה שהוא ע"ז: ע"י התקרבות לצדיקים סובב לסודעת שעובדי זרם כנ"ל [שיבטלו תת תגילוסים] ת"ת כ"ת ע"י לדיקי סדור :

היעוצה לבעל הגאוה [שהיא ע"ז]. שיבטל מעלמו תת סע"ז שזתה : ובתנס טרח ושגס שמדפים לכתוב תיבת לבטל במקום תיבת לבטל : כי תעפ"י שסכוונה תתת תבל למבלגו לשנות תת סלשון שבדפס בבית מורכ"ת ז"ל ובשגתו ובפרט שכן נרתם מלשונו שכ"ל בפנים: ים בעלי גאוה : זה כבטל גאוה : תלו בעלי גאוה : והאי רוחא נשיב וכו' טרם נבא לדבר זה : בשוב תחלם שבתבואר בכ"ל מדפס"ק : לשעלם לבטל גאוה : שיתקרב לצדיקים : כי לכתורה נפל פתח בבירת : כי תיך כלל לשתקרב ולנסיע לסצדיק קודם ביטול מתתו מדת סגאוה שבתכלית שכיפך בכ"ל שמלתך לזה מתמר שתקונים ותולם בעירופו בעטן שתי רוחא וכו' ובתפי"ז ים לבתר לתגך תורתת סיבב בזה יותר לשתוכתם שכ"ל שבמלת בכל נפש מבני יעקב ויסרתל תלד שבכל [שמיוחד ומקובר לרוח סלב כנודע] ובגס מחמת זה נקרא בשם יעקב תביסס : כי סוף נמשך מיעקב בעלמו שבתלבם בזרעו תחריו כנודע : עוד ים לסוסיף ולייסב בזה תת שפליאת שכ"ל כי כל בית יעקב תלד שתלק תלקי של נשמת סצדיק שכ"ל שבמלת בשם רתוקים סס

בעלם כתפלה רק ע"פ שמנכ [סמוכים עכ"פ לשקדימו] לבל בחמת נרגם מבואר שרחייבו סוף מפירושם בפסוע של סכתוב : שסובב בקשתו על כללות בתפלה וסתפלה סיובב בם סאדם לפתיחת פיו ושפתיו כרצונו י"ת : ועוד מספלתת דרכו : שסמיך לזה כרתי לתיבת נציח שסוף ענין בתפלה [מסכתוב ניב שפתים ומצרפו להמתמר חז"ל תם שגורם הפלתו בפיו] שמזה נרתם מבואר שגם כל קבלת בתפלה מקובר ומיוחד לפתיחת ושגירת שפתי ופי סמתפלל : וממילא מבתר ג"כ לסכ"ל שזתה שבקשבה ה' שפתי תפתח : כוח עיקר סזפלה [כעין בשלה וסתירון סזה כבר כתבתי בתתר סי' ז' כ"ל] : השב ר"ת וכו' זה נתמר לענין תבדפם : כי תעפ"י שסוף עדיין טומד בשתו' סר : תבל כל בחו' כתפ"ב כנ"ל בדפ"ק גם בתחדות פירוש סנגלה וסנסתר שבתפלת תורתו סק' תנין יותר בספלתת דריסתו לזה שכתוב שבב וכו' על לוחות שתפלה [שמוכרח למ"ד שנתלה חילם בתוך ביתו : שסחכם יתפלל ויבקש עליו] כי בכ"ז יגיע ויכוין גם לפירוש כפשוט שבזה שכתוב על לוחות תבימלך שסי' כל ביתו בלעד וכו' תבר ע"ז תמר לו פס"י שבב תבת וכו' ויתפלל בעדך וחי' [וזה שקבר מבואר מבנתלה תח"כ בכתיבת ידו ע"ם] : והעצה היעוצה לבעל הגאוה שהוא ע"ז: ע"י התקרבות לצדיקים סובב לסודעת שעובדי זרם כנ"ל [שיבטלו תת תגילוסים] ת"ת כ"ת ע"י לדיקי סדור :

היעוצה לבעל הגאוה [שהיא ע"ז]. שיבטל מעלמו תת סע"ז שזתה : ובתנס טרח ושגס שמדפים לכתוב תיבת לבטל במקום תיבת לבטל : כי תעפ"י שסכוונה תתת תבל למבלגו לשנות תת סלשון שבדפס בבית מורכ"ת ז"ל ובשגתו ובפרט שכן נרתם מלשונו שכ"ל בפנים: ים בעלי גאוה : זה כבטל גאוה : תלו בעלי גאוה : והאי רוחא נשיב וכו' טרם נבא לדבר זה : בשוב תחלם שבתבואר בכ"ל מדפס"ק : לשעלם לבטל גאוה : שיתקרב לצדיקים : כי לכתורה נפל פתח בבירת : כי תיך כלל לשתקרב ולנסיע לסצדיק קודם ביטול מתתו מדת סגאוה שבתכלית שכיפך בכ"ל שמלתך לזה מתמר שתקונים ותולם בעירופו בעטן שתי רוחא וכו' ובתפי"ז ים לבתר לתגך תורתת סיבב בזה יותר לשתוכתם שכ"ל שבמלת בכל נפש מבני יעקב ויסרתל תלד שבכל [שמיוחד ומקובר לרוח סלב כנודע] ובגס מחמת זה נקרא בשם יעקב תביסס : כי סוף נמשך מיעקב בעלמו שבתלבם בזרעו תחריו כנודע : עוד ים לסוסיף ולייסב בזה תת שפליאת שכ"ל כי כל בית יעקב תלד שתלק תלקי של נשמת סצדיק שכ"ל שבמלת בשם רתוקים סס

ממדת סגאוה ולא תבת בו סמדס שזתה רק מעולם כת שבתירס : שסיא לוחמת עליו לשפכו למסוחו ח"ו ולזתה ים ביכולת לשתגבר ולנסוע עבור זה בעלמו לשלדיק עד שירחיקס ויעבירס לגמרי מתתו ועד שינחגלס מלכותו ע"י בעלמו גם לעכו"ס [כמבואר בחלת תות ד' בפנים ובתחלת תות ג'] ובזה מבתר יותר גם לשון שכתוב שכ"ל שסעכו"ס יתמרו ליסרתל בית יעקב לבו : ותח"כ ולבסס גם תנחמו : בשית זבו' ובשית בדרכו סק' לכווין לכל ענין שכתוב : ים לבתר גם בזה סוב לענין תיבת תחד שבכתוב שמע יסרתל וכו' שבכפל לשום ושים כנודע : לבו נשא את רגליו, שנתמר ביעקב. בחו' פורים, מבואר לפי"ז שתעפ"י שגם בכל סענס מסוגל סמחתך כף ולייקודין לשמתקת סדינים : תבל עיקר סגולתם סוא בפורים שזה סתרת מרדכי ותסתר שמו"פ [וכן מבואר מזיחתו שקודם שמתמר כנדפס בשסימות שתחר שסיפ"מ] רגלי' יורדת מות, מבתר לפי"ז מס שנתכוון - חודם תדר [שסוף שסוף ורגלי שענס] למיתת מסס ע"ס וגזירות שכלו' שסיחס תח"כ בימי שמן שכ"ל : לולא כח שלדיק בחו' מסס שכ"ל שבתשבר נסתלק ונסתתר מסעולם חוזר ומתלבש בשלדיק שבנגלס בעוס"ז עד שחוזר ומשפיע עי"ז גס סתורס שבנגלס ונסתר שמו"פ : בלועי דקרח מין הר' ים לבתר שכוון בזה גם לפירוש שפשוט : כי כן סן שבעלי גאוה פגגד מסרע"ס : ותמרו על בעדס כולס קדושים [ונקראים בשם לדיק מושל שמיכ"פ בזות ד'] ותעפ"י שנמלת בזה שרבש לתת : וכמבואר בביאורי שכ"ל : שבתת נמלת בכל לתד . מיסרתל בחו' לדיק מושל וכו' ותפילו תס לת יעמדו רגליו בשיטור שתמונס שמוביס בזות ו' ע"ם תבל כ"ז לת נאמר רק תס עכ"פ לגמרי ח"ו עדיין לת מעו ומעדו רגליו בתלחמת סגאוה לשתסכיך ח"ו לחולק תת בעלמו לגמרי מלדיק שתמיתי בחו' מסס שעולס על כולס תשר בתחדות עצוותו וגאוותו דקדושת נתגלס יותר גילוי ונדלוי שם"י בעלמו ומבטל תת שתמלעי וסע"ז שבבית פעור שמו"פ] ותגב תורתת נלעכ"ד לכתוב בזה על לוחות שמבואר מדברי שרמב"ס שתסור לבקש מסוס תדס שיבקש ויתפלל בעדו : שים לשתפלל ולתמוך בזה מכתס מקרות ומתמרי חז"ל שמבואר מסס שביקשו נפשות יסרתל ממשרע"ס ומשמואל סנביא וכו' שיבקשו ויתפללו בעדס [וגס עיין בגי' שב"ת שבמס' סוטס על לוחות קברו של משרע"ס וכו' מסס רביט שתפלל בעדיט וכו'] ולזתה נרתם מבואר שכל דברי חז"ל על לוחות שתיסור שמבקש מתתו לתמלעי ח"ו כי דייקת בזה

כמלא ליסור גדול: וגודע ע"פ דברי סאריז"ל שכל נפשות ישראל נחשבים לחלקי שכינה [שעומדים מני בתן כגודע] ומאלמי כביכול בין כל שעולמות ובין שם י"ה בעלמו וגם לפי"ז יש לבאר לפעני"ד בשפלאת דברי חז"ל שאני נח לה נלעוו על שיחוק כי דייקא נפשות ישראל שלעוויים ומוזהרים שלא יעשו שום שיחוק ואמאלי בינים: על שבר בחמת לה נמלא כלל בינים שום 19/08/2018 לאמאלי כי שם עלמם שאמאלי ושכינה כביכול זולה מזד שמעלה ויחירון שנמלא בינים בעלמם לכ"ח על חבירו כי אין שני בני אדם שוין [ובפרט נפש הלדיק כ"ל] בוודאי יש לשם לעורר זה לזה שיבקש רחמים כ"ח על חבירו כי גם בחכם והלדיק בעלמו מוכרח שיבקש מנפשות שלעוויים אליו לבקש ולשחפלל בעדו: וג"ז ענין שכתב שלח"ו להלמרך בחפלת שפושעים ושרחוקים כי ג"ז ענין שכתב כ"ל כך אחי יחרו וכו' וכפי שמבואר מדש"ק שעי"ז זוכים לשר שלם בית כ"ל [ושביות נקרא בשם עיר כמוב"פ יש להוסיף ולבאר שממחת זה שקפידא שחורה בכל פ' מסערים כ"ל לערף אליו גם מגרש [שפטוי כשר] ושדות [כי גם שר ושדה מוכרחים בזיווגי כ"ל]:

מוסיף על הראשונים בלירוף פירוש שפשוט להדרש:

ובכלל זלע"ז כ"ל שמורה לנו שגם בקדושה כמלא זה שמוסיף יש לבאר בכוונתו שפ' שזה שחיקון כ"ל: כך אחי יחרו וכו': שגם שוא מוסיף וגחוסף על נפשות ישראל: בעלי גאוה אין הולכים אל צדיקים לבקשם שיתפללו עליהם [וכנ"ל באות ד' שבזה הם מעכבים בביכול תאוותו של השי"ת, ים להחפלל קלת בזה: כי כפי שנודע בעולם שחשרושות שמלאים בכל פ' בנוף וממון וכו' כמלא לכאורה די וסותר לשרשות עבורם לבד בעשר וחפלה: ולשם מוכרח כלל להחפלל שלדיקים: שיבואו אליו גם שבעלי גאוה שיחפלל בעדם? גם לכאורה אין נפקא מינה כ"כ וגם שעבד שהתקרבות להלדיק היא בשיבת שגאוה: וגם משיבה לחברת וחולה בחפיסתו לשון שכתוב זמרו וכו' גאות וכו' מודעת זאת וכו' שזה סובב על גאותו וגדולתו של שקב"ה בעלמו לשר עיקר גדולתו וגאותו דקדושה סות כ"ל בפנים [ובכלל שסובב בדש"ק בזה לעומת זה] חבין מרחוק כי גבשה דעתו וברכו נשחרש ונפלאה בכוללתו בשבבר שמוכח מלדיק סות בגאוה וגדלות שבאדם בעלמו מחגדל ומחגאה [וסות חלוית שסיפך מגאות דקדושה כ"ל של שש"ת בעלמו] ובשמבואר מדברי סק' שמוכרח דווקא שגם שעובדי זרה יכירו וידעו לבטל את אלילים ויבואו להתקרב [כי כך אחי יחרו וכו'] מייבב לגבד אורחא גם את שפלאה כ"ל בשכרח שתקרבות בבעלי גאוה: כי דייקא בזה נשלם תפלתו ונשחלק ונחייקר והגלה גדולתו י"ת כנ"ל: השוה אשה לאיש וכו' מבאר לפי"ז יותר בלשון שכתוב כ"ל שבב לשת בחים עוד ים בלבי לדבר בזה: ובדבר שנון יום שבם בא מרדכי ואסתר [לשר עיקר שתיקון חלוי בב בשופ"ש] וכשבואר מכ"ז בש"ח כי סיא סיד שבינה שבנסתר [כשופ"ש שבוא שתפלה וסוא תורה שבנגלה] וזאת שנון מלורפה בשני לשות לגנן ולשיר ברומו לנשיב בידים ורגלין שמופ"ש:

אורה החכמה

אני ה' הוא שמי סי' י"א

אות א' כ"ל תורות שבמילוי שלם שותיות פ' שלוים בשוא יש לבאר שגם בשתלשלותה עי"ז לבלם תעלה מספרם [שלם פעמים י"ג מספר ואו במילואו] לע"ל כ"ל:

אות ב' בים להחפלת במה שכתב על תורות שבם כדי שבוא יחודת טילאה כי שלת לבד כוויע וכתב שגם מע"ט שוא במו' שבי לבל בדבר שכתלבשות כ"ל וכתוב כי שמי בקרבו וכו' שבשמיך לזה נדאה שבאמת לא יתייחם במו' שבי רק לשם רבו יחודת טילאה כ"ל וזולה מחמת שמתלבש בו יסיב גם שמו בשם שבי שמתייחם לרבו כ"ל:

אות ג' בשבאתו על תורות בשתחויה שביחודת טילאה את שכתוב ויבואו לחי יוסף ויתחוו לו נרחה מבואר שיוסף סות יחודת טילאה שביעיקר שמירת שברית כנודע ותחיו שמתחווים לו יהיו במדריגת יחודת תחאה שמקבל מאתו [כמודע בפנים ענין כקב"ה ומע"ט]:

אות ד' בדבר יוסף שביעיקר שמירת שברית כ"ל מבאר יותר בביאורו תחלה לאות סותו שבוא סות מורה ומרמז על שמירת שברית כי כל מקום שנאמר ואו סות מוסיף וכו' [כי על שם זה נקרא יוסף כנודע ומובא במ"ח]:

אות ה' לשקדים מרבשה פליאות לביאורי שבאמר בזה: פליאה לי' סות מה [שמבואר מכותלי דבריו שק' שלזכות בשלימות לכבוד ה' שיסוי לעולם מוכרח שני שבחינות שבשמירת שברית יחדיו וגם

וגם כי ט"ז מבואר מדס"ק] שמוכרח להמשיך על
עצמו בכל יום שני סיחודים שמע ישראל ובשכמל"ו
שעומדים בשני בחינות שכ"ל [שביוסף וחיו שכ"ל]
ולכאורה נראה מספיגתו בימוד יוסף שסוף בעשם
אלהותו י"ח עד שגם שאר כל חיוי [שבמע"ט יחודע
תחתאי] אין ביכלתם לקבל אח כשנשתם רק מאחו ובשבשאו
שבשם יש לנו די וסיפוק בו לבד שסוף יחוד שמע
ישראל [אשר בשמם לא נאמר בתורת משם זולת סימוד
כזה בעצמו] ולשם מוכרח לעיל אח שם סיחודע
תחתאי שבמשך מאחו בעצמו [אשר משמשכה ממילא
מבואר בג"ז בלול בו] : פליאה ב' סוף בשם שמבואר
מכלליות המאמר כזה שלשנים חבונת שחורש בשעפריים
שמם ג"כ כ"ף ע"י מעלות נשנבות בשלש שמירת
שבנית בשני בחינות וכו' שכן רזין ורזין דרזין ועמוס
בשלימות בג"ז קשם יותר מכלל במובן במ"ח וגם
כאן בפירוש המאמר של רשב"ח [ובעיקן לנחותי לשקודי
נפשין] ובכרשאי בחוש שגם מי שנדמם לו שכבר סוף
בעיקו כשפש ואין וזה בעצמו מחגשאי הרשם יותר
מקודם כי ג"כ נפל פיתח בבירת ושדרת קושיא
לדוכתיה מה ששאל יותני וממרת למשם חבן אחם
מכנים לשפריים : פליאה ג'. במאמר שתיקונים שבדיות
נקרא בוצע כי בו עז וחוקפא לשמירתו [ע"ם בתיקון
ל"ח] ואח"כ שבב ע"ז וכתב וזה בוצע בו כלול שני
בחינות כל"ע תורות וכו' ול"ע מלאכות מי שפוגם
בו וכו' [שבש ל"ע מלכויות וכו'] ע"ם ולכאורה מאחר
שבעז מרמז על גבורת שמירתו חיך שייך עוד לחלק
מספרו ולומר שכל"ש שניים מרמזים על שפוגמים
בו : פליאה ד'. [סוף לעיל"ח שפליאה ה' שכ"ל] בביאורו
למאמר חז"ל בעין שלולנות ושדשאים שגם שם
בעין שבני יחודים שכ"ל שלאש ותחאש להחגלות בבוד
כ' [ובבר מבואר מדבריו שבשיקר לזה סוף פיחודע
עילאש כי גם כל סיחודע תחאש מקבל מאחו שכ"ל
ולשם בתכלית שסיפך מבואר במאמר שכ"ל שמט"ע
שר שעולם [ביחודע תחאש] פתח ואמר יסי כבוד
וכו' ומיחודע עילאש לא נזכר בזה כלל : אבל ערש
נבץ לבאר בכ"ז נשיטם נא את לביאור לשפליאה שמאמר
בעין שכ' על שר שלשים וכלולים שבעה שגם שכ"ל שלשאר
שמירתם בקדושתם שכ"ל תורות [שסוף משכן בביאור
שסזיכר לעיל זה] וגם בכ"ז מה טוב ומה נעים ביחוד
שמאמר מט"ע שר שעולם שכ"ל ועל שאר שמשפיע
בו סוף שש"י בעצמו וביחוד שלילנות ושדשאים שלמשה
נתעורר למעלה גם יחודו לקבל משש"י שאר ע"ז יפל
מאחו

כביל שביחודע תחאש מוכרחים לקבל מיוסף שביחודע
עילאש כעודע ומודע שמ"ח ושגם כ"ז נחשב ליחוד
כללי ביחוד שפרטי שנמלע בכ"ח מסס : ועוד בדבר
שבבוד שזוכים בכ"ז ים לבאר [בשכלל שסובב בכל
לימודיו קל'] שזה מחמת שכל שבנית שעולם [ובריאתם]
שכ"ל סוף לשסיפת שפע טובו י"ת לזולתו כנחשר
מאחש בחופן שיכיר ויבחין בבוד בבודו ושלאתו עי"ז
וכן ממדריגש למדריגש (בשכרח בבוד שרב מהתלמיד
שמובע שמ"ח שנשחווש לבבודו י"ת בעודע) [יש לבאר
שזה מחמת שמעלתו י"ת לבד לין שייך כלל שדת
שבבוד להתבבד כי שבבוד לין שייך רק בשם שחלק
מעלתו לחלק שביותו לשיות נחשבת בביכול כאחר
זולתו ומאחש לבד כל בבודו י"ת וכך לשיכי שליקת
מלאכיה שאלין בגיעה לשם מקום בבודו במובע בזוש"ק
[וגם ממילא מבואר בכ"ז שבשכרח שחיסרון שבללי
שבללויות שעולם ומט"ע לקבל מאחו י"ת ולהפוך בזה
את שחיסרון לרוב טוב בכ"ל בן מוכרחים גם בפרטי
פרטיות כל שחסרונות שבמדריגות שבחתונות] ובזה
לבד כל סוד סיחוד שכ"ל כי בעפ"י לשם זולתו ובוודאי
מוכרח תחלש שסש"י בעצמו יחלק מבבודו להספיע לש
בתימי שבבוד שמוב"פ שנשפעין מזה לזה וכל שבמדריגש
יותר למעט נחשבת יותר בזולתו בביכול וכשחזבה גם
סיע להחייחד בבבודש לשש"י זה לבד שלמת שבבוד
[ועי' לקמן בעות מה שסוסיף לבאר בענין זה]
וגם בכ"ז ים ליישב פליאה שבזיה בענין שטפרוריים
ולבאר בבוונתו שכ' שגם כל תקום שעפרוריים לזבות
לדיבור שמאיר סוף ממשש בעצמו שסוף בחיקף קדושתו
ושטוותו מאיר לתלמידו שביחודע תחאש עד שגם עליו
יסובב שכתוב לא ימוש וכו' [בממשות וכו' כמוב"פ]
וכן מאחו לכלאש יותר עד תכלית מדריגת שעפרוריים
שכ"ל שאין למעט מסש כי לכולש נמשך קדושתו
ושנוותו עד שגם שם יש ביכלתם לשתגבר בדיבורים
שמאירים בתופן שיחעלו על ידם לגאת ולשכלל במדריגתו
ועומק תבונת תורתו בעצמו שמוב"פ : ועוד יש לבאר
ולייסב בכ"ז גם את שפליאה שבלים שכ"ל על שאר
נמצאים ונכללים ב ב ו ע ז גם של"ע מלאכות שב שפוגם
בו כי זה לבד כל עזיתו ותוקפו לשאיר ולשפיע גם
עליו מקדושתו. בתופן שיטבר ויעלה גם לוחו וכל
מלאכתו בקדושתם שכ"ל תורות [שסוף משכן בביאור
שסזיכר לעיל זה] וגם בכ"ז מה טוב ומה נעים ביחוד
שמאמר מט"ע שר שעולם שכ"ל ועל שאר שמשפיע
בו סוף שש"י בעצמו וביחוד שלילנות ושדשאים שלמשה
נתעורר למעלה גם יחודו לקבל משש"י שאר ע"ז יפל

מלחו לבד כל הסבתגס וסכרכס בכבודו י"ת ופתח
ואמר יסי כבוד ס' לעולם:

אות ו' [בכלל כ"ל בסקדמה שכל מאמר וסבגס
נמצכס יוכר בסמבואר בס בעצמס חבין
מרחוק כי מאד מאד עמקו מחשבותיו ומחשבותיו
שמורתו סק'כמו] בעניו כפליאס סשליחים כ"ל
שאע"פ שבפשיטות דבריו חין ביפולא לפרש בעניו אחר
לעכ"ד אבל דבב ונופת צופים תחת לשונו נסאר ונעלם
[ולא יסיו נמלאים ונהגלים לעיני כל עד לעתיד]
כי בסמבואר מדס"ק שביארון יוסף על אחיו בקדושתו
שבשמירת שבריח כן נמלא בו יחרון על אחיו במירותו
ובימול מלאכתו כי מדריגת יוסף ויהודו סוא בשבת
סמחירים בו בע"ל תורות בשבדר ובימול לגמרי לכל
כל"ע מלאכות ולא כן מדריגת אחיו ויהודס שהחאס
שבחול כי בשס נמלאים ונעשים כל כל"ע מלאכות
ואין בשס זולת בטלבשס שהחלבשים בשס בע"ל תורות
עד שהחאחדים ונתקדשים גס כל"ע מלאכות בקדושתס
חבין מרחוק בעזוחו ותקפו של יוסף ועצוחו בוטז
כ"ל כי מלידו בעלמו בוודאי לא יסובב רק על שבני
פעמים ע"ל של תורות ומלאכות כ"ל שהתאחדים
במלאכת שמשכן בבניו שמוע"פ לבל מחמת שבכ"ז
עיקר שחיקון לבא ולירד יוחר בכללויות הזה עד שיגיע
בעשרס ושקדושס גס על ספוגס ועומד בחורבן
שמשכן לגמרי ח"ו [בחופן שגס סוא יחעלס בקדושס
ובנין כ"ל] מוכרח שהלא שיתאחדו יוסף ואחיו [שבס
הלמידיו] במלאכתס כ"ל בחכלית סיחוד עד שבחמת
לא יסיו נחשבים רק למספר אחד בע"ל כ"ל כי
בכ"ז מיסיפים וסולכים לסעלות ולערף לעלמס גס
ספוגס כ"ל עד שגס סוא נגנס ועולס לח"ב לקדושתס
כ"ל:

אות ז' בשמבואר בלירופי דבריו כ"ל וסמוע"פ
בלעיקר סאות ו' (בע"ל תורותיס) לא
יזכס זולת יוסף כעומד ביחודו שילאס רק שאע"פ 19/08/2018nnn
מוכרח לערף ולכעלות למדריגתו ממש גס אחיו שבמדריגת
מע"ע ויחודו שהחאס כ"ל יש לבאר לפי"ז בביאורו
גס למדריגת מט"ע במספר לוח כו' ליתי כחול וסדרי
משנס שבו ושבזס לבד עיקר שבלמת סו' שבניס
שמוכרח לערף במילוי לוח סו"ס שבמדריגת יוסף
בעלמו לשבר על ידס לבד מגיע ונבלס שמספר לע"ע
תורות כ"ל:

אות ח' שבבואו למספר סוא כ"ל ובכפולתס
לבניס שבס שעומדים בשני סיחודים
שבכתוב שמע ישראל ובדוך שס כ"ל חבין מרחוק

שעוד במספר כפולת סאות ו' מורס ומבאר גס למספר
סחיבות שבזס ובזס [שבס ושבס בעודע] וגס שס
שמניעים במספר יוסף ואחיו כ"ל בעודע ועוד בכל
כ"ל מדס"ק שיוסף סוא שבליע ועולס על כולס בחות
ו' שבכתוב שמע ונכפל לפי שניס חוסיף וחבין שגס
על ידו לבד נבלס שמספר שבמילוי סוא גס בחות
סאלף שבאמצע [וסוא עיקר סאור שמחירס בכפולתס
כמובן במ"ש]:

אות ט' בשמבואר כ"ל מדס"ק שעלס ועיקר סוא
סוא יוסף מבאר יוחר בביאור סוא
לעניו סחוספות קדושס [בסובב בעיקרו על יוסף
כ"ל בחות ד']:

אות י' מס שנראס מכוחלי דבריו שגס שמירת
שבריח שביחודע תחאס נכלל בכלל סוא
שלא בבוד שבוע מוסיף בחוספות קדושס וגדר עדוס
כמוב"פ ים לבאר שג"ז סוא בסיבת שבחלבשות כ"ל
כי בל סחוספות קדושס סוא ביחודע עולאס שסיא
לבד בחוספות קדושס מקדושת ביחודע תחאס שבוע
למיכסו לבד:

אות י"א בשמבואר כ"ל מדס"ק שסיחודע עילאס
סוא בעלס אור סוא ובשמבואר כ"ל
שביחודע עילאס לבד היא בחוספות קדושס מבאר
יוחר בביאורו לסוא שסיא בחוספות קדושס:

אות י"ב בדבר סאור שמאיר [ונחלק לע"ע אורות]
כ"ל שנמלא במדריגות ביחודים [ובעיקר
סוא ביחודע עילאס] מבאר יוחר בביאורו לעניו שנמצא
[שנזכר במ"ר] שבוע ביחודע עילאס כ"ל:

אות י"ג בשמבואר מבחאו למאמר שמדרש כ"ל
שביחודע תחאס נחשב כנגד ביחודע
עילאס שלמעלס מאחו כחשך ממש [ובסיפך מסאור
שבו] ובלירופי דבריו כ"ל שאע"פ שחלבש בו מבאר
יוחר בשמבואר לעיל מדס"ק שבמו כן נחייחדים שמדריגות
למעט יוחר עד שפוגמים ומקולקלים גס בחכלית
שסיפך מקדושס ח"ו [לסולאס ולעשרס כנ"ל]:

אות י"ד בדבר סגילות שביביעס שבת קול
שנמשכס ממדת גאוחו בעלמו י"ת
כדי שיתרחקו מזה ים לסתפלא ולחמוס קלת כי גס
לסיפך ים לומר לפי"ז חיפכא מסתברא כי סלא כל
מדותיו י"ת קדושות בחכלית סקדושס ומחויבים שנחכו
לסדבק במדותיו [כמבואר בדחז"ל] כי כשאנו מתדבקים
ומתטוררים בשס למעט נחטוררים עי"ז גס למעלא
בגודע ואס ים לאדס לבביר אח שפלוחו וחסרונו
בחכלית שספלות בנגד שס"י בעלמו י"ת אבל בנגד

חבירו שכם כמוהו ולודי תשכ למה לך יתגשם עליהם בכל הדברים שבו נמצא ובשם לה נמצא [כמו שעומר ובגבורה וכו'] ועוד יהיה בזה חיסור עשוי ומופלג כע"ז ח"ו אבל כשלעצ"ד בדבר שלבוש שמבאר בזה תלמוד ז"ל הוא ענין שם שקריאתם וכיוצו שקורא ומכנה לעצמו בשם שגשוש [לעומת שבגדולים כעובדא] אבל עשה שגשוש בפשיטות מחועב הוא בעיניו ולא נמצא תלוי כלל ובגילוי שבחלוות שעשוי שכ"ל [משר בחמת הין זה גלוי כלל] מלוש שהין למעלה מחשב להדבק ולזכות אליה אבל בחמת הין ביכולת לזכות כלל לזה זולת יוסף והדומה לו שקדושים בחכלית שקדושם שביחודא עילאה שכ"ל :

אות ט"ן שבשמבואר שכ"ל מדס"ק מבאר יותר בענין יוסף שזכה גם בעצמו להתעלל ולספר תפארתו בחלומותיו לפני אחיו [וזה דייקא שלימות שעשוי כמובא מזה בדבריו שקדושים] :

אות ט"ז בגילופי שביאורים מדס"ק [שנזכרים לעיל ושבלתי נזכרים] שבגלוס דקדושם הוא ענין שכבוד דקדושם ושעשוי יוסף הוא בחלוות גלוותו וכבודו לעולם כללותו וחלוותו שבשפ"ת מוכרח לבאר ולפרש כוונתו שק' בדבר שכבוד שזכיה בשמירת שבריח שלט"פ שיסובב זה על כבוד שם י' בעצמו אבל לעולם שביטול ושכללותו בו י"ת שזכה שלם בחכלית שקדושם שזאת יש ביכלתו גם הוא לקבל כבוד מאחיו ומקורביו ואעפי"כ יהיה נזה בעיניו כמאס בחכלית שעשה כל"ל עד שבחמת לא יגיע ויחשב כל שכבוד שזה זולת לשם' בעצמו כל"ל [מעולם ורוב כללותו בו י"ת כל"ל] :

אות י"ז בדבר יוסף ואחיו כל"ל שביחודא עילאה ותחתא ובמה שנרמה בביאורים שכ"ל מדס"ק שנמצאים מחילוקי שמדריגות שלמה גם בחאיו בעצמם שכ"ה כנגד חבירו שלמעלה מאחו יהיה למשפיע יש לבאר שנמצא מזה בחחגלויות ובחחכמות כי גם בחחכמות ובשלם מוכרח שחצא וחרך שבשפעה בחמצאות שמדריגות מזה לזה בענין שלולות ושבחים אבל שעיקר הוא להשהל בזה גם בגלה ואחגלויות [שפילו בשפע שגשמיות שהוא חיוב שלדקה ובפרט] בשפע שרוחניות שהוא שפעת חשבונה שכ"ל מברך להתלמיד ועל שחלמיד ושנשפע בשפע שרוחניות [שהוא עיקר שפע שחיים שלמיחיים לעולמי עד] להדר ולכבד לרבו כי מאחר שבשפעתו הזאת אשר לחבירו בוודאי כמצא בו מבחי' יוסף שמשפיע ושכבוד לא יעלה בזה זולת לשם' בעצמו כל"ל [ועוד יש בזה שרבה לבאר שבחמת הין כאן מקום להשריך בזה ויבואר ענ"מ בעזהי"ת]

אות י"ח בשמבואר כל"ל מדבריו שק' בשפלגת שכבוד שמגיע ליוסף ואחיו מבאר ומפרש בדבר שבחאוותם אלו שבריכיב בענין זה [כי הוא בשפלגת שכבוד שכ"ל שמגיע לו].

אות י"ט בביאורי דבריו שק' שכ"ל שאע"פ שכל שכבוד לא יגע ויגיע זולת לשבי"ת בעצמו ולכל שמדריגות שעליונות שביחודא עילאה כל"ל [מלד כלליותם בו כל"ל] אבל עשה שכבוד ושחשוותו ומעשיו הוא בשמדריגות שחחחונות שביחודא חחתא לבד [דייקא ממיעוט כלליותם לשחשב כזולתו שכ"ל] שבשם שמבדיל חותו [כמו בשבחאוחם שכ"ל] כי כבוד אין שייך רק מזולתו והוא בעצמו אין שייך כלל שיכבד אין וכן כל הטועם בחחדותו [שבשם הטומדים בשלימות ביחודא עילאה שכ"ל] ממילא מבואר שגם ברוב שחחדותם בעצמם [שנחחדים בו בביכול] אין שייך ג"כ שכבוד כל"ל ואבאר ויחייבך לך יותר פנימיות שכרח שכבוד ליחודא תחתא שכחבנו לעיל כי זה שמבואר מדס"ק שבשני שיהודים לבד יסי כבודו לטועם י"ת [ואם כ"ז נכלל בביאוריהו שכ"ל אבל כאן שהרחי וביאורחי בזה יותר] :

אות כ' בשמבואר שכ"ל שכל מקום שכבוד ושחשוותו הוא במדריגה שחחחונה לבד ובשם שממילא מבואר ונודע ששכבוד הוא כשם [שנחפאר בפי שמכבד] מבאר יותר בביאורו לשכחוב הוא שמי יחודא חחתא :

אות כ"א בדבר שפם כל"ל שנמצא בשכבוד הוא שגילוות ובשובבו ע"ז בשכחוב ס' מלך וכו' ושבכ"ז מבואר מדס"ק שביחודא חחתא הוא בשם כבוד מלכותו שכ"ל מבאר יותר בביאורו לשיחוד בזה שפוא בשכמל"ו :

אות כ"ב בשמבואר בכל כל"ל שבשכרח שבוד שמלכות שוכרח גם שחיסרון במדריגה שזאת שמשפך שלדם כל שגילות ושכבוד לעצמו מ"ו מבאר ומפרש לשפולת שחניכת שביחא קודם שבריחא משם"י בעצמו בביכול כי כ"ז שיחא בשכרח כל"ל וגם ממילא מובן שני"ז נלחז ושחחבל שחיסרון לגמרי מ"ו בשלדם מחסר לגמרי לת שכבוד מאחו י"ת ומשפך לת שכבוד ושגילות לעצמו וע"ז בזשורש שבא קול לשחרחק מזה עד קצה שחחרון כמוב"פ :

אות כ"ג בשמבואר כל"ל מדס"ק שסקב"ה שחלבש ושמוכן בביכול בשחחונים [שלזה רצונו ושלוחו בביכול מיום שברא לת עולמו כמובא בדחז"ל] מבאר יותר בשמבואר כל"ל בשפלגת דבריו שק' שממשכן בשלחכתו.

במלאכתו כוח ביחודא תתאה ותיובו דוחס לה בסבא שמחקדם ומתעלם עליו במדריגתו לסוות בע"ל לזרוח ובימול סמלאכות לגמרי בכ"ל:

אות כ"ד בסמבואר בכ"ל מדס"ק בסבכרח סחיסרון שנמלא במדריגם הזאת נתמחז ונחסוור גם סחיסרון וסחורבן לגמרי ח"ו לסמדם הזאת [ע"פ בעלם סתסוותם היא מסחיסרון] מבאר יותר בבפילה מבכן מבכן בבניהו ובחורבנו בסבניא ט"ז:

אות כ"ה בדבר כתלבבותו י"ת במע"ב ויחודא תתאה בכ"ל מבאר יותר בביאורו לתיבת תלינא בכ"ל שבוא בלבוש סרומז לבניאות בכ"ל:

אות כ"ו בסמבואר בכ"ל מדס"ק בסיחודא תתאה נחשב כנגד סיחודא עלאה כפגם ומיסרון ממש מבאר יותר בסיובו ט"ז בדבר כחוסך [בסבנפי בעיף] שבוא בחיסרון וסיפך מאור בשמש בסיחודא עילאה בכ"ל:

אות כ"ז בסמבואר בכ"ל מדבס"ק בסחיים משם בעצוותו תכליה קדושתו מאיר ומזריח גם בעפרוריים שבעפר וארץ ממש לסיות גם הם משתחויים בהתכוות שבניד בכ"ל לבסי"ת מבאר יותר בבכללתו דבר בכתוב ובסארץ בתירא מבבודו:

אות כ"ח בסמביאר מדבס"ק שבבניד וגיאות דס"ת ח"ו נחשב ונתסוות בתדס לע"ז ח"ו עד שנחסר ולא ניהן לו ט"ז כלי בלידור כלל מבאר יותר בביאורו לדבר בכתוב ובניד וכו' ותכלתי [משם בחו' בלידור כמוב"פ לא לחזן] לפסילים [כי בחוחי מיכתח וכו' כמוב"פ]:

אות כ"ט שים לבתפלה בסמבואר מדס"ק שגם בבללתי שומרים ג"ע רק ע"פ סתורה בנפשים ובחיים ג"כ בסוג בתוספות קדושה [מאחר בחין מ'סיפים כלל] אבל בדבר בסתלבבות בכ"ל נתבאר ונתייבב ג"ז:

אות ל' בביאור סמדריגות בכ"ל מבאר יותר בשם יוסף ותוספות קדושה בכ"ל כי בכל עת ועת יוסיף וסולך ממדריגה למדריגה וכן ט"ז בעצמו מוסיף וסולך נהלוי ולקדש ט"ז גם לבתחתונים יותר בכ"ל:

אות ל"א בלבוורה יש לבתפלה בביאורו לבתבוד והגל מרגלותיו בבבוושה סוא על בתדס בבפל במדריגה פחותה ובפלה מאד כי בלא בחלית בביפיך יסובב בבתבוד על בוזו בעצמו בבסוד שמירת בברית בכ"ל [וחין זה דרכו בק' לסטות לגמרי מפירוש ספשוט] אבל גם בדבר בתוספות בכ"ל ובביאורו דברינו בק' בשמספר בוזו על כי בו טז ותוקפה לארך ולסביה בפעמו ומדריגתו גם בפונמים ובספלים בכ"ל ממילא מבואר ביונן ויסובב גם עליהם בשם בוזו בכ"ל:

אות ל"ב בדבר בשני יחודים בכ"ל שזוכים על ידם לתבונת בתורה לעומקא מבאר יותר ממש שבחב תח"כ שגם בשני יחודים בעצמם יהיו ברזין ורזין דרזין כי לפי"ז ממילא מבואר שאין לך פתח ושער לעומק תבונתם יותר מזה:

אות ל"ג בדבר בכתוב בשתחוו וכו' שבניד על תודות יוסף שזוכה לכבודו י"ת מבאר יותר לעניני בשלתו תח"כ לשבחוב אל שבבוד וכו' שנשמך אליו:

אות ל"ד שלבתורה יש להתפלל בביאורו לנפשי מיא שבמיא רומזים על בעכו"ם ולא בבניא ט"ז רחים מבבחוב בדרכו בק' אבל בשמבואר מדס"ק בכ"ל שיוסף ותחיו בללית יברהל יסי' בחלקי שבבוד דקדושה יש לבאר שמך על שלל שבובב בכל דברינו בק' שזלט"ז יסי' בעכו"ם בשבבוד דשמ"ע שמבאר תח"כ בעין שמים רבים ומשם נכפל ברחים גם למה שנקראים בשם נפשי מיא רבים בגויים וכו' [גם לפי"ז נראה מבואר שמפרש [בפירוש המילות] אל שבבוד ברעים בקולו על בעכו"ם שנמצלים למים רבים וכן יש לבאר מפירש"י בדבר קול ס' שובר וכו' בעין שנאמר וירעם ס' בקול גדול על בפלבחים] [ויותר נראה לומר שבמה שבוחב בחו' רבים בגויים בתלה שבם בחו' מים רבים כוונתו על שבתוב בשיר בשירים מים רבים לא יוכלו לבבות וכו' שבם פירש"י על בעכו"ם ותומות בעולם ולפי"ז נבחב רחייתו בנידו תשר מיא רומזים על בעכו"ם]

אות ל"ה שלבתורה יש להתפלל קלת מבראבת עין בגלות ובריחוק מפ"י תשר ביתר בשמאמר בראב"ם כי לא ליבר מזה תחלה ואין זה דרכו בק' אבל בשקדמתו תחלה ענין בעפריים ולסובב בשם בזה על נפשות ישראל בגוותם שנקראים כן יש לבאר בזה עיקר מלוקת בגלות [בסוף ברוחניות בנפשית בכודע] מה שלמו מתעפרים בעפר בעמת שבארץ בעמים שהוא תכלית בסיפך מתבונת בתורה בכ"ל ובשתהלות משם לסולתם משם להבניהם בפ"י בביאו בזה יותר וממרת שרוצה לשבנים בשם תבונת בתורה וממילא מבואר בפ"ז שבשם שנתרחקים ע"י בגלות ובשביד דס"ת מתבונת בתורה בכ"ל נתרחקים ע"י גם מקדושת בארץ ולא מטיא לארעא כמוב"פ:

אר ח19/08/2018

אות ל"ן בביאור כ"ל מדס"ק ים לבאר שגם
ע"ז שבשם כוונתו בדבר שכתוב ובארץ
מצרים מצבודו על חודות כעניני כי כ"ז לא נאמר
אולת על כארץ שקדושתם שניא לגבי תאיר מצבודו
מאור כעניני כ"ל:

אות ל"ז בשמבואר מדס"ק שזלט"ז נמצא עניני
פסילים שניא תכלית כגדלות מבאר
ויתר בעניני כשפרודייתם ותרץ עממים:

אות ל"ח בכלל כ"ל בשקדמתם שכל בחוכם כלולם
מכס"ב תבין ותשכיל בביאורו גם לעניני
שקבלם בעלמא שנמצא רזין ורזין דרזין [בעין שבלבם
ושקבלם יחדיו]: בדבר שמים רבים כניל מבאר יותר
בעניני שכתוב כי מנך וכו' שכבניא על עניני שגלוח
שמשם נשתלשל זלט"ז שמים רבים של שעבו"ם כ"ל
[כי סיים שם בסוף שמזמור מקולות מים רבים]:

אות ל"ט בדבר שפלימתי שבשתתי לעיל מעניני
בועז על תשר נמצא בו גם שכ"ל
מלאכות של שפונש בו ים לייסד ולבאר גם בשנוין
אחר כי בעניני שמבואר מדס"ק בשם שהי שתע"ש שרומז
על יחודת שילאש לבד [בגרמא מביאורו לזיז שהי
בשתמר רבב"ח] נקרא בשם כזה גם סיחודת שתאש
משתלבשותו שבו כ"ל כן ים לבאר גם בדבר בועז
שמש שכולל בסיג שזה גם סיחודת שתאש סוא בסיבת
שכלבשם כ"ל אבל מחמת שעיקר שם בועז סוא
ביחודת שילאש לבד וסוא ברוב רוממותו ושתימתו
נמצא בו שני כיחוס לעוב ולרע שמקבל ליחו בקדושת
כמדיגש שתחתיו שאז ויניע מספרו על כשל תורות
ועל מלאכת שמשכן שבוכן ומחלבש בו כ"ל תע"פ
שג"ז נחשב נגדו בחשך ופגש אבל על ידו בעלמו ניתעשר
כ"ל. (וזולת שמתעקש בתחתית מדיגתו לגבי לקבל
שתרתי רק לרע לבד שאז נספך מאתו בעלמו לע"ע
שמלוים אבר מרבעים יבני וכו' כמוב"פ) וכן למעט
יותר מכמדיגש למדיגים כ"ל עד תחתיית מדיגות
כעפרורים כ"ל שגם שם ים בילאש לקבל בתמצעות
שמדיגות אם שתרתו כ"ל בשיפן שיסובי ויתעלו
בעסרתם מיום אל יום וממדיגש למדיגש כ"ל אבל
בכ"ז מוכרח ע"פ מעט שתעדל"ת גם מפס כי זולאש
לגמרי נפרדים בקלקולים ומכאס נגלח ח"ו.

אות מ' בביאורו כ"ל מדס"ק שגם כל נפשות
כעפרודיים ומדיגות כתחתונות נמשכים
מחלקי שמו וקדושתו של עליון מפס שעוסק לסעלותם
ולכוללם בעלמו מבאר יותר בפס בבד פס בבחינות
כוי כ"ל בשקרא מפס בגלות מלרים:

אות מ"א בסוד סיחוד שכללי שבנפשות ישראל
לפס"י שכוא ג"כ למיגפו כ"ל מבאר
יותר בדבר שכתוב אלי ס' סוא שמי וכבודי לאחר לא
אתן ותשלתי לפסילים שכוא בביכול שמירתו י"ת
וזכירתו שמזכר מצלא למיגפו כ"ל וגם בשמבואר
מכ"ז לנפשות ישראל למעט שכל שבלתי נותן כל שכבוד
לפס"י בעלמו וחולק מאתו לא שבבוד נחשב בעבודת
כפסל ומאחר כ"ל חבין מרחוק שבכ"ז מבאר יותר
בשבאתו לא שמאמר חז"ל בעניני סגיאות [שכוא שבבוד
שכוא בע"ז ממש ח"ו.

אות מ"ב בשמבואר כ"ל מדס"ק שכל נפעמו
י"ת ליזרעל כוא לשכרת כבודו ותשלתו
שמכירים ומשגיים עי"ז וממילא מובן בלח"ב בבבודם
ותשלחם לגיו חיזר ומשפיע לפס יותר עי"ז מבאר
יותר בשכרח שכתעלות מעט מעט ממדיגש למדיגש
שמובן בעניני זה מכוחלי דבריו שק' וגם לפי"ז ים לבאר
שתבונת שחורש לעומקת שזוכים בבבודו י"ת סיא סיא
עלש נפעמו י"ת כ"ל שמשפיע לפס עי"ז כ"ל:

אות מ"ג בשמבואר מכל כ"ל בדבש"ק שכמו כן
מוכרח פס"י לשקדים ולשפיע לפס
מחורתו בתופן שיכירו עי"ז בבבודו מבאר יותר בדבר
שכלבש ושקבלש וכוי [שכן כן נפעמות סיחודים כ"ל]
שמוכרח לשקדים בתופן שיזכו עי"ז לשכבוד:

אות מ"ד בשביאר בכל כ"ל מדבש"ק שבשבוד
סוא בעלש נפעמו שחורש ובעש"פ
שמובטח לשקדים שתעדל"ת כעודש אבל עיקר שקדמת
שתעדל"ת סוא למפס ויוסף [ודומיפס שביכלתם
לקויים ולשסיג אם שחורש קודש נחיכתם] ומאחר נפעמות
ישרעל זוכים עי"ז גם בתעט שתעדל"ת כ"ל כפי
ערכו שעי"ז עוסקים פס"י ולדיקיו כ"ל להשפיע לפס
אם דברי חורתם ולשרגיפם ולשוליעם בזה אם כבודם
ותשלחם ובפס זוכים עכ"פ לשוב ולבבדו ולשפר אם
הפלאתו בדברי חורתו יבוב ויפשיע לפס כמו כן בכל
עת ויתר כ"ל:

אות מ"ה שבשמבואר כ"ל מדס"ק מבאר ויתר
בביאור שחפלס [שבתוב אלי ס' וכוי]
כ"ל על כלניות שדיבור של שחורש שק':

אות מ"ן שגם בכפולת שכתוב כ"ל וכבודי וכו'
ותשלחו וכו' נראה מבואר שכמו שתפיר
לחלוק שום נקודש משבבוד לאחר [ושפות כע"ז ח"ו]
כן תפור לדבר ולשום שום דיבור בעל ומולין וכל פפה
וחולק אם שדיבור שלא למיגפו נחשב כע"ז ח"ו:

אות מ"ז שבשמבואר כ"ל מדס"ק מבאר ומפרש
בשבלתו

בסבתחו סלחוד לע ימוס ספר סחורס סזס מפיך
גס בפסיוסות לעון סכחוב :

אות מ"ח בסמבואר סכ"ל מדס"ק שפשני ווין
שבחותיות סמילוי מסוחו סן סן בפני
מדריגות של סחול ובפשם סכ"ל יס לחמוס ולסחפלח
ממס שמבחר בספר ימי סחול בפס ממספר פחות
ו' פשם סכ"ל כי לפי"ז למס לח יסי' גס פשפח כנגד
זס בספר פשם ימיס ולדרבח כלח סוח פחות ו'
סרחפוגס וסעיקריות שבמילוחס סכ"ל ובוודחי סוח
לריך להסכוון מספרו בפשם ימיס ולח ביוס חמד לבד
ולולס חס חבח בפסיוסות פירוס בכחוב שביחוד
סרחפון שמע וכו' סמכוון חלין חביע וחרחפ שמחחלחו
עד סופו לח יסובב רק על חיבח חמד ושחחדות שבו
להודיע ולהשמיע לכלליות בני עמיכו שמע ישרחל ס' :
[שפוח] חלסיכו [סוח] ס' חמד [ועיין בפירש"י שפ"ז
וכן מבואר מדחז"ל ומסזוס"ק שכל עיקרו סוח שחמד
ושחחדות שבו כ"ל] ולזחת נרחס מבואר שבפוגס
בחגברות בחחדות בבוחו סזחת [וסוח שחלף סמלוף
לה כי סוח ג'פריס בן יוסף שסוח עיקר פשם כ"ל]
לח חתחלק כלל בחספרס ולח חסיס רק ביוס חמד
[חשר לפני חמד מס חחס סופר כנודע] : .

אות מ"ט בסמבואר סכ"ל מדס"ק שבחרח
קוב"ס לשכינתיס מוכרחת כמו כן
להיות ולהשפיע למט"ע וסוח משפיע למטס ויחר וכן
מחחח לעילח בדבר שכבוד כ"ל יס להתפלח לכבורס
במס שנפרע מדריגת סיחודח חחחס לסכרח שכבוד
כ"ל ויחר מחחר שמדריגות שחחחיו כי בלח גס
שבינס בעלמס נחשבח בבינול במדריגס תחחונס
כנגדו י"ת ומשכרח ליהופס בעלמס לדבר שכבוד יוודע
ממילח לשחר שמדריגות בחחר יוודע ויבואר מכרח
ליהוך סיחודח תחחס לדבר שכבוד, ויסוד קלח בפלוחס
סרחפוגס בשפרטח מט"ע יחודח חחחס לדבר שכבוד
[ושס מכרח תחתית שמדריגות עד קלס שחחרון חין
שייך גס כן לפי"ז לפרוע מדריגת מט"ע שסיח
בחמלע לח סרחפוגס ולח שחחרוגס כ"ל] ולולס
בדבר שחחדות חשר ביחדיו בחות שקודס לזס חבין
מרחוק שחט"ף שבשם שומשל מזכירים בעין חילוק
ושבדל בבינול לשכינתו מחחו י"ת חשל בחמת בחמיחי
לח כמלח זס סוס פירוד ח"ו וסוח כולו שחדות עד
שחין שייך סוס יחוד כלל [כי יחוד חין שייך זולת
בנברוגס שנפרדים תחלק] ולח כן סיחוד בשכמל"ו כי
סוח שהחשב למדריגס בפני עלמס לגמרי [וחין מלך
בלח עס בשם שנפרדות שמחלקים מחחו] וגס חס

אוניברסיטת בר-אילן 19/08/2018

תוסוף וחביע בפירוס לוח סוחו שבש תרחפ ותשכיל
שבמחליחס נמלח ספשול ושעמח ושחשוב חשר גס
לפי"ז ממילח מבואר במס שחין קורח ומכוון כלל בשם
יחוד שהחברות .מט"ע שבשם"י [כי סוח שנדל מחחו
בשוד שברקיע כנודע ומודע במ"ח] ודייקח מחמת זס
נמלח מעלס יחירס בשהחברותו [בעין יחוד] לשמדריגס
שעליונס לסיות משס לבד כל שהחלח כבודו י"ת וסוח
שחידוד ברחשון מכל שמדריגות שחחחיו חשר ע"ז לבד
סוכרח לפרוע לסזכיכו בפרטיות ושבזס לבד יוודע
ויתבונן לחיבורי שמדריגות שחחחיו שכל שבמדריגס
למטס יותר בשהחשר גס סיח למדריגס כעליונס שעליס
ויגיע ויתסוס מזס יותר כבוד לשפי"ת :

אות נ' בכלל כ"ל בשקדמס שכל בחינס כלילס
מכל שבחינות ובשמבואר כ"ל מדס"ק
שבכ"ז נמלח בשס שמושלל גס במדריגס ברחשונס סוד
סיחוד כעין סיחודח תחחס שבמדריגת מט"ע יס לבחר
זזס מס שנחלקים שבעי ישרחל כ"ל בעלמס לד'
מחנות ושבלירוף כולס לבד [להשעלות ולכלול בו כנודע]
כל השלמת הד' דלחד שבחלית שמדריגס שעליונס
לסגלל מלל לחר כ"ל שנחלחז בחחנס ברבינות
שבחשור ופשול כ"ל כי לע"פ שבזס לבד נמלח ושחשב
בחי' לחר למדריגחס לסיות טי"ז כל עיקר שכבוד לבל
בכ"ז נמלח בזס דבר וסיפוכו כי גס בכל ספלחחו י"ת
לשמליחס בבחי' לחר ת"ו .[עד שבלמת תחחז מלחס
שלחר לגמרי ח"ו] תחשפך . בכ"ז בחיבורס ובבודס
בעלמס כ"ל לסיות מלחס לבד חבלית שהשלמס שמוברח
בבינול לד' דלחד [ובינול שלחר לגמרי כ"ל] :

אות נ"א שבלחיזת שלחר ושפשול לגמרי כ"ל
בנמלח בלוח סוי שמיוחד למדריגת ימי
שחול חבין מרחוק בשברח ספריסות שבשם כל שרוגס
לקדם עלמו כרחוי ולבלי לסיות רק ביחוד שמע בציוס
שבשת : שבו ומלחו כל שביטול ושברחקות לכל פועלי
חון כנודע :

אות נ"ב בשברח ספריסות בימי לחיזחס
ושחנברוחס כ"ל ובעטין שבידוד
שנשחווס ומלוי בחדת שבבוד ושיחוד כ"ל חבין
מרחוק כמו כן לשברח מבר"ש בימי לחיזחס בשגלוח
מלריס שמוב"ף לשסחיר ולשעליס לגמרי עלס דיבוריו
[חשר בכ"ז מבחר יותר בשם כבד פס שסזכיר בקלקול
שבבוד כ"ל] :

אות נ"ג בשמבואר בכל כ"ל שלעתיד בחלית
זיכוך בגופיות [כמשם בשגת ומתן
חבוגת תורתו שמוב"ף] יסיס בשיבת ספריסות בעלמס

יחודא עילאה בחמידות [וכולו שבת סכ"ד כנודע] וממילא מובן שכמו כן בדבר שבכוד וסדיבור כ"ל שנמצא בעניו זה מבאר יותר בביאורו סכ"ל למאמר סבחוב יסי כבוד ס' לעולם וליחוד בשכמל"ו ולמאמר סבחוב למטן יזמרך כבוד ולא ידום וכו' שבביא לעניו סדיבור מסבביד סכ"ל :

אות נ"ד בשמבואר סכ"ל מדס"ק שכל בריאת וסנשמה סעולם בשט"ע סוא ממדת לבוש סמלכות וסבכוד סכ"ל מבאר יותר בביאורו לדבר סלבוש וסמלכות בשם חניוך ולסבירה י"ת בשם בר נגרע שסוא שיאמצ בביכול לסחרש ובעל סמלאכ שפועל ועובד בס :

אות נ"ה בשבאתי מאמר שכתוב כחפארת אדם וכו' לעניו סט"ז שנשחלשל זלט"ז [בשבע וכו' ממספר שבעב סכ"ל] מכלי סחרש דקדושס י"ת מבאר יותר בעניו שכתוב לתכליח שסיפך וט"ז סכ"ל חרש עליס וכו' :

אות נ"ן בשכתב בחי' לאר בקדושס סכ"ל [וסוא מט"ע שזסו טעם לאר כמובא בדחז"ל] חבין מרחוק בשכתב מלאכת שמשכן דקדושס שסובב בזס על כל מלאכת סאדם כי לע"פ שביכולתו י"ת לספציע בלי שום מעשס ומלאכת סאדם אבל בביכול לשכתב שורש בחי' לאר סכ"ל לסיות מזס לבד כבודו י"ת כ"ל יכניף ויסחיר פני שבנאתו לבלי לפעול ולעשות בסחיקון שמוכרח להשלמת כל דבר זולת בשתלבשותו בשבבחי' מט"ע סכ"ל עד לעתיד בגמר סחיקון סכ"ל שאז יקויים מאמר שכתוב ולא יכנף וכו' שבביא ע"ז :

אות נ"ז [מדברי מוסרכ"ת זצ"ל בשלכות כלאי חילן שעל סחורש סזאת] בשמבואר מדבריו סק' על חודות שלט"ע מלאכות שכ"ל שמוכרח בשם לבזשר בחזשרת למינסו שכ"ל מבאר יותר בעניניס שאסור לעשות ולפעול בתערובות שלא למינסו [כשור וחמור כי כן מבואר בדחז"ל שאזשרת לא תחרוש יסובב על כל שלט"ע מלאכות] :

אות נ"ח : בשמשכת חור שלדיק לתשובת תלמידיו שבבחי' חניך שכ"ל מבאר יותר בשובבו על זס בדבר שכתוב ויהן לאת חניכיו שמוב"ם שזסו בשם חניך שכ"ל בגמרא בכ"ח מתלמידיו [וכמובא מזס בשאר ספרי תמת].

א"ה הנה מצאתי מכת"י המחבר בעצמו חסר וקרוע ואעפ"כ מגודל יקרת הדברים העתקתים פה.

שדי זה בחי' יחודא עילאה, כי לעפ"י שגם מט"ע סוא שדי אין זס כ"א על כי שמי בקרבו כמוב"פ שאור סוזו שזסוא בלניות שט"ע חורות של שבת שבבחי' שדי על שאמר לעולמו די מכל שמלאכות נחלשם בבנפי מט"ע שזסוא סוזו של ימי סחול ושלכות שמשנה לברר עכ"פ בעשק שט"ע מלאכות שבשם לשחלשם ממלאכ לחבדילס ולרמז לך יותר בב"ז שנני לשקדים לפרש חיזס פליחות שים לשחפלל קלח בדברי תורתו שזלח פליחס ג' סוא מס בב (חסר) וזס בעלמו סוד יחוד דוכרת ונוקבת שמוב"ם שנמצא מעין זס שן בכלליות שמדריגות ושן בפרטיות בכל מדריגס ומדריגס כי כמו שבמדריגת סיחודא עלאה של שקבלס שמוב"ם נמלא בס רזין ורזין דרזין ממילא מובן שכמו כן גס למטס. בסיחודא תחתאה של שבלכה ובשכמל"ו ועוד למטה יותר וכולס לריכים לשתייחד ולקבל זמ"ז וזמ"ז וכל מדריגס שלמטס שמקבלת מסמדריגס שלמעלס נחשבת כמו נוקבא לגבי דוכרא כידוע שעבור זס סי' כל בריאת סעולס וסווי' שאדס מסוד מיין דוכרין ונוקבין שמוב"ם [מהד"ב שעל ידו יתעלי כולס מנפילתס שבשיבת נפילתס וכו' עשב"פ] ובזה לייקא יסי חכלית שלומות סיחוד וסוד שמירת סברית של בועז שמוב"ם בפיסיו נכלליס ונתאחדים גס של"ע בחיבות שמניים של סיחודא תחתאה שכ"ל כנוקב ויורד עד שתכוס גס לכל שפוגמים בו שבאמת גס נפשותיהס נמשכים ממספר קדושת שמו כ"ל וכשיתחקנו ויבואו על מקומס יסיו עכ"פ בבחי' שט"ל מלאכות של מט"ע שמוב"ם בנרמס שמבואר לכל חותר ל"ע תמת כותלי תולרותיו סק' שבאמת סוד בחי' בועז בשני פעמים על סוח בדרך זס : סייכו שעל תורות של קדושתו י"ת בלי שום מלאכה ושעל מלאכות של מט"ע [שסוח שמשכן ושלבוש של מלכות י"ת כמוב"פ] שסט"ל מלאכות כאלה שבליורא דעובדא דמשכנא סן סן שט"ל מלאכות שבליורא דעובדא דברמשית שבבריאת סעולס שסיתס בבחי' מט"ע שסוח בחי' שדי כמוב"פ כי סוח מחלבש בו בבחינת שלבוש ושכוף לשמשך בבחי' חוסך אבל נמשך מחניח לבוש שמלכות סזס ממשיית שחושך וטופלים לגילוח ועבודה זרה וטיולף ממש ח"ו עד שנחשך מאתס שתור מכל וכל עד זאת כמס וכמס שנים שגלוו מקדושת שתרץ שט"ל שמחורש בבבודו שמוב"ם ועליון לא תעו לתרעת עכ"פ שתין. תלו זוכים לשוב תלוס ולשחטנג מפרי שדעת [וחבונת שחורש] של לילנותיוס שמוב"ם שבטיקר סוח בחי' ויוסף ובועז בט"ל שסוח שנכלל בבלליות בתורו י"ת שמוב"ם שסחוס ונעלס ובלתי מתגלס רק ע"י שחלבשות [מהדורא בתרא : עיין לקמן וחבין מרחוק גס בעניו מס שדאו חז"ל בשתי ידיס שברת שמתן

אוצר החכמה

דלמר שאין מציח ליכרחל [רק שפי"ח בעלמו ינחל לוחכו כמובן שם ברש"י] כי בלמח אין ביכלחנו לקבל גלוליהם דגוף ונפש רק מסלדיק בחי' מפש וגם מכלדיק ח"ש לקבל רק ע"י חלמידיו מדור לדור בידוע כי גם שחור שלו מוכרח לעיין בכמה למלומים]. כמובן בפנים ומעולם שחיתחו וסעלמחו יש בו שפני כוחות המוב"פ לעוב ולרע כפי ליור כלי המקבלים בידוע כי מפי עליון לא חצא הרעות וסעוב כי לדרבח כלזוכים לעמוד בנסיון נספך ונלעייר שפש־מום של ברע לפש חיים ורפוחם ועוב יוחר ויוחר כלחר ברמז בזה לכאן ט"ם לחבל מלח שפגם בזה לדכ"ר בידוע בהקבלל בעניות ול"ע מלאכות המוב"פ שיעבוד בזיעת חפי לאכילת הלחמ [שנחבל לעניו (בעיפי מוחין) במוב"פ מחחלר בזוב"ק] ועבידה גורדת עבירה בפגמי בברית עד שירדו ט"ז למלרים בידוע וכל ימי בגלות ובעבד בחיקון וביחוד כנ"ל. שבט"ל בשני של בחי' בוחו שחמספר קדושת שמו כנ"ל מוגח במקום שמוגח נחבר בביכול מקדושת כבודו של הלדיק בעלמו לבויות בבחי' כבד פח עבב"פ כי זלט"ז מסיבת שקנקנולים שמקושרים וחלוים ג"כ זה בזה גם בוח חין ביכלחו לדבר עבפש בלל וכלל כי שם פוגמים דברי פיו לבויות לכם לפש מות יוחר ויוחר כנ"ל. ובב"ז חזקים בחמונחיו כי לא יבקע שלים עד חם כלש שדבר לרמז למודיו גם לדבשיו הקטנים שיבחלו הקל וחומר בעלמו [משד"ב עיין היטב בנ"ש כי בללי חולן בלבש ע' שחבואר שרמזחי כאן] ובלחם ובחבחי יגמור בבש תיקון היחודע תחחם ברוך שם (משד"ב: עבב"פ וגם בפוף דבריו שכ' על לודות שבחוב בוח שמי שמרמז על היחודע תחחם) כבוד מלכותו לעולם ועד שמוב"פ. כי אז יהי כבוד ה' לעולם. ולפי"ז חבין מרחוק גם מעניו שבחוב ואגל מרגלותיו וכו' שמוב"פ שבוח בשובב על שור בוזע ורוח שבשם חלוי יחודע דקוב"ה ובכיוהיה בידוע ובשביעה שהיא שמלכות פח שבבחי' לפרש כמוב"פ יורדת לנפשות ניצוצי בוזע בנפילות בנ"ל על חד החהיו קרבולי מרגלותיו כמוב"פ כי גם בש חלקי ה' ממעל בידוע ומחמת שנפלו למקומות שפלים ונמוכים מאד מוכרחת לשתחל בזה בחשלי ובשוב לבל יוודע לחיש ובבשחלות נעלמות ושוכות בלי שעור כמובן במ"ש. כי לחעפי"ב מוכרח שיהיה מבש חיזה לחתחל"ת כי בשפילים לגמרי ואינש רוצים בלל לגחת מחחוחם וגלוותם מוכרח לקויים בבש בבחוב חתרפון בחש כמוב"פ ונילון ה' יולח מיוסף היכלב ויערוף בית כחבן ובקש בגחתבל זלט"ז מפסולי פסולת בחבן

19/08/2018 אהה

וחחבוטם כמוב"פ כי סוף חשר כל בחלומים מח'בנר ד'שחי ה'חיו בטוסקים בלמלומי בלבוטים בגרמזים בבבחוב וחלנו מעמר כמוב"פ מוכרחים לבחבחל ולבשחחוות [עבב"פ] לחלימחו חשר כחרז בלבנון יבגם למעלה מכל בחילנות כמוב"פ כי ריבים ברקיעת לבכלל בשלימות בבמקרב בחימי בכבוד עליות שמי חבוחתו כמוב"פ כי לזה ממילא מבואר בגם בחי' יוסף סוף בחי' מע"ט בנגד שבר נגרת בעלמו י"ת שבוח בחרם של כל בעלים ובחילנות בנ"ל שבורת חת בכל בוחו ימי בחול כמוב"פ בחליבת לבוחו שבשחי' מע"ט כמובן בפנים שזה בחליבת סוף גם בללי מלאכה שלו בבריחת בעולם ובקיום בעולם כמוב"פ שמחמת זה נקרא הבש שר בעולם כמוב"פ אך לעפי"ו בגם בחי' יוסף נחבב בנגדו י"ת בשחי' סוחו של מע"ט בנ"ל לבל מעולם בחעלותו על שאר לחיו נחבב בנגדם גם סוף לשחי' שבת ונקודה שד' לחחד שברחם בימודע עילאה כמוב"פ שגל ידש כל בשבדל ובשבעה של בחי' בחאר כמוב"פ שבוח זלט"ז בחרם עליש במעשה וכו' כמוב"פ ט"ש בישעי' בפסוק שזה ובפירב"י

כל כוחו ובשחלבלותו מוף בשבע

בנ"ל בידוע שעי"ז בהגברו בשבע בחי עכו"ם על נפשות ישרחל עד שבגלה לוחש לחרלש ועדיין מרקד בינן ובעיקר בפעמי שלשה בחחוות כמוב"פ בשם משגל וממון וגלוש בבולם שורש רוח בבפירות ובעבו"ם כמוב"פ לבויות זלט"ז מוסיף וסולך בב"פ בחוספות שעומשה בשם ח"ו שב"ז חבלית בסיפך מבחי' שדי בקדושה שים לי בחלקוחו י"ת [עבב"פ שבחחלש מפרש ענין שדי על בפריסות מט"ז של בגלוש ושח"ב מפרש זאת לענין בפריסות ובלמלוש ממלאכת בפרנסה שים במלמש ח"ש מכל כמלאכות וים שבמלמש ח"ש עב"פ ממלאכה לחבירתה] ולסוליש ולגאול מב"ז נפשות ישרחל עד שיסובו לחבונת שחורש לעומקה חלוי ועומד בבחי' יוסף ומשה כי כמו שבגאולת מלרים לא כי' לאשר למרע"ה רק ע"י שלקח עמו עלמות יוסף כמובא במ"ח שבוע שבור שור כמוב"פ בשכניע ומבטל בבורי חמור מלרים שבש זלט"ז [עיין בבל' כללי בשמה שעל שחורש זאת על לודות מה שבעלוויהו בבב"ל מלאכות כמוב"פ לבלי לפנות בבחי' למיכהו שבוליאה זאת שחורש בלבון לא תחרום בשור וחמור] כן גם עבשיו כל כמ מציח בן דוד לגאולת ישרחל יבי' ע"י קדושת עלמות מציח בן יוסף ולפרים שבוע בשחלק ונשחחר בפלא לור בחלק שמחורש בבללויות מילוי יחוד שבני ווין של

שמע

אתר 19/08/2018

סמע מ' ובסמלו שבשאר כל מחיו [בגרמז לעיל למיתות לת כולם בדעת וחבונת סחורה ולקוחו י"ם סברין דרזין סמוב"פ שסוף כבר זכה לסס מעולם עכיותו ודיבולו וכללותו בו י"ח כמובן בפנים שמחמת זה מוכרח להסיר גם בשאלרים בשפרוריים סמוב"פ שיהכוון לסס עכ"פ שעומק בלי גבול שבחבונת חורתו כק' ובלבד סיסי' לסס עכ"פ חיסה לחעדל"ת לב"ז ולהחגבר מאד להזהר ולהשמר עכ"פ מלישורים גמורים מ"ו כי מי שעומד במדרגו ולחיבו נותן כלל שום סיוע להרוגם לסוליחו ממיל דרדיפי סמוב"פ, מ"מ בשום חופן לסוליחו כי מלולת בניחות וסניחוף ישמפוכו ויורידוכו לטפר וחרן ללמות וחוסך סמגשמת ומחשבת מלחו גם דברי חורתו סק' לבל יכיי לו בס שום כרגשם כלל ועוד בגלוותו יחשב ויחשווש לעובד ע"ז וכופר כמוב"פ עד כי יהחשך ויחגשם בפיסם דבריו סק' להחכפך לסס לסס מות לגמרי מ"ו עד שיסיו נשלרים לגלח בספעמים שלש ימי ממשיות חשבותם [שסס זלט"ז] ולח יעמדו כלל ממשכן שפרירותם להחעורר בהחייס לחיים שבסדיבור וסחביבס סמוב"פ חבל לותם כזוכים לסשמר עכ"פ שפ"י כלבות סחורס כמוב"פ ועוד יהייחדו ויחקרבו לבחי' יוסף סמוב"פ וזוכים כ"ת להכיר שפלותו ופחיחות מדריגתו עד עפר וחרן ממם בכללים טי"ז בחכלית עכוותו שסוף בעולם גדולתו דיוקף כוף עניו יותר מכל כחדם חשר ע"פ ס"ת עד שנחקייס על ידו גם בשם שכחוב במוב"פ וסחרן סחירס מכבודו להסיר בחור בהשובס מיום שלד יוס עד כימי לחסם ממלריס במ"ע ימי בהשובס לקבלת חבונת סחורס. עוד ירחס לגלח בפלחות עומקס עד בלי גבול במוצח במ"ח:

ביאור הליקוטים תהלה לדוד סימן י"ב

חיות הרוחני אורך ימים ביסינה וחיות גשמי בשמאלה וכו' והתנא וכו' אינו מתיר א"ע ח"ו מכל וכל מחיות הרוחני וכו'. •

התנא סוף ט"ם ועקב בסוף ועקבי בשכר שלעתיד בחיות הרוחני כזה [במוצח לעיל בפנים] מהתנגותם בזיו בשכינה כפי שחקנו לותם כ"ת בשחיקונים במוב"פ שע"ז סובב כל קיום ולימוד תורתם שע"ז נלמר שכחוב כנ"ל לורך ימים בימינה [מס שעומד לשמס כידוע].

והנה לכחורה יש להשפלח קלח בדס"ק כי שלח מלחר שכחבח למוצח עלמו לח סיס לריך כלל שעשר ושכבוד לוך שיך שלמוצח שעולם לשמיך לכס עושר וכבוד יורידו לותו מלמעלה בשגיחת שמלוה [לח לשמה] עד שיסחלשל מזה מכשול שפוסעים לסוריד שכשינה בגלות לירופיסם שרעים עד שבשיכול ילערך שם"י בכוונה מכוונת ליחן בלבבם לסוליח שלירופיס שרעים בדברי חירופין על שלדיק שדור שב"פ:

ולרמז קלח ביסוד שפלוסה סזחה נשומה נח לח לשיכו לגלות ד' ושכחובים שמלחר מקודם בעניו ועקב ורחל ולבן: ותה"כ כתב: שבל ת"ח שד יסודי וכו' ויאמר לו לחי לחם וכו' כדי שבלדיק יקח שחוצנ"פ שסיח שבשינה מגלותם שחלל לבן ומעלה לותם וכו' לבחי' זיווג וכו' ומבואר לשמעיין מלשונו סק': בשרמז על לודות שלר שכחובים בעניין יעקב שב"ל שבשחלל לסוליח מלבן לח שממסות שסיו בבחי' שבשינה ושלרן שמוב"פ כידוע: ועיקר עבודתו סיתה שבשיל רחל שבוסה יותר בשחיתה שמוצח בשפנים וכל בירורים סי' ע"י סקו שנמשך מבינה ועובר מחשך עד מלכות בשובן בפנים [דרך כל שבע [מדותיו] שנים כידוע] וע"ז עשק גם במרעה שבשנים שמוב"פ עד שבשלה משם ניצוצי נפשותיהם בבחי' חיבוק ועיבוק וזיווג שבשוד שדודלים שמוב"פ עד שיגלו משם כל נפשות ישרחל שזה ענין שכחוב חוקח שלרן נפש חי' שמוב"פ:

והנה בשלות ד' נרחה מבוחר לכל מעיין שממך בעלמו בדס"ק של מה שחובח משם בשלר ספרי לחת וכל דבס"ק של לודות ספירת שמלכות דוד שמוב"פ [שבוגש שלבנה כידוע] שבית שחושבע"פ ושבבינה שכל נפשות ישרחל יולחית מחשך [וגם נפש שלדיק שעליון בחה משם לך שממנו מעולם עוד בשעלה יחירה כידוע] כי חוריינת ויסרחל כולה חד ושנפשות שחלה בן בן שבלבות שבגזות מחשך שמוב"פ מגיזי שבלבות: וגם בית בעלמה כל שלימות לבעונית חורה בבירור גיזוזי שלבותיה בשבלמה שמוב"פ ומחשלחה ושרבובה שמוב"פ ניחערבבו ונחלפו כמה וכמה ניצוצי נפשותיהם לגלת ולהיות בבחי' בשמות וחיות ממם [ובעיקר בבחי' שרחלים ושבבנים שמוצח מזה בסי' רחמיה בגו שעל שחורה סזחה] שלפי"ז מבואר יותר ענין שכחוב שנ"ל חוצח בחרן נפש חי' שמוב"פ לענין נפשות ישרחל, כי כ"ז מערבובה וגלותה שנ"ל שבחחיל מקודם בריחת שעולם ע"י שדיבור שב שם"י בעלמו שסי' בו מממעות שמיעוע ושערבוב:

שבחמת

שבתות גם זה סי' מכוון גדול מאד שם י"ו [כמובא מזה במ"ח ועיין סימב בפניס] כי ע"ז נלע"ד על פסוקי בחי' שבמלכ [בל קומתכ] במוב"פ שסוף כל סוף תחיר והתמלא ויתר ע"ז כי כל עצם בחינתם היא בבחי' כרחל ועוסר שלמן שבבחי' דייקא כתובן בפניס יחרן וחגר לחניס הערמס השמלים שבם במסירות יותר במוב"פ אך בעפי"כ כל תיקונם היא בשמחבקים וכוללים לותם בסימין סמיב"פ שהיא בסוד כחסד [אל כל היום] במוב"פ כי בחי' כלבנה שבם שסועטת בלילה במוב"פ ליח לה מגרמה כלום כידוע שמחמת זה יונקים מאחה קליפות בר לילותא במוב"פ וביניקתם מאור לבניניתה יעשקו גם לה בנפשות שבם לסיות נפסלים למסות סנוגע ו'ס'ל'ב'ן שבשם ומעטע כמוב נמשוך עלמו לסברו מכרחה כ"פ גם סרע שנחמחזת בו לסמבך אל הקדושם: שע"ז נאמר שכחוב במוב"פ: ויהי כשמוע לבן וכו' חוקם ימים לשחדם במיב"פ: ולפעמים לסיפך נכללים שניהם בשטומאה ויאמר לו שכי לחי לחמ וכו' ולעפ' שבכל דור ודור טוסק כלדיק בחמת נברר מאחו מס שלריך לברר אבל נגמור שבירור בשלימות לא יהיו עד לעתיד כי מיכרח לזס תחבולות רבות ונעלמות לאין ערך כי כל הסבר נמלא בעולם שכל סי' מן בארץ ושבניניס כידוע שמחמת זה נקראת בשם כל סעונג [כמובן בפניס בסוד בחיבוק שמרומז בשכניב וירק לח חניהו וכו' שבוע קו סירוק כנמבך מביניס ומקיף לח כל סעולם] שנפי כ"ז חבין מרחוק ביסוד פנזלחינו שכ"ל מה שמוכרחים שלדיקים לשסחל נעשבח בללויות נפשות יברחל וכל סעולם שמוכרחים לבחירות בנשמי ופרנסת סעוסר ושבבוד: כי לעפ"י שמלך נשמחס ועלו שמיס כמוב"פ כמו מבס ברקיע [עבב"פ] לבל יהיו מוכרחים כ"כ לאכילם ושתי': לבל טיקוני שלילים הוא כשנתלחדים בשארן ושעולם שהיא עוס"ז בבחי' בשניניס כנ"ל בעיקרם בבחינת שמלך ושבניניס שמיב"פ כנ"ל בנמשכת מבשניניס ברחבונים שבדיבור שם"י שכי' בו מבחינת שמיני ושבדבוד כידוע ולעפי"כ כי' בחמת בזס מבוון גדול מאד שם"י לחסור ולילן לותם בשארן לבני לדם דייקא שבם יהקנו לותם [ושבמוב"פ לענין בעלמת בשניניס שלעפ"י שגם בחחילה מעלה לותם ועקב כלדיק בבחי' ויסק וכו' לבל לח"כ דייקא בשחנברות נבן ויאמר שכי לחי לחמ וכו' מעלה לותם גם בבחי' כזיווג] ושמלחמה בזס כבידה מאוד: כי גם כלדיק בחמת כשיורד בשבניניס כזאת שב[כלח] יד שמלך כוח מסיבן מאוד מאוד ובוור מסאי לשאי כמוב"פ [לכוללם בימינא] לבל תשי' בבחי' שניהם ממש: ומעולם שמלחמם שים בזס גם משרע"ם לא זכם לבוון חבלית נקודת משקלם ושגם כשערם דשערם בשכלחם [שסיא בבחי' לור כמוב"פ] שאז ניחוסף כח לשקליפות שכחלחזות בם שמאז לריכין לעבוה מאוד מאוד בליבון כשמלה כ"ל ובכל דור ודור עומד עליהו קליפת שלבן שמוב"פ שמבקש לעקור לאת שכל: כי כ'ב'ל סוא [כמובא מזס מדברי מורנ"ת שעל שחורס כזאת בשם שאריז"ל] ונבילם שסיא בשמם מאם לוים משרחת ברוחות רעות כמוהו כי הוא חבלית שסיפך זלע"ז מבחי' יעקב כזוכם לאורך ימים בשחיות שרוחני גם אחר מיתתו: כי גם אז נאחז נפשו לגופו להתעג מזיו שכביכם בינוק שפתוחיו סומנים שומ"פ וגם בזיווג שדולמים נאהו רוח עוב ועדב לאין גבול עבב"פ ועיקר שתיקון יסו' ע"י מבית בן דוד שמוב"פ שגם כל חסילת ועדבודי דבריו קדושים בחבלית שלימות שקדושם: כי בשפתוחיו סומנים עוטפות מור עובר כמוב"פ: ולא נשפח מנייסו לשתרעת של שסע"ח שסיא זלע"ז כ"ל כי סוא לאבר שעלם בשלימות לשחכמה ושביניס שבם עלמת שחיית שמיב"פ לשחייחד משם בשעלמת דאחגליא שסיא בשביניס כ"ל עד שחעלם תללו בחינת שמלך ושלא לשמה [לשם מובח שעולם] לסיות בשחינת לשמה [לשם שבניניס כידוע] יוחר ויותר כ"ל [כי אלו חכמה שבאתי ערמה כתוב"פ] שבחכמה הזאת סיא מקור נשפ דברכתא בחיים ועוסר שע"ז יסיבב בכחוב כ"ל ואברכה שמך לעולם.

נעתק מכת"י המחבר בעצמו וכנראה שחסר הרבה.

תבין מרחוק שגם כל חלקי העוסר שלם יחשבו [כי שכל כי] לשלימה ולשמוחה בשם לחסרון יחשב [בחיבות נפשה כ"ל בשלמחה בשלמת שלבנה חחייחד בחור שחמה שמאיר בה להחשפך בשלמתה לבד כ"ל: בשברה שחיסרון כ"ל חבין מרחוק שזה זה שברה גדול בלידוף שעוסר ושבבוד כ"ל: בדבר שחסרון בשעלם שביניס שכ"ל יש לבאר ענין שמלך כ"ל [שבשה ומחיסרת (משלימות) שלמיתי (לשמה)] שסיא שגשר שלא לשמה כ"ל ושם שעוסר ושבבוד תשר בחיבות נפשה ועלמה יסיו בשמלך וחסרון כ"ל [כי ע"ז לבד שבשה כל כוונתו י"ת בבללויות שבריאה כ"ל] וכל בוונת חז"ל בחשובתם מכ"ם עוסר ושבבוד ס"ת מלך שחיקון וכללויות חשתון בעליון: לית י"ח. שבכל כ"ל חבין מרחוק בשבירה שורדת שלריך לנשר בנלא לשמה. שכל שם שנשר שלא לשמה היא מלך שקליפות שבכל ימי עולם. ובשיבת שקליפ ושבד

יכולי כ"ל שמחגבר ועולם על ידם להתלחז ביניקתו וקבלתו (מלך) כיתיני בעלמו כנודע עד לאבר נכרח גם כלדיק בכל עת יותר לבסלים בזה יותר לכוונתו י"ת כ"ל כי בבסוותו גם בהפסקות החסרון שלא לשמם ביחודו לשמם ותיקונם לבד [בהכרח ובכוונתו בעלמו י"ת כ"ל] כיחוד וכלליות התחתון בעליון כנודע מכ"ם גם בעושר וכבוד בחסובת חז"ל כ"ל: תוח י"ב שעור בכל כ"ל תבין מרחוק ביסוד הפליאות כי כל הרוצה לשמלא ונבר שלא לשמם כ"ל סוף מחמת בזה לבד כל תיכותם ועלמם ובגם כל מובת שעולם מובת הבריאה ושמלא כיחוד וכלליות התחתון בעליון כ"ל וכמובא מזה בספרי לחת מזכה מכ"ם גם בעושר וכבוד בחסובת חז"ל כ"ל:

אשרי השגחה סימן י"ג

ואופנים הן הגופין וכו' הן הן גופי הלכות מבואר כוונתו סק' טפ"י זה שלשון שבדברי חז"ל ועפ"י הכתוב כי רוח בחיים בחופנים [כמו בחלבשות שרוח שבגוף] מעיבור הנ"ל בכל התשוותו סיא ע"י בחי' עיבורא כמוב"פ לחייתו בזוזא לשכך חמימות חלוותו וכו' ע"י עיבור שפשות לבמשכת בחורא שזוכים ע"י נכלל יותר כרי"ו גבורות בבע"ב חשרים והל בשחלב ובסוף סוף ע"י בחי' מפא משיא בשחכשא לפני ולפניים בבינן בית שרעה [עשב"פ] שבשיתקרבו חליו נפשות ישראל יסי' נגלא בבוד כ' ורלו כל בשר יחדיו כי פי כ' דיבר אח כל דברי תורתו כי סיא תורייתא דעתיקא שחימתא כמוב"פ שעושא חשך למשיחו כמוב"פ עד כי קרן בלור פניו י"ת כמוב"פ כפני שחמא כמוב"פ בלור שהשך ושרעת של שמני שכליים לקבל ולשעלות גם שאר נפשות שעליין שא מעורבבות ומשוקעות בחלות ורלונות מרות ורעות ובפרט בחמימות חלוות ממון שע"ז גורמים ח"ו בחשערותא לשעילא שור לליק בשרי"ו גבורות בחרון לף ושימא כמוב"פ ופוק חזי גבורתא דמרך לשעות לעיר שבור שמוב"פ לשוריד מא טוז מבשהה. כי מעולם שחגברותו לכולם בימינא דף וכו' של בחשך עושר פני שבכל עשב"פ עי"ז דייקא מבחי' שור שבשמלא כמרכבה בשרים ישורו בשפשגחא ומרחשא עיטים שבלור פניך בלפון במכלך נפש כמוב"פ כי גם כל גניחת בעמים שסיא שבחי' שלוונא [משל' בחי' שבשפשגחא] סיא בשערא דלוותי כמוב"פ: כי בחשך נכליים בבחי' מע"ש שר [ולור] שפניים כמוב"פ דלויהו רשים בשם משא ג"מ ס'כ'כ'ס נחשבך יותר שחימת ושחמימות למעלה ולמעה שסיא שבל חמימות שקנחה של כל אחד בחלק חבירו ולו לגיך עפי שוי מקלין מבשלא לכיות כ"ש שמת בחלקו, כי בשזוכים להתקרב אליו נחייחדים ונחתקנים שני שמרכבות שלמעלה ובלמעה ע"י בשני שכליים ושזיכו כמוב"פ שין ל' של ג' רחשים סיא לקיחה ולקיבון שבח גליס [שגם כיא בח [רחשי ס] אבשן כמוב"פ] ושבין בל ד' רחשים סיא שעלחם להתחדשות שחורא שסיא שבגח שבח טין שכללה בני רחשי בית אחושה.

.המעתיק מצא זאת אחרי החפוש".

אות א'. מהחבוות ומעשה שהרש בלשה דמות קומתו שליקוטים לבד שהלקטים יחד נפשות גדולות וקטנות ובשמבואר מרש"ק שבזה לבד משכבים וממחיקים [שבל] שור וחמימות בחלות ועשרו ממון [ושלמונה חסירה ונחשרש ברבים שהפקרים ברלותם רשע ועוד לו וכו'] מבאר יותר בביאור מלמר רשב"ח לי לינן עפי שוי מקלין מבשלא:

אות ב'. בדבר שבשא שבנפש לבשות ולשלבים לח שחכם בבללויות [קומח] שנפשות: מבאר יותר בביאור מיבשי שקא שבמעשה דרי יוחנ: על לודות שנפשות שנקרלים בשם שק:

אות ג' לבחורה יש להחפלח משפלגתו בבקשת שחכם [לבקש מאד ולחזור וכו'] מזה לבד שמוכרח לעשות זאת בשני שכליים [ולא בשכל אחד] כי בלא נרלה מבואר שגם בשכל ילקוט וחיבור שנפשות גבשם ונשחרש דעת שחכם: ולמה זה כבדה ונכבדה יותר שדעת ושכל שבני לסיות מאתו לבד כל שנפלגה שכ"ל: ואולם מרחוק לעכ"ד מדש"ק שסיא שפלגת משה משיא לבד גם על חלת רחשי שחצות שבזיר בעניין זה, כי גם שם ומדריגות שכליותיהם לא יסי' זולת בחלת רחשי שבן ושכל שבחיבור שנפשות [ולגב חורחא מבאר יותר בקריאת שנפשות בשם בח גליס שסיא בח שבזן] אבל עשה שעלי בשעלחם לעיר גבורים ולשוריד ולקבל עשה שחורה לא יזה רק משה משיא לבד. [בשגלה שבשם בגאולה שרחשונה ושבאחר שבשם בגאולה שחרונה כמוב"פ] ובו לבד בשלמים חרבע רחשי שבין שניה [ויורדים עד למעה בד' רבלי שכשא ושמרכבה]

אות ד'. בשכרה סימוד כ"ל שנמלא בליקוט שנפשות [לשיות בשם גדולים וקטנים משכני ועחידי כמוב"פ] מבאר יותר בדבר שלשבה וששתעוררות מסגדול שסאולם ודורש בקול דבריו אל שקטן מי שבקות וכו' [כי מזה נרלה מבואר בזה שורש ושסאולם ע"ז בבר זכה ונזדכך לגמרי משחאוות ומדות רעות עד שיעלה ברלונו וכוספו לסייע בזה גם

לחבירו

לחבירו סמציד לו פוק חזי וכו' לאחר מחשובתו נראה מבואר שהוא בחכלית הקטנות בנגדו.
מקילין מהבלא כי יש הבל וכו', לכאורה אין זה מבואר מקודם לאחל לעכ"ד זה זה ענין שכל ממימות הקנאה של כ"א שהוים זוכים כ"א לשיות שמח במלקו ככ"ל בפנים :

להמשיך שלום סימן י"ד

הירדן מפסיק בין קדושת א"י לחו"ל, לכאורה לא זכר מקודם מענין מ"י סיסי' שייך לאחר זה לענייני שבפירוש רבב"ח כדרכו בקודם אחל שכבר מבואר לשהוא בלמת ממעיין הורתו שבפיק חולה לשוליא יקר [בפנות בני אדם כמוב"פ] מזילותא דגלותא שגלינו מארצינו לחולה הכ"ל ובימגלה כבידו י"ת מן שחושך עד שיאמרו לכו ונלכה בחור ס' גם בכל סגויס שהם [ואחרים] מעלה שחון שכ"ל כי גם בשהקרבים לויס נכללים בפירושות מחשבתו י"ת שמוב"פ כי גם לויס בהים רק תחת כנפי וכשוחו שבויס שמוב"פ ולא בפירושותים כידוע : לעפ"כ עיקר שהכבדותם בשוחים הוא משם דייקא [כמוב"פ לעניין יתרון שזוכים שיסירו שם כבנדים שלוחים ולבשל כל מניעות שמפסיקים ומבדילים בין קודם לחול ובין ישראל לעמים וכו' שמזי נספכים ע"י שסבדלם בעלמה לשיות לבנדי כבוד שכ"ל : וכדי לרמז יותר בכ"ז עוד נשוב ונחפלא קלת בפירושו שק' שבמלמר רבב"ח לדידי חזי לי וכו' שר חבור כמה פוי תרבע פרשי סייגו שחין חדם זוכה לתורה כ"ה ע"י ד' בחיוות שפלות שלריך לשקטין מ"ע לפני לדיקים ביוחים רשעים ולפני מדריגת עלמו : ולכאורה כפי דבריו שקודמים שמוב"פ אין שייך כלל בבחינה כביניות שזאת רק לפעמים דלפעמים אחד מדרות רבבות כשהות בעלמו שקטן שבקטנים שאין קטנות יותר מאחו : אבל בחמת אין זה פלוגא כלל כי אם חדקדק בשאלשב בחיוות שפלות שקודמים גם שהם שכוללים כל בגדולים ושבינוים ושקטנים שבעולם חבין ואראה שכל מי שזוכה לשם ממילא נחשב בעיניו שהות אשר נאמר עליו שלפעמים שמוב"פ : כי דייקא מדריגת עלמו נחשבת בעיניו לשקטנת שבקטנים שאין קטנות יותר מאחו : ובכבחי' שרביעית כשמקטין מ"ע גם ממדריגת עלמו נחבשל לכיות בבחי' אין ואפס לגמרי : ואז זוכה יקר וכבוד שהורה [מגלותא וכפילתא למטה זלט"ז בבחי' גאוה חז] ולא זה בלבד מה שט"ז מקשה מ"ע תחלה בבגדי סיקר וכבוד שלכותו י"ת כי גם עוד כולל זה מרים כל דרגין שבמחשבה תחלה שמוב"פ עד תכלית שרגל שבשוק ושחוץ למחוות דקדושה שכ"ל [שנמלא בירושלם שסס גדולים וכו'] שהות רגל שרגן שמוב"פ [שמפריד ומבשל זווגי נפשות שהורה שמוב"פ] עד שנחרחק ונשחלח לחוץ ליחב שם בדד בגופו שמלורע [בד' מרחות נגעים שסס זלט"ז כנגד סד' בחי' שפלות] [במבואר מזה בשלי כלחי שברה שעל שהורה הזאת ועיין בפנים] שאעפ"י שעי"ז בעלמו אין ביכלתו כלל לשחות ממימי חוש"ק כי עוד שחשפך בו נשם מות ומניעות יותר ח"ו עכ"ז שעניו מכל שכ"ל חובב מחשבות עמוקות לרפא גם לותו ולקרב גם לותו ממון לפעים שאז יבבע גם סוף מעוב שלום ביחו [שמוב"פ] שבזה חלוי ועומד גם כל תיקוני שבביאם שסיא שאשה ירחת ס' שמוב"פ שסיא כללות כל שעולמות שמוב"פ כידוע שלשחקרבותם ושחייחדותם בשבגת לנקותו י"ת בשוד חנה כוי [עשב"פ ובפל"ח] מוכרחים מאד כל שלשותים ושלבושים שכל שחשותם סוף משחקרבות יובבי שארן דייקא וכל מה שממדריגה לחוקה יותר שחושלת מאחה יותר לשחעבות שאור שמוכרח לשחשות שכלים כידוע . ומובא מזה במ"ש לבל מחמת שלעומת זה גם בפשולת ושכופחת נאחז יותר כפי טוש שהרחקות ושהתרבות כידוע מ"ש בשום לופן שיזדככו מזה רק כשזוכים לבשל מ"ע עכ"פ ולשכיר לה מקומם שסס בפשיעות אין ואפס לגמרי ואין שייך כלל לנלס שום מדריגה כל שסוף ושכל חקוותם ותיקונם סוף לבבד לה כוחי כי בלב שלם שעיכ"ז נשלמים בשלימותם מבחי' פלגא שהיו מקודם [כמובא שקשר הזה בכל' בליעת כפת בעש"ת הזאת] כי אז נשלמים לפי בחינתם בשלום שכללי שלעתיד שתשלם רגל מן שסוק ויתחוו כולם בדעה אחת ורצון אחד לעמות שכם אחד לעבדו בעבודה שחשלם שמוב"פ [בסיא שעיקר שמבשלת זרות עבידות קיץ לוחם בתחדק בכם קודם כמוב"פ] שבזה דייקא שתעלות חיר שכבוד שבחיקון כרחשון שמוב"פ [וכמובן מסדר שכחוב חקטו בחודם שופר שמוב"פ] וכמו שגם בפרט בכל גוף ונפש שבתבשל הגוף בשלום לחיתי לגבי שנפש [הזה גם חפילותיו עבודו] מחורם ומרפחם גם לותו שאז יקרב יותר לעבוד בעבודת שחפלא עבורם שסיא מוכרחת לזה כמו כן גם בכללות שנפשות בכל לותם שבחון נחתקנים ומחורים ע"י שעומד בפיתחת עילאה לפחיר גם עליהם לור חנוכת שביח שלום שמוב"פ גם סוף נשלם יותר טל ידם כמובן מכוחלי דס"ק שבפנים למעיין בשם סיעב כי תעפ"י שאין מחשול ליריעיו ותמן תשתכח שלימתא בכ"ז יש שלימות למעלה מעלימות

כמובא במ"ע: כי אח"כ דוקא כשנגלים בשם חוסם שנתרחקו עד שם בחטאיהם נשלמים בשלום יתיר וכן לסיפך ח"ו בהתגברות קלקולי סרחוקים לבלי להכלל בשם ים שמורידים גם לחוסם ממדריגתם וכמובא מזה במ"ע ובכל דור ודור עובר בזה מה שעובר כי גם בשבע שעניו מכל סחדם לסולית מזילותא דגלותא יקר נפשות בני ישראל כמוב"פ בזכות סתורס שתידין לקבל ולמען ספר שם כבודו י"ת בכל סארץ וסי' רומ"ה מיד לעסוק גם בסתקרבות סגרים סמוכרח לזה, אבל בכ"ז מטושם קשרי כדרגות סמקושרים אחד בתבירו וגם מחמת זה בעצמו שסי' קודס קבלת שבים רבות לוחיות סתורס בפועל לא סי' תפשר כלל לקרבם כמובן בפנים: ונספחו ליישראל בספתח סמלורע במוב"פ מחמת זה בעצמו לא נגמר כלל אח"כ בתיקון של סמשכת סתורס בסתרבעות יום כיהוע עד שזלע"ז נעדר מסס שלוס לגמרי וחלקו ורבו על רחם כל ירחיו שסוף מסס בעלמו: עד כי שעושק יסולל חכס גם [זוהר תזריע] בסמשכת מעיין סתורס שעליו יסובב סכתוב סמוב"פ וממדבר מתנה [עשב"פ] עד שגם סוף בעלמו לא סי' ביללתו לכמוס לארץ ישראל ולבטל מניעת סירדן כמוב"פ וכו' סס רחץ ס' את לוחת בנות ציון כנ"ל יתקרבו ויתעלו גם כל בעולמות לשלימותן ביתר שאת כי מכל סברחקות שנתרחקו עד שגם ביותר כל לוחם שמבחון יפליג לעשות בפלאי פלאותיו כלים רבים ועלומים יותר ויותר לפשת חור כבודו י"ת בלמ"ה עד שיתעלו גם גילוי סנפשות שבכמות וכחיות וגר זאב עם כבש וכו' כי תמלא סארץ דעה וכו'

א"ה מצאתי מכת"י המחבר בעצמו וחסר וקרוע ומ[illegible]ולתי העתקתי.

מבקשרי דבריו להעומדים בפנים

סאור בזה מספרים [כי בו לבד כל סשלום כנ"ל] מבאר יותר בביאורו אח"כ לסכתוב ורחמיו על כל מעשיו ברחמי סשי"ת יתפשטו על נברואיו שגם שם ירחמו כי ממילא מובן שבזה לבד נשלמים ומרחמים לכבד ונרחם על ירחי סי:

אות א' בקשר סכתוב [נבזה וכו'] ואת ירחי סי יכבד וכו' כנ"ל מבואר יותר לסובבו אח"כ בדבר סשלום וביטול סרכיזות שנקרא בשם רגל בענין סכתוב כנ"ל [לא רגל וכו']:

אות ב' בסמבואר מדבריו סק' על לודות סשלום תבאר בלור שבעת שפות במ' בבחי' שבשמ ובביאורו לדבר סכתוב יודיך כל מעשיך וכו' ים להתריך קלת ולבאר בעש"ד על לודות ספלישה שים להתפלח בסיפור בריאת סעולם שבתורתנו תבאר מבואר מסכתובים

שכל סמעשים של סבריאה נגמרו בששה ימים סרחשונים בלבד ולמה כלל ולירך לזה שפסוק גם יום שבייעי תבאר בחמת נפשך ולא סיתה בו עוד שום מלאכה מבואר ממש בכבל סימים ושעתים שנמשכים מאתו ושלשה [ואם נאמר שזה מאתת שסיתה בו שפשק ושבתה סרשעים וסכתוב זאת לאיבת שמעוט שנעשוויעו אח"כ לשמרו שלא כפל אח"כ שכתוב וסודיע גם זה כי ששת ימים וכו' וביום שבייעי שבת ויינפש: אבל לוך שיך למעוט עבור זה גם יום שבייעי במ"ב מאחר שלא נברא בו כלל שום דבר ברשה שלשיבת בפליאה שזאת. [אמרו חז"ל] מה שי' שעולם אשר מעומס אבל לכאורה ברשה שגם למאמרם קשה להבין בפירושו כי למעוטא וספשק לוך שיך בתמת שום ספרשה ושפעשה כלל. ואולם בכל שכ"ל מדבריו שק' חבין מרחוק בשפלאת שבשת. כי סוף שגמה שמאות למעשה [ליורת דגופא וכו' דעובדא] דברשית. ושפליאה שנ"ל תחייבד בכפלים כי בתמת ברא ש' לעשות ולשבחל בכללויות שבריאה עד עת קן: [וכמובא מזה במ"ע] ויוס שבייעי סוא שנמשך תמיד בנשמה יחולה לכלליות שמעשים שנחוספו לכל ש' בשבשה ימים שקודמים אליו ושנשמה [ונפש] בעלמה היא סוד שמוחס ושנפשה שכ"ל אבר היא נפרשה ונשפעה לכ"ע משבורא י"ת. ומעשה ומלאכה ממש לין שיך בה כי זה שיך רק בגוף וכללויות שעשייה שגשמיית שכ"ל וגם אח"כ. וכו'.

אות ג'. שלכאורה יש להתפלא בפירושי שכ"ל ממה שתמז"ל כיון שבשת ווי תבדה נפש. אבל מרחוק נלע"ד שכמו בשבעת ימים סרחשונים שכ"ל:

אות ד' שבכל שכ"ל מבאר בע וכבדתו וכו' אבר יסובב בעלמו (שמבואר) בקשרי דבריו (מעניין)שבבוד ושארת סתורס מפנים שזוכים על ידו להשלום שכ"ל [כי בכל שכ"ל תבין מרחוק בעומק כוונתו שגם סוף מעין שלום]

אות ה' בשמבואר מדש"ק על לודות שעלאת שבבוד להיריאה שסובב שם שילאה על ירחי סי [אבר בשדת ירחם בכללים ונקראים ג"כ על שם].

אות ו' בשמבואר מלירופי וקשרי דבריו שק' בענין שכתוב כי אין מחסור ליראיו דתמן תשתכח שלימתא [כי שם שעומדים בבית שבם שיקר שלום כנ"ל] ים לבאר בשלמת פגמי שילאה [שזכיר על לודות שבבוד שמוכרחים] שאין זה רק בענין שלים יתיר (כמובא במ"ע) אבר בזה נקראים בשם שלום [כי אין שיך כלל שבם בזה זולת בחיבור שני שספנים: ושמלך שבשמה נמלא בכ"ח דבר טוב שלא נמלא כלל בכל אבר זולתו אבר ממילא מבואר שזלע"ז נמלא כמו ר

כמדריגה כגדול שבגדולים יגר ומדם ר' אבר בחמת לא
כמלאה כלל בכל אבר זולתו. ואולם לאזדקך גם מחאה
מוכרח להכליח שבועול עד (שבחמה) אין לנו סוס חפיסח
כלל כי סיא בחאדות ס' כמובח בפ"ח.

אות ז' בשמבואר מקברי דברין הכ"ל שעטיקר בדבר
שלום סוא שנשמס. [אבר אליס לבד
מוכרח גם שנוף שיחבטל בחפלחו בכ"ל] מבואר יותר
בחשובח ויחרון אר שבח ובשבלחו בדבר השלום אח
שמחח"ל נרוח של שבח ושל חנוכה [אבר כדוגמות
שבית וכחוץ] [בעטין שנוף וכנפש] [שבשבח וחנוכה
[כל עיקר שבח סוא להאיר לשעומדים בפנים ולא כן
אר חנוכה שכל עיקרו סוא להאיר לשעומדים בחוץ]
ובמה שממילא מבואר שכ"ז סוא בעטין שנוף וכנפש
כל"ל (ולכן קראו) חז"ל בשם השלום של שבית לבד [כי
(להאיר) ולשזריח ממילא בגר חנוכה גם לשעומדים בחוץ:
מבואר בציורופי (דס"ק שלים) ושמחו בנפש ושוף יחשבו
לשבבוד. שניהם ובשפלחה שהחשפכות נמלא [בחופן
מ'] יקר ובבוד למדריגה שהחחונה יותר מבעליונה יש
לבאר שנם מחמת זה מספך ושורת למדת סירחה
[וסירחים] בשם חשם ירחת ס' וכו':

אות ח' בשברת השבוד לירחי ס' שחטפ"י
שלח יסובב בדבר שכי חשם וכו' הכ"ל רק
לסביח על חודות שהפלה שזוכים ע"י סירחה אבל חבין
מרחוק שמבאר כי סיא העיקר אבר שהשלל ושהבבד
בשבבוד הכ"ל מבאר יותר גם בשברת השבוד לירחי ס'
שבבוד השם אבר סיא לבד שהשלל ושהבבד:

בנייר בפ"ע.

ושקליח לסולחא וכו, בשביל נשמתו, לבאורה אין
זה מבואר מקודם בדרכו שכ, אבל עיין
בדברי ביאורי שביאורתי [מדברי מורכ"ת ז"ל] שמבואר
משם קשר כוונתו שכ, שזה בעצמו ענין השלום
שבעטם גופו וכשמתו שסגוף מוכרח לבטל ג"ע בחלוית
שביעול לשפשם כמו שצריך להחבטל שע"ז עוסקת
נשמתו ברוחניות לחקן ולשמלית גם לרבי שגוף
שבגשמיות כמו"פ:

אור הגנוז סימן ט"ו

לא הי' כדאי וכו' וחיבות ואותיות, לבאורה אין זה
בקשר שרמז מבואר מקודם אבל מרחוק
חבין שזה שפי שמכוונים ג"כ שמו"פ שעיקר הדיבור
שם סוא ע"כ.

נחש שמסית את האדם שיתפלל לתועלת עצמו,
עיין לקמן בפנים שזה שם שמבואר מקודם

על חודות שמסירת נפש שצריכין בהחפלה בחופן
שיחבטל בכל נשמיותו ולא יסיו כלל לבקש טל עלמו:
הוא בחי דעת וכו' שישראל שהם בחי' משפט וכו',

עיין לעיל שכל בשמחין מחילנת דברבת נפקין
כי הנרחה לפי כ"ז שבשנפש מיסרחל מעמיד בשפעט
חרן כירחה להדעת חעמיד וחחטלה ע"י"ז גם בעלמה
לשם שם בהדעת ובחורה שבגלה שברשם מבחורה
שבנשחר שסיא בחילנת דברבת הכ"ל שורש נפשות
ישרחל שעלוסם ישובב בללויות שבחוב וחחם חסיו לי
ממלבח בהניס וכו' שנאמר לשם בבוחה לשר סיני
שמו"פ שט"ז נקרחים כל אחד מנפשוחיהם גם
בשחחלטוחה למעה כ"ח בשם מלך בהיות סובב
עליהם שבחוב שמו"פ מלך בשפעט וכו' גם ממילא
מובן בכ"ז שחעפ"י בחור הגוון שלמעלה בבית הר סי
שמו"פ בולו אחד ומקודם בקדושה אלקוחו למעלה
מגבולי בחיבות ואותיות דברי סירחה עשבב"פ אבל
מיד בשמחיל להשחלשל למעה בבחי' שהפלה יהי'
לשהין בחי מלבות שבקריאח בהפלה שאנו קורחים
לשפי"ת ומבניס אוחו עכ"פ בחיבות ואותיות שלפי"ז
יש לפרש ג"כ שמזה בעלמו נחבווש אח"כ במדריגה
שלמעלה מהחם [בשהיס רבוח אותיות] אקרא דשגרונית
במולחות בפה שבלמודי חכמת ממלכח בחורה שבגלה
עב"פ ומשם שערמה ושדעת שיולאים מאחו דברי
סירחה ומשפטי חוקים [עב"פ] לבשהיס רבוח נפשות
ישרחל שמירידת שמלבות שזאת נשחלבלו ונחבווו כל
הדברים שבבל שעולמות: ולמעה בבחרן שמו"פ
נלחזות מאד שקליפות בבנשמיות שבה וגם יגדילו
לעשות לשות עיקר כריבחה בגשמיות שגופים שנפשות
ישרחל שחלבשים בשם ואח חיים שחגברים לבלבל כל
דברי עשקי גופיהם עפ"י חוקי משפטי שחורה להעלאת
סירחה שכ"ל נחעוררים שדיוים שמאחה לשחלבם יותר
בבל שדברים כמו"פ חבל שם דרך בחלה שמשפטים
שמו"פ חרחו ביהם חלקים שהיו שביוים ובחרן
הכ"ל כידוע להשעלות בשרשם שבשמים ליחוד וחיבור
אם שגבורות שבמ"ש"ף שבה במימי שחבדים
עשב"פ כי עבשיו היו חולח חשבה כידוע שעבור זה
נעקחה שמו"פ שמבוני בחשיבות חילי שחורה
שבגלה שמבה בלי בעשבות בבעין שמו"פ לקבל
ולשביע ע"י בשאור שבלחי גבול של שבי"ת וחורחו
שעבור זה סי' בל כוונחו י"ת בבריאח גוף שאדם
שרחשון שסי' בללויות שבשמות שילאו מחילנת דברבת
הכ"ל אבר בעשפוי ידורין בל נפרי שמיח עשב"פ וכל
שחיקין הכ"ל סי' חלוי בחפילחו ושמירחו אח שחוק

שסי'

סמי' בלוית כל מוקי מספקי סחורס כידוע סע"ז כי' זוכס מיד לתכולת סקידס במפרי עץ סחיים וסתריכות ימים כמוב"פ כי בלי כלי כגיף ס"ח לקבל מסס כידוע לך גס כס מוכרחים לזככס עכ"פ לזס בתכלית כזיכוך ע"י סמסירות נפס וכפלוח עד שיהיו בבחי' ביטול לגמרי כמיב"פ שאז דייקא נתכווים כלי כעשסוח סמזיככות וכמוכרחות לאור בלתי גבול כזס לבל יתי חניגת לכסיחו לחועלת עלמו עד שפגס בכחפלה וכפר חוק כמבפע בתלילה כחטא כידוע שאז זנע"ז נפקחו עיני שניכס עכב"פ בדעת ועדמת סנחש עד שנחטוררו סדיוט שלמטלה וירדו בגלית סקליפות כידוע שמאז ועד כנס ס"ח נכפבות בילתו מלחו לזכות בעידס בגוף לתכולת פרי עץ סחיים כזס כי כל זר לא יאכל קודס כמוב"פ ולא יתלו מלחו רק מקידשיו בבחי' כבניס בני מסרן עכב"פ בשירותס בתבס ריח ניחוח כמוב"פ שבבית סמקדש כמוב"פ: ודוק היטב בכל סקפדים שרמזתי לך בדברי לנס פי מכמוך לבר ינס שתרו בעומק כמוסג עד בלי גבול אין ביכולת מוגבלים בזיכמס כגבמיות כמונו לדבר בזס לפילי בנקודת כהור מרחוק בתחינן מזה לכל חד כפים דמסער בלתי' כי גס כבמים תורחוחס כמוב"פ חיים זוכים בעב"ז רק לעתוס חיזס עתס בעלמא מפרי חיי כגנוז כזס ותלך חלפים ורבי רבבות קל וחומר כפרים מן סדרך כמונו בדור כזס שמרונס בכיניס נעלס סאור לגמרי ורבים לבר נבלעים בתחינת נמלחות עוד לח פיסס בשחוק ועלין מאורות נפלחות כחלה בספנמים סחלס בעלמס גרמו לעבב גס לותו מלזכות בעב"ז גמס ברנס נזכות [ב"ר כי חיחת עמך כידוע] (במעתיק כחב שסמוקף סזה כר"ת ר"ר עס שאר ביזיונות מבונבטות ומעובטות בעלס כ"ו כמחבר ולפי דעתי נרחה מוכן מצינין שבר"ת ל"ר סוף לך רד וממילא מוכן כשאר כי בחת עתך כעודע) עד שסוכרה גס כיון לפסיק לגמרי לת גיפו מעליו: כי ממילא מוכן שכמו שכל בלימות כדעת כמוב"פ כיון כשתחברים ובללים בי דברי סירחס כמוב"פ בלז דייקא נכלס בשלימות לסיות בבחי' שתים כמוכן בפנים כמו כן גס בכללית גס בחי' מבס בעלמו שכות שבחי' כדעת כנגד שאר בני ישראל שבבחי' דברי שמשפע וסירחס כמיב"פ עיקר בלימותו בשחיר בזה שכות שאור סגנוז יסיו לעתיד כשיתחברו ויכללו בו גס שס כי עיני בנחמני תרץ לנבת ג"כ עתידי [ימכ"ם בסילך בדרך תמים זה תברסס שנעשס תכזרי על בניו כעורך ממש עכב"פ] שעי"ז יסיו נכלל בב"פ ביותר למעלס מכל סתלרים וכשמות סמוב"פ עד שגס לותו ת"ח לכנות כלל בתותר ומס: רק סוף יפרחני לספפיע בשנותיו וסתרי תורותיו לכל שלזיקים וכחסידים לעולמי עד ולנלח נלחים ודו"ק.

ויהי הם מריקים שקידם סימן י"ז

הצדיק שמחפש תמיד, יחפלח מאד כל מעיין במס שלומו מבואר טעם כדבר שמוברח לו כי"כ לחפש חמיד לחר ברלוחות של שבריאס: וגם כי שלח במס שנרחה מלשונו שק' שכל מס שמחפש לחר שסחפלחות סוח כדי שימלח ברלוחות יחפוץ ג"כ כמעיין כי כלח לדבק להחפלחות שעל ידס נחגלס סירחס וכו' היס לריך לסיות עיקר כוונתו בחיפושו רק שע"י ממילא כי' מרויח למלוח גס לת ברלוחות ומלשונו שק' נרחס לספך שעיקר קוכנ כוונתו סובבת על מליאת ברלוחות רק שבבור זס מחפש לחר "שסחפלחות" ומכ"ז יחפלח ביותר כמעיין בפליאס שפ' כי"ל במס שלומנו מבחר עכ"פ טעס שבבר כי"ל. לבל מס מאד דבריו שק' נכוחים ויברים למטמיק וחוחר ג"ע חחת כוחנ לוגרוחיסס שק' כי לז חבין מרחוק ברלוחיו י"ת בכל פרטי שבריאס שבדיק מחפש לחריסס כן כן בכנסיס קנת חחת סיג רלוחיו ומבבוחיו י"ת להגברחים [ובכ"ז לוחס נלמדים רק בביקש זמ"ז כי חעפי"כ לוחס בבחי' לסבס ממש רק למובחרי שבריאס שבס נפבות ישרחל שעלו במחשבס חחילס וגס לשנחי מחק כמוב"פ] וזס ממילא מבואר עפ"י מסנת קשרי לשונו שק' שלו מבחרים בכל שכרך בזס שמס שכחב ועי"ז וכו' נחגלס סירחס ושלבס לעפ"י שלכוחס יס לבאר שלין זס רק מלחת לגב חורחת: מס שסנדיק מרוויח בתוך כך שחגלות סירחס ושלבס לבל בחמת דבריו שק' שלנס כן כן שמקשרים ושמבחרים טעמי סחיפוסים שכ"ל [כגסת שמחבר בעלמי] וגס במס שממילא מוכן שלבתו ועיבו ושפעות מתנוחיו של מובחרי שבריאס שלמטלה ולמטה כן כן שבוחיו י"ת כי ברלונו ושלבתו לבד מרים קרן כ"ת לשבונו כי זולתס לין בייך כלל מחניח לבל שלזיוטים וגס לשחחוטים לין בוס טוב בעולם חוץ מזס [רק שלנס יכול לסיות שנחלבבים שמחנות שלנס גס במחנות שמוברחות לכס ומשלשלות מכס] וע"ז סובבת חמיד כל עבודתי ועשקיו של שנדיק שלחת למלוח ולקבל בגזיח דשלבת במחניח כעובות כלנס שכן כן שבוחיו י"ת מזס בעלמו גס שבבתיו חלין כמוב"פ: ולזכות לכ"ז לין נלפבדותו כ"ת ע"י שמקדים לזס סירחס שבבתגלית

אוחח 19/08/2018

ומיהח בכחפלרות שכוח סולמח סמלכות כמוכ"פ:
וסיגיין מבוחר ביוחר טפ"י מאכר הקדמוני כ"פ וכוח
כסובב בכל דבריו ומובח מזה גם בשאר ספרי ימת
בדייקה מרבוי מורו י"ח בלי גבול וסוף לין ביכולח
כעברחים לקבל ממחכוח חעכוגי הסגוחיו עד שמלכים
לכם מקודם חת סאור בכמה לבושים וכלים וכל
סהכוות כלבושים וככלים מ"ש היכיו נעשים רק
מבעולם המעשה וסלמה מזה שמחמת זה כל מבריחיו
כשחקים כמוכ"פ ישחלו זל"ז לחי מקום בבודו כמובח
מזה במ"ש: וגם כל מאכר יזכו בכל פעם למחכוח
חעכוגי הסגוחיו י"ח כוח רק מבלבשוחיו י"ח שיחלבש
בפניכם בבגדי גלוחו וירחחו וכבוד חפארחו כמלחים
בכל כמרך דייקה מבמות ישראל שבמלחים שם כמוכ"פ
[שמחמת זה גם בריחחם לח כיחם רק בשביל שעשה
חחילה בשחשבחו לבדוח בשמות ישראל כי חלח ברי'
קלה שבים וכו' כמוכ"פ] לן גם בשמות ישראל מ"ל
לשם מקודם לכשיגיו י"ח ט"ו לבושי שירחה וכלי שמעשה
שכ"ל עד שיזדככו חותם מקודם מכל מיני עכירות
שקליפות שרועים להחחזק בשם [וכמובן מזה במ"ש]
שלעחיד דייקה [בשבאמת בכירור ושזדככות שזה]
עחידין שיהיו מחילות שבכל שב יעקב וישראל לפניו
ממלאכי השרת שנאמר כעת יאמר וכו': גם ממילה
מובן לפי כל כ"ל שכמו שבאשבש מקוטרת מאחו
יח"י חליהו ומאחהו חליו יח"י כ"ל כמו כן גם בעניו
שירחה ובכחפלרות [רק מחמת שירחה חיהה חייבת
כלל חללו יח' להחיירה ח"ו ט"כ ממילה חיהה מחפשבת
רק על שאר כל הסברחים שזולחהו להחיירה טי"ז
מפניהי] כי כמו שבחפלרותו יח"י עמהו שם שלבושים
שלו בביהול כמו כן גם בחפלרותיהו עמו יח"י שם
שלבושים שלהו שעל ידם נמשך ירחחיהו על שאר כל
הסברחים ככ"ל וחח"כ גם מחהות שאשבש שמקבלים
ט"י כ"ל: ובעיקר הוא כלדיק שלמת שמוכאר דמוכאר
שבנפשות ישראל בעלמם כ"ל שבשזכים טכ"פ לשחשוות
שכלים ושזדככותם נקבל בשם חור שאשהו וירחהו
שמחפשבת מאחו על זולחו זוכים טי"ז בעלמו לאשבש
ולירשה חת ס' חלקיך וכו' [שרשות ח"ח] שנפי כ"ז
חבין מרחוק דבר שכחוב שמביח בפנים שסחרחקות
[וחזרת שקלקולים זלט"ז מחחת לטילה ומטילה לחחת]
חלבים שמים קדרות ושק חשים כשותם כי חז נחלבד
חור כלדיק בחי' מרדכי שמוכ"פ בשק וקדרות שלפי
חחת פאר שחפילין שמוכ"פ ושז מוכרח כלדיק לשחגב
ביותר בחיפוש חלקי נקודות שטובות שבשם שזה עני
חיפוש חלקי נשמות שמוכ"פ שמחפש חותם בעמקי

שמים שזדונים שמוכ"פ [כמבואר מדס"ק] שחלק
שטוב וקיום שמלוות כן כן חלקי שבשמות שלפי כ"ד
חבין מרחוק גם בעניו מה שמוכרח לשלם בדבר
שחיפוש בכללות ובפרטיות ובפרטי פרטיות כי זה
מבואר מדבריו שק' שבאות ל' בפרטי פרטיות שם
שחלקים ושחברים של בפרטיות וממילא מובן שבמו
כן גם שחלקים של שכללות שם בשבאות שפרטיות
שבב כי כולם בבחי' קומה אחת וחלקי בשמות
היודדים מסה לשקליפות שם שחברים שלשם ממש וזה
ממילא מובן ומובח מזה בכל שפרי ימת בשיקרי
ליבדי שקדושה היודדים בשם שם כרגלין ובפרשה
שמוכ"פ (ועיין בלקש"ל כל' סימני בשמה ס"ד על
שחורש הזאת) גם ממילא מובן שאשפי"י שבכל בחי'
כלולה מכל שבחינות ונמלא גם בשם בעלמה חלה רשבי
שבי"ן שבשם שכללות מדותיות מעשיות לבל בדרך כלל
נחשבים חלקי שבשמות שלמעלה מאחה בבחי' שבכל
ושרשם ושם בשנשה בבחי' שרגל שבשם חוקף שעשים
ביותר כמובח וכן מה שנאשבש בחי' רשם ושבכל בשבשמות
שלמעלה מבשה נאשבש בחי' רגל ומעשה לשלדיק בעלמו
[וכל שעשה שאשר בדרגיך שבכ"פ] גם כשר רמזתי לך
לעיל בדבריו שק' שבאומר ושלורש שבשם כלי שמעשה
ושבכל כמוכ"פ שם שבייכים לשירשה ושאשבש כמוכ"פ
על כי גם כל עשה כלי ולבושי שירשה הוא מכלי
שמעשה שבעוכ"ז שבשה נחלבש שאשבש שהוא חור שבכל
של שבשגות כל"ל וממילא מובן שבמו שבשפרטיות
בשחרבות עכירת שאומר שמבחי' שקליפות ט"י שאכילה
כמוכ"פ שחגדר גם על שבכל: כמו כן גם בכללות
בשחגדרות שקליפיות על חלקי שבשמות שבבחי' שרגל
שבעמטו בין שעכו"ם יפגבר לז גם על שרשם בשם
שבשמות שלמעלה מאחם כמוכ"פ לעכר גם כלי מעשיהם
בעת שאכילה עד [שמניע מזה גם לעבר גדול [ולפעמים
גם חיזה פגם] לשלדיק בעלמו כ"ל [וכמובא מזה גם
במ"ש] ועי"כ שעיקר לשחקדש בחיקון שלדקה שהיא
בבחי' מעשה כמוכ"פ [וסיא בבחי' שירשה כ"ל] שט"י
כל שבשמיות שאשבש שטילה לחחת ומחחה לטילה
שממלא מבחינות שאלה בחלקי קומת שפשיות: ומכ"ש
כשנחנים חותם לשלדיק בעלמו כמוכ"פ שעי"ז מחבטל
יותר שאומר בנגד שיורה ושיהו מגביר עליו חת שעכירות
ושלרבות בכירות וזכות שבכל מחפשבת גם עליו עד
שמחפשבת חור וזכות שבכל של שלדיק לשגיע גם על
עור לבושי שעדר שרעה לגמרי בעפלו זל"ז במחפשבת
שם"ש שהוא חוקף שעשוי כ"ל לבאוב שם ג"כ בחור
שבלו ולעתו עד שנאעורר גם בשם זכרון דעתם שעלו

19/08/2018אחה

במחשבה תחילה עד שיחעלו תשם כ"ל ועז יוצא יותר
על כפיעל בהפתרותו י"ת שעשה שזה בעצמו בהיבת
ההפילין בלי סמוב"פ וכבל בכח סרב ספרת משחעי
בלשיעו עם סופר סמוב"פ שעבור כ"ז בעצמו סיתה
עצחו לבריאת העולם מה שלפה וכו' [ועיין לעיל
בכללים שחעפ"י שבכל תורה ומאמר לימו מדבר
לבהורה רק מזולחו כמו למשל בחורה שזאת סמרומזת
במאמר רב ספרת במוב"פ לעפ"י שלבהורה לימו רק
כמילים שנמלא כן בהחדלות נעלמות מסלדיקי לאמה
אבל גם זה בעצמו מעיקרי ההחדלוהיות בזה גם
מובן במ"ש שגם בשמות של בעלי המאמרים הם
עפ"י מאמריהם הק' כמו בשימן ג' רבה קל"ל וכו'
ומכ"ז נלע"ד מכוחלי דבה"ק שגם זה בכלל כוונחו
הק'] ועיין גם בדברי מורנ"ת ז"ל שעל החורה שזאת
שמבואר מהם ג"כ בסיעתא בדרך כלל מכל כ"ל
שבסיפא מקושר לריפתא כי ענין ההחדלות שלדיק
לכוליח חלקי נשמות ישראל שנאמר עליהם שכחוב
ובהם ישראל יכונה במוב"פ וכוח מוליח לוחה עי"ז
בעצמו שמזכיר לוחה שהיו במחשבחו יח"ב ובעצחו
לבריאת העולמות במוב"פ זה שהיו סחיפות במובא
בבריאת לחפה חלקי הטוב גם בלוחה שעב"פ נקראים
ומכוונים בהם ישראל בית לה חלק במחשבחו יח"ב
ובלפייחו שלפה בהם בבריאת העולמות שעי"ז מאיר
הראה והחשבה לכל הנעדרים מלחה לך בהסיפא
מוסיף וסולך לחשוב מחשבות לבל ידח ממה ולייחן
עלות להתחזק בזה כנגד כל הקלקולים הספכיים זלע"ז
כנגד החיקונים כ"ל שמעיקר הקלקולים יש שמחגבר
עליהם שעיפא מימי הכסילות על שבליהם עד שגם
הם בדוגמת חלקי נשמותיהם שנעמעו בין הערו"ש
והקליפות כמבואר מדש"ק בביאור המאחז"ל לחפיק
ריהא ממיא וכו' שלבהורה [מפירושו בעין הכוורא]
נאמר זה רק על חלקי הנשמות שנעמעו בין הערו"ש
אבל מלשונו הק' שמבאר בזה נראה שהם בדוגמת
לוחה שמחגבר הכסילות על שבליהם שמדבר מהם
מקודם [וכן מובן מדברי מורנ"ת ז"ל בהפלא שעל
החורה שזאת] שגם עליהם נאמר זאת כי גם הם כמו
כן נעמעו ונחערבבו רובם ככולם בין הקליפות
ומימי זיהומי הכסילות והעכירות לעשות בספרי
הפירוחיהם [שהם עבודות זרות ממש כמובא מזה
במ"ע] ואור דברי עלוחיו של הלדיק והחחדלוחו לסולילם
הם עמוקות ונפלאות בלי שיעור כמבואר מרחוק לכל
אחר בכל לבבו ונפשו יחפש עכ"פ בגנזי מחנוחיו שהלה
בעצמם. ועדיין נצוח לגמור דבריהו בזה עוד נצוח לבאר

אוצר החכמה

על לוחות משה שכחב מדומו"ר ז"ל שעי"ז כחויר הגוף
וכזך נחקרים לבריו הק' בספריהם בעצמם: ולבחורה
שם ליהם זוכים לרחות ולהבין דבריו גם בהם הלה
כמוב"פ לוך יזכו לחי"ב להחעורר ממש שהם רוחות
לוחם בספריהם לבל עפ"י כל הכ"ל חבין מרחיק גם
ביישוב הפלילה שזאת כי זה יצא לך מכל דבריהו
הכ"ל שהמיעה מלקבל לור הש"י בהין סיף ולפילו
ע"י לור הלדיק שכוח רחם כל הכללים בו בכ"ל
נחלקה לשחי לופנים: כי מניעה הטלילים הוח
מהעדר הלבושים והכלים ומניעה החחילים הוח
מהכירות הלבושים והכלים שע"י הכירתה וקלקולם
לא די שהין ביכולת לקבל בהם הרחו יח"ב עוד
נהפכה בהם ההרה מהיפך אל היפך ח"ו מאחר
שעדיין לוהם רחוייב כלל בליהם לקבל בהם ולהין סוף
יחשב בהם כל נקודה ונקודה מלורו יח"ב ברוצה
להאור בהם. גם בפי הטובן מכוחלי דבה"ק ועפ"י
הטובן מזה במ"ע וקלה הבחחי מזה-לעיל שהם שהחשב
לבוש ומעשה וירחה ורגל במדריגה שלמעלה נחשב
לבחי' לור והכל והחשב ורחם במדריגה שלמעה מחחה:
כי לחר שנכפע מלחו יח"ב מחנות הלור והחכל
והחבשה כנ"ל לכ"ע בפי מדריגחו מוכרח מיד כ"ע
לעלות לחורה והכל היותר עליון והלור והחכל הרחמון
שבבר קבל יהטווש ויחעשה בו בבחי' כלי ולבוש להלור
והכל הטוכן עתה לקבלו בו וכמו שזכות הלור שבכל
מדריגה נמשך בל דרגין שבמחשבה תחילה
הטוב"פ כמו כן לסיפך החעוות הלור בבכל מדריגה
סיפי' בבחי' לבוש בכ"ל נמשך מסוף בל דרגין שבסוף
המעשה הטוב"פ שעבור זה בל הסגות הנעדרים שבכל
העולמות לע יפי' רק ע"י נפשות ישראל שעלו במחשבתו
חחילה ורעיונ לכולם בחכמה עשות הטוב"פ שע"י
פי' בבוחה ליכך לסוף המעשה שבעוב"י בי בל
הנאצלים והנבראים וכו' אין בילוהם ליכך לסוף
המעשה שזה מעולם העכירות הנאחזת הם בי ע"ה
לסגלל מאתו בי אם ע"י הזכות הבלחי סוף שבחחילה
המחשבה בעצמה בי היא לבך לשבר בילוחה לרחות
ולבטל העכירות בלי תכלית הנתאחז בסוף מהעשה
עד שיחסוו מאחה הכלים ולבושי החפלרה הטוב"פ
שיחקבל בהם הלור שבכל מדריגה וע"ב בולם חלויים
ועומדים בנפשות ישראל כנ"ל ועטיקר בהשלמה בירורם
והסיפהם שבכלליותם הם קומה אחת כנ"ל בי בהשכר
ונחקלקל אפילו רק אבר אחד מהם מחפשת הקלקול
ועכירת הקליפות גם בשאר חלקי הקומה בידוע שלפי
כ"ז תבין מרחוק גם במה שמציע לזה בפיוס המאמר

חז"ל: לסיפתן היא מטרתן: ועוד מוכרח לכ"ז מה שמובן בספרי לחת שכתו שבשפעות שבשנות שם מעשה שמשפיע כן תח"כ בשפעתם יחכוו לעשה שבשפע גם מה שמובן בפ"ע שבתלבשות רמ"ח תברי ושס"ה גידי שבגשמ ברמ"ח תברי ושס"ה גידי כתומר נמצא זה בכל מדריגה כי בתור ובגוף שבלי שבכל מדריגה שם קומות שלימות ברמ"ח תיברים ושס"ה גידים שבן כן כרמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת שבתורה שבלולם בכל שלשלגין שבן שבתקיימים ע"י עיקרי שמדות ירתם ותשבש שמוב"ף (כמובא מזה בדרז"ל) ותנוצן לך מרחוק ענין בשי"ן כמוב"ף שמרמז על בשלבש בחיות שבליות מדותיות ומעשיית שבש בתור ובגבוה וקו שמדות כנ"ל שמחברם שנתלח מכל שבלום בחיות תלם בכל נפש ונפש שבכל דרגת ודרגת כי שנפש היא שנשמ ושבכל וכלירם שמוב"ף שנשבכת משמחשבש תחילם כמוב"ף וכגוף שהוא לחומר שמוב"ף הוא כנשבך מסיף שמעשה שמוב"ף שעיקר שתחבריחם היא ע"י שמדות כנ"ל כי ממילא מובן לפי כל כנ"ל שכמו שלסיפתן היא מטרתן כמו כן גם טרתן היא לסיפתן כי כמו שבכלליות כלדיקי לחת שנעשרים ומזדככים לגמרי בזכות שבכל ושלבש ע"י שילחם כנ"ל נתכווים לבעלי לסיפות כמוב"ף לעשוק גם בלסיפת שעוב על שלר חנקי שקומש לסוות גם שנדיבי עמים נלספים כמו כן בפרטיות שנתכווש לכללות בכל חלקי קומתם כנ"ל ומחמת זה בעלמו שלסיפתן ומטרתן חלוים זה בזה קשה מאוד לתלית בשתחלב וכמבואר לך מכל שאר שבתחי לעיל שבלי בעברש וזכות שבכל מדריגה ח"ש בשוש לופן שילד בש בתור ממדריגה בלמעלה כי לבחי לין סוף יחבד לנגלה עד שנכפך בם ח"ו שתור שמקבלת מבש לשם מות ח"ו: ומב"ז גחזור לעניני לרמז קלח בייעוד בפלילה שכ"ל: כי בבר ילח לך מכל לשר בילרני לעיל שבל שנשמות בנגד בלדיק בעליון בנ"ל שם כמו שמעשה בנגד שבכל כי גם בשבל שבבש נחבד לבחי מעשה בנגדו בנ"ל ובשוף ימי שמעשה שבעתים (חסר חיזה תיבות) (בללו בעוקבתא דמשיחא) בחנגד שעבידות ושבשילות על רובש בכולם מלבעיב וגרלות בתור בשמש של בלדיק שמובחר שזה כי מצומק דברו שתחירים בתור לין סוף ליח מחשבותיהם ודעתיהם חפיסת בשם בלל וכלל עד בלתכלית שסיפך ולחובך ממש יחשבו לשם. שע"ז מוכרח בלדיק בחי' מרדכי לכפליל בפלאי פלאותיו ולהלבים לשם דברי שבלו ומחשבתו [שמובש ביותר לשמחשבה תחלה בנ"ל] בלבושים בוגים בחלה עד שירדו בשעשה שכחב שמוב"ף מדוגש ומדוגש בכחבש שע"י כ"ז בהלמלמים חורות דבריו ובלמלומים נפלחים בלילה שתיגש בתבדים לרבוי חור גם לבירדים בלי גבול לחוקף שעשי בשעבידות וקלקולים שכ"ל כי תז גם שם ביללחם לקבלה ולהתעורר על ידם לבוב לברשם בחשובה שלימה כמוב"ף וכני מילי שם כתויר נח וזך עכ"פ על ידי מעשה בלדקה שמוב"ף ונח נמצא רוח בנשה שמפריד בין חלקי הרוחות והבשמות שנ"ל כי הוא תוקף הקליפה זלע"ז בנגד חור שחבשה ושבכל של בלדיק שנ"ל לבל יהי' בילחם בשום תופן לשחנבש בחלקי קומת הבשמות מעוש שעשת הרוח בנשה שמבלבל ומפריד חותם זה מזה בע"י בל זה נתרחקים מאוד מבלדיק שכ"ל שע"ז ילבשו שמים קדוות ושק וכו' עד שיבוא שבר שילים שאנו מחבים חלו ושי מעשה בלדקה שלים [ושחבשה בין בל נפשות ישרחל] עד שיהי' בילחו לנמש ולהיריד דברי שתורה שמוב"ף בספריהם בעלמם כמוב"ף שבזה חלוי ושומד בל שחיקון כמוב"ף בי מעוש ספגמים מוכרח להתגבר זה בנגד זה יותר. בפרט בלדיק שבוא בלדור שבשף ושבון ברבי הגפשות עשב"ף להוסיף טעוו שתרחו בלרורות בשפי בלדקה שניחנים לו בי מנחינת ענף הזה לירושו בשלם מורף שמזבח עשב"ף בי ירילחם של ירושו בחלה נחפשש יותר לור שחבשה ושרשיות שבבללויות שבריחם [עיין לעיל] בע"י שחפשמות שחבשה הזאת יורד שתרחם לחוקף בחי' העשי עד שבריהם נלטיירים ונחסוויים לעשים ממש של שכחב כמוב"ף עד שנשפע ע"י הזכרון ושלעה גם לחלקי הבשמות שנעמעי בעימק ורחיבת מחשבת שם"ע במוב"ף לרוות נזכרים גם שם שהיו חלל שם"י במחשבה חחילה ובעלתו לבריחת שטולמות שלפה מרחשית שחחרית שחעפ"י שרבים ירדו ויפלו כמו בישלו חבל גם משם יעלה לותם שלדיק שחמת עד בישוו ע"ז לנלח לבושי גלותו ותפתרתו בפשר לבישת שחפילין במוב"ף שבל בחיבתם הוא במעשה עור לבושי שעלר שרעת שלשם בנ"ל כי זה יכתוב ילו לש' ובשם ישרחל יכנס [עיין שב"ף וגם לעי] שכ"ז בשם הרב שפרש המחבר בלשונו עם סופר מסיר שמוב"ף בשחיבת שהפילין למעלה ולמעה ודו"ק ותז בחשר נמצא בתוב גם בחבלית במדריגה שלמעה שת חשר בגיד מרדכי יחפשש מקדות שחפר ושבית שסק שבי לבוש בו מקודש כי תז יצא מלפני שמלך בלבושי שמלכות ובגדי שחפתרת שמוב"ף וליסודים סיחם תורם וכו' ויקר תלו תפילין ורבים מעמי שחרץ מחיסדים כי נפל פחד סיסודים עליהם כמוב"ף לעניין

סכחוב ולהו כל עמי כתרץ וכו'.

ר' יונתן משתעי סימן י"ח

למשל וכו' יוצא האות ב' וכו', לספך בדברים כק'
מסופס להחלחס בח הבח בדבר כמלחז"ל
ליזהו חכס כרוחס לח כעולל שבוח סוף כמעבס
וכמלכוח כמוב"פ שברבס בבחכמה ובמחבבס חחלס
כמוב"פ. שמחחלס עלס בחחבבהו י"ח לסוליח לל כפוטל
לח כהבלמה [וקחלוח דחכלית וכו'] בנין לחבני בית
כמלכוח כמוב"פ שיכי' לעחיד כביכפך לכל כעמים
בפה ברורה וכדיבור מסופו לחחילחו לקרוח כולס
בשם ס' בהבלמה כלמוה כמוב"פ. כי מעולס קבדי
סברילהס ממעלה למעה וממעה למעלה [כמובן בפנים
שחיבון לף וכמחקחו ברחמים לעל סחדס גורמח גב
למעבה לעל הסי"ח וסלדיקי לחמ] גם מי שזוכה כעת
לבניחוח לחבני כלמוה כברורה [גם מדרכי כלמודי
לבל יחמר לבי כפסיקו וכו' שע"ז יסובב כלחוב כמוב"פ
חמים חכני עם ס' לחלקיך] שבזחה כי רלוי בוודחי
לבעבית לבי כמוב"פ בלחבני כמלכוח וברלמים כמוב"פ
לחבל כסלקולים שמזולהו יגרמו ויעולי פגם גם ברלמיו
בעלמס כמוב"פ כי בסחרה כפנים של בחר בקפבוח
כבמסחירים וכופבים פניכס מלחו י"ח בקלקול
וכלחמבוח כלמוה גורמים כמו כן לעלו י"ח וסלדיקי
לחמ בסחרה פניכס מלבבוג לח בנפבוח לף שבעלמ
לל שרבי בנפבוח כלעה סוף בנסמח כלדיק כמוב"פ
וכל לחבר ירדו וגסחנבלו מבני"ח ולח"ב מבלדיק כלמח
כמוב"פ סוף לבוליח לל כפוטל בסוף מעבס [כי חס
לעו סי' כבל לחד כמובן במ"ע] ומבבחלבוח בזס
בעלמו נמבך מס בבחירים פניכס ומחרחקים לגמרי
זמ"ז עד שע"ז נחבווב זעע"ז בבס"ע בחי' מלכוח
וחבמה וכו' כמוב"פ] ולחפי"ב לסוף יסוו נספכים
כל בקלקולים נחיקוכים [וכמובן בפנים לענין מס
בנקרע במלכוח מרגז דמקבעי בס לחבנים]-ובזס דייקא
עהיבד לחבס ר' חניבא [כרומזת עד שלימות בנין לחבני
הוחיות בבית בלמוה כמוב"פ] לבדיע בית חבלהת
בביע בחיבור של בוף וחחיות הוחיות כברילה
וכמעבה כמוב"פ בחחלת סמחבבה כמוב"פ לסיות חבס
ברוחס וכו' בנ"ל כי לחפי"ב שבעת נחרחקו ב"ב בפחרחקות
עד שדייקא זס בחבליות ח"ע בבוס חיפן לקרבו לבמחבבה כמוב"פ כי עליו נחמר עין לע
רחחס וכו' ומב"ב בעקבות משיחת שבחריה וסוף
ימי כמעבה שבעוס"ז שעל כעת הזחה נחמר סמחז"ל
כמוב"פ שבמלכות תספך וכו', לחבל בב"ז תקוותינו
מזקס שבעת יסי' נבנס שבית ע"י שסי"ח בעלמו מן
בסמים כמוב"פ עד שבעת דייקא יכפך לכל כעמים
בפה ברורה וכו' כמוב"פ:

תפילה לחבקוק סימן י"ט

לעשות לרוח משקל, שמלת כזב לים לחבר הוא
לנקיש דבר בו בקולם [עבב"פ] בלור כעבת
וסעדת לבבו בחבה דב"ד לחוון כמוב"פ גם למעלה
מלור כחבמל כמוב"פ [כלחבר נרמז בזה בסמוך]
ולמנס שבעולם שפלוהיו ומיוחדיו בלמעבה שלמעבה
רחוקים לנחנו מלבספיק גם חלק מ' מדבבוח רבבות
מבביולר וכחרגום כמוכרח לכס: לחל לבר כתבבי
כ"פ שבב"ז מחויבים לנחנו לרמז לסמעיין בעב"פ ידע
ויבין בבפלוחו וחכלית ריחוקו לסגיע לעבס בילורס
כלמיחי: כי כלגע"ד מבוחלי דבס"ק בענין זה בב נב"ק
וחרגום סוף כמלת בכל כמדיגות בבחיוח בבוות
כי כעין כעוגה לו שביב כמבבב ומלבים כחיות לם
ממלוח בדיבור לב"ק במוב"פ [ועיין מזה בבלי דגים
בעל כחורס בזחה שמחמת זה כיגה בבחי' לבוב]
כמו כן גם כחיות לם וכו' שבוח בהבמל סוף
כמלבים כילוע לדברי ד' שבקדושם פיומית יוחר: כי כל
מדיגה בלמעה מחברחה וסמוכה ייחר לל ב"ה כית
בבחי' למעלו וחרגום וחוסף ולילה וחרדמ כמוב"פ
כגבד כמדיגה בלמעלה מחחה רק בבלח"ב בבהחלה
ובללה בחברחה לעפ"י גם לח"ב מקבלת כל כוחה
מחברחה לבל בלחגליח כית מחירה ומבפיע יוחר
בבללמחה כמו מדיגה שלמיד בגבד כרב שבעו לבר
ד' ולב"ק כמוב"פ לעפ"י בפני כחלמוד כית בגדו
בבחי' כחוכך [וכחרגום כב"ל] כמוב"פ לעיין בבוש
פנים בפנים וכו' לבל לח"ב בבחרחה בפני כרב
וכחוכך שבפניו נופל ונחבטל בגבדו ובחי' כעוב
[בסוף כחור בבו כמוב"פ ביודעי בשר בללי בו בבחי'
פנים בפנים ממש ב"ל לז מלחו דייקא נחגלה בשלמה
בלב"ק בבחי' פי בנים [עיין בב"פ לעיין לעיבב ולעיבו
[ועיין בבגסות שלמעה] כי בבמדיגה כחחוכה דייקא
עיקר בהגלות בלבון וסדיבור סיולה ונלקח מקדושה
בחכמה עבב"פ: וכמו כן גם בענין לדם וחוס כמוב"פ
לעפ"י שבפרעוות נמלא במדיגה חוס בעלמה כל
בבלבה בחינות שבה חכמה נפים וסביפך וכלמעלה
כמוב"פ לבל בדרך כלל גם כמדיגה כמעולה שבה
שביא חכמה נבוה ב"ל נחבבה בגבד דעה בלדם
כמוב"פ רק בבחי' חשך ולילה לגולה יחוס דעה [עבב"פ
וכב"י שבסוף כחורס] לך מחמת זה דייקא בחהגליות

סוף דיוקא בבחי' כלפון ומדיבור שבדבור שקודם שכל דעת שלמד נתקרר ונחגלה על ידם כנ"ל ולפי"ז יבואר לך מה שמוב"ם שלכיפך ח"ו כשאינם זוכים לספיל ברע שבתרדימס [שבבחינתם] בבחי' ויפל וכו' כמוב"פ אז זה לעומת זה נתקררים עפי דעת שלמד במקרא גילס ח"ו: גם לפי"ז מה מאוד נכון פירושו שק' בשמאמר חז"ל על שכתוב לזאת יקרא וכו' מה שלפון שאמר לייקא נופל על לפון שלים ועי"ז בעלמו בנופל ברע שבם נאצלם ונכללם ונאייחדם בבחי' פנים בפנים כנ"ל [ועיקר יסובב שמאחז"ל על שלים (מטושטש)] ולפע"י שסט"ת בעלמו ספיל ברע שבם עד שבבחי' בבחי' פנים בפנים כנ"ל כמובן בפנים בחל מאחת שעיקר תיקון מוכרח שיהי' זה סעולם במשקל שבחורס של שלמד בעלמו כמוב"פ שסוף בעלמו יעמוד בנסיון שבחורס ומחקלף זאתה של קליפת נוגה שעיקר כוח בחלוש זו כמוב"פ שעי"ז לייקא שי' זוכה בבניאת ליל שבת שמוב"פ לאזווג פנים בפנים שנ"ל בחבלית בלימות שקדושם וע"י שלף עמד בנסיון שזה כידוע כי בלשון תרמית סיפר וכו' כמוב"פ ככתל זה לעומת זה בחכילם דש"ע [כי לף זכה לשעזר בקודם שמוב"פ] לז כשגדו כידוע כי על ידם יבקש ונחלחזה גם בו זוסמת שנחם ביחת שעריין שמוב"פ ומלז עשקו בחיקין שזה שלייקי לחת שבכל דור ודור כמוב"פ כמו לחבוא שעולם ובפרט יעקב לבינו שקליפת שלרמי רלה לגבד לוחו על כי שבחלל לבדר מזרעו לייקא שלבס ירלת ד' שמוב"פ לשעמיד מסס נפשות ישרלל [שבס בעלמס בבחי' שלוחיות של לשון שקודם כמוב"פ] בניס פשר פשוטות עשב"פ ושעיקר מסס סוף בחי' יוסף כמוב"פ שבוע (שמשלף לחת) שמיד שגולד ברח ויולף מאחו יעקב לבינו וסוף רדף לאחריו ולשם להשגבר זה לעומת זה [כנגד שדיבור דקדושם שסוף תיקון כבריות] בחומר שלרמי לאמור [דף גלוי ערוות] ולקרות נמקום שלילאס יגר שבדוחת לבל יעקב לבינו קרף לו ג"ל ע"ד בלס"ק כי לפי"ז מיולף מובן שבאשר לבל ויעב לבו בחור בל"ב לחלקים שמוב"פ תיקן ובינשל לת שעי"ן וכו' שמוב"פ וס"ד שסן [ערוות* וקליפת* שלרפס* ושערלס* שמוב"פ] שבס סרוח* שערס ושוסף* בעגן ושם* מחלקחת שמוב"פ ורע שנוגס* שמוב"פ שע"י כ"ז נחשלים ברוח שקודם שמוב"פ שסוף שסגוף שלי ע"י שחשמל שמוב"פ כמו שזכו לזה שח"כ גם כל ישרלל בעת מתן תורס שמוב"פ שכולס שמעו מפי ס'. בעלמו שמוב"פ שע"י ישובב שכחוב שכ"ל פנים בפנים דבר ד' עמכם עשב"פ שעי"ז זכו לז כולס לשלימות סירגס ונפסק מבס זוסמת שנחם שכ"ל ונחחזקו לז כל עמודי שבריגס כידוע. גם כפי סוגלת לגו מדס"ק [כפי לשבר ביתרגו בבס לטול] שלטפ"י שנפשות שכשים בבחי' שלוחיות של לס"ק לבל בלופן לחד גדלס יותר מעלת שלנשים ונפשותם בבחי' שלוחיות של לס"ק כ"ל וכל שנפשות ושמדריגות נעשים לבושים כ"ע לחבירו שלמעלס מלחו. ולמנס שבל חיות שלבים סוף שפיעיות בבבס לבל גס לשפיעיות לי לשבר לשיות בלי שלבום. כי שלבום סיף לס לעזר וכלי כידוע וכמו שעזר שלשס שמוב"פ חלבים ותשיבב גבר כמו כן גס כל לים ולים סוף בחי' נפש ונוקבא לחבירו שלמעלס מלחו וכענין שרב ושתלמיד שכ"ל שמוב"פ ולפי"ז ממילא יבואר שענין שחיות ושבתעוררות שמביאין בשלוחיות [שע"ז יסיבב שכחוב חייסו וכו' שמוב"פ סיף כענין תיקון שחיות (גם) וששתעוררות שמביא שרב בשתלמיד ולשפ"י שבשרב גבוס במעלת לבון קדשי למעלס מכולס לבל כנגד שב"י גס סוף בחי' תרגוס וכמובא מזה בשל' תעלובות שלכס לי' שעל כחורס שזאת שמחמת זה לייקא עובי דברו ע"ם כי גס לפי כל שכ"ל ים לפרש ג"כ בשם שבעניית שמעשים עובים של גבורי בח [שמוב"פ] שלייקים נחלבשים דברי ס. סייגו שמיעת דברי ד' ים לפרש שנ"ז סוף ענין שלבום ושפיעיות שכ"ל שמחמת זה מוכרח לשקדים חמיד לשבשמע חיקון שנעשה [כמו בש"ת שכ"ל] שסיף שכלי והלבום שבחיקון שלשה ירלת ס' שמוב"פ. שלפי כ"ז ולף לך גס שחחדות שבני מעמים שפתח בשם בתחילת שחורס שזאת על ענין מה שמוכרח לנשוע לשלייק ולף חילק לוחס לבנים ברשיעת לס"ק: כי בחמת יחלחדו ביחד כי שחלבשות פנים בפנים של ברב ושחלמיד שבחב בשעה שבני סוף שחלבשות של דברי שלייק בשמעת מאחו שבחב בשעה שע' שכ"ל ושאשר ולף לך מבל לשבר בחרתי לעיל בדבריו שק' שבמו כן גס בחי' שפנים יורד מדרגת לדרגת בכ"פ כפי רחוקו מפני שלייק ופני ששבל של שחלמיד סוף בחי' עשי' ותרגוס כנגד ברב ששומע מאחו דברי שחורס ועיקר שתגברות שקליפות סוף ע"י בחי' שעשי' ושתלמיד ושתרגוס [עשב"פ] שמחמת זה גס לחד מתן תורס נחלזו זה שקליפות ולשפ"י שבשמע לף לבדו ושי' בבחי' שעיב לבל ע"י שלבדו לת שעשב לשיות בבחי' ברע חזר שחערובות ברלשון של עץ שדעת ושתרגוס למקומו שמחמת זה גדול ועלוס מאוד שפנס של שמקרס לילה ושסגיוגות שמוב"פ כי לשפ"י שבשוכס סיף עוב

לגבל מאחר שמטעם רע גורמים ויוקח סקליפות גם בעוד שכוונם ושכמע בעלמו וכנ"ל. ובעטין חורס שבכתב ובע"פ סמוב"פ נלע"ך טפ"י כנזכר לעיל בסכללים שכל בחי' כלולם מכל סבחינות שלפי"ז יש לבאר כוונתו סק' שחטפ"י שחוחיות סחורס שבכתב סס מעלס סלס"ק שנמעלס יותר מחוחיות סדברי חורס שבע"פ לגבל מחמת זה בעלמו מוכרח דוקא לכוחבם כנ"ל שזה בחי' חרגוס שמדמס כמוב"פ ודברי סחורס שבע"פ שבחופן ג' סס יותר בבחי' לס"ק וחכמת סאדם כנ"ל וכמוב"פ עכ"ז בעלמ מסוחס סיא יותר בבחי' חרגוס כנגד חורס שבכתב [אפילו טעכבו שנחנב גם סיא לכחוב] על כי סיא בחרגוס וספירוש לחורס שבכתב [וכמובן מזה בפ' חדם ס"ד בעל סחורס שזאת] שמחמת זה רובם בכיוס בלבון חרגוס [וגם חכמי סמצרס שיבו קלת מלבון חורס כי לפין חכמים לחוד ולבון חורס לחוד כידוע] ובדורות שסמוכים שרביבי בדבריסס מדרבי שלמוחת שמדוברים בימיו גם סס בבחי' לבון סחרגוס כמבואר מדבריו סק' שבציע מורנ"ת ז"ל בפ' טוען ונעטן ס"ח בעל סחורס שזאת. ומרוב שחועבת שנמלת בזה: מס שלא נמלת גם בחורס שבכתב [ובמחמת זה תמרו חז"ל דברים שבע"פ לי אתם דאתי לאומרם בכתב] גם עכשיו שבאנו לכחוב מוברח עכ"פ לגשוע להלדיק שבכל דור לפמוע מאתו בע"פ תמ"ם.

כי צריך לזכך את הפנים וכו' שיוכל כ"א לראות וכו'

סוא טעמס שאני לסכרח שנשיעס להלדיק [מעולם שחועלת של ברחו' לבד שזוכים לרחוחו] ומקושר סוא לעשס שרחבון שהיו דומס כשומע מפיו כמובן לקמן בפנים ובאמר רמזתי בדברי ביאורי שע"ז בעיון קבנת סחורס שזכו כל סעם ללמוח את שנשמע [אמר החכמה] ולשמוע את כ':

כתוב זאת זכרון בספר וכו' ענין תורה שבכתב,

ושים בחזקי שתלמיד יסומע [בדיבור ספה דייקא על שים בכ"ף מעלס שתין בחבירו כמיב"פ] כי מחס תמחס את זכר עמלק וכו' [שכוא כלל שקליפות שטמלות לגמרי כידוע] שכל שבחס ושסתלקות שלעת לגמרי, כמבך מאתו כמובן בפנים: לעולם בידוע כח שמדמס שבשיבס לסעלות שעוד שבו בתיפן שע"ז דייקא יתגבר שזכרון עסב"פ ודוק. ויעקב שבירך את עשו וסלס"ק דייקא מביח לבן שסוא (תרמי תרגום) וזכה לתכילה דקדושה על כגלעד בלשון שקדם שסיפך מתכילת עץ שלעת וכו':

כח ה', עיין מס שרמזנו בדברי ביאורי שע"ז שענין

מאתו

דברי בעגין כ' שחורס שבעלם ל' י"ת כידוע שזכו יחזקאל ותליסו לשסיג ולרחוח.

עוד יש מכתב מבעה"ח השייך לתורה הזאת ויודפס בהשמטות

ט' תיקונין סימן כ'

ט' תיקונין יקורין אתמסרו לדיוקנא וכו' המראה הנוראה וכו', טרם נגוע לבאר בכל זה (נדבר בעטין) שניחח מעט בסכללת סלוי שמוב"פ שסוע דבר תמוס ונעלם מאוד כי מאחר שכבר (שגם) קודם בתיקוני שמשכח שחורס בעלמס תוך ישגם ויטעה לח"כ בתיקוני שמשכח (שבילורים) שעליס עד שכל מפרשים [בחורס שבע"פ] שנמלחים בכל דור ודור מוכרחים לטרוח (ולהחייגע מאד) בזה [ותלמלת שכם וכו' בידוע] ולרמז קלת בימוב שפליאה שזאת עוד נשוב לבתפלת (בעטין תיקון) שבמיני של שמלך לחדוש שמוב"פ שבאדלו וכוחו מטניחים שרבעים שמוטעים מפ"י: שלבחורה (גרשם מדברי) חדמו"ר ז"ל שבחדוש בעלמו ליתו מכלל שרבעים שחלם ומשכחוב מבואר שטיקר משפט (עמו יסו' בשר שטיר) שסיח ארץ לחדוש בעלמו כי גם שחרץ ושבר שזה בעלמו סוח בכלל ארץ ישראל (שבשטיח) שם"י לחברשם לחביתו [כמבואר בדברי רז"ל ובפירשי"י שם] ומעולם כתו למטוע מלבוח בשארץ (שגו שזאת) נאמר למשם מכשי ת בעלמו של תהגר גו וכו', שבוח כעין שכתוב של תחחר וכו' שעליו יסובב שמחז"ל שמוב"פ לדיק ממנו בולע [כמובח מזה בפ"ח גם בדבריו שקדושים] אבל מכ"ז נרחם מבואר שכוונתו שק' בתיקון [שלך לחדוש] שבמיני כנ"ל חוח על חיות שקדושם שנשתלשל בשמלך ושבר שלמעלס שסייך לו כי חוח ותרבו שבולמים בארץ רחשם בסדינים שלמעלס שנחטוררים מביכה לבח [ילוחלים שלמעלה] שמוב"פ שמשם תלח דבר ס' לבילורי שחורס כמוב"פ וכל שבמדרינס כמוכח יותר מחגברים שם יותר כידוע ושיקר שחגברותם חוח בירושלים שנמעט שמוונת כנגדם שע"ז יסובב גם לפי פשוטו שכתוב שמוב"פ זאת ירושלים בתוך סגוים שמשים [וסביבותיה תרלוח] כי גם ממילא מובן שכמו שכל שעושים על ידו כן גם כל שסשחות על ידו ובפרט בפנס ברית שלעון [שהיח שדבש וזלע"ז כנגד שמלי בשלע שמוב"פ] ופנס ברית שמעיר שסוח פנס שדעת כמוב"פ שע"ז נאמר שכתוב שמוב"פ לחם ידעת וכו', ועוד מכוחלי דבש"ק שבעטין שכתוב ושם ,מימיך נשתה וכו' תבין מרחוק שגם בכללות שקבלה שמקבלים מחדוש חרב שמשפע בפיפיות שעושים שמוב"פ שנפלה בו מקדושת מימי שלב כנ"ל ולא שמשפע מ"ע"ק"ליו ושיפיפו שסי' מקודם כנגד ישראל בעלמו [כי בעת שחוכם זוכים לקבלה ולשוניחה

מאחו יסובב עליכם בכחוב לא תעבור בי פן בחרב
תגע לקרחך] כי ספכרת לספב ולסגור כלב כספע
ולור סמוב"פ נגל יפי' נפתח בתורו כאין סוף [לספפעות
סרוחניות וכגבמיות] עד שיתחקקו לזה מקודם כלי
נפשות ישראל בסזדככותם מנסיונותיכם מסתגברות
סס"ג זלע"ז להתפוות סרשע [כגרמז לעיל] סמכהיל
ומסבב לוחם ואת מרגם. וסגם כבר סקדמתי לך כ"פ
שגם כל כעלות לסמספת סתורם וסתועלויות סמגיעות
מאחם הן הן מעלמיותיכם ופנימיותיכם שלפי"ז חבין כמו
כן גם בדבר תשרש תקוני פני הזקן [שבסמספת
ביתורי סתורם] סמוב"פ [ובפרט תכלית תיקון כתביעי
שבביתם ארץ ישראל] שסן הן מפני [תירת ד' שבסדרת
פני] הזקן בשלום שהרש מדותיכם שמוכרח לגיכחם
לספיך לגבו כמוב"פ: [וכן בסיפיר סמראש סזאת
בעלמס מלורף גם מס שסאל ביתור [ופירוש] על
סמראש סזאת וסהזקן תמר לו כרי זקני כוא פירוש
וכו' ותא"ב עדיין סי' נעלם מאתו עד שסעלו וסביאו
לותו בתדר ספרי ותורות כאין סוף וכו' ט"ס] ושלפי"ז
מבואר ג"כ שכמו שע"י סתורם זוכים לארץ ישראל
כן גם כשבאים לארץ ישראל ויתן לכם תרעות גויס
וכו' בעבור ישמרו תקיו ותורותיו יעלורו (ת"ס) וכן לסיפך
כעויבים סמוגעים מארץ ישראל שסס הממאים לגמרי
[כגרמזים לעיל] שמוכרח למחותם ולסכריתם בתדבת
וקטלת כמוב"פ יוגקים [מסקדושם ע"י כעויבים למעט
ולמעלס כמסבבים ומוגעים שפיכת מימי כלב בביתורי
סתורם כנ"ל [גם חבין לפי"ז וכנ"ל שמסדר סכגעתם
בתיקון הסני נתקלקל ממילא שפיכת מימי כלב שלמעלה
בחפלה מלעורר שפיכת מימי כלב בסתורם כנ"ל גם
לפי"ז יבואר לך טעין שכתוב ותחנן [וכו' את ארץ]
שמביא זאת לטעין בקשת מהנת חנס בעת שסיא לאמר
בביתורי תורם כמוב"פ וכן יבואר לך לפי"ז גם בטעין
שאמר חז"ל כמוב"פ ג' בתים ע"י יסורים וכו' וכן
הבין מרחוק גם בדרך משל [ארץ ישראל] שמוב"פ
שזה דרכם של תורם שמוב"פ לבלי לילך בבדם
וברם ולבחות מי באר שבחטוגי טוס"ז מפחד לויבי
לחדום כנ"ל שמסבבים שם בעל ידם כיחם גם מרירות
שיעבוד מלרים כמוב"פ בעל שם זה נקראת בנשמה
[ושמקבלים מאחם בבם מרים [ומוריס] שמוב"פ על
שם שברהותם לסבולת סיסוריס ושמרירות כזה שכ"ז
מסתגברות שהויבים כנ"ל שמסבבים ומעכבים כל
שספפעות לעלמן [שמאמת זה ע"ה לדחוק את בשעה
בבום דבר] בגרמז לעיל משמוב"פ כמו שמעכבים
כספפעת ביתורי בדעת כנ"ל וממירים מוחם בעבודת
מאחו יסובב עליכם בכחוב לא תעבור בי פן בחרב
תגע לקרחך] כי ספכרת לספב ולסגור כלב כשלע
ולור סמוב"פ נגל יפי' נפתח בתורו כאין סוף [לספפעות
סרוחניות וכגבמיות] עד שיתחקקו לזה מקודם כלי
נפשות ישראל בסזדככותם מנסיונותיכם מסתגברות
סס"ג זלע"ז להתפוות סרשע [כגרמז לעיל] שמכהיל
ומסבב לוחם ואת מרגם. וסגם כבר שקדמתי לך כ"פ
שגם כל כעלות לסמספת סתורם וסתועלויות סמגיעות
מאחם הן הן מעלמיותיכם ופנימיותיכם שלפי"ז חבין כמו
כן גם בדבר תשרש תקוני פני הזקן [שבסמספת
ביתורי סתורם] סמוב"פ [ובפרט תכלית תיקון כתביעי
שבביתם ארץ ישראל] שסן הן מפני [תירת ד' שבסדרת
פני] הזקן בשלום שהרש מדותיכם שמוכרח לגיכחם
לספיך לגבו כמוב"פ: [וכן בסיפיר סמראש סזאת
בעלמס מלורף גם מס שסאל ביתור [ופירוש] על
סמראש סזאת וסהזקן תמר לו כרי זקני כוא פירוש
וכו' ותא"ב עדיין סי' נעלם מאתו עד שסעלו וסביאו
לותו בתדר ספרי ותורות כאין סוף וכו' ט"ס] ושלפי"ז
מבואר ג"כ שכמו שע"י סתורם זוכים לארץ ישראל
כן גם כשבאים לארץ ישראל ויתן לכם תרעות גויס
וכו' בעבור ישמרו תקיו ותורותיו יעלורו (ת"ס) וכן לסיפך
כעויבים שמוגעים מארץ ישראל שסס הממאים לגמרי
[כגרמזים לעיל] שמוכרח למחותם ולסכריתם בתדבת
וקטלת כמוב"פ יוגקים [מסקדושם ע"י כעויבים למעט
ולמעלס כמסבבים ומוגעים שפיכת מימי כלב בביתורי
סתורם כנ"ל [גם חבין לפי"ז וכנ"ל שמסדר סכגעתם
בתיקון הסני נתקלקל ממילא שפיכת מימי כלב שלמעלה
בחפלה מלעורר שפיכת מימי כלב בסתורם כנ"ל גם
לפי"ז יבואר לך טעין שכתוב ותחנן [וכו' את ארץ]
שמביא זאת לטעין בקשת מהנת חנס בעת שסיא לאמר
בביתורי תורם כמוב"פ וכן יבואר לך לפי"ז גם בטעין
שאמר חז"ל כמוב"פ ג' בתים ע"י יסורים וכו' וכן
הבין מרחוק גם בדרך משל [ארץ ישראל] שמוב"פ
שזה דרכם של תורם שמוב"פ לבלי לילך בבדם
וברם ולבחות מי באר שבחטוגי טוס"ז מפחד לויבי
לחדום כנ"ל שמסבבים שם בעל ידם כיחם גם מרירות
שיעבוד מלרים כמוב"פ בעל שם זה נקראת בנשמה
[ושמקבלים מאחם בבם מרים [ומוריס] שמוב"פ על
שם שברהותם לסבולת סיסוריס ושמרירות כזה שכ"ז
מסתגברות שהויבים כנ"ל שמסבבים ומעכבים כל
שספפעות לעלמן [שמאמת זה ע"ה לדחוק את בשעה
בבום דבר] בגרמז לעיל משמוב"פ כמו שמעכבים
כספפעת ביתורי בדעת כנ"ל וממירים מוחם בעבודת

אוצר החכמה

סמוב"פ נחבעל ועלם ל"ר ניבו כידוע לסבלים מס בלח בספיק מקודם הוספות ביטול נפבו ורלוטו במוכרח לבבל טניין ומורח כזה בתופן ביחיר בו מבס טעלות סתוכרחות לסחגנותו [כימבכים מלחו בעלמו] וסבביגם ביכם עליו כי לחפי"ב כי' ליך ביכו' חובפות כביטול כזה בחייו סק' בעלמס: ביכו' ביכלתו נספניח יותר בבובי מבס כגרמז נעיל: גם מכיחלי לס"ק לקבות חת כתוייבים סמינעים כל"ל בבס מוליחי דבם כתרץ ועיד מכמס דבריס סמוב"פ נרלס לבתר בזס טל טנין סמרגניס [בלח לקחו מיסר מטיכם פגס דבם טעל ידס סיחס טיקר מניטח ישרחל מלבות לחרץ] ודבריסס נגבסו בלחכי כמון עס טד בסבבס חרב סטוגבים סכ"ל טליכס בעלמס: ועדיין לל נחלס סתיקון בסחיול מיום טעלחס נפניו יח"ב לעקר וחפילה כל ישרחל סמוב"פ [בגלות מלרים כל"ל] ויחלה מלחך זס מבס בחי' דעת [כחורס] כמיב"פ במחהו כל בליחות סמלחכים כמוב"פ [גם להרן ומרים בהיו מוכרחים נזס כמוב"פ] לסוליחו מבגנות בהי' טל פגס סבריח [בל מרס"ר] כמוב"פ טל בחחז בו פגס בדבס כידוע נלבוג מפרי דעת בעניון בממס גס לחיזת הרע ממחת כדין כל"ל בעלח בבריחת [לח ויתיי] סתירס ומחרץ כל"ל ונבע בעמים בסס במלכים כמיב"פ בביפך ממב קטרנו לעבנו בבח חד ס בלמטלח בגרמז לעיל סיונק [ממוג מיחדים סמוב"פ בנסתנבל] מהפוחי סלב סומקין וכו' [בגחלי לח מ"ים כמוב"פ] בחות סגבר [דיוק] כמובע בבמילח כל"ל [לבריחת מטרחיו לח לוסב סומקין וכו' כמיב"פ] טל בנברת בלחטרוחת דטיונע נגד כי נל כי' בדיון מי ניזכה כלל בסלחטרל"ח כידוע לבל מיד כסנברת כחדס חס נל סי' נפחס לחריכס סי' ממניך ומחקן [בלחטרוחת דלחתח שבטין זס בעלמו] בדבכי כחיקונים סמיב"פ לסחרץ וסבמים וכל נבלח ס"ל בלופן סיוסיו בעזרו לעלות בכ"פ יותר כל"ל לבל חס נל זכה לעמוד בנסיון כזה ולחה כנגדו ולקרבתו בעניו לבבו סחרב סמחפבבת עניו ועל כל סדורות סעחידים לנחת מלחו לבל יבינו עיד בחייכס בעדן כחרץ כזלח עד בגס בינתה מלרים כל"ל נל בספיקו לבפניס תיקוני מחן חוכחו ו"ח [בגלה טניכס נפי' כזקן סמוב"פ כידוע] עד בהנגבר מחדש תערובת כרע בבעד (חסר) זלט"ז לקלקל ולחבד גס בחניס ט"ז בעלמו [בחחווש מבנעבה בקדמותו לקבל טליכס בחלוות ומט"ב קודם בממטו כלל כמוב"פ] לבל בדבו ד' מלחכיו גבורי כח כמוב"פ עוסי דברו לבמוע בקול דברו] כי לחפי"ב עדיין לחו עוסקים בכוחס בקדוש

לסמניך לח סתיקונים סחלס בכל בגס וגבס (וכ חסר) ביוס בריחת מדכ"ר כל"ל כיהוע] ומחרי בעס יוזעי חרוטח בקול כל"ל בחז בחור פניך יכלכון מדרגת לדרגת כל"ל כי לחפי"ו בלעיני בבר מחגבר בכ"פ יותר רחניח בגויים בחכמת חדוס בל"ל [בעליו יסובב בכחוב בחורס כמוב"פ קטן נחניך בגויים בזוי וכו'] בנגד חכמת בחורס ונפלחות ביחודין בבכל טליון ונורח סמחלמס לסחגלות בחמונס כל"ל מלחר בגס כל בחופר ומחפס לחריכס לס יבנס לחוט בבערס בבמבכת חכלית בידיעה דלח נדע כזה מחגדרים יותר חויבי בקליפית כל"ל לבבחיר ולבעל לגמרי לח בדעת בבקבויות ובבלות בל"ל וגורמים עי"ז בגס בעוסק [בבוח בעלמו בדעת] מבהלק עי"ז במוב"פ [בממחת זס לל יחבלל בחוגר לח חרבו במפתח בלב בתריבת לפיס וכחוטס במוב"פ] לבל בב"ז לחו בטוחים גבס ביטולו ובבחלקוחו בעלמו יחבפך למליחותו ובהגלותו בבוח בל' ילחת כ' לבבר חחבלל בזס במוב"פ [ועליו נחמר בבחוב במוב"פ ובריחי בירלח ד'] לטולם בללויתו בב' לים מלחמס [מדור לדור] במוב"פ [ועיין בבגבות בבחבתי למטס וחבין מבס בדברי רמזי בל"ל (חבל טל דחסר בטח בטחקה).

מהמנמצא מעצם בת"י המחבר.

בהמבואר מדב"ק בחין ביכולת לסיות בבס ישרחל סחמיחי זולת בחרץ כבמחר

לזס בל"ל מבחר לפי"ז גס בבס חרץ ישרחל בעלמו [בבקרחס כן בפי חז"ל] כי היח לבד סחרץ לחבר לישרחל כל"ל: ט' תיקונין. נסמן לבב"ל: [חולקים ומריבים טליו במוב"פ] כייני מס במבואר מדבריו דק' בחות ט' בביחור ותירון בקבויות בבחורס זס זכ ביחור ותירון בקבויות בטל מבס בעלמו: ויותר מבואר זלח טפ"י סמובח לי בפנים במבס סוח בחי' דעת וכל מס דלהטמרח בבמס מריס [כייני בבחר כ' וב"פ] לבהכח וחזר בזכות בפני מבס בחקיני פני בריקנח בלו כן בן בדעת פני בחורס כל"ל מבמוב"פ טל לודות בבחוב

בפני וכו'.

לב ירושלים, בבס ביחורי בחורס כל"ל בפנים ומבוון למס בבחבתי בעניו חקון בחקיני [חרץ ישרחל] בל פני בריקנח בבוח סוג מפני בזקן בחיקוני ומדות דרושי בחורס במוב"פ. ועיין בחי"מ לחר סמרלס בגזרת בפ' בבל דבריו בבפרו בק' ביחורים בס לבהורס ודוק.

מקמי פתחי דאודנין וכו' פתחו פיהם ואמרו נעשה. לבחורס חין לזס פירוש כ"ב חבל למרחוק הבין בלפענ"ד כי כוונתו בק' במוב"פ לקמן בפנים טל לודות בהלי

אוצר החכמה

חלין של שלוה שבשם ידבר שכחוב קוולותיו חלחלים וכו' כמוב"פ וסוף מאמר יסובב על כללות החורם שבע"פ שסיף כמבארת את החורם שבכתב מאמר לביאור תחסב על פרשי המלוות שפ"ו סי"ג מדות [וחקוני דיקנא] שבדרשת בסן במובא [שחלמלי שכב מאמ ט"ס את שלור לא סיו לריכים לעברוה כ"ב במובא בבאורי ע"ם] ומ"ב לכתורם חין סייך כלל קודם להמשיכם ליקח את המעם עוז של המלות אבל בב"ז מחגברים נפשות ישראל בכח שלדיק מאמ במוב"פ שנאמרו סוף בעשם החורם וכללותו מלאכיו גבורי כח במוב"פ להיות בעושי דברו גם קודם שזוכים לשמוע בקול דברו: וממילא מובן שחטפי"ב לאפשר להיותו"ת עיקר עשייתם רק ע"י ברצון בעלמו מה שעב"פ רולים וכוספים ומקבלים אותם עליהם בכל לבבם ונפשם קודם שנומעים אותם כלל. וממילא מבואר שכדרך שזאת סי' גם בקבלתם החורם שבכתב דקדמי לאודנייהי: וכן עד היום לעתיד חידושי החורם של שלדיקי אמת שעל ידם זוכין לדעת השלות והמעשים (מוסיף) לקיום המלות.

מוציאי דבה, מרם נבא לרמז קלת בדבריו שק' נחפלא בשם כמה פליאות. ג' נמה שכתב על חודות רוממות קדושת ל"י שזה עיקריות קדושת היש סישרחלי וכמ"ש בדבריו שק' [שהקדיש להחורם שזאת] במובאים בחיי"מ בשמיחות השייכות להחורות ע"ם: רק עיקר היסורים והמיעוט הוא מהרשעים המוליחי דבש על שארץ ואש אמנש נרחש שרימז בזה על אאר נמנעו ישרחל בימי מרע"ש מלבא לל"י ע"י המוליחי דבש: כי לא כי' ביכולתו לפילו להשחיק אותש לבד בחופן שלא יכלסו דבריהם בחזוי המון השם במוב"פ ומעיכובם שם נתגלגל אח"כ שגם הוא נשאר בויכוח שעיב"ז לא זכו גם אח"כ לבא אל שארץ בחופן שיהיו נשארים שם לנצח כידוע: אבל שלא ממילא מובן שאם דשוש הוא ועיקר דבריו הוא לחודיע לנו בשגאתו ס' אם נעשה מעשיו בחופן שזאת לארץ ישראל בכללותה ובפרטיות כל נפש ונפש כמובן בפנים: ולכתורם אין שייך עכשיו לביות עיקר המניעה ממוליחי דבש שארץ ושנאמי נלעתיד כלל להמניעם או להביא מורך בלבבם כמוב"פ עד בנאמי מוכרחים להמשיך מקודם בידורי החורם (בשחיקונים סכ"ל לברוה) מלאכיו גבורי כח.

פליאה ב': היא בזאת בלק"ש ס"ל וכו ע"ש [כפי שכלל שחמיני סכ"ל שבשרשה לכל מניין בדרכו שק' לחודיע מקודם עשה שבשבר ושנינן שמדבר מאחו ואח"כ להביא לזה בחוב או מאמר חז"ל ע"ם].

בענין מה שמאחר לא שכחוב לאחס ידעת וכו' על חודות פנס שברית וכו' ולכאורה לא ליבר כלל מקודם מזה [בדרכו שנרשם ונודע לכל מעיין בספרו בק' ני"ם בשכלל כ"ל]

פליאה ג' ופליאה ד': כן שמזכרות בדברי בידורי וע"ם מה שרמזתי על חודותם לך עוד לא' (מילין) שעי"ז חבין מרחוק גם ביאורי שפליאות ל' וב' שכ"ל מוכרח לבפול ולסוסיף קלת בדברי שביאור שכתבתי שם כי יודע אני שברצוני לקצר שם עד שקשה להבין גם ביאורי ורמיזתי לעומק כוונתו שק' שבכל ליבור ע"ם: כי כפי שנראה מהמרשה שפיפר על חודות החורם שזאת [במובא בחיי"מ ע"ם] שעיקר כוונתו בעיון חרב ותלוש במוב"פ היא על בחרב של [המלך ושאר שלו שלמעלה שממיכים על שמות ושאר שעוסקים שהוא שמשית הוא שמקורג כידוע: שהוא שנתגבר ע"י לחיזתו בשתערובת שמלכלים מעוב ורע שנכשל בהם תלש"ב בגרמז שם בדברי ביאורי שע"ז ועל זה עיקר שתיקון עכשיו לאזכר (מחלות בגשמיים) שמדומיים שבשם ולגלי (ללכול רק לחם) ומיש שעל ידה (קרוע) בשלחם ושמיש על (קרוע) בגרמז שם: כי מבואלי דבריו שק' בעיון [של ביאורי שחורם] שפי' בזכות מרים שמילא מובן לעיון לחם שמן [שפיש בזכות משה בעלמו] שהוא בעלם דשת שחורם שעעפ"י שהוא חייך ואורך ימיך אבל לעפי"ב גבר מאד אש שלמעלה של כל שנשתפקים מאחו לבד שע"ז עיקר שתייעד הוא בשלטרפו עם מימי סר (קרוע) שעליהם בכ"ל: ומלאך שרע ושמות שכ"ל בעל וכו' שיש נספך גם הוא למרכבה אל שקדושה כי על ידי שחרב שלו בעלמו שיו נכרתים ונמחים מקור שדבר ושעמלים לגמרי שמוכרח למחותם ולשכריחם לגמרי שמוב"פ ואש אחר ילימי זכו עב"פ להחליפם לפי חרב עד שזכו לקבלת שחורם בפני שנראה בזקן שמוב"פ שבזה בעלמו כלול גם בחי' שתיקון של ארץ ישראל [בשער רמזתי בדברי ביאורי מדבריו שק' ע"ם] אבל שעפ"ב בודאי עיקר עשם שתיקון הוא בשזוכים להעביר מן שארץ לגמרי את קליפתם ורוח טומאתם ולשכריחם בחרבא וקטלא כמו שיסי' לעתיד שמוב"פ כי כל זמן שרוח טומאתם נמלא בעולם הוא שגורם שתגברות שדבר ושמריבם שמוב"פ על פני שלדיק וחזקן שכלול מהשבע שיקונים שבשיקר הוא תיקון שתשובי של בחי' ארץ ישראל והוא שמשית הוא (שמקטרג ומשבב) מניעות ויסורים למונעם (קרוע) היא בבחי' שלדיק ושחורם וכללותו (קרוע) ושדבר שעליב זה זה שדבר

סמוכ"פ שעל כלדיק כ"ל) עד שרובם ככולם נמצאו מלחם לגמרי כמוכ"פ [כי גם בבואם לבם ליום זוכים לקדושתם בחמיחיית סעיקר כמובן בזה מכוחלי דבריו סק'] מאחר שסדבם בזאת היא סוף סוף סורם סמריבה סמוכ"פ שעל כלדיק כגרמז לעיל והכלים בכיפך זלע"ז כגיד בביאורים וכהיורוים בעליכם: כי כמו נחם ופחן חרם יאטימו לת לזגם לבלתי לשמוע ולהקשיב כלל לדברי ביאורים סגפלאים: גם ע' מם סמרמז על לודות רשבי קליפות כדבם שבם סתריס וכגחם [כי מלאכיו ילוה לך על שחל ופחן הדרוך תרמוס כפיר ותנין ע"ם] ולם מלחו ומצדו לת היה עחם שום עיכוב לכל סחיקונים כמוכ"פ לבל מאחר שלטולם סשלמחם בחמיחיית מוכרח בחמת להקבל לת כל סעדם של נפשות יסרחל ולסכניע מקודם לת כרע שבבם ולסתקשר לח"כ עם כולם בעת הפלחן בלופן שיחוסף למעלם ריבוי סקדושם סמוכרחת לעשם סחיקון שלבילת כחרן וסעברת רוח בטומאם מכל סחרן כנ"ל מסמוכ"פ (ימכנסיוכות וסשחרוה) לכח בבחירה (נרש לזה) עד שנחרחקו מלחו מסיבת סמריבה וכדיבה כנ"ל ולת רלו להקבל ולבת חליו כלל עד שסוכרח גם סוף לגרוס חוספית סקדושה שלמעלה ט"י שסחלקוחו בעלמו כמוכ"פ וסוף כל יגמור בזה על ידי חלמידיו סק' עד שיוסיף ויחגלה גם סוף בעלמו ובחייו לשוב ולסתקשר עם כולם בתפלחן והמשכת ביאורי תורתו והשגותיו, עד שיבולע המות לנצח כנרמז לעיל, וכלחבם מים ומולפן חדת מבחירי לדיקיה [כמוכ"פ שם בחלגוש] בכן כן מעייני היפועה לכוושע גם בשאר כל ענייני סגוף וכגפש [שמוכרח לחפור ולחחור לחריבם בלי שום דחיקת שבעה כמוכ"פ] עד שיבולע המוח לנצח כנרמז לעיל שאדי שמחבה ווגיע וכו'.

לא להוציא הנייר חלק נציג השמטות מהתורות הקודמות ושאר ענינים שכת"י המחבר ז"ל.
הנהסר משיחות ובפורים ר"פ ראיתי וכו'

בבל שעה יש לירוף לחר וכל שעה נחלקה להחר"ק חלקים וכל חלק וחלק מתחר"ק: ביאור הלקופים

סק'. שבדי לוחיות כגפרדיס בבגן וכפועל כנ"ל נמלחים כמ"ב גם בבה ובעדן שמהחדים שם בגבר ת', מבאר זה לגב לורחה לפי' כי"ג מדות שמהחולים בשני שמות סוי' ולדעת סאריז"ל לישם נחבדים חלה שני שמות במספר כי"ג מדות.

וזהי לארבעה ראשים בשטולם מחלה לילופי כדברים שבסימן ס' וסי' ז' שגם כל סחסוות הגופים בגשמיות בבגין ד' יסודות נמשך ויולה מד' לוחיות שהם [ד' רחשים] שבבן סחורב [וכן גידולי בשמות כנ"ל בדי"ם בן דת לוריית וכו'] שובב ג"כ להטולם מלילופי דס"ק כנ"ל שבשי' ת"ב שכל בריאת שטולם הוא מבחוץ חיים שנמלא בבחורם. לבל בדבריו סק' שבזה שסי' ז' מוסיף וסולך לסודיע שכ"ז למשך מסחפלה שסוף שטדן ובבריאם בכח: מי אתה הר הגדול כנדפש.

נלענ"ד בחורה ח' הנ"ל מכלן בייך למר המגבש מז"ז.

[וגם ממילא מבואר לפי"ז שמחמת שדייקת סרשעים סגדולים מהם יעברו במסכיות לבהם בעוב ושלחה יותר מכלדיק ממנו שדבוק בשחורם לבד [ובגם מחמת זה ים ביכלתו לבלוע ולשתגבר עליו] רק מחמת שחטפי"כ שוף מקבל מהם בלחי שום כלים ומלבושים שקביעתו רק לפי שעה [יג"ז בשיבת מעכ בעיב שנמלא עדיין כמבואר לעיל] ושח"כ מוכרח שיסי' נכלס ונשבד כמוכ"פ בשם בעבור לקמן מדס"ק חבין מרחיק שמבואר בדבר כנ"ל שחטפי"ו בדברי ת"ח שבעבן בעלמו נרחים לדשחוקו שמגיעם כבלחי לחת לבל מזה לבד נשחלבל ונמבך לח"כ כל שהורם ודבריו"ח ויכיס בעיב ולחת שבבור חבין מרחוק בשם שולה מפיו סק' דברי ת"ח [על לודות בגדולים שבשיבו על וכו'].

כ"ל חכומות סימן ט'.

בהקדמה ב' בשלת קבריו סק' בת נבת להשפלה קלת בגוף שמחז"ל על לודות בריאת בעה"ז בפי' בלשהורם זה שוהד לשם שמביאור בספרי לחת על לודות כללות שבריאם. שביחם בכל שחותיות ושם בחת מבואר לפי מכלת קבדי דבריו סק' שזה סיא שסא [מולחות שפה שבלולם מהם ומים שמיבת בפנים] שבלולם סיא בעלמה מכל בשר שחותיות שלי"ב סיולחים כיולחים על ידם בשילחותיים ושבעיקר סוא לוחיות דיבורי שחפלה ושחכלה לדוד מביאת כמוכ"פ. לבל גם לפי"ז עוד נבא להשפלה לגב לורחת בשם שמבואר מדברי חז"ל ושאר ספרי לחת בנשלחות שמלח"ל [על לודות בשופלים שמוכרח לשומבם ולשבלוחם כנ"ל] שבשביל זה לא נזבר ולא שזביר כלל לח כגין שים בם נפילה ושיא מרמז על נפילה בשער בגין בל שסי' בידוע כי בלא גם זה לעיתה זה עבה לולקים ולוח בגין בקדושתה מרמזת שיא בגי' מקימים ומשמידים לוחם: כי בחמת מעולם שחיתת ובעלמת לור סגון יוכן משם דייקת וכו' ויש לרמז בשב"ד כי שיא שעומדת בין שמ' ושם, מזה ומזה גם בשמ' ושם' שכ"ל מרמזים בסיבובם על שסיבובים ושמשכים של שבשתה ושבלמת שדעת במובן בשי' ט' שכ"ל, לבל בני"ם [שהפלה] הלשרף וחבא בשמיבת שעופלים לשיות

עומדים וקמים מנפילתם דיוקא ע"ז כמובן וגם מקודם בלות סמ' שסייך לס כידוע שפליג לרמז מוחס במלוי כפיפתם וזקיפתם יחדיו על מאמר בלירופס דיוקא יסיו למדת סחנון כמובא מזס במ"א : סייך לסקדמס כנ"ל שפפי' לים פסוע וכו'.

מבעה"ח ז"ל טפ"י סחו' ט' לוח ד' טפ"י מאמר רבב"ח כמס מרחקין ממיא וכו' ופי' שס רביעו ז"ל כמס מרחקין מבחי' שפכי כיסים לבך. חלחת פרסי סייגו סג' חפלות עדיין מרחקין וכו' ועפ"י פי' כפסוע קשס לסבין מס ענין סג' חפלות ומס ענין שפכי כיסים וכו' לך ענין שפכי כיסים לבך סוא חפלת חלות בסוא ענין לחר לגמרי שסוא נוכח פני ס' ממש בלי מחילות ובלי כפסק בערוס. ולפי"ז מחוכן מס שפי' רביעו ז"ל בגמרא כנ"ל שים י"ב בערוס בגד י"ב שבטי יס כלפ יס י"ג שבמים ולריך לסיות י"ג בערוס כנגד י"ג נוסחאות שחפלס ועפ"י כנ"ל מיושב סיטב כי חפלס ס' סוא בלפ שער חלפ נוכח פני ס' ממש שחפלס זאת סיא חפלת חלות שלריכים לקוס הלים שאז עז רלון שתחקבל חפלתו כי חפלתו עילס לס' ממש בלי שער מסך שמבדיל כמו שכתוב בפכי כמים לבך נוכח פני ס' ממש.

שייך להתורה אור הגנוז סימן י"ד

פ"א מאמר מורכ"ת ז"ל לפני תפ"ש לת כתוי תור סגנוז שמחלת מי שרולס לעטיס עשס תור סגנוז וכוי לריך לעסיק בבחי' מעשי שסוא שתבודות ובשמייס כתוי ובשלמו תפ"ש עשס ותאר לשס שפפי' של שתוי סוא מי שרולס לעטוס תור רביעו שקי' שסוא תור סגנוז ירבס בשתבודתם.

לקוטים יקרים כיולחים מפלפולי דברי תדומ"ר מזס על זס כפי שתחדתי בשס בספרי שע"ז

ח) **לסגולת** שבמאן לשפעת שפע : ים לבאר שסוא בסיבת סורדת שפע במדריגה תאר מדריגה מעולס שמתשבס לעולס שליבור ומעולס שליבור לעולס שמעשס ובתחתונת דלתת שבמתשבת שלב וסמוח בשמאן לסורדתס ילטורר לעילת עולס [שמתשבס] לסולדתס תאר שסתעוררות יזס בע מעלס סורדתס ושמשכתס מפס לסיות שמשכת תפ"ך ט"ז מפס למעפ עד עולס שמעשס שכ"ל :

ג) **בסי'** ע"ב חבלים וכו' : תאר מבואר מפס (בשבח) שסוא ניפס ומתיקות שתורס שבופע שס תבין מדתוק בשבח ס"י שבשבעת שמיים שבנגד זס' ספירות כנודע תאר שמן שפביעי [שסיא ספירת שמלכות ושממשלס שכוללת לכולס כנודע סיא דבש

תימ"ר שבזס עיקר כניעס שנרמז בלותיות תי"ת שבשיפי חבו' לחזות* בניפס* ס'* ולבקר* וכו' שמובא שס

ג) **ולולא** דאתפיעת מלבא בדרך בדרס סייתי מבאר שגס זס כל ענין יעקוב שמוב"פ שנקרא ע"ס עקב תאר גס עקוב יעקיב [בלשת שבו כנ"ל לסיות נדמס ח"ו כמרמס ועקוב עלס ושולס [לי רשם] בשס ישרשל ברשמות שנ"ל ולסתייחד עי"ז בחלוית שתחדות לשמת שתמיתי. כי סוא סיוסב במדת תרליבו שגס סיא נחשבת קודס שבריאס במדת שחובל כנ"ל תחייחד בכל בחלוית סיחוד לשמת שנוסע עד שבשמת שתמיתי לא נקראים כל שעברס מ' שנתלוים בס רק בשס שנוסע כנ"ל מסמיב"פ :

ד) **בסוף** ס' שפקר וגס"ג שנ"ל מבואר מדברי מורכ"ת שבלל תאר שנאתי בשקדמת ביאורי שקודס שכל תיקון בכל מאמר מתאמרי רביעו ז"ל כלול מכל שתיקונים שנזכרים בזס שמאמר [כמו בענין בספירות ע"ס].

ס) **ובסוף** לות כ"ס מספלפס שנ"ל מרמז ג"כ לענין שקשבים שנתלוים בדברי רביעו ז"ל : ובזס מס שמאמר רביעו ז"ל שאין מי שיוכל לסבין בתורתו : כ"ל מי שיודע כל תורס פנים ושתוך.

לענין כמליץ מבדברים שבכתב ונפס ומפלפוליסס שבביאוריסס [בסובבים בתפלתס שנזכרת בשקדמת שנ"ל.

בדבר בגוזל שאנו מחכים אליו : נראס מבואר שסוא גס יסיד ועיקר שעובדס בפרטיות שמיבדחת ומחויבת לכל נפש מיושראל כי בכל דור ודור ובכל יום ויום אין סוס תופן ותחבילס לנשולתו ושתמלטותו לתסבס תת ס' בכל דרכיו ותנועותיו שבכל תאר ותאר ובכל חוש ויום שבכל רגע ורגע [תאר ע"ז לבד ילרכו זולת כפי שמתגבר בעבודת תורתו ותפלתו ומלוותיו למלוא ולדעת תת גוילתו ולדוקקו שאנו מחכים אליו וסוא מס שמבואר מדברי שמקובלים שבכל מליס ודבר שבק' לריך שתדם (לומר) לבס יחוד כי סיחוד ושתחדות שבשקב"ס סוא כדעת ושתבונס שבו תאר תניע ותשוג על ידס שכיונתו (שהוא נשמת משה משיח כנודע), תת מילוות שמו יח' כי סוא ודאתו תחד כנילע : וממדריגס למדריגס מקושר ומוכיח סוא לדעתיכו ויחודיכו לתבודתיכו תאר נשיב ונתקרב בכל עת ועת לגוזלינו ולדיקינו נשמת מפיח שסוא סוד שכיונתו י"ת כנודע : יען תאר סוא לבד עולס של כולס בשבשנתו תת ס' עד שגס כל תכמי ישרשל שסיו מעולס דומיס לפניו כקליפת שעום : כי ליח מלחת דת תליח תלח בתיובתת ותשובת נפשות ישרשל שבמ"ע מוחיות

אוהח 19/08/2018

ומצינו שם כיו"ב שניים וממשיכים עצמם אליו שע"י לגד היה גם הוא מלמעלה בשער חמשים כי' נמצא ומגיע אליהם [כי הוא כשלמה מסב' לפני'].

על תודות הידיעה והבחירה נראה מבואר מל"ופי כוחלי דכ"ק שבשיבת עליהו [והכלדיקים בכלולים בו] למדריגת הידיעה בבחלדותו י"ת: גדלה ועצמה למעלה זכויותיו וכברתו בתמתה ולדקה נפשות ישראל [יעצנת במחמת זה למה יחרה וכו'] ולא כן מדריגת הנפשות שבזולתו אבר אין לנו לבוא ולהרוס ולעלות כלל למדריגה הזאת כי בהכלית שהיפך יש לנו לידע ולרחות בעיונינו בתמתה שבתורה אשר לפי"ז תשמנו וכו' וכבר ביארתי בס"ג שכן הן בתחדות שבשגחה וכעצם אבר בתמונה לבד ולא בדעת שתנועתי נבוא ונראה בהידיעה והבשגחה ועתה היך נמצא מליחות ויכולה להחליף ולשמיר ולבוא בה [שלא במקום חיוב שהמוכה] לעניין שכרתיכו בחטאתיכו כנ"ל.

להחפלה תודות שארן.

שבאשר לא פי' הפשר למרע"ס לבוא בידיעת הבורא י"ת זולת בזולו אל שארן כן (לבוא) להידיעה וכברה בשפה משית ותורתו בעצמו מוכרח קדושת שארן בעצמו: והידיעה הוא שתמר שנזכר בדס"ק לעניין שארן. ולארן הקדושה שבהיפך הוא זלע"ז (תמדריגות) כעומתה בכל החמשים שערים אבל בעיקר לבחוף בה בעצמה בכ"פ מחדש לעלות (למעלה) ותעפ"י שגדולים שהחלקות שלדיקים יותר אבל הלא לאור בלדיק בעצמו מוכרח וכו' (חסר) שלבריו שבתמת מי לאו הלא יומא לבד כמה יוסף וכו': עצמו ופנימיותו הוא בלולקותו בעצמו י"ת בביכול ומשה לבד השפיע את התורה שק'.

ובכל כנ"ל יש לבחר גם בלשון בכתוב השפרו חשבון היה חמשים יום: אשר לפי פירוש השפעה היה פליאה נשגבה עד שרש"ל דחק ל"ע מחמת זה ופירש לפי פשוטו שהיה מקרא מסורש אבל בכל כנ"ל חבין מרחוק שהיה בעיני העלימתו ורוממתו בתין ותין סוף נהלמים ונחלבב הוא בימי השפירה שבע שבתות כנפש בתוך [אוצר התכמה] גיף עד שתעפ"י שמלך עלמו מרומם ונשגב הוא למעלה מהשפירה והמספר עד שמחמת זה בעצמו לא היתה כלל כוונה בכתוב לספור ולמנות גם לאחו נחכנס ונקרא בכל זאת גם הוא על שם גופו וכל גווייתו שבשם חלקי שימי בשתים ועומדים בעצם השמים עד אשר כללו וייחדו בכתוב עמהם יחד בלשון השפרו כנ"ל:

לבאורה יש להחפלה בשמנותר מסיפור נסיעתו לע"י בלה שביע (על רצון) מנסי בידו שלה ויצע לשם ולא פיה כלל אל דבריהם ובכוונה שבשרבו ע"ז כי זה סוהר לשמנותר מנסיעתו לאומתן שבשנה שיהיה רצון בתו שיסע לשם לא נתעקש כלל ובידע לה רצונו ודבריו כנגד רלונה ודבריה [תעפ"י שמעלת נסיעתו לא היתה לשעד כלל כמובן שם] ושכן כי' דרכו תמיד וכמובן ממעשה נסיעתו למעזבון (בשהחלות) לחותו וכו' וגם מנותר מדבריו בק' בשעדר (הריסה) ודחיקת השעה היא בשברה מאד גם לעניין (לזכות נבא לע"י) [כמובא בשי' כי] ולמה זה דחק את השעה גם בנסיעתו (לשם) ולא בידע את רלונו כנגד רלון מנסי (בידו).

ולישב את הפלוגתא הזאת שוב נשוב להחפלה בנוף מזכרתו הזאת שהזכיר ע"ז גם לעניין ע"י ובבית רחים גם ממרע"ס בלחייתו על מזכרתו הזאת ממרע"ס בלק"ת שי' כ"ע"ש כי כפי שלבחורה נראה שמוחלט מאד בהיסוד בזה [וכמבואר בלק"ס הל' גזילה ע"ם] וכבר נודע ומובא בדס"ק שבהיסוד בדור ומוחלט לא שי' למשרע"ס שום נסיון כלל אבל אם חוסף ותעמיק בעניין שדחי הזאת [שבהזכיר עליה הז"ל] תבין מרחוק בשיא בעניין שבקיומת בבוד כמובא בדבריו שק' אשר למשרע"ס ודוגמתו שיא עבודה ויהירה מבקיומת ברצונה [כמובן מדס"ק] ושם דייקת כמלא יותר מליחות שלקיחו י"ת:

לאחר לסוף שהורה שבשני י"ב _ עניין היחודי שבחורה וחפלה (קרוב בי' הוהיות)

מכ"י מוה"ר שלמה אויערבלידר נ"י.

אתמול שנת מבפעים שמעתי מוכר"ר אברהם ז"ל. דרשו ס' בשמלתו שלו עב"ק שבין ר"ה ליו"כ ועל הזמן שנמלחים עשרה בני הקיבוץ הקדוש של הבעל חפלה בשיפר רביעו ז"ל במעשה י"ב כי ר"ש נגד מדת הדין כמובא בחי' דיוק הקשיה נגד הגבור שהלך לבבוש מדיעות ולא כי רוצה כ"ע שבעשה וכו' וכי מניחם ואם לאו כי מחייבם וכו' וזה שכי' לו על יבעב לבשם שערל ועל ירלם מ' ימים וכו'.

בליל ג' משפטים כ"ה שבט תרס"ח.

שמעתי מפי הר"ר אברהם ז"ל כי מוריו ר' נחן כי' חומר על השמחה שבחה במועלי יו"כ כי חללו בעיקר השרעה עד שיסיס בעוה מכחן ומלחה על העניין שלא יבא עוד לידי חטא כי מה שעבר אין ובעיקר על להבא ואם כן מסו השמחה כל כך במועלי יו"כ ומוס"ר אברהם ז"ל חמר כי בחמת

ביום כפור עצומו של יום מכפר לחד מ"ד ולחידך מ"ד דוקא בחסובס מכפר ומר מ"ח ומר מ"ח ולפ"ז פליגי כי מכו עצומו של יום סיומו שפ"ז מאיר לור סיובל ביום טילפא בחי' חסובס טילפא שבא מלמעלפ לכל אדם מיסרגל ומטוררים לחסובס נמצא שכוח מכפר כי ט"ז עוסס חסובס אלא שצריך לצוב בחסובס גמורס עד שלא יחטא עוד וזכו ג"כ ט"ו קדושת יו"כ ע"כ אז מאיר בחי' יובל בחי' כללות בן וחלמיד כמובא בלק"ת ז' בחי' דעת סמיגל את שאדם מסעבירות וע"כ מי שים בו דעת כאלו נבנס ביסמ"ק ביומו ע"כ סוף מכפר עליו וסוף ענין קרבנות שמבררין ומשבררין שבמיוח לפעלותו לאדם בחי' דעת בחי' בינ שביח בחי' כוחין וכפ מכפרין על סעבירות ומגילין מן סעוניס וע"י שאדם דעת שביו"כ בחי' שנת סיובל גילול שאדם מסעבירות חמיד כי אין אדם חיעא חא"כ נכנס בו רוח שעות ע"כ בשמת רצוי לעשות בתו"כ ע"י שאדם כדעת פק' שאמתי לנגא תכי"ר.

מה שאמר ר' שבדפס ז"ל על ענין ט"י כי בא אגלו בתוחו בסיוחו בברפלב על ליון מורכ"ת זיע"א ענין נורא על ט"י כי עשה בזפ"ז סוף נסיון שגדול ושמניעה סיותר גדולה מדרכי שקדושה כרצוי בודאי שיא חרץ ישראל וכמו שאתר רביבו ז"ל ומיבא בל"ת פי' כף כי סיום שמניעות שגדולות מט"י שם מוציאי דבא שאדם ולא שים וכמו שאמר רז"ל על עצמו כי שאדם כבר מלא כבל עוד צריך לעשות בנסיון אלא לחלוק עליו בלל ח"ו ובן סיום בנסיון לבל סוא אלא לחלוק בלל ח"ו על בנסיעה מבל ב"י לט"י ושיחפללו סיום על שלדיקים שיחשקו לט"י כרצוי כמובא בל"ת פי' קנ"ס ובן לשחפלל על מנ"ש סיום שיחוקקו כולם לט"י. (ע"כ)

מעצם בת"י המחבר

להשיחה שאמרתי ובחבתי לעיל בענין דמיקת בשעה ים לבאר בפ"ת כבר בחבתי שבברה שבמחנה כוח מבברה יחוד פ' שבמי שלמעה ומבברה שבליס לקבל שבחסוויס בימי שבמחנה וגם בשדוחקים את שעשה לבא מיד במדריגה שגדולה של שבקיחות בדלות ומחגברים מיד כנגד זה שקליפות וכיולין שמוסיפים יותר לחעה בשבברה שבקיחות בשוב שמכוון למדריגה שזאת ועדיין אין בה לשאדם לשבניע כי יגדיל לא נכנע אלו לגמרי סיליון ושקליפות שבמדריגה שקודמת וזה.

נצחון דקדושה סוא מחלוקת דקדושה שבאמת מוברח כוא לשבריע את שמבקל לגד שאמת שאמיתי חעפ"י שחבירו נוטה ואומר שאלו שאמת ובמדה שנלחון מחגבר ג"כ לשבריע אבל ונלא ישראל לא יפקר וכו' :

פני משה כפני חמה וכו' נמצא שחירה למשחז"ל שבליקוי שחמה פ' רע [נאו"ש] [ומאמרים מביאר עפ"י שמובן מדברי אדמו"ר ז"ל בדבר שהלבלות שפעות מעולם לעולם וכו'] אבל שאמת סיא שנפשות ישראל [נחשבים בסיבת שלבנה (שמקבלת מפני החמה שבפני משה.

המבואר לעיל מדבש"ק לילות בינ שבריאה [וכללות שעולמות שבא] קודם שבצירה וחורבן בדוח שנרש וחבין מרחוק בסיד ביום עולמות ומחריבן שמיבא בדחז"ל] עוד נראה מביאר שבכ"ז נספך שחובבן לבינ שבריאה של שעולם בגשמי ושטבע שע"ז לבד סיתה גם בתחלה כוונתו ו"ת כנ"ל.

כמן שאין ביכולת לקבל מאדמו"ר ז"ל זולה בא אלא מילכ"ת ז"ל כי בו לבד נשפע מנשמת ודעת רביבו ז"ל לשיות ביכולת לקבל מאחו בן בענין ל"י כי בם לבד נשפע ויחן מאור ודעת אדמו"ר ז"ל לשיות ביכולת לקבל מאחו :

(המשבת ממא) ברצון לחיקון זעיר אנפין (בחבואר) בשמאמר ואת שעורבים וכו' וכפי שמובן ד' נומי מסחגלות שמנא שאדם שבאמת שבא שבאחבלל"ת לאחר לעילא חבין נפלאות בשם שכיני של מורכ"ת ז"ל שמערין וכו' וגם באחר פניו כי' מלמו נפלא ומבואר בגדלו.

בדבר נסיון ובחירת (רחבי) שלוות לשבין מדעאם (בבחי' סיסיף יום ל') מדעאו. מבואר מלידופי דבריו שק' שזה ענין שחיקון ושביעול לאחילם שרביעית שסית קליפת ניגס שמדוב שאור שנמצא בם ל"ע לשוליע בפי' בחיזב לופן יש בכ"ז לבשל ולדאות את שרע שנמצא בם, וגם לפי"ז על כרחך דבריו לומרים פרשוני שאם שאין נחשב שבאדם שזאת לבאר כל אדם שוא מאחת שבדוגא בכולם עדיין יש לשם נסיון גדול בשלשם מחילים שעמאים לגמרי ברוב שחלוות שרעות לגמרי מ"ע. אבל גם שם שם עומדים בנסיון שחלוות שרעים לגמרי עדיין אין ביכלחם לזכות ולבא בגביל שקדושה עד שזוכים לאת עלה נשפעם גם בשם שלא נאמר בחורש ואדרבה נראה לכאורה לסיפך שאחורש שזה ענין שמ"ש שנמצא לחסידים שרחטונים לפרוש ט"ע לגמרי שעולם וגם זה ענין שמ"ש שבביאו חנבי מורכ"ת שפי מורכ"ת ז"ל בעת שמחלוקת שבשנת תקל"ש ותקל"ו אשר נחלבם בסרוף מי שנחלבם וכתבו חגרות לכל שקיעות שמשלחם בעין חגרות של שמן לסודפם ולרודפם לכשם ולאבדם עד שרבים נחרחקו עי"ז ועוד מעט לגדיק שאריך שפליאם שזכו לעמוד בחלם שנסיונות כמו שנמעאו שמ"ש לענין שסיפיר שדולו ר' רחובן יוסף מסויסין. עיין בקו' ימי שתלחות :

ביאור הליקוטים

עתיקא טמיר וסתים סימן כ"א

ו) **לעתיד** סכל ידעו לח ס' לפילו עכו"ס וכו' כי כל הסלילות והטיבות שים לעכו"ס בלמת לילו כלום לם לעת חסרת וכו' ובלמת סוף הסגס גדולס וכו' ולללילו לל יסי' זס נחשב להסגס כלל רק לשחוק וכו'. כדרכו סק' חפס לדוגמל לח הדעת והמקיף הזס [וגס בהכחוב בלתי מבואר רק הענין הזס בלעתיד ימלל שחוק פילו וכו' בהילמרו בגויס הגדיל ה' לעשות עס ללס הגדיל ס' לעשות עמנו] על כי המקיף הזס סוף הכולל והסובב גם בשאר כל המקיפים והגדלת קניני הדעת הטולים עד ל"ס לסוף מכס ובכס גס הגדלת החיים והטוב. וכמו כן תרלס מרחוק גס לעיל בפלוי דבריו שכתב בענין המבוכות והסחרת המקיפים והידיעות הללס וחפס לדוגמל מבוכת הידיעה והבחירה. כי גס שם מדבריו סק' והממר חז"ל בלעתיד לבילים יושבים וכו' בשמך לזס תרלס מבואר שבוונס מדויקת חפס לדוגמל לח המבוכה והסחרת הידיעה והמקיף הזס על כי גס זלת סיס הכוללת והובנת גס בשאר כל המבוכות והסחרת הטרות הידיעות לסיות על ילס הגדר המטושי בהחלטות והסחנות הבחירה המוב"פ. וכן גס בענין המירת הפס וקדושתו המוב"פ ממדריגת חור פני מכס המוב"פ שהללס לזה בקדושת פס לל פס לחל מהמוב"פ ממילל מובן גס למדריגת כל לחד מד הקטן הבקטנים בהכ"פ לריך לשמור מלד לת הפס מכל מיני דיבורים רעים [והמבואר גס מהפלה בשל החורס הזלת] ומס בחפס בשמירתו לזהרת הסקר יבואר לקמן [בסודהכ] חדבריו סק' הסטיקר בהגולת חורו הוא בידור בחמת מהקר פיטוי הלערובות הרולים להפכו. וגס יבואר לך יותר מס בחפס בענין המוח הנלמר חלל פס בחי' רלס דהרך חמת. ג) וכן גס בהמלמר חז"ל לדיקים יושבים וכו' הלכתורם לין לריך כלל רלוס ודוגמל מלינס בתוב [כמו בתכלית הכיפוכם של הלטועם והורלחם של הלטועות מרגין חל רגין בלח הציח לזס כלל זוס כתוב ודוגמל] חבל ממלמר בחכם לילו ידעתיו סייתיו הסיבב לקנין בענין הטרות הדעת בדרהני הלדיקים הכ"ל תבין מרחוק גס לכלן מס שפלע ט"ז במסילת יע ספרו הק' כמו יובב בהמים [כי ע"י הטרות הלקיפין הנכנס ברהניכם נכללים ט"ז בהיובב בהמים כי חלי ידעתיו כייתי] וגס יין לקמן בהודעה

הלבואר מדבריו הק' גס בלר הענין הל הכתוב כזה: ג) ולבאר יוהר מכ"ז נקדים החלס מס שים להתפלל קלת בעיקר הענין בהרהם מדבריו הק' בענין הולדת הלוחין הלוכרת לזה לעיל הלת הפי' קלין [וממם כמו הרס תקרב ללדת תחיל חזעק בחבלים כן סייעו מלור פני דעתו ותורתו יח'] כי על מס עשה הי' ככס לחרן הזה היסי' בחר ונעלם כ"ב סחכמה והידיעה לוחו, חבר זה עיקר בבודו ובבוד מהם הנכלל בו ע"ז כי הלת מעולם כובד הדבר ובעלם והסתר הדעת ובבוד הזה לת זכתה גם מדים להזהר בזה. על הענין בה שים הלרעת הסוף במת בלת בנים המוב"פ ומה יעשו לחיזוי קיר (כלן חסר):

ואולם בהחלת דרכו הק' חבר נבחר בו בהברך הזה הבין ותחבונן לייבר ולתרץ לת הפליאה הזאת ובלירוף בחר הפליות בהכתוב לקמן והבני להלק לוחו הענין לסודעות הקטנים והקלרות.

ז) **הודעה א'** שים לדקדק בתיקוני המדות הכמלאים בבבעת הנרות. כי מבוליס המה גס במספרם זה לזה. כי הסלהה מדות הכוונב לבלהת הקי מנורה הנכפלים מימין ומהמלל למספר הסה יסי' כמו כן תיקוני המדות בבבה נכפלים ג"ב כ"ל לבנים כי מדת הלמונה הלוייה בחרון לומרין לה חברי הלים ניולח בה לבגלע כ"פ מבופוכה מכפירות ח'ו. הבל עיקר בהיקון הוא לבפול ונבדר בה שיבי' הממל דוהה ומרחק לת הרע ויהלמונה בבוזבויות בלין לריכין להממין. ויימן מקרב לת הטוב והלמונה הלמיתית במקום בלריך להממין. וכן במדת הרחמה הבהרין נוקבי חוטמל בלריכין ליזהר מאד לבלי לבוא

מתחו ירחץ ס' לף רגע לחת לבל עיקר סתיק:ן סוף לכפול ולבדר בס לסיות שמלל דוחס ומרחק לת פירלס חיצוס [בעין סכתוב כלס ירחלך כשלתך סמובס במ"ל] ובימין לקרב ולסמליך ע"ע לת סמוב וסירלס סלמיתיות. וכן במדת ספריסות סתלויס בציונים לסיות טועס עיניו וכו'. מוכרח ג"כ לכפיל בס לעוב ולפ"ע כי בקדושס ולקיוס כמין כל ספורס ע"ע מלסטמיך בניס יתום ולע יחיס כמוב"פ. ולוליס תיקון מדת סתמת שבדלת דבר ספס סמוב"פ סוף לחד כידוע כמו קי סתלצי של סמנורס שסוף לחד:

ס) **הודעה ב'** סוף בענין שבעת ימי סמשתה וכו' [ולחדות שמשל ושלילת שבפסוק תכלס וכו'] סמוב"פ שסיבן לפי ענינות דעתי מכוחלי דבריו שק' גם שמתחדל בקדושת בעבת סנדות לת יזכה לסכניס סמקוף לפניס [עד שיתתין וירבה בשתחדלות הזה] עד שיתחוזק גם מספר ימיס למספר בעבת שמדות שבשנדות שנ"ל. וכן מובן גם בע"ע שבמדות שס ימיס ומחזת גם בפרטיות כ"ע מכמדות כלולה מכילס [וכן בפרטיות דפרטיות וכו'] מוכרח כמו כן בכל יום ויום מספספר שנ"ל לשטשר ולסחקדס בכל שמדות שנ"ל.

ו) **הודעה ג'** סוף בשס שממילא מבואר שתע"פ שבמדות שלילה מלירים בז' שנדות לבל עיקר מקומס סוף בלב מלד שיסי' שלב נאמן וילף וכו' כי לפי"ז נלעני"ד לבאר בענין שלד וס"ז ענינים שסן גדלים מן שארץ. [כי צריך שמקבל הזה לסיות חכם וכו' ובלב כל חכם לב נתתי חכמה] שבכ"ז מוסיף וסולך כדרכו שק' לסביע רלוס שמוכרח בתחלה לסיות חכם לב במדותיו שנ"ל כי כן ירלת ס' [וכלמונס וכו'] סיע שחכמה שמוכרח לשקדים לענין שחכמה שבשנת שמקוף שמוב"פ כי גם הזה נתכוין יותר בלשונו שק' שמבאר מסכתובים בענין שנוי שנאמר לבל כל לחד מסס. וכן מבאר יותר הזה שמכתובים שמבאר בשבעת שנדות שבפני מסס ותמונת כי ובוע בכל ביתי נאמן סוף פס לל פס שדבר בו (ענינו שפל וסבנן מבואר לקמן בסודעה) שסס בדבר שבשנת בעלמס וחבין מרחוק שכמו כן ממדיוגס למדיוגס עד שקמן שבקטנים יחשבו ויסי' גם מדות שנדות בעלמס לשכמת שמקבל שמתקבל ונתאחד בשס עלס שחכמה שבקודש רוח חכמתו יח'. וגם לפ"ז יבואר לנו מס שמוב"פ על לודות בשנת שדעת של לים שביב"ס ניזכו לעתיד גם יסדות שפשוט של לים

סיערלני [מס שכ"ע מקדם עלמו ובמדוחיו שכ"ל] שחשב לכס למדיוגת שדעת וגס עיין לקמן בסודעה.

ז) **הודעה ד'** סוף בדבריו שק' על לודות שכתוב נחתו וכו' בעיקר שנחמס סוף קנין דעתו ולחדותו יח' ולכלורס כפי סורלת ספירות שבלבון נחמס שבזה יתנחמו ויסי' לילס שדלי כל מס שעבד עליסס תחילס יש להתפלל לין ובמס נתנחס על חסרון וחוברן בית שדעת בעלמו שנחרב ונחסר מלחתו (עד שגס) לבל כפי שנרלס ממשמוע שענין שלע"פ שחיסרון שדעת מלינר שנפע יותר מבאר שחסדרות לבל מחתת שבל שרגשת שעוג ויתרון לור שדעת ושבבוד סוף בביקוס ומלין להתדס מחוכך שסשתרס ושחסרון שנחסר ונשתר מלחו תחלס נספך ונתחוזס גס סוף (שחיסרון שנ"ל) לכלי נפלאס שמוכרח לקבלת שבבוד ושעונג שבדעת הזה (וע"ש יתנחמו בקנין שדעת גס על חסרון שדעת שהיו לכס עד שנס) וגס ממילא יתייסב בב"ז פליאס כרחשוגס שנ"ל שבתבתי בשכרת שסשתרס (על מס עבס ס' בכס סיסי' נסתר סידיעס עד שיעטוק ס"ע קלין כע"ל) וגס לפ"ז מבואר יותר ספלגתו בענין שחסרון שחיץ מסמי"ת כולס חסרים. וכן בתס שלגב לורחת [בענין עס סגולס ובענין שחולס] שעלס מדבריו שק' שגס מדת שדין ושמשפע שבדעת שסי"ת נחשב בביכול בחיסרון וקטנות בנגד מדת רחמיו שבעלס סגילת דעתו יח' כי לפי שכל יבואר לנו שסע בשע חלית כי נפשות בעס סגולס (ושעיקר פני מבס שבבס] נחעלים דייקת מבפלותס וחשרונס וקטנית מיחס ממדת שדיוס שנ"ל לעלות [עי' שפלותס דייקת] להחלה מחשבתו ודעתו יח' שבעונג שעתיקת שלעתיד לבלר ע"ז יסובב שכתוב כי מלאה שארץ דעס ובאבר בזה לקמן בסודעה:

מ) **הודעה ה'** שבדבר שבעבס קולות בל פולדת סמוחין [שאמר דוד על המים] ובאר יותר בענין שכתוב כולו לומר בביל שמוב"פ על לודות קנין סיובמס [כי כפי שנזכר בסודעות שלקמן יבואר לך] שגס סוף בקנין שדעת שבקילוס פולדת סמוחין שמוב"פ:

נ) **הודעה ו'** שבמס שמפרש חמלב לת שכתוב תבלס וכו' על עוכ שבועת ומיסרון

לומר כבוד סמוחין ומס"ב חפ"ס לוחו על פולדת סמוחין כי בכלומס לזל סומקת ולתי חוירת וכו' יש לבאר בכוונתו שק' שבעונס בעלמו שבך להיקון בשתשבוח

אוניברסיטת בר-אילן 19/08/2018

כהסכמות החסרון להתמלאות עוגג שלעת שאזכר בסודעה ד׳ ובלפי״ז יש לבאר גם ענין שכויס המזכרת במאמר כל לדיק נכוס וכו׳ שגם סוף בתחלות המלילה [שסיום נעשה כעין הכלימה] לפירוש שלרש שסוף כעוגג סחוס שבלב כמוב״פ כי גם לפי״ז כ״ז מבאר יוחר בעניו המאמר חז״ל שמסיימים עליס חז״ל חוי לוחס בוכס חוי לחוחס כלימס:

ו) **הודעה** ז׳ סוף עד מאר יש להחפלא לכחורש לכמה שהחליטו חז״ל בספרא דלציעותא ולמרו עתיקא שמיר וסתים וכו׳ שמרמז על הסגות שלעתיד כמוב״פ מלחר שגם בסס יהחלקו מדריגות שבזעיר מקיפין זה למעלה מזה כהחלקות המדריגות שבזעיר מנפין לסקרא בסס לימנגלית ולא לימנגלית כמובן למעמיק בדבריו הק׳ שגם לעתיד יהי׳ מקופים לחרים וכו׳ כי לם שים לבאר שלא יסיבבו בלעומם הק׳ רק על המכך הזמן-שבעוה״ז לבל עוד יחוייבב לך בפלילה סזהת יוחר כפי שמבואר מדבריו הק׳ שבל שבסבגם גבוס יוחר בללים יוחר בלחד. ובעיקר בהבגם ובללוות בלחד סוף במדריגה העתיקא -[שבן בהבגות שלעתיד לבאר ע״ז ויסובב בסלחוב בזיום הסוף יהי׳ ס׳ לחד וכו׳] כי לפי״ז מבואר לנו שלגודל הלחדות תהי׳ גם סידיעה דלימנגלית (בהמקבל) לחודש ולתלחדש בגע לימנגלית ולא נדע [בלמעלה מלחו] לסיום נקרלים ע״ז בשם מדריגה לחת שהיא העתיקא שמיר וסתים כ״ל (כי התחזון נכלל בעליון כידוע):

יא) **הודעה** ח׳ שבשלמתו מדבריו הק׳ על חודות סימים שבמלחים במכמת בלב שבם בלי המדות [שבמדריגת המקבל כ״ל בד״ם ובלב בל וכו׳ יבואר לני שבמו בן ממדריגה למדריגה [שכ״ה מקבל מהבירתם בגבוה מלחם כמובן לקמן בסודעה טי״ם] בל לבר גדלו ובגבו יוחר בללים של המדריגה לקבל ולהספיע כ״ל בן יגדלו ויבגבו יוחר גם שזמנים בהמלחים בבם ובמוברחים לבם עד ביהפרשו ויהי׳ סימים שבבם לבנים ממש ושבכ״ז עשה לנו נפלחות בעיקר הקדם ושפיים שבעוס״ד שזה בנקרא בספרא דלציעותא שבם עתיקא. כי גם בפי׳ כ״ה מבשעת סימים ושבנים בלול מעבר ויהי׳ במספר שבעים [ובלחדות המשל ושמליכם שבדבריו הק׳] חשכיל ושדע שעפ״י שעיקר סוף סדירת פני העתיקא וכזקן שקנס חכמה ושעת המוב״פ לבל גם על פני שסיבב שעברו עליו השבעים שנה מהיר ומגיע קלת מהירת פני העתיק המוב״פ ושזה מס שדקדק מדומ״ר ז״ל להחריך בדבר שחיים נלמיים שזוכים ע״י שלעת הע״פ בכלל זאת בדבר השלימות ושהמלאות שהסרונות

שבאר מח״כ:

יב) **הודעה** פ׳ שגם בשעלמתו שכ״ל בעניו חיי סימים ושבנים של בלדם מבאר יוחר מה שלסיפך ח״ו נהשב כמת שמוסגר בשגירו דגסורת ואור פניס שכ״ל. ועוד לם תלרף לכ״ז גם ענין שהספכות שהסרון להתמלאות בזכר בסודעות שכ״ל מבאר יוחר בביאחו שהקדיש לזה] שבין חיים למיתה לין מילוק וכו׳ [מלחר שבשמיתה ושיסרון שהיים בעלמו נהעלם בלדם בחיים נלחיים שכ״ל] ובשעוחתו גם שבעת ימי שהבלות לשבעת ימי שמתה שבקדושי זקנין שלעת שכ״ל שמוב״פ ובלחדות שמשל ושלילה שמכחוב שמנה פניו וכו׳. שבציל בסוף דבריו שקי [מלחר שבשהנות פני שדם בשמיתה בעלמה נהנה שמה מור פני דעתו במקוף עליון יוחר לסיום נשמתו מכל מה שלריכה לו לכלל]: ובדבר שכחוב ושהשחק ליום לחרון שסביל ע״ז. לשביחורו בכ״ז גם סוד שקרע ושהיברון לחיבודי [ומקיפי] בלדם [שמובלח לו לקרוע ר״ל] שזה בעלמו נספך לש״ע נכורין וכן בלחדות שמשל ושלילה שכחוב כי קרן עור פניו שסביל ע״ז [ובענין שהספלות שכ״ל] מבאר יוחר במה שכחוב בסוד בשעה בוקבין להבירורות שבעור פני בלדם שבם בעלמה נספכים ע״ז לסיום בעיקר חור שפנים במיב״פ ובלחדות במשלחה בגדות המבורה שמלירים גם בחוסך ושיסרון סחור. וגם לם הוסיף ותבים לת לבך לבבע שהסרונות שכ״ל בשיסרון [שלמעני שבשם דיבור] שפה סוף ברב וגבדול מכולם [בריחוקו מפבולתו ושהפעלות שמוח כידוע] ובשעלמה בעלמתו שכ״ל בחין מיעוע לחר מיעוע שלא לרבות ושהמלאות יוהר בוגע שלעת בפי רוב וגודל במיעוע ושהיברון בכ״ל תביע ושרלה שגם בב״ז מבאר יוחר בבבאחו לת שכחוב שז ומלא שחוק פינו דייקא. ובקנין סיבמה במאמר שבוע בסוד חומר כבוד שמוב״פ [ולמירש הוא בפה] ובביאורו בשכחוב [שהמו] יאמר חליסיכם שלמירש בחבאי סוף שהיקון שבשבעת הנרות [בסיו בשמן] כי זה לבד סוף שעיקר שבשם בימנגלא שלעת במאמר ולידור שפה שכ״ל:

יג) **הודעה** י׳ שבשמבואר בשבל שקדם מכוסה בשם פנים [ובכוף פני מרחף שלו ריסף] מבאר במה שש״ך לזכות חלוי כ״ת בקדושת בפה ושהומם וכו׳ שמשם כל שחומר ושלורה שבפני ברחם בי [בלחערוחם לשחף] שן שן שמעורדים גם מלמעלה שפע חלבי שבפני ברחם ושמוח. ועוד בשעלמה מבל שכ״ל בשפלות שבריחה שברחה (מחוסר תיקון כידוע) בחסרונות שנכפים למעלות ושהמלאות

מבאר

מבאר יותר במעלת ספנים וסמוך כ״ל שסחדם [שולח בגמר ריבוי סחכרונות מיום אל יום] נחעלה בזה על כל הנבראים סקודמים אליו: ובסבאתו לגג מורחת סעיקר סאדם סוא סשכל. ובסבאתו את סכחוב לאחור וקדם לרחני שסם אובדים על סשכליות. ובסבאתו לגג מורחת שסשכל ומשתו כן תרי פלגי גופא. ובביאורו בכ״ז סוד סקידושין וסחופס וסכרח שסאדם שנים. ומס שמנים כשפרש לנניעתה לכלל מדריגת סמקיפים בשם עתיקא וזעיר אנפין (דייקא) בסאחדות שמליא וסמשלחב מבאר בזה יותר מסולדת סאדם ב״ע קנין לסולדת סמיחין [כי ממילא מובן שגם סאדם בסחאחדותם לבעלה תחשב ג״כ בחדריגת סמקיף כנגד כשנים שהוא מולדת] ו

יד) **הודעה** י״ל הוא כפי שמבואר מדבריו סק׳ (בהות ד׳) שהשכל שמקיף הוא סקדם לפניו כלל. [וסקדמין] במוח סאדם בלי שום סקדמה לפניו כלל. וכפי שמכלל זה נשמע ומדע שלא כן שם שהשכל כפנימי שבחדריגה שחחיו [שמקבל חיות וקיומין מאחו כמוב״פ] כי הוא בעין שהשכל בחאור שמוב״פ (נמצא גנס שכל שאחור שהוא בבחי׳ שכל שפנימי ים לו שקדמה. שהשכל שמקיף וסקדם שספעת שפע שלשיחו ודעתו יח׳ שהוא מקבל חיות מהשכל שמקיף זה) ים להחפלח קלח כמה שלא ניאר ופירש (בהות ט׳) ענין שהשכל שאחור כ״ל כמי שלא זכה עדיין לשבנת סקדם והמקיף דקדושה. ואין לו סקדמות לשכלו שפנימי רק בשכלי שלעומי [אשר ממילא מובן כי בחכלית שסיפך נחשבים סקדמות כאלה לשפולות לגמרי] ולכאורה ים לשרש יותר בכוונת שכחוב (אחור וקדם וכו׳) על שהשכל שפנימי שנמצא בשאדם שהוא שכב נשמקיף וששקדמה שלמיחית וסשלחי נכוזב בחכוניות דעת שאדם כי זה לבד ים ליוחד ולחבר לשכל סקדם וסמקיף [שנמצא גם אח״כ בכל אדם כמוב״פ] אבל אם עוד תעמיק בדבריו שק׳ שבאמת כן הוא גם כוונתו שק׳ אבל מחמת שבכ״ז לא ידבר ענין שכחוב בזה רק בחחלת היניסה וכשולדה ממילא אין סייך לז עוד בשאדם ענין שהשכל שפנימי שכ״ל כי גם אחר שגולד ומחגדל שאדם אם לא יפנם ויעוב בחיקון שמדות וחכרות שבאור פני הפו להשתקדם ולכשוף ולקבל בעצמו שבחת שקדם ושמקיף ושפנים שלמעלה ויש לאחור (כפירושי בהות ט׳) וגא לפניס כי לז כמו כן נשאר ונשפך מאחו בכל עת פני שהשכל שקדם שבדעתו ומלבושו יח׳ ולא יבא ויושג כלל בשקדמותיו שלעומתיו שמביאים אליהו לדעת ושכל עצמו (אשר הוא בלא שום שפע חלבי) וגם בשעלאותיו

כ״ל [בשולדות שקודמים] נראה ומבואר שמה שלא נקרא שהשכל שפנימי בשם פנים שום מלד עצמו לניח ליה מגרמיה כלום כענין פני שלבנה [אשר נאמר לקמן משמו״פ בענין שמאמר חז״ל כל לדיק נכוס וכו׳] אבל ט״י שפוסק ושב בחיקון שמדות והנרות) לפני שחמה בבחור פני שמקיף שעליון בעליו יאיר בו את פניו עד שיבא ויחון לחותו כזה לשנים שלו בעצמו ואז מלרגע נספך חשרוש לחיקון כי בו לבד עיקר בחנלות שפנים [ויש לבאר שגם מחמת זה נקרא בשם פנימי מלבון פנים] שבראה ומבואר כ״ז מכוחלי דבריו שק׳ שמשפ״י בעיקר שפנים הוא בשחיקת שלשחיד אבל מעמידתו ושחימתו לא יצא ויתגלה עד שיבא ויולד חחלה למדריגת. שהשכל בחחחיו בסוף שכל שפנימי כ״ל [וסוף מדריגת שבנים כ״ל מסמיד״פ שגפי״ז מבואר יותר מה שבשם לנד נחחקן ונחעלה גם נשמת שביבם לשיות בחור שפנים]:

טו) **הודעה** י״כ לשים את לפיני לשמבואר משעלאותיו כ״ל שמשפ״י שעיקר שחיסרון [ושחשפוחתו לשחעלאות] היא שאדם אבל גם לשכוונם שזאת בעצמה יצאה חחלה בללות שבריאה שבעבורו בשמצאת שחשרוש ושחשפוחתם לשחמלאות ואח על כונם נראה ונמלא שחיסרון לשחמלאות הזה בגר ומאור יום שחמלעי בשבם כ״ל בעין שפה [ומבואר יותר לפי זה בענין שנאמר חז״ל כל לדיק נכוס וכו׳ שמביא ע״ז בפני חמם] וכו׳ אבל גם יום שחמלעי הוא יום שאחרון ושסביעי שבשם כנודע. וממילא מובן שגם בכ״ז מבאר יותר בשבאתו את שכחוב כ״ל ושחשק ליום אחרון כי הוא הוא כשחמלאות שפה בשחוק ושחחם שלעתיד שיזכר בסודעה כ״ל ושחמלאות פני שלבנה כזכר בשאמר חז״ל כ״ל:

טז) **הודעה** י״ג שמבואר בשעלאותיו כ״ל שגם פני שמקבל בדעתו בנשבל כפני שלבנה נשלם לכל אדם בכל עת ועת בשעתים ושזמנים כ״ל לשיות נקרא ע״ש כפי מדריגתו בשם שלוחות שלשת וכפי ימים ושזמנים שמשבל שאדם זה חיזר אליו בכל עת כמו כן גם פני שמקיף ושקדמון שעליון יח׳ לשקיפו ולשלבישו ולשכך עליו [בסוף סוד שסיבה כמוב״פ] ותלבד מה שיבדיו ויסתרו ע״ז מכל בריות ושמשחוחים עד שיאיר אליו פני חורתו [ביחוד פנים בפנים שזוכים בשובה כ״ל כיחוד] עוד יפה אליו את פניו ודעתו שבשמקיף והחלבום זה לשיות אח״כ לאור פני חורת שאדם בעצמו. ושאמת מובנת אח״כ לעשוק בחיקון שחיסרין שמוכרת. כפי יחרון שמדריגת שלמעלה יותר ולעיל ולאור גם שמדות

יומים סכ״ל עד שחיזר לסלביטי ולשתרו בזה כנ״ל:
(כודעה י״ד נמצדם בעת בסעתקם).

יז) **הודעה** ע״ו בסעלמתו סכ״ל שעלם בחלם וכללות סבריאה [חון וזולת שלימות ומציאת סכ״י] סוא כולו חיסרון [ובלתי ממש] בדרך נפלא דלית מחשבה תפיסא בזה כלל [וכן גם סמדות שבו כמבואר לקמן בסודעה כ׳] כי גם מכ״ז נלחם מבואר שסוא עושה ספלגות בבחילה סמוב״פ שחיכותם בחלקים בחסרון ושעדר. וסיפך בכיכול מליכות ידיעתו יח׳ וסיחדים זה לזה כשני ספכים בשטף ח׳ עד שלא יודע סדבר כזה כ״ל בידיעתו בעלמו יח׳ כמוב״פ: גם נרחם מבואר שחע״פ שאין שום ממש כלל בשערת סיחידם ומחדן שזחת זולת בספלגת [זרועו של] כקב״ס בעלמו כנ״ל אבל גם מעושם ספעושם ומספלגם שזחת תחכוס מאתם כלי נלחות וקבלת פידיעס בעלמה וסוא סוא חיקון סתחי׳ וסחיים נלחיית כלי סגיף לדעת שגפש התלקוחו יח׳ שזוכה סמכיל בבחירתו בעלמו לפנות ולספיך את עלמו לרצון [ולחדות] בסלם ובמלמ בחלילות לאין סוף יתברך. ומחמת שלא יכיו כל חלקי בפעולה ובספלגה שזחת כי אם בתופן שיחסוו מפס הכלים שנפלגים קבלת חלכותו יח׳. ממילא מבואר שכל חשר לא יכמע ויפגם הלקי חברוכות גיפי וממונו וכבודו לחלכותו ורצונו יח׳ הינם נספכים לכלים מושלמים לחיים כנ״ל. ועומדים ונשארים לסיות לנמרי לחסדוניח. כי בחחת נחלת בעין זה מבקל נפלא מאחר שגם בחסוותם ובריותם היתה בחסרון וכמו שיחלו מחסרון (שסוא חם בדין כנ״ל) כן תחכלם ותחשר חותם לגמרי [חם בדין סזה בעלמו כשודע] וגם ממילא מובן שזה מוכרח כמו כן גם לחשר יולשלים מחלם שפע בדעת היורד מלמעלה [כי שכר עבירה עבירה] ושבכל זחת חם ילפ ויתגבר עכ״פ. חח״כ לשרבות בחיקון ותשובת המבקל כפי ריבוי החסרונות שבו [ע״י פקול וסמדות שמוב״פ] מכפך גם חותם לכלים נפלאים יותר על שיתרפא ושב ושוב לחיותו ולעלומיו ביותר שחת ועי׳ לקמן בסודעה י״ח:

יח) **הודעה** ע״ז סוא מס שלכתורם ים להתפלח בשמבואר מדבריו שק׳ שמוכרח לעיקת פקולות שיסי׳ במקום נעקת הסכיוסם כי חיפכח מהצרפת [כפי שכל הסכרח שבכסס סוח ממס שים בשם הושלח לחולדח שמוחין] כי הלח כל פקולות שלמד דוד יסובבו על שם״י בעלמו ומי כמוסו בחושלת פסולדה [כחני חבביר ולח חוליד וכו׳] וגומה זה יחחל שלחם בעיקת פקולות כדי שלח יהיו עוד מהש״י בעלמו [כמבואר מלשונו שק׳ שיסי׳ במקום נעקת הסכיוסם] ואולם בהשלחתו מדבריו שק׳ אח שכ״ל בסודעה [ובסורלחתו מצינן שכחיבים שהן הן מצינן שבעת הקולות שבמחן שחורש וסדעת שבשלביתו יח׳] חבין מרחוק שבב״ז מוסיף לבחר גם כאן כי כמו שבשברח כלי החיסרון מוברח בביכול שכולו קדש ופנים יח׳ לסיות פוגם [ומחסר] מהשלם פני מלקוחו ודעתו יח׳ [בשוד לחור בחור שמוב״פ] ופורש מחתו לח שידור [שסיא טעיקר בחור שפנים גם לבעלם כגרמז לעיל] עד שלבר יחעורר חחלם מלמעה [גוף שחדם] שגחסר בחשרון שכ״ל להיות לכלי בחשובתו להשי״ת בפני סגרות וסד זור שבו שגז דייקת פוגם עליו כמו כן שם״י מלמעלה לברכו ולשמרו עד שבר יהיר לליו לח פניו כן גם בחיקון פקול שכ״ל שכל זמן שלא יפגם ויטוב שחדם לבשי״ת בעבת סקולות פוגם וחוזר מחתו גם שם״י לח שקולות שלו להיותם בעבידה [ועיבור] גזירות מדת סדין וסחיסרון שכ״ל (ובשוף ענין שכחוב שסביא ע״ז לוד ילדתך חשי וכו׳ וילד ס׳ ויענך וכו׳ שחחירה פני מסס וכו׳) ושם ח״ו מלמעלה כיולדם יפעה ויולע לל שפועל לח סקולות שלא יבוא ויגרף לחסר לגמרי ח״ו [וכמו בדור שמבול שגזכר בשיך ענין שקולות שכ״ל] אבל כאשר יבוא לליו שחדם [בקול שחורש ושעיקר] בקול נעקת שחפלא שמוב״פ דוחב ומבטל בביכול גזירות סדין של שבי״ת ושח״כ בחשובתו לגמרי בלור פני מדותיו וגדותיו שכ״ל נספכים לגמרי מדין לרחמים לגל שומקת ושחי מוורת דס נעבר ונעבד חלב שבשפע שחורש וסדעת שנחגלה לסס דייקת עי״ז ומחמת שעיקר שסתמלחות שסוא יחוד מלמעלה לנעשה סוא בדיבור שפס כ״ל מס נמלנו לחיך דברי פיו שק׳ בענין שכחוב פס לל פס שדבר בו:

יט) **הודעה** י״ז שבשמבואר מדבריו שק׳ שבחיקון שבעת סגרות [וסמדות שבחכמת שלב] יוספע ויתייסב מלמעלה שפע חכמת חלסות: ושפני מגרחת לל ריבע סיינו סמוח סוא במדריגת שפע שזחת [שעלוגם מסס וסיולדת בשם כשנחקקים בשמדות כנ״ל] ובשעלחתו סוא שבשם. ובשעלחתו מדבריו שק׳ על חודות בירור בחמת [מחצרופתו ולינלונו] שסוא עיקר שברכת בירושת ישראל לשגולת פני סמוח שעלין כנ״ל וכשמבואר מדבריו שק׳ שכמו כן מכוון ושומר כנגד זה גם [עיקר סחשרון שלמעה בשר ונקב] שפס לסיות ג״כ במדת בחמת. וכן בשעלחתו כנ״ל בסודעה

לי׳ שמדת כפס הוא שעומד בתחלות [בקצה שנר השמעני בשם] מבאר יותר במס שכתו כן בשנר זס מכוון ועומד גם מדריגת שעתיקא שלמעלה [משבעת שנרות שבלולים כ״ח מעשר. בכ״ל משמו״פ] שסוא סיום שסמיני [שלמעלה משבעת סימים שנרמז לעיל משמו״פ] לסיות ג״כ בתחלות בכ״ל בשולעה ז׳: וגם עוד בכל שעלוותיו שלמה מבאר יותר כדרכו בק׳ בל ענין בכתוב בשעלתך וכו׳ שמציע ט״ז. כי בפי פירוש ר״ש׳ [יסוף מדחז״ל] שפני שמנורס כוף שנר השמעני לף ידקדק זאס שלמסן שכתוב כי לפי״ז כי׳ צריך לכתוב יהיו שבת שנרות. אבל בכל בכ״ל ובאור לנו שאור פני מנרתף וסמוס שבמדרגת שפפע עליונס תתאחד בתחדותס בכ״ל לתחדות תכלית בחסרון שנר השמעני שבשבעת שנרות עד שברוב שתחדות גם כוף נקרא על שמו פני שמנורס. ושתמת נמצף ועומד גם שנר זאס השמעני שאר שנרות ושמדות שבלב כולס ביחד מתיריס ומשבים לל פני שמנורס [שביום שסמיני שלמעלה מפס בכ״ל:

כ) **הודעה** י״ח בשעלתו בכ״ל של לודות שספלות וסחסרון שבו שורס ובוכן גדולתו וידיעתו יתי מבאר. ממלא גם [לשעלתו שבשועשע בכליות בכ״ל אבר נחסר שם שביאור] מדת שעניה של מפס. כי גם במקום שפי׳ עניו ושפל בשפלות בכ״ל אחס מוציא גדולת שלסותו וידיעתו יתי בכ״ל:

כא) **הודעה** י״ט מסנרלה מבואר בדבריו שק׳ בחושבו למדת שנרות בכ״ל [בכללות שפפעות ותח״כ לפני מפס] שבמקום שיראה שפוא מילתא זוטרתא מלהשבב לפני מפס כיוון מדת שעניה שבתפו לבל יחדס על בזיונו ובושתו בשמו״פ גם לבאר גם שיראה כוף [בעין] שבושב ושפלות שעניה שזאת ועל לודות שבבדל שביניפס. עין לקמן בשולעה]:

כ״ב **הודעה** כי לבאר־יותר בשתספכות שתחסרונות בכ״ל שבאור פני שתדש להתמלאות יותר בתואר [ובדוש] אור פניו שבתבנו לעיל כי גם עוד נדקדק בכל זה ראה נראה שכמו כן נמלא גם ברוחניות במדות שתושב בפס. כי בשלימות ובתחדות [קודם שבריאס] לא ילויר ואין שייך כ״כ תיכותי שתמונה ויראה ותאוות שרצון [תפילו בקדושה] ולא יהי׳ תיכותיות רק תסרונות בנספכים לבלי קיבול ובתמלאות שיראה בכ״ל ומדת שתמת שמעלה שתחדות בוודאי לא שייך כלל במדריגת שבריאה ויצירה שבעוש״ז ולא יהי בס מלמעלה רק בשערה דשערה בתופן שלא יכוכה בס רק בפס אחור בכ״ל משמו״פ [יסוף סוא ריבוי שתיסרון שנמלא בקנה שתמלא

שבמי' עתיקא ושגוות שלעתיד סוף ססתימס ופסעלס
כ"ל. נרשם מבואר [כעין סמובן במ"ל] שדייקא
בתוקף הסשחרס ופסעלס [ומחיסרון לגמרי] כמעלת
מדריגת סעתיקא בעצמו בסוף סמקיף לתקיף כמוב"פ
ומילתו הוא בשבעת הקולות שסס כעין שסבעס
גרות ומדות שלמ"ז] כי עיד מבואר שלא כן מדריגת
המקיפים כפשוטים כי סס סמלאים בחסרונות
סתס [כנספכים לכלים] של המדות שבמדריגות המקבל
[וכמובן מלירופי כעלותיו כ"ל בסחורס כ"ל
ובפולעס כי כ"ל שכמדות בעצמס כן חסרונו
פני שלבעס שנחסרו בתחלת סבריאס עפ"י סס"י לבד]
עד בינוניים וגדולים ע"י כ"ז עיקר שסחמלאות
וסחגלות בפע מלסי וגס יבואר גנו מדבריו סק'
שלטיקרי סגרות וסמדות [שלמעלה ממדריגת סעתיקא]
יהיהו ויתלמו במדריגת שזעיר לנפין [ומס שנחשב
גס בחי' לא ליתגלית שבו כעין שסעלס שבבחי' עתיקא
אין זה רק מחמת שכל בחינה כמס"ב] וגס בבילהרו
בסעלותיהו כ"ל [על תולדות סתדס שסוא שכל ותילו
ידיעהיו וכו'] במס שנקלאים בללי סמדריגות בחלס
בסס עתיקא וזעיר לנפין יבואר למבפרס בלשס כ"ל
[סעלס וגס ליתגלית. ולויתגלית] שסס בסוד עתיקא
ושלא ושבנים סמוב"פ כי במדריגת סעתיקא גובר
סלחדות [וכללותיות] שלא ושבן יחדיו מס שאין כן
בזעיר לנפין בשס ניכר ונודע בין שלא לבן [כי
מדריגת שבן סוא סעיקר שסתגלות ושלא לא ליתגלית
כלל] גס מבואר לפי כ"ל שבכל לנקת ס"ע קלין
סוא לסולית תחלס מבעצם את סמדות כ"ל שמשס
עדיין יסי' כמוחין מקיפים ועומדים לפני פניהם
לחבל גס על ידס בעצמס נכנסים תפ"ל לפנים:

(כ"ו) **הודעה** כ"ס שבמבואר מדבפ"ק שלא נמלא
בסגילות הולדות סמוחין בסעלס
בעתיקא כ"ל רק תיקון סקלות לבד ולא תיקון
סדיבור ושפס שבתיקון כללות סגרות כ"ל] ובפעלמתו
שזכרת לקמן בסודעס כ"ס שגס לעתיד לא יזכו כל
כעמים רק לסשגות שזעיר לנפין ויבריאל לבד יזכו
לסשגלה [ובפולה נחמת סמקיפים] שלעס שעתיקא
כ"ל. מבאר יותר במס שכתב על תולדות שסשגותיהו
שלעתיד שגס למעלה מכלי סדיבור ואין מילתיהו
פתס כלל לדבר מסס. ולא כן שאגת שעתיד"פ
יש בילתיהו גס בעוס"ז לדבר מסס:

(כ"ס) **הודעה** כ"ג בפי שכל עיקר סדיבור סוא
בקול שבו. נרשם ומבואר יותר
פעלמתו כ"ל בסודעס כ"ו מס שביאור ועומד תיקון
סדיבור ושפס [שבמלעות שבע כגרות] לתיקון סקולות

שבמדריגת שעתיקא שלמעלה [כי גס ממילא מובן
שלעולם סמחדות בגמלא שס יתאחדו ויסי' כל שבעס
קולות לקול אחד לבד]:

הודעה כ"ד בפי שמבואר בלן על תולדות כמאמר
חז"ל כל לדיק נכוס וכו' בעגין סלדיק
סעליון [בחי' מפס] שבכל דור מאבר כל רז ומקיף
שבכל סלדיקים שתחתיו לא מנים ליס ואין מחמס
תולתו כלל ושסיובר מחייב לגלות שסגולס לעס אגולס
ולשעיד מעולו לאחרים: ים להתפלא בעצת סקיולות
שמייחץ לכל זס כי לכתולס אין לנו רק לבח ולשמוע
מאחז שתגלות תולתו ושאגת אלסותו יח' וכמובא במ"ח
שסוא שעלס על כל שעלות] ואס בזמת אין מקום
כלל להפליאלס הזאת לפי שמבואר מלא שכ"ל שאע"פ
שבדוב מובו ויאדו יח' לסיות מעיד מט בו גס לאחרים
[לגלות את שגולתו ותורתו] אעפ"כ מוכרח שחלס
לפני מפס לשעיד את נדותיו וקולותיו [בתופן שיסי'
עי"ז לכלים נפלאים שמקבלים מאתו קולות תורתו]
כי ממילא מובן שכן גס בשתאדותו בו שעי"ז מוכרח
בכל זאת גס לפני יסודש [ומאתו ושלאס] להתחקן
חלאס בתיקון שכלים שבעקת שקולות ושבעת שגרות
כ"ל: אבל עדיין ים להפלא ולשאל שגס לפי"ז למס
לנו כלל לחיוב סיובר שבכר מלגלות את שגולתו מאחר
שבין כך ובין כך מוכרחים לאמנו לשכלים כ"ל ויסי'
על ידס גס בילבתיהו לשעיד בכל עת את שגולת
שמקיפים שמעוב ומעיד יח': ותולס ממס שאעפ"י
דקדק שדומו"ר ז"ל וכתב שסיובר שאיד לשרב לגלות
את שגולתו. נרשם שמבואר שמדוממות שגרות ושכלים
שנפלאים לקבלת תורו ותורתו בעצמו יח' לין בילולת
לעמוד בשדת סדין ושתגברות שתשרושות שמוכרח לכס
כ"ל רק פני מפס לבד. כי סן סן ס:דות [שזכרות
בשכתובים שמביא ע"ז שדומו"ר ז"ל] שאר זכה בשס
לקבלת תורתו יח' [ושתגלותו לזה כזקן ועתיקא שכ"ל
שמעוב"פ ורק מחמת שאחד כל שתאחדותו בו יח'
עי"ז מוכרח סיסי' גס אלו שמלומים נפלאים [על
סיסובב - גס עלו שאמר שתכס אלו וכו' וגס סוא
מוכרח לשתעלות זאס לגלה] שמילא מובן ומבואר
שמחמת זה לבד יש תקוס ויכולת גס לפני יסובב
לקבל ע"פ מאתו את תורתו בתיקון שכלים שנתב:
אלו כפי שדריגתו בתיקון שגרות ושקולות כ"ל וכן
מפני יסודש ושלאס במדריגס למעס ממדריגס שעי"ז
לבד כל תיקוניכס בתיקון שיקבלו ע"פ דין מן דין
עד פני מפס בעצמו כ"ל וגס בלילופי שעלותיו
כ"ל בסודעס כ' על תולדות שסכרס מפרטי שמדות
וקבלת שתורס וסילודס זאת. עוד מבואר יותר

דסורדמו החלב [מגרוה פני מסם] לגרוה מדת כללות
סגפסות לסבר כיוון ופרע בסם לחמוגת חכמים וע"פ
סלחוד שמע דברי חכמים [גם לגד תורתן כגני
לפרוע בספלגת דרכי סק' לקלר ולרמז יותר סביתור
בעגין סלחודים שמציע מסם רחי' לשבעת סגרות
שזכם פני מסם עגיו (כפל וסבגן) ותמונת כ' יציע
ובכל ביתי וכו' בשם שפרעם סט"ה לעגין מריס
שלוע שפגמס בגבודו] וכבר מבואר מסטלתו סכ"ל
שבשתלדותו בעתיקא בעלמו נכלל סדרת בגודו בסדרת
פני סכבוד של סעתיק בעלמו יח' לשבר בסיכלו כולו
לומר כבוד ותיקון סדיבור בתכלית סשלימות סמוכרת
לזס כ"ל מסמוב"פ: גם כפי סתוכן במ"ש נרלס
מבואר שלטפ"י שבעולם סזיכוך שבחלקי גופו במתן
תורס נגלס גליו גם לור פני סט"ת כזקן ועהיקא
כ"ל. לבל מגיעת חסרוני כללות שנפשות זס לזס
[בעין הקברים וכגרורות שבקלקול סמת לתחיו סמוב"פ]
כוכרת גם גופו להתחבר בבחיתס וחיסרון לגמרי
סכ"ל: וביזכס גם בחייו לסשלמת לור סחופס שביום
מתוגתו וכלולתו סכ"ל לף יסי' עד לעתיד:

כ"ח) **הודעה** כ"ס סוף בשם שים ליישב לפי סכ"ל
ד' פליאות כשלמות בסחורס סזאת.
פליאה ג' סוף ברלייתו על סשלמס שט"י כדעת
ממלמד בחכס ילו ידעתיו סייתיו. כי כלף בחמת
ין ביכולה לבא כלל לכדעת סזה לפיכו לעתיד
ובלטון לגו לבד לומר זאת כ"ל מסמוב"פ:

פליאה ב'. סוף בסמלמר חז"ל סכ"ל כל לדיק נכוס
וכו' לוי לומתס בוסס וכו'. כי לעתיד בשכר
סמלוות לשס יתקרבו כלל סחופות זה לזס בחופן שיכוו
ויכלמו כ"ל מחבירו:

פליאה ג'. מס שלף מזכר עין סכויס וסכלימס
גס על פני מבס בעלמו בקבלתו מפני
סכיגתו בעלמו יתן:

פליאה ד'. סוף בביאורו לת סכתוב לז ימלף לת
סמוק פיגו בסוף מס שלעתיד נמלף לת
פיגו בשחוק ועט: מסגויס וכעמים סגחשבים קשני
דעס לגגדיגו כי ין זס שבח כלל על שלף מכמס
ובינס שיהי לו עסק כלל בשתלמות פיגו בשחוק ועט
מסבגתי נהמלף כעדבו ותולם בשלמתו כ"ל בסודעס
כ"ד שכל סגפסות יקבלו לורות חופחיסס זס מזס
[כ"ע מסגבוס מתגו] שמבואר בשאר כעלמותיו כ"ל
שבבוסס ושפלות מוכרח מאד לקבלתס סזאת [כעין
שלמונת מכמים שמוכרח לזס] מבאר לגו בשכרח
שחקרבות חופחיסס זס לזס וגם לעד בכלימס
וסכויס בשאת זס מוכרח סוף לסולדס וסשפעת
סמוחין מזס לזס [בחשפוכות שחיסרון לשתמלות שכ"ל
כי בכלימת וכויס ועבר שחשהון שבשכרת ושרגשת
שפלותו וחשרוגו ולשיפך נמלף גו שבשבס ושכרס
ברוממות הגירו שגבוס מלתו ויחמוד ויחטיכר לקבל
ולשהלחך בשפגתו [שזס עין שמדות שמוכרחים לקבגס
סזאת כ"ל בסודעס כ'] וגס ממילף ידוגר לגו לפי"ז
על חודות כגויס וחכלית קשנות שבגיתיסס שכ"ל
שבוודלי יסי' מוכרחים לקבל ג"ז מגפבות ישרלל
שלמעלס מסס ולסיות גס עבור זס לעבד ולכלימס
שכ"ל שלעוג ושחוק מסס בחופן שוקבלי עבור זס
מלתגו: ולם גס בשחוות שחחיק וסגבע שמכללות
בגויס לשבוסס וסכלימס שיגיע גס בין ישרלל בעלמן
לכ"ע מחבירו בגדול מלתו כ"ל. עדיין יש לשחפלת
ולשאול כי לפי"ז למס בחמת לף יבואר מסכתוב ענין
שחחוק [לס ימלף וכו'] רק מבגויס לבד לבל מבמבואר
בסודעס ז' סיף על חודות שחחדות שנמלף בשולה לשטילה
בחדרינת שחקיפיס של שעתיקא יח' חבין מרחוק
שסוף שסבלמס שחמיתיס לסיות עי"ז בכולו חיים
לעחיים ובלי סוס לעד ובוסס לגמרי ח"ו [לפ"ש בנמלף
גס שם מדריגות זה למעלס מזס] וכוף מדריגת מבס
שזוכה לזס גס ביום [ויבואר לגו לגד תורתן מס
שנקרלף בשם פני חמס שמתירס מעלמס כי ין זס
רק לגודל שחחדות כ"ל] ומלבד מס בשכ"ז יתייסד
לגו כל כפלילות סדי סכ"ל. עוד גרלס מבואר בסוף
כל סוף ביום שחחדות שהפלא שמזכה לעתיד לבל
עליו לבד יסובב שכתוב שמוב"פ ביום שסוא וכו'
יתעלו ויזבו לזס כל נפשות שבס סגילס [ולף יבואו
עמי לעולם] ונפשות בגויס לבד יסיו לנעד ולחרפות
ודראון עולם [ויתייש"ב כגי לפי"ז גס שפלותס
שחמיתיס כ"ל]:

כ"ט **הודעה** כ"ו שגם בשתלמותיו כ"ל שבשולה
ושפעת שמוחין מזס לזס נחשב כגדול
ושרב כלב לשמקבל מלתו. ובע"ז מוכרח לשיות מלתו
גס שכלימס שמוב"פ מבאר יותר בלשון שכתוב ושבים
ירוק ירק שבגיה פ"ז:

ל) **הודעה** כ"ז שס"ס עוד תעמיק בכל כ"ל בגם
כל שעונשים ושחשרונות שלגו נחשרים
עתס [בשפלותיגו שמוב"פ ורבים מלתגו שחופים
ודוויים ונחשרים לגמרי ח"ו מרפואה ובגים ופרגשס
שמוב"פ] יסי' בעין שעונש ושיסרון שבושס ושכלימס
כ"ל עד עת בא דברו בתספך ויתגלף כי לשס שבושס
ושפלות ולגו שגדולה בשוב"פ:

ל"ע) **הודעה** כ"ח בעין שיראה כ"ל שלט"פ בגם
סוף בעין שביושס ושפלות שעוב

אוצר החכמה 19/08/2018

כ"ל לגבל בכל זה נגדלים ורחוקים סמס בלוכותיסס זה מזה. וסבדל בציסס הוא לעין סבדל שבהפכות שני מיני חסרונות כ"ל. כי סעניו ושפלל בגופו כחסר ומת לגמרי ח"ו [ושכן לעפר הוא גם בחייו] יהיס לעד בחיים נלחיים המופ"פ. כמבואר מענין התפלות סכ"ל: עד שיתתקן על ידו גם המקבלים מאתו שלא זכו לזה ועומדים בנגדו בזעיר וקטנות הלנפין ושפנים. שהוא במדת הירלא זה שבואס וחסרון שהס כ"ל: ולפ"פ ברבים מפס מוסיפים להתחסר לגמרי בפציעות ח"ו עד שעומדים ומוכנים למיתס ונכלים לגמרי ח"ו. לגבל כשזוכים להתעורר ולהתקדב אליו בתכלית חסרונותיהם הלגס יפליג ויעלס עוד ברוממות תפלתו גם תכלית החסרונות הלגס להתמלאות בציעתים כלור שבעת ימים סכ"ל שזכה לפס תחלס כי הנס עוד מלך בחסרון ושפסק לגמרי מבריאת שביום הת' עד שעומדים ומוכנים למיתס ונכלים לגמרי ח"ו. לגבל כשזוכים להתעורר ולהתקדב אליו בתכלית חסרונותיהם הלגס יפליג ויעלס עוד ברוממות תפלתו גם תכלית החסרונות הלגס להתמלאות בציעתים כלור שבעת ימים סכ"ל שזכה לפס תחלס כי הנס עוד מלך בחסרון ושפסק לגמרי מבריאת שביום הת' ושחרון שלעתיד לשכלל יחדיו בציוצב בשמים יה' לגבר בכללותם בו בלחדות הכ"ל יחמק וולעג מכל הגוים כגרמז לעיל. על לוחות הפלחתו לגבי חורחן רליס מבחוב הזה לעין סיסופס ובימול הבחירס שבידיעתו יה' שנזכה לעתיד.

לב) **הודעה** כ"ע הוא בדבריו הק' על לוחות הברחוב כי ועקב וכו' בממחת זה לגו נקראים עם הגולל כי הפי"ת לקח לוחות ובחר בהו מכל הטמים [למעלה מבכל לגוכי הלין בילחתיו לבבין בכ"ז] חבין מרחוק שבכחוב בחבחר בבפלים מיעקב לבקב"ה. ומבקב"ה ליעקב כי יעקב ויבראל בחרו לבס לת הקב"ה וסגולות דעתו ולגלוחו יה' בבחירתם מעלמם בכוח בממת שנתלחדים הו בלחדות שלתבדל"ע שברלה לדעתיהו בתכלית הסיפך [ולא יוודע ויתבונן בדבר הזה עד לעתיד] ומבקב"ה בחר בהו וסבדילהו מכל הטמים לבגולתו בלי הוס הטם כלל. כי הם בלחבורת בחירתיהו בכל מלתו ולין לנו מלידיהו הוס זכות כלל (כי כללו וסללו וכו' כמובא בפנים):

לג) **הודעה** לי' שמבואר בהטלותיהו שכ"ל שבכלי הלמוגס [ומבעמון] בזוכה בס בלדס [לחר כל הלמגוס ושחיברון דעתו בהלות וקבוות ח"ו] נחדבק בלדס בחי חחיים יה' לקבל מלתו שלימות הבריאה שבו כמו ע"י הידיעה בטמת הב"פ:

לד) **הודעה** ל"ת שבבירור הבחירה [בהמיכות החיברון ושמדות שבלב כ"ל] זוכים בתכלית המקיפים (שעל ידס בטמס ושמדות כ"ל] מבאר יותר במס שכתב תחילה על שעולס [בחיקון הגדות ושמדות] מלגים ומטמס [ושלדיקים זוכים לזה גם עתה: מוכרחים כל ימי חייהס שבעוה"ז לטלות

עכ"פ בזכות ותטלומות שבחירה שבידיעתה ותבונות ס בטמס כמובא בח"ח] ועוד יש בלבי להאריך בטנין זה לגבל מהסבת הקיצור קלרתי:

לה) **הודעה** ל"ב שגם בהטלותיהו שכ"ל שכל החסרונות ושפלות של יתרחל לא יהי' רק לכלים נפלגים שמוכנים לקבלת טוגג שהתמלאות הכ"ל חבין מרחוק שגם בתטלומות דבריו הבירורים הלגה בטמס מבאר גם עכשיו בהתמלאות בחוק פיהו שיהי' לעתיד מהשבת ודעת הטכו"ס שלא דייקו יזכו הכ"פ להבדעת הזה בטמו לידע ולהבין שהגולה שהי' לפה לין זה רק שפלות מהטדר ומיעוט הכלים ומחילות הזכות ושמקיפים הל קבלת פני החמה שבהשגת מפה לעתיקו כאבר נבאר לקמן מהמו"פ ולהיפך כל שפלותיהו וחסרונותיהו הן הן הגבהותיהו ושהתמלאותיהו בפיבה הכלים שנהפוים מזה הכ"ל [ולגבי תורחן יתייחב לפי"ז הכ"ל גם שהחוב ורבים מיהיהי וכו' יקיצו וכו'. ולגה לחרפות וכו' כי בלא זה יתפלא כל הקורא בו כי מלחר שיהי' לחרפות ולדראון עולם למה יתחדד כלל הטעם לתחייתם וסתעוררותם עבור זה כי לפי הכ"ל יתייחב הדבר שהכ"פ בהתרפה ושהבייתם מלחתו הסתחק ולעג הכ"ל יקבלו לחיזה טוגג מהבנותיהם שבזעיר קטנות הלנפין הכ"ל מהמובא בפנים]:

לו) **הודעה** ל"ג שגם בפטלותיהו שכ"ל בתיקון המלחרים והדיבורים של הטתיקו יה' יורדים ונהתלבלים ממהס ליהוסף ומיהוסף וכו' לבניהים וכו' עד בללות בנסת ישרחל לסיות לבס בפילות הנחמס [בהסבותיהם של הטתיקו יה'] ולגה כן בהלומות הכ"ל מבאר ייחל בביחודי לטין הבחוב ממלחר הפי"ת לבניהים נחמו נחמו טמי יחמר חלהיכם [כי גם מלחר חלהיהו יה' בטלחו יהי' טלס הנחמס. [וכטנין הכלל חבאר בהלתי בהקדמת הלרך הזה]:

לז) **הודעה** ל"ד שגם בהטל"ותיו הכ"ל בטנין היחוד של בר הלחרון והרחוק ושל חלות בר הפס הלחרון שבמדת הלחת הכ"ל חבין מרחוק שבר הלחרון והרחוק שמלתו ובמדת הלחוס [בהחודעין] הלוע"פ הוא בהלחד טמו כדיבמה בחי הברות ומלורות בחמס ולבבס הנזכרים לפני מבס ויהוסף בטנין המלחר חז"ל הכ"ל]:

לח) **הודעה** ל"ה כפי הלחר בדבריו הק' לטנין הסגולה שלחטלס ממהפע ויהוד שהכל הכחו כן נחלה בביהול לגל הס"י בטלחו שהלח"ע במדת דיהו ומהפע חיוד דעתו יה' לקברג ולומר הללו וכו' חבין מרחוק בהטלחת ותטלומות דבריו הק' לטנין

לענין סחורה שנמצא בה פסולת וסמקוף: וגם ממילא מובן שגם כ"ז לסכרת הכלים וסלתלומים המוכרחים לקבלת נפשות ישראל משם בתופן שלא יסי' ברירתו תור ח"ו: ושטי"ז לבד שמשחללים נפשות ישראל בשתעוררותם מלמעה ובפרט בלעקת סט' קלין המוב"פ חוזר תליכם שסי"ת בשתעוררותו מלמעלה מה תלעק תלי כי במדריגת סעתיקא בעלמו יח' חלוש מילחת להחגלות יש סחכמה וסמוחין דייקא בשקריחם מסחיסרון וסמיצר שכיו בתחלם עד שיתחברו ויעשו תליו נפשות ישראל בשתעוררותם יותר מלמעלה גם בשבעת נרותיסם סמוב"פ לגרות [בתיקון סעינין] ולסחיירא [בתיקון סחוטם] לסלמין [בתיקון סתודין] שימלאו לת פיסם בשיר תסלתו וידיעתו שזה סעיקר כנ"ל:

לנ) **הודעה** ל"ו שנמצ שכתב כי סתדם סוף סשכל מבאר יותר על תודות שסם סגולם שגם נפשותיסם בעלמם יסי' בשלם שסגולם וסידיעה בנגד שלר סלומות ושכמו כן בפרטי נפשות ישראל בעלמן חסי' שנפש ורוח ונשמה שבכ"ש נפלאה לשסגה וסידיעה שסייך לו וכמו שכללות נפשות ישראל יסי' שפלים ונבזים וסובלים יותר סחסרונות לגמרי שנ"ל בשסרחם וסתרחקותם מידיעתו ותלהותו יח' כנ"ל. כן גם בפרטי נפשות ישראל בעלמם כל חשר יחסב כ' מלד סגולת סמקוף שנמלא יותר בנשמתו יוביח ויחסר לוחו יח' יותר בכל ימי ריחוקו וירידתו מסלימות שלשם שמוכרח תליו בסגולת נשמתו תע"פ שגם לז יסחווש במעשיו להטומד מלד סגולת במדריגה שתחתיו וסוף סוף מסגולת תעלומות סמקוף שבחוב לעתו יח' לדיק וטוב לו לדיק ורע לו וכו' שגם פני מסס בעלמו לת יזכה בחייו להשלמת השנת סעלם סעתיקא וסמקוף סעליון שזה עד לעתיד בנ"ל בשולשה כ"ד: וכבלל סיולא מזה לעובדא ולמעשה שחין להביא כלל כ"ש על חבירו מרוב טיווי סגולת שנשמות בנ"ל. ולחן סוס עלה בזה שעולם רק לבחל ת"ש בחכלית שביטול תליו יח' בכל לבבו ונפשו ומחודו כי לחר כל שמיטות שבעולם חין שבי"ת בת בערוניח עם בריותיו ולחר ישמע ויזכה לבת לחכלית שלימותו כפי שסגולה שנשלח בו יזכה לקיים לת סחורה מעושר וברוב טוב גם בזה שעולם כי לחריח לשום שלום: ותגב תורתן יבואר לנו לפי כל בינוד שפליאה שמבוארה ומביחה להמעיין בדברי שלריז"ל על תודות שבעת שלוים שנ"ל שמביחן נמשך בתחילה [רפיונה מרביות תורה שזה גרמה לשם] שבירחם. ולמה בחמת עשה כן מתחילה שבורת יח' בתופן שיתחברו ותתשוו שרש לעונש וכו'. כי לפי כל שנ"ל תבין מרחוק בשבלתי תבונה ושקר כלל. כי גם שבירחם ושברונה בעלמה שמת ועד שגם היה היה עשיית ושהחלות שבורת יח' בכל שימים ושהנים שנמלחים בגבוליסם בנ"ל. כי זולת השבירה ושיסרון שחור לין שייך כלל גם עיקר מליחות שלוים [לקבלת שחור] וע"ז לת עלתה תחלה בחחבתו יח' להבריחה רק בחמת הדין ושיסרון שנ"ל בעלמו כנודע. ועיקר שתגברות שיסרון [ושדין] היתה בשביבת שלריז"ל [לחבל שבפני שלנגה [כמובן גם מזה בכתבי שלריז"ל] מחמת שבנ"ז לת שי' מתקיימים כלל מעולה השבירה ושמיתה ושיסרון לגמרי שנמצך מחמת זה כנ"ל מוכרח לשתף ולחבר בשת חיות ברחמים בכל עת ועיקר שתיקון יסי' ע"י פני משה בחירו שעומד לפניו בפרץ ושבירה ושיסרון לגמרי שמתגבר לפעמים [ומכש"כ בתחרית שימים שתלה] עד שיחליף ויספך ג"ז לתיקונים שיותר נפלחים. עד שיהיו נתתקנים ונשלמים עדי עד לקבל בכל עת ועת יותר ביבוי מלהותו ותורתו יח' ולת יכלמו ויבושו עוד לעולם ח"ו [כי שיסרון ושכלימה בעלמה תתספך לנפלחות שכנים שנ"ל]:

נשמטו מלעיל

מ) **הודעה** ל"ז שבשלמתו שנ"ל בשודעה ב' על תודות שבעת ימים שבתחלות שפשט ושדרש שבדבריו שק' נרחה מבואר שלריך לשמחין ולשתעבד בעבודתה ועשרת שנרות כפי מספר שימים ושזמנים שמייכים לשם: ומחמת שכל בחיה ומדה כלולה מכולם מוכרח גם בפרטיות כל יום ויום לעבר ולקדש ל"ע בכל ששבעה נרות ומדות שנ"ל חבין מרחוק שכמו כן נמשך לכ"ח בכל יום ויום חופף ומקוף לפי בחיתו ומבחר לפי"ז יותר גם בענין שנמחר חז"ל שנ"ל כל לדיק וכו' לכל לדיק וכו' שבע חופות כי על כל כבוד חופה וסוכה [תע"פ שבחמת לין זה רק חלק ושהרש מעט מן שמעט כפי שמקוף שבסוף ימי שבעבוע שת שהגדות שחברון לשתספך לשתמלחות כנ"ל]:

מע) **הודעה** ל"ח מסחבואר מסשלתו שזלת למקיפי שבעת שבעים שנ"ל [בפ"ח] שגם בחחרית וסוף כל שגם ושגם מחגבר יותר שחיברון שמוכרח לשתספכותו לשתמלחות: חבין מרחוק שגם בנ"ז מבחר יותר במה שכתב לענין חלוק [ותחרית שגם] שלת לייקא מסוגל יותר לשבעת שמקיפים שבתור פני לי רחם ורחמת ושמחת חג שסוכות שמוב"פ:

מצ) **הודעה** ל"ט בשלמתו מכל שנ"ל תע"פ שגם שלים סוף שחיברון כנגד שמדריגה שלמעלה מחתו. חבל שנוקבת ושת זוגו של כ"ח חסי'

גם כנגדו בתחורי וחסרון כדעת ותע"פ שמחמת זה נחרבה כתלם על ידה לבד בתור פני סבניה סכ"ל: עוד מרחוק חבין לפי כל כ"ל זה כנגד זה יפי' כפני החסרונות כ"ל חסרון סחם וחיסרון לגמרי: אבר בהתפכותן לתיקונם יהיו בפני המדריגות זעיר מנפין. ועתיקא סמוכ"פ כי דייקא. כבתן הפעלם וחיסרון לגמרי נחעבר ונתלבש ונמצא שפע חלקי שבזיו ותור פני הסביונם ועתיקא שמזכה לעתיד כמוכ"פ אצר החכמה
אבל לעונם וכובד המלחמה שנמצא בהתפכות. זה יפי יעלויין בעוס"ז קודם הפלמת התיקון בחוסר כדעת יותר מבעליכן: ובעיקר החיסרון ספה והסיחה סכ"ל מבאר יותר בפגם. מרים סמוכ"פ שנתקדמה בזה לאהרן [ותדבר מרים וכו'] וגם כל עיקם הלרעת שע"ז לח נגע חלח בה:

מג) **הודעה** מ"ס שגם בכל סכ"ל חבין לויתב ולבאר בדבר בהחוב ותפקחנה עיני בניהם וכו' שמביא על לודות המוח שנאמר אלל עיקן [וגם לויתב חגב לורחת במ שגם בלח זה ים להתפלח בדבר בהחוב הן הלדה כי' כאחד ממנו לדעת וכו' מאחר שנאמת נעטה ונחעט ע"י הלכילה הזאת מבורר בהוב ונאמת סכ"ל] כי מרחוק תפקחנה

ביאור הליקוטים הקצר על התורה עתיקא טמיר וסתים

סי' כ"א לקוטי א'

ע)תות ב'שיקדש את פיו וכו' מלהוציא שקר בפיו: מבואר מדברי מורכ"ת ז"ל בהתפלה שעל התורה זאת: שהיתה כוונת רבינו ז"ל: בקדושת כפה כ"ל [שמוכרח להקבלת בפע חלקי] להשמר גם מאחר דיבורים רעים לדוגמת לבד תפה מדת הלמת והשמירה מעקר: ולקמן מדבר קלת בכוונתו בתפיסתו הזאת וגם אגב תורחת יבואר יותר לפי"ז מה שתפה בעניני הלות שנאמר אלל פה: את הכתוב רלה דבק חמת: הם אותם בחי' שבעת הנרות הם נדקדק בתיקוני הממוה כ"ל [חמת: ירלה: חמונה: עליונת עיניה] רלה נרלה כי גם הם מכוונים למספר הנרות ובמערכת כפולחת הלטה והלטה: ליתין ולשמאל: וז' בחמלע: כי מדת הלמונה [הלוי' בהרין חודנין] מוכרח בה לכפול ולרחק ולדחות מעלמו: למונות כוזבות [שהרי הוא בית "שמאל כנודע] וימין לקרב למונה הלמיתית. וכן במדת הילהת מוכרח שמאל דוחה ימיך ותרחה בהטלחותו כ"ל שבזה לבד קלקלו ועוון שדחקו את הטעה ולא הסחיזו עכ"פ לבדר ולחקן כלי הרלה ותור הפנים שהיתה לז בבלבוות הפגה וזהזן כי ביום לכלה ממנו קודם הטלמת. הזמן ונפקחו עיניהם בריבוי תור הדעת בלחד כ"ל יותר מתיקון הכלים כ"ל נלמר עליהם מות תמות ונלעבר הלידה והבושה והגלוח לגמרי מעלה בירור הלמת והדעת הזה. ולה כי' זוכים להמתין עכ"פ מלטעוה מעת הדעת הזה עד יום הפבויני שמוכרח לקבלת הלור הזה היו נפקחים עיניהם במרלה וחמדה לתוחיות הלורה והדעת לבד שנמלא בהם [ובפע פרטי הבריאה שנבראו בעבורם] ולא כן בלחיזת הביאה והכלימה [וידע] לגמרי כ"ל מוכרח לקיים כדבר שכתוב המוכ"פ עושה עיניו וכו':

מד) **הודעה** מ"ע שגם בדבר שהמורה והמילוף בקדושה המוכ"פ היה' לעתיד מיתרחל על הלומות מאחר יותר בפבחתו לגב תורחת לת שכתוב בבתן עקב לת לחיו כי דייקא בתוקף החיסרון והשתגברות שבעקב והסוף יתפרך הדבר בתכלית הסיפך והיפוכה כ"ל:

ג) בתוס' ג' ובלב כל חכם לב נתתי חכמה מוסיף
בזה רמז' לסברה המדוע סכ"ל [שכולם
גם בלב כנודע] ערש יגיע כמדת לרוח החכמה
שקודם סכ"ל שניתן מלמעלה: כי גם המדות עלמה
נקראים בשם הכמה ומוח: כשבאותו סכ"ל רמיזת
מסכתובים [רמש דברך וכו' וכו'] רמשית חכמה וכו'
היכה לחכם וכו' והפקחנש וכו' ועיין לקמן בד"ה
חמונת סי' וכו':

ד) בתוס' ד' שזה עיקר כח הבחירה: כל זמן וכו'
מבואר בזה לגב תורתן תפיסתו לדוגמת
מכל המבוכות סכ"ל [שלנו נבוכים בשם] לת מבוכת
שידיעה ושבחירה: ועין משר סוף שבוללות לכולם:
כי בלתת לת לבד ממבוכת ושסתרת שידיעה ושחכמה
עמוקה שזלת: כל כח ומציאות שבחירה כי גם
משסתרת שמר שידיעות ושחכמות עמוקות [משר לנו
נבוכים בשם כ"כ] כל מציאות וכח שבחירה כמו"ש:

ד) בתוס' ס לגדר מלאך ואז יתבטל הבחירה בשמבואר
כלן מדבריו שך' שבתיקון שמדות שבשבעת
שנרות סכ"ל זוכים לשמקיפים שעל ידם ביטול שבחירה
משבר ווהר בדש"ק סכ"ל על לודות פירוש רש"י
לתיבת בשעלותך וכו' שכוונתו שתשע שלשבת שלב עולם
תמיד מלילים ומעלמה [בלי בחירה שגשמיות רק ים
לשבר מדש"ק במ"ש גם שזוכה לזה מוכרח עכ"פ
בכל ימי חייו לעלות בזכיות ושעלומות שבחירה
שבשידיעה בעלמה: ועוד ים בלבי לשתריך בזה לשבל
מלשבת שקילור קלרתי:

ו) בתוס' ותו) תכלם שבעת ימים בתחדות שמבל
ושמלילים סכ"ל בשבללים משבר יותר
לפי"ז גם במשפר שבעת ימי שמשתה [ולשיפך ימי
שתבילות] כ"ל וגם בשה שתכוון לפי"ז לשפר שבעה
ימים בקיום מנות סוכה סכ"ל ובשעלתו סכ"ל מדש"ק
ברוח שחכמה שנקרא בשם רוח שקודם עולם עד
למעלה מכל השבעה מדות שחכמה סכ"ל שמלילים
בעלה שבעת קני שמנורה כנ"ל בד"ה ובלב כל חכם
יבו' [וגם בסכ"ל בשבללים שבל בתי' בלולה מכש"ב]
גרלה מבואר בזה שם שעולים בשבעת ימי שסוכות
עד יום שסמיני בזה עיקר יחוד שחופה סכ"ל: בפנים
נגודע [כי כשגדו נקראים גם שבעת ימי שסוכה רק
בשם שבעה מדות שלב כ"ל]:

ז) בתוס' ו' ענין פירושי שפ"ל ושבלן [ומדת השבלנות
הוא שלא חרה אפו וכו'] מהגרלה
מבואר בדבריו שך' [בחושבן החלש מדות שנרות
שבללות כשפעות: ותח"כ לפני משם] שבמקום שילה
שסוף מלחת זשמרתת מלכתשב לפני משם כיון מדת

כי סוף כעין בסבל סחור סמוב״פ [ויש לו סקדמה : מסבל בקדש וסמקיף כנ״ל שבוע מקבל חיות מלחו כנ״ל] ים נכחפלה קלת במי שלא ניחר ופירש [בחות פ׳ סנ״ל] עניו שסבל סחור רק במי שלא זכה עדיין נשפגת סקדם וסמקיף דקדושה ואין לו סקדמות לשבינו שפנימי רק בשבלו סתנועי [לשר ממילא מיבן כי בתכלית שסיפך נחשבים כקדמות כאלא נפשילה לגמרי] ולכאורה יש לפרש ויהי בכוונת כתוב : לחור וקדם וכו׳ על שבל שפנימי שנמלא בשלם שלשה שזכה לסמקיף וסשקדמה שלמחייתו וסרלתי נכזבה בחלוטייתו דעת כחדם כי זה לבד יש לייחל ולחבר נשבל קדם וסמקיף [שנמלא גם לח״כ בכל חדם במוב״פ] חבל חם עוד העמיק בדבה״ק : תרחה לסבוע בשלמת כן הוא גם כוונתו קל׳ : רק ממחת שבב״ז לא ידבר זה שכתיב [לחור וקדם כנ״ל] רק בתחלת סיצירה וסשולדם : ממילא אין צייך לזה בשלדם בשבל ספנימי שלמיתי שנ״ל : כי גם לחר שנולד ונתגדל בחדם : חם לא יפנם ויציב בתיקון סמדות וסכוונות שבפנימיות לשהקדם וסכפוף ולקבל בעלמו בבחי קדם וסמקיף וספנים שלמעלה : יסוי לחור ולא לפנים : כי לא כמו כן נשר ונספך מלחו בבל עת פי׳ בשבל קדם שבדעתו ולבושו יח׳ : ותגד מיוחח שנוי נלרף זה גם . . . עיין במלמר חז״ל כנ״ל בפנים כל לריך ולדיק נכווב וכו׳ [כיוצר בשבלים שכוונתו לבל יסעין] לשר במבול שם פי׳ משם וכו׳ ופי׳ יוסשע וכו׳. כי לפי״ז ממילא מבואר : בהלה שבני פנים ממשם ויהושע [משם לחמה ולבנה [כיוצר שם בדחז״ל] בשן שן בני סמדיגות בדרך בלל מבשני שבניות כנ״ל שבם סמקיף ופנימי ויש לבאר לפי״ז שמה שלא קרא רבינו ז״ל בפירוש לח בשבל פנימי בשם פנים סוף מלך עלית לי׳ מנרמי׳ בלום : לבל ע״י שפוגם ושב [בחיקון סמדות וסכוונות] לפני שהחמה שבחור פני סמקיף בעליון בעלו יחיר בו לח פניו על ביבע ויחין לחותו בזה לסיות לפנים בלי בעלמו : ועל מדרבע נספך חסרונו לתיקון כי בו לבד עיקר בסחבלות על פנים בסיתה בהחלה עמיד ובסיום למעלה בעתיקא שנ״ל :

באות ט) החכמות שיכול מוח האנושי להשיגם ובו׳ זעירא דאנפין כפי כנ״ל בחות סקידם חבין מרמוק שלמפי׳ שבספרא דלניעותא קורא גם לסמדיגה שהחשוגה בשם מנפין ופנים לבל מבנה זאת בשם זעירא דאנפין [וכל חיותו הוא מפנים העליון בעמיד ושחים כנ״ל] :

הידיעה הוא עיקר הנחמה לכחודם כפי סברותם

כורלה בפירוש שבלבון נחמה : שבזה יתנחמו ויסרו מלבם כדאי בל מה שעבר עליהם מחלה ים להחפללה קלה : לית ובמה נהנהם על סחסרון וחורבן בית סדעת בעלמו שבחרב ונחבר מלחנו עד סנם : לבל בפי בברלה ממשבית שעין שלמפי׳ שחסרון סדעת מלער פגם יותר מבשר סחסרונות לבל מחמת שבל סרגבת פעונג ויתרון חור בדעת ובבבוד הוא בשבקנם ומאור לשדם : מחיבן שבשתדם וחחסרון שנחשר ונשחר מלחו תחלה : נספך ונתשווש גם הוא [שחסרון בנ״ל] לבלי נפלחה שחוברחת לקבלת שבבוד ושעונג שבדעת הזה [ועי״ב יתנחמו בקנין שדעת גם על חסרון סדעת בסיו לבם תחלה] וגם ממילא יתיישב לפי״ז בפלילה שים להחפללה לבאורה בבברת שבשחדם [על מה עשה כי׳ בבם לתרן הזאת : שיסי׳ נשחר מבחדם שדעת עד ס׳עזוק החלם שעין קלין] וגם לפי״ז מבואר יותר בפלגתו בעין בחסרון שיוך מבשי״ת בולם חסרים וכן במה שלגד לוחלת בעין שעם שנולה : שעלה מדברינו שק׳ שגם מדת סדין ובמשפע בבדעת שבי״ת נחשב בביכול בחברון וקטנות בנגד מדת רחמיו שבעלם שנולת דעהו יח׳ : כי לפי שנ״ל ובואר לנו שבבל בחה תלית. כי נפנית שעם שנולה : נהעלים ונחדוממים דיוקא מבפלוחם וחסרונם וקטנות מיחס [מחמת מדת דינו יח׳ : לבעות [ע״י שפלוחם דיוקא] לתחלת מהשבתו ודעתו יח׳ בבעונג

ותטניג שטיוקא בלעהיד :

חיים נצחיים בהטלחתו שנ״ל [בד״ה תבלה בבעת ימים] על לוחות בימים בשם בלי שמדות [שמלחים בחכמת שלב] לקבל ולבעה בשם בשבנית שלעתיד בנ״ל : יש לבאר שבתו בן ממדיגה למדיגה : בל אשר גדלו וגבנו יותר בזמנים בגמלים בשם לבנים ושמוברחים לשם עד בימיו בימים בבשם לבנים ממש. ובשבנ״ז טוב לנו נפלחות בעיקר בקדם ושפנים בבעונ״ב : בזה שנקרא בספרא דלניעותא בשם עתיקא : ובזה מס שבדקדק מדמו״ר ז״ל לשחריך בדבר שחיים נלחיים שזיכים ע״י שדעת : לשפ״י שבבל זאת בדבר שבניעות

ושהמלחות שחסרונות שדיבר לח״ב :

עיקר האדם הוא השבל בהטלחתו בנ״ל מדב״ק

שעיקר שבבל שלמיתי נקרא בשם פנים : משאר ממילא גם בנפלחות שבדיוקא שבדיתרון שלדם על בל שבדרגים בהטלת שבבל ים לו ויחרון על בל שבדרגים גם בקלסתר שפנים : ועוד בהטלחתו בנ״ל בנפלחות שבדיוקא בחסרונות שבספרים לשתמלחות [בשאר בילדנו לעיל בד״ה שידיעה סוא עיקר שנחמה] משאר יותר בהטנת שפנים ושמוח בנ״ל : שבלדם שולה בנמיר

שבדיוקא

אוצר החכמה

סברוסם גרוסו סחסרוסות כ״ל נתעלם זסם על כל
סנברלוים סקודסים סלוי : וגם מבאר ויתר בסבאחו
תת סכתוב סכ״ל בפניס : סחור וקדם וכו׳ [בגמר
על ירית סתדם] שסם סיובים על סכליות ובסבאחו
בלות ו׳ : שסבעל ותבחו סם חרי פלני גופת :
אתת19/08/2018
ובביאורו בכ״ז ס״ל סקידושין וכחופס וסכרח כשתרת
סבניס : ובמס במכנס שספרת דלביעותת : נכלל מדרוגות
סכלליים : בשס עתיקא וזעיר מנפין ובבחוות סולדת
סמוחין בעין קנין : לסולדת סתדם : [כי גס שתבס
ביחודה לבעלס נחסבת ג״כ במדרוגת סמקוף כנגד
סבניס בסיע מילדת] (דף ל״ת עמיד ג׳ קודס מחליתו
בחיב בס) :

והצדיק חב׳ שלמטה טמנו : נכווה ונבער ממנה
ולפי״ז נרתס מבואר שתעפ״י שסיימו ע״ז חז״ל
לוי לתותס בוסס וכו׳ : כלימס : וכפי כמבואר כתן
מדברי רבינו ז״ל : שתין שפסק כלל לעולמי עד :
לעניות סלדיקים בדבר סמקיפים מזס לזס : ים להתפלא
מתד : כי תס כן תין שפסק חיו לעולמו עד. גס
לסבושות וסכלימות סיתביים כל לדיק מחבירו בלמעלה
מתחו : ועתס למס זס יקרת בנס שבר ושוע מסכ״ו
סנתמן לשלם שבר ותולס בסמבואר מדס״ק כ״ל בסיף
תות ז׳ : בסכלימס עלמס סיא סולדת סמיתין כי תזז
סומקת וכו׳ וגעבס חלב דעת סחורס וספשגס סיתירס
ובלירוף דברי חז״ל כ״ל בעין מבס ויסובע : ונרתס
מבואר שבסבפעת מבס ליסיבע תת תורתו ושבגתו
בעולס סזס כן מבפיע לו בעולס סעליון תירתו
שבנשתר. ושבמו כן בבאר סניחים וכלדיקים מתז
ועד כנס : בכ״ת ות׳ נבפע ומקבל מסלדיקים שלמעלה
מתחו [כי גס לעתיד כיובר מהייב לגלות שפגולס כמוב״פ]
וגס בדבר שתחדות כ״ל בפניס [ביום שבות וכו׳]
מוכרח לפרש בדבר לבר שבועס שבזכירו חז״ל] בלשון
חוי וכו׳ שתין זס רק קידס שבלמת שתיקין סיסי
ביום שתחדות כ״ל : תבל מתז ושלתס מצוטס שתחדות
לשפ״ת ומכ״ם סרב לשתלמיד : לת יסי׳ שייך עוד
לבר שביועס כלל : ותדרבת כל שבועס ושכלימס יתפיך
לעיבג ותעבוג שסבבס לבד : בקבלתס תותס זס מזס :
וגס מכ״ז בוב נכוב גס לשתון רבינו ז״ל כ״ל :
בפירוש שכתוב תז ימלת וכו׳ שבשחוק ולשבוג וכו׳
ולכתורס גס תס יסי׳ מס לשחוק ולשבוג מכס תבל
ים להתפלת קבת על סמופלגים בשכל ודעת שלעתיד :
סיסיו לכס עסק כלל בשחוק ולשבוג : תבל כפי כל כ״ל
ים להוסיף ונבאר שבקבלת שלדיקים תת שסבבים זס
מזס בשבועס ושכלימס זס מזס : כן גס בתחיות
מדרוגות נפשות ישרתל שתחבים כולס לצדיקים כנגד
שעכו״ס יקבלו מכס שעכו״ס תת פשעיות שבשחס
שמוב״פ ע״י שבועס ושכלימס : תבר יבופו ויכלמו
מבשחוק ולשבוג תבר ישחקו ולשבגו מכס : [כי תחר
זיבועס יעתדפו גס שס בזירוף מעט מן שמעט לנפשות
כעס שגילס : תבל לת מבשחוות ח״ו : וגס ממילת מובן
שלת ישחוו ליבראל בשתבפכות שכלימס לשוגג שכ״ל :
ולתבר מבואר זתת גס מלירוף לשון שבתוב הכ״ל :
תבר לת מזכר ענין שבשחוק ולשבוג רק נעניו שגויס :
תבל בכלימת ישרתל שכ״ל זס מזס לת כלל מ״ו שחוק
ולשבוג זס מזס : ועל תבר עוד ממילת מובן שממדריגס
למדריגס שעיקר סוף שבשחוק ולשבוג סיולת כביכול
מבש״י בעלמו לשכלימס ולישרתל בזס : מבואר תגב
תורתת סיף לשון שבתוב שכ״ל יובב בשמיס ישחק וכו׳
ילשבוג למו : [ועוד ים להתריך בים : תבל שבכרת
לקלר] ועיד שוב שבוב מב״ז לעניו תרי פשני גופת
שבזכיר רבינו ז״ל בתות ו׳ שכ״ל ובמזכר בדבר שבתוב
תחיר וקדם וכו׳ שכ״ל כי לפי כ״ז נרתס מבואר
שממלת שברת גדול לשלדיק שעליון בשפעתו ושתייחדו
לשלדיק בל מעט מתחו : יען תבר זוגתו לת נחשב
גס סוף רק לפלג נוף ולת בבניות שגוף ושכלי
שמוכרח לקבל בס בכל עת שספע שעליונה יותר :
ובביאור שתדוך עוד שתרבתי לבתר שבשלתחו מתמר
שתבס תלו ידעתיו כייתיו מבתר תגב תורתת בשפיעת
לדוגמת לעניו שלדיקים שחשבים בידיעתם כמו יובב
בשמיס: תבר בידיעתם בתמת נגלים בסיובב בשמיס :

בסוף שמתמר קדושת שבעת הנרות וכו׳
בשתשפכות חסרונות לשלמות שכ״ל : ים
לבתר זזס בתיונס נמלתיס תלס שרות : רק בשתסרונות
ושכוקבין רתם ופני שתדס ושבמו כן [בדבר שבתוב
תחור וקדם שכ״ל] לת יכי׳ כל תדס בבניו עדי עד :
לפרות ולרבית בשברת שבניס שמוב״פ רק בשניעותין
לעיקר שתחרון שנברתס בתמור שכ״ל ומכ״ש בקבר
כגשמית לשרותיות שביחוד שבכליות שכ״ל ושמוב״פ
תבר על שבכליות וכידיעות יובב שבתוב שמוב״פ
נחמו נחמו וכו׳ שתנחמו בתלס תעניני בידיעות תבר
ילתו לייקר מטעדר בידיעה שבתלס ביתים עד שיסי׳
תלס בדתי ובדתי כל שתלוחים ושמיחות תבר עברו
עליסס מדור לדור : ועוד ים להתריך קלת בזס
ושבברת לקבר :

והנה תגב תורתת עוד רתס חרתס נפלתות שגס
שבלות ושתתווה בגשמיות (בגמבות מברוחניות
כ״ל) לת נמלתיס ונרגניס רק בתמציות שוקבין שכ״ל :
חתווס לעניס בחוס ברתות [כדברים סיפים. ושכלתיס]
וכן תתוות ושכלת בגניבס בחוס שסמיעס לתזניס :

והתוות ומגלח חום סריח לכחוש׳ : ותחוות מכילה ומחי׳ בחום כעשן לכפס חום כחמיסי לאכר ליחיד כללויות והתוות כחסרון סכ״ל : כי בקדושה לית ומפס לא זכו בכיוס ברוי׳ ביניסס ועוליס מזס סיחוד לכנוה מזיו כפכיוס בעטרות דעתיכס כמוב״פ בחין סיף כלל לעוגג והעטוג סזה : אבל לא לא זכו וכו׳ כמובא בדחז״ל : כי נמלא בזה מפקל נפלא : כי לסיפך ח״ו מחגבר כחסרון והמכחוב בנסיסות ומיזות לחין תכלית כלל ביחוד כס״ס ונוקבא דילי׳ כממוניס על כמות גם בגשמיות : ואחרי לכמתחרטים ופביס בכל לבבס : עד שזוכים גם בזה כעולם לכביר ולידע מכלדיקים כס״ל : ובחלא כימים זרחה לנו פני כחמה כס״ל : כפקדת בעלמו ע״ה כגחמה כס״ל : וכגלגל בעתיקא כס״ל [כחקבעא] וביום כחמלצי כס״ל בבחג כסוכות כמוב״פ ובפרשת כסהלקים ועליות מבה בחופתו כמוב״פ : אבל עד עת קץ בכפיך חלקים גלגל מסיבותיו אשר נפשות ישרחל בקרן דעת כחמוגה לבוחה ולכלימה בין כחומות : ובנפשות ישרחל בעלמה גדלה בוחה וכליות כמלחמות כחתיניס כחתיניס ועל לחת כמה וכמה בחקור כחכמה וכחמונה כס״ל : מוכרחים לחגחו לבוא מחכיס לפיכו : עיד בזכרכם כס״ל

בבסוף כמלמר :

קדושת שבעת הנרות

אורר החכמה

אם חוסף ותביס לח לבך בבחחבוחה בבבעה בחסרונות כס״ל : כחסרון כחלחצי כחחיבות בפס כפס כגדול מכולס [וגם רמוק יותר מכמות כיקוט] ובכטלחה כעלחתו כס״ל כחין מיטוט לחר מיטוט כלא לרבות וכחמלחות יותר טוב כדעת : תביט וחרחה בבכ״ז מבחר יותר בבבלחתו ס״ל לח בכתוב לז ימלא בחיק פיהו ובקטן סובמה במלמר בסזכיר בלות ז בסוף בבוד לומר כבוד כמוב״פ [למירס כוף בפס] ובביחורו מבכתוב כס״ל : [נחמו וכו׳] יחמר ל׳ : כחמירס בחבחי כוף כחיקון בבבעה כגרות : [כי זה לבד כוף כעיקר שיחגלס כדעת במלמר כפס כס״ל] ועוד לגד לורחת רחס חרחס בבבל כעלחותיו כס״ל : מבחר יותר כדרכו כק׳ : כל עניו בכתוב בבטלותך וכו׳ בחבית ע״ז : לחבר מבואר מפירוש רש״י [ושיש מדחז״ל] בפני כמבוחס כוף כגר כלמניו ולכלוחס לף ידוקדק בזה לפין בכתוב כי לפי״ז כי׳ לריך לכתוב ויהיו בבת כבנות : לחבל כפי לחבר חבין מרחוק בבל כס״ל בחור פני מגרחת וכמות בבתדגיגת בפפע בעליונה תתלחד להכלית בחסדין בחבר בלמלצי כס״ל בבבעת בגרות כס״ל יום לכוסיף ובלבר בבדוב בלחדות גם כוף נקרא עד בחו פני בחוחס : ובלמת נמלא ועומד גם בגר זה בלמלצות בלר בגרות וכמדות בבלב : לכיות כולס ביחד מלירים ומבכיס לל מול פני כמוחס [בביוס בבחיני כס״ל] בלמעלה מבס כס״ל :

ה ש מ ט ה.

בבעיף ב׳ הוכח לחבם וכו׳ מוח הנאמר אצל אודנין כייגו בבחבם בבו חבמה ומיח מקבל דבר בחוכחה בבפס נאמר בחע וכו׳ כי בבכתוב בחע בעלמו לייגו קירח בבס חבמים רק להמדבר לוחה : פני המנורה היינו שפע אלקי בבוח בסוד פנים כס״ל :

בבוף בעיף ג׳ כי צריך המקבל הזה להיות חבם וכו׳ בייגו לקדם ולעבר מלניות וגשמיות בפפ וכחיפס ובעיניס וכחזיגס לבויות גם מזס בעלמו בחי׳ חבס ומז ועלו מחהו בבעת בעניים בחלה לפי בל בביח בבפע בחלקי :

בבעיף ו׳ עניו וכו׳ מרמז בכ״ז בבוד בבבחיס בל מרע״ס בבבמיך בס בבתוב בחעלמס מבואר בחבפגה בפגמה בבבוד מבה [בגלגל בביחו בכ״ל בוגו לומר בבוד כמוב״פ פגיה ממילא בסיד בבעת בגרות בלפי בל זה מבואר ויתר גם בוד בבתוב ומביה ירוק וכו׳ בגזכר בעניין בבדיגת גזה

כדי שלא להוציא הנייר חלק נכתוב איזה שיחות מענין צעקת העי׳ קלין להולדת המוחין :

ר״א ז״ל ספר שפ״א הי׳ אביו ר׳ נחמן מטולטשין ז״ל מיגע א״ע בעשיית הסוכה של מוהרנ״ת ז״ל בערב סוכות. ובלילה אמר למוהרנ״ת ז״ל אם מיגעין א״ע כל היום בעשיית הסוכה אז טועמין טעם אחר בהסיכה אמר לו מהרנ״ת ז״ל זה לא בחנת ולא נסית עדיין לצעוק כל היום לפני השי״ת רבש״ע הטעימנו טעם סוכה, איזה טעם שטועמין אח״כ בהסוכה :

ועוד ספר ר״א ז״ל איך שאביו ר״נ ז״ל עמד תחת החלון בעת הולדת בתו ז״ל שהיתה יושבת על המשבר והיתה צועקת ה״ע קלין של חבלי לידה, ואמר בזה״ל אזוי האבן ערליכע יודען גשרינען פריש־אין ניזונד ;

וכן ספר שמורנו מהרנ״ת הק׳ ז״ל אמר שמה שזכה לידע מרבינו ז״ל יותר משאר תלמידי רבינו ז״ל הי׳ רק מהלילי שבתות שבחורף [שהתנוצצות הקדושה והיראה שוזי׳ על פני רבינו ז״ל בלילי שבתות הי׳ אין לישער כלל כמובא בחיי״ם ומי שהי׳ אצלו אז הי׳ נופל יראה ובושה ג׳ מאד על פניו עד שרבינו ז״ל הי׳ מיברח אז להיות בסוה על פניו והי׳ אוכר אז תורה ביראה גדולה) וכל התלמידים ז״ל אעפ״י שהי׳ להם התניצצות וכו׳ כנ״ל אעפ״כ היו הולכים אח״כ לישן ומוהרנ״ת ז״ל מחכת בועדות לבו לא הי׳ יכול לישן והי׳ יוצא הוץ להעיר ברכלב החת הדר אצל הנהר ביק, והי׳ צועק כל הלילה (בניגון המעורר הלב) רבש״ע אין ברכלב ברענט א פייער פייער אריין דאס פייער מיר אין הארץ אריין ובבוקר השכם דהפלל בהתעוררות גדולה ובפרט נשמת הי׳ אומר בניגון דמעורר הלב כאד הידוע לאנשי״ש, ומזה הי׳ מוליד המוחין שלו, וזכה למה שזכה, אשרי לו :

חותם בתוך חותם סי׳ כ״ב

מפתח ג׳ היא מה שנראה מבואר ביותר כו׳ בענין הגיף [שנידון לסודיבו וכו׳] על נפשו ורוחו החיובי בכח שמדמה ושכל שנגלה לסיוע גם כח נחשבים לגיף כנגד עצם שנשמה בשכלה וחכמתה שנתחדש מעשה בעצמו [וכן מובן מדבריו כאן גם בשאר מקומות כיצו בחיו״מ במעשה של ר׳ יצחק חייזיק]

מפתח בד׳ בא מה שנראה כוונתו כאן מיהרון

סחבם [בשמדיגה שעליונה יותר] לשעם שלמעשה מלחתו. בגם נפשו ושכלי בנגלה תחשב ותסי׳ לנשמה ושכל שנשאר בחכמה שלמעשה מלחתו:

מפתח בג׳ היא מה שמבואר לנו ממה שכתוב בעזות דקדושה סוא הקול דקדושה שכן זה לעיתים זה גם בעזות דס״ח סוא קול דס״ח [ע״פ אוצר החכמה] בכללים שנ״ל בפקדמה עי״ש:

מפתח בד׳ כוא מה שלפי״ז עוד נבוא לדבר. בשמביאר מדבריו שכ׳ שמכרועים דס״ח וכמה בכללים וכו׳ תסי׳ [גם בפרטיות כ״ח] עזות כנפש של הבשר וסניף [וסיא קול נוותם שנ״ל] וגבין ונשכיל בזה לעיתים זה תחנשר ותלך קול בעזו ושבעזות דקדושה מכרועים [תבן ישראל] ושמביא שלמיה שמלוי בו שלתת שבעשה רועים כמיב״פ: ובמחתת זה בעלמו יש ביכולת לשחנשר על הרועים דס״ח בעזות [בקול] כזה ולקבל עי״ז בעלמו בקדושה שלחותיהם כמוב״פ:

מפתח כ׳ כוא מה שלפי״ז חרגים יותר בעומק וטועם דברי שכ׳ שמבואר מכם לענין הקול שנ״ל בסוא סיולה בכלליות מסחכם ושמביא שבכל דור בסוא שנחבא בנשמה לתלמידיו בלמעשה שלחתו [שלפי״ז ממילא מבואר שלחתו בעלמו נמשך גם בפרטיות קול עיז שנשמה שבכ״ח מסיוחם כולם נהשבים לגיף בכלל כמוב״פ] ושזה לעומת זה נמלא קול כבית שב״ח לעוחין בכללי שב שב מזוני ומיי דניפא [ובלשר תבין מרחוק בשמובא לקמן בשמפחח בחפם בזה לשון שחיקומים של ספונג בקול שחפלה לעיוחין וכו׳] עיין לקמן בשפחח כי לפי שנ״ל ויבואר לנו שמלחמת שני סקולות שלנה סוא סוא מענין מלחמת שני מיני שעזות שנ״ל שלוחמים זה בנגד זה וקול שבשר שמסייע לגדו מעכב ומונע סוא מלשמוע קול שעזות דקדושה שבנגדו:

מפתח ו׳ סוא שעולה מדברי מבשי״ת ז״ל על סחורה בזאת [בקשרי משלח למודיו שקי שע״פ שכללים שנ״ל בפקדמה] בשפעת שנשמע ושנשחר ושחכמה עלאה שמוב״פ גם זה שפעת שבעת שנשמה שנשחרה בחכמותיה שעליונות שמוב״פ. דלפי לא תיומה שכי מאי גילעיה דשבתי מסאי ולמה יקנ יוחר לבוא בעזן שעלאה שמשנשמע ושנשחר עד שיסי׳ שייך לייתן [בלשנית] חדוות מציונו שבה לבוא להסבג עי״ז שפעת הנשמה שנ״ל. אבל בחתת עיקר כוונתו בשעלה סזאת שנ״ל שסוא קול שנשמע ונשמע [שהם נגלה ונשחר] שם הורה וחפלה בלפי״ז מבואר שיש ביכולת שלחם להיות נגלה ע״י שחפלה בשדיגה שנשמע ושנשחר. גם בעת שנשחרה שסיא נשחרה עדיין ממוחו ודעתו [מאחר שגם עלה שחפלה סוא בעלה שדיגה שנשחר זאת] ומה שע״י [קול] בעזות דקדושה שנמשך על שלחם מכחורה ושחפילה בעיסק שהם כפי שדרגתו [שהם נעשה ונשמע] בשמע ונחגלה במוחו ודעתו גם בשיחגלות שפעת שנשמה זה בעלמו שפעת שנשמע ממש ושכוונתו לנעשה ונגלה ושורה] שמוב״פ בכ״ל על שם בו מיד בחי׳ נשמע ונשחר וחפלה שבשדיגה שעליונה מזה וכן ע״י שקשר כזה בעלמו יעלה שדרגת לדרגת כמוב״פ. כי מיד שח״כ לזיך לעסוק בשחורה [ושסבנה שחלשה שידלה שליון] ובשחפלה וכו׳ [כ״ז שעליתי שדברי מיבשי״ת ז״ל שב״פ כ״כ ס״ד תבלית שמכון שדבריו שע״פ שאין זה לשונו שק׳] גם עיין לקמן שבאריתי שדבריו שק׳ על לוחות שמאמר חז״ל שמבקש וכו׳ בעיקר כוונתו בענין שחפלה סוא לשחפלל ולבקש על מזוני וחיי דנשמתא שבשעטנוי שסגופים לקבל מאחר שע״י גם סוא שחעלה שח״כ בשפעות שעליונות יותר. כי בכ״ז מבואר יותר גם ביאור מוכרי״ת ז״ל שכ״ל וגם שלע״ל שלפי זה יבואר לנו יותר מה שנתבעל וכללו שלחם גם ע״י עלם שחפלה בלור שמדיגה סיותר עליונה שנחשבה בבחינת אין סוף כנגדו כי זה סוא ענין שמובא בשי״ת בשכוסף שלחם [ובעיקר סוא שכיסופים בה שע״י שחפלה] לבניע לאיזה שדיגה נמשך מאחר מיד על שלחם שסתעלות שלור בשפ

אוצר התכמה

זע״י הסמרס סזמח בעצמס זוכס מח״כ סמדס לסנוע לסמדריגס סזמח:

מפתח זיין סוף מס בגרמס מסבחוות ספרטיות לסבלנות בעזין סעצמס וסנוף סכ״ל סמוב״פ גס כוזעת סחכס מחכמתו וסמנחו לסעס שלמעס מלתו הוא כעין סילעת סכעמס לסנוף בפרטיות מסבניתיס: נסיפך מסבחוותם זס לזס נזתיד וגבין שבוזעת וסמפעת סחכס לחנמילו את סנעמע מסמגותיו סיא פ״י סקול סכעמע לכס מלתו כן מיתס ויוע גס נסנוף מעצמתו בפרטיות בעין סקול סזס [נמי שמזכך כמוב״פ] גס לפי״ז ציך נבים את לנוכו בדבר הכלה דביקותם וקירוב הניף לסנעמע בתופן סיסי׳ שלב ציתע מקול סבנותיס שבוע בסכלה קירובי לסנעמע בפרטיות ובללעות ע״י סעמוס כדי לשמוע בקול עזיחס כמוב״פ [כי לסיפך ברימוקו לא יסי׳ כלל בשמי׳ בשר] ולפרס ג״כ לפי״ז שסייעו סך כנ״ל כי בחמלעות קול סעוז ועזיות [סנעמע] דקדוסס שנעמע מלחס לסנוף לשבילת עזותו נעמע מח״כ לסנוף ע״ז בעלמו גס מסבנותיס כנ״ל. ועיין תענית יותר בב״ז כפי דברי מיסרנ״ת ז״ל שסבחי בחפחת סקידס כנ״ל שגס קול סחפלת סמוב״פ סוף סעיקר בכללות קולית סעזיות שנעמע לכ״א שעיסק בזס. וסוף סוזעת בכל פעס מסעלס לסחנלית קול ציז שבסבניות תורתס כנרמז לעיל [כפי סמתעוררות ללחפת בבלימוד ומעצס מלית כתורס בפרטיות שמקדימים לזס כאשר נרמז ע״ז לקמן] עיין עוד מחפחת חית בפעמעות סי׳ ט׳:

מפתח ח׳ מס ביבאר לנו מעעמד שבנת כנעמע בחדריגת כנעמע [כפירוש מברנ״ת ז״ל] כנ״ל שכמו כן תעמוד כנגד זס שבכל שנלס [וכחנמס תחלס] בשמוות כניף בחדריגת כנעמע. ולפי כ״ז עוד תרגים יותר ניעס דברינו שק׳ בעלת שבמוס שמייען לסנוף לשבר דקדק ופידע בנשוני שק׳ מלוות מעבוות כי ציד שעס לת לזניך ע״ז לשמוע נפלאות בפרטיות פירוש שכתיב נעשס [בחלס מלוות מעשוה] ונכמע מח״כ בקול תורתו ושמנתו בשוע כוע קול עוז ועזיתו שמוב״פ כנ״ל. וכן נבין לפי כל שנ״ל בעין שכתוב כן יתן בקולו קול עוז שמציע על מודות קול שעזות שנ״ל כי גס לפי פשוטו סובב על שנגת וקבלת קול תורתו ית׳ [בסיע שנספע ויורד מעילה לתחת ע״י כל שחדריגות כאשר נרמז ע״ז לקמן בשמוב״פ] ובפרטיות פירוש שכתוב עוסי דברו לשמוע בקול דברו [שמוע בסיף שמאמר]:

מפתח מ׳ סוף בדבר שכרת סילידס לעשתר תורתו ועל׳ ית׳ [כשרוצים לשבוגו ולמולתו עד שיתשפך לבחי׳ שנגלה כמוב״פ] שלכתורס למס יסי׳ זס לילידס וחעמ [עד שמגיע שעוס ע״ז כמובן מעיין דוד ויסרחל שמיב״פ] מאחר שסוף בשכרת ובריזתו בעלמו ית׳ אבל שמבוחר מלטון שכתוב ושמאמר חז״ל [אשר שניא לעיני שזר] שסילידס ניקראס בשס מכסול [כלשון שכתוב נפני עוור וכו׳ שרוצה לילך בדרך שיבר ולא לשכבל ח״ו] וזס מורס ומודיעו לנו שבאמת לא יסי׳ כלל רלוני ית׳ שיהא בס טל שמדס מלד עלמו לפילוו כחיב שבערס. כי אך בתקוס [שסוגג חן] שמוס ושכברת לבד ביבוא ויגיע טל שזדס מלמעלס ע״פ דבורו בעלמו וכו׳ כי מיד כשנוגע בזס שמדס מלד עלמו ותאוותו ולא מסיבת שכברת לבד: יחבד זאת לחעת ויון ממס ח״ו עד שנחעבס ע״ז לעיין דוד ויסרחל שמוב״פ. ויוד מרס נגמר דבריו בזס נפסיק בחמלע סעיון וכבוא בחחלת עד:

מפתח יוד סוף מס שגס בפירוש מוסרינ״ת ז״ל סכ״ל עיד יבואר שבשברת סילידס סכ״ל ושמוב״פ יבאר יותר בנפילת וילידת שבשמס שכחב בחחלס: ושאס חסי׳ פעלי בעזן עלאס ועוגג שבשמס ושעשס שגבוס יותר חסי׳ כשגד זס כל סילידס לעשס ועזן חחאס שבעינג ותעוגי שגוף אבר חבד בו כשמס בחוגס ושברת על כרחס. וגס יותר יבאר לנו בב״ז בלשונו שק׳ שבזכרנו לעיל על לוחות שגוף שעז ושחזק וכו׳ שכל חלוות שגוף שמיגס מוכרחים וסיו בבחי׳ שעזות דס״ע סוף חכלית שיפך מסעזות דקדוסס שסעיקר עליית עזן חעוגי שבגת ותורת שבשמס סכ״ל כי מעילת מובן מב״ז בעין שמובע בס״ע. שאעפ״י שבחוך שסבחרס נמלאים פעוגים יקרים יותר מחורתו ומלקוחו ית׳ אבל מחמת שאעפ״כ סס נסחרים סס בשמס וכמס מיני חיפוייס וכיסוייס שמכסים וחופים עליסס קבס ובבד יותר למוגלס וכן מבואר ממילא בעעין ילידת שגוף ושסחרת שלמתו מעזות חעוגי שבשמס בחורתס ושבגתס לרוב ועוגס שחופס ושמכסס שעלי׳ זס לעומת זס בעזות מדותיו ותאוותיו סרעות [ותעוגי שחיגס מוכרחים] כ״ל ושמוב״פ שאעפ״י שכל שזוכס ומתגבר בעזות גופי כמאמר שמשנס סיי עז כנמר בתמורס ותבפיוות תאוותו ולבונו בעלמו לרעון מביו שבשמים ית׳ [כי בחכלית שסיפך סוף מחביים וממעט בתאוותו ותעוגיו לבל יסחפק מבס רק בחכלית שמיעוט ושסברנו שפ״פ לבונו בעלמו ית׳] יזבס לייקף מחעוגי גופו ובברו למזוח ולחחעלית בחעוגי נשמתו שבשחדריגס סיתרס מחורתו ומלקוחו ית׳ [כי לייקף מבברי מחזס

חלקו כמוב"פ] אבל מעשה וכובד הדבר אין ביכולת לזכות לזה רק בהתקשרות למשה משיח בעלמו [וכפי שהעלוהו קודם שבריאת שמדריגתו בלעתיל המובא לקמן וסמוב"פ] כי כל הנפשות שזולתו שעומדות במדריגת הבריאה [שבשעת ימי הרעוים כמוב"פ] אין לדיק בהרן וכו' גם דוד בירידתו לעפר"י שנתעלה לח"ב יותר כמוב"פ אבל מחמת שבב"ז פגם קלת בידוע ולא יזדכך בזה כראוי לה נמלט גם שוא מעונם מדת הדין שמחנבר שם כאשר נבאר לקמן מסמוב"פ גם לפי כ"ל מבואר לנו בדבריו שק' תודות שלריך לשבר את העזות של הגוף בקול בעזות של הנחש: שהפליג לשבית נופו של אדם: על כי בחמת יסי' עשה הגוף וסכרחיותיו בשחי' בעזות כ"ל:

מפתח י"ח שוא מה שגם לפי כ"ל יבואר לנו שהאב וסבן סמוב"פ לעניו הנשמע ושנעשה שם שם בעין הרחם והחלמיד כ"ל [שבמדריגת הנשמה וסגוף] וכן מובן ומבואר ממש שנכנס מעניו פני משה מיסופ לעניו בנעשה ושנשמע שבחי' שאב וסבן כמוב"פ כי לעפ"י שבפרטיות נמלא בב"ח מסרב והחלמיד. בכי הבינות של הנעשה ושנשמע אבל בדרך כלל נחשבים שני הבחינות יחדיו ונ"ל שנמלא בסרב למדריגת שאב ושנשמע לבד וכן בנגד זה בהחלמוד בשני בחינותיו כאלה נחשב בנעשה במדריגת סבן לבד גם ממילא מובן שבמו כן יבי' בפרטי פרטיות הנשמה וסגוף שבב"ח [כ"ל] ויתבאר לך יותר לפי"ז מה שרמזנו לעיל בפתח על הודות הירידה ושעליה גם הם בנגד ג' שבחי' של הנעשה ושנשמע שבחי' הנשמה וסגוף בפרטיות [ושבחי' הנשמה וסגוף בכללות שהם שרב והחלמיד כ"ל וכל מה שנחשב גוף בהכח לנשמה להחלמידים אין זה רק מחמת שגם המדריגת נעשה של נחשב לנשמע במדריגות תלמידיו שלמטה מאתו] לעפ"י שגם בהנשמה בעלמה נמלא בחי' שנפילה ושעליה וכן בסגוף: אבל בדרך כלל נחשב סגוף לבד במדריגת הירידה בנגדה. ואם תתגבר בו ח"ו הרע שנלחז מאד בשחי' הירידה כ"ל נמנעה גם היא מלהתעלות ולהחדש בעליתה שחדשה כ"ל מחמת זה בעלמו שתחירת מלגשה ולהתקרב אליו כלל ובחמת אין ביכולת כלל להתעלות גם כבר רמזתי מה שרשה מדבריו שק' בעין הגוף [שלריך לסודיעו] שזה עין הגשם והרוח שנלטרפים בכל מדריגה לנשמת שאדם כי הגשם שבמדריגה עליונה הוא בכללות הגשם רוח ונשמה שבמדריגה התחתונה בידוע ואין הוא כלל להמדריגות שאלה כי בפי העבודה והתערוכת הגוף וסכרחיותיו בשחי' בעזות שהוא בשרשו ומהותו ולא יסי' רק במדריגת שחי' וסבן לחוד] מכ"ז תבין מרחוק שבעולם לחדותו יח' בעלמו ולא מאתו קול דברי שבעשה כל מעיה ומעיה ובשפיבותיה בתחה ותכלית שלחדות לבד. ורק מפני משה בגם הוא כמאמר שחי' ושמתחלק יחשב כנגדויתי' [ומכ"ש למדריגות שאר נפשות ישראל שלחרי] נתחלק כאור לשחי שהמדריגות כ"ל. עד שהיה זו שמעתי:

מפתח י"ג הוא מה שלפי כל כ"ל יבואר לך שכמו יותר מה שנאתי לעיל במפתח שבקולקול שעבירות יתגבר קול שברת עזות שלבירות וסגוף בחלוותיו שב שב שעי"ז עוברים יותר ח"ו כן זה לעומת זה מעיה גורלת מעיה כי עיקר שחיקון שבמשה שמעות הוא שיתעורר על ידי קול שעשה של הנשמה שבפרטיות וכללות מדריגת לדרגת לדפיק ולעורר ולעוות ולזרז לה שאדם על המעיה בקול דודי אבר מיחוד שהמדריגות זה בזה עד קול דברו בעלמו ית' שאר בעזות ותקיפת מלכותו ומלכותו דקדושה קדשנו במלוותיו ולוונו ע"ז כי זה בעלמו עשיית מלוותו ותורתו ית' שמוב"פ מה שידבר אלינו ע"י בחי' משה שבכל דור [ובשחות ושמלעות דבריו שבובים לכל מעיה בשמרת למשמרת] כמובן לקמן במפתח ומרחוק תבין לפי"ז גם מה שחפש לדוגמא עניו שבחוב וידבר וכו' אבל עיקר שהתעוררות הוא עד הקול דקדושה ממש שנשמע בעשיית לוזה מעיה ומה שחפש לדוגמא קול הקהל מעבירות שבמעשה שלדקה יש לבאר בעניו זה ע"פ מה שגילה למוהרנ"ת ז"ל שעיקר שמעיה הנקרא בשם מעשה הוא שלדקה. גם ממילא מובן שבמו שבשם שלדקה [מחלקי שגשם שבו] יעשה בקול עזות דקדושה כ"ל וכי' מעשה שלדקה שלוש שחושה

אח"ת 19/08/2018

כ"ל כן גם לסיפך חי"ו:

מפתח י"ד סוף מס' שיש להסתפק בדבר סמ"ח"ל סמיב"פ על תורות מברכה תביו ע"ס שמחליף את הטופסים של כל הדברים בשיעבוד מלכיות ורק טופס העזות נשאר בגיסנס כי לכאורה רחוק מאד לענין הזה מסכלכה המקופלת בדרך כלי עבירות ע"ז וג"ע וש"ד גרועים הם יותר מכולם [לסיות ביסרג ואל יעבור] וכמבואר גם מהלות ותשובת שמלמר הזה בעלמו שבוודאי בכחובת שהדם בחמרי לע"ז ממש חי' אין גרוע מזה. ואפי' מאן דקן ופגם בהעזות ולא בחמרי למה זה יגע מן הכלל. שבעיגם זולתו ויפי' מוכרח לסבול עיגם בגיסנס שגרוע יותר מכולם. ולייסב את הפליאה הזאת נקדים בהחלת ונשים את לביבו למה שגם בלא זה על כרחך דבריהם לומרים דרבוני ובידוע שעיקר שכוונם בענין השיעבוד מלכיות והדברים העליונים בעליהם מלמעלה שהם הקטרוגים והדינים הקשים מהש"י ולדיקיו בעלמה ובמחמת זה בעלמו נחנפים הם בעונשי הגיסנס שהם העיקרים יותר בשעבוד שמר והקשה הזה [ועיין בענין זה גם במ"ר בראשית פ' מ"ד פירשו מ"ש ויודעין בקתים לומר לו במה עהם רואה סיאנו בניך ולו' לומר במה תבדר בגיסנס או במלכיות וכו'] כי אם לא תבאר ותפרש בדרך הזה תקשי לך על תורות שמר הסיורים והעונשים שמלחים בעונ"ש וגם בעונ"ב בלשר הוא פני יכובע הסמיב"פ כי מי חבוד קיב"ס דעביד דינא בלא דינא ובוודאי אין יסורים בלא עון כידוע. אבל בחמת מבואר יותר כל כ"ל ע"פ הסמיב"פ. וגם בשאר ספרי חמת שגלות המלכיות סחיל מיד בתחלת הבריאה. לך עיקר התשובה סיתה לח"ב גלות מלרים בהחבב מימי הברית בין הבתרים. וכל מיני יסורים ועונשים הכללים והנכנסים תחת הטוג הזה כ"ל. ועוד נבא מכ"ז למה שמבואר מדש"ק [כפי שהמעתי מהם בע"פ] עלה הלשון בילה מפיו שק' בשפני יכובע והדומים אליו לא נמלה שום חטא ועון כלל. כי לכאורה לפי"ז יש להסתפק מאד למה בחמת יגיע לו לסבול עונש לער הבופה [ובי"ס] בחטוע חור פניו על פני הלבנה לית לה וכו'. אבל כפי שמבואר מדבריו שק' בחות כי על תורות הגוף סעז וחזק בהתחוות [במהה כל הבריות] וממה שלע"ז יתעלם בשר הגוף כעלה בחלות החורה שבגלה לשמוע ולקבל ולהתבונן עי"ז בעיקר מדת קול בעזות דקדושה בהמדריגות הנשמע ושגשחר [כמבואר כ"ז מדבריו שק' וע"פ שמפתחות כ"ל] יצא לנו בדרך כלל בע"ז לבד עמדו רגלי בחותיו לקבלת החורה בשר סיני [וכמובא מזה בדחז"ל] לזכך עזות ירידת הגוף ותלוותו כ"ל עד שיתפרך ויתאחד בחכלית הטעוב והבושת פנים שבגנדו יח' ובזה לבד נחלק פני משה מפני יהושע [חסר כאן ונלבד בעת הסתקם] וכמו שבקדושה נכנסים כל הסדריגות תחת שני סוגי הסדריגות של משה ויהושע שכ"ל כי חכלית הגדול והטלוון כ"ל יתעלה בבושת פנים שק' שמשה"י לעונג ועדן הטילאה לגמרי שבמדריגת הנשמע כמובא ותלמידו שלין זוכה כ"כ להתגבר בתורתו ותפלתו שהסרי בחכלית הבושת שכ"ל לא יעמוד כנגדו רק במדריגת הטדן תחלה שבמדריגת הטעשה כנ"ל. כן גם לסיפך ח"ו במכשול העונות והחטאים כנ"ל יש מי שמועט בעזות תלוותו בעלמה שהוא בחכלית מדריגה שהחחונה לחטפ"ו שגם בזה מחולק כ"ה מחבירו. אבל בדרך כלל נחסבים כולם למדריגה שהחחונה שהכוונה בש"ת זלע"ז וחכלית הסיפך ממדריגת משה כנ"ל. עד שיסובב עליהם מאמר שהמה עז פנים לגיסנס (ובלשר הגאר בזה לקמן במפתח) מחמת שבאמת לא נשתנה מדת העזות רק בעונש גיסנס בעלמו כנ"ל. ויש מי שהוא מהגדר כנגד עזות תלוותו בעלמה עד שגם כל חטאיו שבכתוב בהם זה רק מלד שהוגג לו מחלונקת עלמו וספיקותיו כ"ל והוא והוא מדריגת שבישים שאר לוהם יורדים לגיסנס כי כבר נחלף כל הטופסים של כל הדברים לשר עבדו עליהם בשעביד שמלכיות לבד כמוב"פ ולחפי"כ לוהם נחטלים במדריגת הטדן עלמה כמשה בעלמו כנ"ל:

מפתח ט"ו סוף מס' שבכל כ"ל תבין מדחוק על תורות שגוף שהם בו עזות מבחי' שכלבים עזי נפש וכו' שמוב"פ שיחטא ויעוש בעזות תלוותו ממש כ"ל נשמה שוף בעלמו ע"י כל חטא ועון בפני שכלב שמזכר במאמר שמשה שמובא ע"ז בפנים לשולית בב"פ יותר קול שבדרש ושעזות דשמ"ש שב וכו' שב וכו' מזוכי ותיי דנופף עד שמחבב ומחטנם ויורד עי"ז בעומק בשאול ושגיסנס כ"ל [שמעתי מאבי ז"ל בשם מוכרנ"ת ז"ל שדיבר פ"ה מענין הזה של השבר ושעוכ ואמר שאחר כל מה שמבוא מזה (בדבריו שק' ובשאר ספרי חמת) אין שום תופן ויכולה כלל לבניע ולשביה בתוכיו ולעשיו לת ליורי מסותיהם ואיכותיהם] גם מבואר ונראה מדבריו שק' שלער שבושם גדול מאד יותר מעונש גיהנם שהכוונה היא על לער שבושם שמחבייבים בעונשי שגיסנס בעלמו ושאם גם במיעוט שכר בעדן יחביים ויכוה כל לדיק מחופתו חביבי (שהחשב כנגדו בפני שחמה. ויתרון פני משה על שכפלו הז"ל יסובב המוב"פ] בלער גדול ועליה עד שכפלו הז"ל

ואמרו

ותמרו לזו לחותם בומס לזו וכו' נלמוד מזס לנפי מלפים ק"ו לכעומד מ"ו בפני כללב שבעזות כגוף בעון ממס כנ"ל ובקול שסברס שבו בסמבללים ומסמיחים ומורידים לוחו בעוכבי גיסגס סקסים וסמריס שלז לין לשער כלל עוגס שבומס כזאת בלער ומרירות גדול ועלום שעולס בכפני כפלים יותר מלער מלכלודים שבעלס שעוכבים של כגיסגס כנ"ל. כי בזס שדיבר לז מעגין יסורי כעוס"ז שבעיקר הוא לער שבומס שבסס גרסס מבואר שסבב בכ"ז לפרס ולסביא רחיס לשער שבומס שלעתיד [שדיבר בזס בתחלס ותח"כ] שגס בזס תוגדל לכ"ף לער שבומס שבמדיגת כחטאים [יסורים ועוגשים כנ"ל יותר מלשער שבעלס סיסורים:

מפתח ט"ז הוא מס שמבואר על לודות שני שמדות עזות ובומס כנ"ל שגמלגים בסס לטוב ולרע ח"ו ובזס ובזס יעלו ויסלמו בספנים של כ"ף כי ממס שבעזות דשע"ף הוא בספנים ממילא מבואר שכמו כן זגע"ז גס מדת העזות דקדומס הוא בספנים וכן ממס שבקדומס חסף מדת שבומס בספנים ממילא מבואר שכמו כן בשסע"ף למי שיש לו בומס [במקום שמוכרח לעזות] הוא ג"כ בספנים של כ"ף גס ממס שמבואר מדבריו סק' שבקדומס חסי' מדת שבומס לסגוף וסבן וסחלמיד כנגד נשמתו ולגביו וכבו. וכן מדרגת לדרגת עד בומס פני מסס מלגיבו שבשמיס בעלמו יח' ממילא מבואר שמדת העזות מלכותא קדישא תשחלשל ג"כ מדרגת לדרגת לכ"ף כנגד סקטן מלחו ושלא קס עוד ביסרחל כחוקף העוז ועזות פני מסס [כלשער נבלר וגרמז לקמן] לעפ"י שעוד מחביים גס בזס לפני שש"י כנ"ל וכן ממס שבשחגת מלמרו סק' מעגין סג"ע וכגיסגס שגמלגים גס בעוס"ז מבואר ומרמז יותר בהעלומות דבריו סק' שדיבר לח"כ של מודות שמשגס עז פנים לגיסגס ובומס פנים לג"ע. שממילא מבואר שכמו שבעשס ונשמע מעולס לעולס [ונדוגמת הפס מעולס המעשס שזס להעולס וכו'] גרסוס ט"ז בעדן שעלמה ותחת. כן זלע"ז יסי' גס שעוגס ח"ו גגיסגס שעגיון ושתחתון בשעוס"ז כנ"ל. ומשלר ביאורי דבריו סק' מזס על לשר רמזתי לעיל חצין מרחוק שכל שכלר ושעוגס לשר בשס יסי' מדס כנגד מדס כי כל לשר יתביים כנגד נשמתו ולקוחו יח' ויבעל עזוז גופו שבחלוותיו ולגיסיתיו לספך לוחס לרל"ו ועזוזו יח' בעלמו כנ"ל יחל פרי מעלליו ויתענג כמו כן בעזות מלכותו יתי שבעדן שעלמה ופני סחמס כנ"ל וכל לשר בחלות שסיפך ח"ו יסלק לת בבומס ויגביר על עלמו לת עזוז פניו שבכלביות ובשמיות גופו לבריחת סמחלים שבו עד שיוליחו מלחו גס ט"ז בעלמו קול בשברס ובעזות בגז"ח כנ"ל [כי בעבירה גורדת עבירה] ירד ט"ז לסגיבנס ובור החתיות סמוב"פ עד שיגיע לו לער שבובס רבי רבבות פעמים ממס שסיס סובב בעלמו בעולס בזס. ולולס גס שבוגיגים לע"פ שגס חעלו ועוו בעגס שעוגות שע"י עזוז שחלות לבריחת שמחלים כנ"ל. לבל מחמת בגס בחלים שסיפך לח זכו לעלס שעגיס ובשפלות ובבומס כנ"ל בשגדו יח' כפירה בשס [משיח בעלמו] שמוב"פ שעולס ברלשית ולמעלה מבוגס כנ"ל מוכרחים כמו כן להשפע בשעבודם ושבעגחס ולער בומסם חשר יחביישו מחחו ומעוז מלכות דיוסיס שקדומים כפלי כפנים כנ"ל

מפתח י"ז הוא מס שגפי כ"ז עוד יבואר לנו מס שקרא לשעומדים בחכנות מדריגס שעליונס בשס מוכיחי סדור על שמכס לבד יולא קול בעזות דקדומס מעילה להחת [בכל כמדריגות שבגפנות ישרחל] בחורס ומוסר לגיים ולסגיד נעמי פשעס וחטלחס כמבואר גס מעגין שבחוב כנ"ל בחביה ע"ז כשופר שרס קולך וכו' כי הוא שמוכיח ומביים במדת בעזות [שבפני שבגחו וקול חכמתו] גס לפני יהושע על פגס כל שסוא ומכ"ש וכש"כ למי שיש בחטא בחטא ועון ממס ושגס קול בעזו ובעזות כזס הוא קול הורחס שבעלס פני שבגחס ונשמחס בחכמס שלמה דעילאה כנ"ל [מס שקרא לוחס בלעון רבים מבואר ט"פ כמובא במ"ח בשם כז"ס ק שבחפעוחת דמשס בכל דרך ודרך וגס נשמתו התחנק נכמה גילוחת כמו שגס שבר כל לחת מבשבים רבוא נשמות יתחלקו ויסי' בחספרס כפלי כפלים כידוע] ולרמז יותר בכ"ז נכח בתחלס עד:

מפתח י"ח וכוא מס שלפי כנ"ל יבואר לנו לעניין בחכס שעניון ופני מסס בעלמו שבשתעלותו בכל עת ומכ"ס לעתיד. גס בחהן תורס כשבר שבחחי מזס בח"ל זוכס כמו כן לנשמס יתירס ובשמתו כקודמת חסי' בו בנפס ורוח ובכל שנלמה שלו בנ"ל. ולגב תורחת יבואר לך יותר לפי זס גס מס שבחבחי ובילרתי יותר שם בשק"ל לת הסחילות של בכתובים ומלמרי חז"ל לפי שיההו סק' שש"י חינו עושס ב"פ וכו'. וגס תבין מרחוק בחילתו שבעלמס לרמז על ספלגת מעלת שמוכיח שבדי לקבל לת תוכחתו מוכרח לכחמלחות סילים בשתרת שבשבע רועים כי לפי כנ"ל ים לבשר שלעולס מעלתו שבשגבס לף נחשב דין שבשבע רועים רק לנפשו ורוחו לבד כי גס זס נחשב לנשמס בשדריגות שבשמות של בשר כרועים. לבל עוס נשמתו שבדבר שמוכיח כנ"ל סוא נשמת ורוח שבנשמע

נסחרות תורת וחפלת פני ס׳ בעצמו [וכאשר נדבר מזה לקמן] אשר יעגנו בקולו סבולך וחזק עד בלי די למתן מכאתו סהורס וסחגלותם בקולות הרועים סכ״ל [אשר גאו למספר בבעס] כי כולם יחד בלירוף קול נפשו שעומד בפניסס כ״ל מוכרחים לקבל מסס בידי סלמוע בבכס כי עלס נשמתו לבד יסי׳ במדריגת סמוכיח סמוב״ם [גס לנפשו ומכ״ם] לבטמותיסס שבמדריגת נפשו ועיין לקמן שיוסיף לבאר בזה ולפי כ״ז תבין ותדגיש לחי גם בעוסס דבריו סק׳ שאחר לחירת תורתו פרע ואמר לעניו קול סמוכיח שסוף בבחי׳ קול בשופר [של תעזות] ועוד מס שבביא לעניו שבעת שרועים לח שכחוב שבעת ימיס וכו׳ תרגיס מרחוק רמזיו סק׳ על עלס יום [בשמונה] קול בשופר כ״ל שבו ניחול ונשבר ערלת ועזות שבשבר על שגס כל בבעת ימי [בבריאס וסחורס] שבכללויות שרועים נשפעיס ומקבלים לח שכח ושעזות מיום הששה וקיל הששה של מעלס שכל אשר עלתס בראשיח [כל בבריאס וסחורס בשרשס] כמוב״ס:

מפתח י״ע על לודות שמבואר מדבריו שק׳ שגס פני מסס בעלמו שעולס על כולס ואין לו לשחביים כלל מסוס לחדס יש לו לשחביים משקב״ס כי לס ליח מחשבה חפיסח כלל בשדברים שעומדים ברומו של עולס כאלס לבל מלחר שבבר כורידס ושליעס בפניו שגס זס סוף בוסס פניס לשבשמ ושחוק חלקי מס שלא שניע עדיין לחורתו וחפלתו שבמורו שאין סוף בעלמו יח׳ בגס סס [משאר מדוחיו יח׳ אשר] אין לסס סוף כשחודתו בעלמו יח׳ ועוד כפי שגפי כ״ז ממילא מבואר שגס אין סוף וחכלית כלל לשבוסס כזאת יש לשחפלה קלת לפי״ז מס שלא שזכירו חז״ל ענין שבוסס רק על פני יסודס ושקטנים מלחו ולא גס על פני מסס בעלמו שמחביים מסט״י כ״ל מסמוב״פ ואס חאמר שיש לויסב זאת בשם שמבואר מדס״ק שלעט״ב נכלל מסס מבית בחורו של״ם יח׳ עד שזוכס כביכול גס לחורתו וחפלתו יח׳ לאין סוף כלל אבל גס כזה יש לשחפלה קלת כפי שכלל שמבואר מדבריו סק׳ במ״ש שגס בחי׳ מסס מבית כזוכס לזה נחשלס גס סוף יבוס בכ״ש יותר ממילא מוברח לומר שלעט״ב גס סוף יבוס ויחביים בכ״ש מאורו של״ם בעלמו יח׳: ומכ״ש בענין שלדיקים שחחתיו יש לשחפלה מאד גס כלא זס בגוף שמחז״ל אשר ממרו שבכל לדיק נכוס וכו׳ וחוי לחוסס בוסס כו׳ ע״כ ויבוסו עמי לעולס ח״ו [כי הלא כל מס שיעלה בוסס שחחתון ויסיג יותר יעלה סגבוס מאחו עוד יותר] ובשכחוב במוב״פ בפיל ומבואר שלא יבוסו עמי וכו׳ אלא שגרלס לשפע״ד ליסב בבל זס כפי שמבואר מדבריו שק׳ על לודות שכחוב מסס רועס וכו׳ שבאמר שסלס שקודס שבריאס יסי׳ בחדא ובאחדות נסחב שאב ונעשס שבן וכפי שעוד יבואר לך מסמפחוח שכ״ל בשאס מבאר יוהר גס שלימות- שחיקון בל לאחדות ודביקות עלס שנשמס בשבר סגוף שמוב״פ ובזה גס לאחדות שבזות ושבוסח דקדושה שמיבן בפנים [בשאחח ובבלימותו שחיקון יחאחדו ולא יחפרדו] כי בעזות סוף מלד שאב יבשמס ושבוסח סוף מלד שבן וסגוף גס בזה עיקר שחיקון ושחיים שיסיו דבוקים ומחודים יחדיו בחכלית שלאחדות: ואולס כמו שלמעלס ואחר שבריאס לא נקרא כל מדס ומדריגס לנגד שתחוקס מאחח רק בשם שמוסגל קודס שבריאס. אבל עלס שסס שלא כוח לאחר שבריאס: כן אח״כ לסיפוך בשזוכים לשחעלות ברלשית שמוב״פ [ביוס שבוע וכיו״ב] שבאור שלין סוף למעלס מז׳ ימי שבין ושבריאס שבאור של״ם בכ״ל ישובב ויעמוד שסס שמוסגל רק על שחחיות שמדריגס שבב״ח בנגד שעליונס מאחס לשקרא בשס אחר שבריאס ובידת ושבן שמוב״פ אבל בחמת יסי׳ שס גס בוסח שבן בחכלית שלאחדות ועזות שאב שבראשית קודס שבריאס וחפלת שבב מעס ולא בשס שמוסגל ושגס מעולס לאחדותו של פני מסס לאחיעו שבשמים קודס שבריאס בכ״ל שדבר בחוך גדונס נשמחו ורוח עלמיותו בעלמו יח׳ לח חורתו וחפלתו עד שבבס בעלס ושלמת שלמיתי תבי׳ לחורת ס׳ והפלות ס׳ ממש בכ״ל. וגס לס בחיי שעוי״ז (ובן מח״כ קודס נמר שחיקון שלעיל) אין זיבר לזה רק מסס לבד מעולס שחעליותו דלחתא בחבנית מדריגת שעוה. ושפלות יותר מבל בחדס [מאחר שזוכס לשחביים גס בפני שחמס בנגד יח׳] על אשר גס סוף נחשב [עכ״פ בשס שמוסגל] לשאמר שחלי בנגדו יח׳ אבל מעולס שחגדותו בדוב שללים ושאחדות לאחיעו שבשמים בעלמו יח בכ״ל משמוב״פ יבקב ויחפס בוס שסוף למליח ולשעלות גס לח שלונדים בשאמר שחלי מפני חלמודו ושלמס ויפריח כאשר גס לדעת שמחלים ומחחלקים מאחו לגמרי בעזות ובדרס [נשחליף ולשמיר וליהן לח שעזות לשניף ושחלוטות וסבוסח לשבשמ ח״ו] עד שילדו בבור חחחיות ולעבר סבוסח שבו בבפלי כפלים בכ״ל. אבל ע״י לעבר בוסח בפנס ושטין סזס בעלמו יחזרו ויעלו ויוכללו ויחאחדו בו בכ״ל עד בלא יבוסו עמי לעולס. מאחר שבבל שמדריגות שמאז ושלמס לא יסי׳ עוד שבוסח בלעבר [ובס שעלס ח״ו] רק בשס שמוסגל לבד בחיפן שיחעלו בב״פ יותר בכ״ל עד שיסי׳ נחשב בחופן ס׳ בחלו סוף מקבל מסס סי

תורתו ופקנתו שבלימודיו ועלותן שמוב״ם אע״פ שבאמת גם סוף סיפס מתחלס חותם ס׳ בעלמו כי גם סלע מלדו לבד כל סאחדות וחיקון סתחברותס שלעתיד ל״ל ודוק סיעב כי ח״ת להתנך בדברים נעלמים כאלה:

מפתח פי׳ סוף סמבואר מכל סכ״ל בדרך כלל. על חודות - עזית סמלכות ושברכ דקדושס שבוע שנשתלשל מרים כל דרגין עד סוף כל דרגין כי גס בפרטי פרטיות מוכרת היסי׳ כל ליס טוב ומובל כרלוו בדבי ביחו ושקטנים מאחו. וסוף סשלוש- שנמצך מסמוכיס למוב״ם שבו חלוי ועומד גס סשלוש שכלני שבין ישראל לאלסיס שבשמים כמובן בפנים אשר ממילא מבואר כ״ז סוף לעולם קיסרי סמדריגות זס בזס. עד שכנעת ובוסח פני משס מסש״י בעלמו כי סוף לבד ימלוך ויחאזר וילבוש גאוותו ועזוחו דקדושס שבל כולס כי מאחר שגס אלל סש״י נמלא בחי׳ תורס ותפלס שסס נעשס ונשמע ממילא מבואר שכמו כן יהלמלס בביכול גס סש״י בעלמו למדת סעזות בשבחי׳ סירידס כ״ל: ומסוף ג״כ נסוד לבוש כנוף כ״ל כי כל כלליות כשמות וגס פני משס בעלמו נחשב לניף ונעשס ובן כיוצא יח׳ גס ממילא מבואר שמע״ס שלא עשס אח כל סנוף רק כדי לרחס עליו ולספפיע בו מטוב שסנחו שמוב״ם אבל מחמת שנלחז בסירידס הזאת סחגברות שמלכיות ושרישס שעליונים שבמדת סקטרוגים וסדין כ״ל למעט אח כ״ת בפיחווי וספחות עזות שנוף לכל סחאוות ומדות סרעות [כי הוא כוח מעזות מלכותא שבכלליות שמוב״ם] כן גס כמו שאתם ועלול כן שאם תאכלס כידוע כי שס מתיחים שס שמקרינים לשעבד ולייסר אח כ״ת ביסודים שיש כ״ל שסעיקר הוא שבוש שבשס כ״ל וכוח מדס כנגד מדס:

מפתח כ״ת כוח מס שלפי כל סכ״ל יחבאר לנו מעט מאשר דבריו שלאחרונים לאשר פתח בשס אח שאמר הזס [בעת שכתובס כמוב״ם] ונראס לכל מעיין שהוא מדבר כמו בלשון חידס שים חותם ויס חותם בתוך חותם. חותם סוף כי יש מוכיחי סדור וסס בחי׳ דגלין ונקראים דגלין ע״ש שסס לימודי ס׳ שלומדין בביכול אח ס׳ וכו׳ שסב״ם כי אס לאנס כל דבריו שאלס עומדים ברוס גבכי מרומים ומקובלים ונפתחים מעט כחודו של מחט בתפחחות דשב״י וכלריז״ל אשר קדמוהו שכל כמות ישראל וסשגותיהס ותקוי חבמותיהס שס מחלקי תלמותו ית׳ ומדותיו ממש בביכול ומכנים ומלבשים אח דבריהס בלבושים שנשמעיים וסמוגבלים שכל מדותיו וחלקי תלמיותו ית׳ נשתלשלים ויורדים מעולס לעולס וממדריגס למדריגס כנודע: אבל בבר סודעתי בדברי כ״פ שעל כל סלדיקים שסיו מעולס נתעלס ונתרוממס משס משיח שאמיתי לשתחדש בשבנתו בשתחדשות נפלא ונורא שלא סיתס עוד כזאת וגס אס סוף קנקן חדש בלוריית דעתיד לאתגלית וכו׳ אבל סוף - מלא יהן ועיקוך דעתיקין בפיומות שנגלס שבחורתו ית׳ אשר ניתנס בכתב ובע״פ ממשס ליהושע וכו׳: ונקדים בתחלס וניסס אח לבינו למבואר מדס״ק לפי״ז יש להתפלא קלת במס שאח״כ שבשולנים ומוכיחים נקראים ידי מקבלי סתורס בשס שסותס שסני כי לכתורס כפי ביאורו סק׳ בעניו שתותס אין שום סייבות כלל לידי שמקבלים שאלס לבותס ג״כ בשס חותס ומבשס לשוד שמעין שכ״ל. וגס אס אמנס שבבל זאת יסיי יד שמקבלים לחותס שסני שזס למס יגרע ולא יסיי בבלל סחותס בזס גס שוד שרגל ועקב שמוכיחים בעלמס [בעוסקים לתוכיח אחר סחותס שראשון] כי שלא מבואר ג״כ בסוף דבריו סק׳ שדייקת מסיל שעקב שבשב תשמעו אח כל שמשפטים לשתולמס שזאת ובייבב אח ספליאס הזאת בוב נשוב בתחלס לדבריהו שכ״ל ונבא עד:

מפתח כ״ב וסוף מס שיבואר לנו לפי כל שכ״ל על חודות סיכוך של סנוף שבללי בשוש כלליות נפשות ישראל שידעו בכלליות שבריאס וכן בפרטיות שכ״ל שבשיקר מוכרת לזבך ממדת בעזות [שכולל לכל שחאוות ושמדות שרעות שמשס כל שבידות שכ״ל] וזס ט״י שמגבירים עלי׳ אח שבוש ואח בללימס ממיעוט שבפע ורוב סיסורים ושעוגשים שבעוש״ז ובעוש״ב שכ״ל [וזס דייקת מלד רחמנותו ית׳ שכ״ל] כי לפי כ״ז יבואר לנו בגס ע״ז לבד ישובב כל בגז״ד שמוב״ם בשות ג׳ ועל שבר בשמח לא יסי׳ קול שנוש ובעזות זס רק בתורתו ושבנתו שכ״ל תרגיש בבפלים נועם דבריו שק׳ שבאב ע״ז שבדין שוש שחורס. ושע״ז ישובב שבאוב מחוס תורת וכו׳ [כי זולת ביאוריו שכ״ל יש להתפלא קלת מפשיעות כוונת שבאוב על בללית שחורס] גס מאשר יבואר לנו לפי״ז שגס פני משס בעלמו מוכרח לקבל קול בעזות זס [שבוש בדבר שחוכחס ושדין של שש״י בעלמו שכ״ל] בתיקון ידי שלמונס בבו תבין ותרגיש מרחוק גס בנועס ועומק דבריו שק׳ שבפלית לשביע בשוד סילים שלא אח שבאוב שאשר דיבר כי ביד משס [כי לבתורס יתפלא שמעין גס בפשיעות כיוצא שבאוב] ועוד ניתן ריוח בין פרשס לפרשס ופשוק אח שעין לבא מבל זס עד:

מפתח כ״ג מם שלפי כ״ז חבין מרחוק שגם מכוחלי דבריו סק׳ סכ״ל וירמז לנו בשפלותו סעלות שנוהגין המוכיחים לפס״י בעלמו בביכול ותולם לקרב מזס על פשכל מוכרח בחשלם לפעכ״ד לפליע לפני המעיין בדרך משל על פס״י ובריחתו כנ״ל שסוף כמו סחכס ומפכיל בחכמתו במלשם נפלשם לכיות מלחם טוב ועדן נפלש בלי שיעור חבל לש סיס סוס חופן לסוליחם חל ספוטל כ״ש עפ״י כלי המומנות [גילגל] שנפלש בממילא לזס בחשלם. ועס שכלי סזס לבד סוס מתייעץ לעשות ולפטיל פעולת שסמלשם סכ״ל שלז נקרע ונחשב שבכלי סזס נחשב לו לש כעלם בפעולת סמלשתו מלשבר על ידו לבד יסו׳ כל סעלם כנ״ל: כי מי כסחכם [קהלת] ומי יודע פשר דבר] [בין יברחל לחביסם שבשמים כמוב״פ] חכמת חדם תחיר פניו [בפני סחמס] ועוז פניו ישונא לקבל בחפלתו ולסמחיק חמס עוז לפו לחדונו יח׳ בעולם חחנם בשמח וסחכמס ״עילחם דעולחם שבקידם שבריחם לגמרי סמוב״פ כי לש זס לבד עיקר סעונג וסעדן עלחם כמוב״פ לחבל דייקח מעולם ריבוי סעדן יסעונג נלין סיק שמחחת זס מוכרח כמו כן ממש לסגדיל כלי סלמלים ויחידת בעזות דקדושם שבעולם ותוקף מדת סדין וסידחם כ״ל מסמוב״פ עד שלח סי׳ מחקייס כלל בללויות ברישם כל סעולמות וגם נשמות יברחל ומלחיקים סיו נשחרים עומדים מרחוק ברחומס ובומעים קול עוז סורסו יח׳ שבעוס ס״ח כ״ל [וסוף שפחבב גם ליום ס״ל כפי כללויות שבשעת ימים כ״ל זס מזס כידוע] וע״כ עיקר פעשם כשלחם דכשלחם נקבל משם סוס בשלח סיועך משם מפיח לבד כי סוס לבד גשם בכל דור לקבל משם. ושם כוס מחולל מפשעיכו וקלים בעדן לחנוך עלן ולקבל בעלמו מלקיוחם דמוכח מ״ה [קללות סחוכחס סגרמזס לעיל] ומחביים מחד נפני סס״י כפני סלבנס שמחביים כנגדו כמוב״פ. חבל גם מסבובם בעלמם יסיו חכלית זיכוך חעניני גופו [חפיקו בחכילם ושחיס] לעלות משם לחעכוגי (יום) כעשמם [שנחשבם בזס כנגד שלח סרוטיס כנ״ל] כי לז דייקח נחקק וחחקבל בו חורת וחכמת חור פני כחמס של סמ״ם בעלמו יח׳ כחוחס ממש וסוף כמדריגה סעומדת בקדושם זלע״ז כנגד חכלית כמדריגה שבסירידה דס״ח שנאמר. עליס עז פנים לגיכנס כנ״ל כי בחכלית סכיפך יזכך יריחת גיפו כנ״ל לבוח ולכנים גם בעיפם לבח כחם ורשפי בלשבת סדין כעז וסקשם כשחול וגיכנס כנ״ל עד שמוכרח להסיר ולסטיל לז לגמרי מחלחי רגליו שכמו כן ממש שמוכרח חח״ל לקבל מלחו יסו׳ כל סעלם ע״י נפשות סלדיקים וסקדושים שבכל דור [שעליהם יסובב סכחוב כל קדושיו וכו׳] כי גם חח״כ בחקיקת וסחקבלות חור פני חורחו בפני סלבנס של סקדושים וסרוטיס כנ״ל מוכרחים גם הם כחוחס וידי סחמונם. עב״פ לשבול מחד ולשבר מניעות רבות כנ״ל וכן חח״כ בכלליות נפשות יברחל סוף מחייעץ כמו כן להשפיע ולהסיר מחיי השנותיו גם לשחר כל הנברחים שבכל סעולמות [נעשם מס שמובח בחדרים שנמלך ומחייעץ עס נשמית סלדיקים ובח״ל מובח גשם עס שחר נשמות יברחל נחייעץ לכללויות הברישם] כי כמו בלכללויות הברישם סוכרח בביכול לשעלם סכללויות של נשמות יברחל כן גם לנשמות יברחל בעלמם סוכרח בביכול לעלת סלדיקים שבשם. וכן גם לנשמות סלדיקים שבשם סוכרח [ומוכרח] בביכול לעלת המוכיח סעליון משם מביח בעלמו. ומכ״ז שוב נשוב לייסוד שפליחם סכ״ל כי כפי שמבואר מכל כניל שבכרח שכשם לסנוף [וחיבורם שלעתיד לחר כחחי׳] כן מוכרחים גם שלא שבקודם שבריחם ומחמר כשלם לשחחבר למחמר שחני של כבן ואחר שבריחם דייקח לחר כולדת וסחנלות מחילתו וסחחלקותו [ולא כשחחלקותם לגמרי בסיות עדיין כבן בעוד שלא קודם שכולדם ושבריחם לגמרי] כי לולא שכברח ורציכו שבעלם יח׳ בזה לא כי׳ סוס בריחם כלל וחם לעפ״כ נאחז ממחמר שחני וסנוף שחגבוות שמחלם וסשחלקות לגמרי שסוף שעדת דמגחל ח״ו מחגבר כנגד זס חכלית שלחדית לגמרי שבמחמר כשלם וקודם שבריחם לגמרי עד שיחזור ויתחבר עמו גם לחר ׳ שחלקותו מזה לבד עיקר סחיים שלמיחיים גם לנשמם שבפרטיות ובכלליות שסוף שם״י בעלמו שגם פני מלם מחביים מלחו כי לע״פ גשם בל״ז סוף חי לעד לחבל בביכול עיקר מה שימשת בחטוגי חיי׳ ועוביי סוף כשנחקרכים לעיי כל בניך נפשות יברחל שבנגד שלר כללויות הברישם נחשבים כולם בחדרינת ליומיי ס׳ שמוב״פ כ״ל ועל לחבר כבר רמזנו לעיל שבדבר סחוחם ומכשם כדין מבחר יותר בשוד כעלם שמניע מלם חבין מרחוק שבמו כן מפרש ומבחר יותר בכ״ז ע״י בשלום וספרשם שמוב״פ כי כפי שמבואר מדש״ק שסוף שכולם כחפלח ס׳ [יסו׳ לעון וכוי שיכבשו רחמי וכו׳] על כי לין שדין חורש כנ״ל נמחק חלא בשרשו שבחפלם כזה כי מלם חלא חורש שמוב״פ. יש לבחר גשם זה סוף בעין בשלום וספרשם שמוב״פ כי גם סוף סוף בשלום וסשחדות שבין שנוף ובשלם שלם שחורש וסחפלה כנ״ל כי בחחפלה יסיובב לשם״י בדבר שכחוב למם ס׳ יחדש לחך בעמך וסמיסר שחורש

אהח"ת 19/08/2018

סמוע כתוכחס כנ"ל יסובב לנפשות ישראל בדבר כבחוב להם חעחים וכו' [וכנ"ל בפחח מענין כבחוב בספר וכו'] וע"ז לא יסי' בחחקת סדין וסיפוכו לחיים חמיחיים בגוף ונפשם יחדיו עד בעין קריח ידי סחומנ של המקבלים מאחו את החורה ומוסר כתוכחס כנ"ל בחופן סיסודו מעחס עכ"פ : ועל אשר עוד רמזנו לעיל שחפלח סאב וחוחת סבן הוא בעלם בלעיות בחוכיחים והמקבלים בחוב"פ ובאשר יסיו בחוכיחים בעלם סוד סרגלין ובעקב בחחס חשחעון קול בנשמע כנ"ל מסחוב"פ כן יסיו בחקבלים בעלם סוד סילים בבחס, חבין וחצא בחס שרמזנו לעיל בבדבר בסלוס [שבחיבור כחפלח וסחורס] סוא מבאר יותר בסוד בחוחמות ובפולחס יחד. שבחוחס מאמר בחחדות וסרחעון סנ"ל. ובזה מס שכחב לענין בקלקול ח"ו שבחגברות סרע [שסוא ירידתו בעזות דס"ח כנ"ל] של סדור יסי' חקילקול בחוחס בעצמו גס קלקול בסלוס גס ממילא מבואר שכמו שביד כל אדם ישחוס בחוחס ובסחקק בסניס וסעיקרות מאחר בזוכים מעחס עכ"פ לחשובב בפועל כנ"ל. כן יסי' בכח ובפעלס גס רגל בחוכיחים בסוד בחוחס ברחעון של כחפלח ובנשמע שבעלם בחכמס עלאס כנ"ל ועוד מסיבה בפולח **ואחדות** חוחס **רגלי** בחוכיחים [בגס חוחס בחחחון ובחוזון נכלל זו] כנ"ל חבין יותר בשמבואר מדבריו סק' שעל אף שבי' דבריס בחלס אף נקראים רגלין ע"ש בעלם וכו' [אשר חכלית בחוחס ברחעון לגמרי כנ"ל] וע"ש חכלוכותם לכוכיח שבוח בנחשב ג"כ בנגד חוחס ידי בחקבלים לחוחס ברחעון כחוב"פ ובחעפי"כ בנגד בחוחס ברחעון לגמרי של בחוכיחים בעלמם נחשב גס סוא לבחיחס ובסחקק בסניס כאשר יבואר לך מבפולח בבלוס ובפשרש כנ"ל ומבמבואר בלשונו סק' בקודם חכלוכחם לבוכיח יסי' עיקר בחוחס ברחעון כנ"ל רק שחח"כ גס בחכלוכחם וחוכחחם ומוסרם יחחמו כנ"ל :

מפתח כ"ד סוא כי אף שרמזחי לעיל יחייבב לנו יותר גס פליחח מוכרכ"ת ז"ל בשבני בחמרים [בחבית חדמו"ר ז"ל לענין זה מאמר חלבאר זעירא ומאמר בחקבק רחמים וכו'] בשלינ בם בין שני הלאי עינול ע"ש כי יסוד פליחחו אף שלא נזכר בהחלס מענין פגם בגדלות סוא בפי בכלל בשובב בדבריו סק' [ובאמח סוא לעיל בשקדמס מבאר בללי בשקדמס] שברחש גרובם בכולם של חורחיו סק' שבבגומר להודיע עלם בשבגם בל בל חורס ואמר לעובדה ונאחעם ואבינ אמ"כ ע"ז לזה בחוב אז

ומגומס

מאמר חז"ל מכוונים בם לפרעי דרכי בשבגם שדובר מקומם בלי סרכבחו ענין אחר וכאן בשאמר מאלעזר זעירא שכ"ל שאבאר בזס אדמו"ר ז"ל בחבדו את אלעזר בפגם בגדלות. ובג"כ חבבוסו וכו' נראם לכחורס לבאורס לשאלין בסרכבת ענין אחר כנ"ל : וכן יש להשפלח בפלוגחם בזאח גם על שאמר חז"ל בשבקש רחמים וכו' בגם בם נראם לבחורס כשכוב בחי' לין וכו' בלא דיבר מזס אחלם וע"ז בשיב מוכרכ"ת ז"ל שבאבר בוונחו שק' גם בענין קודם שבריאם ובחי' לין סוף שאדבר בחחלם כפי שממילא מבואר שסוא בבחי' לין ועמוס ע"ש. אבל גם בכל שכ"ל ניחוף לך ביאור לדבריו שק' בפשיטות יותר מאחר שבאמח כל אלה שבושם פנים שאוב"פ סוא שכוונחי ועוואחו ובוטולו בלין לגמרי כנגד חבידו שגדול ממנו. וכאשר רמזחי לך לעיל גם על חודות אחדותם ומלילותם בלאזר ולבוש בעזר להגילות של שאלך שעליון בעלמו יח' שאשם נשפע ויורד לאחדות בעזות ושבושת [בזה בעלמו אחדות שגאוס ושעוה] עד סוף כל הדינין שבנפשות בניו כנ"ל — עיד יש לבאר יותר בב"ז בפי שאובן מרמזו שק' אאר רמז אז [ושמעתי לותם אאבי ז"ל בשם מוהרש"ת ז"ל בשמע מפיו שק'] על לחודות תמורת בעזות דס"ח בעזות דקדושם שאוב"פ שיש בניגע נגע שתמורס בזאח גם בגדולי גדולים. ובדוב ברבס וחודס סודס ע"ז לשבי"ת על עלמו שנתקדם ומזדבך מזס בתבלית בזיבוך. כי לפי כ"ז תבין מרחוק בשם שגם בעולם עצוות וזעירא אלעזר ושהחלוחו בבינן ירושלם [ע"י לבלוחו שעליה בידוע] חשדוכ"ו גס בענין זה בעלמו בתחזת בגלוס ובעזות שנאחז לפעמים גס בשמפורשמים כשמחייס לשטיז ולשתגלות בנגד סגדול מסס [בבחי' שרש ושאובים כנ"ל] [שמלוך תמלוך עליהו :] וגס שם לין בשם בענין בזה רק פגם דק מן מן שדק. אבל כל בגדול מחבידו גדול ועלו יותר. וגס שעתה שפגם שבו [כמובן בזה מדברי שאריז"ל] ובפרע בענין בזה לאבר עיבו כל בית ישראל שליהם ושמהלוקח תחדבם לח"כ ממולא ע"י לנשיו ותקורבו כפלי כפלים מכפי שהיה מפיו בעלמו. ולזה חבבוסו ושוא לאמר לכם בעבו מנאי וכו' ועל כי כל שהנגלה מסחלק ונפרד מאחו חכמחו ושפגחו שבחלקי בשמחו לבל חלבד בזה כמוב"פ וע"כ בעי מניוסו ג"כ מענין בזה בעלמו על חודות בעזות שסוא בגאוב בנ"ל :

גם עין לקמן :

במפתח כ"ס סוא בשם שיש להשפלח גם לפי כל שנ"ל. בשם שנראם לבאורס מדבריו שק' בשחלוט ושיחם בשדת בגאוס שביא אדם לעס

ומגוכח מאד וכאשר בוודאי כן הוא בשאת שאמיתי כידוע. אבל כפי סיומת לנו מכל הנ"ל שסגולות הוא סעיקר מדת סעזות שבשם ס"ג עדיין חיקשי לן בנ"ז מאם שמבואר מדבריו הק' שבקדושם מוכרח מאד מדת סעזות, וממילא מבואר לפי"ז שגם סגבורות מוכרחת בקדושם [וכאשר מובא גם מזה בס"ח] ועאם למאם שהליטו חכמיהו ותדומור ז"ל שכל שמחנאם חכמתו מסתלקת ממנו כנ"ל. וכן יש לפוסיף ולשתפלא קצת כפליאם הזאת בהיותה לנו ממפתח ד' שכ"ל שעיקר שמשבת עזות דקדושם הוא מסרועים דקדושם כי לכאורה לפי"ז אין להבין כלל במאם שדקדק וכתב לענין הרועים דם"ח שכל מלכותם הוא בעזות מאחר שכבר מבואר לפי שכ"ל שגם כל מלכות הרועים דקדושם הוא בעזות וכל שסבדל וספרש שביניהם הוא מה שזה ישמש בעזות מלכותו בקדושם וזה לפיך בס"ח ח"ו. ועאם איך שייך לכתוב בענין כזה, כענין שהם שגראם בזה כשותר לגמרי את דבריו בנ"ל ובפרט שבשמת יש להתפלא בפליאם הזאת גם על מאמר סהנ בעלמו המובא ע"ז בפיוס שאר סחליט ושאם בלשונו ואמר עז פיוס לניסכם לסיות גראם ג"כ כשותר את דבריו הראשונים שהקדים ובזכיר הוא בעלמו לכיות עז כגמר. ואולם מרחוק תבין לפי כל הנ"ל. שאין מי שיזכה להמדם בזאת בל סעזות והגבורה בשלימות הקדושם הנ"ל כ"א השולה במדם השמיטין שבשמיטין שבם למעלה מכל השבעה רועים הנ"ל. לכוללם ולייחדם שם בשחדות שביאת ושענוה שבענוה: אין לגמרי כמוב"פ עד שבשמת קשם מאד לכנותם כלל בשם גבוה ועזות כי בשמת שאמת שאר כל עזותו וגבורתו הנ"ל יסיי מאד מאד שפל רוה ועניו מכל שאדם וכו' עד שבשמת קשם מאד נקרוב זאת בשם עזות וגבורה הנ"ל. כי מדת סעזות ושגבורה בשם שעלם שבם בקדושם הוא עיקר הנשאר המוב"פ [שלמעלה וקודם שבריאה לגמרי] שמעולם שסתרחם וכעלמאם תהשפך להשתאר לגמרי גם במדת שבושת ושענוה שבענוה יותר מכל שאדם וכו'. כי מה שלא יבושו עמי בעלייתם לשם רק בשם שמושאל הנ"ל אין זה רק מעולם להדומה שם במדת סעזות שקודם שבריאה הנ"ל ומאחר שבאחדות גובר שם ביוסיף כ"ב ממילא מאירים ומשמשים שניהם בבחי' ת' עד שכאו בלא שזכירו חז"ל על פי מה שמתביים ח"ו [תעפ"י שגם הוא יבוא מהפ"ת כמוב"פ] כן ג"כ אין שייך להזכיר ולומר עליו שמעיז ומתגאה ח"ו [תעפ"י שיבואר בעז"ה פניו הנ"ל] כי כל שמתגאה ויסיי עז פניס בפשיטות הוא בוודאי מאד מאד שפ"ח. ואם כל הרועים דקדושם שבשבעת ימי שבריאה עזולאו אין זוכים עדיין לקדושת סעזות וסגבורה שבאם שעלם שבם הנ"ל, ממילא יסיי בשם [עד כיום הזה שיחטלו לעם הנ"ל] מדת שבושת וסענוה בשם שעלם הנ"ל. כי גם מה שבנ"ז יקבלו כולם את קול סעזות בגמר [בעלם נכמת פניו מאם הטולה עליהם ביום שהמיני הנ"ל] אין זה רק שהרש בעלמת [שמיניה שבשמיניה] כי גם שחגת יסודם בן חימת במאמרו הוי עז וכו' שוכרה בענין הזה בעלמו לעלות מחורתו לתפניתו יסיי רצון וכוי כי מאד נשתר ונעלם שדבר הזה הנ"ל. והוא הוא בגפלאות סירידם שמוכרחת בלשונו יח' לשבר בחמת לשון לירד בפשיטות ח"ו כי אז שדבקת יסיי עובר הזה מלשונו יח', ולא כן מדת שעליון והבושת חע"פ שגם הזה נמלא לשיפוך פן ישרשו לעלות ולשחביים במקום בחין לשיכין לאל מחמת שבנ"ז רוב הטולים ושמחביים ושנשגו במדותיהם שלא בפשיטות והבושת שעליון כנמול עלי לאו וכו' שחמו ושמרו ע"ז ביאת פניס לגן עדן ובחלוית שיפיך מסתיימים שבשדת סעזות והגבורה הנ"ל:

מפתח כ"ו הוא כפי שיבואר לנו מכל הנ"ל שגם כל שאר הרועים ושקדושים שמקבלים שמשובים שעליון הנ"ל שנחשב כגדם בבחי' רגלין הנ"ל אין זה רק מחמת שזוכים ע"פ להכניע את עלמן תחתיו וכן כ"א כנגד רבו לחבירו כגדול מאתו לפילו במדריגה לחת לבד מובדל מאד ע"פ להתביים מלהו תבין מרחוק בגפלאות דבריו הקדושים בבחינן שמאחר חז"ל שכל שמתגאה כלילו דומה רגלי הטניא:

מפתח כ"ז הוא מה שגראם לפע"ד פירוש הפסוק שבדבריו הק' לקרוא לת התפלה והנשאר בשם אין סוף. כי שחודש שבגגלה לבד בשמזה [בעולם שהיקון שע"י מה שם מפיח] לברר כל הלבושים לא יהיי שייך שום חוספות שהתדשות. שם כי כל שאר תסי' רחשם מני ים ושלובש לאין סוף הוא מלד פנימיותיו ושסתרוחיו בזוכים בכל עת ע"י שהפלה בדרך שנפלאה הזה אין גם גבול וקצה. כלל ותוכף ומיד בזוכה שתדש ע"י שהפלה להשגגה שתדש שבוקש עליה יש לו להזור ולשתחדש בתפלה ובקשה על שבגת מדגיותיה שבמדריגה היותר וזה לבד עיקר כוונתו יח' בסורדתו לעבמות ישראל בתוך הגופים ושבשתרות הנ"ל ובפרט לעבמת המוכיח שעיון בעלמו שאר עליו מתגבר יותר מדת שדין מלמעלה [ומלמעה ע"י כל אחיו הגדולים שתתיהם הנ"ל] לסורידו ולשבשילו ולשבליכו שרשה בשמשגה וסמעלה של כבוד תחתיות שמוב"פ ותעפ"י שלקיס

חסבה למובה כי מסה דיוקא נוסף בכל פעם להסעלות [מדרגה לדרגה] לאין סוף עד שכולם יהיהו ויחבייבו לחי"כ מאחו כי על ידו דיוקא יוכו לעחיד גם שאר כלדיקים להחוספות והסחעלות לעלה מדרגה לדרגה בלין סוף עד שלא יבוסו כנ"ל:

מפתח כ"ח כוח מס שלפי כ"ז עוד חבין מרחוק על לוחות טעמה מסה למס יהרס וכו' כמו"פ שאין להסחלה כלל על מס שבוודאי גם סס"י ידע מחחלה מכטעמה סזאח כי לעפ"כ יסי' גם עלם מלילותה ומחקחה ע"י מסה בעלמו כי לולי מסה בחירו סעומד לפניו בפרק כילידה כאשר נבאר לקמן לא כי' שום חקוה לספיב חמחו מלסבחים לחזור לנפשות ישראל וכל כעולם לחיסו וכוסו שכי' קודם כבריאה מאחר שבאמת אין שייך שום חועלת וסברת כלל למלילות סבריאה זולת כוונתו כעליונה ית' לעדן ולגלה לזולתו בעוד תורתו שיזכו אליה ויחגברו גם דיוקא במיעוט כגוף שמסחלבל מעזות מדת סדין כנ"ל אבל דיוקא מעולם מעלת מאחר כהברחים סזה שכוח מסה מסיה כנ"ל יבוקש ויחופש עוון ישראל כמו"פ כי גם לאחר כל כילידה סזאת שגרמה כחגברות מדת כחימה וכדין כנ"ל יחגבר דיוקא ע"י ויקח לוח כאר כנסחר וכחפלה שבמדרגה סיחורה כנ"ל [ויחל מסה] וכו' עד שדיוקא ע"י יגיע בחמת אל כפועל מעלת למה יהרס וכו' כנ"ל [ויחגלה יותר כי כדין כוא כתורה:

מפתח כ"ט כוא של לוחות סיוצא לנו מכשחלבלות מדרגות כחורה וכחפלה מאד לבן וכו' כמו"פ שכל בחוכה כלולה מכל כבחינות אבל בדרך כלל יקיו עיקר מדרגות כחפלה במדרגה מסיח בעלמו כנ"ל במפחח ע"ס כי נראה לפי ענ"ד שכ"ז שייך למה שמבואר מדברי מסרנ"ח ז"ל בע"פ אשר כמו ניחן לנו לוח כתורה ע"י מסה לביכו כן יסי' ניחן לנו לוח כחפלה ע"י מסיח לדקיכו. ונפש דוד שכחנוך בו נ"כ מנפש מסיח שלעחיד שיצא מלחו סיחה מחמת זה גם כל עסקו רק לכחניך לוח כחפלה וכחפלה בחמשה ספרים למספר כחמשה חומשי תורה: וע"ז כחפלל לכגלל [מפשוטים] וכרשעים [שפה] שעזי פנים כמו"פ לאבר בשגולה נפשוחם זלע"ז מנבירים גם בפרטיות עזות בגוף כמוצע מפשנת לוח כתורה:

מפתח למד כוח מה שע"פ כל כנ"ל חבין מרחוק חוספות כקדמה גם לכללות כל כסדר שזה לאבר יגעתי ועדחתי בו לכרחות ולפחות ביני כמבין ביחרון חוכחו וחכמתו כעליונה במדריגתה להיות גם ביחוד בפשוט וכשגלה [שכל דבר ודבר במקומו ובעיתו] ברוב טובר ופנימים יקרים לאבר ביחוד כנפחר וכדרוש ממקום למקום שבדברי תורת שאר [חסר כאן]:

מפתח ל"ח במה שמבואר מדבריו שכל עולם נמשך מחבילו בכל כנמלא בחוכו [כי כל פרטי כעולם כשפיע יסי' רמזים ולימים לדברים כעליונים בעולם כילידה וכן למעלה יותר] וסיא כפשטית כבן מפלא שנ"ל במו"פ מבאר בזה יותר במה שממשה חותם לחותם בתוך חותם [ובמיבן מזה בדברי כמקובלים שכל עולם יולא ונשתלשל מחבילו כל מעלה מלחו כדוגמת ליור כחותם שנ"ל]:

כדי שלא להוציא הנייר חלק, נביא ענין השייך להתו' הנ"ל בענין תורה שבנסתר עם' שיחות וסיפורים ח"ב מבעה"ח אשר הוא עדיין בכתובים

מבואר מלילופי דברי מורנ"ת ז"ל שבכרת כסיוויים בעטין גלגולי נשמות כשתנה כמו כן כברה כתקנדות נפשות ישראל לעלמות יוסף. כי בגלולה כראשונה כיתה כתקנדותם אליו ע"י קיחת עלמותיו ועתה יזכו מדור לדור אלפים נפשות נשמות ישראל לכתקשר לעלמותיו ע"י כשתטחות על קבורת עלמותיו ומזה מה שכבטיח רביכו ז"ל בשבטחה גדולה לכל כבאים על קבריו שקי, כי גם זה מעיקרי כתחלחת דגלולה:

והנה כבר מובן מדברי מורנ"ת ז"ל סיולאים מדברי רביכו ז"ל כמלורפים לדברי סזוס"ק וכתבי כאר"י ז"ל שעיקר רעת כגלות ולסיפך עובת כגלולה כוא ברוחניות לשברת כחיים לכחיים בדביקות כמוחין בעוני כתורה שבנסתר כמיוסדת על כתורה שבנגלה ובמחמת זה לא היתה כלל כשלמה בגלולתיכו ממנדים קודם קבלת כתורה, וגם לאח"כ מקבלתה ע"פ בנגלה נתקלקל מחמת חטא כעגל שלא זכיכו לאח"כ לקבל את כנסתר שבה [שבזה כיינו זוכים לחירות ממא"מ] ולאחר בילתה מדברי רביכו ז"ל בסי' כ"ב ליקו"ת חב"ח ע"ש. ועתה בילידתיכו לזה בגלות כאחרון בחולבן בית שני לחמיר לן לכשתקע בשאר כגון וכו' שקדים שפי"ת רפותה למכה בנחטורד רע"ק בעדך י' שנים קודם שחולבן ללמוד ולגלמד עד שכי' רלוי שחנתן כתורה על ידו) עד שנחייחד בו חא"כ חלמידו רבבי' עקיבא בו פי שנים ברוחו כי כוא שניתן לו רשות לפוליא על פני חבל תורה שבנסתר (שפיא מלד שאר כגון דקדושה כי כי' בו מנשמת משה ועתה עלה יותר וסתפאר בשלילדת ומשה לא ידע וכו' ואלו ידענת) ועתפ"י שמדוב קלקולי סדורות נסתרה לח"כ תורתו בעלמה כמה מלוה שנים, לבל בכ"ז גמר שפי"ת לפוליאה שנית מתערה וסשתרשה עד שבאה וילדה לח"כ נשמתו ברביכו שלויז"ל להחיל ולגלות יותר תורה שבנסתר ולח"כ ברביכו ישראל בעת"ב ז"ל וסוף שמשיך בעבודתו ימזרעו כך' נשמת משר"ן ז"ל (ובין מומין מה כון) כי תורותיו ומעשיותיו כן כן שתרי תורה ופנימיותיו מלד שאר כגון וכמוכרחים לגלולתיכו בעלמה:

ביאור הליקוטים רציצא סימן כ"ז

א"ה. אני העתקתי מכת"י המחבר מעלים מפוזרים ואיני יודע הסדר היטב ואפשר חסר ההתחלה, אך כפי הנלע"ד סדרתים ובמקום שיש לי ספק אם כך אציג סימן כזה (:) ור"ל. (:)

במה שמובא בס"ח בתיקון הנברחים שבכל הטולמות תלוי ועומד בתיקון נפשות ישראל כי לפי כ"ז יש לבאר ג"כ מאמר ר' חלבו שבמדרש חיכה על תודות שכתוב חדשים לבקרים וכו' פ"ש כי המלאכים כניזונין מנחס כדעת בכיסופא ולא במספא שכ"ל כשמתחילים לעלות בשיר [קנה מחכמה] שמו"פ נחבטלים נגמרי בשרשם שילמו מכם שע"ז נברחים חדשים לבקריס וכו' רק שלעתיד בגמר תיקון שלם נפשות ישראל יסיס ביכלתם גם סס לסחקיים על סיסי ביכלתם נקבל דעתם וסבנותיכם בשתלטיתם ט"י נפשות ישראל סיטמדו לפניס ממחיצתם כידוע וכן גם בנפשות ישראל ילמו ויתחלטו שסבנות מזה לזה [כמובא מזה לקמן] כי טוד תבין לפי כ"ז על תודות שפיתם סיס לסחפלת בעניו דוד כמע"ס שעלס כלל על דעתו לסוסיף ולבקש בחניני וכו' מאחר שגם בזה זה נבחן וגנלס לפניו י"ת פניתות ותשלומות שלב של כ"ה, ובפרט שאח"כ לה עלתה בידו ונאחרע ולאחר זמותי כל יעבר פי שמזה למדו חז"ל שאסור לבקש ע"ז. וגם לסיפך יש לבקש על שאחוף ברחמים שכ"ל [על תביאתי לידי נסיון] כי לפי כל שכ"ל תבין מרחוק בעניו שלדיק יחידי ולאחם רחני שדודות שסיו מעוטם שסות שתשלם ויולא לגמרי מאחר כלליות שעולם שגז בשמאחר חזל שכ"ל: כי סוף מכס מסיס בעלמו [שנתאחד עס רע"ק וכו' כגרמז לקמן] שמבקש ומלטער כל ימיו מתי יבואו לידי שנסיונות שעלומות ביותר [ועיין בשבתי כרין שאחר שנסיפמ"ע] כי בעולם תקפו וגבורתו לעמוד בשס יזכה לשתעלית בכלי רוח מ' שברחמים מחשבתו ושבנתו שלקוחו י"ת כ"ל ושטיקר בעולם הבלית מבוירא נפשס שברבוי קריתתם בשם כי שסתפללו ובקשו לחי"ב שאתו י"ת לכוף לת יצרס בתפלותיכם שמו"פ בפירוש ברשתון דלילה וכו' [כי השני פירושים שם שייכים זה לזה כמובן ממס שתכף לותס ז"ל בכתיבת ידו שק'] שע"ז בעלמו טיקר שתגברות מניעת סיצר [שמתלת שדין שכ"ל] (וכן מובן ומבואר מכמס מקומות בדברי מורכ"ת ז"ל שגם על שתפלס בעלמס שתגברים מניעות סיצר למנוע מזה שתפו"י תין שום תופן לזכות למס שלריך לזה כ"ל על ידס) למנוע מזה כשרמז לקמן מסמוכ"פ לאחר שכבר חיזק בעלמו מלת שדין לבקש על שתגברותו כנ"ל (:) וכמו שסבאתי במ"ח בשם שאריז"ל בענין הכלים שכ"ל שמתחלס עשה בתופן שימיתו ויפלו מסס ר'פ'ח גלולי שדיטים לשתגבר יותר לאחיזת שס"ח שנתאחזס בשס [שמזה סיס מיעוט סירת ומלכות דוד שכ"ל עד שסיי רלוי לשיות נפל כילוע גם עיין בשוד ס'פ'ר'ח מ'ת' שמו"פ בפירוש שרשתון שכ"ל כי רומו סיא שמ'ר'מ'פ'ת בשם כילוע] על שתעפי"כ יסיס כמלא שפלא שעליון שכ"ל שכל עבודתו יסיס בענין ד"ס [ור"ת] שכ"ל לכניא כפרס ולשוב בתשובה לעילא [תשובת שמשקל שמו"פ] על שמתבשב שרתשונס כיודלת מלמעלה לבד בשיבת כשבירת שכ"ל כמובא מזה במ"ח עד שבזה דייקת כתעלה על כל שלילות שגמורים שסיו מעולם עד שלא קס עוד ביתברלל כמוהו כי סוא מבש מציח בעלמו תבר עד פני סזקן [ועתיק יומין] מעת לעולם מבחר כלי נפשו וגופו ובחלוית שזיכוך וכו' כמובא מזה במ"ח עד שגם לעלה לא יגע אל שערפל תבר שם קול שבנותיו וי"פ בעלמו כ"ח סוא לבד וכמובא מזה בחי' שבש כ"ח שכ"ל מסמוכן מזה גם ממאמר שאריז"ל ע"ם] ועי"ז בעלמו ים חקוס גם לכללות שעולם שתין ביכלתם לשתקיים כלל לפי מרירות שרין שזה שתעפי' שע"ז תין לשס כלים כלגל בתופן שיקבלו שלימות שבבות מבש"ת בעלמו [על כי לא יפוד ויחטורר כנגדם רק במיתו' שרין ברחמיו שפבוטו' כנ"ל] אבל ע"פ ושי'ביכלתם ע"ז בעלמו לעורר ולשמוע ולקבל רחמיו הרבים ושבנותיו שלעומות שכ"ל בשתחלטותם ע"י נפנית מבית שכ"ל שנתאחד גם עס משה ור"ע ושאר סז' רועים עד נפש דוד שכ"ל כי בוודאי גם שברשם וילחק בתסירת נפשם שבעת שעקידם שכ"ל שפבו כ"כ ממדש"ד למדת שרחמים רבים עד שגם לאחנו ים לנו חקוס לשמיך (לח) שרחמים פשומים שלמו זוכים וכו' כפי שתגסגיטו בדוגא (רפיח) שכ"ל [גם תעיין כח שבש' כ"ח ח"ג שכ"ל מס שבארתי לשכתוב שלח לח דיך חשלח שלפי"ז יבואר לך (כל שכ"ל) (:) גם שם חבא בשוד ס' שכ"ל תבין מרחוק שכמו בקבלתו מששבתו י"ת ע"ח כ"ח בכלי שחושך עלן ושרפל שבלמלוס ושילוק חור מכמתו יח' על שבזה דייקת גרשה שלו כבוד ס' שבשבש שלעתיד כמובן מזה גם במ"ח: כן גם בשבפעתו לתלמידיו שבגת תורתו וחכמתו במוע זוכר שים שקיבל מבש

לון שום חופן רק ט"י למלוח וסילוק סתור כנ"ל אך ממילא מובן שאם ממנם גם כלדיקים מחדמים ליולדם בחוקף מרירות הדין [ולטעות בעלמו בחיבו יודע ורואה] כנ"ל אבל בכ"ז יחשב זאת לדיוק רפיון בפי טועם תוקף הדין והממלוקת ובלמלוה לגדדין כנ"ל שהוא בעלמו נכנם לשם ועי"ז דייקא ישמע לנשא קול חכמתו והשגת שלקוחו ותורתו י"ת בדרכת י"ג מדות סזקן [של רחמים] כנ"ל שזכה לכם ברוב קריאתו בשם ס' שברבם בלי שעור דייקא ממר ומיגר שנשיונות כנ"ל כי לז בקול שקריאה היולא ממגר שופרים דאדם המוב"ם [בגרמז מזה לקמן ע"ם] נעניס במרחב י"ג תקוני דקיולא כנ"ל והמוב"ם כמו ברחמים שנשה כנ"ל כיולוע: כי גם בב"ם ברחמון שם היו עומדים סאדם ותשתו בנסיון מרירות רוע סדעת כנ"ל בשם מחיזת סלורר לכם המוב"ם היו עולים וזוכים מיד בסדעת הזה בסיחר ובשרשו שבקדושה שנם עשה סאחדות והחשפכות רוע מרחש דת להחגלות מדת הטוב והרחמים והחורש כנ"ל בחכלית השלימות כמובא מזה גם במ"א ולז זה לעומת זה היו נפקחים עיני שניהם כנ"ל בחכמה והשגות שלקוחו ותורתו י"ת שבדרת פני הזקן וחיקון שברית המוב"ם [כמו שפי' קלת מעיף זה בעלייתם מן היש גם שם לז נהגו עיניהם לרחות בהשגות סאלה כיולוע וכגרמז לקמן מהמוב"ם] לסיות בויניהם השלום כשפלת שיהיה לעתיד שנמלת מחזו גם [בפרטיות סנוף והממון ונפש בחורש שבכ"ל בפ"ע כמובן בפנים וכן] בכללות ישראל ותומות השלום המוב"ם ולא כמו שהשיו במחלוקתם היבא זה [במרירותו מחשות הממון וכגיף ויאבד] ויאכל שת זה ועיקר סתר והמיגר שבלמלוס סאור (כוח) מגר סאדם כנ"ל ובללות מגר סאומות והגלות שסובלים מחשת שכולם ס"ם מלרים כיולוע שהם בקליפת נעורים דע" מחרים המוב"ם זלט"ז מלירים שת הגרון מלקרא בשם ס" וימרדו שת חייהם בעבודת חלוות הממון והמשגל כמובא במ"א שכל דליפתם ומחלוקתם בילדין סרעין סאלה נחזו ונשחלבל מסמחלוקת דקדושה [ולמלומי הטוב והרע] שנמלא בסחורש בעלמה שכ"א מוכך ל"ע לגדדין [בגם ט"ז יסובב סכחוב ויתרבו וכו' ולא כנ"ל כיולוע] וגם בילי"מ וקי"ם ומתן תורה כנ"ל הסוכרח לדבג על הקן ולהשליך מחר גיוו כל חטאת ולא שהשיתו שבילת המרירות שהי' מוכרח לזה שפ"י מדת הדין שנ"ל עד שהרבה מאד לקטרג על נחיצת החורש והשי"ת ממחתה [שהזה כלול גם בילורי הלקוחים שבתהגלית כ"ג מי שמאבד וממית את עלמו עליה במסירות נפשו המוב"ם כי גם מקלקול מדכ"ר וכל הדורות שהיו מאז ועד הנה מוכרח בהיפו גם בגדול שבגדולים למסור את נפשו ושמו עד דשפיק רוחיה בהשחלקיותו ממש ואז דייקא מהפך חוקף מדת הדין למדת הרחמים ושרשין שבבלוות לבעל בעיתיה ד"ת לחדיה כנ"ל רק שע"ז בעלמו יש חקוה גם לאותה שחיה זוכים לזה עדיין על שחשפי"כ מקבדים ת"ע שכ"כ לעלמות יוסף הלדיק שהשתלק בגרמז לעיל ושטיקר שלא שי' אז גאולה שלימה הוא מחמת שגם יוסף בעלמו לא זכה עדיין לתקן בזה בשלימות מה שמוכרח להקן בעניני החיקולים כנ"ל [כמובן מדבשת חז"ל שקר שהן וכוי] רק מחמת שחשפי"כ בהזדמן לו בדעת פני יעקוב אביו המוב"ם ויגש ויולץ בחוצה בשלה בחיזה בחי' של חבובת המשקל רוח ה' [המרחפת על פני הים רמה וכו'] עד שזכו שכ"פ לית שהוא לשבר ולגרון רמתי שער כנ"ל שהשתלבל משם זלט"ז כיולוע [ולא קמה עוד רוח בחים כמוב"ם] עד שהגן לו יעקב לביולו שהם מחד המוב"ם [שלקח בלוחים ובעוחים כנ"ל] לחיות עי"ז בחדם השלם עשרה (שבחורתו) (:) [ונפש בניו] כנ"ל לחוך השלוש ולהכריע בין שהחת שהחובים והחנחים זה לזה בחלוקותיהם ומרירות קשיותיהם כנ"ל אבר דייקא בשלומם וכהתזגותם יחדיו חחשב למרפא לכל בשר כמרפא וחיי בניך שהלוו ועומד בחזג כד' מרות וכמו בבואם מרחש המוב"ם ויורשו כי ליתן עץ חר בחר כיולוע שע"ז יסובב בפולת שבחוב המוב"ם שהם לשלים חר לי חר [שלפי פשוטו יסובב על מרירות מחלתו] כי דייקא בהא שחר של שסחים שעומד בנגד כח שחר שבחשלה בחדם חני כ' רופאך בחזג כרפיאם המוב"ם שג"ז בעלמו נחכך ממזג כרפיאם ובחיים שבדשבות שהורש שכ"ל [כמובא מזה גם בח"א] שסוף שהכמת חשר תחי' וכוי שיסיבב עליה בשבחוב שכ"ל והמוב"ם דרשוני וחיו ועחה נחנם רשב ובשובם מלרימם בדדיפתם שכ"ל את ישראל בחר לי חר [שהים שהן חרבע חרוח כדי רוחות שכ"ל] שע"ז יסיבב עניו שבחוב המוב"ם [ויהתי בחנוי שהלע וכו'] כרליני את מרחיך וכו' ולא שיש שים חופן לשפך חוהם של שקדושה שיכירו וידעו גם בחייהם בבבודו וגדולהו י"ת כמו שיהיה לעתיד בשלום כנפלא המוב"ם כי בכ"פ כשהשלה לשם מלחלה בבדות שלב לנשיון כנ"ל שהעוררו עליהם מחדש לרודפם ולהשיגם ושעיקר בח"ר ומיליר—ים שכ"ל עד שהוכרח בשביל זה לאחדש לגמרי שע"ז יסובב שבחוב המוב"ם אין שלום אחר וכו' שע"ז

גם מז לע נסלס בבלימות שיר כבירים בקול סחכמס
כ"ל בתופן סיסיס נספע מאתו גם למלכי מעלס
כ"ל [מאחר שמעשס ידי טובעין בים וכו'] כי גאר
ברפיאס בתופן סיבולע לעלח סמות בשמעו* לח* רנחס*
בשיר מריס [שנקראס ע"ש שאר כ"ל שסבלו במלריס
כידוע לק יסיס על לעחיד כמוב"פ. כי לעפ"י גם
מז נספך לעזרס מר*—יס* בעלמו לעניס בסס סשיר
לבלאס כמובן בפניס לאבל מיד בבואס מרחס וכו' [וכס
נסהו] לק יכלו לבחות מיס ממי[ה'כ] כמוב"פ כי
מריס כס בסני פעמיס מר כ"ל במ' חק* שמובע
סס בכעגן ומכוון במ"ס קליפת סעלבון וילאס כידוע
כנאחזת במרס בסשורס שבאלע בד' מרוח סניף כ"ל]
כי גם לאס זלצ"ז נאעלס מריס בקדושתס כ"ל ותקח
לח כחף וכו' לעורר מכס דייקע () כאדוס וסזארת
בשירות וחסבחות כנשמת דוד כ"ל שיעת מיאוד בו
עז וזארת בשירות שריווס לסקב"ס [כמובע מזס
בדאז"ל] ויכס בכולס לח פניו וכוונתו רק לבעל
ולכמיות קליפת בעוחיס כ"ל וכמוב"פ [עד שיקויס
כל כנשמס וכו'] אבל גאר כחיקון עליון לק סיס
כ"ל וממחת זס בעלמו גם דוד ראס שעליון מן
ביכליו לפעול זאח בבלימות סוכרח לסיכב בחפלחו
בפביעית גם על כרישע בעלמו בכס כרשעים כרודפיס
כדבוקים בס [לסיות חיס קנס מלריס קנס רלון
כמוב"פ] כמו בסי' בקי"ס כ"ל כי שר לק נאמר עד
לעחיד בבשלמת סבילת כמריות שבחלית תריכות
בגלות כזס שאז ישיר כעולס על כוגנס כ"ל בחיס
קנס חכמתו דקדושס כ"ל לכפך לספס ברודס כל
סשבעים לפון כמוב"פ ובכס לייקע יבדר ויבאר כיצד
[בבאר מי מריס כ"ל] כל כלכות כתורס בבלוס
וכשרצס כי לעולס חיקיקו לעבד כרע וכמריות כ"ל
שנחברב בנפשות ישראל מחיס קנס מלריס כ"ל לק
ולעתך לבבדס כלל כמובע במ"ש כי ילרבע ב'מ'ר'ס
[ורוגזע כדין] בעלמו ר'ח'ס' תזכור כי אס אס לו חק
ומשפע כדין כ"ל יזכו לעחיד שב לייקע לשבח בלוס
כגאלע גם עס תומות כעולס כמוב"פ ורק קליפת
בעיחס כ"ל וכמוב"פ יאבד ויבטל עד כי יבליך כ"ע
לח מיעוי סממון ולקרע כילס בשם ס' שלפי"ז חניין
יותר גם בדבריו כקי' על תורות שכחוב כמוב"פ
ומברכס זקן וכו' בכל זס בלוס כמ"ש עושס בלוס
ובורע לח שכל ונושס ברכבס סוס ע"ש שכחוב עושס
שלוס ובורע רע כידוע (:) כפליא חא"כ לכיות רואס
ומשחלס וממחיק בחחיקות שרחמים [שבאלע זס לק
סיס חפשר לכלי עולס בגוף כ"ל לשבול ולשחקיים

כלל לעושס שזיכוך שמוכרח מאד לזככו בחשפע שכ"ל]
סוף ממס שגם ברוחוק שזמן ושמקום רחס ונפס
בנשמות שלדיקים [אשר גם שנופים שלסס נחשבים
לנשמות לאותס שלמעלס מסס] שלעולס זיכוכס בנשיונות
תוקף מרירות שדין כ"ל בעלמו ממשיכים בזס
ניפח לוף רחמיו שרשים ועשס מוב שסגאתו י"ח שממלאס
דייקע בחוקף מרירות שדין שבאלמוס ושסחרת שכלי
כ"ל [ועיין לקמן בשמוך מס שסייך לזס] שנפי"ז
יבואר לך מס שמחנסג כעניו זס גם בפרטיות בכל
שגם ושגם שברעיונס ותחלתס מתגבר דייקע קשיח
ותח"כ ביוס שסני דייקע רפיח וכן בפרטי פרטיות
נמלח קלח מעין זס כי גם בכל יום ויום שלדם נידון
ונפקד ונבחן בפחחדשות ושחגדרות מסית ומקטרג
במרירות לם שחשפע לזיכוך שכלי וסגוף שלו עד
שסיס נספך לכלס לגמרי ח"ו. לולח מ"ב שלעומת זס
גם כפי נקודת דנקודת שלחעדל"ת שנאלח בכ"ע כן
נמשך עליו בכח שלדיקים שכ"ל שעזר ושסיוע מסחקת
ושיחוף דייקו ומשפעו ברחמיו י"ח בכ"ל כי גם כללית
בנשפע ושכלי שזלח [בחדש ובמקום ובזמן] נחסוס
ונעשס כביכול בלוס שחשפיע י"ח כידוע ושלדיקים
כ"ל שם שעולים ברלח שזמן ושמקום לסיות ברחשית
וחחלח שחחשבס של שקומס ושכלי שזלח שע"ז שם
מחנסגים יותר כפי חוקף מרירות שדינע קשיח
שברחשית וחחלח מחשבחו י"ח שכ"ל ועז דייקע נכחבים
לגלחר לחיים בחחיקות שלדם כידוע כי בעולס
לחחערוחס ללחחת לחשפך מרע לטוב מקבלים לחחערוחת
דלעולע מלחו י"ח גם סוף יעמוד ע"ז מחוקף כשע
דיכו [ונלמוס רלייחו וידיעחו כ"ל] ומחגלס לשס
בשבחו בכשע רחמיו שרשים (וששנת ס') שבילישע
וששגס יחילס כ"ל [ונחנך חורחת חבין מרחוק גם
בחאחר לאברשס וכוי אחר נסיון שעקידס (קדוש)
דעת וכוי (קדוש) גס' ת (:) גם ממילע מובן
שלעש"י שכל בחיכס כלוס מכל שבחיבות אבל בכלליות
נחשב שזקן מאברשס לאחדות ושורש שטוב ושרש שסיס
קודס שבריאס בריבוי חור שחשב לגמרי כ"ל [כי גם
שרע בעלמו סוף בשרשו שזס מוב מאד כידוע] ומחאח
זס בעלמו סוכרח לשחלמס בשולדת תוקף שדין
בבפחד ומורא כאב של ישקוב המוב"פ ושס גם משפב
שרב ושמורס [שזורק מרס בחלמידו ובנו יעקוב כ"ל]
יולח ונשחלשל גם שרע לגמרי כ"ל [שבמרת חרב
שממיח כידוע] אבל בחמת לר שקב"ס קלשחר פני
שמיר"ס ות"ב שזס דומס לל'ב'ר'ס ברוב שמוב מאד
כ"ל [כי דייקע מי שעומד ברשעו ותוקף שדין משיג

ע"ז רבוי רחמיו וטובו וחסדיו] רק מחמת שאעפי"כ
אין שום תופן לכללויות העולם לקבל לא רוב טובה
ולא רוב פרעניות ע"כ אין שום תופן להחגלות פני
תורתו כ"א בשיחוף הדין והרחמים שבתור פני יעקב
כ"ל וכמובן [ועד כאן י"ר"ס אבי הבא כ"ל כידוע]
שהוא המעמיד כי"ב שבטים כ"ל [אלא יעמדו על
הברכה ואלא יעמדו על הקללה והאלורים שבסר עיבל]
אלא אלוהי מרם שהוא בכם כ"ל כידוע להחוב שם
דייקא באר היטב בשבועים לשון כ"ל, כי גם בכללויות
דכללויות יחשב הכל לכלי אחד כידוע, וכ"א בפי מדרינתו
איך שהוא יובה להשלים עב"פ קומת כלי השביעי
שבבינו הלדיקים כ"ל(:) עד שיאיר אלוהו את פניו השופש
שלום ובורא את הכל להתעלות לגמי בעבודה שבתורה
מדרגת לדרגת כי כל התיקונים תלויים ת' בתבירו
כאשר תבין מכל הגרמז לעיל מהמוב"פ על לודות
השיר לש"ל שבת"כ"ם, ותחדוה ת' כ"ל שהוא אשר
בבחו למשוך את הכל כמוב"פ עד שתחריך נרוסה
לשיר ולקרוא בשם ס' והשגת חכמתו י"ת בב"פ יותר
כ"ל וגם עבשיו מה בזוכים בשמות ישראל בעולם
העליון להתענג בשבשגות האלה אין זה רק מהרשימו
של הגוף שהיה מקוברת בו בשיותה בארץ הזאת.
ועיקר השגתה והיה בהתחי' הלמיות בשתרך והתקשר
מחדש בכל גוף שארץ כ"ל [שהלא תהיה מקודשת
עז בנקודת ארץ ישראל שבה כידוע] כי אם שהלית
הלמלוס שבתוקף הדין כ"ל שמלחו לחיות שמלר
שבמלרים כ"ל [שהוא בקליפה זה לעומת זה כמוב"ה
במ"ח] אלא בגמר הבירור והזיכוך מלחו יזכו בגוף
ובארץ הזה לדייקא לקבל אור אלוהי לעתיד כ"ל [שהוא
יסוד ועמוד הארץ] זבח חלב ודבש בגלה ונסתר
שבתורה כ"ל כמוב"ה במ"ח וכגרמז לקמן לעניין הגאולה
שראשונה [שגתרה בקבלתו שתורה שבעתה.
שלחרוני וכיוונבו הסוי לכל העפר והארץ בקטנות דקטנות
בתופן שיבא לגדלות דגדלות שמוחין במדרינה גבוה
יותר בב"ע כמובן גם מזה במ"ח אגב תורתא בייסוד
כמה וכמה פלוגות וכבה לפי כל כ"ל יש לגרמז עוד
ובפרט בעניין הבירה של כ"ד חלף תלמידי רבי עקיבא
כ"ל [שכל רמוי שתהיו תורה על ידו] שמתו
כולם בתחד בימים מועטים בתלה בשביל שלא היה
בישים מבשב כי אם לתהת שבקדושה כל שהתחלקות
של כ"א לגדלין בשלוה אחר כוה לשם שמים לקבל
רחמיו ותבשתו ובלומו בשלוה בכלים שתלה דייקא
כ"ל כי [ע"כ ילמר בספר מלחמות ה' אלו וכד בסופה
כו'] לא זזו משם עד שנעשו תובשים זה לזה בשלום

כל

כל הקלקולים לחקונים ומרמזים לכ"ג נס טבריו מהטלומת וכסחרת לוריימת דמחיקת [מהחגלס בהחתי' נלחיית כנ"ל] שעליס נאמר דרשוני וחיו כי כחכמה החיס והטגג לעולמי עד כנ"ל. ודוק ודוק ודוק: בני לן ביחא סי כ"ח: עיין בכמ"ז בעל כחורס בזאת וחבין מכס כמה קשרים גם ע"פ מסלוחיהו שנסכרך כזה:

על התורה האי גברא וכו'
בעצם כת"י כנ"ל ונראה שחסר ההתחלה.

כמוב"פ בע"ז מזסיר בכהוב כמוב"פ לל חרע יון כי יחלדס [כי יהן בכוס עיהו וכו'] שלז טוהוהיו עבדו רלשי כמשל וכו' כמוב"פ (יוהדיס) ונופלים במקומות כל"ר"ס בל"ע לבא לבס סוס היקון מקוס וכו'] ולז נהלמהי דומיס וכו' כמוב"פ [כי כבס שמלוס לומר דיבור] כשמע ונהקבל] לאל בשבח ר"ס קבח סבריס נספך [מסמ"ל] לחוחיות לימיר כמוב"פ [כי במערבא מהרלי לס סכי (לא חוסיף) ליפיל עוד וכג'] כי סוף לס יהן בכוס עיהו (יועיל לכ) לרפואס כמוב"פ כי כנשר יבא ויהוס [לאת קהו קן כמוחין] ויריחף על גוזליו לכניקס מדמיו [בשבחי דס נעבר ונעבס חלב [כנרמז לעיל] כמו לעחיד בקיוס (בכחוב) מדוע לדוס] נגבוסיך [ובגדך כדורך [גת] ויקויס למען יזמרך] כבוד ולא יהוס מבדמיס כנ"ל כמוב"פ (ומבקלקול) תהכפך להיקון וזכיות מיחודיהו בכנפי לאר בגדי כלדיק כנ"ל [אשר עליו סודב] בכחוב כמוב"פ ולשא לחכס על כנפי נשריס וכו' ומבס לאו ממשיכיס גס טבריו לחיקון [על] כמבא ומהן בחופן בנזכס לפרנסס בני טורח כמוב"פ ודוק ודוק ודוק:

אוצר החכמה

משרא דסכינא סימן ל'

ראשי פרקים מביאור בחורס מיסרת דסכינא סי' ל' לקו"ח. וחלקהי לוהס לידיעות ויסודי כפלילות כמסומנים בלוחיהיכס זה לאר זה: פלילה ל' כיא מבלה מיסרת דסכינא וכו' כמוב"פ כפי שמבאר מדמו"ר ז"ל בזה נאמר ונדרש על לודות בחכמה החאב וכמלכות בנפילהס כמוב"פ שבאלי קולרים וחוחכים לוהס לבעלוהס מבס. ולבחורס לא כייהו לריכים לבזכירס בחוספות בס בסיסרת וסערוגה בלא יסובב בבס בזה רק על בקול לבד סיולא מלחס בנפילהס, כי בלא ממילא הגלל מזה ולא חוסיף נעטוק ולזעיק עוד וגם (לין) לאו לריכין לדרוש ולבאול רק על סכין בלימוד וחרב כמלכות לבד שבאלי חוחכין לוהס ומס לאו לבוסיף ולקרא לוהס עבור זה בשם

מיסרת דסכינא:

פליאה ב'. סוף בשם שבחב שמי יכול לסבול לאת קול בלעקס וכו' ובאלת מבואר ממילא שעיקר סלרס וסמלוקס בעניו זה שלין ביכולת לסבול סוף בלעד וכמבואר במרגשת בזה לאבר בלעדה ומבואר בבאב ובלעדר גס לאחאו לבל יסי' ביכלהיאו לסבול וממס נפשך אס לא יזבס סלדס לרחוח ולסרגיס זאת לא ידע ולא ישמע כלל וכלל גס לאת סקול שילא מלחס ואס גבבס דעתו ומעלהו לסבביל ולשמוע לאת סקול הזה ידע וירגיש גס בל"ז בלעדה ומבחובב עד שלא יסי' ביכלהו לסבול כלג ולשס לגו לדבר כלל בדבר בקול שילא מלחס:

פליאה ג'. בתפלה ולא נדע בלל בשאגת קול בס"ת כמבואר בבחוב שבביל ע"ז וכן בכמס בחובים ומאמרי חז"ל ושאר ספרי לאת במבואר מבס בסוד קול בבי המרוחים ביולא מבס"ת בעלמו בביכול. (בדרך טורא ורוחני וכו') כי לבחורס אין שייך שיין קול בלעד רק בעבע בלדם שבעביע בו בן בבורא י"ח. ובלי ספק שבאס:ס ולריך לא ישמיע (בשי"ח) ויהן לאת בכל דלעולא ולא עבס כי אלקים דבר כ"א גלה סידו וכוונהו לל עבדיו בלאמנים ברוב כיבועס ובחועלה שילמיח מזס ואיך לפשר שלא ירמז בזה לאמו"ר ז"ל (בבחורס בזאת) מרחוק עכ"פ כדרכו בקי.

פליאה ד'. מס בבסמיך מאמר חז"ל שבל עובחן של רשעים וכו' לעניו המחקרבים ובאים לקבל חוכחה במוכיח וכלדיק במוב"פ ואעפ"י שיש לבאר שבדרכו בק' פחח לא פיו בק' וכטורא בחכמס בחוכחה נפלאס גס בדברים בחלס בעלמס לסוכיח בדרך בזיון [וכבכלל בעזר ע"ז בבקדמת ספרי כנ"ל] מאמר עי"ז לפשר לדון לוהס לנף זכות וכו' במוב"פ [ובמבואר בפירוש בזה שם פרפרות לחכמס ע"ס] לבל שבל זאת לעולס חכמתו ובבלו בעליון למעלה וכו' במבואר בזה"ק לין לפשר שלא יוסיף עכ"פ לרמז גס ע"ז מדחוק כדרכו בקי:

פליאה כ'. סוף בשם שבחב בלוח ח' לאמס וכו' ע"י ברוחס סעזיח ובחורס של כ"א עי"ז יודע לאת בהפלה וכו' כי בפי שמבואר מדבריו בק' שבאו בבחורס הוא ע"י עזוח בן גס בהפלה הוא ע"י עזוח, יש להבעלה ולהמוס קלת בבבירה בנאמת בלדיק בעזוח בהורס שרוחס שבל לאחד ולא יבחין וירגיש כמו בן לאת בהפלה ועזוחס בעלמס שמלא בבל ג' בלופן שידע לסוכיח לוחו:

פליאה ו' סיא בגוף בשאחז"ל [ובבחוב שלמדו

מאחו

מלחו] שחייבים להקביל פני רבו ברגל כי לכאורה בימי סחוג שלא יסיח חלי לבם ויחייב המלך יותר לקבל פני כרך וחכמתו ותורתו שזה סעיקר כידוע:

ועתה נצוה לסודיע כמה ידיעות במכלא סלימוד שבמלחמר כזה חלר על ידם יחבאלו ויחייבבו גם ספלימות כנ"ל:

ידיעה ו' מס שמבואר מדבריו שק' בעינן כללות וכו' [שנחלקים לד' כחות חכם רבש יבראל שהוא ש"ר"ת במלכות כנ"ל פילוסת סמלכות מנפילם כד' גלוות שוח שוח ילילת בני ישראל מסגלות בפסח וכו':

ידיעה ז' בי' שבמס שמבאר מגמר שבגחו בעינן שקול שבכ"ע [כי יש בכ"ע בחי' מלכות ושוח ניכר בקולו] בגם בפרטיות כ"ע מכבנים כמלא במלכות שבבחי' שדל"ת בכללות בכחות חכם רבש וכו' כי כל בחוכם כלולם מכל שבחוכית כנ"ל בס"כ) מבאר ומרמז מרחוק ביסוד בפלילת ד' כנ"ל למס שמסמיך מלחז"ל כל טובחן וכו' על לודות כמחקרבים ושחלמידים בל במוכיח כנ"ל:

ידיעה ג' בגם בחס בגולם בדבר שקול כנ"ל [בשכרת שקיל כן כברת במלכות שנמלא בכ"ע] ישכיליו וישמיעיו מרחוק בעלם שקול שבוע בשיקר בסיד במלכות שע"ז בחחם נדרם ונשחל על מיברת ושקול דשכוני, ומלכותא שבחלי קוטלים וחוחכים לוחם וגם לפי"ז יש לבאר גם בחס שבזכיר לעיני שלבר כי מי יכול לשבול חת קול וכו' על חבר גם בשקול [שסוע במלכות] בעלמו נאלא שלבר ושמכלוב שלין ביכולח לשבול כל שמרגים ויודע בזה: גם לפי"ז חבין מרחוק בשכרת סולחות שקול בזה שסוע [כמשל כשלבקים זה עם זה] לשחגבר מלר בשחם וגבורתם לולי ההשלם והגלל לגמרי ע"ז. ועיד חרחם ושחכיל מרחוק מה שים לבאר [בביחור דבריו שק' מזה לזה] על לודות בעלה לקילחם שסוע ע"י קרנץ וקול שמוכיח שזה מחחת בנורחם במלכות בשחעורבת קולם שבירילחם לחחת לעורר ע"ז בחחערותא דלעילא קול שלגת ס' ומשיחו במוכיח כנ"ל בגרמז לקמן מסמוב"פ] שסוע לחוחלם קלירחם וגלולחם מסמלכות דם"ח כנ"ל:

ידיעה ד' מס שמבואר מדבריו שק' [ועל לודות וכוי] בגם כל שמרלוח בכחיב וירא ילוי וכוי] וכחזיונות של משרע"ס ושלר שבביחים סיחם לכ"ח כפי חיקון בח עיניו שמוב"פ שסקדים לזה [ועיין לקמן בידיעה ו']

ידיעה ה' שבמס שכחב שסמלכות סוע בחי' ד' בנין לריך לס מגרמס כלוס כ"ח ענפי שבכל שעליון [שסוע שביניס ושסבגם בחלקוחו י"ח כמוב"פ] מבאר יותר מס שכחב החלס שלריך לסמשיך לחוכס חיות. ושכל שחיות סוע מחור פני ס' [שמחיר בשמחב לעיבע] שבביכס:

ידיעה ו' מס שבכ"ז מבאר יותר בלשון ושינן שכחוב שב"פ ירלס וכו' וגם מרחוק

חינן שלעחיד בחיקון שרפוחס שמוב"פ בלוח ב' ושלס [וירפע] כל עס ס' בעלייחס ג' פעמים בזגם לכיוח לגבילים וחוזים ממס:

ידיעה ז' בגם לפי שיוסף ד' שכ"ל יש לסחפלח קלח בחס שבמלח לכאורה שחירס שחירס בדבריו שק' לפי שכ"ל כי בחחלס מבאר שבשכל שעליון יורד מעילה לעלול וכו' עד שיגיע ויחלבש עי"ז לבד בשכל שחחחון ושחבמס חחלס של שקמים ושרחיקים ועח"כ מבואר מדבש"ק שים לשעלו' למעלה לח שמלכות [ושחבמס חחלס] בחיפן שחקבל עי"ז חיות לי"ר פני חכמחו שעליונים י"ח שע"ז יבינב שכחוב לדק. לפניו יסלך וכוי בגל מרחוק חביע וחרלס בעינן שכחוב שבד' ירלס וכו" שכ"ל שזה וזה מוכרח בחיקון נפשות במלכות שבישראל כחיב ירלס בחיקון שבח עין ושחערותא דלחחח וקריון יירלס מעילה לעלול מבכל שליון לבכל חחחון עד חבליח שקמן ושרחיק שבישראל וכאשר נבאר בכ"ז לקמן בידיעה ע"ם:

ידיעה ח' בגם בחירלחו כל שכ"ל מדבריו שק' מוסיף לבאר [בשחרות שחשבל"ח ולעילא שנמלא כמו כן גם] בדבר שקול שכ"ל שגם בגמר שרפוחס שכ"ל ירלינו לללח נפללוח כמי רלייחינו ושפוחחינו לפי שגם שבללחינו מגלות מגלים שכ"ל לסיות כל בעם רוחים לח שכשמע ושומעים לח שרלחס:

ידיעה ט' בגם בשעמו ורלייחו על שפרח שפנים [בשבלש רגלים [בזה מחחח שביקר חור שפנים סוע. שמחס ועיקר שסמחס סוע מן שמלית וכו'] מורס ומוסיף חבונה בשמכוון שכוללת חחלס מבש"ק על לודות שמלות שבן בן שבערות ושבועיים וסגבולים לקבל בשם שבכל שעליון כי [לפי שכ"ל בידיעה ס'] נרחס מבואר בש"ז בעלמו שבבש ושגלס חיוב חכמחו ושכלו י"ח בשניני ושיחורי כל מלוס ופקודם [כאשר חשבב ושבגל חיוב חכמח שרופע בשניני שמים ושיחורים לאשר יגוס ויפקוד עליכם] בחופן שהרפע ושמשח לב שחדש בחור פני שבינה ושבכל שעליון כשיבא לקבל חלא שסגולות ושרפוחות ועוד לגב חורחח מסיגלים בשפלים לקבל על ידם חח שבלו

19/08/2018תת

שכלו וחכמתו ובינתו י״ח על שגם בשכלתו וחכמתו בשכם [בפקודתו בעליסם] נחלצם ונחלמש בשם שכלו וחכמתו [נשפיעו ולשניעו גם עי״ז בעלמו] ועיין לקמן בידיעה:

ידיעה ו׳ כוח בזעקה [ומיברח] מלכות שנפשות מגלות שעכו״ם ולשעותם לאור פני ס׳ במוב״פ גרשם מרחוק בשבתו רחים שעדוגה [ומיברח] כנ״ל כוח לשון זעקה משכחוב בחול תעדוג, כי כוח כוח ענין שעדוגה וזעקה מתי תבוא ותרשם פני מלכים וכו׳:

ידיעה י״א שבענין שנים בעומדים במדריגת שבחרים ושחכמת התחת [ושתעפ״כ נחשבים גם שם לשכל בעליון כנגד שבחות במוב״פ על תודות שכחוב בביתו בני וכו׳ [כי כל בחינה בלולה מכס״כ כנ״ל בשכללים] נרשם מבואר בדבר שתא שלשם [בתברשם במוב״פ שנפשו נחעלה על כולם לשיות במדריגת שכל בעליון שמפיע בשם ברב לתלמידים [במוב״פ בתות ג׳] ותשר לו לבד שלימת סיופי ושנתוס שנקנלמש בשחרותם במוב״פ ועיין לקמן בידיעה שלש מוסיף לדבר בענין זה ועוד תוסיף לקח ותבונה בשכלל כנ״ל שגם מדריגת שבנים בעלמם בלולה משכל בעליון ושהתחון שבשתי שמדריגות כנ״ל [שכן תרבע] תשר לפי״ז ממילא מבואר שכבן חכם נבחר ונחעלה על כולם לשחשב בנגדם בשעלות שחכמה ושכל בעליון כנ״ל שגם עיקר שממחש כנ״ל ויבואר לנו גם בשבתתו ע״ז לת שכחוב בן חכם ישמח שב:

ידיעה י״ב שגמר שבחב בפירוש קרנץ דחמרת רוממות ישגשכר יודעי בינה וכו׳ לאור שפנים [ובשורשתו שכ״ל בידיעה ס׳] מבאר יותר בדבר שמוכיח שבות סוף ברב סיודע בינה ושכל בעליון שמוב״פ ושלפי״ז ים לבאר גם בדבר שחכמה שחגלה בפתיחת פיו שך׳ לחוכחתו שמוב״פ [תשר יסובב עליה בשבחוב פיה וכו׳ ותורת חסד וכו׳] שסות שחכמה ושכל בעליון כנ״ל תשר יכי׳ לחורת חסד על לשונו שך׳ ללמדם ולשורידם עי״ז בעלמו במדריגת שתלמידים בעוסק לתוכיחם: [עד שממרו חז״ל (סיטה מ״ט) ותורת חסד זהו כלומד תורה על מנת ללמד]:

ידיעה י״ג שבשתתו ענין שמשגה כוי עז וכו׳ שגם חוזר שחגל ומחליט בלשון שחם עז פנים לגיהנם ושבושתו בדבר שעזות דס״ל שמזה נמשך בתורה דס״ל שסיא בחי׳ פסולת לגמרי תפילו בעוס״ז יש לכוליא מלירופי דבריו שך׳ שבעולם נסיון מדת שעזות [תשר גרמז לקמן וכמובן מענין שמשגה כנ״ל] נמשך ומתבוים מס שגם שתורה דקדושה [שמשעזות חיובתא דקדושה] שגמלא בעוס״ז חכיה־ג״כ בבחי׳ פסולת [כנגד שחורה שבעוס״ב] עד שנקרלת גם על שם שפסולת כזה [בחי׳ פכל לך שמוב״פ] ושמשתוות שחפלה לשחורה לשיות ג״כ בבחי׳ שעזות עוד מורה ומשכיל שכן גם בשחפלה נמשך לה משעזות לבד כל שבלולים ושרבוב שמחשבות שמניעים לכ״ע בחפלתו [עד שנקרלים על שם חכלה כמוב״פ] וגם בדבר שפסולת שבבחי׳ שתורה [לשקרא על שם כנ״ל] ים לבאר שמחמת זה מוכרח מאד לעמוד ולשחייגע בחומר ולידון בלכותיה ללשם ולברשם מחוך שפסולת ושמשפסולת ושרבוב שחכלה ושחורה בעלמם נלחז ונשחלבל ממדריגה למדריגה שרבוב ופסולת ויוחר עד שבשחחיות מדריגת שרשעים שכ״ל יחשלכון שביב בפסולת לגמרי ח״ו כמוב״פ:

ידיעה י״ד מה שים לבאר בשחעלות שחפלות למשה משיח [שסות שמוכיח ושרב ושלש כנ״ל מכמוב״פ] שזה שבחעלית מלכות הבנים לפני ברב ושמשכל בעליון שמו [בתופן שיחחקנו ויקבלנו לת שחיות מלחו] כעין חפלח שבחרית [שבמדריגת שמלכות ושבנים לשבר תיקן לבניו לשברשם כמוב״פ]:

ידיעה ט״ן שגם מבשחוות שחורה ושחפלה [כנ״ל בידיעה י״ג] יבואר לנו שכמו כן חסיס גם שחורה במדריגת שחכמה חחלה של שמשבנים לת שמכוון [שמזה בגמר רפואתיהו לעתיד] ושזה גם בחפלה שקדיש בשקדמות שחלה לשוליא שבן בן שערות [שמלוות ושלכות שבשיטרין] דלתתון דלורייתא ושבשורלת דבריו שט״ז מבאר יותר בדבר שפסולת שכ״ל שתחשב שחורה כנגד [עיקר שמכוון] שלחורה שלעתיד כמוב״פ:

ידיעה ט״ז שגם בשחלטה בלשון שתם ע״פ [כנ״ל בידיעה י״ג] שבענין שמשגה שוי עז וכו׳ שמבית ע״ז ושסוגה לנו מלירופי [ושורלת] דבריו שך׳ שעל שחלה ושרבוב שמחשבות שבמדת שעזות [כמבואר גם זה בידיעה י״ג כנ״ל] יסובב עליהם בענין שמחז״ל כל טובתן בל רשעים ים לבאר בשלימות שרשע שבכ״ע מנפשות שמלכות ששעיקר בוא שלימות שעזות שבשם כי משה לבד כל עירבובי מחשבות שתעזות לבאר שחעלים כנ״ל [וגם מחמת זה לבד אין חכם ונדיק בתרן תשר לא יחפיע כמבואר משחלטת כמשגה כנ״ל]:

ידיעה י״ן שבשתעות חיקון עזות שרשע לכוות במדת שמלכות. [כי עזות מלכותא בלא תגין] כחיקון שנעת שבלע ושכשף במדת שמלכות ים לבאר

אוצר החכמה 19/08/2018

לבאר שסיינו כך כי כמו שסחירה שנמלא בדברי המגיה על לוחות כעזות [וכשסחירה שנמלא בלעזון סתריז"ל לוחות בן סרטע שנמלא במלכות דקדוסה] כן הוא שסחירה שבמחלוה בדרם ושפטע אין כסף נחשב במוב"פ כי סכסף וסממון של כ"ה הוא סעיקר שחשבה בקול עזות שבכלליות כספיו וחלוותיו סמרציעים לוחו ברטע כנ"ל כי לעפ"י שסם מוכרחים ונמלא מכ"ע מסם גם בקדושה כחורס וכחפלה. נלחז ומחנבר בסם מאד סרע וסקליפות [ובפרע בסכסף בעלמו] עד שמוכרח לסחליע בשנאת סממון כסחלוקה שמשה עז פנים לנסיגה. [גם בסורלחו כל סנ"ל מבאר יותר בלעזון סכחוב סביב רשעים וכו' שסוא מביא על לוחות סיביבי סממון וסכסף סנ"ל]:

ידיעה י"ח סוא בדבר סעז פנים [וסבוטח פנים שבעזין שמשה] סנ"ל שכפי שמבואר מדבריסם שקי שלעפ"י שים לסיות מסמחביחים וסנעלבים ולא מסמביחים וסעזי פנים נמלא בכל זלת מדת סעזות בקדושת סחורס שסיא מוכרחת מלד: חבין מרחוק גם בנ"ז מוסיף לבאר בשפלחה שחכמה וחורת חשך שחגלה דייקת בחוכחת שמוכיח שסוא כרש סנ"ל [כי זה ענין שנמלא בחורתו בעלמו] שבר יסובב עליס בשכחוב שמוע"פ כשופר שרש קולך וכגד נעמי שפטים לבזות ולבזיים לחלמידיו ומקורביו: ובעוד בלירוף שעלחותיו סנ"ל שעיקר סיבוב תוכחתו סוא על סעזות שבנ"ע יבאר לנו כי לא זו לבד זו קחני שלא זה שבבר חשבר יבוטח עוז פניו מחשבר כל בני ישראל [בשני בפנים בטוטפת לחד] חשבר שבאר לקמן. לבד גם ברוב שפלחה עוזו ועזותו [שבחורתו וחכמתו כזאת] מבבר ומזכר גם לבניו ותלמידיו מלחיזת שרע ושרבעות שבעזותם ושחריחם סנ"ל: וכלחשבר טוב מרחוק חביט ותרחה בנפלחות שבת עין שבשחריות עזות מלכותה של שרש כזה כפי תיקון שמלכות מעטין שלמה שבסביבות ע"ז חשבר נחחבר ומתקבל בבת עין מלכותו מלכות שפ"ח בעלמו [למליך גם על שעליונים כמובן בדחז"ל ובלחותם חכמתו שחחחה לסיות ג"כ בחכמה שעילחה מכל שחדם] חשבר ממינה מובן שעזות שמלכות כזאת שום כשני בפנים בעזות לחד כי גם סיא כלבוש בגחות של שמלך שעליון בעלמו י"ת [כמבואר לקמן מדס"ק בשפי' קל"ס שסייך לשחורס סזאת] חשבר במקום גחוחו וגדולתו שם שנו מולחים עוחתותו. ובסיכם בלחד שעזות ושבוטח [שפס שגחוס וכעטוס] מחלחדים ולא מחפרדים בדרך נפלא וכורא כאמור מזה גם בע"א [ועיין לקמן בידיעה שלפי"ז

נחייבב שסחירות שכל גם כפי שכ"ל בידיעה חבין מרחוק שזה סיל סימוד פנים בפנים שסיחה שחוב"פ:]

ידיעה י"ט מס שמבואר לפי שכ"ל גם בלחדות סדרש ושפטע שבברכת חברשם בכל שמוב"פ כי עי"ז בעלמו שזכה לברכת חקין שבת עין [חשבר בכל שחם] וגבל ומחם ממון ועיבר שרוש [שע"ז יסיבב שבחוב ולא חחמר לני שעברתי וכו' כמוב"פ] בדך ס' לח חברשם בכל מובר בפירוש בפשוע של שכחוב:

ידיעה כ' שגם בסורלחו שכ"ל [בידיעה ס' שבשכל סעליון סוא סור פני ס' שמוב"פ] מיסוף לסיות מחיר ומירש בשבלחו ע"ז לח שכחוב שחורס לני ונלוש שבובב בעין שפנים:

ידיעה כ"א שגם בסוספחו שכ"ל עוד יוסיף לשחיר ולשוליע מרחוק בנלוש חור פני שרש שבשכל סעליון שכ"ל שזה סוא נחשב ללח [ולח] לשבנים שלמה ולא יבא כלל בשוג שבשרות שבדי כחוחיסם כי מס שבניו ותלמידיו בחים וקרלים בשבם וסוג שזה סוא מחמח שגם בבעומדים במלריגת שבן חבם ולדיק שנמלא בשם לין מי שלא יחבע וישגב בלוכמת שפחיות ומרס שחירה שבשעבון כפרנשם שנחמר ע"ז סביב רשעים יחסלכון וכו' [כמזכר בידיעות שכ"ל] וסוא מדת שעזות ושפטילת שבב"ע לפי מדריגתו בשבחלשלות למעט מבחלשלות כנ"ל לחבל לא כן חכלית שזכית שבעזות ועוכר ופשולת שחרים בת עין סרופף וסרב בעלמו כי סוא מיסובב עליו בעין שכחוב פשל לך וכו' שמוב"פ משם נחשבר וכו' [וכבר לקח בידיעה על לודות שעזיות שבפשילת שבעזות ושקדמות שכ"ל ולא יסי כלל וכלל נקרא בשם בשחרים ורשע ממון שעזית ח"ו] כי לעפ"י שגם למעלה חחשב כל מדריגה כנגד שמדריגה שלמעלה מלחה בפשילת ועוכר שבעזות שכ"ל כי לין זה רק בשם שמושלל כי שם בלמת לא נמלא שום שחרים ועזות ורשעות כלל ח"ו כי משם וכו' כי סוא שנזדכך כ"כ מערביב מחשבת עשקי שניף עד כי קרן לור פניו שקי לקבל בעלמו לור פני תורתו וחכמתו י"ת בשלימות נפלא ועשוס לאין חקר כלל עד שמוכרח גם לשקבלת לור פניו תיקון שרגלים ושמוטרי שמוב"פ שבזה תחייבב לנו גם כפליאה שבשית שכ"ל ושדרבת בחכלית שסיפך ימחוק בזכרנו:

ידיעה כ"ב שמשחלקת שחכמה חחלה [ושמלכות] לד' כחות שבנים שבשם מוכן ומבואר שבנגד זה שחרומה וחשבעת עליה מדריגת שכשל שעליון לשיות בשחדות לבד. וכל שחשלה יותר מדריגת שרש

יחלאד טי"ז יוהר בחמדותו י"ח עד שלא נמלא מלדו שום טיכוב כלל לספציע ולרפתות לנפשות בניו אבל כל סעיכוב שבכל דור ודור שום מלך בניו סאוכרחים לקבל מאתו כי סם סיודעים ומשתלשלים מאתו במדריגה למטה ממדריגה וכל שממדריגה יותר למטה יחרבה בם יותר ספירוד ובסתחלקית זלט"ז: וגם יש לבאר שמחמת זה בעצמו נאחז ומתגבר ספירוד ובסתרחקית ובגפילה לגמרי שברשתים סגויים סמוב"פ:

ידיעה ב"ג שום בגם בידיעב כ"ת סכ"ל שמדריגת סרב שום בגשום וחיוורתא לבד שבתור פני סעליון י"ת לעולם זיכוכו וזלכלוכו לקבלו ולסביאי בחוכו ובעצמו עוד יעלם ויוסיף לסורות לגו ט"ז לחיליקי שבניס כ"ל שאטפ"י שמשוחר פניסם מפתיות סרשע שנמלא בסם אבל בחלנית כסיפך מליאות סבן חכם שבכ"ת שום שמזכו ומחוורו משתדיקו וכזוכם לכגביל בעצמו אח כמליאות הזאת שנקרא טי"ז בסם בן חכם נחעלם ונתרומם על סאיש תספיכות [שמגביר בעצמו מליאת סתוכחתא ופתיות שרשע לבוות נקרא על ידי זה בסם בן רשע] כרוממות ויתרון סחורתא סכ"ל שסוא מעין מדריגת רבו שזוכם לקבלו ולסביאו בעצמו טי"ז [וכאשר כבר סזכרתי מעין זה לעיל בידיעב] ומזה שמפרש ומבאר במאמר שסל"ת על תורות סחוורתא וסתוכחתא שמרמזים על שני סמדריגות [של סכשרים ובלתי כשרים] שמלאים בעניין זה:

ידיעה ב"ד לחקור ולדרוש במדריגת סד' בניס שבשרית שבת עין סכ"ל כי סאבל מורה לסזשבל שלשלאת כלי סמרשם וקבלת שבכל סעליון מוכרחים כל חלקי שבחרות של כל סד' כחות [סמוב"פ] ולא יתחלקו ויתפרדו [בלבניסם] זה מזה כי גם שהכם מוכרח בחורתו וחפלחו לסלמרך עם סקטנים מאתו ולפילו עם סרשע וכפושע שבשם בתופן שגם שום יקבל אח כטיב שנפלא בנמלא בסגוונים שמשונים שבשם ולא למעבד כעובדייהו [וכמובא מזה בס"פ] וכאשר עוד יש לחפש בעניין זה כפי שממילא מובן שעלם בחאת וסחכמה שום אחדות גמור בלי שיוו ופירוד כלל וממליאת חכמת סבן חכם בשמדריגת שלמעלה לגבל יסי' ביכלתו לסחכים ולשסביל בשכל סעליון וחכמת תלכותו י"ת [כ"ל ע"י רבו סמוב"פ] נראה ומבואר שבשתפידו וסתחלקו מחכמת ושכל רבו סעליון בערך שום ולא בינת בחאת לו כלל כי מי יעלם ועולה בשמי סחכמה וחורת סעליון י"ת כרביני משם לבד [וכמובא מזה בספרי כ"ת ח"ג ע"ם] ומה שחעפי"ב בחלת סחכמה וכחאת גם למעלה בסבן חכם כמוב"פ שום כפי שיתחכם [ויתברר לו סחאת על ידם בעצמם] שרחוק מאתו סחכמה וסחאת לסיות טי"ז מלך בעצמו גם שום כאיני יודע [ובחשפקלריות שמוכח מאירה מגדמת כלל] עד שיסי' תתיס וכ"ת לבבו ברבו סעליון כ"ל לסיות כל חלוותו ומהויתיו סעזים בעזוז מלכותו [שבשאר לקרן בידיעב] רק לקבל ולסביא בעצמו בתור וזדיחת סחאת ואחדות סגמור שבתור פני רבו סעליון כ"ל [ולסיות בזה גם שום מסביל והכם יותר מכל סחדם כמבל שבת עין כ"ל] כי כאשר יתמזגו מרבע יסודות סמדות כ"ל במזג שסוס לקבל על ידם תור פני סחכמה כ"ל יתרפא ויחיה סחדם בחיים עלחיים בתור פני מלך חיים סמוב"פ [כמבואר בידיעות כ"ל] אבל בחכלית שסיפך מי שמתרבה וגובר בו טי"ז פני סבן רשע [לסיות נקרא על שמה] יחלה ויתרחק בזה מחיות תור פני חכמת סמלך י"ת יותר מסחם ושאינו יודע לבחול כי בעפ"י שמזה שאינו נחשב במדת סחם ושאינו יודע נראה מבואר כי יש חכמה בחדום ועבו שרשע שזה אבל מחאת שבכ"ז [לסיטיב] לא ידע ויכיר על ידם בעצמה שרחוק מאתו שהכם שמיחיות [שבחאת גם שום לבער וכשיל יחשב כנגד חכמת רבו כ"ל] ומדרגת לא יסי' כל חכמתו רק בעזות וגאוה ודמיון על ידם בעצמה שאין חכם כלל יותר מאתו עד שלא יחפון ולא ישמע כלל לדברי רבו כ"ל אין שום חופן כלל לגאול ולסוליא גם אותו ממיכר טומאת וטומטום מוחו וחכמתו שתחתונה [שאינה ברורה ותיתיות כ"ל] כי אחר כל שפלאת רבו לסשביל ולסשבב ולסוריד את דעתו וחכמתו עד תכלית קטנות סמוחין של שאר ושאינו יודע לשאול כלל בחופן גם שם יגאו ויתעלו מקטנותם לגדולת המוחין שבניס ושכל סעליון כ"ל אין זה רק מחמת שט"פ לא יסיו במדת סעזות מקטנות עורף מלשמוע ומלסטות את אזנה לדברי רבם וכאשר ישמעו ויקשיבו ע"פ לקול דבריו שק' יגדיל ויפליא סקרמות ומלומים נפלאים לאין ערך עד שגם שם יביאו וירגישו בעומק וטעם דבריו שק': ונחזור מכ"ז לדבריו שכ"ל כי בסורחתו כ"ז מבאר יותר בדשפ"ק שלפעמים ניפל בחי' שמלכות דקדושה בחי' שחכמה תחאה וכו' כי מה שכתב בלשונו שק' שלפעמים וכו' אין זה רק מחמת שעיקר שמלכות ושחכמה תחאה דקדושה קוח במדריגת סבן חכם [שנקרא על שמה] אבל גם בו נמלאים שאר יסודות מדת שבניס שכ"ל רק שלפעמים נופל ונחלש גם שוח ח"ו ועיקר שמחלה ובגפילה שוח מחוקף יסוד בעזות מלכותה שמחגבר מאד זלט"ז בכ"ל בחוחיות רחרות כמוב"פ [על תודות

עמו כרצה בעצמו שמלך בכחות סבנים שמלחו לבד כל לחיזת וכולהת רמסים גויים שמלך כמוב"פ] כי זס שהסובב על סבן רצה עיקר חוכחת סמלכות כנ"ל לסקכות מת שיהו בעזיחו כנ"ל כי גם ט"ז לבד נחגדל ונחתרך בגלות כרציני כזס שבכחגברות קליפת לדום בעיקר לחיזחו הוח בעקב עמו כרצה שמטורב ונחטרב גם בנפשות ישרחל בעלמס כנ"ל לבל יסי נודע ונחוודע כלל קן בגחולס שמלחו טל לחבר יחברהו ויגרפו [וסיחס עת גרס כחבר נבחר לקמן בידיעס] וגס כפי כנ"ל בידיעס שעיקר שבחרות הוח ממדת כרצה זכה חבין מרחוק גם בכ"ז מורס ומבחר במסל ועניו שבח עין כנ"ל שבביח ט"ז כי הוח כגוון כרציני שבנקודס שלמעיח בחוך שחר בחלח גוונין כסובבים לוחס כי לחטפ"י שבגחולס כרחסנוס לח כי גגחל כגרמז לעיל לבל חס שסי׳ הוח שיסי׳ כרופח וכגוחל כלחרון ברפוחח נפלחות דנפלחות לחבר יסבב בכלכות חורחו שעמוקס עד שיבח ויגיע כחיקון לגרח בח עין שבח שבחרית הזחח לחבר זס לבד כיח כמכוון [כנ"ל בידיעס וכעניו מעשס במחבניס חחלס כמובח במ"ח] כי דייקח מעזי פניס וכרצוים כנ"ל יולית ויבבר מחק וניעס דבש חכמחו ובכל כעליון לגלח גלחים במדריגס למעלס ממדריגס כנ"ל כי כוח ברוב עלייחו לשורש כעזות שבחוכחחו וחכמחו כעליונס בחכלית כמעלס ימחס ויבטל גם מסס חוקף כרע של כעזות שגלחז בסס עד שיסליס דייקח עי"ז נסח מלכוחו כמוב"פ [שבכללוות כמלך כעליון י"ח למלוך על כל עליונים ותחחונים כידוע]:

ידיעה כ"ה בגס בסורלחחו כנ"ל [ובכמובן מדס"ק בעניו שכחוב שביחו בני וכו׳ ובנותי וכו׳ שלטפ"י בגס מדריגת שבנים נחשבים לחכמס חחלס כנגד לחבים לבל כנגד שבח ושלשס נחשבים גם סס במדריגת שבשל כעליון [וכמובח מזס בידיעס י"ח כנ"ל] יבולר לנו ג"כ בדבר שעובר ורצה מלח כעזות [בגלחי שכלס] שבעיקר לחבחו וזווגו של כל לחבס רק שלטפ"י זס לבד עיקר כחיקון לכחגבר בדרכי כחורס בחופן שיערך ויחחוך לד׳ לח סרע של שבח עד שיוולד ויחגלס טי"ז מדור לדור גם מדריגת שבנים ושבשל כעליון שעליס וכלחבר יבואר לך כ"ז בסי׳ קל"ס שסייך לכחורס כזחח:

ידיעה כ"ן בגס בסורלחחו שבנ"ל יבחר לנו יוחר טובים שלמס שבביח ט"ז ולחודח שכחוב עין שפ וכו׳ כי לפי כנ"ל יחייבב לנו כפליחס במעלות שלמס שגרחס [מלשון חז"ל] בכוח שספלגס במעלות שלמס קודס שקילקל [ונשח בח שמלכות דס"ח] ובלמח גרחס מבואר מלזכרת שחורס שגם ריבוי שכשף לבד יסי׳ לקלקול ולח לספלגח שמעלס כלל [שלח ירוס לבבו בגחוס ועזות שלח. בקדושס כנ"ל] שבל לפי שכ"ל חבין מרחוק שבפי כיחוד ולחדות בח שלמס "בחחחוכס לבן שלמס שלעיונס שזכס חחלס (חסר כלן בסוף)

א"ה מצאתי מעצם כת"י המחבר השייך לתורה הזאת.

ידיעה כ"ז בגס בסורלחחו כל כנ"ל מדבריו שק׳ מבחר יוחר בשם שבחב ושבוח בעניו כימיס עוביס לח שלחז"ל שסס יומי לין על חסר סוח שלן ושלשבע שבעזות ועוז שחורס ושבשל שעליון שבחגלס ביו"ט מלוי פני כ׳ כנ"ל ושע"ש מרמז

ט"ז שכחוב בעניו לגח שמלכיס שעי"ז כנ"ל:

ידיעה כ"ח שבפי שממילא מובן בסורלחחו כל כנ"ל [בבדש"ק] על לודוח שכחוב כ׳ עוז לעמו יחן שבביח ט"ז בגס בגלח בחורס ושבשל שעליון מסבית בעלמו למסס מסיח כנ"ל חלח בעוז שלין ושלשבע כנ"ל וגם ממס שחניו מרחוק בשכ"ל בידיעס מ׳ שבסורלח שרב חח שבלו שעליון לשחרית שבל שבנים מוריד בזס גם עלמו ונשמחו לסיות שמלח בינסס ובמדריגחס. עוד חניו דבר מחוך דבר בגס בכ"ז מבחר יוחר בעניו שבבלוות בד׳ רומות שלמר על עלמו בעח שבגחו סזחח [שנמשבס יוחר שפ"י שהקונים שלמס בעלמס שנזכרים בס כנ"ל] ושעוד בכ"ז מבחר יוחר חוקף שלער שבובל מסרשעות שבמלח בחלמידיו ושבבנו ושלטפ"י מבף עיכ"ז שמרית שעזות ושרשעות שבשס לשחיקונים שבשמשבח שחורס ושבשל שעליון יוחר כי בל חבר שחעורר יוחר למעלס שניו ושלשבע חיסי קיומח לחגגח עלן ומקבלח מלקויחח שמלכח (קרוע) כי גם כפי כנ"ל בידיעס ממילא מבואר שגם נפלחות בבח עין ושבשל שגגלס ושלחחון שבשלוור לנו בעולס כזס יחבב בערכינו לבבל שעליון בחכלית שמעלס ושרוממות עד בגס בל חבר יהחבס ויבין בו כ"ח לפי מדריגחו: קשס ובבד עליו מאד מאד להשבירו לזולחו כי גם מרחוק חבין לפי כנ"ל בידיעס שנפלחות שמשביר ושביב שפלח יועץ בשסבדוחיו כנ"ל בבשל ושלשב לשניס יחעלו ויחרוממו כי גם בחבר יבביל ויחבבס בלמעומי שבקדמות ושסערות שמוברחים עבור זס עוד מוברח להשביל חש"ב בבירורי עלוחיו לודות שקויור שבלשונו שב׳ ודבריו לחלמידיו. שבחבר שם ירבס ויחריך בלשונו לחלמידיו לסויית ולשניע לפניהס בל שקדמותיו: קשס ומעט לשס מלקבל שבשבדס בשיבח בריבוי ושחריכות

כן גם לסיפך בקולרו וחוכחו בסס שם יקנר ויחחיך
מסס יוחר מדחי לע יכי׳ ביללחב לקבל חת סכסנרס
ולסיוח מייסר וקולע חל סעערס בעומק לימודים
רוחניים ופנימיים כחלס קסס וכבד מחד מחד [כי בסיבת
בקיליר וכחיחוך לע ימלע מלחחוך ולקנר מעלס סחכוון
בכחלע עבור זס בדעחו]:

ידיעה ב״ט גסס בסורלחוחיו שבידיעס סקודמת
לזס ובידיעס כנ״ל עול מורס
ומסכול טנין סעערות שבניע בזס: כי לחפ״י שמלוס
לגלח ולחחוך חוחס לכבוד סימים טובים סמוב״פ חיסור
גדול מחד לחחיך ולקלור ח״ו גס [עיקרי סקדמות]
סעערות שבסיבוי חור ספנים שסוח שכל סעליון:

ידיעה ל׳ שבסורלחוחיו כנ״ל חבין מרחוק בחחחכר
סחיות לסחריות סחלכות סמוב״פ שסוח
סוח סחסכח ס׳ח״י שבחחת סבן חכס שיורד וכחסך
מחור פני סכסל כעליון מלחעלס למעט בלחופן סיסי׳ כחלס
על ידס דייקח כלי סחחרות חשר חחספך בקבלחס
לחיוורחת בשכל סעליון כנ״ל:

ידיעה ל״א בעין שכחוב [ירחס יחלס וכו׳]
כנ״ל: בגרחס מבואר מדס״ק שגס
בזס נחעלס ונחרומס סרופח כעליון מסס מסיח כנ״ל
על כספנות שבדפחים מחחו: כי בסס נחקדס חחלס
שחחעדוחת דלעילח שיורד ומחגלח לסס מעילס לעלול
וכי׳ עד סחחיות שכלס ומוחס שבחחחוס ומומחח
ירידחס בח״ע שעריס לגלות סמלכות דס״ח [כמו
בחלרים סמוב״פ] כי בירידחו לבד שמוריד ח״ע חליסס
מעילח לחחח כנ״ל יש שחעוררים ויולחים עב״פ
לח״כ בחדות שעוריס וכחלים מיום לל יום עד
שיחעלו ויבואו בעלס בח טיכי שבשכל כעליון כנ״ל
חבל לע כן סרופח בעלמו כי ממילח מובן [במדריגת
מעלחו לסיות רופח לחחרים וכו׳ ולע וכו׳] שסוח
שנחקדס בשחעדוחת דלחחח וסלך מחליו בלדקו וחיקון
בח טיכו [כחברס סמוב״פ] עד שירד חליו חח״כ
חור פני כ׳ מעילח לחחח וחולס ג״ר מובן ומבואר
שחעפ״י שנחרחס חליו ס׳ בזבח חס סחיקון סכ״ל
כמובח בפנים לע ניחן חליו בב״ר עיקר גדולחו וסשנחו
חלח בבניל נפשות ישרחל כנרפחים מחחו על חשר
בסס לבד נשלס כלי סשחרות שבכלליות רשחחס וכו׳
וגס כי שחריח [ועיבור] סחרס שבסס נספך בבוחו
!סיוח ע״ז לבד עיקר סרפיחס כי זס עיקר תיקון
שנת 19/08/2015 שלמעלס שבשחליות בשעריות סמוב״פ כחשר יבואר לך
מלירופי סידיעות כנ״ל] לסיות נחעלס בבס מיום חל
יום בח״ע כשעריס ושיעוריס דקדושס כנ״ל עד שעלס
ביום סגון לקול עוז ועזוח יום שביעי ושכל שעליו
שלמעלס מכולס כי סוח חור פני ס׳ חשר נגלס לבס
[כזקן בלובן שבשרות שעליונות] ולסיות [בסס] למשער
כל שיעורי שמלוות שבלחתון דחורייתח [שלמעלס] שמוב״פ
ובלוופן שנחעלס בסס מיום לל יום ממדריגס למדריגס
וכמובח מזס גס בח״ע שגס בשביעי חכמת סעין] שכל
נודע בשעריס שבכל מדריגס שנחשבים לפסיולח טובשר
שלמלומים כנגד חור פני לחקוחו ושיכחו י״ח שבמדריגס
סיובר עליונס [כי מסס נחעבר מסס כמוב״פ]:

ידיעה ל״ב שמבואר מדס״ק על חודות כלחחדל״ח
בשחקדמות שלחדל״ע מבחי׳ מסס
כנ״ל שעיקר שלימות שסחפורות לקבלחס חורחו
וחכמחו שעליונס י״ח סוח בחופן שיסגס בבס יומס
ולילס: ועל כסמון סעס חשר שמו ולקטו בשעורח
[כמוב״פ מזוס״ק] כי כל חיקון שבח עין סוח לרחות
ולשביע ולשבר רק לשעמח שבי״ח לבד שזס עיקר
שחיקון שבעליוני חוכלי שמן שבכל דור וגס ממילח
מובן חוזר עליסס בכ״פ יוחר חור פני ס׳ בשעמח
בח טיכו כביכול שסוח למעלס מסיבודי שבעב ובכל
[מדס] שחחחון כי סוח שבלו שעליון ועיקר שמכוון
שזוכים ע״י סיבודי שכל שחחחון שלמעלס כמוב״פ
[ומרחוק חבין גס בלשון שמאחז״ל שסניח ע״ז שסבבוסו
בשלכות עד שכניעו לגרת ס׳בית כנ״ל]:

ידיעה ל״ג גסס בסילחחו סכ״ל בדבך שבח עין
שלמעלס ססוח שער שחחבים שבניעס
ושכל שעליון למעלס ממ״ע ס״ע׳ר׳ [ועיין] בח עין
שלמעלס שכספנים על ידו מלוכחחת נחיוורחת כנ״ל
בסיולעס] נרחס מבואר שזס לעומח זס חכלית מדריגת
שעזות ועיין לוכמחת שמוב״פ שבבח עין שלמעלס סוח
סוח שער שחחבים שבעומלס שמסבניס שמוחין
בשעמח ושעיות סיבודי שממון [מחיסר שלמוכס
ושבעמון כנ״ל [משמוב״פ] ומס שמוכח ונודע שחפזון
שבגלולס שרחשוכס שלח ינלו לשחמשם לפילו כרגע
לבל ירדו בשער שחחבים שבעימלס ולע יסי׳ עוד
בילללחם לשגלל עוד. נרחס מבואר שזס מס שמבואר
בלחבח בלולחם שסיחס בבס לבעות בבעמון ובלמוכס
ללכח לחחריו במדבר ולבלי לדרוש [ולשחל בשלוח מס
נחבלן ולעשות לבס לבס לדבך וגס נפ״ו ממילח מבואר
שכל שבער סיכולח בשרפיחס יבגלולס שרחשוכס שזלח
לין זס רק מחמח שעדיין לע סיס ביכולח סרופח
מבס. (חסר)

ידיעה ל״ד (קרוע) ילח לנו לעיל בביחוריכו
דס״ק כעין בעזיח ושעוז שמרות
ושעורות

אוצר החכמה

ומטרות דתתוון דמוריימת מאמר יתן ס' לעמו ותשפ"כ ממחמת שחסיס לפסולת דקדושה [כנגד סמכוון שלטחיד] וכטנין סירידה סמוצא במ"ת נשתלשל ונלחז מזה דשעות כרשעים ומטזי פנים לגמרי שחיים רחויס כלל לקבלת התורה מוכרח בכ"ז לשתלן ולבדר גם מסס בכל דור ודור (ע"י שתחיזה) שבשורש מדת הדין (שעי"ז) לבד כל שסמחקה ומשפוך ומחתוך לד' בחוכמת (חרב) סמוכיח מזה ומגש בסורלתו לגו כ"ז מדה"ק מבאר בלשון שהלש מיתרת דשכינת וכו' בגיתורים בפשיטות [שמאחר שכל שתחוך ומקלירה של כל ערוגה היא ע"י חרב ומכין ות"כ (מאחר) שבחרב בעלמה נפלה ונשרשה בארץ [אויך ים תרופה ועלה לקוללה ולמטלוחה] וכל חשובה שהלש שסיא שעל כל זאת נפלה ועלוה קרן שעופר ומדת הדין ושורש החרב ומטזות שבחוכחת סמוכיח כעליון עד שאבר ימשך ויחתוך על ידה לבעלי שחרב וקליפות עמלק בעלמה שנתלחזו בבן ברשע ועלו שעביר כי גם בפיו ניצוד ליד שקשות דקדושה כידוע שאבר גם בחתוך שכ"ל בעלמו יחתוך ויבדר לוחה עד שילוחו גם שם בשעת לימידיו שק' [כי אם רחית ח"ח נוקם ונוטר כעין ברשעיח שבשמן עמלק לבלותו ולמחותו ע"ז בעלמו תכנס מלימודו מעולם שפלחתו לחלק לור שכל כעליון

בחילוקים ולמלומים נפלחים כנ"ל מסמוב"פ :

ידיעה ל"ה סוף מה שחבין מרחוק בחכסיסי מלחמתו שבעמלק שכ"ל ושעלית שמתייחס עבור זה בכל דור עד גמר שבירור שיסיס בזה לעתיד כנ"ל כי גם בסורלתותיו שכ"ל מבאר במה שכתב שסומים טובים שם ימי דין וגם מחוכחת שלמה מבאר לבינה [שסוף סמוכיח כנ"ל בידיעה שבתאבר מעיין שכתוב פיס פתחה

בקנין שחרס שכ"ל שכיתה כתניות לשביל לחתה ממרחק ועומק העלומות חכמתה כנ"ל שעליה לאמר שלמה בשכתוב סמוב"פ למדתי לחכמה וסיא רחוקה (וגתרחקה מאתו לגמרי כנ"ל) לבל בכ"ז לגו חוסיס ובומתים בעובו י"ת סמוב"פ שמחדש בכל יום את מעשיו ברחשיח שהגה ושחכמה שבעלמה שנ"ל מסמוב"פ מד שמתוקף קלקול שסברים ותרועת חילוניות חכמתה דייקא יחקע בשופר (תרועות) פני חכמת שמלך דקדושה ע"ה כב"פ עד שיבואו ויתאספו אליו כל שבשמות שלובדות בגילוי חכמתה שבתרלית שנוים שנ"ל על כי גם לאחר כל דביקותו בשחכמה שבמדתה שנ"ל לא יסור ליתן ולשמעל גם מסגלה שבפה שמוב"פ מאחר שעל ידה דייקא נהעלים בכ"פ למ"ר שהתרת שחכמה שמדרגה גבוה יותר שנ"ל ואם בא בעקבותיו לחכלית קטנות שמאור שמיעוט ונמלים לשחבשות לגמרי מרוב סילילי' שמחגבר מסרילי'כ' וטערקתא דמשתני שמוכרח בכל יום לעשריבו ולשכך עליבו מסרע לגמרי שנ"ל וכמובא מזה שמ"ת לבל טחה דייקא יסיס נולד ונחגדל ונחמלא בחית קנס חכמתו דקדושה (עשב"כ)שממירה ס'ח'שמל שנ"ל לכיות רשב'תמונתך וחרב חכמת ב'נ'מ'כ עד שחסיס שמאור כגדול שברמז לעיל.

להבין שכתובים ג"פ בשנה וכו' ולא ירלו פני ריקם וכו' כי דייקא בלדק [ולדקה] לפ ובלירף שמבואר מדחז"ל שמובלים בפנים לשקבלת תור פני שרב שבכלל בו י"ת מוכרח תיקון שרגלים שנ"ל חבין מרחוק שבל תיקון שמעשר לקבל על ידו ריבוי שעושר דקדושה שנ"ל אין זה רק לשפיע אח שמעשר ובלדקה הזאת להשם לבינה שסיא שמוכיח ושרב שעולה בשבל שעליון שנ"ל [אשר גם פניו לא ירלו כלל בידיה ריקניות מ"ו-שמבואר מזה בשפר שע"ב] ותוסו בחמת קשה מאד למלאו גם בחייו שק' [כי שחום ונעלם הוא כעלם שדעת שבשבל שעליון שנ"ל שזוכה לליו שמובא מזה במ"ת] ושנש"ב וכ"ש כשנשתחר ונשחלק לגמרי ואין לגו רק מה שנשאר תור פני חכמתו ונשמתו בשחלבשותו בשפריו שק' אשר ע"ז מליה ומזשיר מאד בחי' משה שנ"ל על מלות ריבוי שכתב ושדפוס של שפריו ושפרי חלמידיו שמקבלים תור פני חכמתו ותורתו מדור לדור כי בזה לבד עיקר [שרפותה] ושחיקון של כ"ת בניף ובנפש ובממון בנ"ל כמבואר מב"ז מלילופי דבריו שק' במ"ת כי בזה לבד עיקר חיקון בלדקה שנ"ל להתרפא ולשחקן על ידה גם עשה בניף ונפש וממון [בנ"ל וכמבואר בס"ז מלילופי דבריו שק' במ"ת] :

א"ה מצאתי חתיכה מהתורה אית לן בירא סי' ל"א וחסר וקרוע ומה שיכולתי העתקתי.

שנם כל שחסווחה (סיח מזה) שמחגעגעים לחריב.

ועיין לקמן מה שכתוב : ולכאורה לא חפס את סטעין (בזה דווקא) שכתו כן בכל שעבידות. אבל בחמת יש לפרש שחפס לדוגמא את סטעין זה כי סיא מקור שברכות וכללויה כל שמלות כי כולם עומדים עליה [ולדייק בלשונתו יחיה כמוב"פ] ועז דייקא נתעלים ביחדין כללויות שנפשות שזוכים כ"ת כפי שמלות שברשב לבנל בשבת יתי שחול ולפי"ז יבואר לך גם מה שמרמז בחיבת חון (שיסובב על כללויות שעבידות) מה שלע"ז נמלא כתו כן גם בשרליות וגעגועים שרעים שמוב"פ(שבלתת שם מזווגים שנפש שרע שלשם ונכתבה לשם מות כמוב"פ)

לשמש שם אוהל בהם סי' מ"ט

תורת ה' תמימה וכו' שלא השיגו טמנה, כפי כל"ל בכללים [נס עיין בבר"פ. . . תבין

מרחוק שגם זה בעצמו סוף מחורת כי לוריחת דעתיקא סחימתא סבוא בכשוגו של טולם [בכשים ללבוסך] במוב"פ שזכה ע"י נפשוה כדביקים בו [כלוס נחהי לך נדולם וכו' במיב"פ] כי לז בסיוה מאור סקטן [שבפ"ס סיוד] סמוב"פ כאור בשמש שבאלף כביסה שבו עכב"פ בולחת אלין דייקא חכלח לבוסי בכבשים כל"ל במוב"פ עד סיחעלם בזה שבעחיים באור בשבח במוב"פ כי סיוד בזאת כד ליסי סליקה להאלף כל"ל [בחודם כאביב סמוב"פ] שאלין בגיגה ליי"פ"י [עשב"פ] ונוח בית [חחשא] שביחא מקודם בדלוה ועניוה במוב"פ חחשף בעלייחא לח"ב עד שביץ בעלמא חחלק שלל לסווה מעשר בשעשירוה במוב"פ עד כי לי פא לומר ד"י במוב"פ שעבור זה גם בכללים דכללים יכי' כל רצון סא"ם י"ח במלכוה נקידם. מרכז שביחא סמוב"פ לחבל להסיף ח"ו ויחמבע ויכחם לחבר עשה ויחעלב חל לבו שלמעלה מילר מחשבים לבו של כחדם מלמעה במוב"פ שסוף רק רע וכו' עד שבפחח מציונות חסוס דח ליבא עשב"פ לסיוה כלא בחימה וכו' ולעמעם ולבחל לנמרי כללים שביחא כל"ל: ועבור זה נוס עליו להקריב בניה עיר דוד [ירושלים שלמעה] במוב"פ לח בכבש בחחר מכל"ל בזריחה בשמש כל"ל ולח בכבש שבני בין השרבים עד שלא שקעה וכו עשב"פ ועשירים.

הניעור בלילה סימן נ"ב

אות א' עיין בספר כוכבי לור שבבר נדפס. ועוד לחלוה מלין כי בביטול ובכללים בחיוב במילוה נרחה בפירוש שפשוט שבוע בחחים נעחים לנפש כיברחלי לחבר חחחייב מילוחו וכווייחו עדי עד בחין שום חפשרוה כלל להחחבר ולהבחל ח"ו:

אות ב' בדבר כזיכוך מכל בחלוות ובמדות רעות יש להחפלח מה שבוניח מן בכלל מדת בגאוה [ובהחבדות בחדש בעיני עלמו לייהוה] בגם מלחה מוכרח להזדכך כי בלא גם כיח העמוד בכללים במדות ברעות וכזיכוך מבם שביבר מבם חחלה ואולם מבואחי דבריו שק' בעניו בביטול בכ"ל לחיוב במילוה נרחה מבואר בכל בפרטחה להזיכוך שמלחה [ובחיקון בחכלית בסיפך בשעשוי בבלימוה] שוב מחמה שמניע בחיקון הזה של בעוה בעלה דבר בביטול שבלים חליו לחר הזיכוך בכללי כ"ל [ובמובא בא"ח בכל בביטול ובכללים בחייב לגחיים שוב בעניו ובפלוה לבד:

אות ג' במה שבחב שעל מבח בן נחללו בבמוה יבראל כדי לברוח כל בעולמוה בבביולם ועוך שייך ח"ו לעין חנחי על בבורה י"ח לחבר לא במלה כלל מי שיחנה עמו להבריחו ח"ו לבל זולה חומרח כי כל בכרה בחנחי שוב בחמלעוה בחלחו וכוונחו שבה בעלמה:

אות ד' בבעלחה נבמוה יבראל [בחלה בחחבבה ובראחיה כל בבריחה] כ"ל יש לבחר בעין בחומה בבחבי בחריז"ל שבם שימדיש בממולע בין בבורה י"ח ובין כל בבריחה לחבר זולחה:

אות ה' בדבר בחפשרוה ובלילוה בחיוב למילוה בבריחה נראה מבואר שזה מחחה שבעלה בחלמה שבקדמוניהו י"ח לא במלה מילוה בבריחה כיל שבית בחול וכללים בעולם בעבדל ומחלק לבל יהיו נחשב לעלה לחקוחו וקדושחו י"ח לבל זה לבד רלינו י"ח לפעול ולהפיך לעלמו בבוב בפלחחו חברון ובעבדר מילוה זולחו למילוה לחיחי וחיובי לחבר וקבל ויחעבן מלחחו בכל עח במובן כ"ז בדברי בבנבים לפרדם [ולמרחוק חבין לגב חורחח בעשית לילבע מחר בחומה בדחז"ל]:

אות ו' בדוממוה נשמוה יבראל כל"ל חבין מרחוק שזה כל למלעוה בפלחחו י"ח לכללים בבריחה בכ"ל ועין לחבר נחבבים בנעבד לחלקי חלקוחו בבחיוב מילוחו בעלמו י"ח:

אות ז' בבחפבוה בחברון למילוה ובחחבבות נשמוה יבראל כל"ל חבין מרחוק גם בבברה בחנחי בל"ל בעלה בבוונחו לבחלחוח כי בבבחלחוח בבעולמוה [עד גופיוה בעוס"ז לבד] נחבבים לנחבדים ממילוה ונבפים למילוה כל"ל [בבחבפוה חלוות גופם כל"ל]:

אות ח'(כי. לעפ"י) בבנגדו בעלמו י"ח נחבבים גם בם לנחבדים מחיוב מילוה ודוק. כי אין ביכלחי לבחריך בלימודים דקים כחלה:

אות ט' בדבר בעוה שעל ידם עיקר בביטול. בם אין לכל לחבר זולחו בזה בעלמו חפיבם ובבנה [ובחבר ביחרנו בזה במ"ח] נראה מבואר שעבור זה כל בחקיש להכלל [ולהחחייב טכ"פ בבנכלל ובהחייב בעלמו] כוח בדבר כחמונה להלמין טכ"פ בחין בנו מלידיעו בוס ממם ומילוה למיחי כלל [כי כל לחחה וחיוב מילוחיהו כוח מבבורה בעלמו י"ח כנ"ל] ולמרחוק יש לנחבר שעבור זה יסד לח דבריו ובחחיל

מגנאי כתפיקורסים ממדמים בנפשם [לפרטיות וכלליות בריאתם] לחיוב סמליחות מלך עלמם כי סיא חכלית סהיפוך מכביעיל וכחיוב כתמיהי וכגבהם סיא סשפלתם וכריחתם לגמרי עי"ז כמו שכביכך כשפלת כאדם זכרתו ותמונתו בתפשריותו ושלילת חיובו סיא לבד כגבהתו להתחוות בחיוב תמיהי כנ"ל:

ויהי מקץ זכרון סימן נ"ד

אות א' בכפולת דבריו סק' לחיקוני סדעת וכלמלוש וכו' שמבאר חחלב במדריגה עליונה

[וממילא מובן שסוא מדריגת כלדיק בעלמו] ותח"כ במדריגה [שבכלליות המון סעם] שלמעם מתחה. ובזה ובזה נזכר מענין סיחוד של כלדיק וכנסת ישראל ים לבאר כוונתו סק' שבסיבת סיחוד בעלמו מכלדיק לסמון כנסת ישראל כללות סעם כנ"ל בתחדל"ע מחיר ומשפיע בסס חיקוני מדריגתו סעליונה סנ"ל עד שמחמת זה נעשים תלב ממילא [ובחמלצעות החיקונים כתלב בעלמם ישיש לסס בתחדל"ת] גם תיקון יחוד סמו"ם וסתקרבותם לכלדיק שע"ז:

אות ב' בגם לפי כנ"ל ים לבאר בחפיסת דוגמתו שבדיקות סזכרון בעלמת דלתי תיכף ומיד בסקילו [משכחו] כי ממדריגת שכמון כנ"ל [שבשעת שיכחת תלב בשמחם ומחשבתם לעלמת דלתי] מבואר גם למדריגת כלדיק [שנמצים מלחם כנ"ל] בבחינת עבודתם ביום ישלו בשיכחת כפלי כפלים לעלמת דלתי ועל זה תסובב שלזכרת שתיכף ומיד בסקילו מוכרח לשמור ולקבל בעלמו שלרת סזכרון כזה בתופן שלא ישי' נלבד ונשכח מלחו לפילו כרגע ח"ו:

אות ג' בביאורו לח שכתוב לזכרת נגינתי בלילה על לודות פקדון כרוח בלילה שביד שמנגן ושמבאר לח סזכרון שסוא מדריגת כלדיק כנ"ל ובדבר שכתוב ביד מפקיד רומז מבאר יותר בענין סזכרון ובדבקות שבשיכם כנ"ל [שנמצך בכח כלדיק למדריגת שכמון כנ"ל]:

אות ד' שבמעתי מלבי שבמע ממוסרנים ז"ל שבשלמה ושבנם סזאת פקד ופוס עליו לדמו"ר ז"ל מאז ושלשה לחדש בחורתו ושע"ז שבג בכלל סענין לין לחדש דן וכו' לדמות מולחת למולחת מעלמו תע"כ קיבלה מרבו וכו' ותמר לז [תם שמובא בחיי מוסר"ן בשסיחת עבודת ס' לות פ"ד] שמשתין לתבשיו כח שלדמש גרוד וזך ושיקר דבריו סיו על מוסרנ"ת ז"ל בעלמו שסות בקיבל לז מלחו בירור כלדמה לחדש ולדמיות מולחת למולחת ובלי מעות ושיפך

ח"ו [וסות שיסובב עליו בשכחוב ביד שנבילים לדמה בלדמה דקדושה:

אות ה' שבשמבואר בכ"ל שנמלת בקדושה כה [ונזירה כדעת] שסוס ומדמה לבר מחוך לבר בלי מעות וסיפך מן שלמת ח"ו ים להשפלת קלת במה שבכלל ובחד בלשון שחם כ"פ על לודות כלדלה שסות בחי' כרוח רעה וכו' לבל חם ניסף לעיין בדבריו שק' [בפין שמוב שמו"פ] נרלה בעיניו שלין זה פלילה כלל כי מי עלה שמים וירד בבירור שלדמה בכל זולת מבה שרב שעליון בע"ל בעלמו [לבאר ע"ז בחעלה ושין נחשב כלל בלדריגות בנסת ישראל בכל בחות ג'] עד שבלמת סיך לקדוש לבניה לסמדמה בלשון שחב רוח רעה ובכלה בע"ל:

אות ו' שגם בכל בע"ל תבין ותחבינן בקבלת ושמבכת שלדמה שמבורר מדב שעליון בעלמו שלין זה רק כפי שתקרבותם ויחודם בו ובאוריהו בע"ל כי בזה לבד ים בילולם לקבל מלחו תיקוני דעתו ולמליומיו בחכלית בבירור בכל ומי יתן וסיה [בחזולת שרוח מעליו] כל עם ס' נביאים לבר בידם לדמה בלדמה דקדושה בע"ל:

אות ז' שגם בפליאתיהו בע"ל ים להשפלת במה שכתב חחלב בדבר שסיכה שסוס בדיקות שבשמה בעלמת דלתי [ושיש שלימות בזכרון בחו"פ] ותח"כ מבואר מדבריו סק' על שסנות בחלוש ושסיכה שסיא כח שלדמה ברוח רעה וחכלית שסיפך מזכרון בע"ל לבל בביאוריהו שבחות ב' וחות ג' ובחשובותיהו בע"ל תחייבב לך גם בשאילת שזלח כי לפי כל כנ"ל חבין מרחוק שכל שסיכה דקדושה בע"ל סות שנמשכה ומתקבלה לבם מבלדיק ושרב בע"ל [ביחודם וסתקרבותם בו] בע"ל:

אות ח' שגם בשכרת סתקרבות בלדיק לתיקון שסיכה וסחלוש בע"ל מבאר יותר בשכרת סחלוש לתיקון יוסף שכחב לקמן:

אות ט' שבבחינות סינין שמוכרה לגירוף סירידה לשפלים לשמים [בדבר שכחוב בע"ל מי עלה וכו'] ולבירור רוח טובה מחוך רעה רוח [ולח בזולחה לגמרי] מבאר יותר בחיקון שתשפעות שלדמה ושסיכה בעלמה למסות שדעת וסזכרון שבכח משה [יוסף דוד] בע"ל כי זולח בשבע שני רעב לח נחלח כלל ממה לבדר ולכוליא בעיתה שינון:

אות י' שגם בדבר שכחוב מי עלה שמים בע"ל חבין מרחוק בעליית וירידת רוח שבסיכה וסקילת שלדמה בע"ל שגם סות כעין שעליה וירידה לבירור

לבירור סדוה שבנעימת כינון כנ"ל:

אות י"א שגם בכ"ז מבאר יוחר בכוור דוד סמנגן מלויו לסחטוררוחו [ועל בכח מדם כלל] כי אין מדם רן גזירם סוס מעלמו וסחלטים לבד ועשם כפחרון לברב וסחכם יוסף שמחחו נספע לפאר כפקוות כנ"ל.

אות י"ב שגם בכ"ז מבאר יוחר ביחוד חיקוני כלדיק לכנסם יבראל כנ"ל כי ג"ז לטוסם כינון [שבזירו וחכלחו] שבלחי יולד ונחסוס כלל זולת יבידחו שיורד בכל עח גם מליכם כנ"ל:

אות י"ד בביחוד חיקוני כלדיק וכנסת יבראל כנ"ל יש לייסב מס שיחפלח כחטיין ברגלי כחפלס וכסחפקות כחורס כחוסב למדריגת כסמון [וכגס"י] כנ"ל כי מלבד מס שאין ביכלחיו לכבין בחיכוח כעיון יש לכחפלח גם ממס שכקדיש לכודיע [ביסיד כדברים שבאב החלס] שבל שברח בכסחפקות [ברגלי ועשקי כעיס"ן] כוא מעבודת כחורס וכחפלס אחורח לכ"ח ואם גם סס בעלמס נחבנים לחיקוני ברגלין וכסחפקות למס לנו לכסחפק כלל אבל מרחוק חבין בכל שנ"ל כי גבסס דעחו ודרכו נסחרס וכעלמס מאד ביידחו לחיקוני כסמין וכגס"י שנ"ל כי לע"פ שאין יודעים בין ימינם לשמאלם אבל גם בחמונחם במצח ומחן [שזס טיקר כעסק שבכס] נהייחדים ממילא ביחוד גדקח כלדיק עד שכוח בעלמו כעיסק וכמסחדל בחיקוניכם שנ"ל שנעשים עמסס ממילא כמוצ"פ וכוח לבד מלקט ומלרף ומייחד לעלמו חיקוני ברגלין וכסחפקות שמוצא ומעלם מסמון שכל כי כל כעם [יחורחם ותפלחם] יסי' ברגליו וכסחפקו שבכס [מכברח עבודת כחפלס שנמצא בו בעלמו:

אות ט"ן שעיד יש לחחור ולחפס כוונחו בקי' בסברח מזברחו לכלדיק כנ"ל לבל יכיס ברגליו לעסוק רק בסבנח ברמזים כנ"ל אבר גם ע"ז יחפלח סמעיין מאחר שבל חיוב שבגבס כוא לברמזים שבס"ק מרמז בכס להקדש לעבודתו י"ח ואיך יסלק ויבטל מעשק שבגבס כזאת לעבודתי י"ח וגם אם מבואר מלשיכו שקי' [בנבסות ורוממים עבודת כחורס וכחפלס שמאחס] שגם כיא נחשבת לעבודה, אבל כלא גס מלשונו ודבריו בקודמים מוכרח לפרש בכוונתו שבל אבר החשב גם חבינת ברמזים בעלמם לעבידה כיא מחיבורם ושילובם לעבודה שבקריית ואיך ישלא על כדעת לעסוק בזה לבד בלופן שיסיו שייך כלל בכזברים בזאת ובעיקר שיבבוחם לעבודת שבגתו י"ת בכ"ל ממילא מבואר שאין מי שזוכה לסידועם וסחבונם בזאת רק כלדיק בעלמו ובלבורם אין שייך לשבבילו ולשזירו בחזברם שכ"ל אבל עוד מרחוק חבין ותחבונן בביאורו ושבאתו ע"ז אח שבחוב ס" חלקי גדלת מאד וכו' שביא עבודת שמוחין בשבגחם ובברחם לאין סוף יחבדך אשר לעומק שבאתי חבלית כזה לבד מוברח כמו כן שבי"ת בעלמו לבחלמם מאין סוף עד אין חבלית בלופן ביחסווש מזה שכ"פ ורמזים לכ"ל בפי סיוס ושלדס ושמקום וע"ז חסובב גם בחפלס ושחורס על שאדס שאלס [שסוע כלדיק] שכ"ל וגם לבד מסובבוחם ושילובים שבאם נחשבים גם שם לעבודתו [כפקודתו וגזירתו י"ת אבר גזר ופקד מוחנו עליכם מבזרח עבודת שבגתו י"ת שכ"ל שבשבב ונשחבב על ידם בעודע] ומם ביחרון שילובם ושיבורם לעבודתו סעיקריות שבשבגתו שכ"ל נחשבים לעבודם גבוס יוחר מחבונת שרמזים שברגל שקדושם לבד גם זה מוברח כנ"ל:

אות ט"ז בחבונת שרמזים שבחיקוני כלדיק שנ"ל יש לבאר שגם על ידו וביחידו שנ"ל נמשכים ונשחלשלים ממדריגתו לשאר שמדריגות שבכל אדם וממילא מביאר שבשם סיובים ודופקים ע"פ לעורבם ולבקיצם להתקדב לעבודתו בפשיטות ובשם סיינו מדבר בלי מודעת שמזברם שנ"ל כי סיינו מדבר רק במי שיודע ומבין בשם כראוי:

אות י"ז שיש לבאר בדבר ביחוד שנ"ל [שמדריגת כלדיק למדריגת כגס"י] שבמו כן וסיו גם ממדריגת כלדיק ושרב למעלה יוחר ביחוד שי שלקי [שמבאר בחלת שבחוב] כי לבד במדריגת כלדיק ויחודו [בשם שלקים שבחייחד כמו כן] בשם ס' יש ביכולת כגס"י להסתעלות ג"ב ביחוד ס' ס' מיחודם בכלדיק ויחודו ד"ס חלקי שביא בזוכה לזה בשלימות שנ"ל:

אות י"ח שגם לפי שנ"ל נראה מבואר שבמו שבל שלימות כלדיק ביחוד ס"ח טוע מס שבבללות ופרטיות עשקי כעוס"ן מדבק אח מחשבתו [ותביונו בשרמזים] לעלות ולשחייחד בשם בעלמא דאחי וחלקיו ושבינתו י"ת שנ"ל מוברח כמו כן לכיא מבגס"י ליחוד ודביקות מחשבתו [שבל עשקיו] בשבינת והורח ורמזי כלדיק שנ"ל:

אות י"ט שגם לפי"ז מבאר ביוחר סודת תיקון ביחוד למטה ומתן בשבגס"י [וכן גם בחיקוני כלדיק שנ"ל חפס לדוגמא מלאכס [או מו"מ] כי זה לבד עיקר בחיקון לייחד גם כל שמדריגות שבחחתי מחחיות לשם"י וזה לבד שלימות ביחיד שנ"ל:

אות ב' שים לבאר מסברת למעומי מס"י תלקוחו
וחבוכחו י"ח [וסולדחו בזה של סרגלין]
כדי שיחייחד עי"ז בחדם סהחחון [שסוח סלדיק ככ"ל]
גם בבי"ל זה מוכרח כמו כן למוח וחבוגח סלדיק
ביחוד חלקוחו שיחלמלמ בכל סחדיגוח שעובר בסם
כי גם בזה לבד חחייחד דעחו וחורחו לסמון בעם
שבחדיגוח סחחחוכיח יוחר ככ"ל:

אות ב"א גם בכל סכ"ל יש לבאר שלמעומו סכ"ל
[סמוכרח בכל עח לרוממוח דעחו
וזכרון דעחו סוא שילידס ככ"ל סמוכרחח בכל עח
לערף לעלייחו לשמים כי גם בזה לבד יוכדיס ונחלמלמים
למעומי מס"י ככ"ל עד חחחיוח מדיגוח סרגלין ככ"ל:

אות ב"ב גם בב"ז מבאר יוחר בביחורו לטון
סכחוב בשבח משס מי עלס שמים
וירד וכו' מי סקיס כל חפסי חרן שסס סרגלין סכ"ל
שחקיימים ומעלים לוחס לזכרון וסדעח בעלייחו
ויריחחו [שבידו] ככ"ל:

אות ב"ג בשמבואר מדבריו סק' שמס בזוכיס
לחלק ולסחליט שיש כליגס וסמדמס
שביד ולבדר שבע שנוח שסבע שבס משבע שנוח
סרעב סוא ע"י שיד שבכללס ביד שס"ח בעלמו לבדר
מכ"ז ניעס שיגיון מבאר יוחר בשבאחו מגיגין כיגיר
ד'ו'ד סיועל מאליו מקודח שבירור שבחלוח ככ"ל:

אות ב"ד גם בשכרח כלליוח ככ"ל יד כחדס
בידו בעלמו י"ח [כי בידו לבד חדמס
בבירורו ככ"ל] מבאר יוחר בעין שכחובים שבפחרון
יוסף ככ"ל חבר שחגבר חחלס בכלליוחו בסס"י לחמר
בלעדי. פ' יעגס חס שלוס פרעס:

אות ב"ה בבכל ככ"ל מדבריו סק' גרחס מביחר
וגרחס שגם כל שגביחים וסמגגיס
ביד סמוב"פ לע יסי' מדיגוח כ"ח בידיעחו גגן לבדר
ככ"ל כ"ח בסחקדמיחו ויחידו לרבן של כל שגביחים
שכ"ל כי ע"י כלליוחו ויחודו בסס"ח ככ"ל נחייחד בזה
גם שמחייחד חליו בסס"ח:

שגם בכל ככ"ל מבאר יוחר בביחורו לחיבח מאד
על חודוח שלמלים בזה לבד גדלח ובעמח
מאד ככ"ל:

אות ב"ו בבדבר שכחוב ולזכרון בין עיניך מבאר
יוחר בבחבו חחלס על חודוח סחפלין
שכן בן בדבר לזכרון וסדעח שכ"ל:

אות ב"ז גגם בסכ"ל מדבריו סק' יש לבאר
בבוועמו סק' על חודוח סשסחפקוח
כי ג"ז מעגין שלמלוס:

אות ב"ח ביחרון שבמידס מכח שמדמס גם
לשכוב עין לבל שחלחת שכבש בו ובעיניו
בסיבח שחערובוח טוב ורע יחד בשמלח בו גרחס
מבואר בגם ע"י בעלמו עולס ויוגק ומחגבר על עיניו
גם ברע לגמרי ח"ו:

אות ב"ט גגם בסמלחחו ככ"ל שדעח בשחפקוח
וכלמלוס מאד גדול [בחופן ג' יוחר
ממיח שגגלס] מבאר בכפלי ביחורו לודוח שסחפקוח
שמלח [לשלדיק] ממדיגוח שסמון [כי לע"פ שסיח
בעלמס שסחפקוח עיד יש לסחחפק ולכחלמלס גם
מלחס] כי לפ עליך שמלאכ לגמור וכו':

אות ל' בגם בכפל ביחורו לשחפקוח ככ"ל
[לשחפק ולסחלמלס גם מלחס] מבאר
בסורדחו שמוריד ל"ע גם לשחפקים ומחלמלמים לבל
יקיימו עסק שהיכס רק בקריחחס שמע לבד:

אות ל"א בגם בשמביאר לעיל מדבריו סק'
שבשחפקוח וסלמלוס נספך לשלדיק
בחופן ג' לדעח שגדול יוחר ביחוד ס"ח מבאר יוחר
בחבלית מדיגוח בשחפקוח וסלמלוס ככ"ל לסיוח
בקריחח שמע ישראל כי ג' פ' אחד לזמן שסביבס
וסשיגס ולזמן חקומחס וסקלחס מלחס ככ"ל [ושלס
גם בזה יהיח שלדם ידו על עיניו כיוסף כמוב"פ
לבל שם כבוד מלכוחו וסחבלוחו מוכרח לשעלים
יוחר כמוב"פ]:

אות ל"ב שבחיקון שבירח חוחיוח שכליס המוכרח
לסיחוד וסדעח ככ"ל מבאר יוחר בדבריו
על לידוח קלקול שרע עין שעומד כנגד שחיקון זלע"ז
בשבירח שלוחוח [שבלוחיוח עשרח שדברוח שבשם]
כי סיח מעין שסבירס וסקלקול שרלבון שקודס
שבריאס כגודע:

אות ל"ג גגם בעגין שסבירס ככ"ל שעיקרס לע
סיחס חלע בשבע מדוח שחחחוגיס
ומקלקול שבירחס לבד נגע מחילח גם לשלשס שרלשוגיס
כגודע] מבאר יוחר במספר שבע שני שבע שיהיו
ונבלעו זלע"ז במספר שבע שני שרעב גם גרחס מבואר
מדבריו פק' שסולדח בזכריס סוח בעגין שזכרון ככ"ל
ושסעיקר סוח ברלשי מספרי שלוחוח כדוד ככ"ל שבשם
שיס בגיגון סי"ד לכפול [ולספיק גם שקלקול] לשחיקון
במספר שבע ושבע ככ"ל:

אות ל"ד שלבאורס גרחס בשחיכס מבמבואר
בדבריו פק' שכל גיעס בגיגון שבבירור
שלילס סוח לבגין שממחס שע"ז. לשמבואר מדבריו
פק' שלזכרון בגיגון בלילס יש לבפיך שלב כחיס בשיחחו

אוצר החכמה 19/08/2018

וחיפוש רומו לגבל בסברא תספיכות כירידס בעלמס לעלייס והיקון [סניגון וכסמכס] סכ"ל תבין מדמוק סגס מממס זס מוכרס לבע ולסוריך ל"ע החלס בלב כסבבר ונשפך כמים כס"ל כי מזס לבד יתעלס מח"כ בעוסס סניגון וכסמכס כס"ל:

אות ל"ה סגס מלשוגו סק' לסבר לס לבבו בתספכות סירידס כס"ל מבלר יוסר בזס שכסב סחלס על לודות סירידס עסיו בשברי כלב וכלוסות כס"ל כי ג"ז נכסף לשלימותס' ותיקונס כס"ל [וזס וזס מוכרס לסתיקון כס"ל סמוב"פ]:

אות ל"ן סגס בדבר כליסות כס"ל מבלר יוסר בימוד שכסב סחלס:

אות ל"ז במס שכסב על לודות סמדמס [שבעירוב טוב ורע] שסוא רשס סמשבדים שוס סלכות סחורס. מבלר ומייבב ג"כ לפליסתיכו כס"ל בשברה בשסחפקות לסחורס בעלמס שנמלא בשדיגת שסמון כי בשסגברות סמדמס כס"ל שבסערובתו מבליע ומכשב לס בעיניו בדע לגמרי [ולא יודע וכו'] ממילא מבוחר שגס בעשר סחורס נמלא שבגס בשבנת בעשקים בגשמיים לגמרי שבמדיגת סלדיק כס"ל עד שמוברס מפני זס גס לביטולס של חורס ושסחפקותס כס"ל [וכמבוחר מזס גס במ"ש בשסעבר בביטול ושסחפקות מחגברים לגמרי בקליפיס של בעיונין]:

אות ל"ט שבשברס בירור בממס [בשלכות סחורס] ט"י סיד מבלר יוסר עיון בשוב בידך לפקיד רומי [פדיסס חומי ס"ת לממס]:

אות מ' שבשפעות בשרכות בבירור בממס לבד שנמלא בסילודי חורס [לטוב בעיון] מבלר יוסר בשלמו רשיס לטוב בעין [לבע שחול] שזכס לממס כי טוב יבורך ובשרכות שס בחי' ממס:

אות מ"א בים להחפלא בביאורו ובלשו למאמר בבע שחול שנפתס לו דביקס כמער פיס ולוויות כי לבחורס נרמס בזס כמרכיב ומיסיק בשבלעס בזמס לעיין מחר שלא דיבר תחלס ואין זס דרכו סק' כס"ל בשכללים לבל בממס נרמס מבוחר בזס זס עיון שדביקות ויחוד ס"ע שכסב סחלס:

אות מ"ב בשברס סחיקון [שבבירור ממס] כס"ל דייקל מסמדיגות סחסחוגות [שבארן סדוס רגלי סמוב"פ] כס"ל מבלר יוסר בביאורו לפסיסת כמערס ושדביקות כס"ל בבירור ממס ולמיסתו דייקל מסחתי [ושמרן] שכ"ל:

אות מ"ג בשברס סחפנים לחסיפת ובירור כרוס שבחיקון ממס ושסגלוס בדעת ושזכרון כס"ל מבלר ומייבב לפליסת סמעיין בשכלסו עגין שכחוב וקמץ שכסן:

אות מ"ד שבדבר גבל מבלר יוסר בעין שכחוב וסיסס נפש מדומי וכו' [שבאמר לז בברכס לביניל לדוד] כי כוס סחיקון לקלקול סרע עין שבגבל:

אות מ"ה שבביאור שכחוב ולזכרון בין עיניך ודבר שסחפלין כס"ל מבלר יוסר במס שכחב לח"ב גס על עיבו של לבבלוש שסחתקן בקשר סחפלין [שבשורס נשמר מפיס]:

אות מ"ן במס שכחב על לודות סרע עין שסוע בבחי' מיסס מבלר יוסר בביאורו לגרור סחיים כי סוע זלע"ז בזכרון סחפלין כס"ל שזוכים בשס לחיים:

אות מ"ז שגס בשברס תיקון מדיגות רע עין [סחחחוגות] שכ"ל מבלר יוסר בעין סרע עין של סחבשלות שמי שיכול לחקן לריך לתקן [ושסיר לגרוס]:

אות מ"ח בשמבוחר מדבריו סק' שעיקר שטוב עין סוע בשורס שמלכות בשמירתו מרוס רעס ובחיקון ושורס שמלכות מבלר יוסר בשבלתו זלע"ז בקלקול מלכות שסול לח שכחוב ובעתו רוס רעס:

אות מ"ט שלבחורס יש להחצלח קלח במס שמרכיב ומערב בממעות סודעותיו שבסחורס סזלח [לחיקון הזכרון שבטוב עין ושמירתו ממדמס ט"י סיד] לידע ולסודיע שגס כל סשרלת כגופס סוע מסיד סזלח כי לין זס דרכו סק' לבל בכלל בעיון שכחב בסוף דבריו סק' לין לדס דן וכו' מבוחר כוונתו סק' שבגופס בעלמס סוע ביזור כממיתי של שמדמס וגס שעיקר סוע בלגולת רוח שגופס מרב כל שבביאים משס בעלמו כי לין לדס דן בדעתו כלגושי לסגיע לעלס כממת שבחלית הזכות משמדמס כס"ל [כי מי יעלס שמים וכו']:

אות נ' בלירופי דבריו סק' שבסולקות כדבס מחגבר בסבחס וכמיר"ם ח"ו ובמבוחר מדבריו סק' ביחוד לדיק וכגס"י שבחיקוני כלדיק נחתקנים גס סס וממילא מובן שגס זלע"ז מהגברים לפעמים קלקולי בסמין עד שיגיע ויבע הקלקול גס לסלדיק [כי סעושק ושולל וכו'] מבלר יוסר בבסלתו עגין שכחוב ושכחתי כמת מלב [סייתי ככלי לובד כי שמעתי דבת רבים וכו']:

אות נ"א שמכוללי דבריו סק' בריחוק מדיגות בחחחוגות שבעולם סזס וסמרן [סדוס רגלי

דגלי] מסקדושם כחמיחים שנמלח בשלדיק ושכל קדושתו
סוח בדבר הזכרון [כי בזה יבח ויגיע להחייחד ביחוד
ס"ע בעלמו י"ח] ים לבאר בכוונחו שכל ריחוק והחחייח
מדריגח כעוס"ז סיח סיח שהכחם שנמלח בו ושממילח
מוכן שכנגד זה יהי' שעלמח דלחי בעשם הזכרון
ושמחמח זה בעלמו מוכרח להחאחד בו ע"י הזכרון
כי בשמשכח הזכרון שבו לעוס"ז. נחבעל ונחאחד בו
ע"ז גם סוף לבוח בדבר הזכרון ולא בדבר שהכחם
כי בלחר דלים דכר ובן הזכרון כמו"פ לין שייך
עוד שכחם ורימוק שכ"ל כי הרימוק נספך להחקרבות
והחחחים נספך להחעלות:

אות נ"ב שלכחורם יש להפלח בדבר הרמזים
שהם"י מזמין לכל אדם במחשבם דיבור ומעשם
כי הלא כל הדיבור ומעשם של כאדם הוא בהמחשבם
שבו וזולח המחשבם נחשב בשרו כעץ ואבן בלי שום
פעולם ומעשם ודיבור כלל ולמה זה יאריך ויוכרח
בביכול להזמין לח הרמזים גם בדדיבור ומעשם ולא
בהמחשבם לבד שמחחם סיו נמלאים ממילא גם בדדיבור
ומעשם שיולאים מחחם לבל מרחוק הבין שזה דבר
שהחדלוחו וכורדהו [פ"ע] של הסי"ח שמזכיר בעניו
זה מלמעלה למעה כי גם הם"י בעלמו בביכול מהחדל
בזה ומוריד פ"ע ממדריגה למדריגה עד שעולם בגשמי
וגם בו בעלמו כופל ומשלם בשהחדלוחו וכורדהו
במדריגה כל אדם שבו ממחשבם לדדיבור ומדדיבור
למעשם כי זה עיקר ויסוד כוונחו י"ח מיום שברא
לח עולמו להיות בביכולו וכהקברותו עד החחיות
המדריגות בפרטיות שבמעשם כעוס"ז בעלמו כ"ל:

אות נ"ג שגם בכל כ"ל יבואר לנו שגם בפרטי
פרטיות כל אדם ואדם נמלא ועומד
במעשם כנגד המחשבם שבו כמילות הבראם ועולם
החחחון בכללות כנגד הזכרון ועולם העליון [כי עיקר
הזכרון הוא בהמחשבם] ובלפי"ז ממילא מבואר שגם
כל השופן ובילולה לקבר מעשם כעוס"ז לעולם העליון
הוא בכח המחשבם לבד שהחדבק בעלמא דלחי כי
לזה נוצם וגמרך גם במעשם שיולא ונגמר מלחו כ"ל:

אות נ"ד שבשברלח כח במדמם בפם בדיבור
מבאר יותר במה שבאב החלב בעניו
בהנשברותו שהוא בדבם ובקולו בדיבור:

אות נ"ה שגם בשמבואר מכל כ"ל בעניו בדיבור
שהוא בחלמי בין בהמחשבם ובמעשם
כי כל בהגלות מעשם בשריחה הוא בדיבור ובמילולא
שיולא מבהמחשבם ובגמלא כי"ז בפרטיות ובכללות כי
כמו בבכלליות נחשבים בבמים ובלבן יחדיו למדריגה

אוצר החכמה 19/08/2018

בחחחוגם ובשבחם ובמעשם בכ"ל בנגד שם"י ובדיבורים
ומחמרים לבד גמלאו ויגלאו ממחשבחו י"ח בביכול כן גם
בפרטיות חלא וחלמח כל המעשם ובפעולם ממדריגת
בדיבור ובמילול מבאר יותר בשוספות לזברתו לבמירת
בדיבור מכח שמדמם כי ממילא מובן לפי כ"ל שחע"פ
שעיקר ברע עין הוא בהחחיות מדריגת המעשם אבל
כל כוחו לבלות ולינק ולהנגבר על הקדושם המחשבם
והזכרון הוא בחמלעות קליפת המדמם שבבדיבור [בעין
בונגב המובא בם"ח]:

אות נ"ו שבשברח היקון היד לזכרון מבאר יותר
ענין שכחוב [לאות על ידך] ולזכרון בין
עיניך [ולמען חהיה בפיך חורת כי בשעשם בחמת
כ"ל מסמוב"פ]:

אות נ"ז על מודות שהפלאם של שמאמר חז"ל
בשמלאה שמדמם ושקליפות רוח בלא
נוף שזה מחמת שלא שפיק בביכול לבריאת גיפם
עד שקידם היום ולולא זאת גראה מדבריהם שבחמת
עלם ברלונו י"ח לברוח לשם נופים ולשחורם היה לו
להקדם בבריאחה בחופן שלא יהי' מוכרח לחי"כ
להפסיק מחמת קידום היום כי בחמת אין שייך כלל
שכחם להסי"ח בזמן שמוקדם ושמוכרח לזה בחופן
שיגמרך חח"כ להחאחר ח"ו ולשוחם מפני זה ברוח
לבד לבל מרחוק חבין לפי כ"ל בשברח השכחם וכגמלים
[להחייחד בזכרון ובדעה] כ"ל שגם הם"י ממשיך
לעצמו בביכול לח השכחה [שהוא שגמלים מאין סיף
עד אין חכלית שמשחדל לעוצם בבריאה כמו"פ]
ושבביכול בשכחחו בזאח לבד עשם ובפליא לח השה
שמדמם ושקליפות רוח בלא גיף בחיפן שיחגבר מזה
בהסיון ובשברח דמותם של סרע אין כי הגם שוב
מאד לכל בזוכים בזה לבד להחגדל ולהחעלות בעולם

דעח שעצם חלקיחו לעד ולנצח כ"ל מסמוב"פ:

אות נ"ח שבהחלחה בגמלים [ושבשחם] מאין
כיף בעלמו בביכול [כ"ל מסמוב"פ]
חבין מרחוק של לידות בבירור שבלבה בחבליח עצם
השמח שחע"פ בלא יזכה לזה רק מהיח בן דוד בעלמו
אבל גם דברי הקדושים אשר [בשכחח שברי שלוחות
ס"ל] לא נחכוונו כלשחח בכלבה יהיו [דברי ל"ח]
בחבליח לחדות בשכחם ובזכרון שבאין סיף כ"ל
בעלמו י"ח [כי ממילא מובן שגם כל שברה ומציאות
מדוחיכם להברים בשם הוא בשיבה לגמרים כ"ל וכן
עולם של כולם מדם סי"ג שבשם בשני כחובים
המכחיבים וסוחרים זה לזה בשחירה וכחם לגמרי
ח"ו עד שיבה ויחגלה המבריא שבינינו אשר לא יזכה

לזה

לזה בבלומות עד לעתיד בתליסו [ומפיה סכ״ל] כי סוף ידרום ויפרם גם לדברי שאר סנביאים וכלדיקי תמת שנראה בסס כמס פעמים כתעות ושכחה ושתיכה מ׳ו זה לזה כמו בנבואת יחזקאל שבתוב כל נבולס וכו׳ שמובא בזחז״ל שתליסו ילכים לוחס וכן בדברי חז״ל בעלמס שנמלא בסס כמס פעמים כשכחה ושתיכה לדברי המקראות כמו . . . וכן בספר שוס״ק

כמו בדבר שכתוב לבו חזו וכו׳ :

עוד לריך לעיין עבור שתורה סזאת בכרך שרחבון שכתבתי שם בשרבבס.

א״ה מצאתי מכת״י המחבר מעלים מפוזרים קרועים ומה שיכולתי העתקתי ועל ספק מהסדר עשיתי סימן וכו׳ כנ״ל.

(:) **למה** שכתבתי במ״ע על לודות הטעמים דבריס שנראלו בע״ס בין הטמעות יש להפלגה בטעמע דמלחע (למה) נקדם זמן בריאתה לסיות בע״ס הרחבון ולמס נחסר ונגדע זמן ועת התגלותה והשרשותה מיד ויכולת הבורא י״ת לברואם ולהמציאם מזמן ועת ערב שבת בין הטמשות הלא בשאר הגיע הכח ויכולת של הבו״ח לברואם ולהמציאם בתמידות. (וכי) להבל ולריק ח״ו נתקדמו ועמדו מיום הבריאה עד יום התגלותם הכ״ל ודבר בעתו מס טוב יען שאר בשמת לא נפלא וגעלם ונפלא מ״ו בח ויל סי׳ בבריאת ומציאות יש מתין בלא בין עתה בעודנו. ותולם מלירופי דבריו הק׳ ושאר דברי חכמינו ז״ל נראין זה בעינן שבפי כוונת הבריאה ולאה ומלאה בתופן שעל ידה בעלמה יתפלא ויתעלה בבינול הבנתו וידיעתו י״ת בלמעלה בשידוד הטבע. ומחמה זה לבד אין בל אחד אחת הטמם מעת הבריאה ובלאה. גם בל הנפלאות שלעתיד [שאר חשבו חז״ל בסוף מס׳ בתובות] נהין ומלאה גם מעין שארתם אחת הטמם מעת הבריאה הכ״ל : [ומס שיהיו מבואר בעתים דבריס (בעת הסוף) וכו׳ יש לבאר בשקדמית לאחרות] וכל שאת ימים שבעת הבריאה ושהגלותם עתה ומלאה בלמעלי וממולע בין הבנאתו ולירורו י״ת בלמעלה מהטבע וקודם הבריאה. ובין הטבע שבגלויות הבריאה בהשתלשלה ויהיה בא ובן שאר שבגלה בסס שמחשבים למעלי וממילע יחשבו בין לעולם שבקודם הבריאה ובין לעולם שאחר הבריאה (:)**בענין** יחוד שהורה והחפלה שע״י שיחוד הזה נורם בעבודים שהיו בלא עלו עדיין לפניו מעולה:

יש להתפלא הזה שמאמר (קרוע) שמלעות שמאמרות הכ״ל שבהו מוכרחים אח הפועל והטבע והבחירה שלמעלה מהבה והשגחה ושידועה תבין מרחוק לשאת ומיהם שמזכרים. שבמו בן גם שם שוכרתו בבינול לשמלעות. וזאת תבין והחבונן ליסוד שפלואה בי גם בל אשר מבשה שחורה בתה נסים ושידודים שבמלאו בעלה שבריאה ושפועל שוכרתו ג׳ב בבינול שמאמרות ומיהם שכ״ל ולשחוסף הזה על בללות שפועל והטבע ולהות מוכנים ומכוונים וקולעים אל שבעה ושעה שהיו מוכרחים נפשות ישראל. ולגלות ולשרשות לבל לים חבונות בי בידיעה לבד עשאה וסולאה בתו בן גם שאר בל שפועל והטבע עד שבה בעלמה לשידודים נפלאים וזורלים יחשבו בעינים בי בשמעה שבין ושפליה שבורה י״ת אח שבמלאה שנפלאה והמוכשרת לסיות על ידה עיקר שנסים וששידודים שבחגלו בזיאת מלריה וקריאה יש סוף, ושלוחות מעבה אלקים בולים לבל שנפלאות ושנסים שבמ״ח (:) פי שבאר ופי שאחון ואה לא נחשב פי שנחה ושבאחה בעלה יום שבעי שבימי שמאמרות הכ״ל ועד סוף סיום עדיין גברו ועלמו מאד שבומות שנפלאות ושבמלאות בבל פרטיות שבריאה מלמעלה מהטבע ושפלואה סיאה מפלואת שבורה י״ת שפליא (בסוף) שימים הכ״ל לסיות נאחזוב בה שבאחרה ופקיאת עיני ודעת הכ״ל :

אות . . . שעוד בבל הכ״ל חבין בשה שבאחבאי לעיל שאשפ״ו (ס״) שמאמרות לא יבלאו כ״ת בשבת סימים הכ״ל אבל בכ״ז ברח לי לעבות ולשבחל בשה מיום ליום ושבשה לשנה עד גמר שה׳קון שלעתיד וחבין מרחוק שגם שהגברות שבאחרית הטבע ושפועל בדורות שרחשונים במו בדורות שאחריהם וכן בחמלעות בעיד וכן לסיפוך ח״ו בחמלעות שרע סיאה לו בבת שאדם לבף בשפלואה שבנואה ודעת שעליון ובלעה בבח שרע שבו נחגבר ועלה זלע״ז בנגד משה ממש. ובשבלעה רבה ועלומה רלה לבלעה ונשבחיאה לבלח [שאר ע״ז בפיר שכ״ת אח עלאו] בשלאבי ודברי פיו לשבליע ולשחרים לבלח ח״ו לבל נפשות ישראל לולי משה שספיר שכ״ת אח דברי עלאו לשפך בל רעות וסורדת דברי פיו לאחורו וסיבוחו בעלמה [בשובן מזה בדברי

מסרכ״ת ז״ל

(:) (קרוע) בנגד עולם ואו׳ (קרוע) חבין מרחוק (לעיין) פי שמזה בתי (שמיני) שבשב בין בעשרה. שלא נחשב בשיבת סיומו בעדב שבת קודם בין שמשות, עיד אין שייך לחשבו מחמת שעדיין מבלה ושעה בחלה סימים שבשבאה ושבורים [שפה בולו אחדות] ולא נשלה עדיין שבשבל ושבדלה בגלגל מבשפל בבשמ מבחדם שמובא שמ״ע בי (מלפני זה) גם בה בלמעלה מהטבע ושבנקדם שבריאה, ומחמת זה לבד סיו מובן ועומד

בשם

בכם גוף כאדם לחייס כנלחיים בפרי עץ כגן אשר גם סוף כממולא במקום כלאלעות כזמן בין כטבע ולמעלה מכטבע ולכאחב מפני זה גם סוף כלמעלה מכטבע ועדן כנגד כל כארץ וכמקום אשר זולתו וגידום וריחוק כאדם מאחו סוף סוף מעין גידום וריחוק מעץ כחיים כנלחיים לאשר בו ובעופם כהגדרות כח כטבע שבכללות מעשה כמקום (לאחר) זמן שבשתה ימים כנ"ל לעפ"י שבעיני (ס') עוד מאד בסביטו ובדאותו לעשה כמכוון שיהגלה לעתיד עי"ז אבל מעופם כמלחמה וכהגדרות כרע [אסי' ושיכי' עד לעתיד] כוכן ועמד כאדם בגידופו ובלעטולו ובסיף שבת סימים כנ"ל לעתה ולעוד מיד לעפרו לולא מה שנאמר לזה יום ה' בכל אשר סוף לגד אגין עליס כנודע: א"ה ויש לכל הנ"ל שייכות להמובא בסוף הביאור על תורה י"ד ע"ש

(:)(קדוע) ז"ל כמבאר בשם בכמה מקומות (קדוע) כי גם אי לאשר (לבדר) במשא ומתן [שבשרגלין וכשוקין כמוב"פ] כנ"ל כ"א בבירור כאמת וכאמונה (מבלי כורלאת) כיאך ח"ו על כממון וכחפילים שנרחים אלו שכילם שייכים אלו כפי (:) אלקותו וי"א שנמצא בשם כי אפילו כגדלת כדעת שבשם. עכ"פ יחייאד בחמונתו כל' שכוא עיקר כאדם בשלעת וכזכרון כזה בחכלית כמעלה כנ"ל [ומה שנאחב אלו לעבודות כרגלין נאחב אלינו לעבודות כגבוכות כנדמו לעיל] כי כוא בעצמו כמאיר בחקויטו כגפלאים גם לממון בנסייתיטו עד שנעשה אלינו כ"ז ממילא כמוב"פ. וכל כעבודה שכשי"ת מרמז לו עבור כרמזים כמוב"פ ממילא מובן שכיא עבודת שכשתו וי"ת [מאחר שלעבודתו וי"ת בפשיטות כבר נחקרע לגבל יסורו מרגיזו וי"ת לימין ולשמאל ח"ו ולמה זה יסי' מוכרח כלל לרמז לו רמזים עבור זה] וזה בעצמו כעבודה שפשוטה שאלו כמובן מסיף דברים שכ' לעיל עבודת שלקת בר מצוכה משתה שלת בל"ע "איך שאי לישטער גזאגט ווייט מזוי מע לייגט אן מחצוכה ליכטער] ט"ס ולף שכיא כעבודה כגבוה מעבודת שבגת [כללים וכלבושים של] כרמזים בעצמם כרומזים על זה שי על כי כן כרשם [בגבהו] וכרגל [בעקבו] כרוחניים כנ"ל מכמוב"פ אבל בפי שכלל שידוע ומובא בלק"ש [וגם בברך זה כ"פ] ובשתי מאחו גם לעיל בגופי כללים וכלבושים נמשכים מבאור כמופלא יותר כמוב"פ על כרמך דברים שכ' לומרים דרשוי שאלו"י שעשה שבגת עבודתו בשבשה מאד [בשתן כעיוד יורד על כר"ת' ושדעת כנ"ל לדוגמת עבודת גר חטוכה שחפש לזה] אבל בשעשה גדול גדלה ובשבה יותר בשגתו בשנכנס לגיף מעשה מנורת כרמזים לאלו"י שלכלים ולבושים (:) (קדוע) נקודת מרכז רגלי ולפשי כנ"ל וכמקום לזנך ולעשר גם שם מפנם שגפנם על ידה לור שקתן כמוב"פ עד בזשה ונפתח לו דייקא מתחתיותו כזה מעל (קדוע) ורחשים מחשבת קומת כאדם וכמקומו (קדוע כרבה)(:) למעלה [ורחשים] מבמחשבה ושדעת כנ"ל (עד) יד מעשה רגל סדום מרכז כארץ שבגמי שזאת כמוב"פ שבשה עשה ויקח טין עקיבי כמוב"פ [שוונק ומקבל דייקא מבחינת שאור כזה בשבר לקמן מבמובא בפנים כי קשה מאד גם להבחיד טין לגבל יעשה בחזיונו [מחלית פריחוק כזאת] כמוב"פ בלופן שיחתיק ויבטל לותה בשורש ויקחה דייקא כמובא במ"א אבל לעפ"י שלעיל הכלית כביטול שיזשה לעתיד כמלך כמשיח כמוב"פ יסי' נגזר בשלומות כתיקון כזה [כמוכרח לחלית ברעת טין כמוב"פ] עד שיתוך ועד כשי"ת בעצמו במלכותו כנ"ל כי לעפ"י שגם עתה ס' מלך על (כל כארץ) כי גם עתה לב מלך פרעה שבכ"ף ביד ס' כנ"ל לבטותו לכל אבר יחפיץ כיזוע אבל כל זמן שיורד מלמעלה לור שקתן שברחם כנ"ל גלי שלחתלל"ת שבביטול שעקב אלינו בחלית כביטול נכפך שלור מ"ק"ך [ובשפתי רגלי קומת בזמן וכאדם וכארץ] כמוב"פ לשיות בחלית בסיף ופנם שק"מ"ך כמובן בפנים [וזה לעומת זה לבחים ולכביד לב פרעה כנ"ל שבכ"ף בחלית בסיף מחפלי כלמיתו י"ת] עד אשר חי"פ"ו וכו' עקבות משיחך [בחרפת סרעב כנ"ל כמוב"פ] לבלוע לנצחי ח"ו ובכ"ז בדוך ס' לעולם וכו' למלאות כל כעולם בלור כ"אמת וכאמן כמוב"פ עד שיהיו כלכלים ונחבטלים למלכות משיח כנ"ל וכוא במלכותו כן יסי' נאכל ונחבטל בחפלו ומחערותא דלתתא למלכותו י"ת בחלית כביטול עד שבכל רגע ורגע יעמו בכל חעלומות לבבו בעשה לחדות לחתה לניטו בברניטות י"ת [כתובן מזה גם במ"א] עד שלא יסי' נחשב כל מלכותו וכחשבלותו רק לכחשבלותו ומלכותו י"ת בעצמו עד שלגלה ויגלה בב"פ

יותר בנגון כנורו כמוב"פ:

אבא שאול סימן נ"ה

אות א' בכמבואר מדבריו כק' בארץ ישראל כוא בסוד כשכינה [דסיום בחי' חלם וכו'] מבאר יותר במה שפני ס' מלוסף ומוסבר בעומי רע כי סיא בחכלות כארץ [שסיא כשכינה כנ"ל] חחת יד כס"ג בארץ יכולה בקדושתה להחגלות שבחב החלם וגם מבאר יותר בחידוד וחחדות בחיקונים כחלם

[מכחוב בקצו פניו וכו'] כי לפ"ז ממילא מבואר שבהחגלות מ"י [בנחי' גם זאת כמוב"פ] נהגלה גם פני ס' שכ"ל :

אות ב' שגם בכ"ז מבאר יותר בשעלם ושסחרת כבוד מלכותו ותחלתו י"ת גם בחכלית השיפוך שבחירופי שם"ג מ"ו ושבהחגלות ותחפכות החירופים לגירופי בכבוד שבחיקון שחפלה זוכים להחגלות פני שכינתא שבמ"י כנ"ל :

אות ג' לעיין ולהבמיק ברלייתו לעמידת כתדש בסיכל שמלך מכחוב ג' שפתי תפתח [ופי יגיד תהלתך] כי גם בפציעות לשון שכחוב מורה ומבאר על ד'ביל שמחפלל שמבטל ל"ע להשו"ת שסוף בעלמו יפתח לת שפתיו ופיו בתהלתו :

אות ד' בום לבאר בשהגלות פני ס' לעומת סוד כנ"ל שסוף שהגלות ומרלה פניו בחפלתו שהזכיר תחלה לקבל מלחו כח פיו שבחפלתו ותהלתו כנ"ל :

אות ה' שגם בציורים כנ"ל חבין ותשכיל בחבונת שמחבונן לין לפרש לגירופי כבוד כנ"ל שסוף בחלטות שמעו בעלמו כי בציורלו וכללימתו בשמלך כנ"ל יבא ויכנוס במעלה ושסחרת כבידו וסילו כשמלה ושהלבש בחכלית השיפך שבפחימת בפתי שמרלך כנ"ל ושחמת זה לבד לימו רוחש ושומע בציורלו רק לבדי תכלתו וכבודו י"ת כי לין לפשר שיכיס בשיפך מ"ו מלחר בגם כרשע בעלמו לה יבא וידבר רק בסילו וכוחו לבד י"ת וכשלה יהגלה פני ס' וכבודו י"ת שתוך בשסחרת כנ"ל יכיס נרלה ונהגלה לעיני כל כי פי ס' לחפלתו וכבודו י"ת לבד דיבר ויצה מכרשע כנ"ל [כי זילת בציתור כזה ים להחפלה בגרעון חום כשמע מלהחבמל ולהכלל [בציתיל וכללימת חום כרלוה] בשמלך לבל בשמת גם סוף יחבמל בציתורו ושה שבחקדם החלה בציתול ובחיקון מחום כרלוה יחבאר לקמן בשה ע"ש] :

אות ו' בום לבאר בחכפכות לגירופים כנ"ל בכבוד שמ"י בעלמו בסוף חכלית לעימוד זכ"ת על כרשע כי יד ס' עשחה זאת :

אות ז' בגם שם לת נזכה להבין שת חידושיו ושסגושיו עד לעתיד לבל גם עתה ים להכחדל בזה כ"ח עד מקום שידו מגיע. ובכללימ"ד בחידת יד ס' שכתב בדבריו שק' [בגם בזה מבאר יותר בשהחלת בשסבת שחיקון כנ"ל] כי מלמעת כלגיק [ביכלתו י"ת לשניה כשבע] ים לבאר שסוף שהגלות כוחו [שבידו] י"ת שמוסל בכל ותפילו בלב

שרשע כנ"ל כי כל מס שמציר ליסרתל אין זה רק בבע אפו לבד י"ת וזה עיקר בלימיד זכות שעליו כנ"ל :

אות ח' שעוד ים להחפלת בשמערכה ושסדר שבדברי שבגחו בזאת כי הלת מרלשיחת ותחריחם מבואר ענין לאחד שבחפלת בלגיק מחיזיק רלייתו מלל סיד שנעשה מלימוד זכותו שעל כרשע נספך שדבר לרלות בכרשע מס שברשע רלה לרלות בו ולמס זה שפסיק שעניו בסודעת שברה שחפלה לעפר ולפר ותיקון שב' קולות מלחר שנרלה מדבריו שק' שסובב גם גם על שאר כל שהפלות שבעולם [ולת לבד על שהפלה בזאת שמחפלל בלגיק מחיזיק רלייתו שנ"ל] וזה לו לכוחבה ולבליגה בפ"ע לסודעת בולת ולת לסרכיבה ולחברה לפרטיות שחפלה בזאת לבל ממכחבו שבאחב בעת בזאת [בזאשבלאתו ונדפס בספר חיי מוסר"ן] ובלשון שכחוב ועיניכם לעושים וכו' חבין והשכיל בכוונתו על כרשע בשהלבם בו בס"ם בעלמו ושע"ז לבד יסיבב בשכתוב ל"פ רבע בלגיק ומבקש לבמיתו וכו' [בנודע בזה בדחז"ל] אשר גם ע"ז חסיבב ממילא בללימת שחפלות שבשפטות יסרתל להוושע ולבללל בכל יום תיסורי ולרות בשפם וכניף בשמיך על כ"ח מבחדשתו וכחגברותו בבכל יום מלמעלה ומלמטה [כי סוף שמביא וסוף שמקטרג וכו'] ותין זה נחשב כלל לפרטיות :

אות ט' שבללימת שני בבחי' טפר ותפר שבחפלת שלבור ים לבאר מחמת שבם מוכרחים זה לזה כי בשהקשרות בלגיקים בכלל ובפרט ים ביכולת לשכינתא [סרט שג] כרשעים בכלל ובפרט :

אות י' בגם בשמכחבו וסבאתו לה שכחוב כנ"ל [ומשאר דבריו שק'] נרלה שמביולר שאפ"ש שיסובב בכוונתו על סרט וכרשע כיעלם [שמזכר בדחז"ל] אבל גם שמן סרט בזה בעלמו נפקא לעיין שבמלת בב"ח ומכוון לפ"ז ביאור מוסר"ת ז"ל [בשלכות פוריס שעל שהורס בזאת] שעיקר כיזק שלדם מכרע עין של כרשע סוף ע"י בזרק ומניע שלרם בזה של סרע וכרשע בשלדם בעלמו כי סרע עין סוף שלרם שדורסים שמחפצע בשבר וגיף שלדם להשפך גם סוף למסוף סרע ושלם בזה עד בגם סוף יזק לח"כ סרע עין ח"ו גם לאחרים] ובשזה מבאר יותר בהיקון עין שלגיק לבל יכריכר במדת שקב"ה לשללחת כרשע כי זה עיקר בתיקון וכזיכוך שמוכרח לשלגיק גם בעיניו שלא יכו' לו סוס רע עין לפילו בשרשע שליפס בו בעלמו :

אות י"א שגם בשל כנ"ל תסור וחרלה בזרק

ועומק חכמתו סק' על מודות מחפלה שסוף מוכרח
לחפר [בשעפר כנ"ל] כדבר שכחוב ועשוחב רשעים
זכו' לשבעת שרע וכרשע שנמלא בשמחפלל בעלמו
[מלבד ששעת ברשעים וסרע של שמחפללים עמו] :

אות י"ב גם בשיחורו למאמר חבא שאול [על
מודות יע"ג מלך שבשן] מבאר יותר
בשברת חיקון כג' קולות לשחפלות [שמוכרחות בכל
יום לשנלל מע"ין כליפס כנ"ל] כי משם נרמס מבואר
גם כל ג' שקולות כנ"ל יולאות ונשמעות משרשע
שפליט ושעומד בע"ין שרע שזס :

אות י"ג שבעין שבחוב ליפס וכו' שכ"ל עוד
מבאר יותר בשיחור שבחוב קוס וכו'
שסובב עליו :

אות י"ד שבשבאת שבחוב ואף גם זאת וכו' מבאר
יותר בשין שבחוב וזברתי וכו' :

אות ט"ן שאע"פ שמבואר מדבריו שק' גם זאת
בארץ מויבוו ושוגאיהו כנ"ל ים ביכולת
להמשיך קדושת מ"י שבפני ס' כנ"ל אבל ממילא מבואר
שבשבלמת [אותר תחלמת] שחיקון זשה בכל דור ודור ע"י שלדיקים
שבבחי' משה כמו"פ נזשה לסולית לנמרי קדושת מ"י
לכריחות ומחיית שרשע כנ"ל :

אות ט"ז גם בכל כנ"ל נרמס מבואר שבשחרת [אחרונה 19/08/2018]
וכביבת משפטו [ודרכיו] י"ת בחטים
מלשבינו סוף סוף בשסחרת פני ס' מבטיחני טוב
וזשמשבת קדושת שארץ ושלמיעס יזכו [בשבלמת
שחיקון שלעחיד כנ"ל לבא ולשניע משלמוש ושארץ
לשחגלוחם בשחגלות פני ס' ומשפטיו כנ"ל :

אות י"ן גם בכל כנ"ל מרמז יותר במליחות סוד
כפרס שדומס שבעין זשה כי סיף סיף
בשלימות שסוד כנ"ל חבר גם שלדיק לא ישוג
בשלימות שסוד זשה עד לעחיד וגם מרמוך חבין
שבכ"ז מבאר יותר בשוף עין שבחוב כנ"ל ועשותם
רשעים וכו' ושבחם ורלוחם בין לדיק לרשע וכו' כי
עחם בחמת אין ביכולת לעמוד על שבבל שבויפס
מאחר שבחמת כל שעזר וכיבושה בכל יום בנפש
וגוף כוף מש"י בשלמו וכן לליפיך גם שחגברות
כליפס וכולפ"ר בבכל יום הוף ג"כ 'מש"י בשלמו
[ויעיין בספרי כוכבי אור ח"ב בביאורהי בלשון במאמר
חז"ל שבבחוב כנ"ל] וכוף כפני כפרים שבשוד כפרס
כנ"ל גם מפרס אך כמומס ושעפ"כ מעברת מאבי
אבות כמומס :

אות י"ח גם בכל כנ"ל חבין מרמוך שכן כן
כפני כפרים של כידועס וכשבירס
כשומרים גם בפני כשפרים של כשבחס וכשמע כי
בחמת אין עוד מלבדו וכבל בידועס ושבחס משפ"ח
בשלמו ושעפ"כ בדרך נפלא ונורא דלית מחבבע חפיסח
וכו' סוף בשלמו מביא וממליח בשולם בח שעבע
וכשבחירס עד שבחמת יבוב לעחיד כמשפע של מבוכו
לשברית מארץ זברס של ברשעים :

אות י"ט של מודות חמסיח וכמקערג כנ"ל במדת
דיכו ומשפטו י"ח שמיברח עחס לסיות
נעלס וכבוש ונסחר בביכול בעובי רע לקערג ולדקדק
עס שלדיקים בשלמס בחוט שבערה חבין מרחוק מס
שבבל כנ"ל מבאר יותר במס בשעפ"ב בחבשס וגילול
גם שלדיק מברע עין בקיערוגו של מעלס מאחר
שבחגלס יד ס' ווידיעתו ושבנחתו כנ"ל לשלק בזס לח
שדין ושמשפע לפילי מברשע [מחמת שעפ"ב בבל
מש"י כנ"ל] וממילא מבעלים ומחליפים ע"ז גם
קערוג ברע עין שבל שלדיק בשלמו [בביבת בחערובות
כנ"ל] .

אות כ' גם בשמבואר בבל כנ"ל שלעחיד בחמת
חבגלה לחדות שבנחתו שבמשפע שבחירס בשלמו
ושסוף לחדות שבנחתו [שבמשפע פני ס'] שחבגלה
בשחבגלות שבביחת שבארץ ישראל מבאר יותר בשבחתו
ע"ז לח בבחוב חמיד טיבו ס"ת בס וכו' [שסיף
שבשבחס כעליונס כנ"ל] :

אות כ"א בשמביאר מדבריו שק' שבעל ביד
וכשבחתו כנ"ל נחבסס בלדיק מרוע
עין ברשע וגם זלע"ז נהחזק מרחס בעין שבו ים
לבאר שסוף מחמת שזלע"ז חסיס בשבחס בסוד עיבי
ס' כנ"ל :

אות כ"ב גם בבל כנ"ל מבאר יותר בעין
בבחוב פני ס' וכו' כנ"ל בחגלה
וברחס לעיבי טוב כי כ"ז ביף מעיבי ס' כנ"ל [במגיעים
ובחים לל בלדיקים וכעובי טוב כנ"ל] כי בשם לבד
יזבו לחזות ולרחות ס' [כי לף ירחני חאדם וכו'] :

אות כ"ג גם בכ"ז מבאר יותר בשם שבחד
חחלס על מודות בחפלה בחיזיק סוד
עיבים כנ"ל שזוכים בס למרחס פני שמלך :

אות כ"ד גם בכ"ז מבאר יותר בלשונו שק'
שבלדיק רוחס בברשע מס שברשע
רלה לרחות בו [וגם בלשון בבחוב ושבחס ורלוחס
וכו' בכ"ל :

אות כ"ה בחמונת שלדיק שחין שקב"ה מקפח
שבך בל בריס נרחס מבואר שבזה
לף יחפלף על בלחמת ברשע [כי כ"ז סוף לו עכ"פ

19/08/2018 אהרה

בעולם כזה שכר כעוב שמלמד זו] :

אות כ"ן גנס בכל כ"ל מבאר יותר למס שקורא
לסתפלל בכס ביגוני כי לגדיק ממנו
לבד בולע ומזיק בע"ז יסובבו כל חיקוני התפלות
כ"ל לבל בהשלמת תיקוני התפלה והכנעת וביטול
כרע ואפר תין ביכלתו לבלוע ולהזיק ולעתיד כשנזכה
לזה בשלימות נזכה בתמת לכבריח מתרן זכרם כ"ל :

אות כ"ז גנס בכל כ"ל חבין מרחוק בתפלתה
חכמתו לסביא רחיס שבשור כוח לבון
רחיס מכתוב תשוגיו וכו' שנאמר בבלטס שרלס לסזיק
ברוב [תורי חסמ] עיגו וכח פתיחת פיו שבקבלתו מחזב פני שדי
שנסתר בו כ"ל ובלבד ברוב טוב לחלי ישקב [וכרחקתם
בעלמס מרע תין כ"ל] וכח מכס לעלות לפני סמלך
י"ח דרך סקדושס וכלמת בירר וכפך גס תת פיו
בלירופים כמובים :

אות כ"ח בקול שבליגי שים לתדם בזיוגות
וחרפות משוגאים וכו' שתע"פ שגרתה
לכתורס מלשוני סק' שמדבר בבוגאים לחרים ולא
ברשע כלופס כ"ל לבל בכל כ"ל [וממאמר תבא
שתול כ"ל] חבין מרחוק שבל כוונתו טל השוגא
בזה לבד :

אות כ"ט גס לפי כל כ"ל גרתה מבואר שתע"כ
מוכרח בלדיק לזבך תת עלמו לבל יכי
לו רע תין ושנאה גס עליו בתופן היגלל ממנו טי"ז
מבאר יותר בלשון חז"ל ולא עוד אלא שרואה בשיגאיו
[ולא בבלתי בוגתו כ"ל] :

אות ל' גנס בכל כ"ל גרתה מבואר שקול שמחרף
כ"ל כוח עיקר לבי לבוח בעומתה
במוכרח עבור זה לאפר בפרש וכתפלה שמעבר מאחו :

אות ל"א בים לבאר בביטול סיסים [ומרתה
עיגים בגשמיים] לבל ירתה רק לפני
סמלך סיא בכתפבמים בגשמיות וחומר בגוף שבתיקון
שאפר :

אות ל"ב בים לבאר בבוגתו שקי שגס בחוקף
בשגחו בזולת בעלמה מרמז מרחוק בתדם
משפטו י"ת לרדיפת בלדיק בכ"ל כי ט"ז לבד זיכה
לבימול סיסים שבתלית בעוה"ב וכלליות שבפני
שבוגתה :

אות ל"ג בגס בזברון זבות לבוח בזוכים בתפלה
חבין ותתבונן בניעה חבו ולשונו שק'
להביא רחיס שבתלה כוח לשון הפלה מבתוב
ויתל מבה וכו' כי ט"ז שבב מבה בתפלתו לזברון
שתבות כ"ל :

אות ל"ד גנס בכל כ"ל מבאר יותר בשבתתו
עיין שבתוב קול שמות וכו' ובתיקון
תפר בפרש שניה בעין בתפלה [שבזיבוך שתוכה]
שמוכרח לתיקון בכ"ל [כי פרש תדומה סיא תיקון
לתטא שטגל בגאמר בו קול שמות וכו'] :

אות ל"ה בביאורו לשבתוב שב לימיני בבן ימין
שבתרן ובכלל מבאר יותר בירתה
מבה מעיג שתחיזתו היתה שמיך לימין ותרגו שמיך
לתרן יבכלל ובמאמר בזוב"ק בת ימיגך דילי וכו'

אות ל"ן שברגלי בבשא בגאמים בשבלבה תפלות
מבאר יותר ברגל בתפלה מבתוב רגלי
עמדה וכו' [ללשון שבתוב ועבותה רבעים כי אלים
תפר התת בפות ריגליים] וגס בשיך לשון בתוב
בכ"ל [שב לימיני] עד תשית אויביך בדום לרגליך :

אות ל"ן בגס בביאורו ללשון חלה בתתלה בלב
להרבעים ובשבתחו לשון שבח ב מרתשית
טריסותיבה חלה וכו' מבאר יותר בלשון שלחוב
[לשבגעה שרשעים בתחלתה כ"ל] ועבותה רשעיר
וכו' [שבלשון מיסה בכ"ל] :

אות ל"ח שבשב"ל מדבריו שק' שעיקר רדיפה
שרשע כוח לזדון ולבעיל בתדם תרס
שרע שבו בתופן שתחשבע בו ח"ו ובביאורו
בתתמר תבף שתול שהרשעים נחשבים ברע שזה בתחיים
ח"ו מבאר יותר בלשון שבתוב ליפה וכו' בכל ומבקש
לשמיתו וכו' [שסוף מכחשבעות שתרס כ"ל] ובעניו
כפרש תדומה שמוכרח לזה [כי טיא שביכלתה
לעשר ולזבך מטומאת בתת הזה] ובשברח מיתת
בלדיקים סיבני עפר לתיקון בחשפבות מטומאה לעשרה
שבחפלה ופרש בכ"ל :

אות ל"ט לשוב ולשתפלה בשפלתה חקוני ביטול
סיסים ושהגלות פני בתלך וכו' תשר
לה יסובב בכל זה רק לשמניך קדושה ל"י גס בארץ
לויבים ואיך לה נזכה בתיקונים טרשים כ"ל [וביטול
הגי קילות וכו'] לגלות קדושתה ולגלות לעתיד תארץ
לויבינו וגם שם מכללה חיתמר שבכל בתיקונים כ"ל
נזכה גס לגאת ולבה לעתיד לל"י כ"ל בלות ט"ו ושם
בתינו מפרש ומבאר תת כדבר הזה גרתה כן בדרכו
שק' גס בשאר מקומות תבל בתמה מנוים וספירים
כל דבריו בפנימים ומרגליות גס בשאר מקומות שם
לפרש ושם בלה לפרש וכן בתעלומות דבריו כ"ל כי
מרחוק חבין ותתבונן זזה לבד עיקר בתיקון תשר
יסובב טליו בדברי בשגחו בזאת לשמיך ולגלות גס
בארץ לויבינו קדושת בשבינתה שבתוך בתופן בתתבפך

גם מרן מויבינו למסות קדושתם כי גם בכ"ז מבאר יותר בתפכוות סרע לכסף דקדושם בפרט ובכלל שמוכרח לכ"ז בתיקון התפלה סכ"ל ובתפכוות סמומתם לעסרם שבתיקון כפרם ומיתת סלדיקים ובתפכוות סחירופים לגילופי כעוד שמוכרח בכ"ז חביב ותבסל בברגם פיעני דבריו סק' לכנות ולקרוע לסבכיכם בשם : גם זאת : כי היא עיקר התיקון כנ"ל [בגם זאת סקדושם שבשכינתא ומרן ישראל יתגלה ויתמתך גם] בארץ מויבינו וגם ממולא מבואר בעי"ז לבד נזכם להבריח מארץ זברם ושבבריחות זברם גם בארצם כנ"ל חלוי ועומד גם גאולתיכו לגמרי [בכ"ל בתוב ט"ו] ונלחת ולבא לשם בשלום עדי עד בנ"ל :

אות מ' גם בהברת ביטול היישיה סנ"ל חבין מרחוק בשסחלקות סלדיקים סוכני עפר בנ"ל שמוכרח להתקבדותם בשתפלה בנ"ל וגם בזה מבאר יותר בשבאתו תפלה משם ויחל שהתקשר בתפלה בזאת לזוכני עפר חלת שלבשן בנ"ל בעלמם [לביטול בשמונות כוזביות וביטול קול עניות וכו'] :

אות מ"א שבביטול קול מתרף בחבי תבות בטומתם בנ"ל מבאר יותר [בסברת שמשכת הקדושם זלע"ז] בפרטת בתבות שבחוב ממעם למעלה מזכרון ויעקב עד לחבי לחבון :

אות מ"ב גם בכל בנ"ל [ובדבר בחוב לשורכו וכו'] מבאר יותר ברוב מלחמת משם עם ברשעים בנ"ל מיום שלו יום כי אחר בל בגדלתו וגבורתו לבבוש ולסבניע קיונות [רגלי] עיג שעומדות זלע"ז בנגד רגלי בבשן במו"פ חזר ולחם רשע אחר לח בל לחבר עשם ועמד בנגדו בבלעם רע עין בנ"ל שהיה מכוון זלע"ז בנגד משם בעלמו ואחר בל גבורת משם לבפיך גם לח פיו ולשבך ולשהניר גם מעינו בנ"ל גבר לח"ב בעלמו בראש ואדם עינו לבלוע ולהתפשם בשם בתופן שיסורו ויחורו גם שם לחרי מיניהם בנ"ל עד שלא היה עוד יכולה וכח גם בתפלה משם לבטל ולהמחיה לח משפטו י"ת בתופן שיסי גילי"ו גם בעלמו לבניע לארץ בלבי עד שהיכרת [ולמעלה משלבות בעודם] לח"ב לבטל לח יסודו [ולמעלה משלבות בעודם] ולע ידני הוא כי בפני שבינתו בעלמו י"ת ירד ונשתחר דיוקע בארץ בחויבים [ולבטל בזה קול שמחרף ושפוער פיו בנ"ל] :

אות מ"ג בשפר בני תפלות ובני לבות וני רגלי שבשע בנ"ל נרחם מבואר שב"ז סוף לביטול בני קיונות שמוכרח טי"ז :

אות מ"ד שבדוב לחדות משם מבית בשבינתא ומארץ בנזכר לעיל וספך בחבלית שסיפוך גם סקיונות שרעות שבמיקרם קול שמחרף בנ"ל לסיות גם שם בקול תבלחו וכבידו י"ת נרחם מביאר שסות ברוב ספלחתו יסי' ברגל [ויקול] רביעי לשבשע [בעין שמיבע בשפריש לעניו דוד מסית] ועל לחבר בו לבד בשפלים ג' [קיונות] בתפלות ביום לשפוך למסות תבלחם גם שני קיונות שבסיפיך בנ"ל מבאר יותר בשבלחתו עניו שבחוב ובסיבלו כולו לומר כבוד [כי ב"ז סות בקול בשביעי שבו לבד בנ"ל] וגם מבאר יותר בשבלחתו לבשלמת שתפלה עניו שבחוב שבע ביום וכו' [וגם מבאר יותר בעניו בפרם ומברחם בשליעי ובשביעי] וגם מבאר יותר בבפילת שסלל שבשלות שתדם מסעיו בנ"ל ובשבר גם סיה לשלסיכו כי בחמת מלח כל בארץ בבודו וחשלחו בנ"ל וכל שסמשכם סיה לשהגיות ובבנעת ברע ובקליפם שחופם ט"ז :

אות מ"ה שגם בחשפכות מרן מויבינו לבפל שלל בנ"ל מבאר יותר במם שמובב ט"ז לשון שבחוב בל בגשמם וכו' :

אות מ"ן בשמבואר מדבריו שק' שידו י"ת משר [חסיס החלם בשפפס] לגד בליפם [להלדיק] חסיס בזה גם לתכשם [ילופם] להלדיק לשליו מרוע סעין נרחם מביאר מדבריו שק' פע"פ בזה עניו שפפלות שבבלל ובפרט בזיוט ודוויס ושחופים תבחנו לבל יסי' שייך בנו בלל בקלחם ורוע בעין ובשעדר בשפלות שזחה לף סיס בילולת להתקיים בלל [ובעניו שמיבע בע"ש שהקללית ושדבריס שדובריס על הלדיק ותבשיו בן בן שמליבין] וגם לפי"ז מובן סיטב במם שרמזתו לעיל בבפלי ביאורי דבריו על לוחות בליפם שסות ג"כ מלשון לפוי ושבשם [ושמבשם עלמם מחקן רעיס בשובן מזה גם בע"ש] :

אות מ"ז שבבל בנ"ל מבאר יותר גם בבלחתו לשון שבחוב משביות לב בי שמבשיות בשלמם נספבים למשביות [וסוכות] על הלדיק עד שיבותו למקדם שילנו י"ת לספוך לגילופי בבוד ום דברי פיסם מבר שתו בשמים בשו"ב :

אות מ"ח גם בבל בנ"ל מבאר ושרמז בשסחרת יבחלחת בניד מלבות שביבתו בארץ שזבה לעתיד לבוא מליבים לפומים לף גלי [ובעניו סלומות שמובע בדחז"ל] וכשסחרת פני תורתו בעלמם שבחלומות דרבו טנ"ל] בי ב"ז סות מעולם סריחוק לב"ע שמחייב מדת מבפע בנ"ל וכשובע מזה בע"ע בדברי מורנ"ח ז"ל על שפלחת מחז"ל בעניו שפלח בשמן תורם סיבן כוח וכו' :

אות מ"ט גם בתפלת שחרית שתויבים כ"ל שזוכים ע"י שתפלות מבאר יותר בענין סג' תפלות [שבגילת תבע שחול] אבר כל ס"ח ברכות שבכם ישובבו על ברכת שובר תויבים שניחוסף בכם [כעודע ומובן מזה במ"ע]:

אות נ' שבקיוווי בלדיק לס' לבד [ועל לחייב את כרשע וגם על להתקנח בו כ"ל] מבאר יותר גם בפסיעות לשון בכתוב קום אל ס' וכו' כי זה כל עלמו לברשע כליפס עד שיעמור דריבת קשת בהפלה ויתרומם לרשת שתרץ בחיפן שירשת בברשע וכו' כ"ל:

אות נ"א 19/08/2013 גם בכ"ל מבאר יותר בסברת שקיווי כ"ל כי כנגד מה שברשע ליפס [ומקוב] לרשות ח"ו בבלדיק מחגבר כנגד זה בלדיק בלמת לסיות מקוב ומייחל בתבלית שקדושת לפסי"ת לבד כ"ל:

אות נ"ב גם בפסעלמתו כ"ל מדבריו שק' מבאר יותר בלשון שריחוב הוחלת וכו' כי גם לזה מסיגלת מלוה בח"ל לסיות נספך על רשעו לבד כל שחולה שמח"ל ס' ומלפס לשחלותו ולפעסותו בחלה ועיסק טמשה זלע"ז עד כי יסי' לפר וכו' כמוב"פ:

אות נ"ג בלכתורם יש להתפלל מביותרו בדבר שכתוב וספרטתו מי עוור כי אם עבדי זהרם וכו' יותר מבאר בהיברים וכו' אבל בדבריו שק' על תודות פסור ופפעם שמניע לסלדיק בלבין שכתוב לבתורנו וכו' תציר וחביע מרחוק בלדק ופפלחת מפעמו י"ח לשחיזת ס' עין ס"ר"ע כ"ל כי גם מזה לבד יגלו ויחסוו כלי עיני בלדיק לחזות בפני ס' לעד ולנלח מרוב זיכוכם בו כ"ל: וגם מזה מניע לחום שמעו וחבוחתו כ"ל בחות ס' וממילא מבואר לזמן בזה שקידם שתיקון מי עוור וכו':

אות נ"ד בפמבואר כ"ל מדבריו שק' על תודות פמלחמת שכבידם ופעלומת שבמלת לסלדיק בדבר שחקוב ופפעם שבחיני ברעע פלוחם כנגדו בענין זה כ"ל מבאר יותר בפבחתו ענין שכתוב יחן בעפר פיהו [תולי ים חקוב]

אות נ"ה בפה שיגע מפיו שק' על תודות חעלומות כחות ברוחניות לטיב ולרע שממילא כבורת י"ח בכלל ובפרט [ויחבוריהם זה לזה] [כי סולדת וגידול נפש בלדיק ושחכם בפרטיות מסוס וגירש גם לסולדת מדותיו בכללותיות כעולם וכן לסיפוך ח"ו בסולדת וגידול נפש ברשע כ"ל] מבאר יותר בחיבור ברע שבכלל ובפרט כ"ל ובביאורו לחפלת דשמע"ס בדבר חפלתו של מפלת ברשעים על מפלת כחות ברוחניות בל כס"ת כי זה מכוון גם לפירוש שפשוט שכוון בחפלתו למפלת נפשות ברבבים [שכם בעלמם מדותיהם וכוחותיהם ברעות כ"ל נקלקל ולהזיק בשם גם לשכלל ח"ו] וכן לסיפוך במפלת מדותיהם וכיחותיהם בפרטיות גורמים וממילות גם מפלת נפשותיהם בכללות:

אות נ"ן בשכלל כ"ל בשקדמם שכל חורש נמשכם יותר כפי שתיקונים ושפעילות בנזכרות גם מבואר יותר בסיפור שתים שנכנס לביתו שלח מדעתו ושביט ורעש בכחב תורתו שזעת קידש שעלמת שעת ושזעק שבשברת חיוב דעתו לשתעבד ולשסחירש עדיין ממרעש עיני שתדש ולא זכה נ"ך זה שתים לשעלמת רלונו שבשתקדבותו ברצוי:

אות נ"ן מה שכתב על תודות שחלה שסיע בשחי' תרן ישרחל כי ע"ז שמלוש נלמוו שיעבו תיכף מבואר שיטב בדברי חז"ל (עיין בתסכת כתובות פרק שני) שסיע משונה משאר חיובי שפרשות [כמו תרומה ומעשרות] שנתחייבו בבותם של שתרץ כי רק בשלות חלה לבד נתחייבו מיד בבותם של שתרץ קודם י"ד שגם שבביבות וחילוק ובכלל כ"ל בשקדמם שכוונתו על כל פרטי שענין שמזכיר בדבריו שק' יתבאר לפי"ז [דעת שרמב"ד ושעור] שים לה מיד שיעי משאר שפרשות בענין תרן ישרחל כי לדעתם תין מוכרח לשאר שפרשות מלילות קדושתם לכל ישרחל [שיעי כל ישרחל נמלחים בשתרץ] אבל לא כן בשלות חלה גם לדעתם מוכרח לחיובם שתפשות קדושתם של כל ישרחל כי גם לבד כתיב בביאכם ולדעתם כ"ל רק עליס לבד יזכיר שכתוב בבואכם שע"ז דרשו בביאת כולכם וכו' ואף גם זאת נפלא וגרשם לפי"ז שמשכת קדושתם שתרץ גם על תרץ תויבינו שמבאר בענין זה כי גם לבד נמלא חיוב דרבנן בכל שתלות ולא כן בשאר שפרשות כעודע:

אוצר החכמה

וביום הביכורים סימן נ"ו

אות א' לכתורם יש להתפלל בג את שכתוב ובכל יום ויום וכו' אבר ידלג בביאיכו את חיבת: שלום: ואין די בשר ע"ז כלל: אבל בדרכו שק' חבין ושתבונן שגמם שכתב לקמן על תודות בשלום שזוכין בדעת שזה ושסעיקר הוא שדעת שיולא מסרשהרס בעלמם מבאר ודורש בכ"ז גם את חיבת שלום לשחר שכ"ל:

אות ב' בלכתורם נרשם כמיותר מה שמוסיף לבאר

לגבי שמלכות דקדושה הוא סוף דבר ומחשף לכל
כמחנות [ולא יבא ויכנוס לביתו ודרום הוא רק כדי
לכודיע שמלכות דס"ק הוא זלע"ז מחשף ממון ואין
זה דרכו פק'] אבל מרחוק תבין ותשכיל מדבריו פק'
על לודות מרדכי שהוא [המלכות דקדושה כנ"ל]
כמהלך גם לפני חלר בית שבשים ושחשלים וסרחוקים
שמלאים במחנות ישרחל ומחשף ומקבץ גם חותם
לקדושת' כשי"ת בגפלאות חורתו שעוסק בכל יום ויום
כי פיס פהחם בחכמה נפלאה ועמוקה לסובית ולקרב
גם חותם כמיב"פ ומסחרי ועמקי חורתו ודבריו כחלא
בעלמא מבאר ומרמז מרחוק במה שסכריח לכנות
ולקרות לחמלכות בשם סוף דבר ומחשף לכל
כמחנות כנ"ל :

אות ג' בשמבואר מדבריו פק' שים שני מיני דעת
כי בחחלה זוכים בקריחחה לחמשיך מחב"ה
לת כחיים שזה כדעה וכחכמה חאר חחיש לת בעליס
ומחורה ומחדעה הזה ידע ויבא שחדש גם בחלידות
חחורה וכדעה שבשחחרש בעלמא ומשמבואר מדבריו
פק' שחדעה וחחורה היולא מחשחחרש היא שחרי
חורה הבין מרחוק שזה מה שכופל לח"ל גם בדבר
בחלוה כנ"ל בזוכין. בזוכים ע"י החורה וחדעה כי לייקא
בחמחלוקה לשם שמים [חאר בחשחרש וחחליה חסיפך
הוא מחשלוש ובחמה] יפליא כלדיק לבוא בחופה
לדעה ובלוש שנפלא יותר מחדעה וחשלוש עחה
שזה חחלש :

אות ד' להשכיל ולהחבונן בחמחלוקה שמוב"פ כי
ממילא מובן שהלדיק הזוכה לדברי מ'
חיים וטוב לו שהלכה כמותו היא מילתא דפשיטותא
שאין לריך להחפלא כלל ע"ז אבל כל חאר ירעה כי
בקולו נפלאות הוא בדבריו שמשפיע להלדיק ורע לו
שאין הלכה כמותו ובחכלית הסיפוך מחדברי ח"ת
בזכה לכה הלדיק וטוב לו כנ"ל [כי זה חוסר וזה
מחיר זה פוסל וזה מכשיר] ומה שבכל זאת יהיה גם
שם דברי ח"ת היא עיקר כדעה וחחורה בנחחרש
בחמחלוקה כנ"ל :

אות ה' שבכל כנ"ל מבאר יותר במה שכחב חחלה
על לודות בחספך דברי ח"ת ואומר לרע
טוב וטוהה מחיסור כיחר וכו' שהיא בחשחרש של
סרחוקים וכנגים כנ"ל חאר מרדכי מחהלך ומולה
בחשחרותיהם וחפפיכותיהם בעלמה לח דברי ח"ת של
הלדיק בחספך ורע לו כנ"ל שהן הן ברוה נפלאות
ושחרי חורתו י"ת בחמחלוקה כנ"ל למעלה מכדעה
ושחלוש כגגלה כנ"ל :

אות ו' בשמבואר בכל כנ"ל מדבריו פק' שעיקר
חחלוש ושחשב כנפלאה היא בשיף בחחכוה
[וחכלית סרחוקים] ושזה נמלא בחחלוקה לשם שמים
כנ"ל מבאר יותר בביאור שכחוב לח וכך בשיפה
למאמר שחנה שחשב לבחקייש :

אות ז' שים לבאר בדבריו פק' על לודות כחיל
ונילולי פק' חאר בלא ובבלא במלכות דס"ק
כנ"ל כי הן הן לוחיות כחורה כבבלעים ונספיים
לבעירות ומבואים מ"ו שכחב חחלה :

אות ח' שבכל כנ"ל ומה שממילא מובן על לודות
הלדיק ורע לו שבחמת החשפך חלגו הרע
לטוב שנפלא יותר מכטוב שבחדרגה הלדיק כרחשון
[ובכמובן מכוחלי דבריו פק' בעיון חבה רביבו ע"ה
שחע"פ שבחחלה לא הבג ובניע עדיין לגפלאות כחלה
אבל הוא היכו' גם בחחלוקה שחחי ושלל בבלירוף
לוחיותיו יניע ויבא זה לעחיד גם בשער הבין ולחחות
לגחרי זכר עחלק כנ"ל ושגם לחרדכי נחשך קלת
שבחרש הזה שהוא בנפולה ומבגש הדעה וחחורה
כנ"ל] מבאר יותר בדבר שכחוב כי לולא שע"ז לפניו
בחן חכמה ודעה זה חרדכי וכו' כי אין טוב אלא חורה
ולחיות בחחחיו וטוחותיו כנ"ל נהן טעין לחשיף ולבנות
וכו' לחח לטוב וכו' כי הוא הביא שנפלא יותר שבשחרי
חורה שנ"ל :

אות ט' שבשוספת דבריו פק' על לודות שכחיב
חיל בלע וכו' שחרדכי חוזר ועושה חזה
חורה שנקראת לשם חיל מבאר יותר בדבר לשחר
שכחב חחלה על לודות בשחרי חורה [שבשחר לשחיר]:

אות י' שגם בכ"ל מבאר יותר בבבלחו עין שכחיב
פיס פחחם וכו' כי היא שיוצב על לודות
לשם חיל ובשחרי חירה כנ"ל :

אות י"א במה שכחב על לודות כמן שהוא בחי
דעה גדול מבאר יותר במה שכחב
חחלה על לודות בפרנשה בנקל שזוכים בבגלות בדעה
[וממילא מובן לפי"ז בגם בשפעה שמן במלא מילוקים
רבים כי בחשרי דעה ובבלחי זוכים שמו ולקמו
בשמוחה בחיבה בדחז"ל] :

אות י"ב במה שהזיר לבירה עשק בחירה בפה
ובלי לחשבר לקרותו בשמו בחשבש
בעלמא [ובחמאר חז"ל בדבר שבחוב] כי חיים כש
למולילוחיהם בפה שזה בעלמו בדעה ובחכמה שבר חחיש
מבאר יותר לשובבו מח"ל בעין שחמאר פחוח שבהיביר
לגד היא בחגלוה בדעה :

אות י"ג בשמבואר מדבריו שנ"ל בעשק בחורה
שבפה

שנפש שנזק ממשיכים שמו של סקב"ס ומיוחו ודעתו י"ת מסטעלס על ספחנלוות כנ"ל אשר ממילא מובן שזה לעומת זה בגלות סדיבור וסדעת לא נודע ונכגלס עדיין שם כ' כנ"ל] מבאר יוחר בסיבבו כנ"ל על תורות שמאמר פחות שזלט"ז במלרים [שסיס סדעת בגלות] כ"ם ושמי ס' לא נידעתי לסס:

אות י"ד שבענין סמחשבות וסדיבורים כנ"ל סמוכרחים למעשה מלוותיו ורלונו י"ת [שזה עיקר סמלוכס לכ'] מבאר יוחר למס שפרט בכחוב על תורות סנשיס וכרחוקים במעשה סעבירות ח"ו זלט"ז חלר בית שסס סדיבורים וסמחשבות:

אות ט"ו שגס בגלות סדעת וסדיבור שבמלרים כנ"ל מבאר יוחר במס שכחב תחלס על תורות כגלולס מסס, לת בכחוב ועברתי וכו' שסוע מלקויו ועלס שחרי תורתו סק' שנמלא בסגלות ושסשרש סזלת:

אות ט"ז בסמבואר כנ"ל מדבריו סק' שסמחלוקת היא בשרשו [על סדעת שסוע שסלוס] חבין מרחוק שחצפוכות שבשרש לשסחרת ושחרי תורס דקדושס [שסיא יניקת כחיל מסבלעתס שסיתס תחלס בשס"ע וכחטאים] היא שעיגס וסמחלוקת שסיניקו ממלרים לסיות מח"כ בקדושס ולשס שמים שאר בזה לגד חסוי לשחרי תורס כגדול יוחר כנ"ל:

אות י"ז שבביאורו לזיבת שמים בדבר סמחלוקת מבאר יוחר בביאורו לקריאת סמן בשס לחס מן שמים בזה מחמת שגס כוח בדעת סמחלוקת דקדושס:

אות י"ח בסמבואר מדבריו סק' שסמחלוקת לשס שמים כוח בחיקון רוח כדופק שבלב להבריא ולסחיות וכו' מבאר יוחר במס שכחב תחלס בדבר שמלס [שסיא סמחלוקת וסשלוס כגפלא יוחר] שסוא חשוחע ורפואס וכן במס שכחב תחלס על תורות כדעת וכחכמס [שכוא כמחלוקת כנ"ל] שסוא שאר חחיים לת בעלים בחיים תרוכים:

אות י"ט בסמבואר מדבריו סק' שסעצבות היא סערלת דמותח [כי כוא מחלים ומכביד לת סאברים וכו' עד יניקת כגפש ר"ל] ובזה לעומת זה מחיס תוהם רוח כדופק שכוא רעש נפלאות דברי ס' ביד [כגאמר במשס וכו'] ומבאר לת שכחוב מקרא קודם שזה במו' רוח כקודש וכדופק כנ"ל שלריכין לקרות כדי להגיע מסטעבית [יסשערלת דמותח] חבין מרחוק שב"ז היא בעין כקריאס שכחב תחלס בדבר שמלך שאר יקרא לשמו ודעתו י"ת למען יתריך ימים וכו'.

אות כ' בסמבואר מדבריו סק' שמלכות עולם כוא זלט"ז בנגד כדעת וכרוח כדופק שבמלכות דקדושס שכ"ל ועל תורות שכחוב לחס לת לוחני שסיא שמלחמס וסמחלוקת שנמלא מזה לעוב וגרע שסיא כדעת וסיפוכו שכ"ל מבאר יוחר בשבלחו ענין שכחוב וידי מסס כבדים שכוא שסובב בדבר שמלחמס שבמלכות עמלק שכ"ל שרוצה לכל שנחשלים וסרחוקים שכ"ל לסגביר עליהס לת שסשחרס וסמחלוקת לנמרי ושלא בקדושס ולשס שמים שכ"ל:

אות כ"א בביאורו בחות נון של שמן בסוע בסוע שמרמז למספר שנון שבשער [ווים] שבועות ומס שמכוון חפ"ך למספר שמס [שנס] שסיתס בירידת שמן נרשס שמבאר לפי"ז גס בחות שמס של שמן:

אות כ"ב שמס שכחב שבכורס סיא בחי' מדות ויומים [ומדת ימי מס' סוע] מבאר יוחר בענין כימים וסזמנים שבמספר לוחיות שמן [שסוע דעת שחורס] שכל וגס מבאר לפי"ז בדבר שכן יוס ומס יוס שסוכרחו לקבלת שחורס:

אות כ"ג בסמבואר כנ"ל מדבריו סק' שנמלאים שני מיני שלוס [ודעת] שלוס ודעת ע' נחסוים מכרחון ושנשחר בשבחרות כנ"ל ושלוס ע' לקרוב [ובלשי נחרחק כנ"ל] מבאר יוחר בשבלחו כפולת לשון שכחוב שלוס שלוס לרחוק ולקרוב וכו':

אות כ"ד בסמבואר כנ"ל מדבריו סק' בענין שמשבח שחורס ממחשבס לדיבור ומכס למעשס וקיום [שבי"ז עיקר שחוכחס] סיוצא מדיבור כנ"ל שבכ"ז ממשיכים וזוכים לחיים במדות־ וימים ושבלא מדס ע"ע לקבל לת שחיים מבש"י מחמת ריבוי חור [כי ריבוי שמן וכו'] חבין מרחוק בעמקי ממקי שבגחו לדרכי ס' בדבר שלדיק ודע לו כ"ל כי דייקא בדוממותו שבשחרי תורתו ועלס שלקותו לשאר יסובב ע"ז בשכחוב ועברתי וכו' לא ולא מלאך וכו' למעלס מסחורס שבגגלס כנ"ל:

אות כ"ה בסמבואר כנ"ל מדבריו סק' על תורות שחיו עולם כנ"ל שזוכים בדעת בשמים שבמחלוקת שלדיק כנ"ל מבאר יוחר בשבלחו ט"ז ענין שכחוב כי לשת לל שמים ידי [ואמרתי מי יתנני לעולס]:

אות כ"ן בסמבואר כנ"ל מדבריו סק' שעיקר נחמת כל בדורות סוא שלדיק שעליון לבד שנמלא בכל דור לספוך כל שקלקולים לתיקונים על שנזכה לעחיד בגמר שחיקון לחיים שנלחיים כנ"ל

מבאר יותר בסבלתו לת כתוב זס ינחמינו וכו׳ [כי
לין ביכולת לקבל כלל סחיים כעלסיים שלטחיל בעולס
סמוגבל סזס כי ריבוי סעמן גורס כיבוי ח״ו שממתת
זס לין סלכס כמוסו ולחטת יקלקול גדול יחסב לכל
כיוסס כדבריו כי כל מחיית עמלק וחכפוכות כסכחרס
בעצמס לסחרי חורס לע יסי׳ נגמר עד לעתיד [כי
מלחמס לס׳ בעמלק מדור דור] ועז בלמת נזכס טי״ז
לחיי טולס ונלחיים שלטפ״כ מחגברים כלדיקי לממת
במלחמתס מדור לדור ככ״ל לסמטיך קלת מעין כסחרס
כזלת גס סיוס]:

אות כ״ז בסלת רוח סדופק [ורעס דעת כעליון]
ככ״ל מל״ט מלאכות מבאר יותר בזס
שכתב החלס על תודות ספרינסס בנקל ושמן ככ״ל
שזכין בדעת כזס:

אות כ״ח גגס בכל כך״ל מבאר יותר בדבר
שכתוב כך״ל כי לאדס וכו׳ לאבר
לחיטע ניהן טעין לאסוף ולכנוס [בעבודת כל״ע
מלאכות כך״ל] וסוס סעשירות וכפרינסס דס״ל כמוב״פ:

אות כ״ט בזס שכתב [בתות ג] שך״ל בזלכותו
סוע בחו׳ לוסס ולס לע יזכיר ויוכיח
כרבנות מקברת ח״ו מבאר ומחזיק יותר למס שכתב
תחלס [בתות ג׳] שכל כמלוכס תכיס לפ׳ [דכיינו
לכזכיר ולסוכיח וכו׳]:

אות ל׳ שלכתורס יש להכפלת קלת בביאורו לת
שכתוב ומדת ימי וכו׳ ובביאור שכתוב
ובכל יום ויום וכו׳ כך״ל שבזס ובזס קורת לכל תחורס
בזס ״מס״ כלמון שכתוב מס בעדות וכחוקים וכו׳
כי לכלתורס נרלס יותר מלמון שכתוב כזס לקרות
תוחס בזס עדות לו בזס חוקים [ולאחר מובן כן
בדברי תלמידו מוסרנ״ת ז״ל] ולע בזס מס בתין זס
רק מלבון שסלחס שנגחל עבירס לחל בביאורו שמבאר
בזס לח״כ לזס כמן [בסות דעת לחורס שעיקרס
ובדרכס מכסחרי חורס לאבר בלימסוחיו שבעולס
כנגלס בזס תין ביכלתיגו לידע כלל מס סוע מדוע
סשתרחס וכעלמחס כך״ל] ומדרכו סק׳ בכל כתוב
ובכל דבר שמזכיר בזסגחו לכווין לכל כעתין שבו
ובביאוריגי כך״ל תבין ותחבונן בסללחת תורתיגו סק׳
בלבון שללחת כחכס שך״ל שבועל עבורס לרוב בשתרחס
[מס וכו׳] זס זס סוע סעיקר וכעלס בזמס ובזס
כמן שבעתחס כי גס בו לע ידעו מס סוע כי סוע
שבר כעון בלא ניהן גס למזס [ורעס גבורותיו מי
יתבונן כמוב״פ]:

אות ל״א בסמבואר מדבריו סק׳ במלס סוע

כדעת שבפרינסס ועובר דקדוסס מבאר יותר בכללי
ביאורו לזס כמלס לחס עיני שזס מחמת שסיע
רפיוס לכעוני:

אות ל״ב בכללגחו בדבר בשסחרס שקשס מלר
למציע שם לת לאסוחו ותורתו ו״ת
מבאר יותר במס שקורע לוחס לח״כ בזס שבת חיל
[כדבר שכתוב לשבת חיל מי ימלט]:

אות ל״ג בכמבואר כך״ל מדבריו סק׳ שבדרך כלל
תחשב שחורס לנשחר בנגד סמלכות [כי
כל בחיגת כלולס מכל שבחיגת כך״ל בשקדמס]
מבאר יותר בזאכרתו כך״ל [גס טל שחורס שבגלס]
לסולילס ולגלותס מסמחשבס חל כדיבור כי גס סמחשבס
שבס תחשב לגשחר ופיומית לנגד כדיבור [כך״ל טל
לודות שכתוב חלר בית]:

אות ל״ד גגס בכמבואר כך״ל פל לודות במציאס
לחיי חורתו ו״ת שסוע בסולילת כדיבור
מבאר בכפלים לדבר שכתוב כי חיים הס למולילאס
בפיומס שדרוס וכפשט יחדיו:

אות ל״ה במס שקיבל לשסחרי תורס בתסוויס
מששחרס בשס לשת חיל כך״ל מבאר
יותר למס שנקראיס כל שמלאיס בששחרות בחלס
בשס נשיס [טל לודות שכתוב שך״ל ובכל יום ויום וכו׳]:

אות ל״ן בקריאת שס שחשת חיל שך״ל נרלס
מבואר כמובא בח״ת בחלקי כחיל
וכטשירות יסי׳ מחלקי כחיל [בשס
שנגלטיס ושמלאיס בששחרות שך״ל] סוע שחיל לשר
בלעב קליפת שע׳ שמוב״פ וסן לטוב זס לטומת זס נפשס
שלדיק שעולס לשחורס שנשחרס כזית דרך שקדושס
שסוע בנאמר טליו כל שסבת שנזכר בשבת חיל שך״ל:

אות ל״ן שמבואר מדבריו שק׳ טל לודות יום שנון
שך״ל שסוע שמעולס שלרחו לאין סוף שך״ל
מוכרח לקבלתו כל יום ויום שנזכר בשתוב שך״ל כי
שס כעומדיס בגבולי שמדות שמשפיס שבע וכ״ע
כלול מבשע טד מ״ע בעודע:

אות ל״ח בשמבואר מכל שך״ל שלט״פ שמלכות
מדלכי ליח ליס מגרמיס סוס חיות כ״ף
מס שמקבל מסחורס בעיקרס בשסחר שך״ל שבל טי״ז
בעלמו גס סוע כולך וגדול להחלחל שחס ולהיות
כמוס בלילהכסיף ובלילהגליף שבס כעין בגשחר וכגגלס
שבס שך״ל ובמס שממילע מבואר שבכל ימי שלרחס
שבעוט״ז מוכרח טי״ז כמו כן גס סוע להיות בלילהכסיף
מבאר ומפרש למס שחפס לדוגמת [בעתין שלריס
ושמלכיס שנמלאיס בנפשות ישראל] שיש ף׳ שבלילהגליף

אין לו שום ממשלה ובמיבשיה הוא מושל על כל כדור ותפילו על כל לדיקי כדור :

אות ל״ט בכמבואר בכ״ל מדכ״ק על תודוה כאחד בנסחר במלכותו בעולם ליום שער כיון שלא קם כמוהו בישראל כי אע״פ שכ״ע מבלדיקי לאמת מושל ומולך כ״א לפי מדריגתו אין זה רק בבחי׳ ברי אלפים כמוב״פ ובעליון לבולם הוא מכם בעצמו [בסוף סיכי׳ לעתיד ליום כיון כמו שכיה בעת מתן תורה ולא בכל ימי חייו אלא מה שכאחד בפיכים שנם מכם לא בסיגו ובמובלע מזה בא״ח בשם בתריז״ל] חבין מרחוק בשבאתו רחים ליום בבבורים שהוא במלכות [בנסחר בינן] בכ״ל מבכאוב אף אלי בבור לאתנשו עליון למלכי ארץ :

אות מ׳ בכמבואר מדבריו שק׳ שבמלאתם עמלק נהלבם בלדיק [שבשמים במחלוקתו] בקדושה בדבר שבאוב אלבים שק ושק וכו׳ מבאר יותר בעיון מרדכי בכ״ל [שנאמר זו בעת שהגבורה כמן עמלק וילבם שק וכו׳] :

אות מ״א מה שמבואר בדברי מוברכ״ת ז״ל על תודוה ס״ת בכ״ל בסוף זלע״ז כנגד מלכות כמן כמוב״פ :

אות מ״ב על תודוה רוח בדופק שבריעת בשמים ובאורה שנסחרה בכ״ל חבין מרחוק שהוא קול בחוכמה כיולא מאחם ע״י דודם מרדכי בכ״ל ושעוסק בקריאתה ודופק ומעורר לכ״א פתחי לי וכו׳ :

אות מ״ג מה שבאב על תודוה בפה ומים [שבשמים] שהם יד ימין ויד בשמאל נראה מבואר שזה מאמת שבמים הם באסד שביד ימין ושאש הוא בגבורה שביד שמאל והוא ענין המבואר ומודע לכל המעיינים בספרי למה שמאמת זה לא היה לריך לבאר זאת [בדרבו שק׳] :

אות מ״ד שגם בכ״ל חבין מרחוק על תודוה [ס״ת ס״י] בעולם בחי׳ מי במים שבריעת נפלאות (וכו׳ אבל בשמת) יסיה גם בפה ובגבורה ובדין שהוא לאסד ורחמים יותר [מבאסד ושרומים שבדעת שנגלה לבלדיק שלמעלה מהאו] אבן לעולם שעלמאו ושבאחדה יונק ונלאה שבסאחדה ושבגלעה לבגביר שת בדין ולבגביר לגמרי ח״ו שת באסד ורחמים שהוי בד שבשמת אין ביכלתיהו לסהנהג בעוב״ע כ״א בשמיאו באסד לבד בגם הם בשמים ונסחלבים מבמים עבורים שבמקום שון בכ״ל לעבר ולסוסיע כמוב״פ :

אות מ״ה שים לבאר בענין סחכמה וסחודה שאר תחן קולה ותקרא ברחם סומיות [מנשון בבחובים שבענין הזה] שהוא קול נפלאות שבמליות שאחרי חורתו כמוב״פ שבתעורר בחחדל״ט מלחעדל״ת שבקול קריאת שחורה בל שאר שבחי׳ מלכותו ויבלע בו בל ימי חייו [ולא בשחבדה רק בקול דבריו בעלמה כמוב״פ] :

אות מ״ן בדבר שמחקה סדין בכ״ל נראה מבואר שלטפ״י שאנו מחנהגים בפסקי בהלבה כפי בחסד (בל בלדיק) ועוד לו אבל גם הוא מקבל מבלדיק ורע לי בכ״ל בי הוא בעומד בבלימות בדין ובמלכות דקדושה (וממחיקו) בברבו והזה שיבין שאנחה כמוב״פ שלטפ״י שהביה לבחורה בעלמה ח״ו אבל טי״ז בעלמו נמחק ונחחקן (בגבורה) ובדין עד שזה לבד יבחמיבו ויבמחבו כמוב״פ :

אות מ״ן בבפלאחו שבביא רחים למלאבת בעבודה שבית בעלמן יהיה מבחוב זה יבחמיבו וכו׳ בי הזה (בבחוב מבואר) בֵּיעול בעבודה [ובעלמן שנזבר בבחוב בל מלאבת וכו׳ ביסודב עניו ובבל שביעול הוא בבח בלדיק (כמוב״פ) וגם מסיבוד בבחוב על שם בה מבאר בפיחיות מן בל״ל שבוסיף בבחוב זה יבחמיבו גם בעיקר שבשם (קרוב) בזולים בדעת בחורה בנקראת בשם מה בל״ל מבאר ומרמז גם לאותיות שם ס״מ״ך שמבנה ובירת להחורה (קרוב מעט) :

אות מ״ח בביאורו לדבר שבשארש בהוא בעין בשבחב מלשון בי נשבו וכו׳ כמוב״פ ובבבל יום ויום גם מרדבי (מחבלך) לפני הלר בית בשבחב ובבשארש בזאת להעליחה ולהפבה לסוד הסאר ושאחרי חורה שבריעת נפלאותיו ודע״ח בל״ל מבאר יותר במחלוקת שמאי והלל [יחלמידיבה] כמוב״פ שלטפ״י שמבואר מדחז״ל שבל מהליבת בלומרים בלא בהלבה הוא בסנה שבאחה ולטפי״ב חביה שבאחה ושבשארחה בעלמה להחרי חורה ודברי ס״ת [בדריעת נפלאותיו בל״ל] במבואר גם זה בדברי הז״ל :

אות מ״ט שים לבאר בוונחו בק׳ בדבר בזיבוך ובהברה להמליבת בבזה נזדבך ונחבדר להחזה גם שהלבה ובהברעת שבה ובבל שאנחה הוא בענין בחפלה [שמובא במ״ח] שמוברח נזה ושלפי״ז ממילא מבואר בבל ביעול בהעלות והשפוכותו לשמחה בזיבוים על ידו הוא שהלמחה בחלל והלל [בהלל] שבבירור ובהברעת שהלבה בל״ל :

אות נ׳ במשנה ובפולה שהורה שיחוסף במליאות

סחריס כנסחריס בזית סמלכות כנ"ל מבאר יוהר בלשון שכתוב בפרשת סמלך שסביא ע"ש. מסכת חורס' ברש"י מחפלח ע"ז ומפרש בפירוש חז"ל שני ספרי ה' דר ובפירוש מוקלוס פסחנן ע"ש כי לפי כנ"ל ים לפרש גם בלשון שכתוב לקריאת סמלך [בשנס שסביעיות] מכנס תורס לספר דבריס בלבד כי סיא ספר כשביעי [כי ספר במדבר נחלק לני ספרים כנודע] שבמדת מלכות שסביעית שנ"ל דליס לס מגרמיס זילת מס שסיולדו גס ספריס שרחשונים בפקידיכס ומלוויכס ולס כדברים שבר דבר מסס למיה נפלחית כסחרחס בכל מאר עברו וחעלו במדבר וכו' [ויסיה סוד סמנינ לקריחחס ביום שסביעי שבחג שסיכות כי כוח חיקון כמלכות שבר גס בחחן חורס שלס של ידס ביום שחמיבים שביום יום כשחוגס כחובע בחיל וכעיקר זכס לזס בשסחלקיחו:

אות נ"א בדבר שסחרי חורס שבכפיים מבס שרות כרעות (גרשס מביאר) שבמו בחין קלבס ועיך לברעית לכפילת סחדס [בפי שביפל בסס ח"ו] כן נסיפך חין קלבס ועיך לכפילת סשחריס וסרין דקדושס שבר בשסחר כשחוב חח פני חירחו ומחדושו ברין דרין בפיל ומשולש ומרובע עד חין ערך כנ"ל:

שאלו את ריב"ק סימן נ"ז

אות א' ברחייחו לבמבחת חורות כחבות ע"י כנדר מלוחיות וס"פי חיבוחיכס ביקס עדיין חינו מביאר כנדר זילת ברחשי חיבית בימין ק"דשי מ"שחחיו וגס מזס עדיין מוברח לסובב לעניו שסמן שבמדר ישקב ושין זב דרכו שק' בשאר רחייחיו שבבפרו שק', אבל בפיבבו בשבנחו כזילת של חודות כמפלח וכפילת שער חרס זלע"ז בחקימת שער שקדושס [כי כשזס קס זב נופל] יש לבאר בכוונחו שק' על עלס כחיבב כזילת שסוח ב'קיימ"ס כנ"ל שזיכים בנדר ובלשון שבקמס נשער שקדושס [שסוח זלע"ז כענד שער חרס שם כרח לכפילו מבאר ג"כ יוחר בלוחיות ב'קיימ"ס שבפ"ח בחבית [בשס כס שעומדים ברחשי שבשער כמוב"פ בדבר שכחיב בהו שערים רחשיכס כי כשזס קס זב נופל כמוב"פ]:

אות ב' בגס לפי"ז מבאר יוחר בלשון שבדר שבחוב בו לשון שקמס [יגס בחס שבחב על חודות שלוחת שסיח בסיד כבח מבאר יוחר בכפלח שבחוב לשקמת נדר כבח בבח שחבית]:

אות ג' בגס לפי"ז מבאר יוחר בלשון שבחוב יקוס וכו' וגס בחס שמבאר לשון שקמס שבבחוב כזס על שקמס כלוחיות [בשחלישות כנדר שנ"ל] על נפס שלדס בשעמו שבפנס כלמיכס ושבכלס שמיב"פ יפול ח"ו למשבב ולסיפיך בחיקוני יקוס [ויחזלך וכו'] מבאר יוחר בבבלחו ע"ז לשון שמלהזיל יכב ליס ידע ולוקמיס:

אות ד' בשביב כלליות שבנב כזילת על ג'דות בן ד' מבאר יוחר בבבלחו עיין שבחוב [מלחי דוד עבדי] בשון קדשי משחחיו [מלבר ידי חילין עמו לף זרועי תלחלי וכו'] ובחוחי מפניו לריו וכו' [ולחוחו וכו']:

אות ה' בחס שבחב על ג'דות ילחק בסוף בשמלל לדבר שהגברות שלדמוני ושער עבו שמיב"פ שילף מילחן כעימד בשמלל שמשס שבלבר [כלשון חזיל ומבס לוחו וכי'] ובחס שממילף מיבן שעיקר שבשרש וכפנס סיף לשמלל [בשהגברות שלדמוני שלחז וי לף משס כנ"ל] מבאר יוחר בלשון שבחוב מבס לבר לף כחיב וכו' שמביף לעוגס שבשרש כזילת [בסיף פנס לחוגת חבמיס] ובשבלחו מח"כ לדיגמל לח שבחוב לרבעיס וכני וכו':

אות ו' על ג'דות סידיס שעומדים בחברבס וילחק מבואר וגידע שיד ימין כוף בחברבס ויד שמלל סיף בילחן ובלילוף שמבואר מדס"ק של חודות שלדמוני ושער עבו [בילף מילחן כעימד בשמלל שמבס בבבלחס ומומר גדל] מבאר יוחר על ג'דות כעיגס בלשון שבחוב מבס לף לף כחובב וכו' ובשבלחו מח"כ לדוגמל [בחזרחו לסבמר מפנס לחוגת חבמיס] לח שבחוב לרבעיס וכני וכו':

אות ז' בשיבורו לקוחיות ליס ובזה נחבך ג"כ בחלרס בללים רק שסמיקר סוף שלוס שעוגס שבח וכו' [יסבחמך ושמלס רומזיס על חלו שסבי מיני שלוס ושין מחילקיס רק בלוחיות כחית ושלח בבבס] מבאר ג"כ בג'ג'חיות לס סכ"ל שבזה ובזה שחובריס סס לשוחיות כחית ושסח סכ"ל:

אות ח' בשסרח שבעב מורח ושחח כחדס על בשסמות ושחיות עד בשחלית שביפך מהגברים ושולמיס עליו מבאר יוחר בשבלחו מן שבחוב למס חרס לך וכו' [שבאר בקון לבר בדוב ושהגברות חמחו ושעבו מח"כ לשבלח ושרינת לחיו נחיידע ולחר כל מילחי יסרגני:

אות ט' בדבר שלוס חלקיס [שבשרח שבעב ושבנלס כנ"ל] בזוכיס על ידו לנלח מגדר בחס לגדר לדס מבאר יוחר בשבדלחו מח"כ גס במדרינת שקדושס בין שלוס שבבח לשלוס כלים

אוצר החכמה

כלים כמעלה ורוממה בחדש המדבר על סחי :

אות ו' נדבר בהפלגה שבעורם בחכמים לחיקון בלמוגם גרסה מבואר בזה מחמת שהמוגם אין שייך רק בהעלמת הדעת והחכמה וכיון לעשה מכל מדריגות החכמים ומשכבם מסדרים ולמעלה שמכל מדרגותיהם וגם ע"ז בעלמו ים ביכולה להחעלים על ידה לעם :

אות י"א בפליאות בנדר וכחכמה כ"ל שזלע"ז הפלגה לעידת החכמים מבואר יותר בהבנתה ענין בכחיב [והפלגה וכו'] מבה מבר לה בחובב בחורב זה מיחת ה"א [בפירוש בפסוק] :

אות י"ב נדבר בחבדב בחמזיר בעיגן שבת ובביאורו לעיגן שזה לה בכחיב [וחנוח וכו'] בגמר להפהלקות דגילל ים לבחר בכוונהו סקי בסיבב בכ"ז על סיסירין וחולה מבבב שמבחר חחלב על מבבת בלדיק להפי"ח שבמו כן גם מבבת שפי"ח לבלדיק וממילא מובן בגם שמחלה בזאת היה ברוב קונקולי בהמון בפנם לחומם כי כמו שבפרטיות בפנם : (כאן חסר)

אות י"ג בגרסא מדס"ק בהפלגה בעליונה בזאת [בסיה בפורש ולמעלה מכל חכמות בחירש בכ"ל בחות י"] כוח בחיקר עיגן בפגת לללקיהו י"ח שבוע עיגן בפבת במוב"פ ביסובב ע"ז בכחיב מז חחעגן וכו' :

אות י"ד בהמביהר מדס"ק שבשגן מזה נבלס בדיבור מבחר גם בסיף ענין שבחוב כ"ל מז חחעגן וכו' כי פי כי דיבר ועיין מזה לקמן בסיף תוף כ] :

אות ט"ו גם בנדר בדיבור ושורש בחורש שנמלץ בלמלעיה בכדר מבחר גם בפרטי ענין בנדר בבוע בפה לבד וממסיך על ידו מליות בחורש בכל דבר שבעולם [בחיבת מזה בדברי מורנ"ת ז"ל] :

אות ט"ז שממילא מיבן וממה שבאחד שקלבים בן בלילים וכו' במחמת זה זוכים בלחוצת חכמים לאור שלבים כי בס בעיקרי החכמים במוכרח להמין בבם ובס-בלולים מבולם בעודע :

אות י"ז גם חס חעמיק נדבר בהפלגה ושבעלמה כ"ל מבחר יותר בלבין בכחיב בענין יוסף וכו' והבדס מבחת הבחיו בפשיטת בפירוש על מבידת ובסחלקות בחכמה בעלמה כי ממילא מובן שבשבדר בכלים לקבל עונג בהפלגה בלמעלה מהחכמה כ"ל נבפך מבבחרס בזאת להפלגה ובסחלקות בחכמה לגמרי ח"ו :

אות י"ח בשמבואר מדס"ק שכל בקמת בהמוגם לעונג בשבת בוא ע"י יעקב רחם סנודרים [ניחחקן ממילא גם יהי מברכם ויצחק] מבחר יותר במפלה עשו בזוכים בזה בעיגן כי בוא עיקר סחויב זלע"ז בנגד ויעקב בידוע :

אות י"ט גם בכ"ל מבחר יותר בשהלקות סחכמה בשמך מקלקול בוא בשהלקות ובפגאה בחכמה שמבך מקלקול בהמוגם כ"ל ח"ו :

אות כ' בשהחבוחה במלחכים מחיקון בדיבור בלמעלה מבחר יותר בשבלמה ידיבס ע"י בקמת בהמוגם ועונג בשבת שנחיקון בדיבור כ"ל [כי בחחעדוחה לחחחת ליחבר ממילא גם למעלה פי כ' דיבר כ"ל] :

אות כ"א גם נדבר בהפלגה שבהמוגם חכמים מבחר עיגן שכחיב [כי יפלא וכו'] לע הסיר וכו' שמיה ע"ז :

אות כ"ב בעיקורו לשכחוב ודבר דבר בשעיגן זה מבחר בזה מגב מורחק גם לחיבורו ושמיבחי לשכחוב לז החעגב וכו' כ"ל :

אות כ"ג בשבברה בחכילה ובשבלמה בזוכים בנחלת יעקב [שבוע כ"ל שבוע כעיקר בשקמת בנדר ובהמוגם כמוב"פ] מבחר יותר בלבון בכחוב לנחלת יעקב כ"ל ובחלוחיך וכו' :

אות כ"ד נדבר בשוגחים ובלרים בחעידרים [בשפחלקות סחכמה] בשעם עשו כ"ל נרחה מבואר שסס זלע"ז בנגד מלחכי יעקב שבחיקון בדיבור ובנדר ר"ל :

אות כ"ה בחס בשחב על לידות עשו בשוע בחדמיני ב"ד"ס בשבד מבחר יותר בשיון בכחיב ושחחלהו כ"ל [כי יפלא וכו' בין דס לדם וכו' דברי ריבית וכו'] לע הסיר וכו' ובשבעשהו מחמין בגדים [בניו לאחס בדם] שמיה ע"ז

אות כ"ו בשבלמה בפה [מלורות בשעת בחוברחים בחיקון זה] מבחר יותר בשמיהר מדס"ק על לידות בשברה להפלמה בה רס [שבחוב לריות גם] נעיפ :

אות כ"ז נדבר בגדולה [ובבגוד ובממלכה] ובמלכות בחוזר לשמוח ובחכמה [בשוח מלכות סחכמים כ"ל] מבחר יותר בביאורו מח"ב למלכות בן דוד שיבא ע"י בחיקונים כ"ל :

אות כ"ח בסמבור מדס"ק שעיקר סחיקין סוס בסמסכת סמזון וסחיות מסחכמס [וסחכמים] סכ"ל לכל סחלקים וסאברים שבללס כאדס חצין מרחיק שכטין זס סיס בסמסכס סכללות מחכמת חורמו י"ח כל סחיות [ויניקס סאילנית וכל סצמחים] לחיות ורפיאת וסברלת כל סחלקים וסאברים שבללס כאדס [יסעיקר בתיקוני דברי ספס שבחכמת סחורס כנ"ל]:

אות כ"ט בחיקון סכבוד [ומלכות שבשבעס] במניע לסמוס וזלע"ז מחנבר עבו בסלטעמו ומכילתו לסיות כל שבשבעס מאחו מ"ו מבאר יותר בכל ענין ויעקב ועבו סכ"ל שבחחכס וסחנבר בתכילתו וסלטעמו בעלמס ליקס מאחו מס סבכורס [בסיג כעין סמלכות כידוע ומיבן מזס בדבריו סק' בע"פ] ואס שבשבעת סחיות מחכמת יעקב ומוס סחורס כנ"ל זיכיס לחיים ורפואס ממילא מיבן שזלע"ז שממשך בתכילתו כעבו מ"ו בכבד כנ"ל סולך למוח:

אות ל' שבפגס סכבוד ושמלכות שבאבר שכבד כנ"ל מבאר יותר במס שנקרא בשס כבד:

אות ל"א שבדבר סכת ושבברלס שזיכיס בידי סמלאכיס כנ"ל מבאר יותר בקריאת סמלאכיס בשס לבושים בענין שכתוב ומשך לבושיס בכחו ובענין שכתוב מידו לביר וכו':

אות ל"ב בדבר שאבן שמזכר בנדר יעקב [וסוף שאבי סחי כעודע] מבאר יותר בחיקון כלים [בחלוקיות סוף יוס שכפירים כניצל] בזוכים בזה נכנס למקוס שאבן שכ"ל ע"י דיד בעלמו משבר נדר לאביר ויעקב וכיו עד שמלא מקוס וכו':

אות ל"ג בשברס שבוד לחכמים כנ"ל מבאר יותר בשבאחו תחלס לציצע שמזה ת"ח וכו' כי ממילא מיבן שסוף זלע"ז ברחבו כלרים וסלוויים שכ"ל:

אות ל"ד שגס בדבר שבבוד ושמלכות שכ"ל [שמניעים לסחכמים וסרחשים לחיותם כנ"ל] מבאר יותר בענין שכתוב שלו וכו' שמביא ע"ז [מי זס מלך שבביר וכו']:

אות ל"ה בשברס בלדקס לביעול תדוס שכ"ל מבאר יותר בענין שכתוב מי זס בא מלדום חצין וכו' [אני מדבר בלדקה] שמביא ע"ז:

אות ל"ו בדבר שלים ושלדקה שכ"ל מבאר יותר בתחלת ענין שכתוב ודבר דבר שכ"ל לא זס לים וכו' פרס לרעב לחמך וכו' אס השוב מצבת ודבר דבר וכו' כי כן כשני חיוני בלוס שבשבת ובלים שמוב"פ:

אות ל"ז בביאור שמאמר לימחי בן דוד בא וכו' מבאר יותר בשבאחו ענין שכתוב שנאמר בקך דעיבל וחטוח וחעמוד לגורלך וכו':

אות ל"ח בדבר שכתוב ולמוביח בשער וכו' מבאר יותר בענין שכתוב כעני יוסיף לספליח וכו' שבזכיר חחלס:

אות ל"ט שבענין שבלוס מבאר יותר בענין שכתוב פחחו שערים וכו' שומר לאמונים [יכר שמוך חלוך שלוס שלוס שמביא ע"ז:

אות מ' שבשברס כלים לבנין שערי שקלושס ובילת בן דוד שכ"ל מבאר יותר בענין שכתוב ומשפע שלים וכו' שמביא ע"ז [לים שרביעי ולים וכו']:

אות מ"א בחיקון לאומת מבואר [ולשמיע דבריושס] בזוכים ע"ז לאור בשבת שמלירף לחיקון כלדקה מבאר יותר בתחלת ענין שכתוב לא תדבח וכו' שמביא ע"ז שע לאזיך ושמע דברי מכמים:

פתח ר"ש סימן ס'

אות א' במס שכתב על לודות מברשס ויעלק שבמקומות בלא סי' שס ירמוס [כמ"ש כי לאמרתי רק לין ירמס וכו'] שרגיבו זאת ע"י שבתחילו לסדנים לפי ערך גידל קדושתס יופי שבנים (שביא ע"ז) שכתוב שאתר מברשס לשרס שכס נא ידעתי כי אשס יפת מראס אח [שבאלו ע"ז ברש"י ובפילושים שיוסס] כי מלזין שכס נא ידעתי משמע שעד שכס לא ידע [כי גס וירידתו למצרים סיתס (כמו וירידתי) לפלשתים בשביל שבניצח שקליפת ושמשבת סירתס ושניסס בללים בשג דבריו שכ"ל ליתן בזה אח שאמור בזה]

אות ב' בשאלשס דברים שמיבחרים ויולאים לשמשבת סירתס [חיקוני עתיק שבפי"מ ושזוורות שאיסס ופקידת עקרות] מבאר יותר בשבאחלוקת בזה לשלשס קוין מורח שנים בחב"ד [שנאלא בחיקוני (עתיק) שכ"ל כתובא בפרפראות לחכמה] ועוללת שרש [שבתנוחים שנוסים שנתעוררים על ידו בחתעוררת השוכה] ומורח אב ואס [בל שבנים שיולדים בשתר יולאו שבפקידת שכ"מ] ולמטה כן שגס בכל לימודי שרש [שבו (שני) שנים ושע' פנים] שלאחים ושגדלים מבדרש שסס שסנים קדמוניות שכ"ל להיות כאגלא עי"ז שני קוי (סירתס) מבל בוודאי בעיקר כוח ע"י שרש וסזקן שבכוחו לספיק בל סירודות לעלוות

דייקא כשהתלמידים (טיפלים) וורדים מכל סע' פנים סוע מתגבר להתעלות לז דייקא בתחיקוני עתיק וחב"ד של כנים קדמוניות שממשיך ומאיר מש בלבושים שונים להתלמידים סירודים כנ"ל לסעלות גם לוחם מירידתם (ונפילתם) ממילא נשלם יוחר מורלו שמים שבחב"ד וגם שתלמידים דייקא ע"י שזה זמן רב שהו מלמים (וחברים) מלימודי החוכם בל בעי פנים עבשיו בשיעלת מש כדיבור של תורתם ולימודם סוא יולא (בכוחות) וגבירות יתירות כמו"ש ועי"ז ממילא נשלם יותר מורא רבש שבלימודיהם שלא ועכ"ז נשפך לתיקון גם שקלקול מעיכוב שהולהם שהי' עך כנס מחמת עיכוב שדיבור [כי כל שהלהם סוא ע"י כח שדיבור בתוכן לקמן בפנים בשין זיוג שנשיקין שקידם לזיווג שניסני] ודייקא ע"י ע"י שהו מחמת זה עקרות בשעבך בזמן ושלמים וגבורות נעלרו, ונתגלה עבך ביותר בחי' שפחך ושולחה בשבנים שגוים במילת שלשה שיה מילת אב ואם כנ"ל.

אות ג' שבשיעורו לשבחוב חייבו [ירושלמי עירובין] להשתירת שבל ושחשה משיגים מצוה יותר במה שבחב מחלב על תודות שתגלית שבשל ושחשה מחי' וגם מצוה במה שבחב על תודות שנים שניה [ולע"ז] בבח' שנים בשלמת שפר לגמרי ח"ו:

אות ד' בדבר שמעשות שמזיר בשתורם מזלת ים לצאר קלת [משגרשה מדברי תורב"ת ז"ל שבל מעשה שיתה במקום שנים] כפי שמוצן ומצוה בדרך כלל משפרי שתיקונים וזיש"ק [ודברי שלריז"ל שמצוה בשם] שתלרן וכל שצר עליה בפרטי פרטיות [קימת שעולם ושפעם שבשם] מליונים ימשומים לפרטי פרטיות לצת שנים [שרוחניים ושבללים ממדות ותותיות שתורם] שבעולם שעליון זעלי' שנשלבל מלהו בבריותו ושנשנתו מתחלש ועד סוף ושבן גם שם שנים ורמזים יחשבי לפרטי לצת שרוחניים ושבללים שבשמי שמים ושעולם שעליון ואח"ב וכן למעלה עד מספר שמעשים שנניף פני שתורם יש גבורת שדרש פני שזקן שקנים ועלה גם שברשיסם שבנים שקדמוניות וכל פרטי ושיפורי שבריאה בפשיטות ושנגלה שבתורם שתע"י שמצוונים ועורכים שם שנגד פנימיותיהם ושרשיהם שבפנימי שבפנים ושנים שקדמוניות ושעליונים משם כנ"ל שבל בחשלוכתם ווירדת שבחלטותם נחלפים ושנחנים מאד משנה לשנה ומקימה לקימה ומפנים לפנים ושפיפת שפשחוות ושמשבת ושגשגותם שפשיטות מכרוחניות ים לפרש בכל היכולת כל דיבור (דיבור) שבפיפורי שתורם ושמעשיות כנ"ל בפירוש שפשוט וכנרחה ומלת מעין זה גם בפני קומת שלדם שנמשכים משם כנ"ל [שפס נשחלשלים ונמשכים זמ"ז מדור לדור] שתעפ"י שנשתנים ומצוינים זמ"ז בחמניותיהם ובדעותיהם וכו' נמצא בכ"ז שפחוות זל"ז [ברמ"ח לייבדים ושס"ה גידים] וכן מבואר מכוחלי דבריו שך' בכמה מעשיות שדיבר לחריסה (בפירוש) שכחובים שיולת משם שבל מחמת שבכ"ז קשה לתלות בשמעשיות לת פפירוש שפשוט ושרחה מחמת זה דברי (קרוש) רחמן דרוש גם בשחורה שתירבבה בה שבדלתי ושפרשתי לותה ושלמתי לובה לשלה [בחלה בכרך]:

אות ה' (ידוע) שבחורה שזלת מלירפת לשמעשה שרחשוה שבשפר מיחזוחיו [כמובן בשקדמת שפיפו"מ ע"ש] ושניהם יחדיו כשקדמה לשלר שמעשיות שבחחילי לספר בקין תקש"ו בשיבת שניהם שנחחדשה לז של שכני לחלך [שפוע כללות נפשות (ישרחל) שנגנו ונשבד משם פני שנשמה בשחרי תורתו שפיו רחוים ומוכנים להאיר ולשזרים על פני חבל וע"ז כוכרת (להתעלות יותר) ברוממות שפנים קדמוניות כנ"ל ולשמשיך משם לבושים ושניים יקרים לשבר בלי ספק ונלחו ויתגברו לשקילם ולשחיותם ולעוררם גם שהם משיחת שנ"ל [ושולחתי כ"ז מלירופי דבריו שדיבר לז בשנין זה]:

אות ו' על פי שנזכר לעיל בלות . . . כוללה - מבואר שמחמת זה בעלמו סיה משיגלה ביותר להתעוררת שפיגשה שעפ"ז מבואר שדייקא על שמעשה שזלת שקדוש ואמר שבל מי שנשמע סיה לו כרשות תשובה [כי לשעפ"י שפשתעוררת סיה (משיגת שע') פנים וכו' כמו"ש עכ"ז נקרא גם בפשיטות שפשתעוררת לתשובה בשם שפשתעוררת משגיחה כמובן זלת (בשעי' ע') טובו ישיגים וכו' וכמובן מהפלא שעל שתורם שזלת] גם עפ"ז יש לרמז במה שמאר לחר למירת שתורם שזלת שפי' לו כח להשזיק ליתה בלמירת שתורם שלשה ימים לליפים מעת לצת שלא ידעו בין יום ללילה וכו' כי זהו תכלית שלימות שתעוררת שפיגה [כמובן במש' שבועות דף כ"ה לעיין שלומר שבועה שלא ליכן ג' ימים שמלקין לותו ועיין ברע"ב פ"ב ממש' נדרים וברי"ף פ"ת מש' שבועות ברלה לומר שלשה ימים לליפים מעל"ע] כי זה ע"י לבוות רק בדרך גם וכמובן במש' יבמות קכ"ו מעשה בע' וכו' ועלה לאחר שלשה ימים ומובן שם בבריותו לין מזכירין מעשה נסים ע"ש:

אות ז' שכר כזשב ומצלר שמרגליות שבמליתה שבת

מלך כיון דעשירות שבמלוכה בחזנת בחורש בזכיר בדבריו בק' כמבואר גם זה מדברי מורנ"ת שבסקדמת בסיפו"מ בכ"ל :

אות ח' שבעירוף כנ"ל ועיכופי שאר דבריו סק' שבסבגם כנ"ל נראה מביאר גגם בעת בחיפום ובסקשם שמקשים ודורשים לאחר כר בזכב ומבגר במרגליות מוכרח לפשמר מאד מחשוות לחילה ובחיים שמבילם לת בסיגם וגורמת לבידחם יוחר (כי כל בחיגם כלולם מכל בחיפות בכ"ל בסללים] :

אות ט' בשלשם שברבים [בכ"ל בחות ג'] שלימחת מבם בירחם במשולשת בקוין שגם בכ"ל מבאר יוחר בשלשם טעפים סיולחים לח"כ מחחם טעף ג' סוע שחריבות ימים שבחיקוני טחיק כי סוע מעין בקי כרחבון שבמורע שמים כגמשך בחב"ד שבחיקוני עחיק בכ"ל. טעף ב' סוע בעשירות במוכרח לסחבוננת שבוע מעין בקו שבמורע לב וגם שגמשך בחנקו בעשירות [יזה מבואר גם מכוחלי דבס"ק בביאור בכחוב כי כל סעיבר וכו' בשלמת עיקר בעשירות סוע רק בשביל בסחבוננות]. טעף ג' סוע בחבוננת בחורש וכלוחות שבוע כעין סקו של מורע רבך שגמשך בחוריחת חליחתם של בחלמידים כמו"פ :

אות י' שבשכוון כפי כנ"ל טעף בחלמידים שבדבר סליחות נלחת ולגמוע מבורם בחטורת שיהם שגמלץ בין בשלשם שרשים בכ"ל בחות ג' מבאר יוחר בבאחו בטעין בסחטורת שבלב בחלמידים לת בכחוב בחבש על (לוח) וכו' ובמחמת זה יסי' בכחחם בשברי כלומות :

אות י"א שבלירוף במעשב מבשב מלך בכ"ל מבאר יוחר בדבר בירחם [שממולע בין בשרשים וכטעפים בכ"ל] (ומבואר) בשכחוב חבש ירחם כי, וכו' ושזה גמשך מחיקון בגבורות שבפקידחם ושבזה נכנע ונחבטל בחבש זוגם (בשל סיופי) שמבש בטעיות כי בתד חבש זיגם וכו' כמו"פ :

אות י"ב בשברר בשחוב כי ילדחי בן לזקוניו מבאר יוחר בזקנה שברבים שבחב חחלם ובדבר בירחחו בכ"ל (בשוברח) לשלח שרש מקליפח שבל כיופי בכ"ל כי עיקר בחשבת בירחם בזאת כיחם מפקידחם במו"פ :

אות י"ג בחחפלות שקלקול לחיקון בכ"ל מדס"ק מבאר יוחר בחב בשבד שח"כ על חורות בקלקולים בעמדו ונחחדשו בנגד חיקוני חברבים בכ"ל עד בחזר ובהגבר עליכם ילחק לכפוך גם לוחם לחיקונים [ובחשר(בבאר לקמן) כי בחבידת בבת מלך למקום שרע ובקליפות מבאר יוחר לפי בכ"ל בבהגברות בפיחחים שבקליפות בכל סיופי (נגד) שרש [ירבקם] בכ"ל ורלו לבחחמז ח"ו גם בשם :

אות י"ד שבביחורו בכ"ל בחות י"ח מוסיף לבאר בחע"פ שעיקר סחיקון ובפגם הלויים ועימדים ביחידי בדורות וכו' כמלח בכ"ז מעגין כזה גם בכל לים ושלם [כי סיח חבידתו שמחזר לחריי כמובן בבמעשב] :

אות ט"ן בגם בסמבואר בכ"ל מבאר יוחר בבבאתו ע"ז ענין שבחקשרות ובסידוכין וגם בכלל בכ"ל בבקדמה שכל (בחיי בלולם) מכט"ב נוכל לפרש בגם בב"ח מבש בפרטיות חחשב בנפש שבחיות בגיף כבח מלך בחבודש ונמלאש חמיד (בגלות) בל כבח מלך דס"ח בבשיגם ועפיר בכ"ל מבמוב"פ ושלטעפי"כ מלך כבח מלך בגבחרש בבש לין בוש נפחל ועיקש ובחללית בסיפיך חבים נקידחם שגעבשב בבגוף בכ"ל בעטרש וגזר לבעלש לאור בגשמש גר ס' בחמ מלש בבוע בחופש ומפפש חמיד למולאש ולבעלישם לחו לבמלך בעליון י"ח כי דייקא בבגשמש נמלא לפעמים שגשחר פגים מ"ש"ם כמו"פ בר במבשרי לבד לחזק ללקי לבעלות ולבשיבב למדרגתם וכמובא מזה לקמן בחי"ת :

אות ט"ן מם בכחבחי לעיל בג' קוי כירחם בבש בבחי כבת מלך בוע ג"כ ע"י בכלל כי כפי בכ"ל ובחות ז' בבילוד מורנ"ת ז"ל בעיקר בחינחם מכוון לדבר בבחבוננת שגמלץ בני טעפים בנ"ל נראה מביאר שבמו בן בגוף כירחם שבשלשם בקיון שמחפשטים ויולאים מבש בני בלי מכיון יוחר לבחינחם כלרת וירחת סחלמיד בבחוריחת הליחתם :

אות י"ן כפי שמבואר מדס"ק בשבש ס"ל של חודות בחירות בעליונות שלאלות מבמלך בעליון י"ח [בגחשב לבם בביכול כחב נבעיב] בעל כולם תחבלה ותחרומם בחור וכלמלוש בגפלת בבבוד בבת לבויות מלחם לבד בל בבעבוע ומחיבם לאביבם שבשמים חבין מרחיק שביה בבלש לקלוחו ומובו י"ח יוחר מבלם ובגם בבוונם מביונת בפלית עבירם במדת בריגז וכדין ובסחרת בדבר להרבות בחיובש ולחלים בדבר בדו לבבויב ולבדן דייקא בחור בגפלת בזה לבללוות נפשות יבראל שבשיך בבבי לחלך בכ"ל כי בכל עבידתם ויגיעתם לחפש מחרים מספיבים ומבווים מבמיבוטים וכלמלימים בעלמם בלים וידים נפלחים חשר חחקבל בבם לגלח בחור בגפלת בזה וכל חשר יחרבו

ויחתרבו

19/08/2018תחת

ויחלרכו יותר כעתים ממחפצים ומבקשים מת ס'
בתורו כנפלא כזה [ממוש בסיד דוד מלכם כמובא
לקמן מסמובן נפנים] מעפ"י שיחדבו ויחגדלו כתו כן
סכלים סתנם לעד ולנצח תבל לרוב סצוני וסלמן
וסתכתובים בסיבלים בכל דור מיום סילדם עד יום
מותם ולריב כסבנם ופמד כסיכת עפר לנצח ח"ו
שנמצא בענין זה תברי מי שלא יחטא ומי שחטא יחיש
ויתכר מתר מתר למחלא על נפשו ממילת סקליפין
כתלם שבפנים כנ"ל שעיומדים זגע"ז בדת מלך דשפ"ת
(תסר) רפים חלנים כפילם להרפת ודחלין עילם ועצומים
כל הרוגים לסיות מבחלתי יודעים כלל מסעיד שנלחמי
סזה [במובן בפנים בלירוף ביתורי שנ"ל] וגם לפ"ז
חבין ותחבונן בשכחת תחיית כנוף ועיונ שנשמות
[שנמצא לשם גם עתם תיקון] כי לית עוכנ מלקיות
שבכלי כנוף יעלם לשנשמם כפלי כפנים כשתתבר
עמו בתחייתו ומלילתי שלעתיד:

אות י"ח כפי שמבואר בכל שנ"ל שעיקר שדרת
פנים ושנשמם שבשרשי שתורם יבקע
ויומנא שרב דייקא בתלמידי [ועיפו] בשתבוננותו בתורייתי,
חליתתי עלם שלנקים ושיד שלתם תיל שנמצא כי לא
יכום ולא ייבן כלל כי היא בעלמם תסיס בבתי שרב
ושעתיק שמשתדל לעורר ולעקץ לתיתי מציאתו ולשברת
סילאתו שלא יכירו ולא ירגיו בשם תחילוים וסבלתי
שנוים שמ"פ מבנים תת פניהם בלביהם יש
לבאר בנ"ז (בדבר) שתמורות וסשינויים שנמצא בענין
זה כי בתופן תחד נתשב מדרגת שתלמיד [שלמעם
ממדרגת שרב] לבני לתלך ומדרגת שרב נתשב
למדרגת שבת תיך בלעתלה מבשני לתלך בנ"ל ובמבואר
מדבריו שנ"ל שבג שהעת וסקלקול שנורם לבינים היש
תלה כשני לתלך ולא תלה שבת תלך כי היא בלמת
לא תעשה כלל:

אות י"ט ומפיי שמעשה וסחורה בנ"ל נרתה
מבואר שהיא מדרגת שתלמיד וסקטן
במעלה שנ"ל כי תלה שרב תין נפתל ועיקש ומעפ"י
במה שסילאתו תכותלי דפ"ק בביתורי שנ"ל נרתה מביאר
גם לסיפך שעיקר רוממות ועומק (שחרי) שתורה ובת
תלך נמצא בשתלמיד בעלמי וזה לעד כל שתמשון שברב
בתיקוני עתיק ושרבו שני פנים שבת (מתיינע) ומחפש
תחריס וסוא כמדבי שבני לתלך שמחפש ודורש ומבקש
להתבונן שבת שנ"ל תשר בשסאר נשתרש בין שקליפין
תלך שדיבור שמזיק מלבים שבשתים ויש כי כל גדולת
שרב ובבנת תורתו שנשתרש שזאת לא תסר' כי"ת
בשיבת נפשות תלמידים כנ"ל:

אות כ' בדבר שבשם בנים ובת תחת יש לבאר
בשמבואר מדברי שזוס"ק ושתריז"ל שר'
תותיות שבשם יהיו בשיד תב ותם בן ובת ובשיד שעשר
שפירות [כי קין סיוד וכו'] ותות סותו רומז לסותו
שפירות תג"ת נה"י ושת תחרונה לשפירת שתלכות
כי לפ"ז תבין ותתבונן שסותו שפירות יהיו כ"ת בשיד
בן כנ"ל לשתלך שעליון י"ת וכפי שנ"ל נרתה מבואר
שבתחלית שתלמתם לשם שוויתו י"ת תסיס כתו כן
מתחת זה גם בשתלמת שבנת שוויתו י"ת שבכל
מדרגת [כי סיף מעשה במחשבה תחלה ובמזבר בתיה
שקודש לזה]:

אות כ"א שגם לפי שנ"ל נרתה מבואר שהיא
בפני שלבנה [שבשיעית שרתים לעיני
תדם בלתי כלי מחזה] שמיום שעלה במת בבתו לשתלמם
במדת סדין כעין שניתה שמזרק כביכול מפי שעליון
שעליון י"ת לבי ומעמי וכו' שבות מיע עת ושסתרתה
בין שקליפות בבותה בלילה בתדר מתעלתה בג' דע
שמוכרת שבני לתלך שבות כללית ישראל לכפר ולתפש
ולבקש מליתותה והיקונה במו"פ:

אות כ"ב מה שרמזתי בס' כיכבי לית ת"ד מדבר
שכתוב פתח פיך וכו' שמו"פ. שבת פיר
שמעשה בנ"ל של לידות שתן תבר בשם שיד שתשה
[שבות בת שבעב] שנ"ל ונעקה ובכתה של שנזקע
בשיבת מבתיית סיין ונשת ובתתחז זנע"ז בבת שתלך
דשט"ת וסות בשתעוררותו כ זשתע יתבר תשת חיל
מי ימלל וכו' כי נתרתקק לתבלר שפירים [שנשר
כזשב] כי בב"ז מבאר יותר [בכל שבתובים תשר] בענין
שכתיב שנ"ל פתח פיך וכו' ובשבלתו תח"כ תת שכתוב
בשת בש וכו' [זה שמוכרת לתיקונה כתו"פ] ובענין
שכתוב שקר שתן וכו' תשם ירתה ס' וכו':

אות כ"ג בשבנ"ל בתית כ' נרתה מבואר שלבידת
שבת נרמה קלקול גם לשבנים [וסות
שבירתה כעודע] ומתולע מובן שבמו כן לסיפך בתיקונים
מיכוונים ומתולעים ג"כ לעות בדבר שתיקון ושתליתה
שזאת ולפי"ז יש לבאר בזה ענין שבנים שיתידים
בקו בירתה תלך ותם בפקידתם שנ"ל [ובהלת עבנים
כתו"פ] כי שתלמיד סות בסיד שבת שתם נתחז
שתבחה ושתידה עד שמוכרח לבבר ולדחית תכה
לתי שרתוי לדחות לגמרי לבל יספו גם כוותיים
בתבידתם לגמרי מ"ו:

אות כ"ד בדבר שחוליים שתוחזים בתדם בעת
סיגתו עד שתין ביכולת לסולתו מתחת
כ"ע בשתניות פניו [בעין שרתם וגניפם] לבל יראו
ויכירו

ויכירו כלל גילואתו מאתם וכפי סמבואר בשלח כבא מלך [להושיאם מבחיניים סחוחזים סם] שלא לסלכד במלידת סשיבא [ע״י סלכיוס ובפרע ממשחס סיון] גרשה מבואר שבחיניים כנ״ל סחוחזים ומחגברים בעת סשיבא על כל חו״ח שבארי, שבני למלך כנ״ל [ומשכבה מהחות מכילה וסעיקר ממשחס סיון כנ״ל] סן סן בחיניים סחוחזים בשבא מלך בעלמא ובשכלל בל זלע״ז כנ״ל בשקדמם גרשה מבואר שבם זלע״ז בקליפת בא מלך דשט״ח שבורים על שלבם בשיגחו [ויבואר לפי זה לגב חורחת בשפלחה שמאמר חז״ל מעטין זה:

אות כ״ה שבדבר שערמה בנ״ל חבין מרחוק בסוף דבריו שמוכרח לחכמה ושכל לוך לסוליאה:

אות כ״ו גם בכל בנ״ל מבאר יותר בשבאחו טעין רחל ולאה ועל תודות שכאחוב כי בל בעיבר וכו׳ שלא בעלמת כוכרת יעקב לסוליאם מאחו בערמה וגניבה על בלי בגיד לו וכו׳:

אות כ״ז שלבאורם יש להשפלא בטעין שעושר שבשלים שקרקע תשר בקו וראחה שבנים בנ״ל כי בלא מבואר מדבריו שק׳ שעושר שקרקע טולם [שסיא שלשם] לא יכיש בלל בכלל שעושר תשר יאמר שלשים בקודשם שסחבוננת חבל לפי בנ״ל בסוד שלשם בעלמת חמלא בעלם בסחבוננת דקדושם ומסהגברות שקליפות לצד שבאחזים שביבש חסו׳ בבחי׳ קטנות בדעת [ושעשירות תחשפך ט״ו שלא בקדושם ח״ו] חבין מרחוק בעמקי דבריו שק׳ שבשפלאת מעשיו בעלמם תשר יעשם בכל תשר יאמר שלשים לסוליאה חוחם ושא שברם מש״ה יגיעו ויבואו ט״ו לסיות גם בם בעלם קדושם שתבוננותו עד שיזבה בזה לצד לבלים בקרקע סרומז על שלשם בנ״ל:

אות כ״ח לפי בנ״ל מבאר יותר דבריו שק׳ עד חידות בבל שפופר שסות מלשון יופי [במ״ם שפרו וכו׳] כי לכאורה יש להשפלא גם בזה כי מאחר בכות מכניע לשבל סיופי למש יקדש גם בעלמו בשם בבל שפופר [שכות בעין שבל סיופי מלשון שפרו וכו׳ בנ״ל] תבל לפי בנ״ל חבין מרחוק שבבנשא קליפת שבל סיופי דשט״ח חלא זלע״ז מש בעלמם בת מלך בשבל שפופר וסיופי דקדושם:

אות כ״ט גם בכל בנ״ל מבאר יותר בשבאחו טעין שמחז״ל שבשם בשוער שיסוד על שלשם:

אות ל׳ גם בכל בנ״ל מבאר יותר בשולאחם שבשבל סיופי וסשופר מן שמיבר וסמלרים שביותם בשם חמילם ע״י חור פני בזקן כמיב״ם חות. . . שלם חוסף לעיין בתגודת שברשים ותגודת קוי סירלם ותגידת שעפיסם [שמכוונים שם זה לזה במספר שלם] בנ״ל חביט וחרלם שגם בבל תגידם ותגידם מש׳יבים שנים מבם בלים לל לחיו וסשליסי מבריע וממוצע בין בניסם כי חיקוני עתיק וחב״ד שבפני שחורם [ושרשיס בשזקן] שמלחים בתגידת בנ״ל מבולבים ומלורפים לשחבוננת שחורם ותוריותא חליחאי וכחעורבת בחלמידים שבתגודם שנ״ל וכחרי פלגי גיפא שבשיד שב״מ וכשל״מ נחשבים שם זה לזה בנ״ל כי חור פני שחורם ושעיקר בדרת פני שחורם [בשזקן מרדכי שמוב״פ] מכוון ועומד בעין שבופר וסיופי שבחור פני שבת ובשחבוננת בנ״ל שנמלא בשחורם וכוח בן שבנחלת עשרו וממוני שמוב״פ ממוצע ומיומלם בשחבדותו בלזה ולזה:

אות ל״א בדבר שבחוב ושבדשם זקן וכו׳ על חודות שמיכוח ימים בבל בעת ושעת שבוסיף בעבודת ש׳ מבאר זאת יותר ממש שבשפיל שבחוב לא לשוני זקן בא בימים ובמיבא מזה בזוס״ק שבוחת שבחוב בשפילחו סוף שבא בבל בימים בלו מחחלחם ועד סיפם ולא לבד מבם לפיני בעם אחת:

אות ל״ב שלבאורם יש להשפלא בשרבבחו שבשמנעות דבריו על חודות שקר שתן שבבללים בשבל סיופי לבאורם לפ׳ שהחנך יותר מזשרת בשמילם בזאת מעקר תן בעיקר קשרי תורתו בזאת ותין זה דרבו שק׳ בנ״ל בשבללים לבל מרחוק חבין וחשבונן בעין שתיכוח ימים שנ״ל לבל בעת ושעת ממש כמבואר בזה מלשונו שק׳ בזה ג״ל בשים חופן כ״ל בשזוכה בשלם להשקדם גם בבל נרבו גיפי בעוסק בשם בעמידתו ובפילחתו ובדיבוריו וכו׳ כי בבולם חשי חופפת על פניו ורחת ס׳ לבל ועשיק בשם רק בדלונו י״ח לצד ולא בשים פניס וכוונס תחרת בשביל בני שלם ולבבוח ולבבוד עלמו בזה טעין שקר שתן שנ״ל: ומלילוף ושפילת לשון שבחוב שקר שתן ושבל סיופי יחשבר ג״כ בטעין בזה כי מפשטיות לשון שבחוב יסיבד גם שקר שתן בדבר שקלקול בשחשם תשר יהשפך לחי״ב לחיקון סירלם בשחשפלות ס׳קלקול שבשבל סיופי לשבל שסופר שנ״ל

וגם טיין לקמן בחות ל״ם

אות ל״ג בשפסק שבשימם שבחמדת שבל סיופי מבואר כוונהו בבללים מאחר שבת חלוח ובגם בזה שבפסק מוכרח לשפיך חת שבלהול

כלקלול בעלמו לחיקון מאחר שגם הולדת הבנים דקדושה הוא בכלל והפסק הנשימה :

אות ל"ד מה שפירש בענין זה על לודוה הנשים שנמשך יופיים מכלל היופי והפסק הנשימה נראה מבואר ע"פ הנ"ל שהאשה נמלאת חמיד בקליפת הבלי הנויים מלד שרשה בהבה מלך הנ"ל לבל בכל זאת נמנע מעין זה גם בחיים כי גם יופיו ותוך פניו כמשך מהכלל והפסק הזה ונאשר יבאר לחי"ב בדבר הכהובים אדם לכהל דמה לך כלל וכו' שיסובבו גם על בריאת הנשים :

אות ל"ה שמהולי דבריו הק' על לודוה לור פני שהורה שבעין הנשים וכדרה פני הזקן השנים קדמוניות שמאיר ומזריח בלור פני האדם שזוכה לזה כמובן ומבואר מפשיטות לשון הכתוב מכמה אדם שיסובב ע"ז וכפי הנ"ל מהמו"פ שהשיקר הזוכה לזה הוא כרב בהכמה בינה דעת שהוא [שהוא בעין הזקן בחיקוני עתיק הנ"ל] חנין מרחוק על לודוה ירחהו הלור יהיירע חמיד מלור פני חורתו ומלהוהו יה' [זוכה לקבל שפ"ח הנ"ל] זאת לבד הוא סיקר בהבנתה והכלות שהיקף מהכל היופי שבפני האדם שלא בקדושה וזה לבד יחדל מלהניף בבקר כהן לפני כל אדם בדיבורו ובמידתו וכו' שלפיהם כי אדם לכהל דמה והפסק הנשימה לבד הוא בלפו כי במה נחשב הוא :

אות ל"ו שים להפלא לכתורה בהברת מורת רבך ואב ואם לתריכות שיתים שפ"ז. מלאר שמבואר מבחתו לת הכתוב ירחת ה' וכו' שגם מורת שמים של הרב לבד הוא ס"ק והלרך לת יתיו תבל כפי שמבואר בכל הנ"ל בגם [זרדכ] שמבשם למלך שהוא הזקן [לשר בת בימיכ] הנ"ל יחבדך וימלץ יותר שהחונתה שבילי הורתו בלמלותי קטני המותין שבעין שלשה והבת הנ"ל חנין מרחוק בהברת לירופי מורשם הנ"ל למורת שמים שבהזקן בעלמו כי בחיקוניהם לבד בגלם ונחלכ גם הוא בחיקוני סירחה והלורך ימים והמובר להשחונתה הנ"ל שמולץ בשם לבד הנ"ל :

אות ל"ז גם בהברת תיקוני החלמיד והבנים הנ"ל עדיין יש להפלא בהברתם להתריכות ימים שיהיו לשם מורת הרב לבד ולמה לא יהשפקו גם שם בירחת ה' לשר זה לבד מבואר בהבתחו ע"ז לת הכתוב ירחת ה' חוסף וכו' שבל עוד מרחוק חנין מדבריו ביחורים הנ"ל שלמתת סירחה והשתר [לחכלית בימול שקר הזה במהבל יופי פני שלדם] הוא הנשלם בדעתו לכבוש ולמזוה חמיד פני חורתו ושלהוהו לבד בכוח הרב הנ"ל [והשיקר בהתעלותו להדרת השנים הקלקול בעלמו לחיקון מאחר שגם הולדת הבנים דקדושה הוא בכלל והפסק הנשימה :

אות ל"ד מה שפירש בענין זה על לודוה הנשים שנמשך יופיים מכלל היופי והפסק הנשימה נראה מבואר ע"פ הנ"ל שהאשה נמלאת חמיד בקליפת הבלי הנויים מלד שרשה בהבה מלך הנ"ל לבל בכל זאת נמנע מעין זה גם בחיים כי גם יופיו ותוך פניו כמשך מהכלל והפסק הזה ונאשר יבאר לחי"ב בדבר הכהובים אדם לכהל דמה לך כלל וכו' שיסובבו גם על בריאת הנשים :

אות ל"ה שמהולי דבריו הק' על לודוה לור פני שהורה שבעין הנשים וכדרה פני הזקן השנים קדמוניות שמאיר ומזריח בלור פני האדם שזוכה לזה כמובן ומבואר מפשיטות לשון הכתוב מכמה אדם שיסובב ע"ז וכפי הנ"ל מהמו"פ שהשיקר הזוכה לזה הוא כרב בהכמה בינה דעת שהוא [שהוא בעין הזקן בחיקוני עתיק הנ"ל] חנין מרחוק על לודוה ירחהו הלור יהיירע חמיד מלור פני חורתו ומלהוהו יה' [זוכה לקבל שפ"ח הנ"ל] זאת לבד הוא סיקר בהבנתה והכלות שהיקף מהכל היופי שבפני האדם שלא בקדושה וזה לבד יחדל מלהניף בבקר כהן לפני כל אדם בדיבורו ובמידתו וכו' שלפיהם כי אדם לכהל דמה והפסק הנשימה לבד הוא בלפו כי במה נחשב הוא :

אות ל"ן שים להפלא לכתורה בהברת מורת רבך ואב ואם לתריכות שיתים שפ"ז. מלאר שמבואר מבחתו לת הכתוב ירחת ה' וכו' שגם מורת שמים של הרב לבד הוא ס"ק והלרך לת יתיו תבל כפי שמבואר בכל הנ"ל בגם [זרדכ] שמבשם למלך שהוא הזקן [לשר בת בימיכ] הנ"ל יחבדך וימלץ יותר שהחונתה שבילי הורתו בלמלותי קטני המותין שבעין שלשה והבת הנ"ל חנין מרחוק בהברת לירופי מורשם הנ"ל למורת שמים שבהזקן בעלמו כי בחיקוניהם לבד בגלם ונחלכ גם הוא בחיקוני סירחה והלורך ימים והמובר להשחונתה הנ"ל שמולץ בשם לבד הנ"ל :

אות ל"ז גם בהברת תיקוני החלמיד והבנים הנ"ל עדיין יש להפלא בהברתם להתריכות ימים שיהיו לשם מורת הרב לבד ולמה לא יהשפקו גם שם בירחת ה' לשר זה לבד מבואר בהבתחו ע"ז לת הכתוב ירחת ה' חוסף וכו' שבל עוד מרחוק חנין מדבריו ביחורים הנ"ל שלמתת סירחה והשתר [לחכלית בימול שקר הזה במהבל יופי פני שלדם] הוא הנשלם בדעתו לכבוש ולמזוה חמיד פני חורתו ושלהוהו לבד בכוח הרב הנ"ל [והשיקר בהתעלותו להדרת השנים שלגין שלמעלה מכולם הנ"ל מהמו"פ וכל לשר יהיה גם ביכולה שהלמיד והבן לבימול השקר והבבל שבשחדם וירחהו הוא כשוכים ע"פ לשחוד ולהחירע מרשם [ותבישם] עד שבזה לבד נשלם מעט כמורת [שנלמויתו בכתוב לת ס' חלקיך חירת לרבות וכו'] :

אות ל"ח שבלירופי דבריו הק' מהחורים והמעשה הנ"ל על לודוה קליפת הנשים שנחגברים וחלחזים בשחדם ע"י המלכלים שבלתי מבוררים [מהרע והקליפות] ובשלחו מדבריו הק' שהשלמידים הנשים הנוגים שם לשר גברו עליהם כ"ב קליפות הנשים בחדמת העפר עד שמוברח להשביח ולהעביר מעליהם לגמרי המעשיות המעוררות כדי שלא יחגבר כרע שבהם גם על המעוררים כמו"פ מבשר יוחר ברעייתו להעדר החקירותם מהמחזיל וכתוב למען חשיב וכו' מן המוחר לפיך כי יחכלל כן לחם שומע לקו שהמסוקפים בקליפת הנשים עד שתין ביכולה לדמותם מהם יחשבו ויהיו כהמלכלים הלשורים שהם מיקר המלכלים הבלתי מבוררים שתין ביכולה בשרש לבל יחשמ מהם הרע לבל יחשמ בו :

אות ל"ט שבהמבואר הנ"ל מדבריו הק' שגם כל לשר מזקנים לחבונן בהחבוננותם הוא ממה שהמלשים ירחתם ומלרפים ומעלים לשלתן גם בניהם וחלמידיהם שהיו נמלאים חמילה בקליפות הנשים הנ"ל מבשר יוחר בהשחוות הלהם הנ"ל להשלחה חיות הקדושה שנמלא בכל מחכל שכמו כן יאיר פני האדם בחכמתו וחבונתו מהשבת לבבו שבחיות מלכלו שבהיחר ובקדושה שים ביכלתו לדמות בזה מה לדמות ולהעלות מה שלריך להעלות הנ"ל :

אות מ' בדבר שבחוב הפרו חורתך שמפרש ר"ם לוחו על התורה לשעילה והתבוננות הנ"ל חנין מרחוק שבלירופי דבריו [לשר ביחדו בהם לשיל יעמיק ויבפול לת הפירוש הזה ליימד לוחו בפירוש הפשוט על לוחה שהפרו חורתך ממש ונחכוון בזה ליבוי שדמת עפר הנ"ל כי בהחעוררותם והיקונם לבד יבא ויעלץ להורה לשעילה והתבוננותה הנ"ל :

אות מ"א הוא בדבר שבחוב ה' פעלך וכו' כי בעין שירחה שזוכים מי"ז מבשר יוחר בעין שבחוב שהקדיים לזה ה' שמעתי שמעך ירחתי וכו' :

אות מ"ב גם בלירופי דבריו כפי ביחוריהו הנ"ל שלור פני התורה שמלבים בשם יהיו כניכול בלור פני לשהו יה' שהלבים בשם מבשר יוחר בעין שבחוב ולת יכלף עוד מוריך ביסובב בו על ההלבשה הזאת :

אות מ"ג שגם בזמן הסיפורי מעשיות כ"ל שפיר בדבר שבייב ופעולה ממש [כמאמר ע"ז יסובב הכתוב ה' שעלך לריק וכו' כ"ל] יש לבאר בכוונתו הק' בפירוש מאמר הזוה"ק שבזמן הכתוב כ"ל עת לעשות לד' וכו' כי בכוונה סוף על תורתם עשיית המעשיות כ"ל שעוסקים להלבים ולעשות למלקוחו וחורתו יח' כשבר שפרו חורתך ושין ביכלחם לקבל כלל בתוכן (19/08/2018 אחת החכמה) ויעלה וימלא בזה לבד לח שהורם דלעילא וכשבוגוחם כ"ל :

אות מ"ד מכוחלי דבריו הק' שכל הזוכה ללמוד וללמד למחרים מוכרח לשמור ת"ש [מהלמידים שלומים בגוונים ע"י הזוכה לעשות לפדברי חורה וחבירו כמו"פ מבאר לגד תורחת בנשון כחפלה הזאח (שהחקן מלבשי כהע"ג בברכה מהבש רבה) ללמוד וללמד לשמור ולעשות :

אות מ"ה שבביאורינו כ"ל יש להוסיף ולבאר בכוונחו הק' שכמו שמוכרח לעשות בהלבשה העשיה כ"ל ללור שני חורתו ותלכותו יח' שבמלח ביבינו מדאת שפר (שפפרו הורתיך כ"ל) שלח יהלחזו בשם המילוגים ולח יגיחו לוחש ללאח כמו"פ כמו כן גם כרב בעלמו בעת ירידתו בשם שמחיירת ג"כ מלחיזהם מוכרח כמו כן להגין גם בעד עלמו ולעשות לאור פני פדברי חורה ונפשות כיסיגים כ"ל בהלבשה העשיה ופעולה הגופניות ממש כ"ל עד שיאשך לו כמו כן בחיסערותה דלעילא מסך ומגן שם"ו מלחיזת המילוגים שבמלעשות המסוקעים בשם יותר מדתי כמבוש כי גם לפי ש"ז יחבאר לנו יותר לשון שמחזיל תפילו שיההן של ה"ח וכו' לפי ביאורו הק' שמבאר בזה שכוונת שמחזי"ל בעתי העשיה (ולעשות) שמוכרח תפילו לביחהן כמו"פ כי לכאורה לינו מיובב לפי"ז לשון תפילו כי מדרבה בשיחתו וסיפוריו שהוא ממשיך בזה כש' פנים של כחורה גם לכרמוקים והירודים שבעתי כשגיא בוודאי מוכרח להמשיך בתי' כעשיה של בתי' לעשות לבלי להכשל בתותם שלשור לקרבם אבל כפי שאבר ביאורנו לע"ל שגם בתי' העשיה שזאח דומה קלח לבתי' העשיה של המעשיות כשומרת מכחילוגים וממילא מובן שבייחי יכול לומר שדי בהלבושים החלה בפעמן לשמור ת"ש גם מהלמידים כרעים [שבללים בהחילוגים לביות כמותם כ"ל] ופ"ז בתו חז"ל להבמיעתו שתפילו בשיחתן לריכים הבמיגה הזאח כי לתפיב לגש דומים לגתי וההכרח דוקא לכפול ולהכפיל בלבוש הזה בתופן ביומור גם מהנפשות בעלמם שנפלו ביניכם :

לעורדו בפנים שלו ותז דייקא לריך להרתות לו פנים סגנה ולכאורה כפי המבואר מלפון המחז"ל שמבית בעתי זה שכל המונע ותין מספיק דברי שחורה להחלמיד דומה למם מרעהו חשד היה לריך להרתות להחדם פנים הגנה. כ"ל גם בעת שים ביכולה לעוררו בפני המדריגה שלמטה מאחה שבל בחתה מיזו"ר בשתש לזה מכוחלי דבריו הק' בשתש הרחתון שבבית בדבר בהלבשה שסות כדי שלא יזיק להחדם שהגלות בשור בפחע פחאום כי ממילא מובן שגם ממתה זה בעלמו טוב יותר לגמלא ג"כ להרתות לו בשור מיעט מעט במדריגה שאר מדריגה שע"ז ממילא תיבו לריך להרבות עבודתו בהלבושים כ"כ ולפ"ז מוכרח ג"כ לדקדק בדבריו הק' שבשתוסקין בלדיקי שמת להרתות להחדם שת פניו ולעוררו מסיגתו לריכין לבלבים לו שת הפנים בסיפורי מעשיות [בשון רבים] דייקא (רק לקמן בשמדבר בפרטיות מהבחינות שים בעתין בהלבשה בשמת תיבו מזכיר רק סיפור מעשה בלשון יחיד) כי בוודאי כמו שתיבו דומה מדריגת הסיפור מת' למבירו כמו כן גם בחדם ת' תיבו דומה מדריגתו בסיפור מזמן לזמן כי ים שבהחלה לא ירד רק מפנים שחד ובזמן שסמוך בוא יורד יותר וממילא מובן שמחמת זה מוכרח בשהעוררותו להלבים לו בהחילה בסיפור מעשה שת הפנים שסמוך לו שבהלק ממנו בשעה בסיפור הזאח שבוא נמלא בה עבשיו ותש"ב מחמת שעדיין סוף במדריגת הסיפור שהרמת שנפל בה מקודם מוכרח בלדיק שהמה לשוב ולעוררו ולהלבים לו שת הפנים שנהלק מקודם מחתו בעת נפילתו במדריגת הסיפור הזאח וכל תופני ההחעוררות כחלה תינם שלא בתופן שעדיין לא נהרחקו ביותר וכשנופל ונהיה החדם מפנים רבים כחלה עד שבפלם מחזי דעתו של הרב בזה תין עוד ביכלתו להוציאו מהתילוגים הפרויים שם כיון ע"י שמתיר עליו מיד שת המותין ממדריגת פנים הגבוה ממנו כמו"פ ממילא מובן בלז בוודאי מוכרח להרבות גם בתהות בתסבים והגבוהים שהוא מלבים לז שת הפנים בגבוה הזאח בתופן שתע"ב לא יזיק לו בתור וזה בוודאי קבב וכבד יותר תן שלד שתבפיע תן שלד התקבל לקבל מלבושים ותסבים כילה ותבים וב"ם מי שנפל וירד מבל התבעים פנים כולם שתירידה הזאח עי' לפפר להוציא ולהפעות ב"ח ע"י בתרב נפלאה מחיקוני עתיק בעלמו בתור זביחה הדבת פני יצ חיקונין המו"פ ועלו שבועי שבעתים בלי שיעור מאור שבבעים פנים כולם ביולאים מאתו במובן בת"ת ולהחזים ולהלבים

ולסלגים ולכטוח קירון סדרת פני סרטי סחורס וסכסנוח
המלס בסטוס על פני מסוס ובלבוסים רציס ושוניס
בעופן שסעפ"כ לע יהגלו להיוסבי חסך בסוס ריבוי חור
מ"ו. בלמח גס מ"ך קסס בלי סיעור לקבל מלך ריבוי
מכוח סלבוסים כניל בעבור זכ כל תריכוח הגלוח
כנסמי סל נפסוח יסרחל בין כמילוניס כי כ"כל ת'
כידוע כי בסוג הנפילה כזאח נכלל כל בחי עולס
מיוס שאכל כאדס [כלל כל כנפסוח כידוע] אח המאכל
כמובי"פ שאיכו מבורר כטוב מסרע שבו שעי"ז נפלו
כולס בבחי הסיוס בחדמח עסר המוב"פ וזעירין חיכון
בכל דור ודור ביזדככו מבחוריס מבחוריסס ושוב יזכו
לאכילה לאס ספניס המוב"פ בחופן שיחחקן לבבס ויחבקס
פניסס בלור הבבל וכאכמס בסעי' פניס לאחורס כי גס
קלח סיחידי סגולס כזוכיס לזה עוד כבדס עליסס
כמלחמח בכי"פ מעולס חערובח נעוב והרע ביחד
שנחערב בכל בעיטוח וכלחמיס מאז ועד הגס כידוע
עד שגס הס כל מכליחס וחקווחס כוא מ"י כיחיד
בחלף דור בעוטע נעיטוח מרובים בחיקוני עחיק
מבניס קדמוניוח כאלה בחופן שיהיו ביכלחו לבחיות
אח לבבס בכי"פ אאדס עד שיאיהו פניסס בסדרח
פניו הק' בסי"ג חיקוניס המוב"פ שאאס ממילא נדרשים
וגאלחיס כל הבבניס פניס שנאבד מכס וגס זה בשגאלח
סיאיר מופלא הזה עוד קשה מאוד מלך המקבלים
לקבל מריבוי כלבושים בסוג מוכרח לכלבים אח חור
הורהו כניל:

אות מ"ז בבחרח פס חלמיס ובחרח פה"ר עקרוח
המוב"פ שגס בשס שנדרשים מחיבה לאחה
[לחרופה] מבאר יוחר בסברח שמיכחס זה לזה:

אות מ"ח בביאורו אח שכחוב פחח פיך וגאלס
ומכוחלי דבריו הק' בעיון שכחוב יחן
בספר פיכו וכו' נרשה מבואר בכוונחו הק' שאחיכס
יורד ועוחן פחיחח פיו הק' בעלמו בספר החלמידים
ושיאחס אר שזה בעלמו נפחח גס פיהס ללמוד
ולשמוע:

אות מ"ט בחיקון חום השמע שלאחריו בהחעוררות
הבוגה והשכלה החלמידים מקבלוח
חומס ושיאחס אשר הקפה עליהס אחלה מבאר יוחר
בדברי הבקשה כניל לבבין ולכשכיל לשמוע ללמוד וכו':

אות נ' כוח בשה שכאב שצריך לרחוח שיהיו כלי
הדיבור שמוכין ובקרובין אל כלי ההולדה כדי
שיוכלו לקבל כח הדיבור וכו' כי זה"ב מחזק ומוסיף
להניע רחיב ב' נשה שכאב החלה שכשחוסקים לעורר
וכו' צריך לשמור מחלמידים שאיכם שנוים מ"י
בחי' לשחוח כי שם לא כאב רק משם ת' שלא יכו'

נדבק בו מהרע שלהם וכו' וכאן מוסיף וכולך נחזק
זאח בחעלומוח שבנוחיו שצריך לרחוח שיהיו כלי הדיבור
שמוכין וקרובין וכו' ובלירוף הקדמחו החלה לבאר
מהחיבה כזאח לחרופה בשברח שהיחר פה כניל לשמור
ת"ש מחלמידים שאיכם כנוים נראה מבואר שזה חלוי
בזה כי כל החיקון לחרופה שבשמיכח החרח פה
חלמיס ופה שקרוח שכל חלוי ועומד בהיחר שפה
ושמירחו מחלמידים שרשים שהם בבחי' שרימוק (כי
קרוב אחה בפיהס ורחוק מכליוחיהס) ואם יש בזה
קלקול נחקלקל ממילא גס החיקון החלוי בזה ושיין
לעיל בהפחיחה מה שהבאחי מהקדמח מוסר"ח ז"ל
שכל דרכו של אדמו"ר ז"ל להציע ב' או ג' רחיוח לדבר
ת' ומרהיבח הלשון נדמה שלא הציע רק רחיב ת'
מחמח שהם בחמח מדוקים זה בזה שקשה לחלק פ"ם
וגם כאן שני הרחיוח מדוקים זה בזה כי ע"ז בעלמו
שהרע של פחיחח פה בחלמיס המקולקלים מזיק ומחדבק
בפחיחח פיו הק' (כמי שפוגש ח"ו אח פיו בדבר
אסור) נחקלקל גס פחיחח פיו בעלמו לסיוח בשני
הרימוק הזה וממילא מגיע ומזיק הרימוק הזה גס
להחלמידיו הסגוניס שאע"פ שיולא מהם הדיבור
בהחעוררוחס נחרחק כוח מכלי הכולדה לגבי יהיס
ביכולחם לקבל לוחו כמוב"פ [גס לפי כ"ז חבין ביוחר
בענין הכחוב אל הבחמו בחלף וכו' ובמ"ב שכחב שם
שא"א שיהיה הבחמון (היינו כלי הכולדה) שמוך אל
הדיבור כ"ש מ"ו שמור פחמי פיך כניל שלכאורה אין
לחיבח כניל בוס פירוש כמבואר למדקדק שם היטב
וכבר כרגיש בזה הרב מחבחרין ז"ל בפרפרחוח
לחכמה ועיין שם מה שפירש בזה אבל ד"ח בפיהס
יפולן שלא ובפירושיהו בפשוח כניל אין לפלוחה הזאח
שום מקום כלל:

אות נ"א שלכאורה יש להסבלא בביאורו לבחי'
החקיעה שהוא בהבדר וקלקול הדיבור
כי בלא מבואר מלירופי דבריו הק' שקולות הכופר
יהיו בחיקון הדיבור אבל בשהבפנוח הקלקול לחיקון
כניל (זאח לבד כל הטיקר והמכוון כניל) ממילא מבואר
בגס בזה החעלה וחחרומס קול הכופר להפוך ולהיות
גס קול החקיעה והבבר הדיבור בקדושה החרוצה
והדיבור שנאלא בחאלומחה כניל:

אות נ"ב שהחיפה והסיכה הדיבור לכלי הבחמון
והכולדה כניל מבואר יוחר בענין החרוע"ה
והסברים (שהם הדיבור ובחמון הכולדה כמוב ב)
שמוכרח מאד להכיפה ולהשוכה זה לזה:

אות נ"ג כוח מה שיש לבאר בשיי"ד על חודות החפילין
הקלקול לחיקון כניל שחמ"פ שנרא"ה

מדבריו סק' ז' כל סוד הלמלוס הנפלא שבמ"ש כאן מלך שלמים שמ"ש בלמלוס והסתירה נפסקת היא בקדושתה לרומתה יותר בכתרים ומליאות הלמלוס ורוחו יח' כ"ל אבל בכ"ז בעצם בזה בחמת שכתב גדולה וזה כל הסתירה לגמרי כ"ל עד שלא התבונן לחיקון בשלימות הקלקול ההסתירה הזאת עד לעתיד כלל כי לפי כ"ז יש לבאר על פודות הכוללת שבמחינתה שממתן זה התבונן לשברים ומשבר אשר יסובב עליו בהכתוב פתני לשביר וכו' וכן גם בשמחון שבמחינתה התבונן מפני זה לשברים (רק שלפ"ז בקדושת הכוללת והנמחון שבזיווגי דקדושה נמצא בהתירה מהתפשטות הקלקול לחיקון שלעתיד אשר ע"ז בחמת יסיבב הכתוב בלשון היחיד פתני לשביר וכו' ומכ"ז מבאר הגר"א מוריחנו שייך בשפוגתיה ומקלקלים אם בשמחון והשברים כזה יסיו בשברים ממש חיו ומבאר בזה יותר מה שהתבונן שבשמחין שמקילקל דשפ"ח מ"ו יהיה בתרם לשברים שבכלי תרם וגם יוסיף לבאר בדבר השברים שבלומות לב התלמידים שיזכו

בגוונים אשר מוכרח בזה לרחוחם לגמרי כמובנים:

אות נ"ד בשמחוחר הכ"ל מדבריו סק' על פודות שפלחת מלכותו והודרתו יח' שבמלת בשמי הבח והלמלוס בזה ובכל אשר התבונן יותר השיבה והתפידה ובשדר הדיבור שבמ"י פלס כמובים יותר התשוה מזה יותר מליאות הבח והלמלוס בשפלת בזה שבהעלאת מלכותו יח' כ"ל מבאר בזה יותר גם בשבלחתו מיין השהוד מי כמכה באלים ה' (אשר יתפרש גם בלמלוס כנודע) וגם מבאר יותר בעין התלמוד (שבמ"י שבח כ"ל) שגם בתחלת בריחתה נתשבה לתבידה שבשיבה

בשיבה (כמובן בזה בלשון חז"ל):

אות נ"ה בשמחוחר מדבריו הק' בכמו כן גם בקלקול התרם מוכרח לשפוך לתיקון

מבאר יותר בדבר בהשוב שבשבירת הכלי תרם כי תרם בחיב בשין ע"ש ב"כ ממולא מחוחר שבשתתרות זיווג דקדושה נשפך התרם ובבריו בעלמא אל בקדושה (ומשולא גוסא נתשבים בזה לשברים ח"ו):

אות נ"ן בגיליון השעשה מחוכי השעגל שלכאורה

יולע [ליהיבי מעיניו הק' בניחוחו] לחיבה ולחיבי מעיגא השופע שם אבל מהשחוחר מדבריו הק' שבהתגברות הסיום על חיבי השעגל נתעלם ונתכשה בזה מעין הפיום לגבי יהיו בו מבאר ממולא גם לזה:

אות נ"ן בגם בגילוח חבלי משיח שבתוב טל העין פיום להסתירם כ"ל מבאר יותר בשבל העיור

שמביא ע"ז:

אות נ"ח בשמחוחר מדבריו הק' שבל שגם מבא

שיש נתשב לשניש מיוחד מסעין פניש שגם [ובכלל שכיל שבל בחי' בלוש מבל שבמיבות] מבאר גם בן בעלח בגם מלך לתליתם שיבב ויתעבב בזה בשני למלך שגם חמימה:

אות נ"ט בשעין שלשנה והתשבות הקלקול והמיעוט למולד ותיקון כ"ל ובקומת

בשגם הכ"ל שמוכרח לבי מבאר יותר בתיקון ביש שיסובב ע"י ובזה מה שמבואר שם בשמעשה כ"ל שביוש בשמרון מסשנה שם היש מומר בנשין היש זוכה למלוע חוחם [ובזיגו ברגע שתחרונה ממם] כי שם בשפך שמיעות בסמולד ורבשים שגם [ועז דרשו כי בשמלאו בעודם]

אות ס' שלפי כ"ל נרחב מבואר בכוונתו הק' שבל שהכרת והשמחנה שבכל השבה סוף

בשיבת פרטי הלתלימים והכלים שנמלחים בשחיבה להפלחת מלכותו יח' בזה עיקר המבין שבב בכ"ל ושלפ"ז יש לבלר גם בפרטות נמשך ונמלא יחוד בשיעי והבי' בכל שבת. (שבוע מוחיות שין בת שבית ליהוף שני בת) שבוע יום השביעי להשבת ימים שקדמו לזיו וזו ברוב תיקון השבה והבת והגוף ולבי מיבלם יחפרדו מהם בל פועלי און והחילונים כ"ל ובזה קלקל שלדם ברי"ם כ"ל אשר אבל שם הפרי שהחפרד בשוב בבת שם' ס' ים והחילונים וגם נחפרדו ונדחו מדיין מלחם מה שמוכרח לרחוח וכן לז שמתין לזיל בבת בזיזינו שבשבל סיופי ומיעט בחפלה על בגשמים שבלריכות בגשימה בזוב"ף עד שנחנבר עליו בשיבת בעיקים בוא בשיבה לגמרי בשיערע דמוחת חיו בתבואר בהבלחו על טעין השהעוררות

טעין שברוב ורבים מיסיבי חדשה שפר יקילו וכו':

אות ס"א בגם בשמבואר כ"ל שמדבריו הק'

מבאר יותר בעצין לחם בפיום שיסובב

בו על דבר שהבילה דקדושה כי הוא מיקר לבילת בגם דקדושה כ"ל [ונשדר בגם שמעיבת מבאר עליהם לבבה וכו']:

אות ס"ב בגם בסיפור שמעשה מבאר יותר בעין

לבשה הכ"ל שילא מחחה שבש בויש

ובה מחה מבר ירדה חמ"ב למקום בקליפות ולא היה מבאר להוליחה כיל בשרשה כ"ל (בפול לקמן לוח ס"ו):

אות ס"ג בשמבואר הכ"ל מדבריו הק' מוסיף לבאר

בגד מורחב דבר נפלא בעין שבגם

כי בפי שנודע בחקופת בחתה בזה לבד נחבוין בחבבון ימי השבה ולא בן חקופת הלבנה וסיבובה שזה לא נחבוון רק לימי שמודם [בי"ט יום וחלי וחשלי חלקים] ובחה שם בשפר כ"ב מזלות מחבנים ומופלים

בחצונה למספר היב עד שנחמלאים ימיכ נמספר שניד ומקלח כיום ח' שעות וחמ"ו מלקים שנאמב כרולו וגרלה מצוחר ומכוון שממחה זכ נקרע בשם שנכ ים להחפלע הלה על אסר לע חקרע בשם שס"כ במספר ימי כחמה אסר זכ לבד מניע לכ כפי כחקופה וכסיבוב שנש ולע בשם שנכ שבמספר הלבנה אסר לע יהיה כל סיבובה וחקופתה רק בחצבון ימי כחודש לבד כגיל אבל בכל כגיל חבין מרחוק שבאמת לע יכי' גם כל חיקון הנכב רק למילוי וחיקון כלבנה והיה לבד עיקר המכוון אסר גם כל חקופה כחמה וסיבובה (מהחלת כבריאה ועד סופה) לע יכי' רק לחפש ולמלוע ולמלאות שנה הלבנה בלע חביה בשיה וחסרון לגמרי חיו כי אדרבה כל שנה ושנה חחפרך וחחסוס לפני כחכמה וכהחבוננות שלמעלה מכל רשיון וחקר עדי עד בגיל:

אות ס"ד שבאמצר בגיל מדבריו בק' בעולם כובד כדבר כזה להמחיק שה כרוגז ומרה הדין הגיל שנאמרר בכל שנה עד שיחפרך לאור שני כמלוה נמיים בגיל בעולם שכנה בחדש בפסלמה כל כשבים שנה שלז שם לע יזכה להדרה בפנים שבנים הקדמוניות וסלרוניה לגמרי עדי עד מוברח זכ לעולם זה לבוא בשיה מלמה בעפר לגמרי הגיל ומעולם קלקול בחדש וכל הדורות מי גבר יחיה וכו' עד החיקון שלעחיד שלז בחמה יולים ויהפך חכלים בקלקול ושיה בעפר בזלח בעלמו לחיקון החיים לחיים בשנים בקדמוניים בגיל:

אות ס"ה בחה שכחב בעפר הוא בעדר הדיבור ובהמצרר מדבריו בק' בסוף קלקול בירלה בסחוך בארץ פלשתים מצאר יותר בניחורו מרין בכחוב וכל בחרות וכו' בחמוש פלשתים וימלחוס עפר כזה מורש על בחגברות בפלשתים לקלקל לה בירלה והדיבור בגיל:

אות ס"ן בחצוחר בגיל בעוה"ב מדבריו בק' בנפש שנפש מלכות דוד [בחמלא גם בזרעו לדורות בעולם] היא בעיקר בעור בחורה ובהחבוננות והבה מלך הגיל מצאר לגב תורחת גם בחרין חייו שבמספר ע' שנה ובכרית בחירתו מהתגברות בסיבה [ס"ה בשמי בחמלא בדרז"ל] ובירידה נפשו זה לעומת זה בקליפה מוחא (אסר ע"ז נאמר מלחמי דוד שבדי ובירן מלא תוחו בסדום שנאמר ואת שמי בניחין הנמלחות בחמלא מזה בחדרים זה בחי' מלחמה בשה מלכה בחי' נפש מלכות דוד):

אות ס"ן בחצוחר מלירופי בחורה ובחעשה בגיל על תורות נפש בחצוחה [ומלכות בן דוד] בגיל שירדה חיוס הבריאה למקום בקליפות בסדום בגיל ונסחרה ונהעלמה בינוסים עד שלא נודע כלל מקין המלא ואיזה מקום שבנים בטובות ומרגליות ועפרות הר הזהב שבמצרים כי לא חמלא כלל ביסוד ארץ החיים וכל עופר המרגליות ובפנינים בגיל חיום נחצבים כנגדה רק להקדמות ובסולה וגם כל חיה בארץ ושוף בסמים בסיבו ונמרו שלא דרכו בה ולא רלו לוחה ואיום יודעים כלל מלחה [זולה בשסיפה - ברומות שבא נודע ברות שלסים אסר הגיע אליו בקץ שלחרון ברוב בחחזקות חמונחו אסר חיבד ובסיות עלמן ברוב יגיעתו ובחחזקותו לחפש למציה חבין מרחוק ברוממה כל ענין וכל בחוב שמצוע מלחו בדבריו בגיל כי בחה שמזכיר בקלקול סדום בגיל בנשבחים מני רגל בפרקמטיע שמוברח בחמופר חדים וחרלה בשפלחה נפון בלחוב בחמלא שם בענין כזה מכל בגיל מקום שפיר לבניה ובפרות זכב לו [בסוף כר ומצר בגיל] נחיב לע ידעו מיה ולא שזפחבו עין לוה [בשם בעופות בגיל] לע בדריכוהו בני שלן [בשם בחיות בגיל] ובחכמה מלין בחלא ואיזה מקום ביה לע ידע לחום וכו' ולע בחלא בארץ בחיים וכו' לע יערבנה זכב וכו' ומשך חכמה מפניהם [כי לוים נחצבים רק לפסולה בנגדה] ובעלמה מציני כל מי ומשוף בשמים נסחרה כי שבדון ומות אמרו בחזיונו שמצו שמצה וכו' [כי זה עיקר השלחה מלילחה לכפוך קלקול שבידחה ובינה בחות בעלמו לחיקון והחנלות מלילחה בגיל:

אות ס"ח מה שנא סיפר סוף בחעשה מבואר מדבריו בק' שזה מחחת בחלילה לפחות לע גלו בחיקון שם כבוד מלכותו בחחלה נבח מלך בגיל כי אין ביכולה לגלות ולהוליאה כ"א בסוד ובערמה בביכול:

אות ס"ט שנש בגי' מצאר יותר בבלחו טעין לשה שילדה שנה בנים ובח אחת אסר ילדה וגלקחה למקום בקליפות ולע היה ביכולה להוליאה כ"א בערמה ובחכמה בגיל:

אות ע' שבפי שכלל הרחבון הגיל בהקדמה חבין מרחוק בגם סיפור המעשה מחיני בחעגל הוא מעטן בחעשה בגיל שבסיפר אדמור ז"ל מבואר:

אות ע"א שבדבר בהחוב בשוב כי לה היבח ליון וכו' שנזכר שם בעטין בחעשה דמוני בחעגל בגיל גדלה מבואר בגלות בכל מ' בנש הוא בגלות והבניה מ' שנה שבזכיר אדמו"ר זיל בחעשה בגיל:

אות ע"ב בבניחורו ובשלחה בפלחה חז"ל לבזכיר ולפרש לעטין בחעשה הזאת אותות

סדורים וכסיבוים מסבבים בסיגא (כדרך עליה מסוגיתא) יש לבאר בכוונתו כך, שגם בזה מבאר יותר בהכרח סיבובי (מסוגיתא) שבני הלומות שבתב תחלה בע"פ שכם בבמי' פסולת מוכרחים כם מאר בתיקון הזה (כי כוח בעבילות שכם כל מקומה כנ"ל) כי זה הכרח התכוכות התבידה וכסיגא לתיקון שמבאר מדבריו כנ"ל ובכל סיבובי שבני למלך שמסבב ומחפש מחמת זה נספגים ונחסוים מכם מח"כ בקדמות וכלים נפלטים לקבלת ומליטות כאור הנפלא הזה (וכמובן מכ"ז בדבריו כך בת"ק) :

אות ע"ג בהמבואר מלירופי דברי סחורה וכמעשה כנ"ל שבתיקון כזקנה זוכין לעוסר סמרגליות וזיווג שבא שבתבוננת סהורה ונמשכת בתיקון כאבר וכעין פנים של הורא מבאר יותר ענין שכהוב ותברהם זקן בא בימים וכי בירך לא תברהם בכל שע"ז דרשו חז"ל בא סיתה לו וכו' ורשב"י אומר מרגליות סיתה לו (כמבואר בזוהתם עין יעקב מסכת ביצ דף מ"ז) וגם לתי"ב שלא בסיגא שברכה שזאת לבקם ולמליטת זווג ילחק ומליותה סיתה בכ"מ"ן וכאבר כנ"ל :

אות ע"ד שבביאורי ולירופי דבריו כנ"ל על תורת כעין וכבחרות שמזכיר בסחורה בזאת מבאר יותר בדבר העין ובאבר היין שאבר לא זכה בבחי למלך ונעשה מלחו רם ונעי [ולא בעובר ופני רחם המוחין שבמספר בסבעים כנ"ל] (ת"ם כוונתו כי זכה נעשה רחם שייכו בשוכה לשחות יין בקדושה לא מפסיד בעשירות שזוכין על ידו לרחם ומוחין ובחכוננת סחורה לא זכה נעשה רם שייכו שמפסיד בעשירות שזוכין על ידו להתכוננת סהורה שכוא בחי מליתא שבא שבתר מלך כנ"ל) :

אות ע"ה מהמבואר בדברי סחורה הנ"ל שבדרך כלל נמלאים שני מיני סיגא : סיגא שבא מאבר לא הגיע למעשה מכל שע' פנים ולזה נמלא עדיין יכולה לעוררו בבחינת בבלתי קדמוניות וסיגא שבא בגברה למעשה מכל שע' פנים שאבר לעורר מלחה ואין שום חוסן כיון בבחינת קדמוניות שבמעלה מ"ל שע' פנים ולמי חוק הבין כי בן בבחי מיני סיגא שבזוכר בהמעשה כנ"ל סיגא שבא מכילה שבפוח שאבר לא בזכיר בה שלמוי"ר ז"ל כ"ח מספר כמה פנים ולא במספר שבעים כנ"ל וסיגא שבא ממשה היין שאבר בה לבד נפלו עליו [ועל עיניו] שבלי סיגא שעוקריות שמכל שע' פנים ושנים סנ"ל [וגם בפי שמודע במספר שבעים כנ"ל שבה ס"ז ספירות שבכללות בברייתא שאבר כ"ע בלול מעשר ולפעמים סיגא שבחבים רק למספר מ"ש ז' פעמים ז' (מרוממות בג' ספירות בעולות למעלה מבבריאה) וממילא מבואר שבפילה למעשה מכל הע' פנים כוא בפילה שבשבר הנון למעשה מכל שמיא שערים בהמלאים זה לעומת זה כמודע] :

אות ע"ו בשמבואר מדברי שבחוב בבוא וכו' שבמנין חומי במעגל הנ"ל שבגלות הוא בסיגא וסגלולה היא בתעוררת בסיגא ובפי שמודע [ומובן מדברי חז"ל] שבדרך כלל לא יחשב מספר בגלולות רק לבנים גלולה הראשונה ממלריס וגלולה בשרונה מגלות [ומרשם] הלדמוני שלזו בחלים גו כי גם בבוא ב' אם סיבא ליון הנ"ל בימי עזרא לא לכולם בסיב והביא במבואר מדברי הכרובים ומלמרי חז"ל שלא שבו מהם רק מקלחם וממילא לא נחשבה ונחבדר מפני זה כל חלקו הבא מלך הבחלים בהפסוח שלא שבו ולא נשאר ונחכווה מפני זה גם להשבים מכם נפלאות בגלולה שבזו רצויים להיות להם בבימי לשבח וגלולתם הראשונה מארץ מלריס הנ"ל] וגם נחשב לשם השערה דבריה מבנין הבים] שאבר שבור כ"ז נחשבים לחנחנו כמו בגלות שאר מיום החורבן הראשון והוא שבבד וקשה יותר מבגלות הראשון שבמלריס הנ"ל כי בחורבן וגלות הזה ירדה וגפלה בחולה ישראל בשאר בנון הנ"ל כי גדול כיס שברים ות"י לבד ירפא לה (כמובא מכ"ז בפ"ת) בבנין השלם וגלולה לאחרונה שלזו מקוים ומחכים לה : יש לבאר מכ"ז בכוונתו הק' שבן הבאי מיני סיגא (שבזכיר בהסורה ובשמעשה) הנ"ל כי משגם הדיבור [שילא מפי שברסם לבינו בשם שרש] שנחשב כשבא שמשכל ושמשור לשם הנ"ל נחשדם ונחגבר על הבא מלך לחזקם ויריחה בשעבוד מלכיות דס"ג (מהדיבור הראשון שילא בשגגה בביטול מלפני השלים והמלך השליון בעלמו יח' הנ"ל] וחרדמם נפלא על שרש בגלות מלריס שנחשוב ונחשב משעה הזאת (כמבואר בדחז"ל בביאור שכחוב ומוסב ב"י וכו') שבל עדיין לא היה בגלות והסיגא הזאת שלא מכל הע' פנים (וביורדה לשער הנון) הנ"ל ולא בן בגלות והסיגא שבסיגא . בשחשב היין : הנ"ל שבילא היחה מכל הע' שגה וכע' פנים (ר"ל בימי לחבורם) עד שבים רצויים מפני זה להיות נכלה ונלבד בסיגא שלמה שפר לעולם חי' גולה מה שבקדים בסי"ת רפואה מרדכי בשני למלך הנ"ל שאבר שאיר עליהו גם זה מבשרת בלעתיד קבלת שברי חורת שבחבוננת ומעשה [לשחר] הבא הנ"ל הנשתרש בבית שלמך דש"ע :

אות ע"ז בשמבואר מדבריו שלזאבר ולשמר מחערובות בחלמידים שלשורים לפה מוכרח לגרוס שבשה שבאר יותר בשפלאתו לבניא ע"ז רצוים מסבחוב שלא לחרפות [במרפת שבירת בלומות

להחכמה מכאן כנ"ל] כי סיג הסכמה ומסגירה מסיחה ברוב ערב בתלמידים התמורים שנתולחם ממלרים כנ"ל:

אות ע"ח בהמבואר כנ"ל מדבריו הק' שזה לעומת זה יהיו התלמידים המנוים בזכרון בהמ' פנים כנ"ל מבאר יותר ברעיונו מהכתוב [בדרשה חז"ל]

[לזכרון בין עיניך] לאמן חמיס חורה כי בפיך:

אות ע"ט בהמבואר כנ"ל מדבריו כנ"ל שהלומות מעשה ע' בסוד הבת המלאך בפעולה

הטובר ושהשני מיני סיגה הן בהללויות גלוח מלרים וגלוח בבל [שמאחו מדיין לא שבנו כולנו כנ"ל] מבאר ומרמז הלא גם בפרט סיפורי ההתעוררות מהשני מיני סיגה כי בהתעוררת הבני למלך מהסיגה הרשעה [שהוא בגלות הרשעה] כלך אחי"כ מיד ומיד לוחה [שניע מליחת הלומות] רק בסיבת הסיגה שגברה עליו ביום המחרון שכבר הי' מוכן ומזומן בו לגמור גם מליחות ובירור ההלבות שבלב לוחות כנ"ל [וכל סיגתו וירידתו היתה מהתגברות מהכל התלמידים המסורים לפה] נתקלקל הדבר ונהמלמה ונהערבבה עוד הפעם בהתגברות ההכמה שגרמה ערבוב הלבוחים בהפעולה לגמרי של המילוים שהשכון ביניהם (כמובן מכ"ז גם בא"ח) לבל בסיגה הבאה מלחתו לגמרי ולא רלוהו ולא מלאתו לוחה גם בהתעוררותו ולאחיזתו מבאר ע' שגם כנ"ל עד שממילא נחשבים לנחתו מפני זה גם עחה בסיגה וגלוח כנ"ל לנקם ולשבר לחרים בסיבובים כנ"ל וכל הבריות והמשתתפים בכל הלרן ימלא פיהם בשחוק ולשג מלחתו ויעתו ויאמרו כולם בפה לחד שלין שום מליחות כלל מ"ו לשחרי החורה הזאת. לבל לס' שחקום . . . . . :

אות פ' שבהלל ברלשון כנ"ל בהקדמה נרחב מבואר גם סיפור המעשה שבדברי

חז"ל ממוני המשגל הוא מעין המעשה כנ"ל בשיפור תרמו"ז ל"ל ומהמבואר בדבריו הק' בל הסיפור הזה הוא מלבוש לחבץ חבין מרחוק בנפלאות מעשה מוני המשגל כנ"ל כי בירושלמי שנו ושויו חכמינו לספר בחוש ממוני המשגל לבוש לחבץ של מוני המשגל כנ"ל: ובכל הס' גם שבשיטה שלו הן הע' גם בעלמן שבגלוח בבל הנ"ל:

אות פ"א בגילוחי דבריו שבהחורה והמעשה הנ"ל מבאר יותר גם בעין הלומות בחזר מעשה

והמשכם ליום החמישי והכפורים שבסוף זמן התרבעים יום שהיו מיוחדים לזה בדוגמת זמן הסגה כנ"ל וגם הוא גמר החיקון שברחשים ולחרים שגם הנ"ל בעודו:

אות פ"ב בהמבואר כנ"ל מדבריו הק' שבפעולת השכחה והפלדון שבשם החבונה החורה

19/08/2018 אחח

יחלחדו לפני החורה ושרשה שביניהם חיקוני דיקנא ועתיק כנ"ל (שכן הן סיג מדות שבניאורי החורה בעודם) מבאר לפעני"ד גם בזה שבשיטות סובבים ומוכרחים כל הי"ג מדות לסיבות השיטוים שבאלקים בחוכה שאר נלחבה מפי הגבורה בחיורות ויחירות וחמורות והכחשה הכחובים זה לזה כי כל בלם השיטויים (הנרחים לבל הלוחי בשגגה ושבחה ח'ו) הן הן חעלומות הסחומות השכחה ושהכחשה כנ"ל לעמקי עמקי שבחבונה ושהכחשה כנ"ל ומלבד מה שגם בזה בעלמו נמשך חיקון לרחק למי שהריכין לרחק כמובן כי בחמה ובודאי הין שכחה לפניו ית' בבל במקום גדולחו ורוממות דעתו לעין סוף מלחלם וממעמ הם מלחו בכוונה לרוגז ולעלמת הדעת שבשכחה ושגגה בדיבור שניל [לבי ומעשי וכו'] וכל הסחירות שבמלחים מדברי יחזקאל לחורה מסה וכן בל הסחירות והמחלוקת שבמלחים בדברי חז"ל מחמת השכחה שבדברי לוחות כנ"ל יהיו בחמת החמיחי דברי חלהים חיים שהין לנוע ע"י בינור בשכל שבשע [כי רעת גבורותיו מי יחבונן] וכמבואר מדבריו הק' בכמה מקומות ובפרט בספר חיי מוהרין בשיחות השייכים להחורות: ועיין בהוספות וגם בזוס"ק . . . . וגם בשאר ספרי חתם שמלחים לרוב פלילות כילה חשר רבים מחרחקים מפני זה בנודע וגם לולא דמיסהפיקא ליה אומר שזה שמבאר בדבריו הק' . . . . :

אות פ"ג בהמבואר כנ"ל מדבריו הק' שחיקוני דיקנא המוזכרים בכוונת הכחוב מן

המיצר וכו' והס י"ג מדות של הרחמים שהשם י"ג מדות לדרשות פני החורה כנ"ל נחשוים ומחזיק להחבוננם חולח הלומות [שבדבר הכחוב פשל לך] שבמבואר משם כחרי פלגי גופא שבסוד המשה למלך ושבח מלך מבאר יוחר ענין הבחוב פשל לך וכו' [ויפשול וכו' ויעבור ה' על פניו וכו'] בהיקוני דיקנא כנ"ל כי זה לבד סוכרח למעשי הלומות כנ"ל:

אות פ"ד על לודות הזי' ספירות שבמלחים בדבר

הבא ושהשה בניס כנ"ל נרחב מדבריו הק' שהם הז' ספירות שיולחים [ובמלחים] מספירות המלכות בעלמה כי היא סוף. המלך שהיו לו השהה בניס ובח שבע כנ"ל וממילא מבואר ג"כ לפי"ז שספירת הבח חסיה למיבה ושעשוע להמלכות יוחר מבל שבניס כי היא לבד מלכות שבמלכות וגם במבואר הנ"ל מדבריו הק' חבין מרחוק במה שגם לסיפור גברה עליה לבד הרוגז ומדת דינו להורידה זלמ"ז בניה המלך דס"ג כי היא מליחת חורחו ולשוחו ית' שבמלא בשפע ומיחו סגוף בשני הפניס בנוגע לו' כי בלמת יחחבב ויכיה בשפולת לבד בנגד הנשמה שהר גם מזה לבד בל מחיזה

וספחנדוח הרע וספסולת לגמרי של מלך דס"ת הנ"ל:

אות פ"ה גם במבוע משיגו ובילוריו סנ"ל [שיולמים ומובטים מדבריו סק'] מרמז ומבאר גם למעלה בבח מלך וסנולה סולמחה מאכר סקדה וכודושה לבסני למלך שיחטנה ויזכך לח בנוף מלמר שכל בחי' כלולה מכל הבחינות וגם בו נמלא נוף כנ"ל ובבעדר סחטנים והזיכוך ומכ"ש במבחה היין הכ"ל מחגבר הרע וספסולה לחמיזחה בהרע וספסולה לגמרי כנ"ל ונבטל חיו בזה לח בשכל וכמוח בזיעה ומיחה לגמרי חיו וגם חטפ"כ טלח כ' לעולם חשמוד כי סוף כל סוף יבא ויחטלה כ"ב מ"ש ביום שער סניון כימ"ים וימ"ימ סנ"ל [למם לא מכל וכו'] עד שאר יקין ויוסף גם פסולת כיסיונים לגמרי בלדמת שפר סנ"ל לכלים סנפלחים ומוכדרים לקבלה חור בלומות וספחבוגה סנ"ל בחיי עולם ולמחיים עדי עד:

אות פ"ו בהמבואר סנ"ל מדבריו סק' שעיקר שחרי חורחו ולחלוחו יח' כוח בשור בבח הנ"ל וכפי שנודע ומובא בש"ח בבחינה מוכרח לעבור ולטמוד בנסיונות הנ' קליפות בממות ומרחיקות לגמרי לח בחדש כרעם ורוח ואש שנזכר בפרשה חליהו (בעמד ג"כ . . .) ומחז קליפה נוגה בקול דממה דקה שהיח הרביעית שאר בה מליחת חלכוחו וכש משחלטים זה לעומת זה מבחרבע פנים שבבסא רעש החריס שהוח המלך וממונה של כל המיוח וגם השרפים שבבנפי נשר הממונה על כל העופות ומרוח בשליחי הנ"ל [שהוח בעין רוח שבשמה המוצ"ח בש"ח] נהבדר ונפרד רוח פני בחדם למליחת סוד החדם העליון יח' אשר בבכח מכוסה ומופלח בבחר מלכוחו הנ"ל: ואיה מקום כבודה. שחום ונעלם מעין כל. כי גם משם כל למיוח הקליפות הנ"ל כמובא בש"ח עד שלא דרש ולא נילה כלל בביאור מליחוחה שבסיפור המעשה הנ"ל:

אות פ"ן (זשר המעשיק בהמבואר הנ"ל בעוה"ר ובעוה"ב ח"ו ובעוה"ב ע"י שמליחת החדם לח זיווגנו כוח בבחי' מליחת הבח מלך ובעוה"ב ע"י מבואר בגם מיעיב הלבנה וכחמלוחה נוגע לסוד הזה הבין מרחוק בטעם דבריו הק' מה שכתב בספר המדות עוה"ב חיהון קידום לבנה שנולח החדם לח זיווגו כי זה וזה לחח כוח כפי העולם מהביאורים הנ"ל):

א"ה מצאתי מכ"י המהבר ז"ל בעצמו ובגראה חסר ההתחלה.

ומה שלח זכה בחדם שרחבון לתריכה הנשימה בכבל בכופר והפלח קריחתו [מן המילר וכו'] על הנסמים המוצ"ם ולהכניע בכל כיוחי בכמהנה זיווגנו כנ"ל. היחה כעין כפנם בפנם בחביחתו שבכל קודם גמר בבירור [בביום הבחנה] להיות כלחם ספנים והדמח המוצ"ם שלח [נחבררה ויחפרדו מחחה כל פוטלי לון] כי' זוכה להזיווג יהחכילה בחכליח הקדושה ולחכל ומי בחיי עולם המוצ"ם ולהחטנג לנלח בחוח זוכר כחים [בלי מלרים סנ"ל] דייקא ע"י חבור בשמהו [שהיא חלק חלקי ממעל] להיות גיפו הספירי והחרלי שבחכליח בגבול ובמלר הנ"ל [כי בל"ז חין ביכולח לקבל כלל מעולם ריבוי הלור כידוע] חבל בשלא זכה לכ"ז נחגבר זלע"ז הרע [שבעלמוחי הדינים הנ"ל בעוה"ס סטניות] ושוגה עולמיח המוצ"ם עד נמר בחיקון והחחי' שלעחיד שע"ז יסובב שבחוב המוצ"ם ורבים מיבני מדמח שפר יקולו וכו'. וכמו שבפרטיות הגיעו עיקר בקללות לקיסגת דחיזחן של שנפש הבשלא בעלם הנוף שבו. כן גם בדרך בללות הגיעו עיקר הקללות להחשב [בהחשבח בשנדו לנפש וחיות סנוף כנ"ל] שהיא בשחוסף להחקלל בלעד ועיכוב שבולדה המוצ"ם. והיא שטעולה לקבל ע"ז עומלח עפר חרץ מלרים המוצ"ם בגדמו לקמן [שבש זיבמח הבל כיופי בחכליח בסיפך מהגשחיות וחריבות הנשימה הנ"ל] שבהחלה בחלר והגלות שזה הוא מכיוח בשברים של שכלים [קודם בריחח השולם] כנ"ל שזה בעלמו מוכרח להיקונם שיהחקנו מח"ב ביחר שלח [בחוכח בבחבי הלריז"ל] וכלאר הבין מרחוק על חודות שברים שבכלי החרש [שלינו שומע וכו' וזלע"ז בבחמון דמ"ח סיסודב עליו הבחוב ושברם וכו' ולח ימלח במכוחחו חרש.) וחרש בחיב בבין] שטוסקים בזה להיקון כהולדה וכבחמון שמ"י.) (:) .) יום מיחודש דייקא יולח ומחגלה כל הולדה הבן ושעושר .) נחלקו בנ"ל מהמוצ"ם [וכן מבואר מבלי מלמדים הל' ג'. בן הבן הוא בבחי' החלמיד. ובבל'... מבואר שהוא גם בבחי' שבח מ"ם] כי סוא בן הבן וכהלמיד שבגון הזוכה לשזכרון בחוצ"ם עד שלא יחובו ולא יבבחו דברי החורה מפי זרחו ועד טולם ברוך שם בבוד בח מלכוחו בלחש ובסוד [מפני המיונין וסקליפות שלא יחלחזו בח יוחר] בנ"ל מהמוצ"ם כי גם מליבי לפומי' לח גגלה ונמשר מפחח שפוגח חולר ירחח כ' בחוצ"ם שעל ידה גם כל גבורות בגשמים וחמיות המחים ופקידת מקרות בנ"ל מהמוצ"ם. ולמרחוק חבין לפי"ז גם בבפולח דבריו הק' [לעיל בשעיות שע"י בגשמים] וכן כל בחוקרות וכו' ופחח ס' לך לח חולרו בטוב וכו'. גם לפי כל זה עוד נבוח לדבר קלח בפלחות במעשה בנודשח מחוני במעגל ובעיון סיוחו בכל העין בגם בזה מרמז על כל בעין פנים בחוצ"ם שלבחורח ים להחפלח קלח בזה כי חעפ"י שמדוחר בפנים שלפעמים יבולים ליפול לחוך שיבה ע"י חכילה הבלחי מבוררח חבל לעפ"י לים גדול ובסגד בחוחר שלח

שלח כיס שוס פנים של תורה נסתר מאתו כמוב"פ ומיכבר יזדמן ויאונה לנדיק נורא כזה מכשול עלום כזה שיזדמן לתוך פיו לאכילה כבלתי מצורכת שירד ונפל על ידה בשינת כל העין שנה (כרומזים על גלות בבל ויריחת שער כאמיתים של בטומאה שמאז גדול שבריונו כמלך כיס כנ"ל ולא ירפא לנו כ"ש בימי כמשה וכו' כנ"ל מכמוב"פ) אבל מרחוק תבין לפי כל הנ"ל שבעין זה כיתה וירידת ועקב למלריס עפ"י בדיבור בתופן שיתבפך ויתכווה מזה בעלמו מלריס ולמלומים לקבלת כאור בלי מלריס כנ"ל, וכל שבפיונה וכגלות יתמרך ויתגבר יותר מאריך ישראל עד אשר מי כמוכה לכלול עי"ז יותר בימי כמשה בחליס כי' כנרמז לעין מכמוגן בפנים, וכמו כן בעניו כמורת של מוני המעגל כנ"ל כי גם פקח עיניך ורואה תעלומת דברי חז"ל וסיפורי מעשיותם כמורת בילוסלמי מוצג כמעשה בזאת בעלמה מאבוכי דאבא דאמוי כמעגל [אגב כוא כי' שמו של חוני כמעגל] :

ספר כוכבי אור. חלק חמישי

הנקרא בשם תפארת הליקוטים

בראש מרומים אקרא ברחיצות אתן קולי :

בפתחי שערים בעיר אמרי אומר :

ואדרבה נגד מלכים ולא אבוש, בדבר נפלאות תפארת הליקוטים הקדושים של אדמו"ר זצוק"ל : ובעוצם ריחוקנו מלעלות ברום גבהי רוממותם עד אין גבול ואין חקר :

בשנת האמת נעדרת וסך מרע משתולל לפ"ק

פתיחה לחלק חמישי מס' כוכבי אור הנ' בשם תפארת הליקוטים

אברבה נקבל רב בנעלם מכל רב ומכל מולר בסתום וטמיר בדרכיו ובהנהגותיו מכל רעיון ומכל חקר וכוא מאד מרוב מלפוני סתרי' כמטיר על כתרן גפס שוטף וזרס מים בציורים [בפירוש ואפיקורסית] מתרגות בשמים אשר פתח בימים כחלב [ל] עד אשר נתכסו כל בכריס בגבוכים [בגבבדים ואנשי כשם] אשר תחת כל בשמים ועכ"ז ברוב חמלתו בקדים רפואה ותעלה למחלותינו ושלח לנו בדורות בסמוכים חיש בלבבו אשר מלא חן בעיניו — ויקרא שמו לאמר זה ינחמינו ממעשינו ומעלבון ידינו ולוא לו לבנות תיבת כאמת ובאמונה, אשר כל בכתוב לחייס, לבגלל מחבבו של מקום, בא ידא בחדריה ויסגר בדלתותי' ויחבא ויחסות בצלה של בכסף לב' ולתורתו של בחכמה ובתבונה ובדעת — כי מי יכלל מי ימלל גבורותיו ונפלאותיו—אשר כפליא לברואות גם בבדר תפארת ליקוטיו בקדושים בסתומים ונעוטים בגן ומדן ספרו בק' לקוטי מבר"ן בנלקטים ונלקחים מאדם בחכמה עילאה דאוריית נפקת מתמן לבבין ולבזמין טרף ומזון לאנשי ביתו ולכל נפשות ישראל מזונא דנשמתא ורוחא ונפשא שיתענגו ויתעדנו בעושת בחכמה ובתבונה בנסתרות הטבעיות בדומניות דרומיו' אשר בטביע הבורא כל עולמים בבעדר תכלית תעלומת מכמתו וכפליא נפלאותיו בכל דבר ודבר ובכל ענין וענין בנודע כ"ז למשכיל ומעמיק דבריו בנורלאים אשר אין לנא בשערי תרמוזותיכם כ"א בתקשרות בחמונה כק' ולכאמין בחמונה עליאה כי כפליס לתושי' ועוד תעלומות ונסתרות בדבר בכל ענין וענין אשר לא גילה לנו כלל שמחמת זה קשה מאד מאד לנאות ולכביט בכפעולות בנוראות של סגולותיו כק' [וכמובא מזה בלק"ס כל' סיומי בחמה וחי' טכולה כ"ד בתות מ"ט ע"ב] אבל בחמת כל דברי' נכוניס וקיימים—נאמנים ומועילים לעד וכס מסוגלים מאד גס בעניני הגוף [ג] וכאשר שמעתי זה כמה

מהדורא בתרא

[א] עיין בשיחות הר"ן באורח · נ"ט [ב] לכל מאורע ותלאה שעובר על האדם שילמוד ויעסוק

כמה מעשיות מאנ"ש ועיקר תעלומת סגולותיכם היא לכלימת גאולתינו ופדות נפשינו שמחמת זה נשמע מפיו הק' שכספר שלו הוא לתחלתא דגאולה וכולם נמשכים ונוצעים מספרי התורה שבכתב ובע"פ — אשר מחמת זה נשמע מפיו הק' שבכל תורה ומאמר שלו יכולים ליהך ולטבול בו כל תנ"ך ותורה שבע"פ (כמובא בשיחות כרי"ן בחות כ') ומכ"ם וכ"ם בעונים בעלמא של המקרות ומאמרי חז"ל כמובאים בכל תורה ומאמר) כנ"ל בהמבד"ג של הכקדמה ע"ם וכאשר כבאתי לעיל בחלק רביעי בדבר המקרא פתח פיך לאלם המובא בכתו' פתח ר"ם שגמלא שם בעניו המקרא כמה רמזים מהמעשה הא' מהסיפו"מ בשויכת לזה ע"ם :

והנה מדי עוכקי בשאר עניני המקרות ומאמרי חז"ל במובאים בכתו' פתח ר"ם הנ"ל בראיתי שהיא נכללת ומקושרת למעשה הנ"ל בקשרים רבים ועלומים עד שהם נראים גם לעיני שפלים כמונו ע"כ אמרתי להוקקם בספר כי בנ"ז יתגלה מרחוק לכל משכיל ומעיין בהם מעולם נשגבות תעלומת כוונתו סיפורים חדשים חות י"ד ע"ם, ובעזור זאת קראתי לחלק הזה בשם תפארת הליקוטים וה' יגמיני בדרך האמת והנכון אמן כן יהי רצון :

ויען כי כל דברי סובבים על דברי מורנ"ת ז"ל שנגנו על יסוד התורה והמעשה הנ"ל ע"כ אליין לך בתלה את כל המקומות אשר ידבר שם מזה, ואלו הם :

הקדמה בשני של הספורי מעשיות
ה' תפלת ערבית הלכה ה'
ה' שבת הלכה ה'
ה' יו"ל הלכה ג'
ה' כבוד רבו ות"ת הלכה ה'
ה' נדרים הלכה ה'

כל' פדיון פטר חמור הל' ג' כ' מלמדים הלכה ה'
כ' גרושין הלכה ג'
כ' קדושין הלכה ג'
חות ג' נ"ד מכל' תכירות וקבלנות הלכה ה'

גם הוספתי לבאר קצת כל הענינים של לחם ומה המובאים שם בהקדמה בשני' הנ"ל של הספמ"ט.

ה : **שרם** אפתח לדבר בעניות דעתי אמרתי לבאר קצת מקודם במה שכתב אדמו"ר ז"ל שהשלימות הירהה היא בשני' שלם קוין—במו' מורה שמים הכלולה מחב"ד ומורה לך הכלולה מהוריתה תליתאי ומורה חד ושם הכלולה מג' חלקי עשירות וכשים חכם כדור שזוכה לגנים הגוים ולתלמידים הגוים חזי הירהה בשלימות וכו' ע"ם ולפענ"ד בפי' דברי' הק' שבג' קוין כאלה הוא מחמת שכל התגלות הירהה והשתלשלותה הוא ע"י התקונים המבוארים שם לקמן שכם כלולים מהשכה ענינים הויגו בפקידות עקרות והתעוררות בני אדם מהשיוכ וסיפורי מעשיות של שנים קדמוניות וע"כ בשהתלבל ונתגלה טיכ"ז הירהה ממילא נמלא בה בג' קוין הנ"ל—כי ע"י שעוסק בלדיק בחמת להמשיך בספמ"ט מענים קדמוניות שכם בחי' עתיק דבחי' חב"ד [במובא ע"ז בפרפרחות לחכמה בחות ח' ע"ם] ע"ז הוא זוכה מח"כ לקו הרחשון שהוא מורה שמים בכלולה מחב"ד (ו) וע"י התעוררות בני אדם מהשיוכ עם כל התקונים הכלולים בזה שע"ז הוא זוכה לתלמידים הגוים כמבואר שם ע"ז נתהוה מח"כ הקו הבחי שהוא מורה הרב (ז) ועי"ז פקידות עקרות שנתהוה טיכ"ז הוא זוכה גם לגנים הגוים שע"ז נתהוה הקו הבלישי שהוא מורה חד ושם (ג) :

ג : **וע"ב** ר"ם שזכה לכל השלשה בחינות הלזה כמבואר בדברי אדמו"ר ז"ל בפירוש מאמר הזוה"ק

הרבה בהתורות המדברות מענין זה ובהתפלות וחהלכות ממורנ"ת ז"ל שנגנו עליהם והעיקר היא האמונה כי ע"ז נתקשרים ונכללים בעת עוסקו בהם ברוחם ונשמתם השורה על אנשי דבריהם הקדושים וגם ע"י האמונה לא ימלט מכמה נקודות טובות של השתדלות בכל לב ונפש לקיימם ולעשותם שע"ז יוצא מכח אל הפועל כח סגולותיהם לפעול פעולות גם בגשמיות.

(א) כ' גם בהספורי מעשיות של בקרב שנים מרומז ונעלם בהם הספ"ם של שנים קדמוניות [עיין בהל' נדרים ה"ה הנ"ל באות ה'] ובאמת הירידה גהסך לעלי' שדייקא בעת שנופלים מכל ה"ע פנים והצדיק מוכרח להמשיך ע"ז הארת הספמ"ע של שנים קדמוניות אז דייקא זוכה ע"ז למורא שמים בתכלית השלימות.

(ב) גם בענין זה נמצא בחי' התהפכות הירידה לעלי' שדייקא ע"י שזה זמן רב שהי' אלמים מהחדושי תורה של ה"ע פנים עכשיו כשיוצא הדיבור של תורתם הוא יוצא בכח גדול ביותר [כמובא בפנים באות ח'] שע"ז ממילא נשלם ביותר מורא הרב הכלולה מהב"ג חלקי הלימוד [עיין בפנים באות ד'].

(ג) וכן בענין זה שדייקא ע"י שהי' עד הנהה עקרות [ואין יסורים בלא עון] והדמים הי' נעצרים כיכ נחגלה עתה היראה ביותר ואז נשלם הרחגלית היראה גם בהקו השלישי שהוא מורא אב ואם.

כזוכ"ק — — — מיסתיקו שמעו קלח — — — —
ותרכובתן דח לדח נקבן — — — מאי קלח קלח
דכנופיא עלאה דמתכנפי (ד) ט"כ זכה טי"ז לבניס
כגוניס ולתלמידים כגוניס שכס ר' אלעזר ור' אבא
שעי"ז נבלס היראה בכל בשלמה קוין שכס כללא דכלא
כי טי"ז בעלמו זוכין גס לבני בחיות כראשונות
המבוארים שס שכס מריכות ימים ועשיות ותתנוגות.

ג: **בי** ט"י מורח שמיס של כרך כבלולה מחב"ד
שכס בחי' תיקוני עתיק כנ"ל נמשך ונתכוס
בתריכות ימיס שג"ז בחיות עתיק עיין שס ומזה
נשפע לבניס שיכי' ונתכוס ממוחשס—שכוח מוחא
אב ושס הג' חלקי בעשירות שזה בעלמו בעשירות
כנ"ל עיין בדברי מורנ"ת ז"ל בכ"ל מלמדיס כנ"ל
ומכס נשפע לתלמידים שיכיס ונתכוס ממוחשס שכוח
בחי' תוריתא תליתאי שכוח כלל כתורה והכי' ונמזכוס
מזה בהתנוגות של כתורה שכוח בחי' בלוחות [עיין בפניס
בחות ט'] שזה בחי' לב התלמידים [עיין בפניס
בחות ט' ט"פ בתכס על לוח לבך]:

ד: **והשתא** דאתית לבכי יס לפרס טוד שט"כ
גס כל ט' מבג' קוין כאלה — כוח
משולש מג"ג — כי זה ידוע שכל בחי' בלולה מכל
בהיות בפלו עשתו ות"כ כוח נתבב אלו גס
לבחי' בן וממילא בכללת מוחו גס ממולא אב וממוחא
שמיס בודאי בכללת כי בלא כל מוחא כרך ללמד
מפסוק את כ' אלקיך תירא לרבות וכו' וכן בבניס
מחמת שבעיקר שלריך לבית בניס בגוניס כמובן
שס ט"כ כס נתבבים אלו גס לבחי' תלמידים וממילא
נשתלם גס אלא ביראה כנ"ל, וכרך בעלמו שמוחא
שמיס שלו כוח בלולה מחב"ד שכוח בחי' עתיק בחי'
אבוה דאבא—ט"כ כוח נתבב ביותר לבחי'
בן ותלמיד ממילא נשתלם גס אלו ביראה כנ"ל:

כ: **ובזה** יש לבאר ביותר את הסיפור מתפלת
בגשמיס מחוני המעגל שמוצא בדברי
חז"ל אלא כמאמר מחוני המעגל שמוצא בפניס בחות
ט' ט"ס בייגו כי תעפ"י שחוני המעגל זכה לביראה
בשלימות ט"י בשגת בע' פניס אלא כי נסתרים ממנו
עד שבוריך טי"ז את בגשמיס בתפלתו [עיין ביטד
בפניס בחות ג'] מכ"ז שגב קלת במב שדחק מ"ט
ט"ז ביותר מדאי—וט"כ שלח לו בן שמעון שטה אלמלי
וכו' אבל מה תעשה לך שאתה וכו' כבן וכו' אבא
כוליבני וכו' תן לי וכו' ועליך בכתוב לומר יסמח
אביך וכו' ועיין לקמן בד"כ חייבו—מעניין מבקוק—
ובזה מבוון מאד מאמר בבריותא על חוני המעגל
בדרך שעשה מבקוק—ט"ס:

ו: **והנה** בהמאמר חז"ל בזה לא כתוב בפירוש
אבוה דאבא רק מדיוקא לימתר ממה
שאמר בשולל את בחרובין בר ברי' אבא וממולא
נשמע שבטוטא כי אלו אבוה דאבא וכן בשה תעלומות
דרכיו של אדמו"ר ז"ל גס בבשה מקומות לבלי להזכיר
את בשקרא או בשאמר חז"ל רק בלשון בללך
לעניניו בידוע:

ז: **ועתה** נשוב לדבריו בנ"ל כי בגה בשעשה בזאת
של חוני המעגל מורח ומשגב מאד —
ומאחר כי כל בשעשות שאר סיפרו חז"ל בס בשוד
בבימ"ע בשסוגלים להתעוררות בשיכה בשובח בבי
גיזבה בנ"ל אבל בודאי בשעשה בזאת אבר אדמו"ר
ז"ל ריומז בה בתורה פתח ר"ש שהיה הקדמה למעשיותיו
בא' [בשובח לקמן] בוודאי בשאבה ביותר מבחי' אבוה
דאבא מבחי' זקן ועתיק — ועיין שם גס גם בהוממות
דברי חז"ל שאח"ז אבר סיפרו בדות קדשס עוד
מעשיות מבחי' זקן של חוני המעגל כיוצו מובדיו בא'
[בר ברי' או בר ברתי] שכוח כי אלס בחי' זקן
ועתיק — גס בבט גא וראה בירושלמי תעלית שמוצא
שס בשעשה בזאת בוסף אחר — ושס יספרו חז"ל
את בשעשה בזאת מאבוה דאבא של חוני המעגל —
וגס כוח נקרא שמו חוני ושס מבואר בוסף בשעשה
שבאבעים שגה שמגה של חוני המעגל בס בס בעלמס
בשבעים שגה של גלות אבל כי בעת חורבן בבית בראי'
נפל עליו בשיגה ובעת בנין בבית בשני נתעורר משיחתו
ויתן כי בל עיקר אמלעות בבנין של בל בתיקוניס
בשובאים בבחורה בזאת כיא ביראה בנ"ל—בסימן
ג' ובסימן ב' ובסימן ג' ט"ם, ט"כ לולא דמסתפינא
הייתי אומר שזה מרומז גס בשמו בא' [בן בחוא בשמעון
[בן בחוד בירושלמי חוכא בבא] בשפר ירחה
עס בכולל:

ח: **גם** בעניין מה שאבר אדמו"ר ז"ל בחות ט'
שבטמון דקדושה כוח בחי' שבריס—ללפע"ד
לפרס

מהדורא בתרא

(ד) כי ר"ש זכה לכל הע' פנים שע"ש זה נקרא בשם עיר וכו' ע"ש הרצעוררות השינה כמובא במ"א והעיקר זכה לזה בהי"ג שנים שישב במערה כמובן בספרי אמת ושם חיבר את הספר תיקוני זוהר שהוא התגלות הי"ג פנים של תיבת בראשית וע"כ שם דווקא נמשך לו בדרך נס חרוב הגדל לע"ן שנה ועינ"א דמיא [עיין לקמן בסימן ל"ח בדבר המקרא וכל הבארות וכו' שמביא אדמו"ר ז"ל באות ג'.

לפרש שע"כ זלע"ז בבטחון דס"ח גם כוח בחי' שבריס [על כלי חרס] כמובא שם בשות בקודש לזכ—וזכ תלוי בזה כי ממית שבבטחון דקדושה כוח בסוד שבריס ע"כ בכוחו לשבר ולבטל בבטחון דס"ח שיכי' בבחי' שבריס על כלי חרס כנ"ל :

עוד נלפענ"ד לפרש בדרך אחר, כי בטחון דקדושה לשפ"י שכוח בבחי' שבריס כנ"ל לשפי"כ כוח בבחי' שלימית בכלי חרס--כי בכלי חרס נעשה ע"י מה שמתקניס את בשפר במים ובחם — וזה בחינת בחיבור בכלול ממים וחם כיבוע לבשדר בדיבור שכוח בשפר כ"מ בפניס ומשם כל בח בבטחון בחי' יתן בשפר פיכו חולי ים תקוב (עיין שם כיטב בפניס בשות מ') וזה ידוע שכל מה שמשלשל ויורד מבקדושה בשמגיע בדבר לבריעות ובס"ם נכפך ונשתרב חלש בדבר וע"כ בשמשלשל חל בס"ם בפסולת מקדושת בבטחון שכוח בבחי' שבריס ובחי' בלי חרס כנ"ל נכפך ונשתרבב חלש שיכי' בבחי' שבריס של כלי חרס ממש שזה בחי' שיגה ומיהב נלחית כמובן במ"ב ע"פ ויל' וכו' ט"ם :

ט : **גם** לבאר ביותר שאר בדבריס בלאמריס שם נלפענ"ד לפרש בדרך זה כיינו כי מי שזוכה לבחות מבחלמידים בגוים אז יולה מאחו בחיבור לבבטחון דקדושה שכוח מחזק בלב במ"ם בעת בה בלב בעלה [ע"ם בשות ח'] גם זיבים לאריבות בנשימה שמזה נתחזק בלב [כמבואר שם בפניס בשות ג'] שע"י קיום בבתבוננות שבה בלחות שבה בחי' בה בתלמיד [כמובן שם בשות ז'] [ועיין לשיל בסימן ג'] ולביפך בתלמיד שאינו בגון שפגם כ"ב ברוע לבנו מתאוותיו ומעשיו בריעים [עיין שם בשות ו'] עד שנפל ע"י לשיבה בצידה בזשת עד שמי שעוסק לעוררו יכול לבחות נדבק גם הו מבריע שלו [ע"ם בשות ז'] ע"כ מדה בנגד מדה כוח נעשה בבחי' שבחה שכוח שבירת בלב שבה שבירת בלחות [ע"ם בשות ח] :

י : **גם** ים לפרש שע"כ זלע"ז כוח בבחי' בבטחון דס"ח כי ב'כ'ח'כ' ר"ת ב'ניית כ'כ'לי ח'רס גם ים לפרש זזה בשאינו בחי' בשבריס של כלחות כי כלחות כלולים מכל בכ"ד ספריס בשובע שבה בבחי' בד—וכלי חרס בשובע לקמן בד"ה חרס ע"ם :

יא : **גם** ים לפרש שבתלמידים שיגה הגוים כוח לותם שאין לבה לחתרעותא דלתתא — וזה בשאינו מה שבתב שם שחי שפשר לעוררו בלא שת־ עדל"ת כוח מחמת בשבחה שמוברח לבפיל עליו שע"ז נשאר בשיגתו :

יב : **גם** בשין בשיגה ונפילת בע' פנים שבה בע'

שגיה נלפענ"ד בפירוש דבריו בה' שחי שזוכה אז כל שגה ושגה שכוח חי על פני בחדמה כוח בחי' בפנים של בחורה בה' וכשחינו זוכה ולובד את בפנים אז נבפך חלנו מגה לשיגה—וע"כ בדת מלך שכיח בחי' בפנים של בחורה בה' בשובע לקמן—ע"כ לוותה על בשני למלך שיבד שגה וכו' ובסוף בשגה — יום ילידת בשגה ישחמר מאד מאד מבשיגה כי בשיגה מקלקלת מאד כל בחקונים של בשגה וע"כ גם בנ"ה שאז כוח עת ילידת בשגה שמקודש ועת כניסת בשגה בשגה"כ לגיכים לבשמר אז מבשיגה כידוע :

יג : **עוד** נלפענ"ד שנפילת בפנים שכוח בשכל בעת בשיגה זה בעלמו בחי' בחרחקות ונפילת בבחבוננות שכוח בשכל שאז בעת בשיגה נאבדה מאחו לגמרי ומיד בשבלדיק מעוררו מאינחו אז כוח בחי' בחזרת בבחבוננות רק שלימות בחזרתו כוח בשמתחיל לדבר ובדיבור יולה ונעשה מזה בחי' פק"ע ושלימות בירחה עד שיולה מאחה הג' ענפים כנ"ל אז נתתקן ונתעלה חלנו ביותר בבחבוננות ובשכל של בתורה בכל בתיקונים בנלרכים לזה במובאים בפנים ע"ם :

יד : **בענין** מה שמובא בשות מ' כי מקודש בשבית בבחי' שיגה וכו' כי' כחרשים ולא כי' שומעים כלל וכו' ועבשיו שמעוררו בחכם ושמוע דברי' וכו' יתבאר בדבר ביותר עפ"י המשל מבחרש שמעתי פ"א מאבי ז"ל שהייך גם לענין זה כי ממש כמו בחרש בשגיב על בשמחים ומתענגים בעוגג גניגת הכלי זמר וכוח אינו יכול לגייר כלל בדעתו אזה טעם יכולים להרגיש בשה שבמנגן מוליך ומביא בידו על הכלי עם בינתן לבתן ולבתן עד שממלא את פיו בשחוק ולעג מכל זה וכמו כן ממש בס בחרשים מלשמוע את דבריבם בך'—וכל דבריבם אך למותר חלנם עד שעוד בס מתפלאים ומתמיהים על כל בהתענגים בבם ומרגישים את נועם מתיקות דברי' כמופת דבם ממש :

טו : **עפ"י** במובא בשות ט' שתועבה היא בחי' בדיבור וכו' שבריס זה בחי' בטחון וכו' בחי' כלי חולדה וכו' ובשות מ'. שמקודש מבואר שכלי בדיבור לריכים לביות קרובים וסמוכים אל כלי בחולדה וכו' וע"כ כווי' אחת לכלי בדיבור ולכלי בחולדה כי חלו מלחים גידים ועלבים כמו חלו כי בס בחי' אחת ע"ם ים לבאר זזה קלת לפענ"ד — מה שמובא בספרי אחת שנעשים תיקונים נפלחים בן ע"י תשר"ת בן ע"י תשי"ת בן ע"י תרי"ת ולבחורה קשה כי ל"ב למה זה מדאורייתא אינו לריך לעשות

רק תכ"ת אך מספיקא ובתגברות כשכתב אנו עושים כ"ז — כמובא בדחז"ל ועפ"י כל"ל ניחא קלת — כי ממת שכם בחי' אמת לא נלטווינו לעסוק רק בתיקון בדיבור שבוא בתרועה—ובטחון וכלי כולנו מעולם סמיכתם ותחדותם בדדיבור—כם ממילא נתתקנים ע"ז—אבל כשנתגבר ונתפעט כ"ש בעולם בתגברות כשכתב כנמצך מצבירת כלוחות ובצירת כלב שזה בכיפך מדיבור שבוא בחי' תרועה עד שגרמו פגם בתרועה' בעלמה שנשתכחה מכלב ע"כ עתה כלריכו חז"ל לעסוק בתיקונים כשפלים—כן בתיקון בדיבור וכן בתיקון כבטחון וגם לכלם מקודם כמחד ולתקוע תשר"ת ולדקדק שיבי' כשניים ותרועה סמוכים ותבופים זה לזה בלי שום טפסק שע"ז בם נתתקנים ונתחברים לפעול פעולתם גם כיום — בלמת לנכון כיוונו חז"ל בדוח קדשם מה שקרלו את התרועה שנמו [שהיא הולכ] בשם תרועה וכמ ובן מספרי כמקובלים :

טז: **באות** ז' בעניו כמאחז"ל שאסור לכתוב על עור שכמה טמאה וכו' שמציו זאת תדמו"ר ז"ל לעניו כתלמידים שאוסם כגוים עיין בדברי מורנ"ת זי"ל בכ' תפילין כ"ה באות ל"ב—מה שמצאתי שם גם מה שאמרו שמותר לכתוב סת"ם אפי' על עור שגילות וטריפות ובלבד שיבי' ממין כמותר לפיך ע"ש כיטב כי בכ"ז מבואר כאן ביותר דברי תדמו"ר ז"ל כיינו כי מי שבוא בנתי שיוצא וכדעת נסתלק מאתו כוח ומצל כשכתב ממש אבל אם כוח מביר עכ"פ את מקומו ומודה על כאמת ומבטל את דעתו בתכלית כביטול נגד כלדיקי אמת אז כוח עכ"פ בנתי שכתב טכורה ואז אפי' אם כוח מוחה במקום שמוחה עד שבוא בנתי' נגילה וטריפה אעפ"כ יכולים לעוררו בתשובה ולכתיך עליו קדושת כספר תורה שכם כע' פנים שאב — שאז נתעלה לנתי' אדם כמ"ש זאת כתורה האדם—אבל מי שבוא מבטל את דעתו נגד דעת כפילוסופים וכו' אז כוח בנתי' שכתב עתה ואז א"א בשום תופן לכתיך עליו קדושת כספר תורה כי כוח מזיק ומקלקל גם את מי שעוסק לעוררו שיבי' נדבק גם הוא מכרע של — —

יז: **באות** ג' בעניו ממדת שבל כיופי—שבוא נתי' כפסק כנשימה כדבר מבואר גם עפ"י מש"ש בסוף כאות — שכמות נמתך מנשימת בריאה וכיא בסוד גר כ' נמתע אדם וכו'—וע"כ ע"י כתפלה שע"ז נאים לחימוס ונפסק ויולת נאים' כפסק בנשימה :

בנאה מכנשימה ע"כ כוא בנתי' כפסק כנשימה :

יח: **והנה** זאת כתתחר נאקל לאתור ולמלוא לאזה פתח לכבין קלת סמיכות כעיניים של כמקרלות ומאמר חז"ל — כי כבר כדלו לנו מספק תדמו"ר ז"ל במה שרמז לנו שבאורה כזאת כיא פיוט על כמעשה כפ' (ו) ומורנ"ת ז"ל במה שביאר קלת את כמעשה כזאת בבקדמה כעניו של כסיפמ"ע ע"ש כיטב (ז) כי מדבריהם כק' מובן ונראה שבאת מלך

מהדורא בתרא

(ו) המעשה הזאת היא כמו הקדמה לשאר המעשיות כמובן מצירוף דברי מורנ"ת ז"ל שבהקדמה עם מה שמובא בחיי"מ בסיפור נסיעתו לנאוורימש שבזה הקיץ של שנת תקס"ו שהי' אז קרוב לגמר הוצאת הבת מלך שמרמז על נפש משיח והבע"ד וחיילותי' הרגברו לבסל ולסתור מחשבותי' ותחבולותיו הק' אשר השתדל בענין זה עד שנפל מחרש השני למלך שהוא כלל נשמות ישראל לשינה עצומה ונשגבה ביותר ויותר עד שהוכרוח אדמו"ר ז"ל להמשיך לזה סיפורי מעשיות של שנים קדמוניות כאלה, ואמר אז איך וועל שוין אין הויבען מעשיות דער ציילין וע"ז אמר אז התורה פתח ר"ש וסיפר את המעשה הראשונה שבה בעצמה מבואר כ"ז, וגם היא מסוגלת מאד להתעוררות השינה [ואפשר עוד יותר] וכמובן ממאמרו הק' שהקדים לסיפורתה וענה ואמר אז בדרך סיפרתי מעשה שכל מי ששמעה היה לו הרהור תשובה [כי הפירוש הפשוט של התעוררות השינה כנ"ל התעוררות לתשובה כמובן בפנים בתחלת אות ס'] גם עפ"ז יש לרמז במה שאמר אחר אמירת התורה הזאת שהי' לו כח להחזיק אותם באמירת התורה שלשה ימים רצופים מעל"ע שלא ידעו בין יום ללילה וכו' כי זהו התכלית שלימות התעוררות השינה כמובן במס' שבועות דף כ"ה לענין האומר שבועה שלא אישן ג' ימים שמלקין אותו [עיין בר"ב פ"ב ממסכת נדרים וברי"ף פ"א מהל' שבועות שריל שלשה ימים רצופים מעל"ע] כי זה א"א להיות רק בדרך נס וכמובא ביבמות קכ"א מעשה בא' וכו' ועלה לאחר שלשה ימים ומובא שם בברייתא אין מזכירין מעשה נסים ע"ש.

(ז) על אודות אשר יבאר שם בתחילת ההקדמה שכל רבותינו ז"ל כיינו כלליות והתחברות העולמות בשרשן בשם חיבור חבן וכלה, אמרתי אגב אורחא להאריך בזה—כי כאש תבער בי חמתי על החזירים בדמות אדם, אשר ימלאו סיהם המטונף בחרופים וגדופים על הקדושים בקדושת קודש הקדשים אשר המשיכו עליהם טהרת וקדושת אדרז"ר קודם החטא שאז נאמר עליהם ולא יתבוששו, וכמובא בראשית חכמה בשעה"ק פרק ס"ז עיי"ש, ואך ורק מזוהמת הנחש שנכנס באדם וחוה אז ותפקחנה עיני שניהם [ועניו נעווארין קלוג] וירעו וכו' ואלה המחרפים הנ"ל המושרשים

מלך כיח נחי כהתבוננות שע"ז סובבת כל קצר כתורה כזאת שע"י כל כהמיות המובאים בהתורה כזאת זוכים למלא אותה גם כמובן לעני"ד בדבריו כקד' שזה בעלמו נחי כתאב ירצת כ' כמובא שם נאות ג'—כי כבת מלך כיח נחי כהכינה כמובא בהקדמות כמעשה כני"ל וכיח נחי כתאב ירצת כ' כמובא בכל ספרי אמת ובתמילה מוכרחים לכמשיך בסיפורי מעשיות ובהתורות כסיום עד שנתקיים וכ' פקד את שרה שכיח כתאב ירצת כ' כני"ל שנפקדת ונתתקנת בילית כדמים וכירחות ובהגלות כפחד ילחץ עד שנעלם עי"ז ירצתה ביותר ויותר עד שנתתקנת עי"ז נכג' ענפים כני"ל עד שנתעלית ונתהוית נבחי' כהתבוננות וכליחות שכה כללות כהתורה שנאמר עליה ובהיה ללו שעשוע יום יום שזה נחי' מה שסיפר סדמו"ר ז"ל בתחלת כמעשה שבמלך כי' משעשע עמה מאד וכיח נחי' מלכות כמ"ש די מלכיה ימלוכי וכמובא מזה בדבריו ז"ל נמ"ח וממנה נמשך גם שורש כנפש של כ"ח וכרפ"ח ניצוצין שנפלו בין כקליפות וכה נחי' כדיבור כמובן בדבריו ז"ל נמ"ח ומחמת נפילתה נתהוה מכה מחיצת כקליפות שכה נחי' מרפה שעורש כתיבה הוא מרף במספר כני"ל ובזה תבין ביותר כתקשרות כעין שמביא מדמו"ר ז"ל בסוף אות ת'

אחת 19/08/2015

אוצר החכמה

ע"פ וריבים מיעויי מדמת עפר יקיצו שלה למיי עולם ומלה למרפות וכו' כיינו כי חיי עולם זה נחי' תיקון כדיבור וכרפ"ח ניצוצין (ה) שמזה כל כתעלותה לכפקד ולכתתקן עי"ז ולכיפך כתלמידים שחוים בגוויים נמשך עליכם לחיזת כקליפות כמסבבים לותה שכה נחי' מרפה כני"ל שעי"ז מיזריס מיד גם לחתה כקיצתה לנחי' חיים ומיתה:

יט: **בי** כנה מחמת נפילתה כני"ל נתהוה מזה נחי' עפר כתרן שכיח כהיפך מכדיבור כמ' נפנים נאות ח' [וכמובן נספרי אמת שכתרן כיח נחי' מלכות] וכתרן כיתה תוכו ובוכו ומוסף וכו' שזה כהיפך מכתור וכשכל של כהתבוננות כמובא נפנים נאות ו' ורוח מלקים מרחפ"ת חיתות רח"פ מ"ת כמובא בלק"ה בשם כאריז"ל וכדי לתקן כ"ז ברח ועשה חת כל כבריחה מרחשם ועד סוף בכשבת ימים שכה כשבה ספירות שכה נחי' כשבה בנים [עיין לעיל בח"ב במכד"ב נאות ט"ז] ובוים כשבי שכיח רחש כשנה [עיין לעיל בסימן י"ב] שמז כי' חיזה כתרה ברוחניות ומכל כתקונים כנלרכים למליתה [עיין נפנים נאות ט' גם עיין לעיל בסימן י"ב] ומשך עי"ז בילית כתדש מכעפר שזה נחי' כעדר כדיבור כני"ל שזה נחי' נפילת כניצולות ותחיזת כדינים שנתחזין כעיקר בכגוף כמובן נספרי

מהדורא בתרא

בתאוותיהם מיום עמדם על דעתם עד יום מותם כבהמות ושרצים ממש, עד שנפקחו כ"כ עיניהם בערמת הנחש ל"פתות ול"הסית גם שאר בני אדם וחוה שיהיו מושכלים כמוהם עור הם משרבבים לשונם ל"הלעיג על דבר הצד"קים האמתיים אשר השינו ברוח קדשם ענייניים רוחניים ומופשטים מיישות ועוביור"ת בתכל"ית ההפשט"ה הלא המה מדותיו ואורותיו ית' אשר המשיך בתוך כל ד"עולמות להחיותם ולהנהיגם בהם. ואמנם כן שהם מכנים אותם בשמות המושאלים רחוקים מהמכוון בתכלית הריחוק כאלה למשל מדת החסד אשר יגמול חסדו עם בריותיו יכנו בשם יד ימין מדת הגבורה יכנו בשם יד שמאל אבל גלוי וידוע לפניהם שא"א לדבר ול"השמיע מפה לאוזן המגוש"ם בענין התנהגותם והתחברותם רק בדרך זה ולך נא ראה בס' התיקונים מה שכתב שם המגיה בתקונא שבעין וז"ל אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה להזהירך באתי וכו' בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא וכו' השמר אל תפן אל און לייחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמץ דבר מזה אפי' בהרהור כי לעלת העלות לי"ת מחשבה תפיסה ביה כלל לית ביה לא דיוקן ולא צורה ולא דמיון ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע אבל הוא ממלא כל שמהן ראה גם ראה מה שכתב התנא רשב"י כשרצה לגלות סתרי תורה באידרא סתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה. וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק פן חיו יכשלו וכו' מאחר שהי' רוצה לדבר מראש ועין ואוזן ושאר איברים נשמיים הי' ירא שמא יתעו לייחס ול"תאר לבורא ית' גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראיתם כל תמונה, וישעי' אמר ואל מי תדמיון אל וכו' שכולם יעידון ויגידון שאין דמיון ביניו ית' וביניכו מצד העצם והתכניו"ת אלא שהאברים שכנו הם עשוים כסימנים לדברים עליונים (שע"ז נאמר בצלם א' עשה את האדם וזה כל ענין הכנוים של מעשה מרכבה שביחזקא"ל כידוע) סתומים וחתומים שאין כח השכל שבאדם יכול להשיגם ואין שיח ואין שיג לו להבינם וקצר מצע דעתינו לרדת לעמק ואיני רשאי להכנ"ס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה וכו' רק מעי רחמו וכו' מן עובדי משתים וכו' יארגו בדעות כוזביות וכו' לך נא וראה מה שכתב ע"ז ר' יוסף בן גיקטליא בהקדמת שערי אורה וכו' ע"ש.

(ה) וכן מבואר בספרי אמת שמשבירת הכלים ונפילת הניצוצות נשתלשל גם המיתה בגשמיות וכשי' נשלם הבירור והתיקון של הרפ"ח ניצוצין אז יקוים המקרא ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו הנ"ל.

בספרי לעת שכ"ז כוח בחי' נפילת כבת מלך כנ"ל
ובתוך כגוף כזה ויפה בלפיו נשמת חיים ויכי כחדש
לנפש חי' הנפש חי' כנ"ל שזה בחי' נתינת כדיבור
לכעדר כדיבור כמוכן בפניס בחות ח' ע"ש היטב :
כ : **והנה** ידוע שיש לכ"א נפש רוח נשמה וכנפש
נמשכת מכמלכות שכיא כשכינה וכבת
מלך וכיא בחי' כדיבור כנ"ל וכנשמה כיא בחי' כשני
למלך וכמוכן מדברי מרנ"ת ז"ל בשכתקדמה שנשמת
חדש הוי בחי' כשני למלך וגם עיין בל"ש כ' תפילין
כ"ש חות ל"ח שמוכח שם בשם בתבי כאריז"ל שכמלכות
שכיא כמדריגה כאהרונה של בעולם כעליון כיא
שורש של בחי' עתיק שכיא מדריגה כעליונה של עולם
כאצילות ממנו ובזה יש לכבין גם מה שמוכן בשכתקדמה
שכבת מלך כיא שורש נשמתו של כ"א ומש לא כי'
מוטעים כאחד ומשתו כי' נזדכך בגוף שלכס שכוא
בחי' חלס וכעדר כדיבור לכללו בנפש שכיא כדיבור
בעודם בחייכם וכי' נתכוב דוקא ע"ז כלים נפלאים
לקבל על ידם כשפת כע' פנים שעם כלולו בגוי חלס
וכמוכן בשתבי כאריז"ל שלעתיד כשיתתקן ויתעלה
כמלכיות וכרפ"ח נילולין יקויס ע"ז ותרון לעון חלס
שכוא בגי' עם מ"כ וכו' ע"ש (ט) כי קודם כחטא זכה
שדוקא ע"י כשיכה וכתרדמה שנפלה עליו כתחיל
לכתחבר חיזה בחי' של מליאת כבת מלך שכיא כאשה
ירחת כ' שנאמר עליה ויבן עשאה כלולה כמוכן
בפניס בחות ג' ע"ש כי זה ידוע שכל בחי' כלולה
מכל כבחינות ובדרך כלל נאשה כאשה לנבחינה כאחרונה
מנפש רוח נשמה כי כלל נפש רוח נשמה שלה היא

בחי' נפש בחי' בת מלך נגדו [כמוכן בספרי לעת]
וכוא נגדה בבחי' כשני למלך שכוא לריך לאפש לאחר
לגידתו כמו שלאחז"ל כי היא בחי' כבת מלך שנאבדה
וכבתקשרות וכשידוך נקרא בשם מלא כידוע כמ"ש
מלא לאשה וכו' :

כא : **אבל** לענין כתיקון כזה כי' לריך לכבניע את
בחי' כשל כיופי שבה [כמוכן בשל' קידושין
כנ"ל ע"ש היטב] שזה בחי' כפשק כנשואה וגם זה
מול זה לכגביר את בחי' כגשמיס וכפעילות שבה
תריכות כנשואה וכמוכן בדברי חדמו"ר ז"ל בחות ג'
ע"ש ובזה תרחה נפלאות מה שנפירוש מבואר בכתבי
כאריז"ל שלענין כתיקון כזה כי' לריך שני דבריס
כיינו על כגשמיס להתפלל מיד ובזוגו להמתין עד
כשלב שבה בס בשני בחי' כנ"ל בכנעת כשל כיופי
וכגברת בחי' כגשמיס שבנ"ז מבריס ביותר את
כאשה ירחת כי' שכיא כבת מלך מבקליפות כמוכן
מדבריהם בקדושים וכנ"ל :

כב : **וע"כ** כי' לריך להמתין עד כשלב שבא שבת
שכיא כנגד בספירה כשביעית שכיא
מלכות ואז מיתיחדת עם דודה שזה תלוי ביחוד היום
ואשה כידוע שבה בחי' שני למלך ובת מלך כנ"ל וע"כ
נמשכים בשבת כל כתקונים בנזכרים בכתורה בזאת
כמובא בזה' שבת וכו' וי"ל כנ"ל ע"ש גם שבת כוי
ש"ין ב"ת כמובא בספרי לעת בחי' כיומד של כשנ"י
וכב"ת כנ"ל ואז כאחת שזה תפומים דקדושה כמובא
שבה כהיפך מכתפוחים שנאבדת על ידם ואחרנא
ע"י כהתרה בזאת הי' זוכה למלוא חותה בשלימות :

כאן חסר הכ"י ואי"ה נשל"ם כשנשינו

מהדורא בתרא

(ט) גם עיין בפרפראות לחכמה על מה שכתב אדמו"ר ז"ל שתקיעה הוא העדר הדיבור.

מז: **וכדי** לבדר שאר כינויין כשאמרים שם, כוכרמו
כל כע' נפש [שכם כנגד כע' פנים כמועד]
לורד לשם בתוקף כעבדות וכשיוכ עד שלא שמעו
אל משה שכוח קול החכם כחמת מקולר רות שכוח
בפסק כשיומכ (כי זה תלוי בזה כמודן דמ"ש)
ושם נזדככו עד שנמשך עליכם כאהכ מכשם אהי'
שכוח בחי' כספורי מעשיות כמועד בכ' נדכיס כנ"ל
ודז נלטווכ מיד על קידוש כחודש שכוח תיקון לפגימת
כלבנה (עיין לקמן במכדורת בחרא נאות ל"ט) גם
נלטוו מיד על מלוות כחפילין שכיא כמשכת כזכרון
בכעין פנים (ולזכרון דין עיניך) ע"י בחי' מן כמותר
לפיך גם כם כלולים משאר כל כתקונים כנזכרים
בכתורה כזאת כמועד בכי פטר חמור כנ"ל, ודז
נתעלה כדיבור בחי' פה שם כנודע עד שילמו מעבדותם
ונינתם ברכים ועשירות גדול שע"י נתקדם לז כולדה
כרשעוכ של כחמור כמועד שם בכ' פ"ה כנ"ל ועיקר
כעשירות זכו בשעת קריע"ס (בחי' תורי זכב) בזכות
יוסף ובזכות אברכם עי"ש כי נמשך עליכם כיראה
ויירלו כעם את כ' ודז יאיר משה ובני ישרשל את
כשיוכ שכיא בחי' כסיפ"מ כמועד שם בכל' פ"ח כנ"ל
ושם נאמר מי כמוך באלים כ' שמועד זה כתוב
בפנים בשאמר כזוכר [עי"ש שהוא מרמז על נתעוותת
דלעילא שכשי"ת ולדיקי אמת עוסקים לקויס פתח
פיך לאלם ועיין לעיל שע"ז נתתקן בחי' אלם דהדיבור
ופפי"ז יבואר מה שדרשו חז"ל על כתוב כזה מי
כמוכה באלים שזה בחי' אלם כי אלם כחיב חסר

18/08/2018 אה

גם כאן חסר כת"י ונשלים כנ"ל

והקינה של ואני כגבר נאמר על כעוסק לחפש
מחריב כי על שניכם כרחמנות גדול
ועלום מאד כמועד כשמעשה, וע"כ גם זה נאלה שלש
אלפא ניתות כנ"ל וזה בחי' אותי נכג ויולך חושך
ולא אור כי נסתלק מאתו כע' פנים שכם בחי' אור
כמועד בפנים בחות ו' וזה שאמר כמחשכים כושיבני
כמתי עולם שכם בחי' שיוכ גם כמחשכים כושיבני
מרמז על כסמיות וכסתלקות אור כעינים כמועד
בחמ' נדניס ד' ס"ד ואומר אגד נלחי ותושלתי וכו'
זאת אשיב אל לבי ע"כ אומיל כי לכ"ז לריך לחזק
עלמו מאד בשטמון כמועד בפנים וזה בחי' חסדי כ'
שכם בספ"מ (כמועד בפנים וכשלולות כנ"ל) כי לא
תמנו ולא כלו—מדשים לבקניס נשם שמונתיך—זה
יוד| וסוף כשתיב נורא תהלות בחי' ורלה עשה פ"ל'
לותיות אלף כמועד שכוח ר"ת להתיר פה חלמים
כמועד בפנים, וע"כ נשפע עליכם כשתנוגות עד
שרחתך שפחה [עלם כשבדות] מה שלא רלה וכו' [עיין
בכל' פ"ח כנ"ל ושח"כ זכו לאכילת כמן שכוח אכילה
דקדושה גם כוח בחי' שטמון כמועד שם' גר' כנ"ל,
גם זכו לשתיית מי כבאר בזכות מריס שכיא כאשה
ירלת ה' בחי' כע' פנים שנאשכים מכשיוכ כנ"ל
שזה בחי' ותתן לכם מריס שיהו וכו'. ועוד נלפע"ד
לשאר קלת שזה כי כנה בעת כיותם במלריס שאז הלו
כקליפות להחגבר על כהולדה כמ"ש כשר נתחכמה
לו פן ירבה ולכמית בחי' כשבה בנים [בכ"ח] ושת
כבת יהיו להחזאה שה [כמועד בספרי אמת ע"י
שלא יכי' לה עה מי להנשא כי ע"י כנשואין בקדושה
כיא נתעוות מהם כמועד ועיין שם' כ' ועי"ז בעלמו
כיתה מתקיימת ממשלתם ח"ו לגלם [עיין לעיל במכדורת
חות כ"ה] בבחינת כרי לנו ובינו ובני בינו משועבדים
כיינו וכו' לולי ה' שהי' לנו שאר כפיר מחשבת ערומים
וכמיולדת שאר שם כאחת שפרה [בחי' כיופי דקדושה
עיין בפנים בחות ט'] ושם כשנית פועה שכוח בחי'
כדיבור כמועד ויירלו את ה' ולא עשו כאשר דיבר
לכם מלך מלריס ועל ידיהם יולד משה (לז) שכוח
בחי' מסיח שנפשו כיא ביותר מבחי' כחת מלך כנ"ל
וע"כ נלקה ונתגדל בבית כמלך דה"ה ונשמתו כיא
ביותר מבחי' כשני למלך כי כוא שקול כנגד כשנים
רבוא ונשמות שכם בחי' כללות:

מהדורא בתרא

(לז) כי ע"י מרים חזר ולקחה כמו שאמרו חז"ל.

(מח) עיין לעיל בסי' ל"ג.

כמונח ובמתניית יין מלכות דס"ת שכוח שתיית כיון של טע"ן' חומות (נ) כלולים בשבעה רועי כמלך (נא) וכס עלס טומאת הטע"ג'ר'ס' לכביט ביופי כגשיס עד שלנו וכו' עד שכורידו גס בגשמיות לת כתשב ירלת כ' לגיית כמלך דס"ת ומזב כוסיפו ליוק ולקבל כת (נב) כמונח בספרי חמת עד שתגדרב מאד מאד קליפת כמן כעץ שכוח קליפת כשיוב וכמות [כמבואר לעיל בסימן כ"ג ובסוף סימן כ"ד ע"ש כיטב] עד שכי' נעשב כלי' מ"ו בכת כפיר דס"ת שכוח זב לעומת זב גגד קדושת יוס בכפוליס כמונח (גג) לולי כ' שכי' לנו לקדיש רפיוחב למכב ושלח לנו לת מרדכי שכוח מר דרור שממנו קדושת שמן המשחב שכוח בחי כתחבוגות [עיין פ"ת כנ"ל וגס עיין בפיס בסוף חות ג'] וכוח מבחי' מציח כמונח במ"ת וזכב לכספורי מעשיות שמציס קדמוניות כמונח בפיס שכוח בגי' רד חסד ע"ש—וגזר על ישראל שיפרשו ג' ימיס מלכילב ובחי' (נד) ועי"ז כליל לוחס מכשיוב וכמות ומשיך קבלת כתורב מחדש (נה) וזכב לבחינתו לכיות שני למלך גס בגשמיות, וכעלה לת כעשירות מכס"ת [כמ"ש ותשס לשתר לת מרדכי על בית כמן] ומשיך גדורות סיפור כמעשב של כמגילה [עיין בכ' קדושין כנ"ל לעניו סיפור כגס של חמוכב בכל שגב ושגב וכיע נקראת ע"ש לשתר, כי כ"ז בסוד מליאת לשתר שכיע בבת מלך כנ"ל (נו) וליכודים כיתב לורב זו הורב ולור בע' פנים ושמון זב מילה [עיין לעיל בתכד"ב חות ל"ד] ויקר חלו תפלין [עיין לעיל בסי' מ"ד] עד שזכו מחדש לבנין בבית שזב בחי' מליאת כרב וכתבלר כנ"ל :

אבל מלתתב לכי בעתלק מדור דור, כי גס גז לת נתתב זוכתתו לגתרי כתונח **ג :**
שתתתת זב גס חס"כ רביס עתדו בתרדס בהתדת כבל כיופי של בגשיס נכריות כנ"ל ונחתי' כוכיח לוחס בגת ע"ז כתיקון של מליאת בבת תלך שכי' מוכן לכיות ע"י בנין בבית כנ"ל, עד שתת"כ בימי תשמונאי כתגבר מחדש מלכות דס"ת לכפיוס בשיוב עלומב מאד וכשי"ת כי' בעזרס וכתשיך עליכס בסיפורי מעשיות של שניס קדמוניות כתבואר מזב בתריכות בב' קדושין כנ"ל ע"ש כיטב, וע"כ כתשיכו גז מחדש בחי' תוכחת כבית :

וגם זשת כפעם תעט לת שתדתי עד לקתני שלום וע"ש'ו' (נז) וזב קרוב לתלפיס שגב **ג :**
שתנו כולכיס ותושיס בתדבר ליב וללמות וכל בשריס עס כל תשר תחתיכס, כרליס וכשטיס בכל כעולס, כולס בפב תחד לפתותינו ולכסיתנו בכל עת יותר ויותר [זעטסו דיש גז תע בתט דיר תיין ניידעטקייט תיין גיבעט] ותנתנו תזקיס בתמונתינו בחיות בדזל וגמושת [תיך ווייס גז סט תיז בוודתי יוש דת] שבזב נתפתר לנלת—שברגת ליכ בשבין תוקף כיתמותת — עד עת בת דבנו בפתע פתאום לכוליח מתתם בדרך גניבב ועדמב תת נפש תציח [עיין בכ' ברכת כשתר כ"ג תב שמונת שס בשס כתריז"ל] שכוח בחי' כבת מלך וכבתבוגות כי רק מתמת זב נקרת בשס תציח ע"י כמשתתו בשמן כמשתב שכוח בחי' תתבוגות [כמונח בב' פ"ת בנ"ל] וגז יקויס ועלו מוציעים בב"י ליון לשפוט תת כ"י עשו וכיתב לכי כתל"ו'כ'י עד שיתקייס וכיים מיעוני תדמת טפר יקילו כמונח בפיס בחות ת' וכי' לור בלשנב כתור בתמב וכו' וכי' כ' למלך על בל כתרן וכו' חמן ותמן :

והנה בב"ז ביתרתי בתב וכתב מקרחות מכתוי פתח ר"ס, ועתה בת נבת בעזכ"י לבתר קלת בעג"ד גס שתר כמקרחות ומתמרי חז"ל כמונחיס שס וכבכרת לבליוב פב רתשי פרקיס מכל כתו' בזתת מרתשב ועד סופב ותת בל תשר יציס ת' בלבבי תוחו תשמור לבתוב למטב בליוני בתיבות שבסוף במקרחות ותשר טיוניס שטתמיק בבס קלח: לר' שעזר ברי' תותבי' קמי' ולר' תבע מסטרא תחרא ותמר תמן בללת דבולת וכו' לישתקו שמעו קלת ותרבובתן דת לדת נקטן מתי קלת קלת דבנופיא טילתב דמתבנפי :

פתח

מהדורא בתרא

(נ) עיין בהלכות יין נסך הנ"ל. (נא) שהם ולע"ז נגד העין פנים הכלולים בשבעה הגרורת המאירים מול ס'נ'י' וכו' כמובא בר"ח קדושין חנ"ל ע"ש : (נב) עיין בל"ה ה' מגילה ה"ה אות י"א : (נג) עיין לעיל במהדב"ב אות ל"ט : (נד) גם בכח מצית שקליס (עיין לעיל) ובכח העומר שהוא ע'י'ן' מ'ר'ר' (עיין בת' גניבה הנ"ל): (נה) עיין לעיל בסוף סימן מ"ז : (נו) ועליה נאמר יעלה דרדס כשאחז"ל כי הדס יש הכולל ימי עין כי היא בחי' העין פנים כנ"ל : (נז) סי' ע'זמות ס'ערות ר'חיות (כי שין שמאלית נתחלף בסמ"ך כמובא :

פתח כ"ם ואמר עת לעשות לכ' למאי עת לעשות לכ' משום דכפרו תורתך מאי כפרו תורתך* דף תורה דלעילא דמיתבטלא מי לא יתעביד** בתקוני דף ולעתיק.

כאן חסר ד"ה סוף ונשלים בע"ה כשנשיג הכ"י.

ביאור חדי ר"ש סי' ס"א הליקוטים

אות א' דמה שכתב שט"ו לחומת חכמים יכולים להוליף משפטיהו לחור שלכתורה יש להתפלל קלת כפי המובן בזה מלשונו כך' שכוונתו על המשפט שלמעלה כי זה סותר לאשר מובן ונראה מ"ש ממה שכולך ומבאר בזה שכוונתו על המשפט שלמטה שים לב"ף להוליף לעלמו מלימודו ותורתו אבל אם תוסיף ותבא מ"ש בסוף דבריו כך' תביט ותראה שמבאר בכל גם לדבריו כראשונים כ"ל שבאמת כפולה ומכופלת כוונתו על המשפט שלמעלה ועל המשפט שלמטה יתדיו כי בבירור הכונות ועלות המשפט שלמטה בתיקון חומת חכמים כ"ל ממתיקים ומוליחים בזה גם כדין והמשפט שלמעלה לחור [בשמחה בכללות הנפשות שזכים בתיקון הזה] :

אות ב' שבמה שכתב על לידות קבלת חור בשכל מידי בסמיכה [וכיפוכה בהתגלותה ובהתלקותה] שזה [וזה] מבואר בכתוב כולך יפיל מגלה סוד וגאמן רוח וכו' ובדבר כיפוכה סובב גם בכתוב בסוד עמי וכו' [שגם רוח עין בסוד וכחור הזה] תביט ותראה גם עי"ז בחומת מסילותיו שבניחור דבריו הק'. כי מליהפיו כ"ל נראה מבואר בסוד בשכל של המגביל בכולל לשאר שבסוד עמים כל שימוש והשתנות הנהגות בעולם שהוא סוד עמי כ"ל זה חור החכמה והשכל לשבר כ' ביד המגביל [בכלול בו] בשכיל בשימוש בחכמות ותמונות לותיות יד בכתב להנהגת כללות בעולמות שבזכיר תחלה בעניין בכתוב בדבר כ' שמים וכו' [כי בשבר יקרא בדבר הזה של בשמים ולל לשאם הן יעשה ויובג בשם בעלמם גם ב בחלק מלמטה בחבותה ומובן בזה מבותלי דבריו הק' בעניין בכתוב יקרא של בשמים וכו' :

אות ג' שבמשלת ביחורו תבין מרחוק שגם בחכמה עילאה ושכל קודם הקדשים בכולל לכל בחכמות והשכליות בגמשכים משם הוא הוא שכל (בשמה של) במגביל בכולל לכל השכלים פרטיים של בחותיות והגלגלים כ"ל שמשכים מחתו :

אות ד' שגם בכל כ"ל מבאר יותר במה שכתב שבחותיות מחכימות מקדשים בחויר גם בחו"ל (במקדם מעט) כי הן הן חכמות הקדשים (שמשכים משכל בעליון ובקודם קדשים כ"ל) :

אות ה' שנראה מדבריו הק' שבמסיק בידו להבדלתי רחוי לזה נחשב בקלקולו במגלה סוד בעיבור לכל בעמים ובגויים בבלתי רחויים לזה כי בכבדל ובוממת נפשות ישראל מכל בעמים הן נבחר בנפשות ישראל בעלמן במגביל בכולל כ"ל בכבדל ובוממות שלמעלה מבולם :

אות ו' שנראה מדבריו הק' בעניין בתיקונים כ"ל שכשם מוזרים מלילה ותלויים זה בזה כי בזכות במזון ובקיון בגוף לבירור בחות בחכמת ס' לעשות מספט בחמת כ"ל זוכים לקבל ולהמשיך חור בשכל

---

* תורתך עיין בפרפראות לחכמה בסוף המאמר בפירושו על הכתוב הזה, את לעשות וכו' שזה בחי' המעשיות ועיין לעיל במהד"ב באות ה' מענין סתירת תחבולותיו באותו העת. וכל הקלקול והסתירה הי' ע"י התגברות החרופים מהצורר הידוע אשר באותו העת התגבר בזה ביותר ויותר עד שנתפתו ע"ז רובם ככולם של אחב"י והתרחקו מעוצב קדושתם עד היום הזה (כן שמעתי מאבי ששמע ממורנ"ת ז"ל). ועיין לעיל בסימן ל' בדבר החרופים שהם תכלית ירידת הרפ"ח נצוצין והרחקת ואבידת נפש משיח כנ"ל, ובאותו העת אמר אדמו"ר ז"ל שיתחיל לספר מעשיות, ואז יתחת את פיו הק' בפתיחת ר"ש ואמר את לעשות וכו' ובכ"ז מבואר מאד פירוש ד"הכתוב הזה היינו משום דהסרו תורתך, שהוא מה שנכשלו רבים מישראל שהם בחי' השני למלך כנ"ל ולא עמדו בנסיון ושמעו בקול החרופים [שזה בחי' הורדת הרפ"ח שבמספר הפר עם הג' אותיות] שעי"ז נפלו מחדש בשיגה ותרדמה עצומה ונשגבה מאד ע"כ אז העת להוריד שרשי התורה שהוא אלקותו ית' בעצמו [כי אורייתא וקוב"ה כולא חד] להורידם בבחי' עשי' ומעשיות שזה בחי' לעשות לה'.

** יתעביד כי מזה בעצמו אשר הסרו תורתך כ"כ וכנ"ל נתקלקל ונסתם עיניהם וכליהם לקבל האור הזה של תורה דלעילא שהוא שרשי התורה שזה רמוזתם [עיין לקמן בפנים באות ו'] ואז נתקיים ע"ז בעצמו הסרו תורתך כפירוש הזוה"ק שהתורה דלעילא מופרת ומתבטלת מהם א' לא יתעביד בעבודת תיקוני המעשיות והלבושים האלה. וזה מה' שסיים ולעתיק יומין איתמר, היינו שכל זה נאמר לענין שרשי התורה שהם בבחי' זקן ועתיק כמובא.

כשכל מידי כשמיכה ליד כתיבה בתותיות מחכימות ומטהרות את החויר לטהרות וזיכוך במזון וכגוף שכה לקבל נשמת כמגביג כלולל בסוד כתיבור כ"ל שלמעלה מכולם :

אות ז' שים להתפלה בכוונתו עיון בכתוב מי מריבה על לודות במריבה ובמחלוקת שמוכרת לטהרת בגילולים כ"ל כי כפי דרכו בקידש להבין משל ומליצה נראה לכתורה בכיפוך ממיליה ופירוש כפשוט שמי מריבה ב"ל כי בשמת נתרבה ונתגבר מזה בקלקול עד שנסתלק מזה לגמרי משה רבינו לשל מרחוק נראה ויבוחר בכוונתו בק' כי מאד מאד נשגב ונורא כ"ן בזה כי הוא כמתקת הדינים בשרשם [שבזכיר את"ל בעין זה] שנתשב לדעתינו כתניבה כשני כפנים בנושא אחד (כאשר נבאר מזה לקמן) עד שגם משם בעלמו לא כיה עדיין ביכלתו לגמור בחייו את כתיקון כזה ולא יכו' נגמר עד לעתיד בקיום כתכוב וזרקתי וכו' שיסובב ט"ז :

אות ח' שבשלמת וקבלת תורה שבכתב מתורה שבע"פ מבאר ומלמז יותר בקבלת לותיות כתכוב מיד כשמיכה [משר שמכו מדור לדור זה את זה לכולאת כמשפט וכתורה משם של פה שבשפיעו זה לזה] כי דייקא בתורה שבע"פ נתעלים לחכמה טילאה שהוא רוח כחכמה וכשכל כעליון שביד כשמיכה [כ"ל בגיכוף לות ג' ולות ג']

אות ט' שבתיקון למונת חכמים לגיבוי תורה שבע"פ ורוממותה בקודש בקדשים כ"ל מבאר יותר בעין בכתוב לא תסור וכו' שבזכיר בהתחלת דבריו בק' כי בע"פ שנרשה לכתורה שלא בזכיר זאת רק לכניה רליה למשפט עמודת דלמלעיתא שזוכים בלמונת חכמים בשל בשמת מבאר בגד תורה בעין בכתיב ובממותה בקודש כ"ל שזוכים בלמונת חכמים כי כל עיון דכתוב לא תסור וכו' כ"ל הוא בסודעה ובלזכרה מדור לדור שבאשר יפלא דבר למשפט תוכרה לקום ולעלות אל בשופט אשר יהיה בימים בהם ומקומו ומדריגתו הוא בקידש (בית בחירה) כ"ל ושלא לסור מן בדבר אשר יגידו ימין ושמאל [כי הוא לבד זוכה לבירור כמשפט במשקל בממולע כ"ל] :

אות י' שים להתפלה קלת בכמבואר מדבריו בק' שבפגם ומסרון למונת חכמים אין ביכולת כאדם לבבר ולהוליח מבלימודים משפטי אמת ובנבואת ישראל כי משאר שאין מאמין ורולה בהם לא יהיה כלל רלוני לבברה ולהוליאם משאין לו בזה סוס יתרון כלל ואם ים לפרש שסובב בכוונתו על אשר ב"ז נמלא לפעמים שבאדם רולה לבבר לעלמו את כמשפט מלימודיו אע"פ שאין מאמין ורולה בהם בשל בעיקר בלפעו"ד (מדבר בכתוב ב"ל) שכל כוונתו בעינן למונת חכמים ב"ל הוא על תורתם בע"פ שמוליאים שכל דור ודור כי זה מבואר מלשון ועינן בכתוב כ"ל שסובב בכוונתו על בשופט ובכאן בעליון שנמלא בכל דור ודור [שזה עיקר תיקון בלמולה לבל נסור מן כדבר אשר יגידו ימפה לפה ב"ל] ולא כן בדבר בלימודים ב"ל שבזה סובב בכוונתו על כל ספרי בתורה שבכתב שבם בלימודים שנתנו ונמסרו ללמוד ולבגות בהם גם לכ"ע בפני עלמו אבל אם ילמוד (וגם אם ילמין בזה ויולה לעשות ולבתנבג בבנבגות למודיו) ולא ילמין בדברי בחכמים האמלאים בכל דור ודור (וביחוד ספריהם שמחדשים ומוליאים בדבריהם בק') אין לנו טוענ ותוענ מדרך בלמת יותר מאתו (ובעינן דולג במוב"פ שלט"פ שנחשב בעיניו ללעג ולקלס מה שדרשו חז"ל עמודי ולא עמודית וכו' ובאמת לא כיפה זאת רק מגילוליו וטיעופיו שבטלב על לבבו] וטוב יש לבאר שגם כל בספרים בנכתבים מבחכמים שבדורות בקודמים לע"פ שהן דברי תורתם בע"פ [מיוס שניתנה ליכתוב] אבל בתופן ק' נחשבים גם הם לתורה שבכתב בנגד בדיבורים ובספרים בחדשים ונמלאים לכל לים ולים מבחכמים שבדורו לבד כי זה עיקר בכברת ובתיקון שבכל דור לבאמין ולבבחין בחמתחם ותמדתם אשר הם חייבו ובללחתיבו לבוליח ולבבר על ידם לבד בנבגות ישרות ומשפטי אמת מכל בתורה ובלימודים בנמלאים בספרי בחכמים בקודמים לבם :

אות י"א שגם בכל ב"ל תבין ותתבונן שבכתב תורה שבכתב לתורה שבע"פ ב"ל מבאר יותר בעין בגד תורתה גם לבשלמת תורה שבכתב מתורה שבע"פ ב"ל שבזכיר בסוף דבריו בק' :

אות י"ב שבלפעו"ד בדבר בלמלומים אשר לבשבליים שבן בן שיוויבם שנשתניים זה מזה בחו"ל בלמלוס ותופן אחר :

אות י"ג שבלפעו"ד מכותלי ולירופי דבריו [משר בתחלה בתב שבשכל נקרא קודם ואח"כ בתב על לודות בנפשות שבחו"ל יבא טס קדושתו ולמלומיו של בלדיק בדור] שגם חכמות בנפשות יהיו בחכמות בלותיות ושבליות בשלאים וברגלגלים שנמשכים מנפשותיהם ומשמותיהם (במבואר גם זה מדבריו בק' שמחמת זה יהיו חכמות תבלוכות ברגלגלים בסוד עמי כי מי יודע בנבגתם למו במגביג ובנשמה לבד שופט בשכל ובחכמה שבתבלוכותיהם ובנבגותיהם) ושלפי"

ומלפי"ז ממילא מבואר שגם למלומיכם כנ"ל כן הן
כלמלומים וכדומים שבשיווי כשכליות וכחכמות כאלה
ושכמכיוב וכנשמה שחיעלה על כולם (להכיוב גם
לנשמות ישרחל בעלמן) כוח כלדיק כדור שבקדמי
קדמים (ומכן שחיב) כנ"ל :

אות י"ד שגם שכמבואר כנ"ל מדבריו הק' מבחר
יותר בככרת פרי כגוף מארן הקדושה
להכרחת כנשמה כעליוכה כנ"ל כי לפי"ז ממילא
מבואר שזה מחמת שנמשך קדושתה מקדושה כעשירית
כעליוכה נאכן שחיב שכה :

אות ט"ן שממילא מבואר שכנסיעה וכהלויות
בכלדיק כמו"פ כוא עיקר כמכוון של
כלמוכה שבו כנ"ל ומלפי"ז מבואר ג"כ שאם זוכין
לכהלל [ולכחמין] בכלדיק כנ"ל יש לכם להכלל ולכחמין
גם זה בזה [וכמובן מדברי מוהרנ"ת שעל כתורה
בזאת :

אות ט"ז מה שמבואר מדבריו הק' בדבר תלמידי
ר"ע (שכחב בענין כנפשות כמקורבים
לכלדיק כנ"ל) שעיקר כהלויות כנ"ל בכלדיק וזה
לזה כוא בשלום ובאהבה שביניהם ושקשה וכבד מאד
כתיקון בזה כי בסיבת למלומיהם ושיווייהם כנ"ל
שבאמת משונים ומחולקים בשפותיהם ודיעותיהם זה
מזה. יש שמתגבר כ"כ בכשתנות וכמחלוקת עד
שאין זוכים כלל להאהבה וכהלויות המוכרחים מאד
בשופה כנ"ל ועומדים ונשארים לגמרי חס ושלום
בהמחלוקת בזאת :

אות י"ן שגם מליכופי דבריו כנ"ל נראה מבואר
שברוב ועושם בחכמה טילאה של כלדיק
בעלמו תשתנה כמו כן ברוב ועושם ריחוק ורוממותה
שמהם עד שקשה וכבד מאד בכל דור ודור להתקרב
אליו כלל ורובם ככולם מריבים ומחלקים עליו
לגמרי ח"ו :

אות י"ח שגם ברוב שיווי וריחוק מהמתו ודעתו
כנ"ל ממילא מבואר שמחמת זה בעלמו
אין שום חופן ויכולת כלל לידע ולכבין בדעתו
ותבונתו זולת בחמונה לבד וכוא בכרח כחמונה
כנ"ל שכחב בתחלת דבריו הק' :

אות י"ט בהבאתו מאמר הזוה"ק בענין בכתוב
כולך רכיל וכו' לדבר בקלקול כנ"ל יש
לבאר שיסובב לזה גם בפירוש הפשוט של הכתוב
לענין המחלוקת שבוא עיקר בקלקול כנ"ל :

אות כ שבפיהולכו כנ"ל באות י"ג שבלמלומים כן הן
בשיוויים של המחשבות והשכליים (שמלומלים
ומשונים זה מזה) יש לבאר במה שכתב מהזוה"ק
שכולם במחשבה לחבדילו כי זה מחמת שבאמת אין
שום ממש בכדין זולת בשכל והדרגה בוא בשיווי
והלמלום [שנחשב כמסרון] של בשכל :

אות כ"א שבכלל זלע"ז כנ"ל בהקדמה נראה
מבואר [במובא ממ"ש] שעלם בשכל
והדעת בוא באמת כולו רחמים (לפ"ש שנמשך מאתו
גם כדין ובשיווי במו"פ) :

אות כ"ב שגם בכל כנ"ל יש לבאר בהבאתו את
כמאחז"ל בדברי בשתוב יקרא על
בשמים מעל זה בשמה ואל בארן זה בגוף שמה
שנמלא גם בגוף בארן קודם בקדמים שבאהבה
עילאה בכוללת לכל בהבמות שנמלאים בכל בארן [כמו
שבאמת בשמים נמלא מנהיג בכולל ובכל נשמתו
בכוללת לכל בשבלייס בעליונים] אין זה רק מחמת
שכל באיזה בלולה מכל בבחינות וגם לגודל מחדות
בשמה ובגוף אין להפריד כלל ביניהם כי מחמת זה
אהיה גם נשמת המנהיג בעלמו בקודם בקדמים אבל
בנ"ז ממילא מובן שבשמה לבד אהיה בעיקר בהאהה
עילאה וכלליות בארן זה בגוף אחשב למדרגת בהאהה
אחאה בנגדו :

אות כ"ג שיש לבאר במדריגת בהאהה אחאה
כנ"ל שגם כיא אחשב ללמלום כנ"ל
בנגד בהאהה בעליונה אחאה כי גם לפי"ז מבואר
מה שכתב לענין תלמידי ר"ע זכיון בבחי' גבורות
ולמלומים. ולבאורה יש להתפלא מאד בזה כי בלא
מבואר מלידופי דבריו שנ"א מישראל יהיו בסוד
[עמי] בשכל ובשמה שבביפוך [ובמחקת] בלמלום
אבל באמת נראה מבואר שאין זה רק מחמת שכל
באיזה בלולה מכל בבחינות ובפרטיות נאשבו ועמדו
כל נשמות תלמידיו הרשלומים ובהמותיהם במדריגות
שלמטה ובלימלומים כנ"ל (כי בסיבת בנסיון מורידים
לפעמים גם לגדולי גדולים במוחין דקטנות כמובן
מזה במ"ש) :

אות כ"ד שבמו שבפרטיות כל חיש וחיש
מוכרח לחיבור גופו ונשמתו חיבור
למלומו ושבלו [שבוא חיבור בהמה תחאה ועילאה]
כנ"ל. כן גם בכלליות בנפשות בבחיש להמנהיג
שנ"ע בקדושת שבלו בנגד מבדיל שבמדריגת בשכל
שלמטה מאתו נאשב נשמה בנגד בגוף ובלמלום
כנ"ל מוכרחים מפני זה לבזכר מאד בשלומם
ואהדותם כי בזה לבד כל עיקר בחיים שבעוה"ז
ושבעוה"ב וכפי שממילא מבואר שבביפוך ח"ו
נתבווה ממחלקותם מיתה ופירוד ח"ו בין בנשמה
ובגוף מבאר יותר בנ"ז בהבאתו על תורת
תלמידי

תלמידי ר"ע שמתו מחמת זה שלא כיבד כבס מכבר :

אות כ"ה שגם בכמבואר הנ"ל מדבריו בק' תבין מרחוק על לודות המריבה יבתחלקות בנפשות מהלדיק בעלמו (שכוח בנפשה וכשכל שכולל שלמעלה מכולם) שזה גורמים ג"כ להסתלקותו :

אות כ"ו בכמבואר מדבריו בק' שמין במתקת הדיוטים רק בשרשם ושמעפ"י שהשכליות כח שרשי הדיוטים הנ"ל תחל בעיקר והכללית להשתחה כוח הנזכרים בעלמן בל בשכליות בעלמם והוא מבחי' עיונה הנ"ל שבילה מכולם, ולכאורה יש להתפלא בפי המובן בזה מדבריו בק' שבזוב בפלא ופלא נמלאו בחיוב דעתו יתי' בל מדה ומשקל שבדעת ורחמיה הנ"ל בבל בלמלוה שבחלית בהיפוך ובדין הנ"ל עד שאין סוף יכולת ואופן בלל שיתתיק ויבריע משקל בשבל וברחמים שבבל מדריגה לחלית בהיפוך ובדין שבו ושהה מאין יבא עזר ויעוטה לפילו בשבל בעליון הנ"ל מלחר שבחיוב דעתו יתי' הנ"ל נמלא בלי ספק גם אליו שורש בדין וחלית בלמלוה בחכוון ועומד גם בנגדו בחלית בהיפוך אבל מרחוק יש לבאר בדבריו הנ"ל שזה שאין ביכולת בשבל שלמטה להתתיק את למלומו שבמדת בדין בוח ממחת שאין ביבלתם להתנבג במזג בשוב ובברעת בשלום הנ"ל שנזכרת שיהיה בויהיה וזה מחמת שגם בשבל בעלמו לה נמלא עדיין שלימות תמיתי וגם בוח יהי' בלמלוה וגבורה בחלוקת הנ"ל בעניו תלמידי ר"ע אבל מרוב בחיבה בשלום במדת בשבל ובחכמה שילחה הנ"ל תתמזג ותתאחד גם בחלית למלומה ובסתרתה שבשורש בדין הנ"ל (בי בוח חלית בידועה דלא נודע בחוכה בחי"ה) ומרוב חיבתו ושלומו עם מדת בדין נהפך [ונעלם חתו] גם בוח לביות בחוכו במדת ברחמים ושם שאר בנפשות ושבלוחיהם זוביה לבלל בו ג"כ בחיבה ושלום נמשך מחתו בבחינה בזאת גם למדריגות השבליים שבשם עד שנמתק גם מבם בל דין וכל למלוה להתהפך למהות השבליים וברחמים בפרטיות בל חיים וחיים וזה עם זה הנ"ל :

אות כ"ז שבמבואר הנ"ל מדבריו בק' שבשמה בוח בשבל ובלילופי ובילודי דבריו הנ"ל שגורמים בקלקול בולך רבול (והחלוקת) הנ"ל לביות נסתלק ח"ו נשמת בלדיק מבאר בנפלים לדבר בבתוב מגלה סוד שמחגלה ונסתלק חור בשבל [בי בוח מבוון ממש בבסתלקות נשמת הלדיק הנ"ל] :

אות כ"ח שיש להתפלא במה שבתב שבמחלוקת שעל בלדיק מתקן בחמונת חבמים אלל במון עם בי בלא בל החלוקת שעליו בוח מקלקול חמונת במון בשם שחיגם מחמינים בו אבל בבחתקת בדיוטים בשרשם הנ"ל תבין מרחוק בי [מניה וביה אבא ליזל ביה נרגא] משורש בדין שנתעורר ע"י החלוקת והמריבה שמריבים עליו בעלמו נתרומם ונתעלה לחבמה עילאה [שבשלום בנפלא] יותר עד שבתלית בהיפוך מתקן ומחזק בשם בחמונה להתהפך חליו בשלום והבבה ושלימות בחמונה הנ"ל :

אות כ"ט שבניאוריהו הנ"ל בשות בי"ו תבין מרחוק שמעפ"י שנלא בדבר ההחלוקת שעל בלדיק מלחמה גדולה וביידה ועלומה מאד מאד בי מעולם תעלומתו והסתרתו מדעת בנפשות שהחתיו הנ"ל מחגבר עליו בבל עת המריבה והחלוקת עד שמוברח לעולם בהעלותו והסתלקותו לשבל בעליון הנ"ל להסתלקות נשמתו [ושבלו] לגמרי ח"ו ומשם דייקת יבוד ויופיע לתקן לחמיתם ולהשיבם חליו הנ"ל מבמו"פ :

אות ל שגם בבל הנ"ל שמדבריו בק' יבואר לך יותר מה שנזבר לעיל אות ז' תבין בעמקי חבמתו להביא רחיה שבמים בם בחי' מחלוקת מבבחוב מי מריבה בי הוא ענין המריבה הנ"ל שעל משה בעלמו אשר גרמה גם חליו בהסתלקות נשמתו בעלמו הנ"ל :

אות ל"א שגם מענין מי מריבה הנ"ל תבין מרחוק שבלדיק בעולם רחמיו תולה בל בחטא ובחיסרון בעלמו על אשר לא נתעלה זה גבוה מעל גבוה להשבל בעליון הנ"ל גם בחייו ולהמשיך את בהבבה ובברעת בשלום לבל הפלוגתא והמחלוקת שמשה ריבוי בהפריס שבאורה שבע"פ בחוב"פ בחופן שלא יהיו מוברחים עוד בבל דור להתייגע ולטרוח ב"ב לבירור בהלבה ובברעת בשלום שבה. וגם לגד אורחא תבין בפליאת בעולם על בהסתלקות בלדיק בקלקול בדור (שמובא מזה בדחז"ל) בי במו שבפרטיות גורם ב"א בקלקולו שנפרד ונחלק מחתו נשמתו זרועו לעלות למעלה בן גם בבלליות נחשב בלדיק להשמה לבלליות בדור והם נחשבים חליו לגוף הנ"ל ובוח בקלקול בגוף בללי שבשה נפרד ונחלק משה להחעלות לשמים שפה מקומו הנ"ל (ושאבי לו ושאבי חלקו לעד ולנלח) וכל אחיו וכל בדור שזולתו ימותו ויאבדו חח"ב ממילא בחבידת בגוף וביוצאו שבבעדר הנשמה הנ"ל (בי היא השה אשר לא בחובה בחורה וכו') אבל בל בחקוה בוח

מכ שבכ"ז מחשבים כלדיקי לחמת כמצב ואכרן כג"ל
את כעוגם וכקלקול על מצר לץ נתעלו כל כך בקודם
כקדמים עד שיתתקן זכר כחמוכה בלב כמולקים
וכמריבים שעליכם גם בחייכם כג"ל וסוף כל סוף
יכיו גומרים כתיקון בשותם וכסתלקותם עד שנזכה
לכחזרתם לעתיד בקיום ככתוב וזרקתי עליכם וכו'
שיסובב בו ע"ז (וגם ממילא מובן שכוח עתין
כפרתם כמובא בדחז"ל שמכפרים בכסתלקותם) שגם
בחייהם וכסתלקות בגפם בפרטיות בג"ל ומלא
מעין זה כי גם היא מכפרת עד שנזכה בכמהיג
שלעתיד בכלול מכם לחיים בגלחיים בגוף ובפם
בפרטיות וכלליות יחדיו שזה עיקר כחיים בג"ל :

אות ל"ב בכמבואר מציחורי ולירופי דבריו בג"ל
וכמוב"פ על חודות מימי כמחלוקת
שכן כן מימי כעלות ושכל כתיקון הוא בהכהכ
וכשלום שיתכווב בסופה מבואר יותר בבחלתו
לעון בכתוב ולא יחלו לעתי ממלכות וכו' לתיקון
מימי כעלות (שכן כן מימי כמחלוקת בג"ל שכל
כתיקון הוא בכחחדות וכשלום שנמלא מעין זה גם
בפרטיות כל נפש וגוף בשמזדכך בגוף בעלמו
להתכפך למכות בנפש שבו ולא יבלבלו עוד בחלוקת
בעלה שנמשך מכעדר זיכוכו במוב"פ) :

אות ל"ג שבמחלוקת כדין וסופה בהכהכ ורחמים
בג"ל מבואר יותר בהכהתו מעין ר"פ
שהוא יומא דדינא וכבניסה לקודש בקדשים (שהוא
כתיקון שבסופה בג"ל) שע"ז נתקבלים לומות כחדן
וריבוי כספרים שבמקום כחדן שהיה במוב"פ וגם
שגב מורחת תבין מרחוק בכפלחת תיקון חז"ל לתפלת
נעולה שביום ככפורים בג"ל כי לפי בג"ל ממילא
מבואר שנעולת בשער שבקודם לקדשים וסגירתו
בכל בשנה (מאזכרת כתורה לגל יבא לשם גם
בכב"נ) הוא סגירת שער כחורה וברחמים בג"ל
שנסגר ונפעל בכל בשנה בסוד [בנעלם שבשם כבוד
מלכות] בעלות במוב"פ ולסיפך פתיחתו שביום
בכפורים הוא הוא פתיחת שערי כתורה וברחמים
בג"ל ובחגלות שם בבוד מלכותו מאר ע"ז מתפללים
שמ"ב בעת נעילתו שיהי' נשאר עב"פ מבפתח
בזאת מעט בשיעו גם לכל בשנה עד שבסוף ימי
בעולם יהיו נפתח לגמרי עדי עד בחור כחורה עד
שין קץ וסוף כלל במוב"פ (שמזה יהיו כל בשבר
ובעוגג במועד שמ"ח) וגם בפרטיות ברשימה שבכל
שנה בג"ל נמשך מזה שמתת כחורה במוב"פ :

אות ל"ד שבדבר בסתלקות מבה לחכמה שילמה
שביד בסמיכה (בג"ל מלירופי ובימורי

דבריו בק') תבין ג"כ בהפלאתו להבדיל רחוק שבסאיכה
בידים מכבחוב ויכופבה בן נון וכו' שהוא בעניו בסתלקות
מבה בג"ל :

אות ל"ה שבעלות שתין ביכולת לכתייעץ בסיבת
בקלקולים בג"ל בלעב"ד מדבריו בק'
שגם כם בעניו בהכהבות ביסרות בג"ל שתין ביכולת
לכולית לעלמו ולאחרים בסיבת בקלקולים בג"ל ובלפי"ז
יש לבאר כוונתו בהפלים במה שבחב על חודות בעלות
שבה בחי' מלכות כי הוא מלכות במהביג בנסתך
בג"ל במגיע לבזוכה לבירור בעלות בחלה כי אע"פ
שנמלא מעניו במלכות בזאת גם לכ"ע מנפשות ישראל
על עלמו ועל בני ביתו כי כולם בסוד עמי בג"ל אבל
בעיקר מכולם הוא במהביג וכמלך בכולל בג"ל :

אות ל"ו שעוד בבמבואר בג"ל שבנשמה הוא
בשכל מבאר יותר בביאור בחוב רשע
מבחיר את בלדיק וכו' כי מבכלל זלע"ז בג"ל בבקדמה
ממילא מבואר שבמו שבעלם נשמת בלדיק הוא בשכל
וכמחשבה בטבורה במוב"פ בן לסיפך גם בעלם נפש
ברשע הוא במחשבה שבשתן ברוח רע [וכן מובן
מבחבי בארי"ז שמלקי בנשמה [ובשכל בקדום] בג"ל
לא יגיע להאדם כ"פ בקדושת לבבו ומדותיו בעבודתו
שזוכה בכל עת] וגם לפי"ז מבאר כוונתו בכפלים כי
במה שזוכה בהאדם לדחות מעלמו טומאת ברוח רע
ולבעלות ולהגביר זכות בשכל שבו [שהוא בשפעט
בחמיתי במוב"פ] יעלה ויגיע עי"ז בעלמו לחכמת
ה', לעשות משפט חמיתי גם בכללות לבבחיר ולבעלות
את בלדיק ולדחות ולכפיל את ברשע :

אות ל"ז שגם בכפלי כוונתו בג"ל מבאר במו כן
בעניו בכתב ובדבר בכתוב לעשות בשם
משפט וכו' כי במו שבמשפטי במוקלים וברעים
בעלמן מגבירים ומכתירים את כתב ידיכם [עד שעולים
ומולטים עי"ז גם על שתרית כפליטה שבמשפטי ישראל
לביות ג"כ בכתב ידם שע"ז מוזרים בקלקולים חלילה
ומבטלים לגמרי לנפשות ישראל ומשפטיהם בג"ל וכן
לסיפך במשפטי חמת במבוררים בשכל חמיתי וזכות
בלדיק וישראל בג"ל מבניעים ומבטלים גם בתב ידי
בגויים שנמלא ונשאר בדיין במשפטיהם ברעים עד
שמבניעים ומבטלים עי"ז בכל עת גם נפשותיהם
ומשפטיהם בעלמה וזוכים לעשות בשם משפט בתוב :

אות ל"ח שלבורה יש להתפלא בחיסור ותזברת
בתגלות בסוד בג"ל כי בלא בחמת רחוי ומוברת
לכ"ע להיטיב לזולתו ולמה נהיה נזברים לבלתי
להשפיע ולגלות את בסוד בג"ל לבל בעמים ושיהי'
נמלא מעין זה גם בין ישראל בעלמה לביות נחמן

רוח מכסה וכו' כנ"ל אבל בכל כנ"ל תבין מרחוק
שבורדת חלקי בשכל וכסוד לבבתי נזדכך כפי כרחוי
לכם מכריח ומורד ט"ז חלקי בנשמה בעלמם למקומות
בעבורים וכמטוגפים ואין סוס מופן לכ"ח לשמוע
ולקבל חלקי כתורה וסודותיה כ"ח כפי שנתקדם
תהלה בשעתו ובמדותיו בטוביס כנ"ל (וכמובא מזה
בס"ח) :

אות ל"ט בדבר בעלות וחכמת בהיכלה שבעלם
תיקון במלכות כנ"ל [שכוח בנפש דוד
כמודע] מבאר לגבי תורתה בבבלתו רחיה לענין כמשפט
שכוח מן כמוח וכחכמה יומה שנאמר בבן דוד ויהלו וכו':

אות מ' שבגיהור וכפלי כוונתו שבדבריו כנ"ל
מבאר גם בכפלתו לכביה רחיה מדוגג
שנכתב תלון בלשון נעלר [שכוח בגבורת כרע על כטוב]
שכיתה בשורתו ולימודיו לכפוך את כמשפט לנפש דוד
לבלתי לקרבה ולכטלותה לגלה ח"ו ממה שנסתרה וידה
בעולם כרע (מתהלת בבריאה כמודע) וכאשר ביארתי
לעיל אות ל"ו ע"ש :

אות מ"א גם בבמבואר כנ"ל מדבריו בק'
מוסיף לבאר בענין בכתוב וזרקתי
וכו' ולא יהלו וכו' שזה נאמר על בשלמת מלכות דוד
בעלמו שנזכה לעתיד :

אות מ"ב שבתיקון מלכות דוד לבתיקון [ובבנין]
במוכרח לקודם בקדשים כנ"ל תבין
מרחוק בכפלתו לכביה רחיה לבמשכת כח בכתב
[משכל יד כ'] מדבר בבנין במוכרח לבקודם כנ"ל
שנזה לבד כל ליוחי בשכליים שקיבל מיד כ' לבאיר
את בכל בכתב כנ"ל :

אות מ"ג שטוד יש לבאר על מודות בחרת בקודם
בשכל בעליון לבמתקת ובחמלאות
בלמלומים [ובחסרונות שבכל מדריגה] בשתווה לבחרת
שכל בשופע בשכליות בגלגלים כנ"ל [ובטין בחרת יד
בסמוכה לבכתובים כנ"ל] כוח כוח סוד עמי וחכמתם
לעבד ולבשוות ולבשלים בעתים וכימים שנחסרוני
תכלוכי פני כלעבה בתור פני בחמה [שזה עיקר סוד
בעיבור כמודע] משר לפי"ז תבין בגד תורתה בכפלתה
קדושתה ט"ש בריאיה שאין זה כ"ח בתנהגים בנסתרים
בעולה דתרץ ישראל זה תזה עד פני משה לפני
יהושע כנ"ל וכמו"ש (כי כוח הוא קבלת מלכות
(בתגיה ופני) בלעבה תפני בחמה כנ"ל כי בבשלמת
פני בלעבה ופני בתגיה לבויות בפני בחמה בעלמה ובלל
ונתאחד גם הוא וידו יד כ' וקודם בקדשים שבפני
בחמה כנ"ל עד שגם הוא יש בידו לבסמיך ולבאיר
לפני בלמלומים ובסרוני בלעבה שבתלמידיו בתתקדים
בימיו גם תליו כנ"ל :

אות מ"ד שבבכרת בסתלקות בעולה ביד כ'
לבנין בית בקדשים כנ"ל ובסיבוב
בכתוב בכל בבתב על דבמט"ב תבין לגד תורתה
בבפלתה גזירתו ית' לבל יכוי ובעה בבית עד שיבוב
תהלה עם תבותיו כי הוא עיקר בעולה ביד בעליונה
כנ"ל (וכמובא מזה בתזיס נפלאים בס"ח) :

אות מ"ה שבחעלומות סוד בשלמת פ"י בלעבה
שבמלכות בן דוד כנ"ל תבין מרחוק
בכפלתה גזירתו ית' לבויות זכה בביכול גם הוא נאמן
רוח מכסה ובלתי מגלה כנ"ל תפילו מליצה לפומיה :

אות מ"ו שבמדת בחמונה כנ"ל שנמלא למכסה
בזאת מבאר יותר לענין בכתוב כנ"ל
נאמן רוח מכסה וכו' :

אות מ"ז מבמבואר כנ"ל מדבריו בק' מבאר
יותר בענין דוגא כנ"ל שבבוב קלקולו
בבותרות חטא בחטא כולך רכיל ממש (דלית רוחיה
רומא דקיומא וכו' כי גידון בבותרות בבוב"פ) :

אות מ"ח שבבסתלקות מבה לתיקון בתב התורה
כנ"ל נראה שמבאר בבלות בתיבת ספר
בתורה תבר לוה לעת בבתלקותו וכנ"ל שמחמת שנמלא
בענין זה מלחמה בבידה ועלומה מאד בוברח גם ר"ש
[שהיה בתיקון שבתלמידי ר"ע כנ"ל ובא בבוד בתורה
למעלה מכולם ואעפ"ב בוברח תמ"ב גם הוא לבסתלק
בפל"ג [ומחלוקת במוב"פ] ויוס כ'פי'ר'י'ס' בקודם
בקדשים כנ"ל וכן מדמו"ר ז"ל גילה ובמשיך תיקון
בשאגב בזאת בר"ב בראשון בשבגיע עליו בתחלה
שנסתלק מאתב ובפליא לבמשיך בב סמיכה לתלמידו
מובהר"ת ז"ל (במובא מזה בס' פרפראות לחכמה)
ותיקון בבתיבה ובבדפסה לספרו שנדפס בשנה בזאת
וגם תמ"ב ביום בסתלקותו סיבב בשי"ת שנשמע
לתלמידו מובהר"ת ז"ל בנ"ל בשעקתו ותפלתו בושעה
אבן שתיה וכו' וכן תמ"ב בשנמלאו ימי תלמידו בנ"ל
ביתה בבסתלקותו בבשגת בתורה בזאת וברבה
לבזביר לז מאד על מלות הבדפסה ובבתיבה בתאמר
בבחוב בנ"ל טשות ספריס בבבה אין קן (גם נראה
ומבואר מדבריו בש"ס שבוא בלדקה אבר גדלה במו
בן מיובה ורוממותה וכו') :

אות מ"ט בענין בשמה שזוכין בתיקון בר"ב
ויוס בכפורים (שבלוחות בתורה בנ"ל)
ים לבאר מדבריו בק' שזה שנאמר בתיקון בזה
בשמשת בתורה (שביוס בשמיני שבוא בהבמה עילאה
בנ"ל כידוע) :

אות נ' בבמבואר בנ"ל מדבריו בק' בענין בבחוב
מגלה

מגלה סוד שנתגלה ונסתלק בשכל וכו' [ובביאורינו כ"ל תבין ותחבונן בכפולתו כזאת שבכתגלות ובשפעת כאור למקומו כמ"ש מ"ו ונסתלק ונתעלם לגמרי ט"ז] יבואר לנו בכיפוף לענין בתיקון שדייקא בהתכסות כאור ולמלומו זוכים תמ"כ טי"ז בעלמו לגלותו מעט מעט [כי דוקא בסיבת הנסיונות בגוברים על כתדש מהתכסות אור כדעת ובשכל ולא ימלט כל חיש מישראל מכמה נקודות ומלוות שמתגבר גם אז לעשות ולקייס כי אפילו פושעי ישראל מלאים וכו' זוכים לפי"ז כ"ש בתדריגתו מבנקודות כ"ל שיתגלה לכם כאור כאשר כבר כתבתי מזה בקונרס וכפלתי בכאן את דברי לבא מכם בתוספות בביאורים שתמ"ז] :

אות נ"א שבכל כ"ל יש לבאר שבטין זה נמלא גם בתשובתו מהמחלוקת [שכוא בתכפכות בקלקול לתיקון] כ"ל כי תטפ"י שהמחלוקת כוא קלקול מגלה סוד כ"ל (כי במחלוקתם וקלקול תמונתם נתעטן ונפגם דעתם בסרתון ועבירות עד שכל מה שיודעים ושומעים נסתלק ונתעלם מהם בהרגשה ועיקר כידיעה לגמ יתעכבו ויפגמו תלקי בנשמה שבהם כנ"ל) תגל בכח בלדיק כ"ל תוזר ומכפך ממכסכו ומכסה דבריו שבמחלוקת כ"ל לכמשיך מחדש דוקא עי"ז תיקון בכתגלות מעולם בניסיון שבתגבר עליהם במכסה ובעלמה בזאת כ"ל :

אות נ"ב שנראה מקשרי דבריו כ"ל וכמוב"פ שבתגברות עבירות בגוף על כמות כוא כוא מהתגברות ומחלוקת בלמלוס בנגד בשכל שבו ותולס מהמתקת בדין בשרשו כ"ל מבאר יותר בהתכפכות בקלקול לתקון כ"ל שדייקא בסיבת בתחלוקת יש ג"כ ביכולת לטהר ולהגביר זכות כמות ועלתו בהמתיית בתופן שיהיה נדהם ונופל מתתו בעבירות שנמשך מבגוף :

אות נ"ג בהמבואר כ"ל מדבריו בק' שגם בללויות בנפשות והמהיג שעליהם נתשבים בלמלומי ותברי בגוף בנגד תחדות בעשה וכשכל שעליהם כ"ל מבאר ומפרש למה שכתב בעשה וסבל בלדיק לחטוף ברבים (על לודות בכתוב וכוא חטף רבים נשא וכו') ובשפגם תמונת בנפשות מתגבר עליו המריבה והמחלוקת כי כוא מכוון ממש בהתגברות למלומי בגוף ועבירותיהם על כמות ובשכל כ"ל ובהתכפכות בקלקול לתיקון בפרטיות כ"ל כן מתגבר ומתעלה שכמת בהגיה ובלדיק לבפוך גם בללויות את בקלקול לתיקון ולתקן ולבאיר בהם את בתמונה בתופן שיהיה נדהם ונופל גם מהם עבירותיהם וגילוליהם ולבעשיך גם עליהם טבריהו

אתר 19/08/2018

וקדושת מוהו ועלותיו בתמתיות בכ"ל :

אות נ"ד שתט"פ שדרשו חז"ל בענין בכתוב כי כוא מבמהכם וכו' שזה יסובב על סוד בעיבור תבל גם מפשיטות בלשון וענין בכתוב (תשר אין מקרא יולא מידי פשוטו ודי"ת כפטים וכו') נראה מבואר בקשרי דבריו בק' (ומבואר מזה גם בשאר ספרי תמת) שסוד בעיבור כ"ל כוא בכולל גם לשאר בחוקים ובתורה בק' תשר (היא מבמיעות לעיני בעמים לבד כמובפ"ה תשר) ישמעון את בחיקים בהלה ותמרו וכו' :

אות נ"ה בהמבואר כ"ל מדבריו בק' שבמו שבללויות יושבי תבל לוים בחוים לסוד בעיבור ובתורה בכ"ל זולת נפשות ישראל כן גם בויהיה מוברת עדיין לבבר ולהבן בזה עד לעתיד כ"ל ובלירוף כ"ז בעולה מדבריו כ"ל שבל בתגברות עבירות בגוף כוא בעין במשפט ובעלות בראות שמתגברים ושולים בקלקוליהם לבא ולהגיע גם לבמות בעלמו עד שגם כוא נלכד בבם ואין ביכלתו לבבר ולעשות משפט לעיתי כ"ל יש לבאר בשתוות בללות (נפשות ישראל) ופרטות (כל נפש בפ"ט) כ"ל שבתגברות קלקולי בעלות שבעבירות בנפשות כ"ל מגיע ושולה בקלקול בזה גם להלדיק בעלמו לבילות גם כוא נסתפק ונחלק בעלתו בעליונה (ובפופע לבולס את עלותיהם) וגם יש לבאר שכוא מחלוקת (ומלחמת) דעתו בעלתו (שבר ביארנו לעיל) להתיעץ ולהתחבם בחזה חופן לגלות ולבתוב לעיניהם כי מאחר שבם חולקים ומריבים עליו נעבריס ומלחים בלי ספק בלות תחוותיהם עד שאין סוס חופן ויכולת בלל לגלות ולהפפיע לבם מסוד תורתו ועלותיו מלבד בפלאי בפלאות בחבמה שנמלא בענין בזה בעלמו לבלתי לבראות ולגלות לבם בפלאות תורתו כ"ש לעיניהם לבד בחופן שעדיין בחמת לא יבינו וידעו מאתה בלל [זולת מה שמודע ונראה לבם עכ"פ מרחוק בתכלית בריחוק שכוא בחמת נתעלה ונכלל בתקור בחבמה כ"ל להיות מלד עלמו בנחל נובע ושופע לבולס כ"ל וכל בעיבוד כוא מלידתו לבד) :

אות נ"ן שבהמבואר כ"ל תבין מרמוז גם בהתקדות בללויות בנפשות לבבל לוחות בתורה ושבלתיהו ממלריס ע"י בהגיה בנפלא משה בעלמו לא נתברר אללו עדיין עלתו בעליונה כ"ל ושרבב בשם ערב רב מבעמים (והמלאים גילולים) כ"ל לעמוד עמהם ג"כ בהתגלות לוחות בראן ובתורה עד שגרמו תמ"כ בגילוליהם כ"ל להיות נשברים ונסתלקים מהם לגמרי סוד בלוחות כ"ל זולת מה שבה"ז ניהף בהפלאותיו

אוצר החכמה

מרו"ח 19/08/2018

בפלוחותיו קלקול בסביבה ומחלוקתם לתיקון בבעלמ"ה ובמכסה ובסביבה כנ"ל בתופן שיהיה גיכולת תמ"ל עי"ז בעלמו לעלות ולקבל לותם שניה ביוה"כ כנ"ל וכן מאז ובלאה נמשך בתרתם שביוש כזה בכל שנה ושנה עד שסוף כל סוף יהי' נגמר בתיקון לעתיד כנ"ל :

אות נ"ז שחגב מורחת מבחר ומעיד לשלוח ותמיכת כל יושבי חבל על לודות תורה שבע"פ כנ"ל למה נחמת לא ניתן כל בתורה ובחוקים בכתב בפרטי פרטיות בתופן שלא ונתבטל ונכשל בכמה הטהים בסיבת הספיקות שנמלטים מדבר בכללה [שתין בלבה בדורה ומשנה בדורה] ובפרט שעיניהו ברוחות שעמד רבינו וביטל גזירת בתחוב שבתיסור בכתיבה לתורה שבע"פ כנ"ל בסיבת בשכחה וכמבשולות כנ"ל ותח"ז עמד רב חשי וכוסיף לכתוב ולבטל בגזירה כנ"ל חבל לא יהא בביטול ובתיקון בזה עד שתחלה נתרבה בקלקול ובמחלוקת וספיקות בעלות שבסיבת בשכחה כנ"ל וטוב טוב כי' לחכמים ובניהים שבדורות בקידמים לזה בתופן שלא יגיע מזה בלל סוס מבשול גם למיעוטי בלבבות שבדורות שתחריבה חבל מרחק תבין בפלחה ובברה בסוד כנ"ל שתין סוס תופן ויבולת בלל להספיקה ולהורידה זולת בבעלמה טהרת וזיבוך בתקבלים בפי ברתוי לקדושה בזחה ות"ז נחמת היו קטרוגים גדולים בעת קבלת התורה ובמבואר בדברי מוהר"ת ז"ל שביאור בפלחה מאמר חז"ל משלת בשטן תורה היתה לו' ושאלתה לה ניתנה כ"ה להתאחד וממית את עלמו וגופו לטהרה ולזכות כנ"ל חשר חליו לבד לה יתוכה בל תון גם היום (רק שנמלא בעין בתבדון וכמות בזה בתה מדריגות עד שלפעמים מוכרח להסתלק לגמרי ובחשר נדבר מזה לקמן ע"ם) וכללות בנפשות שתינה זוכים בחייהם לחבד ולזכך את גופה טע"פ שבלדיקים מרחמים ורוצים ותושקים בכל יכלתם לשמרה ולהגילה ממכשולים ומטעופים חבל חאד מאד מוכרח להתתין ולהתעהב וללקוט ולבנר מהם בכל דור ודור ומעט מעט נקודות בתתערותא דלתתא לגמור ולהשלים בתיקון לעתיד כנ"ל :

אות נ"ח בהמבואר בנ"ל מדבריו בק' שבל מי שמותו ודעתו מסובבים עדיין בסרחון בתחוות יפפוט וידין לעלמו ולחבריו מספטים ולימודים בדעים ובנבוכים מבחמת בחמיתי וגם בל בזוהב למספטי חמת ועלות חמיתות בנקיון וזכות בדעת עד שים ביבלתו להוליחם ולהספיקם גם לחבריו עדיין מוכרח תודות בספעתו בזחה להבין ולבבר בפני מי לגלות [בי בלומד לשחיטו בגון בזורק חבן וכו'] ומה לגלות [בי גם בהגון בזהותו ותחעדלה בנ"ל מובן ממילא שעדיין נמלא בעין בזה חלפים ורבבות מדריגות בשפל ובזמן ואין ביבולת לגלות גם להבהון בנ"ל ב"ה במדת זהותו ותתערותו שזוהה מיום חל יום] ומבש"ה להחוד [ולמסור] גם לעיני בולם בודחי פוהרת מאד מאד לעלה ברוהה ויבהה בנ"ל ולהחורה זה סותה להמבואר מדבריו בק' שמוכרח להרבות בהחדי הספרים ומנתעורר מהלוקת על המתבל ובלתי מחדש ומרבה זה חבל מרחוק תבין בבל בנ"ל בקשרי רווחתו בק' שבבל דיבור ודיבור [פשוט בפול שלום רבוע] בי לא מטעם אחד יולא ומתעורר מהלוקת ומריבה שמפגם בחמוה בנ"ל בי במו שהבלתי זוכים עדיין לתבלית בחמוה בהוברתה לבירור בלימודים ומספט בחמיתי בנ"ל יגיע עליהם בדי לטהרו ולזבבו מהטהירות שנמלא בו מפגם בחמוה ושיבוש ויחמין ויטמיק מאד בבל דיבור ודיבור מהלדיקי חמת עד שבהמשך הזמן יגיע ות"ז גם הוא לחבמת ה' לטשות ספרים במספט בחמיתי בנ"ל בן גם חז מרוב קשרי בללויות ובפרטיות בנ"ל זה לזה מוכרח בבל עת ועת לבוסיף זיבוך על זיבוך וקדושה על קדושה עד שיתברר לו העלה בעליונה (שבהספעת בעלות ובמספטים) בנ"ל מה לגלות ובפני מי לגלות ומה לבתוב ובאיזה תופן לבתוב בתופן שלא יהיה בבתב רק לעיני בל ישראל (ומב"ם לעיני בעמים) בנ"ל ובגוף בחבמה עדיין לא ידע ויבין רק התלמיד בבהון בנסמך מחתו למסור ולגלות לו. מפה לפה בנ"ל ולהברת ותוספת בזיבוך בעלום ובנפגש נתעורר עליו גם חז מריבה ומחלוקת משני טעמים בבפולים ומחודים זה בזה, טעם ה' בוא לתוספות בחמוה, וטעם ב' בוא לתוספות בזיבוך ובבתיבה ות"ז לבד יש לבם בחמת במה להחמין בחידושה עד שמוכרח בסופו מעולם בחלחמה להמית ולבטל לגמרי חת גופו בהסתלקותו בנ"ל ובזה לבד זוהה להבליט ולגמור בתיבת ספרי תורתו (בעניו משה רבינו בנ"ל) וכן בחייו בק' מוכרח בבל עת ועת להמית ולזבך ולקדש ה"ע בקדושה על קדושה חשר בפי זיבוכו וקדושתו בזחת לבד זוהה במו בן להרבות בחיבור ספרים בנ"ל [חשר בחמת ובודחי מוכרח להרבות בבה ולעשות ספרים ברבה אין קן בנ"ל לא חזה לזה עד לעתיד ובבל שנה ושנה ובבל דור ודור אין ממשיבים בעניו זה רק מעט מעט בנ"ל וכן מבואר כ"ז מדבריו בק' שמוכרח בלדיק לבזר ולידע מה לגלות ומה לבתוב ובבל בתורה שבע"פ בוא בדי להעלימה ולהסתירה מבעמים וברחוקים] :

אות נ"ט שבבל בנ"ל נרחה מבואר שגם בחגברות למלומי בגוף בעבירותיהם על המות בפרטיות מפגם בחמוה להיות בעיניו דברי חבמים

ללעג ולקלס הוא כהתגברות המחלוקת בכללות שלפ עפ"כ יש ביכולת כאדם להבין ולהשפיל מהמחלוקת והתגברות הזה בעלמו את עולם ריחוקו (במבואר מזה בס"ח) עד שיזוד בתשובת המשונה ולהזדכך מעכירתו כנ"ל [כי העכירות ופגם החמונה תלויים זה בזה] :

אות ס' שגם בקשבי דבריו כך' תשר ביאורנו לעיל בחות ג' שלמטה ולמעלה מוכרח להוליף במשפט לאור בחיקון החמונה כנ"ל יבואר לנו בעניו המחלוקת הנ"ל שגם בזה כוונתו כך' גם על המחלוקת והחויבים שלמעלה (במבואר מזה בס"ח) בעומדים מלד הלמלומים והדיוים כמו"פ ומהם לבד נמצך גם למטה התגברות החולקים והחויבים שבלמלומי הגופים ופיתווי התחום הרעות ועכירות כנ"ל [כי יורד ומסית ועולה ומקטרג] רק שבב"ז יש ביכולת לכפוך כל הקלקולים לתיקוניהם בבא בלדיק והמנהיג בכולל כנ"ל :

אות ס"א גגד חורחא בעני להניג מה שמעתי מאדני ז"ל בשם מוהר"ן ז"ל שלא נמלא לו בירור בהלכה והמשפט בנ"ל זולת גג' דבריס, חיוב ללמוד בפוסקים בכל יום ויום וחיוב התפלה והבקשה לאדם בה בכל יום בפי מה שעובר עליו, וחיוב הסיפת הנפשות בב"ה למקום גויזתו בך' עב"ל והלעו"ד שהן הן בג' דבריס המוכרחים בכל היס ולים לבקש ולחפש עליהם לכללות עלותיו והנהגותיו המוכרחים לו כי לימוד הפוסקים הוא מה שעסקו כ"א עד מקום שידו מגיע לבבר ולמלוא גם שתה בירור בהלכה שבכללות המשפטי חמת והכהגות והדיוים בנ"ל והתפלה הוא בסגולה העיקרית להזדכך מהתאוות ועצן העכירה הגוף העולה על כמות להפלגו ולהתעותו מהיריר במשפט והעלה בנ"ל [גם אם יהלה ויתאוה לפעמים לתעות רלינו יתי] וכן נמצך ועולה בעצן הזה מהגוף על כמות שבכללות הנפשות [שהוא המנהיג שבהם בנ"ל] להיות גם עליו בעלמו קשה וכבד בעת הזעה להבין ולהשכיל בעלם בירורי הכהנהות והמשפטים המוכרחים לכל היס ולים בכל יום ויום בנ"ל ועכ"ז גדול ועלום מעלת ר"ה בנ"ל שמשם כל המשכת תיקוני היום כפורים לבא בקודם שבבירור בהלכות בנ"ל (וכבר בילהתי במ"ח שמחמת זה מוכרח שיהיה כל עיקר הבקשה והתפלה בנ"ל לבקש ולחפש ולהתפלל להחגלות ומילוות בלדיק והפלא יותן בנ"ל בעלמו כי על ידו לבד יכיה ביכולת להזדכך מהכלית בהתגברות הטופת שבאחרית היומים בחלה ולהתעלות זלע"ז לתכלית בבירור וכולאות במשפט לאור בנ"ל] :

אות ס"ב שבקשבי בכללות והפרטיות בנ"ל מדבריו בך' י"ל בכוונתו בך' גם על לודות בהמחקה והבירור של מדת במשפט והדין מהש"י בעלמו שיולא לאור מזיכוך עכירות בגוף [שבכללות הנפשות] שלמטה בנ"ל מהמוב"פ כי לפי בנ"ל יש לבאר שגם בל בחיבור הזה מלמטה למעלה בנ"ל הוא מחמת שגם בללות הנפשות [ומהמיגיהם שהם העיקריים גם משאר בללות] בבריאה (במוב"פ) נחשב במו בן לגוף ומומר בנגד הש"י בעלמו וכל הענן שאר יחבה בחפו ובחמתו שבמדת דינו ומשפט מהמתו בנ"ל הוא בעולה ונמשך בסיבת העכירות ותאוות גוף האדם [שבכללות הבריאה] שלמטה בנ"ל : שאר לפי"ז ממילא מבואר שבשובה האדם לבזדכך מרעתו וממעוזתו בתאותו ושוטותיו בנ"ל גורם במו בן בפרטיות ובכללות להוליא לאור משפט האמת ותבמתו להמתיק ולבטל מעלמו גם בל התוכחה ומוסר השוגשים שאר על חטאיו ושוטותיו בקודמים [כי אין לך דבר שעומד בפני התשובה והזיכוך בנ"ל במבואר מדמז"ל ובעין שאר בתבתי לעיל מביטול התגברות החויבים שלמעלה שנמשך מביטול התגברות שלמטה :]

אות ס"ג שגם אם נשים את לבביו להמבואר בנ"ל מדבריו בך' שבל עוגם הפיקרי והבללי שוגע ועולה להמניא עד שמוברח לגמרי להסתלקות וביטול גופו [ובזה נתבפך הקלקול לתיקון בנ"ל] נראה מבואר שבמו בן בפרטיות בל הנפשות והעושים לא יהיו רק לסיבת הזיבוך והתיקון הזה ויש לבאר לפי"ז הבפלים לבוונתו בנ"ל [בקשבי הבירור שלמטה למעלה] בי מלבד מה שנפסק ונבלה עצן האף והחימה שבמשפטו יתי, מבליון והפסק עצן העכירות בגוף בהבלעתו ותשובתו בנ"ל עוד לסיבת הזיבוך בעלמו לא נמלא ממילא סוס הברח בלל להעוגם והחוברה שיגיע להאדם מ"ו מאחר שהוא בעלמו זיבך ורחן את גופו בנ"ל [זולת בלדיק והמנהיג בעלמו מאחר שהוא נתעלה עליהם במדריגתו להיות גם נפש ורוח גופו במדריגת הנפשות והחות שבכללות מוברח לזיבוך בפלי בפלים והחוט הבערה אם יפגה אין עוד ביבלתו מהיזק העצן שבכללות גופו מבללות הנפשות בנ"ל מעולם האדם העצן וטבעו (בתעלומי הבורת יתי) לעלות בהיזיקו וקלקולו למעלה בעוה"ב בללי והפרטי בנ"ל.

אות ס"ד שבמבואר בנ"ל מדבריו בך' מבאר יותר בעיון הקדמים בנ"ל שאין ביכולת להגיע לשם זולת ביום בבעת ועיוויי הגוף ומתאוותיו בנ"ל ומב"ם מתאוות לבילתי שמזה מתגבר יותר בריח רע ובעצן בנ"ל :

אות ס"ה שגם אם נשים את לבביו לתחלת

דבריו כך' שבמומנת הכתים יכולים לכוליה משפטיהו לאור (כי משפט הוא עמודה דשמלעיתא שזה נחי' לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל) ונראה ומחבונן שכוונתו מכופלת מאחר שממילא מבואר שבחכמים למיתיים בחכמתם ודעתם בשלימות בחמת מבררים ומוליכים את המשפט לאור בחמת ומהמתו כרחוקים מחמתת חכמתם ודעתם אע"פ שדעתיהו נבוכה ומקולקלת לגל יהיה בכחה לברר ולכוליה בעלמיהו את המשפט לאור אבל בבחמונה שהיו מחמירים ומכבדים עכ"פ בחמת חכמת בחכמים כ"ל יש וממלא גם ביכלתיהו לכוליה על ידם את משפטיהו לאור כי חוזן מלין תבחן וכו' ואחר שיולא לל הפועל חכמת אוצר החכמה כחכמים בדבריהם הנעימים קל ויקל יותר לברגים ולבבחין בחמתת ביהור משפטים מאם כ' מוטל עליהו בעלמיהו לברר את הדיהור והחמת כזה לן בכ"ז כופל ומביא ט"ז רחיה ממשקל הממולע שזוכים בסגולת בחמונה בעלמה כלשון הכתוב לא תסור וכו' ימין ושמאל [וגם מענין הכתוב הזה בעלמו מבואר בפלי כוונתו כ"ל שחט"ם שלבחורה לא הזכיר את הכתוב הזה רק להביא מאתו ראיה שבחמונה הוא במשקל הממולע המוכרח להמשפט אבוא בעמודת דשמלעיתא ומענין הכתוב נראה ומבואר ג"כ ראיה ברחשונה כ"ל שבאחר יפלא מאתנו דבר למשפט נקיט ונעלה להחכמים שבמקום הקודם (כ"ל בחות) אחר כח לבד יוצאים ומבררים את המשפט בחמת בחמיתי זשבחמונתיהו נקבל ונשמע עכ"פ לדבריהם לבלתי נסור מכח ימין ושמאל אחר ט"ז ממילא זוכים לנחנו על ידם לכוליה את המשפט לאור] אבל בכ"ז מבואר ונראה מכותלי רחייתו בעיני הזאת שבחמונה מסוגלת ומביאה למשקל הממולע שמוכרח להבעת במשפטיו עד שלנו זוכים חט"כ ע"י בחמונה הזאת להיות גם ביכלתיהו ובעלמיהו לברר ולכוליה את המשפט לאור ומזה ענין בסמיכה כ"ל שבזכות חט"כ זוכים ע"י בחמונה הזאת לכיות נסמך ונראה גם בעלמיהו לשפוט ולדון את הדינים והמשפטים. ועוד גם רחייתו זאת בעלמה מכופלת היא במשל ומליצה יחדיו כי מלבד בפלאת בלשון ממאמר ר' כ"ל משפט עמודת דשמלעיתא שהוא ענין רוחני שאין ביכלתיהו להבין ולהשיג כלל [זולת מה שהוריד לנו בתעלומות בסגותיו לסגולת בחמונה כ"ל שהיא ג"כ נפלאה ונשגבה בסוד בחמלעית והממולע הזאת] עוד גם בפשיטות דעתיהו מורה ומנבר למשקל הממולע שמוכרח להבעת במשפטיו ובחמלקות עלתו לנחים כ"ל שבבחמלקות היא בפני הנחים והבני בחודים בחמחיים וסיחריים זה את זה ונפלם מחזני בדעת ובחכמה בחמיתים כ"ל מכריעים ומכוונים להמלטות במשקל שביניהם בחופן שיסחוו ולא יניחו ויחמלקו ויתגברו עוד בכוחד בדעת זה מזה [וגם מכורדתו לתבונתיהו בפשוטה כ"ל נראה מכותלי דבריו כך' שהוא מבאר לגד חורחת גם לבאר ענין במאמר כזה כי לדק הוא תיקון מלכותא קדישא שבסוד העלות הנ"ל במוצ"פ ומחזני לדק תרין סמכי קשוט שבמדת בחמת כ"ל וכין לדק הוא תיקון חות ברית שבענין זה עיקר בכרכה לזיכוך ונקיון כ"ל מעלת בנשים במוצ"פ] :

אות ס"ן בבמבואר לפי כ"ל שבחבר לא נשחוו כל בחלמידים כפי במוכרח לקבלת בחור בסוד שנשפע בבם נחבב בזה ברב במשפיע למגלה סוד כ"ל ובקלקול מחגבר לפעמים עד שמוכרח להסתלק עי"ז מבאר לגד חורחת זאב שנשמע מדבריו כך' לענין בסתלקותו ובסחלקות בחריז"ל שנגזרו בסיבת בסודות שברצו להוליה ולגלות ועוד מחתפכות בקלקול לתיקון כ"ל ובלילוף עוד כמה דברים שנמעתי ובבנתי בזה מדברי תלמידו כך' מוכרנ"ת ז"ל ונראה מבואר שגם בקלקול בהתגלות כ"ל בעלמו מוכרחים בם בגזירת בבורא יח' בתעלומות דרכיו בגזירת בסתלקותם כ"ל שמוכרחים חט"כ לקבל על עלמם כי זה וזה כוא להברת בהתפכות לתיקון כ"ל כי חע"פ שנסתלק ונתעלם יותר חח"כ לגבל מסמיכת תלמידם כך' מתגברים ביד כתיבתם בחזקה ובנשגב לעיני כל ישראל בפלי בפלים יותר מלעיני בעמים כ"ל שנשאר ונראה לדעתם גם אחר בסתלקותם מראה וזריחה נפלאה לבא בילם בסוד עמי כ"ל וכן מדוד לדור לא יסור מחקק בכתב עד כי יבא שילה בבשלמת בתיקון כי לולא מה שנתקדש מחוקק בכתב מעט מעט תדולל דור בשארת בראשיה ובזריחה נפלאה לא היה ביכולת גם חח"כ לגלה ולבתגבר במלחמה כנגד בתוידים הנ"ל כי חע"פ שמתגברים כנגד זה בכל דור ודור יותר בבא בקלקול כ"ל אבל מדה טובה מרובה ועלתם בפר תופר ועלת ה' לבד תעמוד ותקום לעולם :

אות ס"ן שבבכרת בקלקולים ובתבפכותם לתיקון כ"ל שנזכה לעתיד נראה מבואר שמחמת זה לבד מוכרח להעולם כל בספרים שהיו ושיהיו בדרך פלפול ודרישה שדורשים ומבקשים עכ"פ למשפטי בחמת כ"ל כי גם מבלון ובבשחלות בעלמו יתהוו לעתיד כלים נפלאים בקבלת אור בחמת מהפלא יוצץ כ"ל לכל חיש כפי מדריגתו ויגיעתו בבשתדלות ובלון זה [וגם ממילא מבואר שעוד מוכרח עכ"פ שיהיה כל

כרגון וכשתדלות בספרי בתמוה שבתכמינו בנסמכים כנ"ל מדוד לדיר עד משם רבינו ע"כ ולע בזולתם ת"ו]:

[אות ס"ח ע' מלת מיס נראה ממסילתו להבין משל ומליצה שגם בפשיטות כוונתו לכרמות בטבילה מקוה מיס ומלו במיס זיכים למימי כתורה וכלותות המובאים במשמר זה כמכבר בביאורי שבמשכם בזאת וגם יש לבאר עוד על לודות בטבילה במיס שמטהר מכל בטומאות [כאשר כרבו לדבר בזה תדמו"ר ומוהרנ"ת זצ"ל] כי היא במכשה והכשתרה מכרודפים המזכרים במשכם בטערניר, ועיקר כפרה בטבילה היא להשכיר שגם נמחזים חיולות בקליפות ומיכרחת לצרות ולהתחבק מכם [ביום השביעי] לבטהר ולהגלל מכם]:

אה"ה מצאתי מב"י וחסר ההתחלה וכנר' מס"א חדי ר"ש

שלא יגלו לאור עד לעולם שכולו תרוך וזה בעולם תעפ"י שמוכרח עכ"פ לגמלם באור בספריכם כנ"ל אך גם כוא להבשלומים בכלי כתתעדל"ת שבתשובת בתמוה בנ"ל מבמיב"פ ובהכרח לקבל מכם כרמזים שבכם פה אל פב בנ"ל מבמו"פ כי אור בשכל בזה [שבידי סמיכתם בנ"ל] כוא בסוד בעיבור במיב"פ אשר לבעמים וכרמוקים לגמרי מבחמונה בנ"ל אין לבלות אותו כ"ע בלבום בכתב בעומד לעיניכם בתופן בעשם תמתתו יכיה בפעלם מאתם שלע לבויות ת"ו בכלל בכתוב במיב"פ כולך רכיל מגלה סוד שסובב ע"ז בידוע וגם ממילא מובן שבמו כן נמלע מעין זה גם בין ישראל בעלמן—וכעין תשר בכללות אסור למסור אינה זאת בחי' מידי בסמיכה לבשלחי זוכה בתתעדל"ת לבויות זך בתכלית בזכות במוב"פ וכמו כן אין למסור גם מבחמת שבשם כ"ע לבנתעוררים לזה עכ"פ בחינה תתעדל"ת שבתשוקת בתמונה בנ"ל יורדת עד תחתית בארץ וכגוף לבעביר משם כל בגילוים שבזרות עבודתם בתכלית בכיפך כס מתמונתו ותחדותו יח' בעשם ונפלע בחכמת רוממות בלדיקים וכבכיים בגדולים בעבודת קדשי קדשים במוב"פ שבשם כס מלוקי תרך בתכלית בלמלים בעלין בתבן שתיכ, תשר מכם תלע בחורב שביא בלוחות בתבן במוב"פ תשר כפי שיווי בנבנות בנפשות וגופי בתרלות בנמשכים משכ כפי קבלתם מכם לבזדבך מסרחון בעשן ועבירת בחוך וכמזון, עד שיכיו עכ"פ למקדש מעט בכח בחותיות מחכימות בנמשכים משם, עד שגם מתחלב יתרקמו גופי בניכם וזרעם [בזכרת בחורב בזאת] בתופן שיכיו לבתלמידי חכמים ובני בלדיקים שיסובב עליכם בכתוב ופרי בארץ וכו' במוב"פ, כי לכיפך ח"ו גם בקלקולים חוזרים מלילה עד שנתגבר בכ"פ יותר קלקולי במשפטים ובדיוים במוב"פ, ותעפ"י שיולאים ונשתלשלים (קרוע) במחלוקת ופלג ע' של בלדיק בנ"ל כמלא על כל גדותיו בזכות טברת מימי תורתו בנ"ל, אבל בבשתלשותם למטה לדיקים ילכו גם ובפושעים בקלקוליכם ותכפוכותיכם מקלקלים ומתפכים גם אותם לכיות [עי"ז בעלמו] במחלוקת ומריבה על בלדיק בנ"ל מבעדר לחומתם בו עד תשר יסובב עליכם בכתוב שמוב"פ תשתפכנה חבני קודש וכו' [בראש כל מילות בריחוקות לגמרי מקדושת ת"י בנ"ל] ועוונתם הוא יסבול [כפי אותיות דברי במחלוקת בעלמם] לשוב בתשובה ובתעלות יום בכפורים בתכמה עילאה יותר במוב"פ, וגם משולם בתגברות מי במריבה בזאת מוכרח לבסתלק ולבתעלות לשמי בשמים בתכמה עילאה דעילאה יותר ויותר עד שיספיע משם בשתרית פליטת נפשות תלמידיו [שבאחי' יכושע] בנסמכים בידיו במוב"פ, להתמלא יותר ברות תכמה בנ"ל ובמוב"פ עד תשר בתוי שדי ובלמלומים בנ"ל יעניגו גם עבשיו ביום בלרה תשר במוכו לא נכויתה בבתפשטות ספרי בתפיקורסות [תשר זה לעומת זה בס מתגברים להרחיק לגמרי מתמונת ספריו בק' ובברשות נועם תמתתם עד שנתבעים תלשם למותר לגמרי ת"ו] כי בכ"ז יבלת עזריו מקדש בקדשים בנ"ל. כי תעפ"י שדעת ברע ובטוב [של בדיוים ובמתקתם בנ"ל] שניכם יתדיו יולאים משם במוב"פ תבל בעולם בא בעולם לשם תשר בסתלקותו יסעדיך מליון בתותיות לבירור במזון מברע ובעבירות בתכלית בזכות עד שיתגלה פרי בארץ לגאון ולתפארת בחכמת בשלום במוב"פ לבירור בעלות ובמשפטים מתכלית בתחדות שבמלכות בן דוד בעלמו [ולע יחלו לשתי ממלכות עוד במוב"פ] כי תכמת ע' בקרבו לבוליא בדיוים ובמשפטים למטה ולמעלה לאור בשמתה בגתגלה מתמדות בשלום במוב"פ שבקדם בקדשים בנ"ל תשר יבגה כי בכל בכתב מיד כ' תשר עליו להשכיל ולבשפיע אור ידי בסמיכה לבלליות תבני אותיות יד בכתב שבשתר נפשות ישראל תלמידיו, עד שיזכה לעשות בשם משפט בתוב במוב"פ, וכיתה ידו על בעביות בחוזים שוע וכו' לזרוק גם עליכם מימיו בטהורים במוב"פ, לבויות בעלה בלב בל יום ויום לבתגבר בשתירתו ברעון בשי"ת במלכו ועלתו תשר יספר עליו לבד במימי תכמתו בעמוקים בלי סוף שזוכה לכם בחכם בעליון בנ"ל, שמשולם בפלתת ועומק תכמתו [למעלה מתכמות ותבונות כ"ע בנ"ל] אין ביכלתם בשום חופן לקבלם כ"ע בתמונה לבד [תפילו נדמה לכם

לכם ברור בדעתם ויכמתם כעלמי שמומר לכם בהיפך על ימין שמלג כמוב"פ] וכל כדעת וכתבונה שנתן לכם בתורת ית', הוא לכבוד ולידע שים לכם להתבטל כנגד דבריו ותבונתו בתכלית כביטול כי גם כל תבונותיכם וכשגיותיכם כחמתיות שלעתיד, לא יכיו רק ע"י כתמונה וככלליות וכביטול לתבונת כחכם וכתנכיג ככולל בן דוד כנ"ל שנשמתו היא כעיקרית נכוד כמלכות וכעלה שבמשפט כמוה כמוב"פ רק מפגם כתדם בר"ה ויומא דדינא כמוב"פ לכתיר ולכתניף טוב ברע [מכשתלשלות ממקום אחד כמוב"פ] מלבושתו מפני כתרן קדם גמר בירורה וכזדככותה כמוב"פ עד שנתקלקל בכל כולדותיו לכיותם כולם בחורות בעשים כסרוחים שע"ז יסובב בכתוב רשע מכתיר את כלדיק כמוב"פ ובניחוריים יסבובים כאלה עד שילא מדעתו (כעולה וכו' כמוב"פ) משפט מבקל שאין רחוי כלל לבא בקבל כמוב"פ ובגדיל לכיות כולך רכיל מגלה סוד שע"ז נחגלה ונסתלק לגמרי כחור כזה כגרמז לעיל אבל נאמן רוח מכסה דבר, ומלביה לפומיה לא גלי עד שילא משפט הכמתו ונשמתו נאור עיני כל, ובמפי"ב יהיה מבוסה ומלובש בגופו עלם רוח הכמתו ונשמתו בתופן שלא יהיה ניבוי חור כמוכן מכ"ז גם במ"ן כי גם לפי כל כנ"ל תבין מרחוק של חודות כמחלוקת וכמריבה שעליו (מבעדך תמונתם של כחולקים) שע"ז בעלמו משתדל בתעלומותיו לתקן את כתמונה בלא כל כבלתי מתמיעים בו, על כי אין כדין נמתק אלא בשרשו ושם בשורש מי שמריבה כאלה ליח מתשבה תפיסת כלל כי תמפ"י שיתאבל משם בעלמו גם בטומאה לבטוסקים בשמריבה בזאת, כן זלע"ז נמשך משם בכח לבמים כאלה לטבר בזריקתם גם מתבלית בטומאה וכגילולים כמוב"פ וזאת תוקת כתורה בשפלה ופלא שעולים לשם בחכמים (כמכוונים בתלבעי ידיכם לקדש את מקומם בקדושת במקדש כמוב"פ) שאי אתה רשאי להרבר אחריהם ולכוך מדבריהם תפילו לא תומיים לך על ימין שמאל, עכ"פ, ושם בפלג ג' נמלא גם ביניהם פלוגתות ומחלוקות רבות מאד אבל אינם זזים עד שנעשו תוכבים זה לזה לבל יהיו ניזוקים ח"ו בטומאת מת (כחלמידי ר"ע כמוב"פ) שנתלשלו ג"כ משם כנ"ל מכמוב"פ כי כל עיקר טבית במחלוקת בזאת אין זה רק מבמתקת בדיניס בשרשן לבחבוות מזה בעלמו תשובת בשלום ובתבבה וכבללויות יתדיו בבחנן שתיה כמוב"פ,

ויסב אלקים סי' ס"ב

ועסקינו באלו הסבות צריך להאמין בהשי"ת לבד.

שמעתי מאבי שמע ממורנ"ת ז"ל שפי' בכוונתו בקי' שלריך לחמוך בעסקינו בחלו בסבות שזה בעלמו רלונו יתי לבריאנו בכל חצר ועשה ועטוק טפ"י בטבע במבואר בזה מבמה בחוביס, אבל בנ"ז עיני כל חליו לבד יבשרו בחמונתם, ולא לעשות עיקר מבסיבות בעלמם בטעות בטוטיס ח"ו שאין ביכלתו כלל לפרנס ולרפאות זולתם:

דביקות אחורי הקדושה הוא ע"י תענית כמו שכיתבים שם ה' בבחי' אחוריים וכו' כי עיקר זכות התענית וכו',

מה שתפס לדוגמא שם כ' עיין לקמן בסמוך שבתענית ובטבע בעלמו כוא במספר אחוזי שמותיו יתי, ובאמ כפי כמובן מדבריו בק' בענין בחמוך שבית בעלמה בשבילה שבית בסוד בטולמתא שפירתא ואשה ירחת כ' שבסוד בדיבור של בקריאה והתפלה בשם כ' ואטפ"י שבית בעלמה בסוד בשם פ' כנרמז לקמן מבמובן בפנים אבל זה עיין יחוד קוב"ה ושכינתיי שביחוד שני בשמות בחלה שבתבוות ביחוד בזה בחמוריים הוא ע"י בתענית ובבטבע במוב"פ ואח"ב לעת בחובל נתבווב יחוד בפנים בפנים (שלפי"ז יבואר לך גם מה שפתח בתלית בחמונה שעל בחרוקים ואח"ב בשמרמז זאת בסוד בשם יהודה ליוסף מבואר שם בלשונו בק' שבשביה היא בתלית ומבקשת רחמים עליהם) ועיקר טיבוד ביחוד הוא מבשני מיני קושיות במוב"פ בתתגברות בנגדם: זה לעומת זה בנגד בחמונה ובדעת לותו יתי (שבוא ודעהו פ' בידוע) כי גם לפי כנ"ל תלית תבין שבן כן בנשבים מחולקת דקוב"ה ושכינתיה שנתלה בב"ה מנפשות ישראל בפרטי פרטיות ובכלליות ובכתה תופיס שונים, שלפי"ז תבין גם בדבר תבבת כי בכל לבב וכו' במוב"פ שיסובב זה על כלליות במדות, ולדוגמא תפס קשר ויחוד כוונת בדעת לדבורי בתפלה (שבית בסוד בשביה כנ"ל) שלא יהיה לבו תלוק-טליו בבחי' חלק לבם וכו' במוב"פ וכן בדרך בלל שבתייחד טיה"ז נפש היאהלי בבבודו

יתי בטומד טליו תמיד בחיב"פ:

אך ממילא מובן שבטפ"י שמתייחד יהיה יכול להיות גם בתוך טומאתם מקושיות לבבם רע"ל לבסתיר פניס מאתו אבל אז בתו כן גם כוא ביחוד בעלמו שעתה מסתיר מהם פניו ובשפעתו בתופן שיהיו מוכרחים לסבול גזירת בדעב ובטניות בנ"ל עד שמוכרחים מפני זה לירד מלריתה במוב"פ ולבתחיל מהדש ממילר בגרון בקושי בהתלה במוב"פ לבתדבק ליוסף בלדיק ביחוד יהודה ויוסף במוב"פ שזה זה ענין תיקון במחלוקת שבין בלדיקים במוב"פ שע"ז נתתקן ממילא גם מחלוקת בילה"ר בנ"ל [וכן בפרטיות מוכרחים לבתייחד בהתבה ושלום זה עם זה] שלא יהיה

יכיר חלק לבם כמוב"פ, עד שגורמים עיכ"ז יחוד קוב"ה ושכינתי' פנים בפנים ובכל הבחינות כנ"ל. ולבד מעניין לעניין בקצרי כתורה הזאת, שוב נשוב לתחר הדברים והדיבור כנ"ל שכוח הערך תסר מתחורי התחלת בקדושה ימלוך על כל הקליפות ובמלריס שבגרון מלכוליה את הדיבור במוב"פ שכוח הנקבע בפה פרשה הרומז על התגלות טבע במזלות והסיבות במוב"פ, שממילא מובן שכמו כן זה לעומת זה כל שרש (שכיה המלכה) כרוס הדיבור במוב"פ היה בסוד הטבע והסיבה דקדושה שברלונו יתי' שיעסוק כ"א בתופן שיתברר לו פרי המלכל מקליפות התערובות שכן תערובות הקליפות המלירות לדיבור במוב"פ כי כמו שע"י הדיבור נהפך ילר הרע בעל הרחו למרכבת הדעת ויולר הטוב [לעבוד את ה' בשני יללין במוב"פ] ממילא מובן שכמו כן זלע"ז בתערובתם הדעת טוב ורע יתהיו מכריח גם ילר הטוב בעל"ז למכותו וכותו ח"ו, ושעבור זה כי' מוכרח אלכ"ר להרעיב ס"ע לגמרי מתערובת הטוב והרע [אוצר החכמה] כזה שע"י הרעב כזה בעלמו כי' מתקן את היחוד שבתחלת ואחורי בקדושה במוב"פ שבתחת גם זה מוכרח כי בחי' האחורי הזאת היא בעיקר בחי' הסיבה כנ"ל שבשכלה ע"ז בעלמו בחחורי שם ה' במוב"פ מתברר וכופכת את עלמה [בשפה ברורה] להיחוד פש"פ בהיתר אכילתו בשבת מדעת בעליון וכשורש של התערובת הזאת ומלאך הרע בעל הרחו יעשה חמן ותמונה [19/08/2018] להשלימה בהשלמתה שלעתיד, כידיעת חשובת הקשיות שלמעלה מהגבלת הסיבה וטבע בני חדם [בשפה מהמזלות] כנ"ל:

ועבשיו אחר החטא ורעת החדם הנ"ל אשר נתייסר ברעתו ונתענש בהתעלמות דרכיו יתברך לעסוק בשכל הדיבור הזה בסיבות גשמיות שרשים נתרחקים ע"ז לעשות חותם בעלמם לחמלעי במוב"פ [כי שכל עניכה במובן במ"ח] אבל בחמת רלונו ית' להשפיך גם עכשיו [בחית הכולו שבת שיהי'] כל הסיבה בחמונה ותפלה לבד לקרא בשם ה' כי זה דייקא תיקון חטאו הנ"ל והוא התיקון שיהי' לעתיד במוב"פ אלך גם מי שחינו זוכה לזה [כי הרבה עשו הנ"ב ולא עלתה בידן] מוכרח עכ"פ להשתיך בחמונה ובתפלה לגוף הסיבה בגשמיות בעלמה שאז גורמים גם ע"ז חיזה תיקון לחטא החדם הנ"ל כי גם זה לרונו ית' כנ"ל, כי היא בקדושה בהשתכת מבתחלת כל הדרגין [שבעלה עשה לעתיד] עד סוף ואחורי כל הדרגין שבחילרי הקליפות שירדנו עשה וגם ע"ז לבד יסובבו כל הבירורים הנעשים ע"י המלות והלכות בתורה כמוב"פ לבהות בזכר ליניאת מלריס הרחם בחמונה והבטחון הזה [כי כל הגלות לא היה רק מהקלקול בחדם הנ"ל] כידוע ויכי בשלת פרעה את עשה מהחפלות הערף [מדת הדין של עשה ה'] להיות במדת הרחמים שבאור פני ה' במוב"פ ויסב ה' בעלמו את עשה בהסיבה והחיולה דקדושה במוב"פ, כי ע"י שהיה בחחי' אחור הנ"ל אבל עלמה בחמיתי הוא בחחי' הפנים ושדעת הנפלא יותר (כי סוף) במעשה הוא בתחלה ובתחלת המחשבה, וגם בכל דרגין ודרגין קשור ומחובר אחורי וסוף כל דרגין לתחלה ובתחלת בדרגין שלאחריה] ובאן היטב בנ"ז לעובדא ולמעשה כי אין שום עלה אחרת זולת בחמונה ובחפלה הנ"ל שע"ז בעלמו נתעורר גם תפלת הלדיק והסביבה להמשיך נפלאות שידודי הטבע כמו שיהי' לעתיד במוב"פ:

נב תבין יותר לפי כל הנ"ל בניאורו הקי' שבמאמר הסבא במוב"פ על הודות בחמונה דנפקת בלפרע ובתחלת היום בתחלה חדשה בנ"פ, שע"ז יסובב הכתוב חדשים לבקרים וכו' במוב"פ ומעש"י שכוונתו בזה על כללות בעבודות דקדושה [שבעיקר בשם היא בקרוע שום] בהתחלה ובהתחדשות במוב"פ] תפש לדוגמא עבודת הבתקרבות ובגשת יהודי [כי בלשון המדובר בינינו יש לזה משיו הק'] להלדיק שהוא בח' יוסף כידוע. ועיין בכל הנרמז לעיל ודו"ק ודו"ק ודו"ק:

בא אל פרעה סימן ס"ד

אות א לפי' דבריו הק' על הודות בהפיקורסת שיש שנמשכים בקשיות מחותיות בללים שבשם שלקות ובכל נמלא ביכולת לייטב [ולהיפוך בקשיות בבחים מהלל בפנוי אין בשם שלקות ובכל לייטבשם] מוכרח [לידע שבשי"ת ודעתו ה' וגם] לעיין בדברי מהרנ"ת ז"ל שע"ז בסוף כ' פקדון כ"ג שמצוחר משם ע"פ בתבי בחרי"י ז"ל שבכל מה שיש בכל עניין בחפנות בחלל וכשבשת ה' שהש"כ לחוך בחלל בדרך קו וכו' נמלא כמו כן גם בפרטי פרטיות בכל שדם ומדרגה שבעולם כי בשכל וכשמה של כל ה' היא חלק ה' ממעל וחלל בחפנות בשכל הוא המוכרח לכ"ש בהכרחתו בכללות במוב"פ:

אות ב על הודות בחלל בפנוי שמשם נמשכים בחכמות שליונ מכמות [שאר בחשיל ודימה זאת לזה שנמלא גם בלימודי בתורה בה' שאחד חומר סברא שקר שמניע ובא על ידה לקושיא ושאלה ומחמת שאין למדן לייטב בקשיא וכו'] נראה

מבואר בקיצור בלשונו כך' וכוונתו מבואר [ע"פ בשיחה כשייכא לזה] שמחמת שלא נמלא חכם ולמדן לפתור את בסברת בתופן שיתייצב ממילא בקשיא שבא על ידה עי"ז נדמה שאמר סברת וחכמה גדולה בבקשיא בקשה לפי בסברת בזאת כן נמלא אלל המחקריים כמה מבוכות [שבוכו בכמה סברות שהניחו ליכוד] וקשיות (שבאנו כפי במבוכות בחלה) שבאמת אינם שום חכמה ובקשיות בטלים מעיקרא מחמת שבישוד בעלמו אינו יסוד כלל:

אות ג. שים לבאר בפשיטות למה שבחד שבאמת לאמתו נמלא גם בבחלל בפנוי מליאת ללקוחו ית' שזה מחמת שבבאמת בהמיתי אין שייך שום פירוד כלל למעלה כי אחד הוא בתכלית בהאחדות. גם יש לבאר שבבבדל ורוממות תבוראו על תבוראתיו בבפלאת בהיוויים שנמלאים למעלה בבחלל ומילואו וסיבובו בי"ל ובבורדתם לדמיוני דעתינו בהאומר שיהיה שייך לשאול בבם בשאלת בהר"י ז"ל בענין בחלל בפנוי במוב"פ על תבר נראה לדעתינו בהאומר בשני בפיכים בעומק ע' כן גם מבבדל ורוממות דעתו ותבוראו בזאת בעלמה לא יהיו כלל בעומק ע' עד שמחמת זה בודאי אין שייך לשאול עוד (ועיין מעניין בהאמר בזה בספר בוכחי אור ח"ב חמת ותמוה הוא):

ואות ד נחסר ונאבד וכמדומה לי שמציע מזה חסרון בבשבה בביאור דלקמן בעות כ':)

אות ה על תורות חלקי בתבואה ובחכמה בבשבת חלכותו יח' [תבר כתבתי לעיל בעות] שבן כן חלקי בהשמה תבין מרחוק בדבר בבבדל וביתרון שנמלא בחכמה בהסתרה על בחכמה שבגלה שבמו כן נבדלים ונתרוממים חלקי בהשמה בהסתרה ובעלמה מבארתה בגלה שנמשך ונמלא בקרב בחדש (וכן בהזכירם בכתבי בהריז"ל) תבר לא יזכה בבם בחדש זולת מעט מעט כפי מעשהו בתמוה בי"ל כי כן חלקי בחמוה בעלמן שבוא בבסתרת ותעלומות בחכמה בזאת בי"ל):

אות ד' מבמבואר מדבריו בך' שמעולם לעולם תתגדל יותר בחכמה עד שבאין סוף אין יכולת להשיג כלל את חכמתו ומבמבואר מדברי עץ בחיים בי"ל [וגם בדבריו בך' במ"ש שבסיבוב בהקיף [שבוא רוחניות עולם בעשים] לבדור בארץ ובגשמי שבה כן יסובב בסיבוב גם עליו עולם היוליה וכן מעולם לעולם עד סיבוב באין סוף לרקיע ומחוץ בחלל [וכן נמשכים ונשתלשלים זה מזה בתחתון מעליון בסיבוב עליו וכן להלאה ולמעלה יותר בי"ל] נראה מבואר בלשונו בך' על תורות באין סוף [שממלא כל עלמין בנמלאים בשלמלאות בחלל וסובב כל עלמין עד מסילת באלל שעליכם] שלעניין בתכוות מחילת מחילת באלל בעלמו מחכמתו ית' בשמיט את בחילוי ולא חפס רק את בסיבוב [שמאחר שבוא כובב כל עלמין מבואר גם בחלל בפנוי בעלמו נתכווב מהכמתו ית' ובגם שם ים חלקותו ית'] שמלילת חכמתו ית' שבעלם [מחילת] בחלל בעלמו שע"י להשיג נמשך ויולא ממליחות חכמת באין סוף בעלמו ית' שע"י להשיג:

אות ה' שבכל בי"ל ים להתפלא ולתמוה בשם שבחבד תחלה מספר עכ"פ שבתורו ית' לאין סוף לא כיה מקום לבריאה כי מאחר שמליחות באור בזה בוא בעלם באלל [שמתכווב שמליחות בחכמה ובאור בזה בי"ל] לגלה להאורה בתכלית בכיפוך שאין סוף ותכלית כלל להמקום בראוי להבריאה שלבעתו ית' לא יהיו כלל בומצע ע' [ואין שייך כלל בשאלה בזאת ובמבואר מדברי מוהרנ"ת ז"ל בלשון תפלתו שעל באורה בזאת) ים לבאר שמחמת זה נמלא להם גם בהמתקה ובכללות שבם כולנים וממתיקים זה לזה ובתורתו באין סוף לא כיה רק מליחותו— ובוא שבשבג לבדו עד שנמתק ונכלל ונתבטל אלו לגמרי בחי' בעדר במליחות וממילא מבואר שמחמת זה לא כיה שייך כלל שום מקום לבריאת בעולם עד שנתגבר בביכול בנגד זה בבעדר במליחות שבו לסלק ולמלס את במליחות לגדרין ונשאר בביכול מחמת זה שלל בבעדר במליחות לבד שע"ז כל בחכוות במקום בי"ל:

אות ו' בבמבואר מדבריו בך' (על תורות בחכמות בעולות זה למעלה מזה בסדר בעולמות עד תור בה"ס במקף לחלל בפנוי שבתוכו כל בבריאות ובחכמות) כי ה"ס בוא בע"י בעלמו ובחמתו ע"י להשיג כלל ואין שם רק בחי' תמוב שמחמיט בו ית' שע"ל, ולבאורה יש להתפלא בזה לפענ"ד כי בלא בחמוה בוא מלד (במקבלים) המחמיט לבד אבל בא"ס יתברך בעלמו אין שייך כלל תמוה כי בוא בעלמו יודע מדעתו ותחמתו שאין לריך להשיג כלל ואולם בדוב בפלאת בהיוויים בנמלאים לאורו בעלמו ית' (בי"ל בחות כ' מליחות ובעדר במליחות בסיבוב שבם יש ואין) יש לבאר שבן כן בחכמה ובתמוה בי"ל ואם מלד עלמו מתפעט שם דיוקא במליחות תחמתו (ולא בבחי בבעדר שביא בתמוה בי"ל) אבל מלבד מה שלא זאת היא מה שנקרא אלהינו ובאבר בעולמות בשם חכמה (כי תיבותה נשגב ונהרומם לאין סוף עד שים ביבולת לקראה ולכנותה גם על שם בבעדר שבה ולא כן תכמת בעולמות בי"ל) עוד

בדברין שמדבר פה על לודות מיבוכ (שבחמלעות כיגון) לעשם כחלל ממילא מבואר שמחמת זה אין לקרחה ולכמותה בחמת רק בשם כחמוכ וכבעדל

כי מאור כבעדר כזה לבד יופיע ויאיר עם :

אות ז' מכמבואר בדבריו כק' שגם כחלל כפנוי בעלמו נתכווה מחכמתו ית' ובחמת לפיחתו ים שם ג"כ לנקודתו ית' וממילא מבואר בביאור כל"ל בחות ס' שכמו כן נמלה גם בעניו הנשמה שבב"ה בפרטיות יש לנו לתמוה ולהתפלא על מאר אין ביכלתינו למלוח כמו כן גם בעלם חלל כשבל וכתפניותו חכמה וחקר למליחות לקליתו ית' וכבגדתו יתבוננו לבבין ולכבין על בשחלות בבחים משם אבל מרחוק תבין והתבונן בביאורים כל"ל שבבל כלי בחכמה (שאנו עוסקים לתיקון שבידתם המוב"פ) כנמלחים בהנבריחים שבבל כעולמות אין סוף לופן ויכולת להחשבר ולבא על ידם בבסחרת החכמה שבאין סוף זולת בחמלעות בחמוכ שבעלם בחלל כי בחמוכ לבד נמשך ונתכווה כביכול מעלם אורו באין סוף כל"ל וסיא בחכמה וכנשמה בנסתרה אשר בחמת יזבב לה בחדש לעתיד כמוב"פ ע"י מעשהו בחמוכ כל"ל שבקדים לה בעוגם כמעשה וכחמוכ כזאת :

אות ח' שגם לפי כל"ל נראה מבואר שקודם בשלמת כתיקון סיכיה לעתיד נחזו ונתגבר ביושבי תבל בחי' כבעדר וכחיסרון שבמדת כחמוכ עד שנחסרה ונעדרה משם לגמרי שזה תל מנין כאפיקורסית וכשלות שאין עליהם תשובה שנמשכים משם :

אות ט' שבכלל זה לעומת זה כל"ל בבחקדמה תבין ותתבונן במה שבתב על לודות כמבוכות שנלחזים ונמשכים ממליחות בחכמה וכעדר מ' בחכמה (שבקדמת בחלל כל"ל) וקורא ומכנה לכה בשם חכמות ומוגם חכמות אבל מבשחלותם וכהפכותם לבעדר לגמרי (ובפשיטות כל"ל בחות ח') ממילא מבואר שלא נשאר ונמלא לבם מליכות בחכמה כחמיתית זולת כדמיון שנדמים ונחשבים בעיני בחדש לחכמות :

אות י' שבבל כל"ל יש לבאר ולייסד גם לפליאת כמעיין על מאר יבא מבודעתו כל"ל (שבשחלות שאין עליהם חשובה נמשכים מבחלל כפנוי) לבאר ולבניא ראיה שאסור לעיין ולבניע בבל בספרי בשחלות בחלה לבל יגלל ויפקע בשם ולבחורה נראה בביפוך שממחת שבבר אנחנו יודעים (בבודעה כזאת) לסיבת בעדר יכולת בחשובה שעליהם ושבאמת בחמיתי אין בשם סוס ממש בלל אין לנו עוד להחיירא ולפחוד מבם בלל בי לפי בל"ל בדבר בעדר בחמוכ לגמרי שנאחז ונחגבר מבחי' בבעדר שבב מדין מרחוק נבובד לב בבחים בשחלות ומבוכות בחלל בל"ל שנחגבר ונאחז בבם טי"ז בעדר בחמוכ לגמרי לבל יחמינו וידעו גם בבודעה בל"ל בעלמה ואין ביכולת למלט ולבלינל עמה זולת לבל מאר עדיין לא בחו ונבנסו לשם, אבל מבמבואר בל"ל מדבריו בק' שבעלם (ומובב) בחלל לבד יסיה בל ממשלת מאור בחיסרון ובבעדר בל"ל (שמשם בל מחיזת ובתגברות בחיסרון ובבפירית לגמרי בל"ל) אבל לא בן באור בחין סוף בעלמו יתי' בסובב גם עליו בי בזליחתו וחבמתו לבד ימשול ויאיר שם להממיק ולבלינל טי"ז בעלמו גם מאור בבעדר וממילא מבואר שמטעם בללותו בבזליחות ובשלימות אין עוד ניכולת ברע ובבעדר לגמרי בל"ל להתאחז ולבשתעשל מאתו וממחת זה אין עוד למאר בעולם לשם להחיירא ולפחוד בלל בבותו ויריאתו חמ"ב לשמות בחלל בל"ל ומדרבה בחלית הביפוך יש נבחו להוליא ולבעלות מבם (בשיר וקול כניגון שממשיך מאר בחאר נבאר מזה לקמן) :

אות י"א שבעליית ויריאת מאר בל"ל מבאר יותר בבשתדלותו לזה בענין בניגון שבות עליות ויריאות בעודו וכמובא מזה במ"א :

אות י"ב שעוד נראה מרחוק בבפלאת בניגון בל"ל שמוברח לבוליא על ידו אח בנשמות שירדו בתחתיות בשפל ובשלות בל"ל שזה בעלמו בוא ניגון בשגת בחור אין סוף בעלמו יתי' אשר ע"ז בלבד יסובב גם בל מעשיו בחמוכ אשר נעשה בעוב"ז בחופן שנשמע לעתיד בקול פנימיות תורתו וחבמתו בנסתרה שבחור אין סוף וחלל בפנוי בל"ל ואולה בעולם בח וחיל מאר בעלמו יתגבר ויתים ויאמר ב"ב בעולם מעשהו בחמוכ ודיבול בחכמה ונפש בגלה שבחדש עד שזוכה גם בעוב"ז לבמשיך ולבבל בעלמו מדניגת בחכמה ובנשמה בנסתרה עד שיעלה גם בעוב"ז לניגון חכמת בחור אין סוף עד שיכיה בבחו ועוזו לבוליא ולבעלות גם בבחוקים וביוודים בל"ל למעשה בחמוכ שמוברח בעוב"ז ובנחתם ובעלתם יזבו חמ"ב לשמוע ולבבל מבניגון בזה בעלמו גם בשגת חבמתו ית' שלעתיד בפי שבביאו עב"פ את עלמה לבבלת בניגון ובביאר בזה בעלמו (בי תפילו פושעי ישראל מלאים מלות שבמעשה בחמוכ ובזה לבד זוביים ב"א בפי מדריגתו שבענין בזה לשמוע ולבבל את בשיר ובניגון מבחי' מאר עד שילא ויעלה טי"ז לגמרי לשלימות בחמוכ ומחעשה בחוכרת לבבלת בשבר ובדגשת בעדן ובטוגג חשר בשיר בחוזגל בזה) :

אות י"ג ממה שכתב שיערכל ע"י למוכ טוברים
על כל התכמות והפילו על התפיקורסת
כבא מתלל כפנוי כי כס מתמינים בכפי"ת בלי סוס
תקירב והכמה וכנה ע"י כתמוכ שמתמינים שכם"י
ממלא כל טלמין וסובב כ"ע וכו' [בתמת לתמתו יש
סם תלקות וכו'] טוברים טל כל התכמות וכקפיות
וכו' כי יודעים שבוודאי ס"א למלוא לכס תסובב וכו'
ט"כ"ל נראה מבואר שבדרכו כך' יקבר ויכתוב שלשה
טעמים למעבר כתמוכ טל כקפיות כבאים מתלל
כפנוי, ניטב ע' כוא מתמת שבמעבר כתמוכ אין
לריך סוס תכמה לתסובת כקפיות כי בלי סוס תקירב
והכמה כלל אלו מתמינים בכפי"י ושאין קשב סוס
קציח כלל, טטם כב' כוא מתמת שיודטים ושתמינים
זכה בטלמו שכל סיבת כטדר תסובת התכמה שטליכם
כוא מכמשכתם מבחי' כפנוי כפי שבתלל שטבור זה גם
בטלמיותם אין בכם סוס תכמה בתמת לתמתו, טטם
כבליטי [וכטיוקרי לטטם כד' וכע' כ"ל] כוא מתמת
שתקשרים טל ידה לאור כאין סוף (שמכל התכמות
שבכל כטולמות לא נמלא שם כלל ושאין שם רק מדת
כתמוכ לבד כ"ל בתות) שכוא זל"ז בתכלית כהיפך
מכטדר התכמה לגמרי שבחיות כשתלות [כ"ל
מכמוב"פ שאין בחיותם רק דמיון כי כמו שכל
בחיכם לא יסובון ולא יציגו עוד חיי נפשם ונשמתם
הנסתרה וכגלמית מטולם כריותם בטטדר וחיכרון
לגמרי שנאחז ומתגבר בתלל כפנוי כ"ל כן בתכלית
ההיפך שבתטלומות תכמת כאין סוף גדלו ועלמו כמו
כן כוא וחילו לאין תקר וסוף וכל בתוב (כמשב
בטלמו) לא יסובון ולא יציגו עוד את כמות כ"ל גם
בירידתם בפקודת כבורא לתחתיות שתלות בשולטים
כ"ל ותדרגא יתגברו ויתחזקו בכתם וגבורתם עדי
עד ושז יסיר משה ויגין בנושא ועדן ניגון כ"ל עד
שיולית ויטלה גם כל בבתים ויוכדים לשם שאין בכתם
לטלות מטלמם (מאשר לא בקדומו תחלה לטלות ולבא
בתמונת ותכמת כאין סוף כ"ל) (כאן חסר חות ג')

אות ט"ן ממה שממטתי בטין הזה מדבריו בך'
בט"פ בלט"ד טל לודות שתלות בתלל
כפנוי כ"ל וכמוב"פ במה שנראה בשני בפיים
בנושא אחד שהוא היסוד בטיקרי אשר יסדו גם
פוקרי טמיהו בדטתם בתומשה [שגה דטת בש"י בטלמו
לא יחייב ויתליע מה שנראה לדטתיהו בשני בפרים
בי"ח כ"ל) וט"ז נגנה לכם כל בתלות וכקומיות
כ"ל שאין טליכם תסובב (ומכם כמובאים בספר
כמורה) וכשהוכרח מדמו"ר ז"ל לבא בו בבשגתו
בזאת יגא מפיו בך' ואמר אני מאמין בתמונה שליחה
שבשכ"י יכול לטשות גם מכטבים בדוש (כי ג"ז מהדברים
כנראים לדטתיהו בשני בפרים בג'ן לדטתו יח לא
יכיו כלל בנושא אחד כ"ל) גם טיין בספר כוכבי אור
חלק ג' אמת ואמונה בכ"ל מה שהבאתי מדבריו בך'
שבאו כן גם בהיפך נמלא בראב דברים שלדטתיהו
אינם נראים ונדטים בשני בפרים ודייקא לתטלומות
דטתו לאין סוף נתבדים ונמלאים בשני בפרים בג"ח:

אות ט"ז בדבר בחלוקת שבין התכמים אשר כ"ח
מוסך ס"ע לגד ס' בסיבת התלל בפנוי
שנעשה ט"ז, נראה מבואר שמה שבדריהם סותרים
זה לזה בשני בפרים כן כן בשני בפרים שבתלל
בפנוי בכ"ל אשר בתמת אלו ואלו דא"ח ובבסתרת
ותטלומית תכמתו ודטתו מובא ונודע תיבות בדבר
בזה (בחומה מזה בש"ח מדבריו בך'):

אות י"ז מה שכתב שבתלמידי תכמים [illegible] ט"י
דבריהם וכו' נראה מבואר שסובב בזה
למה שכתב תחלה שגם כל בבריותה בכללות לא ניתה
כ"ח ט"י בדיבור ובזה ענין מאמר הזוה"ק בדבר
בכתוב שמביא ט"ז ולתמור וכו' מה תנה וכו':

אות י"ח מה שמבאר למלומי בראמות (שמלאים
בבבריאה) בבחינות בדומות מאד לבן
גלטנ"ד מדבריו בע"פ שבן הן בבלים (ובמשכיה) כ"ל
שנמלאים בכללות בבריאה:

אות י"ט מהמבואר בכ"ל בדבריו בך' שבשבתו
והבדותו ית' כוא בקיבול שכר ובראשתו
טובו לנלת שיהיו ט"ז ונראה מבואר בזה מה שכתב
טל לודות כללות בבריאה (שבשביל נפשות ישראל
כידוע) שמחמת רחמנותו ברא את כטולם כי כוא
ברחמנות בחמתי ובנלתי אברא ובוריד לנפשות ישראל
נשביל זה כדי לגלות ולהפיע לכם מרחמיו שבשבתו
וטובו כ"ל:

אות כ' מהבבתת דבריו בך' שמבואר מהם
שתלשות בחלל נתלת בחותיות
בחכמה ובשכל וגם מבואר מהם שנתלת בחות ת
ברחמים נלמת ויולא לנו פרי דטתו בטעלמה שהיינו
בך (וכמאמר בחכם חילו ידטתיו כייתיו) שבשנת
בחכמה למדת רחמיו ית' זה בעלמו מדת רחמיו וטובו
שמטיב מטובו לזולתו ט"י שזוכה זולתו להשיג ולהתדבק
בבינול נטושם וטוב רחמי דטתו וחכמתו:

אות כ"א שגם בכ"ל נראה מבואר שבתכלית
ההיפך יהיה בהעדר שנתחילת בחלל,
נמדת הדין, שבחשך שלה נתחשבה להשפעת רחמיו
וחכמתו לזולתו בבריאת בטולם כוברת דייקא מחמת
זה לשלק תחלה רחמיו ומחמתו (שכוא מדת הדין
כ"ל

כנ"ל) כי אם לאו היה הכל אחד ולא היה שייך זולתו כלל (גם לפי"ז נראה מבואר) שזה בעצמו כוונת כתה"ז"ל במה שכתב שלא היה מקום לבריאה כי בלעיות בבריאה (של בינתיים בתוכה) היא היא זולתו כנ"ל שלא היתה שייכה כלל אם לא היה נעשה החלל וכלעומס כנ"ל :

אות כ"ב בדבר הכלים שנשברו המוב"פ תע"פ שמבואר מדבריו הק' שכל בחי' לוחיות כתכמה (והתורה) אבל כנגד האור שנתקבל בכל [קודם השבירה ולאחר התיקון) נראה מבואר שגם בשבירה כח מעין הכתר כנ"ל ומכ"מ בעת שבירתם (שלפי"ז מבואר יותר גם מה שכתבתי במ"א בשם כתה"ז"ל שמתחלה נעשו בתופן שיתאחדו) שמחמת זה ישובו תת"כ להתכוותם בתיקון יותר מבתחלה מאחר שעלה בתכוונתם הוא מעין הכתר שהוא בעין בשבירה (וגם מבואר לפי"ז מה שמובא בדברי מוכרנ"ת בשם כתה"ז"ל שגם קליפות בשבירה נאחזים ונמשכים מקליפות בחלל הפנוי :

אות כ"ג שבכל כנ"ל תבין מרחוק בעמקי חכמתו על מודות שלות משה שעלה על מיתת כ"ע בתיקף מדת הדין וכשיב לו בפי"ת שתוק בחלל כפנוי כי כך עלה במחשבה כל הדין ובכתר כזה מבכרת תיקון הכלים לקבלת האור וכטוב הגלחי שעי"ז עד שלא יחשב לכ"ע כנגד זה גם הדין וכמיתה כנ"ל (וממילא מבואר שזה בעצמו הלבים בפי"ת בדבריו גם בתירוץ ותשובה על שאלתו ושגם זה מעין בתשובה) נראה שחסר בסוף בנסבב :

אות כ"ד שגם בכל כנ"ל נראה מבואר בדבריו בק' על מודות בספרם בין בחילוי ובסיבוב (ממחילת בחלל שמפסיק ביניהם) שבספרם הוא גם בתיכותם (שלא בתיכות בסיבוב תיכות בחילוי) כי בסיבוב הוא מעלה גמתת חכמת בתין סוף כנ"ל ולא כן בחילוי שנמשך משם למלות אותו כי בשתות בממשלה לבבעדר על בחילות שנעלה בחילת בחלל ממילא מובן שזה נאתז גם בחילות בחכמה בחולף ושובר על ידו שגם בחילות ובחכמה בעלמה תשתנה ולא תהיה בתיכות בחילות ובחכמה שבאור תין סוף בעלמו כנ"ל :

אות כ"ה שעדיין יש להתפלא בהמבואר כנ"ל מדבריו הק' שכל שנתרחק יותר בעולם ובחדריגה ממחילת בחלל ויורד יותר לבתקרב בביפוך לנקודה בחילעות שבו גובר שם יותר בשתות בחכמה בחיבותה שבתין סוף עד שבבדור בתרי ממש תשתנה ותתכפך בתכפובות ותמורות ממש עד . . . ולבאורה

מאחר שכל בתכפבות ובתמורות בחלה נמצים מבחלל הפנוי היה לריך לבויות בסיפך שכל מדריגה שעולה ונתקרב אליו יותר תשתנה יותר בבשתנותו לבבעדר שבו אבל בחמת תין מקום להפליאה בזאת בפי המובן מלשון בתריז"ל (בס' עב"ח בנ"ל) שבתכוות בחלל קדימה להתמלאותו ושקודם שנתמלא ונמשך בו בבודו ית' מלבד מה שלא היתה בו מציאת בבודו ית' של בסובב בנ"ל, עוד גם בו בעלמו כל מה שנמשך יותר בריחוקו מבסובב לנקודה ממעטת שבו גדרה ועלמה יותר עוין בבעדר בנ"ל עד שקודת בתרן (וכחמלעית) שבו ממש היתה תוכו ובוכו ותשך ובעדר לגמרי עד שגם תת"כ בשמשך אליו בתור מבסובב שלמעלה נשתנה בכ"פ יותר מדריגת בחכמה ובתור בפי בשתלשלותו וקירובו בכ"פ יותר לעיקר בבעדר ממש שנקודת בתרן תמש בנ"ל :

אות כ"ו בבמבואר בנ"ל מדבריו הק' (שעלה בחכמה שהוא עלה בחמת ובתחדות בלי שום שיעור ח"ו) לא נמלא כלל בחמלעות בחלל זולת בבחור תין סוף לבדו ית' יש לבאר בעין בתשבת בחכמה ובתבונה בחמלעות בבעדר בחלל בנ"ל שע"ז לבד בסובב שם כל בחכמה ובתבונה לבבין ולבבחין על ידה בבעדר בחלל ותסרוגו מבחכמה (ובעין בבתוב תמרתי בחכמה ובית רתוקה שמובא במ"א) ושמיתת ועלה בחכמה לא נמלא רק בחורו בעלמו ית' וממילא מבואר שבבחמה ותבונה הזאת יגיע בחיות להתמוגה (שבדקיעת ומחילת בחלל בעצמו) לבל יהיו זיכולת לבבשל ולבטות משם לבפוכה (שבבפירות ושלות תתין עליהם בסובב בנ"ל) וכל ויקת ובתגברות בבפירות ושבלות בנ"ל בית מאיבת בבעדר שבדקיעת ומחילת בחלל בנ"ל בעלמו ממש שלא נמלא ונראה בו בעין לעוסי שום חכמה ודעת בנ"ל בבוס"פ :

אות כ"ז בבל בנ"ל תבין מרחוק שזה מה שילא מפיו הק' בבכרח בחכמה להתמוגה כי בתמוגה ובעדר בחכמה מסובן ועלול בגפש למעוד ולבטות את תשוריו עד שירד ויפול לתבלית היפוכה לגמרי שבבפירות ס"ו (וכוא בעין בממר סתום בבובא במ"א שמש דיוקא ויקת ובשתלשלות מקומות בבטוגפים בע"ז ובפירות) כי ממילא מובן שבבעדר ובסתימה בעלמה נתיחדת תליו לבויות ג"כ בקדושתו ובטהרתו ולא יגור בו רע ובקיפה ח"ו רק מה שנשתלשלים ויוגקים משם בסתלקות דעתו ית' ממחילת בחלל בנ"ל שמזה ממשך כילה"ר ובשלות שתין עליהם תבובא (וכמו' מזה גם במ"א) יש לבאר עוד שבשתעוררות דלתתא מיתעי לעילא כי כל זמן שנמלא לבחדש קבירת

ושלות

ומצות שלין עליכם תשובה כנ״ל וממילא מגביר
עי״ז את כבעדר וכסחלקות מכמתו יח׳ שממחילת
כחלל כנ״ל וממילא גורם גזה חרון אף ומדת כדין
כנ״ל מעילא לתתא על כחדש לקטרג ולעשות עליו
שלות וקשיות שלין עליכם שום תשובה כלל לעט״י
שבהסחר ובכעלם נפלא ומלא גם עליו זכות ותיקון
על כקשיות שעליו וגם לפי״ז מבאר יותר בכוונו
בעניו מדת כדין כנ״ל שמתגבר גם על ר״ש (שגם
בחכמה כמשה) כי זה בעלמו עניו בכבדה (שבסיבת
כתיקון יצא משה לל תוקף ועוצם מדת כדין ובעבד
כחכמה כי ממילא מובן שעט״פ שבסיבת כבעבד
ובסחלקות כחכמה בזשת נתעורר גם עליו קטרוגים
ומצות שלין עליכם תשובה לבל לין שום חופן עליכם
שיתקיים עליכם מחיית מדת כדין ובשלות כהלה
כי לין ביכולת לבכחים ולבעלים מה שעובד לעיני כל
שבשת לל הטלו ופגמו כלל וט״ז בעלמו שמגביריס את
כמליחות על כבעבד מחקיים ומבטלים בזה כתגברות
כבעבד יותר מדאי שע״י כחוטאים כנ״ל ונתגלה
מליחות מכמתו ודעתו ית׳ שבשת כחמיתי יש בשם
גם זכות ותיקון על כשלות שעשלו עליכם כמקטריגים
(וכל טעמ למה כ׳ יחרה וכו׳ לאחרי שבר יבד ונעשם
תהלה גם כוא בקלקולם כנ״ל) וגם ממילא מבואר
שלז בהבלית 19/08/2018 כסיפוך ימשיכו עליכם מעילא לתתא
תעלומות כחכמה שהיא כשמוש בשופן שיגיעו ויעשו
גם בלבבם שבשת כחמיתי לא נמלא שום קשיא
ומצלה :

אות כ״ח על לודות רקיעת כארץ במחילת כחלל
נראה בכל כנ״ל מדבריו קק׳ שזה
מה שבחוכה נמשך עיקר כבריאה שבמלעות נקודתה
שבר בסיבת כבית וכמקום כזה לבד בית ע׳ בראשית
את כשמים וכארץ כנודע כי במשבנה וקדושתם מלא
כבוד כ׳ וחכמתו :

אות כ״ט בדבר כשיר שבר ישיר משה מראש
כשנה כנ״ל מבאר שגב לומה
בעניו כבחוב ויומיעו שב׳ ובשה עבדו שז ישיר משה
וכו׳ גם מכשונן בכושה בתפלה מלבי כנ״ג
בתפלת ערבית ושהרית לך ענו שיכה בשמחה רבה
ומרו כולם מי כמוכה ומונן משה שבפשוק מי כמכה
בלוים כוא עיקר בשירה מבאר יותר ענין כשתיקה
כנ״ל כידוע דרשת חז״ל מי כמוך בלומים :

אות ל׳ בהמבואר כנ״ל מדבריו קק׳ שבחלל כוא
בתמונה כראשונה שבשתלשלה מאור אין
סוף מבאר יותר בדבר בניגון שמוכרח שלין כי כוא
מאמר בסגולתו לבבר תמורת בטוב וכרע [שבתערובתם]
כי זה בעלמו מעניו בתכוותו שבכח משה בשבר
בעליותו ויכידתו כנ״ל וכפי בשונן מדה״ק שהיא לבד
בחמלעות בחכמות ובשגות שלקוחו שזוכים נפשות
ישראל מבאר בכפלי כוונתו על תודות בחלל שבתכווה
בסיבת רחמיו ולא לבד מבכרת בשקום לבריאה
שבתכווה טי״ז בנראה לבאורה לבשונה :

אות ל״א כפי שנראה מדבריו קק׳ שסיבב בשם
על בלל בשנאה מדבריו בחריז״ל
ומאר ספרי חמת שבל בבריאה היתה כדי להשפיע
טובו ים להחפלא לפי״ז בשה שבחב שבל בבריאה
היתה כדי לגלות רחמנותו שזה אין שייך לבאורה על
כלדיקים שבם בפועלים בפלתי עלים בעבודתם כי
מה שהוא נאמן לשלם את שברם ולהשפיע להם עדן
טובו כנ״ל אין שייך לבנות ולקרא זאת בשם רחמנות
שמרחם ונותן להם מאחר שעפ״י משפט מגיע להם
בטוב בזה, אבל בשמבואר בנ״ל מדבריו קק׳ גם בל
בתכוות בניגון של משה ע״ה הוא בירור תמורת
בטוב וכרע [שהוא בבעבד ובמליחות בנ״ל] שעוסק
לבבר ובחמלעות בתכוות בניגון ובבירור זה בעלמו
מבבר ומתקן זאת לקלקול תמורת בממשלה [מבבעבד
על במליחות בנ״ל] שבבגדיו היורדים ובעובים בנ״ל
[כי בניגון ובבירור זה מתבבר ועולה בטוב מן כרע
שנבלע ונשלם בו עד שמוזר מעט מעט להיות מעין
בהנהגה שבסדר בחמת ובאור אין סוף עלמו שבזה
בחמת נבלע ונמחה לגמרי עניו כרע ובבעבד שאין
שייך בלל בנ״ל] משה מבואר בנ״ז שבל אשר יתגבר
יותר מבוחה בעובים להבגדת בבעבד במליחות יתבבר
ויתכווה בניגון ובשיר בנפלא בנועם ועדן בעליון יותר
לבל בנפשות שיזבו לזה תבין מרחוק גם בבירור ויעוד
בפליאה בנ״ל שמחמת זה בחמת תסובב בל בבריאה
רק לגלות רחמיו ורחמנותו על בתועים ובעובים אשר
רבו ועלמו בחחרית היתים בחלה להוליאם ממבוכותיהם
ע״י משה משום שהוא מחכים ומקויים אליו כי בעולם
כומו ועוזו יפיר ויבבר גם תמורתיהם, ושיר ובירור
בטוב בזה בעלמו הוא בטוב בנפלא תאין סוף בנ״ל
[בחכמתו ודעתו] שיהפיע לנלה בשכר בעבודה שעובדים
לותו לבד כי די ובותר מה שיעלה ויוליח לותם
מיון מלוות שלותיהם בנ״ל כי מבחתם ודעתם אשר
הוא שובבתם ורעתם] בשלותיהם בעלמם תיסרם
ותוכיחם בשחול ומלולה בנ״ל עד שיתגלה לבם בתמים
במעשיו ובעל בשם בנפלאותיו להבעות גם לותם בנ״ל].

אות ל״ב בבלל בראשון בנ״ל בבקדמה שבל

מאמר נמצא יותר כפי התקונים המוצאים בו בעלמו תבין מרחוק בהמאמר שילא מפיו הק' על תודות כתיקון של הטעמה מזמורי תהלים שכל מי שאר יאמרם במקום קברו הק' ישתדל בכל כחו לטובתו ולא יעזוב אותו בשאול תחתית ח"ו כי כל זה מרומז ונרמה מדברי המזמור ברחמין שבכם : טובתי על עליך לקדושים אשר בארץ, כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך וכו' :

ויאמר בועז אל רות סי' ס"ה

אות א' מה שסיפר מוהרנ"ת מאדמו"ר ז"ל שבתורתו בהשגה בזאת כפליא ברוח קדשו וחכמתו (בכל תעוב ותעוב) לכיות מרחה בהלבשו עלומת מרחה בעיניים שעל ידי בהלבש בעת שדיבר מזה :

אות ב' בשבחו מאמר חז"ל עדן עין לא רחתה ומאמר חז"ל עתיד וכו' מצחר יותר לכבוד עליות בעיניים בהלבש לבמשכת תורת הלבש חלבוש מחכלית עדן בזה, כי הע"פ שבעיניים בעלמם יכיו בכלי בחושין ומשרתיו למרחה ובשבח בזאת אבל לעולם וביבוי ביחוקו מגשמיות בעוכ"ז לא תרחה ולא חביט בו כלל בעין שבגשמיות בזה (כי עין לא רחתה וכו')

אות ג' שגם בכל כ"ל מצחר יותר בחם שזוכים בגשמות בתיקונם ותתערותם בזאת דלתחת לחקן ולנפש בחתעדל"ע גם לעיני בעל השבח ובמשגיח בעליון שעליכם לכיות ניפים ורוחים ומביחים חותם בכל עת להבישול בנפלא יותר, ובתיקונים חוזרים בזה חלילה בחוע"פ :

אות ד' בחם שכתב שבדיבור הוא מכנפש מצחר בכפלי דברין הק' לענין בגידולים ובלמחים [בילחים מבשבח] שבן בן בנפשות ובן בן בדיבורים גם נרחה מביחר בזה מחמת שנמלא ענין בשבח לפרטיות ופש ב"ח בשומני דיבוריו כ"ל כמו בכללות בנפשות שנחשבות כולם לעשיים וגידולי חילנות בשבח לחת לבעל בשבח ומנהיג בעליון שלבם כ"ל :

אות ה' שבמלית ומשל בכחוב ויחמר בועז וכו' על תודות בשבל בפרטיות שנמלא בנ"ל ושמחתו בל גידולי בנפש ויחיקתו חרץ פרי שבו מצחר בדבר בפרטיות ובכללות בכ"ל כי כמו שבפרטיות שבח בגידולים של כ"ח נמלא בעל בשבח בעוז בחבמה שבוח בשבל ובמות שבב"ח בכ"ל בן גם בכללות מוכרח בעל בשבח להיות בו עוז ותוקף וגבורת חיל [גם זולת לזקו בחוע"פ] :

אות ו' גם במרחה זריחתו בכ"ל תביט ותרחה בבשקחת במים לחרץ פרי בנפש בפרטיות בכ"ל [מלימחון המליחות שבב] כוח בבשקחת גידולי בשבח בבללות שבזיר תחלה :

אות ז' שמרחה מבואתי דבריו בק שגם בעיניים בגשמיים נמלאים ועומדים בחמלעות עיני בשבח להביט ולבסתבל בהתבלית :

אות ח' מה שמבואר מדב"ק שמלבד בכד טוב בלפון בעלם בעדן והתבלית בכ"ל גם בל בישורים בהפכים לטוב להמביט בו בעיני דעתם שחע"פ שמוברחים בישורים לב"ח בדי להתבטל מבם חל התבלית חבל גם בישורים והמכות בעלמם בהפכים לרטייתם ורפואתם בסיבת ברשימה ובשקחת במים שעוחבין ומקבלין מהתבלית בציטולם חליו, עוד גם בישורים של המתקלקלים בדעתם מלהביט בו עד שמתגבר עליהם יותר בישורים והמכחושים ובל מיני לער שים לבם חבל גם ביבוי ושולם בישורים ובלער [מקלקול בדעת והסתבלות בכ"ל] מתגבר בתבלית בהיפוך לגרום ולפעול גם בברחוקים והמקולקלים בכ"ל בהתבלות והבטה בעיניים חל התבלית [עד שבפשיטות נעבע בנפש בל חדם שבעולם לעלום חת עיניו בעת בלער בחוע"פ] עד שממחת זה בעלמו נהפך גם ביבוי בלער לבולו טוב ולא יהיו שום רע בעולם בלל [בגוד טוב בעדן והתבלית :

אות ט' שגם במרחה זריחתו בכ"ל מצחר ומפרש יותר בביבוי וקיבוץ בלימחון ולער בישורים שזוכים ברשימת בתורה ובדעת שנמשך מבעדן בי בעמת אין מוברחין טוד גם לבללות ובעליה בחדשה שמורכת חח"ב מחחר שנתחזק ונתתקן טיני בשבל ובעל בשדה בפרטיות לבויות לופות ורוחות בתבלית בריחוק יותר :

אות י' שמבבית בחים להשקחת ותיקון בשדה בפרטיות מבביטול להתבלית בסיבת בישורים בל"ל מצחר יותר בביבוי ועולם בישורים והדברים קשים המוברחים לבעל בשדה בללות שבחד תחלה בי ממילא מובן שלרוב ועולם מימי בתורה בחוברחים לבללות בנפשות בהשקחתם וגידולם בל"ל קשה ובבד גם על בגדולים והגבוהים בדעתם לזבות תמיד לרוב בביטול המוברת לזה ובחופן שיעמדו חח"ב בחלחמת בבעלי דיוים שמתחברים בעת שעניים מעם בבל עת :

אות י"א שגם בחלחמת בח בחים בנגד למחון בישורים של בבעלי דיוים בעת שעניים מעם נרחה מבואר שנמלא בזה עבודה גדולה, שעוד במרחה זריחתו ולירופי דבריו בל"ל על תודות בנפשות בגדלים

כגדולים שם מצאר יותר בזיעורו בדבר בקלירה (כי בקלירה כוא בתכלית וכו') כי לפי כ"ל יש לצאר
בג"ז ענין קלירתם וכסתלקיתם כנ"ל :

אות י"ב שגם מדבריו בק' בסוד משב ומכרן
בגגן ועדן ובכתוות בפרטיות יבכלליות
כנ"ל נראה מצואר שגם כ"ש מכס נמשב לקומה
מיוחדת ושנמלאים כס בכל חופני בפרטיות ובכלליות
בדרך נפלא ונורא (משר עין לא ראתה וכו') :

אות י"ג שגם בכל כנ"ל יש לצאר בכללות כולו
מבד לבד לי ודיבורי בתפלה כי כוא
מבכרת בשלמת בקומה ובכלי של בגן ובסדה לכיות
בדוא דאתד בסוד קומת בעדן בעליון כנ"ל [משר
ע"ז לבד יסובב בבתת בבתוב ביום בהוא וכו' כ'
אחד ושמו אחד] כי עד דלא ליתעבידו גם למטה
בכולו אחד כנ"ל לא ישכון ויתקבל בכס בתרת
תורתו כנ"ל :

אות י"ד שעוד מרחוק תבין בעניין משב ומכרן
כנ"ל בעומדים בגן ועדן בזה שמטעם
במלחמה כנ"ל בוכרתו גם כס לבסתלק בשליחות
כמיס לבשקעת בעדה בנ"ל :

אות ט"ו מדברי בחידה ובמעשה בתורה (במובאה
בחי"מ) שבתחיל לספר (עזות היה לו
את וכו') תבין מרחוק בזיעורו לבתוב בנ"ל ויאמר
בועז וכו' שבט"ס שמפרש זאת על בחכמה משב תעוז
לחכם עוד תסובב כוונתו במשל ומליצה לבועז בנ"ל
שבו מדת בעוז ובעזות ממש :

אות ט"ז שגם מצואר מדבריו בק' בסוד משב
ומכרן בגגן ועדן נראה מצואר שגם
כ"ש מכס נמשב לקומה מיוחדת ושנמלאים כס בכל
חופני בפרטיות ובכלליות בנ"ל בדרך נפלא ונורא
(משר עין לא ראתה וכו') :

אות י"ז בבמצואר מדבריו בק' שבט"ס שכל בכללה
וכיסודים כוא ט"י בחום ובדעת שמתבטל
לעדן בתכלית מבל זה לעומת זה יבים גם לכיפך
עיקר בתגברות בלעב וביסודים כוא על בחום ובדעת
(כי מבחום יולאים ליעורות וכו') ובכתוות בפרטיות
לבכללות מיורופי דברים בנ"ל (שגם בפרטיות נמשב
בשכל לבעל בסדה) מצאר יותר בבפלגת ביסודים
ובדברים קשים בעוברים על בעל בסדה בכללות :

אות י"ח שגם בדוב חופני כגן ועדן שנמלא לכל
נפש במדריגתו נראה מצואר שמה שמשב
במדריגה עליונה לסדה וגן ומשב במדריגה שלמטה
ממש לעדן בתכלית בעלמו :

אות י"ט שגם בדבר במלחמה ובתגברות בלעב
בנ"ל בכ"פ יותר ח"ו נראה מצואר שבט"פ שבתגברות
בלעב גורם יותר ביטול לבכולו טוב מבל מטעם
ותוקף מלחמת ברודפים בעת בשוב ובהליטות, מסוכן
מאד כ"פ לבשחיר לנגס ח"ו בכולו רע עד שלא יהיו
עוד ביכלתו ח"ו לשוב ולטלית לנפש ביתר שאת ע"י
בתגברות בעלמו בנ"ל אם לא נבח בעל בסדה בעליון
בנ"ל שמשתדל ועוסק בזה :

אות כ שגם ברוב בחופנים בנ"ל שנמלאו בפרטיות
ובכללות מצאר יותר בעניין בנשמה שתלויה
בה כמה נשמות כי גם בם נחשבות עמה לקומה
אחת וכיא תתעלה עליהם בעין בעל בסדר שבכללות
כולם בנ"ל :

אות כא שגם בזיעורו לבכרת בשוב ובריחוק
ועניין בחלחמה שנמלא בעת בזאת לרחק
לגמרי את בסדם מצאר יותר ממה שנמלא לפעמים
גם לנשמה עליונה בנ"ל שתלא ותתרחק מן בסדה
עד שקשה לה לשוב ולבחעלות לשם כ"א בבח
בחנסיג בעליון בנ"ל שלמעלה מחחד :

אות כב שגם בבכרת חלקי בקומות בנ"ל מצאר
יותר את תפיסתו לדוגמא בעניין לעב
בחום מחיתוך וריחוק בחיברים שמחתו כי כיא בית
בריחוק בנשמות מבסדה בנ"ל מחמת שבכללות
נחשבים כולם לחיברים ממש בנגד בחשגית בעליון
שעליהם וכוא לבד עיקר בחום ובדעת בעליון בשוכן
בכללות קומתם :

אות כג שגם בכל בנ"ל יבואר לנו שבבכרת
מחדות בדיבורים בחוכרת לבחשבת
"מראה בחורב מעדן בעליון מוכרת בחו כן גם לחחדות
ושלום כללות בנפשות :

אות כד שגם בכוונתו בפשיטות לעב ויסורי בנוף
בחחגבר ח"ו בכללות ובפרטיות נראה
מצואר שעיקר תיקון בשוב שבעבודת בגן בנ"ל כוא
לתכלית תחיית ורפואת קומת בגוף ממש שנחשב לנ"ל
[ע"י בחשגית ועובד בעליון בנ"ל] כי בנשמה בא
בחום שבבחתדלות בראוי בנגדו משר זה לבא אי
שלימות בלל בנ"ל מבחבו"פ :

אות כה שגם בחלבשות ידיו בנ"ל על חודות
בחלחמה שנמלא בזה מדור לדוב בעת
בשוב מצאר יותר בעניין בבחלקות ועליית בלדיקים
בראוי לבד שנמלא לתיקון בזה כי ממילא מובן שבט"פ
שתין ביכלתם לשוב בעלמם מטעם בבתגברות שעליהם
בעת בשוב לבל מחמת שנחשבים כולם לקומה אחת

מוזרים ומחירים עכ"פ לאחר כסתלקותם ע"י תלמידיכם
וזריחת כרשימו לכמשכת כתורה כנ"ל :

אות כ"ן שככל כנ"ל נראה מבואר שאין דומה תיקון כנשמות לאחר מיתתם שעוסק בעל כשכה בתיקון כנשמות כחיים ונמלאים עוד בגופותיהם כנ"ל כי כתיקון שלאחר מות כאדם כוא להעלות אותו בגלוי לבד וכשוב לא יכיר עד עת כתחיה ומכ"ש שבכ"ז מוכרח לכס גם עתה מעין כתיקון של כשוב אין זה רק ע"י בניכם ותלמידיכם כנ"ל :

אות כ"ז (מדברי בע"פ שמעתי ע"ז מאבי ז"ל) שמה שכתב על תודות בגדול וכמופלג שביכלתו לגמור תיקון בחייו לא כיה כוונתו רק על שר כשלום ותחדות כנ"ל שאינו מחיים עליו [אשר ילא מגזע ושורש בועז ורות בעלמס] כי לעולם מלחמות כשלי דיוים כנ"ל אשר עיקר רדיפתם לבעל כשכה בעלמו ומתלבשים בנפשותיו שבחלקי חיבריו בעלמס לכחלק מאתו בחלוקת ומריבה מ"ו כוכרת גם משה ואכרן לכסתלק משחיתת כמיים לכשקעת כעשב כנ"ל :

אות כ"ח שגם מכל כנ"ל תבין מרחוק בדבריו כק' שדובר מעניו זה ואמר לתלמידיו שיעסקו בתיקון כחייס ושכוח מוכרח לעסוק בתיקון כמתים כי מרחוק תבין בכל כנ"ל שלעולם מלחמת כולתם כנ"ל מדור לדור ובפלגת כמריבה ומחלוקת נפשות ישראל מאתו שגרס בעלמו כוכרח גם כוא להתעלות בחיותו לתכלית כעליון כנ"ל וכתחבר עלמו בעלייתו גם לאשר כל כנשמות שבשבוכו עבור זה להעלות בעלייתו גם אותם לכ"ע על מקומו אשר בכל כתיקונים כאלה בעלמס מאיר ומזריח בתלמידיו להתחבר לנפשות כחיים בעיקר תיקון כשוב כנ"ל שמוכרח בעוכ"ז וגם מתכלית כעדן כעליון כנ"ל עין לא ראתה וכו' יעוב ויאיר בקו כפלאות [כי גם מלביה לפומיה וכו'] לגמור כתיקון בבעל כשכה כנ"ל שאנו מחכים עליו :

אות כ"ט מה שמבואר בנשימת זריחתו כנ"ל שמה שלכאורה יש להתפלא בביאורו לכמאמר חז"ל שכלופים תיקני מיזו בתחלת תיבה וכו' ממה שמבואר מדבריו כק' שבעומקם בתחלת כתיבה גם בסוף כתפלה בביאורו אין לריכים לתיקון כלל כי בכ"ז תבין ותשכיל בכל כנ"ל שבכל ימי ריחוק שאר בנפשות כעומדים בסוף כתיבה מחוסרים מצלימות כתיקון עי"ז בעלמן גם אותם שבתחלת כתיבה :

אות ל' מה שמבואר מדבריו כק' שכתיקונים מוזרים מלילה כי בסתימו דעיינין [ודחיקו דאגרא התכמה] לכמשכת כתורה מאחדותו ית' זוכים אח"כ לעיונות ותשבחות כתפי"ה שגם בזה לבד זוכין יותר לתפלות כעדן עד שנמשך משם יותר אור כתורה כנ"ל :

אות ל"א בלשונו קק' על לודות כבעל כשכה שעיניו ליפות ורוחות בכ"ח אם זכה להתכלות כי לכאורה כוא דבר כמסור ללב ולמוח כ"א ואין ניכולת לידע בזה כ"א ברוח כקודש ואיך שייך לכנות ולקרות למרחה רוחניה כזאת ע"ש בעיונים. אבל כ"ז יבואר לך במרחה זריחתו כנ"ל כי בחמת נתאחדים עיני בגיפנייס בעיני כדעת וכרוחניים ולכברת כפלי תיקוני כרצון ושוב ליפות ורוחות עיני בלילה ומעלה בחופן שיתקבל בכס במרחה ורשימת כתורה ותח"כ מוזר ושב בעיניו לכיות ליפות ורוחות למטה בכלליות בנפשות [שבן המה בכלים (והמיבריס) של המה בכללות] לעסוק בתיקונם בדשימת כתורה שבמרחה עיניו בעלמס כנ"ל וזה מבואר ג"כ בלשונו קק' שבשעיניו מאירות וכו' יכול להסתכל בכ"ח להביאו אל כתכלית וכן אח"כ בפל וכתב שבעל כשכה מסתכל בו ומביאו וכו' וכן מבואר מבחתו ע"ז בלשון כמאמר חז"ל שבלופים תיקנו וכו' :

אות ל"ב שגם בכנ"ל (בחות) מבאר יותר בעניו כבתוב שמע וכו' :

אות ל"ג שגם כתעלומות דבריו כנ"ל על לודות כמיס של כתורה שממשיכין מביטול כתכלית להשקעת גידולי בנפשות שבשכה בפרטיות ובכלליות כנ"ל מבאר יותר לזה ענין הגן וכעדן שבוא בשכה וכתכלית עליון כנ"ל כי מכעדן בזה לבד נמשך ויולא נכר כמיס כנ"ל להשקות את הגן ומשם יפרד וכיה לארבעה מיוים שנמלאים בנפשות בלומחים כנ"ל שמוכרח לייחדם בשמחת בשוחבה שבנכר כנ"ל :

אות ל"ד שים לבאר ביחוין בתגבורת ברודפים להטייפים (במרולחם ושוחם) מתכלית בחחדות כנ"ל כי אע"פ שבסיבת בחחדות נתחמד ונתכפך גם ברע למטות בטוב אבל (כימין בעדן) בשרשו שבחחדות כנ"ל מקבל יותר בח ברע ותפקחנה בזה יותר עיני בחדם בברע שבעוכ"ו עד שמגרש ומרחק אותו לגמרי מ"ו מבשבה ומבגן ובתיקון בוא ברשימת בשמחה ומרחה בחלבש בלי בתורה שבאשר בכ"פ להחדם בשובו ויריחתו עד שיתחספו בבשלמתם לעלות בבח לקבלת בטוב מבעדן ובחחדות שלא יכיה עוד ניכולת ברוף לרחקם ולבדיחם מבשמת ובטוב בזה בשוס חופן בעולם כי לעולמי עד שמן ושמחה

יסיגו וכו׳ וכיתב נפסח כגן נוסח:

אות ל״ה מכאנן נדברים הק׳ כפי מאמר ביאורנו שכשדה כוא כגן יש לנאר נרדיפות כנעלי דוגים להבעל כשדה שכן כן כרדיפות לכל כנאים נכגן [כמובא נכמעשה של כנגים שנאלפו] שכוא כשדה ושע״ז עיקר כתיקון כוא למקור כאחדות וכשלום [נאחי׳ כאדם שכיב שלום ביומו כמובא נכמעשה כנ״ל ונאחי׳ כולן לאחד ועוד כמבואר נמאמר זה:

אוצר החכמה

ויהי נא פי שנים ברוחך סי׳ ס״ו

שערים ופתחים לקצרי כתורה שכסימן ס״ו ניקו״ח ויכי נא פי שנים נרוחך

פתח כראשון כוא כוודעת כשאר יגיע לפנינו כדרכו הק׳ שים נאחי׳ מרון אף אלל כשי״ת כביכול ואלל נני אדם וכשים מרון אף מ״ו כוא נאחי׳ עשן שיולא מאחיריו וכ׳ מזיק לפרנסה וכ׳ כעשן לטוסים וכי ולריך לשבר וכ׳ כעשן ולשברו עד שיכי׳ נעשה ממנו וכי רוח מויבו וכ׳ רוח אפינו משיח כ׳ וכ״ז שלא נא נאחי׳ זה כרוח אל נאחי׳ כידים עדיין כוא קודם כבויב וכי נידך אפקיד רוחי וכ׳ ואח״כ כשמוליאין מכח אל כפועל אז כוא גמר כבריאה וכי ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים: ואם נדקדק קלת נדברים הק׳ כאלה לא נדע ונבון כלל לכאורה ממה כוא מדבר כי לכאורה מובן קלת מדברי כמיפור זה שסובב נכוונתו על כללות נריאת כעולם שכוכרחה לכשאאל ולילה ממשבתו ואלהותו ית׳ לסוף כמעשה וכפועל כנ״ל ואעפ״יכ מבואר ונראה לעיני כל מדברין ועלותיו שבעניו זה שכוא מדבר נלשון כוב ועתיד ליך לכתובג ולכוליאה גם עתה מכח אל כפועל אלל מסיבת כסתיכה כזאת נראה ומבואר ג״כ שכוא מדבר מכללל וכפרט יתבין כי כם משולבים ומחוזים זה בזה וכאשר נבאר לקמן מכמובן בפנים:

פתח כד׳ כוא בעניו כפרט כנ״ל שלפי כמובן ממה שכתב על מודות מסרון לותיות כדבור שזה מחמת שאין כל כעולם קורלין להבי״ת עם כדיבור וכפי שמבואר לקמן מכמובן בפנים שכדיבור כוא כחתך וכפתח שיולא על ידו שפע ומיות רוח כחכמה וכמחשבה דלעילא למעשה ופועל כרוח דלתתא וממשך בכתוב אשר בידו וכי שמביא בעניו זה יבואר לנו שאפשר כל חי ורוח וכ׳ נאשבה כקומה אחת [כי כמו שבאו״א יכיה בפ״ע לקומה שלימה ונאחשבה ודיבור ומעשה בנ״ל כן יכיו ג״כ בכללות] ובלדיק כעולם נרוחו ית׳ דלעילא שכיא נאחשבה תחלה כמוב״פ יכיו ליוד שבראם בקומה כזאת ושאר מאמרי כבריאה [ופועל כרוח דלתתא] שיולאים משם נאשכין ומגיעין עד סוף כמעשה והקומה שביוד כתחתונה וזה מה שבקדיש ג״כ בתחלת דבריו בנ״ל וכתב שים נאחי׳ חרון ואף אלל בשי״ת כביכול ואלל נני אדם:

פתח כג׳ כוא בדבר כמאחז״ל כמוב״פ כיון שנגלה אדם לבריות וכו׳ אעפ״י שנגלה ואשבח בסוג זה לגלה להשיבות וכבוד הבריות ולא בשביל פרנסה כמוב״פ אבל מהגלמד שתוס מן כמפורש שבוונת אדמו״ר ז״ל בכל כמקרלות ומאמרי חז״ל שמביא לבבין משל ומליצה [ובאשר מרחוק תבין והביט בזה כ״פ ע״פ משלת בקשרים שבכפרך בזה] יבואר לך גם כאן שעיקר בשחנות פני כאמת כמוב״פ כוא על כעני וכנלדך לית ד״ו בשביל פרנסתו כפירוש בפשוט וכאשר יבואר לך זאת גם מקשרי דבריו הק׳ לעניו כיזק בעשן לכפרנסה כנ״ל בפנים אשר מובכר״ת ז״ל בעלמו כליג שם בין שני חלקי עיגול נפלאות בקשר בזה [דמסייע ג״כ לכל מסילתנו שבכתך בזה] וגם כי לפי״ז מבואר ג״כ מה שבריבוי ענין בהיזק בזה בחלטות דבריו הק׳ לעניו בכתוב פותח את ידיך ומשביע וכו׳:

פתח כד׳ כוא בזמן וכמקום ובליור על בבריאה [שעיקרה כוא גוף בחדש] אשר עפ״י כדוגמא מליור בנין בבית בעולה בחתשבה לבנותה בזמן ומקום וליור בברלון וכטעמים בפלאים שנחלט בזה לכ״ח יבואר לנו בחלפי חלפים ק״ו עד ח״ס לכבוא בעליון ית׳ בחותיות ונקודות בחאמרות וכדברות כנ״ל אשר מאוד מאוד רבו ועלמו טעמיו ונפלאותיו בכל גדול וגבול ובכל מספר ומספר שבפרטיותיכם וכלליותיכם ותמונותיכם ושמותיכם ועל פי רזי וסודי בחותיות ונקודות כנ״ל בנעלמים מלד בשמותיכם ותמונותיכם וכמוכן בפנים בסוד תמונות בחלף ונקודות בפתח בתמונתכם [כאות ו׳] ובשמה [על שם בפתיחה] וכן נקודת בקמל״ו ע״ש בקמילה כמוב״פ:

פתח כי כוא מה שמבואר מדבריו הק׳ על מודות נקודת בכף וברלון בעולים בחתשבת כחוסב שבתחלה מוכרח להבגבר מן כמיעה בבכף וברלון לגלותו עפ״י בדיבור בנקודת ולותיות ושז יולא ונגמר ע״ז גם בפועל ובמעשה ושע״כ תפס זה למשל בכללות בדבור ובמעשה:

אחר החמשה פתחים האלה הנני להציג לפניך עוד לפניך עוד י״א פתחים והם י״א פליאות שיש להתפלא בדבריו הק׳ ;

פתח כפליאה ע׳ כוה על כורח בקדמת [כוה כמצוין בהלבשות] תערובת בעצן מצר יעלה במדת חרון לף ובדין לפרטיות וכלליות כמחצב מלא המוב״פ [ועיין לקמן בישוב כפליאה כזאת שסובב גם על המאחז״ל שמבואר כן מצם על תורות בכלליות כנ״ל] :

פתח כפליאה ג׳ כוה בעצן בתגלות תפלרת כלזק ומפלת כרצעים כמוב״פ שבחחצב מציאור מדבריו כק׳ שמצ ומצ יכיו לעתיד בחכפכות כעמיס בשפב בזוכ ותמ״כ בדבר כמצכת כהארב מצם גם עבציו להחכפכיות כעמיס לף יבים את עלתו [עלת בחמת] רק למפלת כרצעים לבד [בדבר כפליאה כזאת קלרתי לך לקמן בחצובתה כוספתי לרמז כפי תריכותה שים בלבי :

פתח כפליאה כג׳ כוה בעצן כעלה כנ״ל בעלמה שמבואר מדבריו כק׳ שעיקר בחמת כוה בשאין כחדש גלרך לבריות ולכאורה מה יעשו הלדיק ותלמידיו בעלמם תצר גם בחומות תורתם גלרכים ומתפרנסים מידי אחרים [כדברי רשב״י שבלכה כמותו רק שאין מורין כן מפני שברבה עשו כן ולא עלתה בידם וכאצר נדבר לקמן בישוב כפליאה כזאת ובנשמע מדברי מוהרנ״ת ז״ל בע״פ שדבר לעניו זה :

פתח כפליאה ד׳ כוה בחזברתו שעל עלת בחמת כזה [ושלא לפגום בו מרוב קלות ותחוות כממון וכבזוד כמוב״פ] תצר כפי עניו כרוחות כי רובן בגזל ושקרים וכורלות ביתר בכמה מיני חמת לחפות ולכסות את השקר עד שגם ביהא קלת את דבר כ׳ יש שמרוב תאוותו ועניותו מרמה ומטעה גם ע״ע לדמות בנפשו שבחמת תחו ותדמו״ר ז״ל לווה ע״ז בכרוכיה וכמבואר מזה גם בשאר ספרי חמת ועתה מה זאת שבפליאה כאן בדרכו כק׳ לבלי לתפוס בעניו זה רק פגם בחמת שבתפלה שלמה ע״ז :

פתח כפליאה כ׳ כוה מה שמבואר מדבה״ק לעניו כמוסרים כמפסיקים בין כמוצק להנהצק שבנקודות שמקמן עד סוף כם ומי׳ כרקיעין וכמוסרים כנ״ל תצר בתכפכותם יהיו בכל מדרגה לתשובי כסף בנקודות כו׳ וכפתה להחחבר ע״ז בסוד תמונת כחלף כמוב״פ כי תחלת כמחצב תהיה לי״ד ובה שלמעלה ובמעשה וכפועל כוה כיוד שלמטה ופתה כמרטה וכשתוקקת כהצק שבתיקון בדיבור יהיו בקו בלמור שנפתה ויולה על ידו מהמחצב [שם כחוצה] להמעשה [שם בהצק] בנ״ל ותח״י מבואר מדבה״ק לעניו נקודת בקמן [בהליוצה שבכל בנקודות בנ״ל] שבהצק בעלמו בוה בסוד נקודת חור בקמן ובסתום בזה :

פתח כפליאה ו׳ כוה בזה שלא יתחווה מספר בנקודות רק במספר מדריגות בחיטות ובמסרים שבה בזהי׳ טרקיעין שלמעלה ולא יהיה נעלה עוד נקודה אחת למדריגת רקיעת בארץ במוב״פ ובפרט כפי שממילא מובן שלליות רקיעתה תפרים ותבדיל בחניעה עלומה ונשגבה יותר מכולם ועתה למה לא יהי׳ לה מפני זה גם נקודה בנפלאה יותר מכולם:

פתח כפליאה ז׳ כוה גם על עלם בהברת של בחיטות ובמסרים בנ״ל מבעעם במוב״פ שם חצק וחושק וכו׳ כי מאחר שעיניו ברוחות כי לא כ״ע זוכה לבצרם (עד שעובר עליהם מה שעובר בידוע) ולבאורה מעיקרא דדינא פירבא כי מה לחיבות לנו ומה נפסיד אם נקבל את בחצק בלתי בהגבלות בחצק תצר יתחווה למהותו ממש וגם אם בחמת עלם בדבר בחצק ונחמד מאד לנוד בטוב ובטוב שנעלה זו בודאי ובלי ספק יהגבר בבאדם בחמדה ובחצק [בהברחתו למהות בחצק] מלד בטוב ובטוב שנעלה בו בעלמו :

פתח כפליאה ח׳ כוה על לודות בארת פי שניס שמבקל בתלמיד מפני רבו בהתעלותו למדריגה יתירה שלבאורה אין שייך כלל לקרוא זאת פי שניס בחייו בק׳ כי בהסתלקותו לגמרי אלא נשאר למטה בתמדות שני ברומות בחלב רק תלמידיו שייך לומר שהוא היורש ומקבל מאתו פי שניס בכוונת בחפלה ועובדות ולדקות במוב״פ לבל כל ימי חייו בק׳ תצר בכל דרגה ודרגה כפי מהות וכמות ברוח דלעילא שבגיע אליו יתגדל ויתעלה גם הוא בעלמו לחיות בתמדותם ובשניהם יחדיו במדריגה ובמעלה יתירה ואיך שייך לכנות את זה לתלמיד בשם בכינוי הזה, ואם תאמר שהעפי״ב שייך גם זה לכנות לתלמיד בשם פי שניס למדריגת בלדיק בקודמת לבל עוד להתפלח במה שנראה מדבריו בק׳ שגם בימי חייו ובריותו בנ״ל לא יאחר ויבא אלא לאחר בתעלותו בתמדות רוחו דלתתא למהות ומדריגת ברוח דלעילא שבגיע אליו עבור בתעלותו הזה לא יקבל עוד בחמת פי שניס כי לבאורה מאחר שגם זה מקבל בתחגליח את פני רבו שבתמדות שני רוחותיו בנ״ל [ולא באחר מותו ובסתלקותו ממש שלזה בודאי לא חייסין בידוע] ולמה לא יתדבק ויתקשר בו ע״ז גם זה חיות ברוח

אוצר החכמה

דלטילה שמטלה זו כ"ש שיחפד ויתכוין בתלמיד גם
לז בפס פי שנים כפי מדריגת הלדיק הקודמת כנ"ל:

פתח בפליאה ט'. כוח בתכפכות בסדר שנמלא
ביניכם כי בתחלה מבואר מדבריו הק' שבכל
כוח לשר בכל עת יתרומם ויתנשא בסערת ותחדות
שתי כרובות לטלות עמכם לעולם כמחשבה וכפה
שלמטלה מכוחו שכוח כרקיע כנ"ל מכמוב"פ וכמובן
מזה גם במ"ע [כפי מדת ומשקל בזריחה שכאיר
וכגיע בו מרוח כעליון כמוב"פ] ומפס יולה ונפתלפל
כפפע וכחיות לעולם כמטשב וכפועל שבמקיש יוד
כרוח דלתתא שפס נשלר בתלמוד גם לח"ע בינוקת
כפפע וכחיות שכגיע חליו כבפלים מלשר נזדמן לו
כ"פ לקבל פני רבו בעת עליותו לשמים בסערה כנ"ל
כלליהו כמוב"פ ולפ"ל בסיף דבריו הק' ונפף זה
בסדר לגמרי כי מפס מבואר שבתלמיד כוח לשר
יכו' לחופק בכח כמחשבה לכוליהה ט"י חותיות
ונקודות כדיבור חל כפועל ומעשה כוחפק שבקבלת
פני רבו כנ"ל:

פתח בפליאה י'. כוח בפה שמבואר מדבריו הק'
שבסרת כרוחו דלטילה שנמשך לכמקבלים
מלתו יחריך ויגדיל יותר מדת בזמן שבימי חייכם
[ולתלמידיו כדבוקים בו יותר יוסיף ויחיר בכם עד
משכ וכפל בפי שניס ברוחו כמוב"פ] ולכלורה כפי
כערך יכולת כרוח דלטילה לסבול חת כעב"ז כי'
לריך בהורדתו [חת יניקותיו לכמקבלים מלתו] לקלר
ח"ו יותר מדת בזמן שבפס ופס מדת בזמן [שעפ"י
רלונו ית'] גדלה ועלמה יותר מכח וטבע כרוח
למשוך ל"ע למטלה חבל למה ולוך יפתנה ויתכפך
עוד לכגדיל ולכחריך יותר מדת בזמן:

פתח בפליאה י"ח. כוח על לודות חיסרון חותיות
כדיבור ומיסרון בנקודות [שנתחויס חסרונותיהם
זה לזה כמוב"פ] שלכלורה רחוק מאד כעניו הזה
מכדעת וכחוש כי לוך שייך לומר שיהה גרועינו
ותנוסים ניתנו בעולי שבכגרון מלכוליה חת כמבטע
וכדיבור בכחותיות וכנקודות שלנו לריכים לדבר
עמכם: ועתה ט"י כפתחים כתלה בה נגוע כפי
עניות דעתינו בחדרי בקבריס שבכתורה בזאת שפ"י
כמשלה וכבקדמה שבכרך בזה:

חדר ג'. כוח מה שמבואר מדה"ק שחטפ"י שכל
בשארת כרוח דלטילה שנשלל בתלמיד כוח
מלחדותו ודביקותו לרוחו דלתתא חבל בכ"ז מוכרח
גם בענין בזה בעלמו לכמשיך בחי' כחיותך וכפירוד.
כי דייקא ט"ז יכיה בחבוא וכפל שתי רוחות יודיו
וידיו לכתגלות כבריאה וכפועל שבסוף כמעשה
ועוד מכ"ז יש לנחר שזה גם שבכ'ות כלדיק
בכתגלות כבריאה שבחיינו כק' ינחכיס ונתחלקים
שני רוחותיו זה למעלה וזה למטה חטפ"י שנתחדיס
ונתייחדים בכ"פ להחזרתו לשרשו [שקודם כבריאה
שכוח] במדריגת רוחו דלטילה כמוב"פ:

חדר ג'. כוח מה שמבואר מדבה"ק שכמו
בהסתלקותו לגמרי נתקבל ונמשך כל כשגתו
ותורתו ממה שנתייחד עליו שמו וכוחו ונשמתו
דלטילה [חלק חלקותי ית' שנקרח בשם כלדיק
כמבואר מזה במ"ח בשם הזוה"ק לעניו שבדבים וכו'] כן
גם בחיינו הק' שנמשך ג"כ בכ"פ בכחדרת הסתלקות
ויחוד השם כנ"ל [גם לטילה גם לתתא כמוב"פ]
מקבל ומשיג טי"ז דברי תורתו ית:

חדר ג'. כוח מה שיבואר לנו גם בישוב הפליאה
בשמיעת הנ"ל לפי הלחדות והחיתוך הנ"ל
והמוב"פ כי מה שמוכרח בתלמיד לכיון שעת עליית
כלדיק בלחדות והשארת רוחו דלטילה שעליו. כוח
מחמת שגם לח"ל חוזר ונתחתך ונתפרד קלת מלחתו
[לבל יתייחד עליו שמו לגמרי] כדי שלא יגרום לו
טי"ז גם בהסתלקות לגמרי כמוב"פ. ועוד שם תחקור
והחפש חת כוונתו הק' יבואר לך שחינו דומה כלל
לחות וחיתוך הרב לחחדות וחיתוך בתלמיד כי
חטפ"י שגם מהרב נתחתך ונתפרד בנ"פ כוח שכיותו
ית'. חבל מחמת שבנ"ז ונמשך בכל עת גם בחיינו
הק' מעין בהארות שבהסתלקותו לקודם כבריאה
לגמרי ונמשך חלנו יותר טי"ז בעלמו גם בחיינו הק'
בחדות ובדביקות שבין שתי רוחותיו לבל יהיו
נחצים רק כרוח חחד [שביד ויוד בעליונה כמוב"פ]
ולח כן מדרגת בתלמיד בעומד בנגדו לכיות עיקר
מקומו ומשכנו בכתגלות כבריאה ומדריגת כרוח
דלתתא שמחמת זה מתגבר חלנו בחיתוך ובהתחלקות
לפי שניס [בשני רוחות כידיס] יותר מבחי' בחדות
ובדביקות שנחדיקים ונתחדיס גם חלנו כמוב"פ:

חדר ד'. כוח מה שיבואר לנו לפי כל כנ"ל שגם
זה בחתך ובפירוד כוח בעומד בין הרב
ובין בתלמיד כי בתלמיד במדריגתו שלמטה בפעולת
כבריאה ועוב"ז [להנהיגם כרלונו כמוב"פ] נחצה
בשתי רוחותיו יחדיו למדריגת הרוח דלתתא לבד של
כלדיק כנ"ל ובלדיק וברב כוח שנתעלה עליו במדריגת
רוחו דלטילה שמקבל יותר בכל עת בנ"ל ולבחינת
נחתך ונתפרד בנ"פ מבתלמיד גם בחיינו הק' לבל יבא
ויסע חליו רק בלילה ושוב ובחשר נוסף לנחר זה
לקמן מבמוכן בפנים:

חדר כ'. כוח מה שנלטע"ד מעולם ועומק בינוני
ובשרי

וקשרי דבריו כך' מזה לזה לדלג בהם מעיון לעיון ולהפסיק את דבריו כנ"ל ולעבוד ולגיעב את כפליהם כשליחים שבעיון כלדיק ותלמידיו כנ"ל כי כפי כשלטנ"ד מכוחלי ולירופי דבריו כך' על תודות כתוב משרי וכו' ועל תודות כמאחז"ל כיון שנלרך לדם לבריות עולם תהך בעדו במניעות וכו' וממה שמצוחר מדבכ"ק שחטפי"כ אין שום מניעה שלא יכי' ביכולת לשברה שעיקר כוונתו כך' הוא לבל יבוש בחדם את עיני שבהו רק על כ' חלקיו וכמבואר מדבכ"ק גם בנ"ח שבזה לא יכי' מ"ו לדיק נעזב ומבקש ולרך לבריות על שבחמת לימו ולרך כלל ליד שום בריה ונבדה כי כל הטוב וכבושה שמקבל כ"ח מפרטי כבריאה [חפילו מדומם ליומח] אין מקבל ונכנה רק מטוב ידו כעליונה יח' שלמעלה וקידם כבריאה ועל חשר יבושר לנו שגם לפיכ"ז לא יכי' כל רלונו ובקשתו ותפלתו רק בחמדות לחתת נושע ונחשק מחשבתו ומלקותו יח' שנתלמדו בחותיות דברי כמאמרות לכתהוות פרטי כבריאה כשייכים לכשלמת נפשו ורוחו דלחתת כנרמז לקמן מכמוב"פ. יבושר לנו לפי"ז גם ביישוב כפליהם כרביעית כנ"ל מה שחפס מזכרתו על בירור כחמת בדברי כתפלה על כי זה בוח כדיבור וכשפה ברורה כמוכרח ליליחת כפועל [וכמבואר לפי"ז מה שלא יכי' שלימות כדיבור רק כשיתפללו ויקראו כולם בבם כ'] כי גם מה שחסם וכחב בדרך כלל שח"ו לכוליח על כפועל כ"ח ע"י כדיבור יש לבאר זה מכחתוות חלקי כללות כקומה שבליור [כחדם עיקר כבריאה] ומקים וזמן כנ"ל מכמוב"פ כי כן בחמת מוכרח ליליחת כפועל שלא יכי' כל כדיבור שבחריכת חלקי קומת כזמן רק בקריאה בבם כ' ותפלה וכלל [על כל נשימה ונשימה] כמו בכללות חלקי כחדם לא יכיו עיקר תיקון כדיבור [לכוליח על כפיעל מליחות נחשק ח' של עלמה דחתי] רק חם כל נשמה ורוח כנ"ל תכלל ותקרח בבם כ' כמוב"פ:

חדר ו'. כוח כי כשחת דחתית לכבי יבושר לנו לפיכ"ז גם ביישוב כפליהם כשביעית על כברה המניעה להשתוות כחשק כנ"ל כי כפי כנ"ל שעיקר כוונתו כך' כוח שיכי' עלם כחמת שבתפלה על נחשק חלכותו יח' בעלמו שנתלבש בכל פרטי כבריאה ובפרט בעיקרי דעיקרי קומת כחדם וכבריאה כנ"ל שבכח כרב ותלמידיו בעלמה חשר בחבה יתירה נודע ונרגש לכם בכל בקשתם וחשקם זה לזה רק לכשי"ת לבד בשיכן בתוך כ"ח מכח [בכמבכן ליור כבית כנרמז לקמן מכמשל כמוצח בפנים] וכבר נודע שלעולם כעוג וכעדן כאחשק כזה בלי תכלית כוכרח בביכול לגלמה ולחלק חת כאור בלמלומי כמניעות וכרקיעין כמפסיקין ומחלקים לותו בזיוויי כמדיוגות כמוב"פ ומלבד מה שעל ידם יפחווה בכל דרגה כלי כחשק וכהתעדל"ת כפי כמות אור כנאחק שנמלא בכמדיוגה כזאת עוד מוכרח בכל מדיוגה שיתקדש כחשק ע"י כמניעה בעלמה קודם שבאים ונכנסים כלל לעולמות כנאחק שבה על שלין לופן כלל לקבל ולבוא בכרגשת כעוג בלי תכלית כמלך:

חדר ז'. כוח מה שנבוח מכל כנ"ל גם ליישוב כפליהם בבחינת כנ"ל מה שרואה לכחורה שלומו מדבר רק ממפלת כרבעים שמוכרח להמשיך גם עכשיו [ומה שביכולת להמשיך כבחלה הזאת גם עכשיו] כי מדבריו כך' עפ"י כמאחז"ל וכמוב"פ עולם חסך וכו' [שנחתר בחדר ח' שלח"ן] וכפי כמשלה כעולה בקשרי דבריו כך' בלפענ"ד שמה שמתגברים בעלם כחמת [שכוח פני יעקב שקיבו כקב"ה בחל מוב"פ] זה זה כוח מתפארת פני ל'-י'כ'ו'-ה' נוצית וכדב כנ"ל שנחגלה בחמיתו ליום כדין כגדול וכמולח כמוב"פ וגם לפי כקשר [וכבללים כנ"ל בהקדמה] יבושר לנו שזלט"ז חלקי נפשית כרבעים וכרחוקים לגמרי כן כן מעלמות חלקי כרע ומניעות בשקר כחופף ומכסה על פני כחמת ליעקב כנ"ל, ועוד [לפי בללים הנ"ל בהקדמה] יבושר לנו שע"ז בעלמו כל כחפלה [וכחבללים] להכניע ולבטל חת כחויבים והרבעים כחלה כי בם כעומדים ברחשית כל בנויים ובעמים [וברחיקים כנמלחים גם בנפשות ישרחל בעלמם] לגרף גם חותם בכלל כמניעות מחותיות כחפלה כמוצן ומבושר ממה שזלט"ז חחר כמחי' וכמפלה של עיקרי כרבעים כנ"ל נבפכים כל שחר בעמים וברחיקים בעלמה לבירור תמיחת בשפה וכדיבור [בכתפכחות מניעות כרקיעין לנקודות ותותיות דברי כתפלה] והקריאה בבם כ' כמוב"פ כי גם כל עיבוד בה קין בבללות [נקבלת שבר מלוה בבחי עלמה שחי חפשר] עד לעתיד בבוח רוח חפיו כמוב"פ. כוח מחמת שחין שום חופן לקבלת עוגג כמחשק שבפניו כך' עד שיתקדש ויבושו ויפחמו כלי כמניעה ונקיע כוחו עד שחתכפך היח בעלמה לפחח [וכשפעת כאור] שעל ידו דייקא נתייחדים בכח וכפיעל כיחוד ותחדות כחלף כמוב"פ. על שבכלי כמדות [ונבולי טליור ומקום וזמן שבה] בעלמה נכנסים בפחח כאולם כבית כנרמז לקמן מכמוב"פ: ובבן כיעב דברים חלו לעובדה ולמעשה. כי ליח מילחח דח

תליא בתיובתא ובכללות בתיקונים בפרטיות לכמ"ך של עלמו טלם בחתם מסוף בתיקון שלעתיד לבנירת ומפלת סיוויי בסבר בחופים ומסבנים ט"ז יכי' נלמת גם בכלליות שבירת ובכללת ברשעים וכדומני שקריס בחופים ומעלימים כעת לגמרי פני תמתת כלדיק וכרב בנכלל בפני בסי"ת בעלמו כנ"ל מכמו"פ כי תע"פ שלא יכומו לנגד עיניו ואין ביכלתו לסבול חומס כלל תבל בביכול כוא מסור בזיקים עד נמר בתיקון שבכלי בקומה בכללות שבל תיקונה וכתכוותה כוא דייקא ממניעות ברשעים וכדומני שקריס בתלה:

חדר מ'. כוא מה שיבולל לך לפי כל כנ"ל גם מה שדקדק כאן בלשונו בק' לענין במניעות מלכתקרב לצדיקים שים נקודת בחתם בין בלדיקים. כי זה זה נקודת בחתם שנתפלה בנ"ל תסר במניעות וכמכניס מבדילים ומפסיקים בפניות וכמונן ומבואר לירופי המניעות זה לזה מבמח"ל בנ"ל טולם חסך בעדו וכו': גם כפי כמו"פ שבמבכת בדיבור בבפת בחתם שבטוכ"ג לתוך טולם בזה. [שבו מניעת ברשעים בנ"ל] כוא בשתי' במבכת בדיבור של שבת לחול ימי כוחו [שבוא בלניות בחני ית בנ"ל] יבואר לני [מה שממעתי בעל פה מפני שמע ממוכרנ"ת ז"ל] שחפס מקיים לדיגמת מבמניעה בנזדמנת בדרך בשוסטים לשבות בשבת כי תע"פ שחתר יכידת ובתתחדות בנשמה דלטילה לנפש ותיות בגוף דלחתא ע"י תלעות בתגלות כוא בדיבור ובשפה ברוכה כמו"פ מוכרח גם תמ"ב לתתוך ולבבדיל ימי כוחו מנשמת בשבת [כי כמו שכל בתחדות כוא מלד בשבת ורוה ברב דלטילה כן גם לכיפיך כל בבבדלה ובתתך כוא מלד כוחו בעלמה בנ"ג] תבל מתוספות בלילן שע"י בשבידה ומניעת כוחו בזאת [כיון שבשבת וכו'] נמשך עי"ז פני ת'ל־י'כ'ו־כ־כ'[־נציח וכו'] ביליכה כמו"פ כי מבתגלות בלילן ברוח בדיבור ובתפלה שבכל ימי כוחו בנ"ל נמשך ביאר שחת חור בשבת בשני [שחלמה שמרו וכו']:

חדר ט'. כוא כפי בנרמז לקמן מבמו"פ שתע"פ שברשעים יכיו גם בחייבם כמתים ממש מרוב מיתוך נפש ותיות גופניותם מבנשמה ובכוח דלטילה במו"פ תבל מטולם חיבור בדיבור [שבוא בתגלות כרוח] לתוך ולבמשיך בבטלם נפלה גם על ברמיקים כנ"ל תיבה חיות מבנשמה ובמתשבה [שפס עליות בלדיק וברב בנ"ל] דופק בכל עת גם בבם פחם בחרטה כמו"פ ואם מתגברים ברשעתם עד שנתחך ונעקר מבם לגמרי קול דודי בדופק בפתח

בחרטות בתלב מוברחים מיד לבויות גלגלים ומתים לגמרי כמובן מזה גם במ"ש [גם עיין בפתח ג' בנ"ל] ים לבאר מדבריו בק' שזלע"ז נפש ותיות גיף בלדיק בנ"ל תע"פ שמקלקולי שתר תלקי קומה בכלליות בנ"ל תין סוס תופן גם תליו לחבר לגלה לחדות בשמה בתחך בגוף בבעלמה דתתי כמו"פ כי בבתעלותו בכל עת בתדיגותיו בנ"ל. ים שיתגבר בגלמו שברליות לבשגת ורוח לעילה דלעילה עד שגם זכות ובירור נעלי גופו בקדוש מוברח לבשיל ולבפציט לגמרי [מעטיו של נחש בנרמז לקמן מבמו"פ] תבל בכ"ז לה ידע תים ותין סוס תפיסה כלל בקבורת ובסתלקות מבתר בחתם ברעוץ דרעוין בנ"ל כי תז דייקא יוסיפו עלמותיו [ברשימת בנפש שנשתר בבם] לבתחבר ולבתתחד יותר בחיי נשמתו ורוחו דלטילה בנ"ל מכמו"פ [שמחמת זה ים לקבל עכ"פ פני ביתו ולימו בק' בכ"פ וגם כיוס ים שמכווינים תת בשעה וכו'] ופרי טנפיו תשר דר בחילמו משנה לשנה לבל ימים מברגשת עלוותיו וירידותיו במו"פ נ'ת'ן' יתן ויגלה טל ידו בבפליס ובפלי כפליס מרתה וריח וטעם בנתשק ובנתמד שבו. שלפי"ז תבין מרחוק גם ביסוד בפליתה בתציעות [שבסחירת סדר בת בחושק ופועל בנתשק] בנ"ל כי כמו שבתלמיד יכי' בבת בחושק לבה בנתשק ברב בן גם לבילוף יכיו גם ברב בבת בחושק לפרי בתלמיד ובבן שנתשב לנתשק תללו כי כוא בפועל וסוף במעשה בטולם תחלה בחשק ומתשבת ברב ובתב בנבלל ונתתחד יותר בתחדותו יתי' בעלמו בנ"ל מכמו"פ. ולבורדת בפרנסה ובדעת בילוף ויורד מבת ברב לפועל בתלמוד מוברח לזה בלי בחשק ובבתעוררות שלמטה בידוע. כי תיות בתלמוד בטומד בנגדו בתבפות בסדר בזה מוברח ביכיה רלוף בללו ובקשתו מתתא לטילה לנסוע ולבא תליו. ושוב תח"כ מטילה לתתא בקבלת ובמשבת שפע יניקתו מעץ בחיים ובדעת בזה ותבל ותי לטולם:

חדר י'. כוא מה שמטולם וקשרי דבריו בק' ובילוריבם בנכללים בבם בגני לדלג מכ"ז ולשוב ולייבב תת בפליתה בהמיות בדבר בנחשק בקמין ובסחוס בנ"ל. שמבנה וקורת בשם בזה לטלם נקודת ברקיע במונע ומבדיל בפניו כי מלבד מה שלע"ד מפותלי דבריו בק' בדבר בתעלות ובתפשטות ברקיעין ובמניעות [בפי מעלת בנחשקים] למנוע ולבטלים [ולקמון] בכ"פ יותר תת בתור. שזה מה שבתב ומבים עד שים נחשק קמין וסחוס מחר. כי במובן מזה שכוונתו בק' כוא [במבואר במ"ת] שמניעת ובעדר בדעת ובשגת [כיוד שברשם ובתר כרב]

כנ] בקמץ כזה. כוה כוה גם מעשה בדעת בסתום ובקמץ כזה. ובאשר תבין מזה גם מבמבואר לעיל מה שכתוב וקו בחלקי כזה כוה בסוד בכלים וגבולי כוהו [בגיור ומקוה וזמן] כיולד ונתכוון מתחלת במחשבה שניוד בעליונה ובקמץ כנ״ל. עוד לולא דמיסתפינא מלדבר בדברים סתומים וקמוליס כאלה הייתי מבאר לפנינ״ד שגם מלגודת היוד לתמונת נקודת הפתח [שבחלק המוכתב] וכפי תבפכות סדר תמונת האלף בפוטל וכת כדר פרי בחלמיד שנו עיקר וחלק אלהותו יתי׳ במשנה וכפל לפני תמונת אלופו ורבו בעומד כנגדו כנ״ל. וגם לסיבת בחתך שבחלטות בקי (ובכותל ג׳ שבמוכם כידוע) ונחתך ונעשר מחתו לבל יבוא ויסע אליו רק בלילה ושוב כנ״ל. יש לבאר לפי״ז גם סוד תמונת בקמץ בנקודת היוד וקו בפתח בלגוד בה למעלה. וגם לגד תורתה יש לבאר (בפי סדר בידוע של בנקודות קמץ פתח ליבי וכוי) מעלויות בפילות יוד בתלמיד (בפי שניס בתמונת ליבי וליוך כי״ב׳ י״ת׳ כמוב״פ) גם בתחדות אלף כ׳אי׳ וכרב כנ״ל ומלגודת ואו רקיע בשמים ללחדות נקודות ספירת הג׳ רקיעין כרחשונים וכלי נסירת רוח בתלמיד בעומד כנגדו בנפש בגופני (ובחלקי) כנ״ל תבין מרחוק גם בדבר בכתוב במוב״פ

אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים:

חדר י״ח. מה שלעני״ד על חודות בפליאה ג׳ בכ״ל

(אוצר החכמה)

בהכרח תעלומות בקטרוגים ומדת בדין ובעשן שבר בפיו יעלה בראשית בחשבת רוח (בחדש שבבליות קומת) בבריאה ובראשית בחשבת רוחו דלעילא שבמחשבתו. ובשבת תורתו (שביה ושיביה לעלמא דאתי בחשבר נרמז ע״ז לקמן בחדר ע״ם) כי כ״ז כוה בהכרח בלי המיעות כנ״ל בתערובות חמת ושקר בגלגל לבריות במוב״פ. חשבר לסיבת כי״ם׳ק׳י״ס׳ יבית חת סתרו וקמילת בחשבת עני ס׳ה׳ק׳י״ס׳ וקיעי בקטרוגים ומיעות בעליונות שגם מבם בעלמם נשתלשים ויולחים בל בדורי וגלגלי רקיעי בארץ ובשמים בבוכבים ומזלות בחחיזים בטבעם בכל יום לבחגברות רשע כיולר. גם בחייבם למתים ושוכבי קבר נחשבו כנ״ל מבמוב״פ. ובאשר נגזרו ונחתכו ונשתלשלו מקו בחתך דקדושה שבוא בחיעות בעשן ושם חרון אפו כנ״ל מבמוב״פ בן גם בשם ומיחוך (חרבו בקשבו) יעלה בחפי ביום בדין לכלות ולבחבידם עי״ז בעלמו כנ״ל מבמוב״פ וכמובן מזה גם במ״ח:

חדר י״ב. כוה עה שנשוב מב״ז ליסוד בפליאה בשיחת כנ״ל חשבר בחבנו בדבר חיעת רקיעת בארץ בשך מעשי וגשמי שאין יותר מאתו. ואיה כוה וכשך נקודתה חשבר נכלה ונחשר עוד מחספר הנקודות בחלאות בעולמות כלי בדיבור (שבוכנו לזה מתחלת בבריאה במוב״פ) אבל מרחוק תבין ותשכיל בשתחפש ותחקיר בדבר בחיעות בהלה חשבר מתחלתם ועד סיפס לא בחליאה הבורח יתי׳ רק בשניל נקודת בכשך ובחשך שיתבוה מבם במוב״פ ובחעי״פ יש להחפלא בבם בפליאתיני כנ״ל (בדבר בשמים ובארץ חשבר יהיו בשחינתם) כי בלא כבר נודע לבל ומבואר כ״פ בדברינו בך׳ שבעיקר שבבל בחיעות כוה חיעת בחות כי כוה בעלומה ובחשגבה יותר מכולם ובחעי״כ זה לבד בל מעשי גדולותיו מה שעל ידה נחשר לנעדר לגמרי נקודת בבשך ובחשך דקדושה כי גם מבבידת ועולת לב כ״ח לפנות חת ערפו לגמרי חיגולי חור בחמת בחחיגוליס לו מרחוק מתחדש ותשגבר בו בבל חת ועת בחחוות ובחשקים שבחבלית בהיפוך בחשקים דקדושה כי גם בבם נמלא כמה מדריגות עלומות ושומות זה מזה וכמו שבקדושה בל בחיה בלולה מבל בבחיות וברחם לבל בחשקים ובחשקים כוה בחשך ובהלין שברלונות לחשך נועם לילותו ומחשבתו ובשגחתו י״ת שבחור בקמץ ובנסחר כנ״ל חשבר לשמו ולזברו לבד חתחוה נפש בחשכיל בחחיתי כן גם לכיפך ברע בחיעות שברחם ובעיקר שבבם כוה חיעת בחוה והחשבה ויולר לב בחדש. בחבלית בהיפך ובחשקים דס״ח וגם היא בלולה בחספר שאר בחדריגות דסט״ח בעומדים זלע״ז שלפי כ״ז חבואר ג״כ שברחם וברחשון לכולם כוה בדוגמת חנועה בלחש סתרים חשבר בליג בנגד זה וכוה עיקר חיעת רקיעת יסוד בחרץ (זה בגוף) כנ״ל שנחתך ונעשר ויולה לגמרי מבלל שאר ברקיעין ובחיעות (כנ״ל בחדר י׳) כי בשאר חיעות ברקיע חעפ״י שנחלוים ויורדים חעשה קחילת נחשך יוד בעליונה שבחלוהתו ומחשבתו י״ת עדיין נשאר בבם ג״כ ליזה קשר ומגודה להיות גם בם נכללים בסוד קחילתו. שלפי״ז חבואר ג״כ שחעפ״י שגם בם חתפשטים כ״ח בפני בנחשך בשייך לו כפי מבות וכמות חור עשה נחשך בקמץ בעליון בעלמו שנשתלשל בו. אבל ע״י קשריבם ומגודתם קל ונקל יותר להפוך חותם לנקודת פתחי בחשקים מבקדמת פתח קומן ידו י״ת בעליונה כנ״ל להשפיע ולהפציע לבל חי בלון וחשך ובסף בחיזה בארב וזריחה בעלמ׳ ע״פ וכמובן ממשל בקטן במוב״פ שדייקא ע״י שמקדימין להזריח ולבראות לו דבר בנחמד רק שחח״כ חוטפין חותו מידו וקומלין ומחביחין חותו בפניו ורק חח״ז בנקודת פתח כנ״ל. שלפי״ז יבוא׳

לנו מה שלא נמצא בתגלית יותר מט' נקודות ורקיעין שבל עוד מרחוק תבין לפי כ"ל בחדר ו' וחדר י"ח שגם מקשר לגודתו כזאת עדיין לא נשלם על ידם תכלית תחלת מחשבתו י"ת להוליח ולכפליח פועל בגברא בהתכוות כלי כרצון והכתעוררת מלד רוחו דלתתא בעלמו ע"י תוקף המיתוך והמניעה שבמדת הדין כ"ל שמשם נתחלשל גם בפרטיות תחלת מחשבת כ"ח בתכלית הקטנות ומניעת בדעת והמוח ביריבתו לתרגיות הגוף (וע"י התמוה כ"ל שנתחזק כח רע בחטא גם בהיתר מפגם תדכ"ר כידוע) וגם בגידולו והשלמת (שבת י"ג) בחלקי בזמן כ"ל שנשתתף ומגיע לו זכיות יכר טוב בכ"ל מתור י"ד כ"ל שבמלוות תורתו ית (כנרמז בגיל מבמוב"פ) בזולת בשיתוף והבעזר בזה לא כי' בעולם מתקיים כלל שבל מחמת שבכ"ז עלם היכר שבגוף בתדש ומשל בהבמה בדמיונה כ"ל. כי טוד גם בפרטיות כל עת ווום מתחדשים ומתגברים שתרי תוסך המניעה (וקרי בתתוכ) כ"ל רבים ועלומים הם כל המתים ושוכני קבר בחייהם כ"ל כי גם מעולם תהפכות דקיע (קבר בתרץ) בזה מתלוות והמדת מחשבתו ותלהומו ית' כ"ל יסור ויתור לב בתדש עי"ז בעלמו גם בספיקות ובפירות לגמרי ח"ו עד שלא יעמדון כל בתיים (כמשל ומליצת שלמה בגרמז לקמן מבמוב"פ) כי גם אם נתבטל יכר ט"ז שהיה בדורות הקודמין שבל בדוגמתו גם יכר בהפירות ומניעות המוח כ"ל בוח היולא ונשתלשל זלע"ז דייקא מיתור ליור · בית בפנימי ובטליון שנקודת רקיעת בתרץ כ"ל. ועיקר בתיקון כוח ע"י מנתר בבית (כמשב ותרץ בבניו) בזוכה ומזכך ח"ש לבל יכי' נשתר בו גם רוח בל שהוא מבתתוב בזאת. ומלבד מה שנעטרר מליו ומעלמו גם בקטנות ותחלת מחשבתו ומוחו (טרם יגיע אליו מלמעלה בסטד ויכר בטוב לתמבו) עוד מתגבר בתיקוניו ונפלאותיו עד תלקי טקדות (רוח משיחו שבקומב) בכללות כ"ל ולזכך ולטהר גם אותם ע"י שרשם כ"ל עלמם שנשתלשלו משם כי ציום כ'י'ר'ד' כזה יכפר ויטהר ויתקן ויכפך בל מתך וכרת בעריות כ"ל לעולם כניסתו ויליתתו בכ"פ (מתוך לפניס ומפניס לתוך) מתתיות יוד יום בקמץ והכשפ וכמיעוט בבעדר וכריתות בנקודם לגמרי כ"ל לקבלת תחדות פני בכתר וקמץ בפניס מפרוכת בסמך והמניעה בעשיריות כ"ל שבר בל תדש לא יכי' שם (ונפילו בוח בעלמו כידוע) לעולם בביטול לגמרי בסוברת לזה מתתר שנתפלש כ"ל והטפי"ר קמץ ונמנע ונעדר מבדעת והמוח לגמרי בשגתו ית' בעליונה בזאת. רק לעולם נשגבות ורוממות בפתיחה ופתח בתרטה ותשוקת בדיבור והבקשה וכתפלה כ"ל יתמוך ויפליח (בפלא תלף בנ"ל) להתעלות בזה מתתת בבוד בשמו וקמילתו בעלמו בתחדות נפלא ונורא דלית מתשבה תפיסה בזה בלל וכמוכן מרחוק מסוד מעשה בהסיד בסוב"פ שבר בלילה ותוסך רשעית בשנה והבריאה כ"ל הקיטתו תרון בלף מכיורדים ונתתכיס מתתו בנ"ל לבינת נברת ועקר לגמרי מברלין דקדושה כ"ל והטפי"ר בעולם בתו בפלאותיו מוריד ט"ע ודופק לכם גם בבית קבותיכם כ"ל להשמיע לה תובתה על ידי זה בעלמו בתוכן מזה בס"ח) ולכודיע ולרמז להם בתוקף ועולם בסבנה שבמיעות ומבוכת דיעותיכם כ"ל לבינת תובד ושברף לנלה ח"ו כ"ל מבמוב"פ עד שגם בהם יבים כ"ף עם לבבו שאין מניעות שלא ביכולת לשבבה ודייקא בתוקף רקיעת בתרץ כ"ל בשהתבוננתי וירדתי בעומתי ט"ך ת' ותרגם ותבסוף ותשקם בשקשה ולעקה עד בלות בנפש בלעקת עין בבתוב בסוב"פ ונתשבתי עם יורדי בור וכמו תלגים שוכבי-קבר וכו' ובמה מידך נגזרו כ"ל עד שיזבה לעתיד לבוא גם לפני ולפניס מפרוכת בסך ומניעת ספיקות מומו בתערובות ברמוקים וכנשמלים בבהמות כ"ל כי עלם תמתת משפע פני תלהותו ית' בעלמו שיתעלה על ידו יכיה נדחה ונופל ממילא בל ברע וכרשע גמור בבמיות תמותו וכפירתו כ"ל בתופן שיתעלה לה' בשאר בבם להפוך גם לותו וקדושת ביבור שפתיו שבשבת שבתון בגרמז לעיל מבמוב"פ:

חדר י"ג כי גם עוד תבין מרחוק לפי בל כ"ל לענין תבפוכות בעמים בלליות במוב"פ יסובב גם בפרטיות נפעות ישראל בעלמם וגם בבלתי מתאויס וכופיים ח"ו לגרום את מסיבות נפעו וכשתלקותו לגמרי כ"ל שבל גם מבם רבים בגורמים לזה ממילא ע"י מסירת שמו במוב"פ שגורמים ע"י מתלקותם ומיתוכם מאתו כ"ל ובטנין זה בלבדים גדולי גדולים (כמוכן מזה במ"ש) עד שגם בם (בניבוי ומספר יוד בתתחוב שבבם כ"ל) מוברתים לסבול בבל דור טועשים קשים ומריס על שגרמו זאת ותטפ"ר תלקים תשבה לטוב כי גם לפי תבפוכות בסדר כ"ל ים לנשר ולהשכיל מרחוק שבוח לבד זוכה לירושת פי שניס שבנחלת רקיעת בתרץ כ"ל ובתעלומת בסתלקות [קבורת עלמותיו] ברצון שברלונות כ"ל יוליח גם לותם בשפע ובזיז נקודת בבסף וברצון מפתח יד קמילתו בנפלא כ"ל כי גם אם בם תשבו לרשע בבתבפבותם ובתתחשב מאתו וגרמו גם תליו יריבתו בניסיון מלר הגרון כ"ל וכמוב"פ בבפלי בפליס תבל

כוח כמצל כעץ כמוב"פ דיוקא ביריחו [ומסירת שמו שמחלוק כנ"ל וכמוב"פ] והתייבשות גופו שבסתלקיתו לגמרי ח"ו י'ל'ס'ק ויתעלה בתדיגתו שברחם כקומה שעליכם כנ"ל וכן מדוד לדוד כי גם מול בית פעור כתחוב וכבפירות כנ"ל סתים וקתין קבורתו וכסתלקיתו בדלון שבדליות כנ"ל וכיפך סדר כתלף [בעלויות למטב ותחתונים למעלב] כתמונתב כתמיתי וכנפלא ב'פ'ל'ת בעליון כנ"ל ויוס כמיתב ונחמת כגחולב וכשפעת כבסף כנ"ל כהלולת דיוס כתיפב ופפירת כעיונות כנ"ל יחבב לו וכמאור כקטן כגרמז לעיל שדייקא ביוס הכסב ותכלית כיריבד יסוב ויתמל' עד שלימות ולות יוס י"ב שבעלם שם כמות וכמחשבב תחלב כמוב"פ:

חדר י"ד. שבפי כיולא לנו מכל כנ"ל השמע ותבין מרחוק בניעב קול דבריו כך כיולא מלתו בשיר פשוט כפול וכו' [כמובא קלת מזב בעקדמתי ע"ש] כי לא זב בלבד שגגלב לעיני כל בדב"ק שלכוליא של כפועל מוכרח שלימות כדבור [שפב ברוכב] בלותיות וגקידות ולשלימות כלותיות מוכרח כתכפבות כעמים וכתכפבות כעמים כוא מפני כחמת שנתגלב לעיניכם [ושבתם ורחיתם וכו'] כי עוד לפון וטמון תחת לשונו כך' טעמים נפלאים בנפלים לחוזיית דבריו כך' כי מתכפוכות מוכך מניעות תערובות כשקרים ולכתגלות דברי בשקאב וכרלין בשפת כלמת כבדור כנ"ל יכיו גם ע"ז בעלמו תכפוכות כעמים וכרמיזים [כמונעו' מלותיות כדיבור כמוב"פ לכיותם גם כם בעלמם בכלל כתלמידים וכמתקרבים כעוסקים בכתגלות ברלון שע"י כדבור וכתפלב וכקריאב בשם כ' כמוב"פ וזב כלמת כנ"ל שמוכרח למפלת ושבירת כלויזים וכרע לגמרי שבכלל ובפרט כוא כהארב שנמשבת לזב גם עכשיו ע"י כתשובב כנ"ל מקן יסוף כמעשב ופיעל נחשק כרב שלעתיד שעיסקים עבורו בכתגלות ברלון וכדבור כזב ולכיות ביכולת ע"י כהארב כזאת בעלמב לבוא ולכגיע בשלימות לכפיעל וכנחשק כזב כי כוא כתיקון של עלמן דלתי חשר נזכב לזב ע"י כוא לפיכו משיח כ' שילה מגזעו ועגפיו כנ"ל:

חדר ט"ו. כוא מה שמכל כנ"ל יבואר לנו גם ביסוד כפליאב לכעשיות כנ"ל מב שנתכפך בארת כרוח דלעילא לכנפשות כבתים חליו לכגדיל ולכתריך ימי חייכם שבעוכ"ז כי טפ"י בקשר כנרמז לעיל שבעלב יכולת כרוח דלעילא לסבול את כעכ"ז זב ענין חבון כלף ומדת כדין בעולב נתפלת כמחשבב ורשעים כבריאב ולכיפך כמתקת כטעם (יבירורו) במדת כרחמים יתיישם לכרוח דלתתא שבעלם כבריאב. ושם בחמת יכיב מדריגת מדת כדין שלמעלב מחזו בעור כתחדות ועדן ושוגג כשבת שבולו טוב ושרוך למעלב ממילא כזמן לגמרי כנ"ל מכמוב"פ אבל מחמת שדייקא מעולם בטוב וברחמים רבים וגדולים (בלי שום מילר כלל) לחין סוף כנ"ל חין שום חופן לקבל זאת כ"א כשמשלימים בתחילב לזב בעלמו כלי כזמן וימי כחעשב ידי כמלוב ונסיוני למלומי כמניעות [כמרחקים מזב לתכלית ככיפך] יבת את סתרי טובו ותוריתו בשם ותערובות בטעם שבחשך שרפל מניעות כדין כנ"ל בב"פ יותר כי גם נסיון מניעב כעשירית כזאת כלולב מעשר וכו' וקודש שמגיע בשלמת בזמן לכתלמידים חין מקבלים את כאור כזב לגמרי עד שיעמדו עדיין בתכפוכות בסדר כנ"ל לכיות לחדות בסתלקיתו בעלמו מוכך לכם חיים בשם בחוך כנ"ל ושם גם כלדיק כמוסר ע"ז ב"כ"פ את נפשו ורוחו דלתתא (כעין כסתלקיתו ממש כמוב"פ) שכך ויעקיד ע"ז בדת כרחמים ובחשבב שבו לכפיך למכותו לגלות ע"ז גם מדת כרחמים רבים וגדולים שבחוקף מדת כיראב ובדין בעלמו שברוחו דלעילא ולמעלב מבזמן בחורך כגלחי כנ"ל עד שמגדל בחדות תוסיף ותחריך יותר למדריגת בזמן שבימי חייו וחיי תולדותיו ותלמידיו כנ"ל אבל מחמת שבל מליאותו לרוחו י"ת דלעילא כוא דווקא בתלמידיו ותולדותיו כנ"ל וכם מעינם מבוכותיכם ומותעיתיכם וקלקוליכם (שמיוס בקלקול ברשעון ובלאב ובעיקר ממחלקותם והתחברם מחתי) יתגבר כ"ב מדת כדין ובחימה בניעות כוח וספיקות עלומות למי לקרב ולחקן ולמי לרחק ולדחות ולכחניד בתערובת טפי עבו שבחולדותיו כנ"ל מיכרת בנסיון כיו"ד (בפרטיות ובכללות כ"י כרוגי מלכות) לייחד ולכוריד ח"ע בחיתת בחתכים מחתו לגמרי כנ"ל (ושז מגידל כיחוד וקשר תחדות בזמן למעלב מבזמן שכוא תחדות ושיתוף כדין ברחמים כנ"ל) נמתק ונתגבר גם במשפע ותערובת בטעם וכספיקות למי לדחות לגמרי (כי רבים לשבר כמית בחותו וכו') עד שע"ז בעלמו יכיב ביכלתו לסבול את בנשחרים ולכתכפך ולכתגלות עליכם ברחמיו ברבים (ולעיני שברלעות) כנ"ל ולכוריד לכם ע"ז בירורי תערובת כשגתו ותורתו בחורך ימים בימיכב מלמעלב מבזמן לתוך עלם בזמן שבימי חייכם בעוכ"ז ושין דומב כלל חיתת כרב וכחבב לחיתת בכסיל וברחוק מחתו כי חיתת כחבב וכחדם בחמיתי כוא שבר גם ברוחו דלתתא יעלב למעלב בתחדות רוחו דלעילא ית' עד שבר יסקבו מנשיקות פיו ויתאחד בו בכסתלקות וכלולא דרשב"י במוב"פ. גם זאת כוא מתערובות

אוצר החכמה

19/08/2018 אה

וכתגברות מדת הדין וכלף חסד יתלקף כ' בגלל כסיל וכרחוק הכ"ל חסד הוא בשולחו יומו ויחתך בחתך וכריתה לגמרי וכדי להפך ולמלוח את הטוב שבכם מוכרח גם הלדיק לכיות עולה ויורד מכחתדות דלעילא לכחתך דלתתא וכן לכיפוך מכחתך דלתתא להחתדות דלעילא שנמשך מסס עד חסר יבבר טי"ז למי להחוך ולכפיל לגמרי ולמי לקרב ולכוריד חליו גם למטה ולעוה"ז את הוא בחכמה וכחייס כחרוכים כנ"ל :

חדר ט"ז. הוא כפי כל כנרמז לעיל מכמוד"פ שכל כחותיות ונקודות כדברות וכמלכות לפעול פעולת [אורה וחכמות] הכויה כחסר יגלו ונתכוו מסס כ' שבחלת כמחשבה. כן מוכרח לחוגדם ולכוללם זו גם היוס כחות הוי"ו ויקוד כקמץ וחיתוך יוד הרוח דלעילא (לפני הכיון) כנרמז לעיל מכמוד"פ עוד תבין מרחוק גם ביחוד כפליחה הי"ח כנ"ל בעניו החיסרון וכעדר כשלימות שבנקודות וכחותיות כחלה כי לולא דמסתפינא הייתי מבאר בכוונתו כך' שעיקר מיעוטינו וחסרונינו זה הוא מנקודת וחותיות כסס הזה בעלמו כי אין סוף לופן ביכלתינו לכוליח את הנקודות וכחותיות כחלה מכמשכה לכדיבור עד מפלת ומחיית כרשעים וכרע כגמור (שע"ז יסובב דרשת כמהחז"ל בחיבת וכי כמוב"פ) כי אז דייקא יתכפכו כל העמים בשפה ברורה ושלימות כדיבור כנ"ל לקרוא בשם ה' (כעלמו וממתחו הכ"ל) כי הוא בנקדת ט"ס כפיעל ו'כ'ו'י'כ' כמוב"פ שזוכים לכוליח ולכשלים על ידי זה :

חדר י"ז. הוא דמה שרמזנו לעיל על לודות כריחות ומחיית כחטאים בחתך ה' כתלמיד שנרמז בחיבת וכי הנ"ל (כי הוא"ו הוא לשיומם כחיבה) וגם בעלם השם לא נכרתה כ"ה מיוד העליון' כנרמז לעיל מכמוב"פ כי לפי כ"ז יבואר לנו גם ביאור פליחה ד' הנ"ל שלא יסובב בעלמו דק למפלת הרשעים כי במפלתם ומחייתם (לסופם כחמיתי כמוב' לקמן) נתגלה ממילא פני השם ה' וכרבו הנ"ל בחלף בקמילה וכמכוסה בהכסף הנ"ל וכחסר מדור כחה לדור בהן וכתלמיד מוכרח לכלחם ולכמשיך את מחייתם מטה מטה כן גם בפרטיות כל יום ויום כי מכוון ממש כלור נחשק כדעת [שבפולת ות"ו שניה] שלריך לזכות בכל יום להקדש לזה מוכך כמניעה בפולות ות"ו ס' עד שמוכרך למסור את נפשו ולבעלותה בפקדון ביד בעליונה י"ת שע"ז יסובב בכתוב כמוב"פ בידך אפקיד רוחי וכו' וכמו שגדולים בלדיקים במיתתם (ומסירת נפשם לגמרי) יותר מבחייהם כן קלת מעין זה גדולים כן בשיחתם (ומסירת נפשם בכל יומה) יותר מבתעוררותם כי דייקא בחתך וחלות למעלה כפילות כוח"ו שעות הנ"ל ממתיקים ומבטלין מדת כדין בפדיון כ"ל חמת שממשיכים לזה הנ"ל מכמוב"פ :

חדר י"ח הוא מה שיולא לנו מכל הנ"ל שבמו שחצ"י שמכוונ המיעות של הנלרך לברכות טוב יותר להתפלל ביחיד אצל חברי שאל יעקב בעזרו וכו' (כי אין שום מניעה שלא יכי' ביכולת לשברכ) ואז דייקא ט"י רצוי מניעות הטם (ולפחות בחספר יוד הנ"ל) כל כדלת המלכות פה בתיקון הכלים (שנכפלים מהמניעות הלה) לקבלת הטפע שמתפללים עליה כן כדוגמת הזאת חט"פ שהרבה עמו הנ"ם ולא עלתה בידם מכוונ המניעות הנ"ל ומחמת זה גדול יותר הנהנה מיגיע כפו אצל גם עיקר הנהנה הוא בפיעל פעולת הנתפק לנפשו בידי ויוד כדברות והתפלות הנ"ל (מה לנא עבדי וכו') מעולם בירור לחתתו בחכלית הטגברות גם על מניעות הנלרך הנ"ל להתעלות בנקודת הטמת הזה על כל הלדיקים וירחי שמים (והמבואר מזה גם בזה"ק שהוא לנד הנהנה לגלה מיגיע כפו גלי שוס בסופה ח"ו כי דייקא בעניו והליון נקודת הכסף (מן הכיס) יכפוך כל המניעות עד שיוכללו על ידו גם שחר נפשות ישרחל בחתבדתו ית' לכיות גם כל הארץ ומלואה ועמדו זרים ורעו לאנס וכו' ולא יכיו נחשבים טי"ז לגלריים לברכות כי כל פירוק עול חנשי הטדה מלכיות עבדים גם עכשיו לכיושב בחכל עבודתו הוא (כחסר תריד) מפגם הטמת שנמלא בכיושב אצל בעלמו כמוכן בפנים .

חדר י"ט. הוא מה שרמזנו לעיל בהפלחתו לכביה מחמר הריז"ל אל הויה בילורה (כי לכאורה יש להתפלא קלת דמה שהכריחי לחוור את המחמר הזה בחלעות דברכו כק') שלפי"ז חבין מרחוק גם בעניו הכתוב ושמח ורחיתם וכו' כי הנה היום בא בוער כתנור וכו' והנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום (הנקס והקמץ והסתום אחר מלבא לפומח לא גלי) והביא לב הבנות והבנים זה על זה מחוקף מדת הדין שברחשית המחשבה עד שיגיע ויתעלה כל הברכה ליום כי הגדול והנורא הזה שהוא יום חתונתו וקבלת תורתו לכל אחר יזכו בכלי מניעת הדין הזה כאחר רמזנו לעיל בחשובת הפליחה ג' הנ"ל, ואם מהחדות הסגותיו ומחריו הק' הנר דברנו הנמה מקומות הדוגמת הפליחה יהחשובה הזאת (שחשובה גם על המחז"ל שמשוחר הן משם) אצל גם מחיתוכי ושינויי לנפי תורתו

ומתמיהו כך) לא וכיב שניס מתנצחים בסנגון אחד (אעפ"י שבעצם אתחתם יהיו גם כולם בתכלית התחדות כנ"ל):

חדר כ'. נעתיק לקמן בהבדל כזה בקצרות מייחד אשר נקבץ שרי ספר למוגה בידיעה רומניות:

חדר כ"ת. כוח שרמזנו לעיל על לודות מפלת ומחיית רחמית גויס וכרשעים — עמלק — שזה מחמת שבאתם יהיה בעצם בחתך וכסיסרון ובסין וכאחם כאמיתי כנ"ל ושגם בתפלתו ומחייתו דייקא יתגלה פתר וכוד וכדר כמלך שכוח כתלמיד ו'כ'ב'ן' כ'בו'נכ' בעין כבית במוב"פ בלויר מקום וזמן שעלה תפלה בתחבצת כ'ת'ב' כי ה'ת'ב' לעולם תחדות כחלף שבי כנ"ל אעפ"י שגם בעין כ'ב'ו'ת' תעלה ותעטרף לחלף כמחבצה שבי אחל עיקר כתכוות וכפולות חור תחדות לבית בכחגלות כוח דייקא בכ'ב'ן כזה ואז דייקא יעלה בזה לאור כ'ב' שבתחדות כגפלה יותר:

ארור החכשה

א"ה מצאתי מכת"י וחסר ההתחלה והסיף

שך כרב ח'ל'י'כ'ו'כ'—נגיעה (שבסוד כב' שמות כנ"ל כידוע) שבעצו חיו יכול לסבול כלל את כעולם כזה (מכתגדות בשקר וכרשעים שבו כנ"ל) וכוא נסתלק ועולה בבחיתו שלמעלה בכ"פ יותר גם בחיו כך עד שיכוא בסוף ימי כמעשר שבחיי כך' בעיקר כשגתו שבמחבצה תחלה כמוב"פ שלעולם קמיתה וסתיתת חור כתחדות כזה יעלה בחפו חרון יום הדין נמוב"פ עד שחין ניכולת לכתקיים כלל ועיקר כקיום בנקודת כפתח שנשתתף בו מלמטה ימי מעשה עולם כזה (ממדריגה למדריגה כי גם בחי' כארץ בעלמה נחבצת לנחסק וקמץ בתחדות כרקיע ושמים כנגד כמדריגה שלמטה מאתה כגחבצת כנגדה לבחי' כארץ לבד וכיכר בין ימין לשמאל שבס שני כיודין שעליכס יסובב כבתוב במוב"פ פותה את ידיך ומשביע לכל ברצון וכסף כפרנסה שזה ענין כשפעת כבא על כפועל כאשר יעברו חלוי בתיקון כעינים מבילור בעצן כמוב"פ בשני חלקי עיגול ממורכ"ת ז"ל בעלמו ברימז על לודות בקשר כזה. גם לפי כ"ז תבין מלוין לויבב את כפליאה שיתפלא במעיין על לודות בכברת בחתוך וכפרד וכבדל בין בכא וכפועל (שבס ברוח דלעילא וברוח דלתתא) כמבואר בפנים ולכלורה זה סותר למה שכתב שמה שזוכה כתלמיד לפי שניס רוח דייקא מכחיבוק וכאחדות שנתאחדים חללו שני ברוחות כחלה זה לזה — אבל לפי כל כנרמז לעיל שם תעמיק ותחתור יותר בפתח כבדלה וכבס מתך זה תרתה מבואר שגם כל עלה כתכוותה כוא מאור כאחדות שלמעלה בכללויות (שני פעמיס רוח) כמחבבה וכמעשה שבזה ג' לותיות ובזה ג' לותיות לבויות מבחרת לאחדותם דייקא לבחי' כוחו שבוא בפתח כנ"ל. וכמו כן ע"י כתתוך וכבבדלה בזאת בעלמה נשפע ונתקבל בחיות לענפי כתלמידים שבוחו ימי בחול מאור חליכו ובשבת כנ"ל כי גם שם יסתלק ויתעלה (במזון בשבת) בדלין שבדלוות לבשבת בשמשך כפלי כפליס ממה שבשיג:

(חסר ד—סיף)

רומה על שמים אלקים סי' ע"ד

מבואר מליוחי דברין ושיחותין כך' שבכ"מ שבאדם לומד אפי' אם אינו זוכה לבבין יזכה לעתיד לבבין כי אלה כלימודים (דיבור בלא [illegible] דיבה בנז' בסי' ע"ד) נקראים בכ"פ בשם ערבי נחל כמובא בזוה"ק ובכ"ז אין עולה כלל כנגד בדיבור בדיבה, וכלימודים שזוכה באדם גם בעוה"ז לבבין. וגם ממילא מובן מזה לענין מדריגת בבבנה שבל שבבבנה גדלה ועמקה יותר עוד בעוה"ז יגדל ויגבר כמו כן כפלי כפליס עומק בבנתו שלעתיד ובכמו כן בברגשת בנעימות ובעריבות וטעונג שים בדיבורי בתורה וממחויב זה כ"ת מיברהל (במבואר בדברי רבינו ז"ל בסוף סי' ע"ח לק"ת מבלים וכו') וכנראה מנוסח בתפלה ובדקשה שבבלבת בתורה ובערב וי וכו' שאם בה"ז לא יזכה עדיין באדם בעוה"ז לברגשת בעונג וגעימות בזאת יזכה ע"פ לעתיד ובכל אשר יחגדל יותר עומק בבבנה שבעוה"ז יזכה כמו כן לעומק בבבנה ביתרון יותר לעתיד ולברגשת בעונג ובתענוג שמשם בפלי כפליס:

סי' רפ"א

(חסר ההתחלה)

ואמיץ יותר מאחו כי לא כה (קרוע) דדיפתה נמשך מבחי"ת בעלמו בביכול כנ"ל (קרוע) לפי וכו' ע"כ בחמת עיקר בעלה רק לבויות מעבד. על מדותיו כ"כ עד שלא די שלא יחתור בנגדה לבויות רודף מהריבה עוד יוסיף לרחם עליבה ולעשות לבה כל בטובות ובאחתדל"פ ביתער לעילא אגל בבי"ת רחמים ומסד לבעביר על פשעיו ואז בודאי לא יבואו למבוקשה בשוס תופן כי בא' יבקש את בנדף אעפ"י שבוא רשע ומשמת מטתיו ופשעיו בה רודפים אותו אך כני מילי אם אינו נכפך לבויות רודף

ויכיר

ויכיר את מקומו לעפ"י שבחמת חינו מרגיש בעלמו מטטיו מכל מין לדיק בארץ מאכ י"ט ולא יחטא ומשחדל שיכי' עכ"פ מלדו רק שלוש שלא נמשך מלדו בחי' ארץ ועפר בחי' ארץ נחנה יבולה לכשפיע לכם גם כוחות כרפואה שבאין מן כארץ כמובא שם [ועיין בפל"ח] שזה בחי' לויר ע"ם וזה ממילא נתקיים לויבי יאובו ובובו רגע שאין ביכלתם לבא למבוקשם בשום לופן מחמת תל בארץ ועפר שעשה כנגדם אבל אם כוח מרבה במחלוקת גם עליכם לעפ"י שכוח לדיק כנגדם וכוונתו לשמים לע"ע נתקלקל בחי' בארץ שתבי' בשחי' ארץ כעין כמ"ש ויכי' ביב בין רועי מקרם וכו' (לעפ"י שכיתה כוונתו לש"ם) וכבעטי וכו' אז מגודל הקלקול ותחירת בארץ בנקל לכם לבא למבוקשם :

ה : שם בסי' הנ"ל

אפשר שיהמה שבמחלוקת של לדיקים כיא ג"כ מחלוקת גמור של שלא ח"ו מחמת שכם נלחזין שם וכו' ולא יטעה ח"ו שכיא מחלוקת גמורה כדי שלא ליתן לכם תחיזה וכו' [לל"פ נלדו כי זה בעלמו כוא כתחיזה מה שהמה לו על כלדיקי לחמת שכם מוקיעים לותו ומבקשים רעתו שע"ז נתכווה טינא בלבו לכיות לכם לשונא וכודף ולכיות בחמת מבקש רעתם ומלא שכהמיון בעלמו כיא כתחיזה שע"ז נשתלשל מחלוקת של רשעים :

ו' : שם בסי' הנ"ל

בהמים עלי מרשיע וכו' (קרוע) מזמור של יום בשבת שאהכ"ר לומר זאת בשעשה תשובה על כתכילה דש"א *) ויויקת דש"ת *) וכ"ז נתתן *) ע"י *) בשבשה *) ע"י כתכילה דקדושה *) (לת רגל על לשונו) שזה בחי' מחלוקת כמובא בלק"ת בסי') ועפי"ז יתפרש גם כל כעניו של בשתוב כמובא שם לקמן תוי לי כי גרתי משך ומקודם כתיב מה שמקפיד דוד כמע"ש על כלשון רמי' כמספרת רגיל וכיכולת לכרבות מחלוקת וע"ז מסיים שם כמזמור אוצר החכמה
תני שלוש מלעפ"י שמלדש וכי תדבר וכו' אבל מחמת שאני שלוש מלידי אז בודאי לא יבולו למבוקשם ח"ו :

ז : גם זה מקושר כיטב מה שמובא שם שכל יויקת כש"א כוא מכרגלין של הקדושה למה שמובא שם למעלה שכש"א כיא בחי' מחלוקת וכל כשתלשלותה ותחיזתה כוא מכמחלוקת שבקדושה גם יש לרמז שע"ש בשטה תדש"ר שניתן ע"ז פה לכניתם שכיא בסט"א ליוק מרגלין נאמר אז ותתה תשופנו עקב :

ח' : שבסי' כל"ל. רגל כוא רפואה לכריאה. ולעני"ד שזה מביא רחיה ועשה למנוע ישראל לאחוז רגל בזבח מחמת שכל עניו כאכילה של שבת כוא בשביל תיקון כרגל וכוא רפואה ל'כ'ר'י'א'כ' אותיות י'ר'א'כ' [כמובא בדברים ז"ל בח"ל] שזה בחי' כש"ך דיוים כידוע בחי' כמחלוקת וכרגל דקדושה כל"ל שע"ז נתתקן בחי' כמחלוקת דש"א ונתעלים כירחות כנפולות ונתרפאה ונתחזקה כריאה שיכי' ביכולתה לשבר חמימות כלב כידוע בחי' יחמת כמלך שככה בחי' כמתקת כש"ך דיוים כמובא :

ט : בסי' ר"פ בסופו מעניו כמו"מ של זבולון שגם כיא עבודה גדולה שמחמת שכוא מספיק את כלומדי תורה. ולפענ"ד כוונתו כך' שגם זה עניו שבתב לעיל שכל כמו"מ כיא תורה ע"ש כייני ומחמת שמכמו"מ כזה יולא ונסתבב בתורה בעלמו של יששכר כי אם אין קמח של זבולון אין תורה של יששכר שלא יכי' ביכלתו כלל ללמוד אם לא יספיק מותו זבולון בפרנסה (ות"כ) כל חיות כמתבב של כמו"מ מקושר ומדובק אל כתורה של יששכר (כמובא בש"ת שלריך לכיות בכל כילוך ופ' ובכל דיבור ולידור שכ"ז כדי שיכוות ויתן לדקה לכסדיק את כלומדי תורה) שזה בחי' פנימית חב"ד דעשיה של זבולון כיא עולה אל כילוה שכוא בתורה של יששכר שע"ז מקבלת בחי' מלכות דעשיה שכוא תמונת כמו"מ של זבולון להעלות כניצולות מבקליפות ע"ם [שזה בעלמו בחי' בקמח ובפרנסה דקדושה שכוא מרווח כי אם אין תורה אין קמח] ומחמת שבל בחי' כלולה מכל כבחי' כמובא ע"כ גם ביששכר בהלוך בדביקותו אל כתורה נמלא גם בחי' כמו"מ שכוא לאחך של זבולון כי כוא בחי' לאחך נגד כמדובר שלמעלה ממנו ע"ם וכוא מקשר ומדבק פנימיות מחשבתו ותשוקתו בכל עת ועת ובחי' אהלוך של בתורה שבמדובר כיותר עליונה וכן גם בזבולון בלאחך למו"מ נמלא בחי' אהלוך של בתורה כי בכל דיני בתורה מלובשים בכל פרט ופרט של כמו"מ ויבעשייתו את המו"מ כוא מכונה בשם עוסק בתורה (ע"ם לעיל בבמשנה של כמחליף פרה בחמור וכו' בבמשנה של בשוכר את כפועל וכו') וכל פנימיות מחשבתו לריך שבחי' מקושר לזה שמחמת זה גם כמו"מ שלו כיא עבודה גדולה אך לעפ"י ג"ז כיינו גם בחי' אהלוך שלו שכוא בדיני בתורה שכוא עוסק בשם בשעת כמו"מ בכל כוא בחי' לאחך נגד אבל בתורה של יששכר בעלמו וכל בחי' משפעת בחנריה בנמוכה ממנה ע"כ בחי' אהלוך של יששכר ובתורה משפעת ונותנת כבח של ביכור בניצולות בבחי' לאחך שכוא לימוד בתורה של זבולון שג"ז בחי' אהלוך של יששכר ובתורה נגד בחי'

לאחך של המו"מ בעלמו וכן עד אין תכלית כידוע כי ג"ז בכחיבה לאחך של המו"מ בעלמו כלול מעניכם מה שח"ת לבאר כ"כ במונן כ"ז מספרי אמת: ופנה לוגא דמסתפינא כייתי מבאר את המשל של המחליף פרס בחמור כנ"ל בהקדמה ע"ם עפ"י המונן בספרי אמת שעיון פרס הוא בסוד הגילולין (הרפ"ח המספר פרס עם כאותיות) שנפלו למטה בין הקליפות שכם היכלי הטמורות והמליפין וכל עסקינו בזאת' לאחך של המו"מ הוא כדי לבאר כ"ש לפי מדרגתו את הרפ"ח גילולין מהיכלי המליפין (עיין זה' דיוקים כנ"ל וכל הבירור הוא בזה בתורה של יעשכר שהוא זאת' חמור דקדושה כמ"ש בהתורה יעשכר חמור וכו' ויש שהמו לסבול ויש זה בחיות ועניניס בלי שיעור שהוא כלוליס זה מזה כנ"ל עד שגם זאת' לאחך של תוקף גשמיות כמו"מ בעלמו גם הוא כלול בהעלם מבאר' מהליך של יעשכר ובתורה שהוא זאת' חמור כנ"ל ובכ"ז ממילא מובן וממילא מבואר ט"ש שע"י כל מיני המו"מ מורידים מעלם להיכלי המליפין לבאר בזה החמור את הרפ"ח גילולין ומשמת זה כל עניני מו"מ נקראים ע"ש המחליף פרס בחמור (אוצר החכמה כמרומזת בזה:

שייך לעיל

ובך מה שהמדריגה של לאחך נמוכה ומושפלת ביותר נתבאר ע"י בגילולות מעמקי הקליפות ביותר שזה שלימות בתיקון ביותר שלריך לבוות נעשה ע"י לימוד בתורה ולפי"ז מבואר גם מה שכתב בתחלת בחות בשם בשעם"ט ז"ל ומכ"ש בשעטנין וכו' הוא בודאי תורה אך לעפי"כ עיקר בכח לבאר הוא ע"י מה שמקבלת מהמדריגה שלמעלה מאתה שהיא נגדה זאת' אהליך והיא מקבלת עוד מלמעלה כנ"ל:

ו': שם בסי' כנ"ל ע"י שמקושר לבתורה עי"ז מקבלת כח לבאר בגילולות מן הקליפות ולעלות מכח כי בל"ז היה — אפשר — שיתאחזו גם כח בעלמן בהחמוה ועניו לחיות הקליפות בהחמוה הוא מה שמעקרים עקימיות לב האדם לעשות ולהחליף את דבריו שלא יהיו בהחמוה ובאמת [כמונן בכל' דיוקים שעל המאמר הזה בחות ד' עי"ש היטב] וממה שכתב זה (אדמו"ר ז"ל) לשון אפשר נראה מבואר שיש בזה שני בחיות כי לפעמים בשהיו מקשר מחשבתו על בתורה אין להחמוה כח לבאר וכו' אבל היש נאחזים ט"פ בה בעלמה בהחמוה בשהיו מקשר מחשבתו על בתורה אין להחמוה כח לבאר וכו' ודע אחי שיכול לעשות אלו בגוונים דהיינו ללקט בקודות טובות שנמלא בכ"ה שיראל זה בלדיק שהוחז במדרגה זאת הוא יכול להיות הן

שבכל בפי הפגם של בעדר בהתקשרות כי יש מי שהיו עוקר ח"ו מכל וכל את מחשבתו מן התורה והוא נזכר ע"פ לבלי ליגע מדיני ודרכי התורה בפשיטות לבלי להחליף ולעשות את דיבורו ויש מי שעוקר את מחשבתו והוא כ"ה התורה עד שהוא מהליף ומשנה את דיבוריו ועפי"ז נראה לפעש"ד בפירוש דברים הק' שהם הם בעלמם הנאי בחיות שהזכיר מקודם ממי שזוכה בדין ומאי שהיו זוכה בדין כי בודאי ח' נגד בעדת אל לבדר וללבן דין אמת להמתו מי המהליף את דבריו והחייב ומי בלבתי מהליף וזכאי:

ו"א: סי' רפ"ב. מזמרה לאנקו. אפי' הוא רשע גמור לריך להפך ולמלות בו חיזה מעט טוב שבאותו המעט הוא רשע ועי"ז ממלא בו מעט טוב ודן אותו לכף זכות עי"ז מעלה אותו בחמת לכף זכות ויוכל להשיבו בתשובה ע"ש. כפי המובן מדה"ק שהעלמת הרשע לכ"ז להשיבו בתשובה הוא ע"י שדניס אותו לכף זכות שבחמת הוא חייב כ"ה ברשעתו ופשעיו בעלומים ובעניו המובא בה"ב סי' ג' כי מי יודע כל המקומות שעבר בכס ע"ש ומה שמזכיר כ"ה למלות בו דוקא מקודם חיזה מעט טוב ומבאר זאת בהפסוק ועוד מעט וכו' למנס שמובן מדה"ק שמחמת זה בעלמו יכולים לדון את הרשע לכ"ז כי ע"י שהוא רואים שגם הוא מתעורר ומתגבר ממקום שהוא עם לעשות חיזה דבר טוב שגם בעת בהעדר בתגברותו הוא חייב כ"ה. עוד יש לבאר כוונתו דבריו הק' עפ"י מה שכתב בס' הח"ב שמי שמלמד זכות על הרשע וכו' וע"ה הוא מזכיר בהן מאד למלה בו מקודם חיזה דבר טוב שגם הוא רשע לדומו לכ"ז וגם עי"ז בעלמו הוא נידון לכ"ז כנ"ל כי כ"ה מיארעלן חיך שהוא מאחר שיש בו חיזה נילוץ דנילוץ ישראל שבם חלק ה' ממעל עלם בטוב ה"ח בשוש תופן להיות נופל לרע לגמרי שיכי' רשע גמור [ומה שלעיניו נדמה לרע ה"ו הוא מסמיית עיניו מלמלה בו טוב] וכמובא בבשיחות שאחר בסיפמ"ע בחות י' ע"ש:

ו"ב: שם בסי' כנ"ל *) למלות גם בעלמו וכו' עי"ז בהתשובה בבחי' ומוד מעט ואין רשע ובהתוננת על מקומו ואינגו וכו' ועי"ז נעשין גוונים וכו' ומזי הוא יכול להתפלל וכו' כי זה ידוע שבשהדם נופל בדעתו וכו' אינו יכול להתפלל כלל מאחת זה ואינו יכול לפתוח פיו כלל וכו' וזה בחי' לאמרה לאי בעודי וכו' ודע אחי שיכול לעשות אלו בגוונים דהיינו ללקט בקודות טובות שנמלא בכ"ה שיראל זה בלדיק שהוחז במדרגה זאת הוא יכול להיות הן

ומלין לנזר דכיונו להתפלל לפני כעמוד וכו' ודע שים
נכל דור ודור וכו' לך לידע דכיונו לדעת כל לדיק
ולדיק וכו' ליזכ כס כתיונות כשיכים לו וכו'
ולידע כל כשיונות שים נזכ וכדור שיבא מכס עד
כסוף דע מי שיוכל לעשות כגוניס כוא יוכל לידע
כ"ז וזכ שאמז"ל בחמת ממרו כחזן רואה וכו' ט"ס

ביאור כליקוטיס מקושר למה שכתב לעיל
(אוצר החכמה)
שמגס כתפלה ביחידות גניכ וזמרה שכשפל
שבשפלים ע"י כשתדלותו לנאל כנקודות טובות שבו
מתוך כרע וכפשולת נעשה ונתכווה טי"ז תפילתו
בגניכ וזמרה בבחי' מזמרה וכו' וכאן מוסף וכולך
להודיעכו כתעלומות דרכיו שעוד כוא יכול לזכות טי"ז
לבחי' תפלה לפני כעמוד לכוליא טי"ז גס את כרגיש י"ת
וכיכ תעפ"י שברכיטת לשונו כך' ונראה לכאורה שכוא
מדבר בפשיטות (קרוע)מוריד כעיון כזה ג'.ך כלל מריש
כל דרגין עד (קרוע) שכ"ת לריך לבקש ולמלא בגס כגרוע
שבגרועים לריך לבדר כנקודו' טובו' מתוך כרע וכפשולת
שטי"ז נתהו' ונעשה כגניכ וזמרה עד שיוכל להיות
אלת לנור ולכוליא גס לאחרים בתפלתו אבל בחמת
נראה מבואר מדברי מוהרנ"ת ז"ל בחלק ו' בחות
ומשאר דכ"ק שבעיון זה בכתב ובט"פ כי בכ"ז גבכה
דעתו ודרכו נסתרה גס זה [וכן בכל תורותיו כך'] ויש
זה שיניים נפלאים ונעלמים בחכלית כפשלס
עד שאין מי שידע לריך להתנהג ולכשתדל בעיון כזה
כ"ף מי שגולה זאת בעלמו שכוא כי' כמשה משיח
בחמיתי וכוא כרואה וכמשגיח בחמיתי היכן כתיונו'
קורחים כי מאתו בעלמו נמשכים כל כמשכנות של
כרועים שכיו ושיכיו שכוא מקור כבבל פה שאין
בו הטח של כתיונות עליו נאמר ויקס משה את
כמשכן שכוא כבית תפלה מרוב כזדככותו בחכלית
כזכות וכבהירות מיום הולדו עד יום כסתלקותו
לחיות בעלמו בבחי' בבל פה חיינו בו חטח שבתפאר
עלמו שגס בבל פה חיינו מאתו בלי חידוש
ועליו נאמר ויקס משה את כמשכן בחיתי כי ט"ז
נאמר (כי ביתי בית תפלה) (וכוא עוסק לבנותו) כי
בוא משה בכוחו לבדר ולמלוא כנקודות טובות גס
בחי שנפל ויבד בחכלית כירידה שאין ירידה לאחריו
וט"י בידור כטוב כזה בעלמו כוא עוסק לבנות ולכשתיך
משכן ובית תפלה שלא יחרב טוד מובן כ"ז בב'
בשכמת בבוקר כ"ף ע"ם) כי טולה ונכלל בעלמו עד
לכוליא לכוליא את כרגיש וכל נשמות (קרוע) כול
כ"ף שיתקייס וכתבוננת על מקומו ומיונו (קרוע)
וט"כ משה דרך בבושה לכאו"ף כי תעפ"כ כוא לריך
לכ"ז תתעדל"ת גס מאתנו כמובא בחמ"ף וכ"ף כפי

מה שעוסק ומתגבר לכתעורר ולקיים בכל דבריו
בפשיטות בכל לבבו ונפשו וכמו כן כוא זוכה לפי
בחינתו לאיזה בחינה מכ"ז כי ממה שבאתגליות
כשמחזקים ג"ט ט"י כנקודות טובות שבו נתעוררים
ונתעלים טי"ז ממדריגתו ומקומו כרחטון בעומק כאר'
שכיה מונח שם מגודל נפילתו בדעתו גב"ז בחינה
וכתבוננת על מקומו ומיונו וטי"ז בחיים לשמוח
וניגונים וזמירות ולבחי' כתפלה בכוונה כי ט"י כ"ז
נתחזק לזמר ולכודות ולכלל ולכתפלל לכ' וכן חלל
לאחריס ט"י שנזכר לדין אח כל חביריו לכ"ז וכולם
יקריס בעיניו כבבת עין ט"י שנזכר לכביט עליכם
בעין טובה רק על כנקודות טובות שבכם אז גם
כם נתעוררים כ"פ ויולפים על ידו מנפילתם בדעתם
ומתחזקים לכתפלל וכו' שכ"ז בחי' וכתבוננת על
מקומו ומיונו. כ"ז כוא מכתעדל"ת שנתעורר טי"ז
לתדל"ע שיכי' גס בלחריס כבחי' כנפלאים וכתבוננת
על מקומו ומיונו כן לעלמו כן לאחריס ושיכי' נמשך
גס כניגונים וכתפלה ניכר שאת על בידור כטוב
מכלדיק כאמת משר בעולם רוממת מדריגתו מוכרת
שיכי' לו בכ"ף ירידה קודם כעלי' ובעת כירידה
כוא מונח מאד בדעתו מאמת שנדמה לו שעדיין לינו
יולא כלל נגדו ית' עד שמוכרח כביכול לחזק עלמו בבחי'
שלא יעני גוי (קרוע) שיכי' נתעורר טי"ז שתדל"ע
כמובא בכשיחות כמשמ מלדיק שסיפר חדמו"ר ז"ל עד
שנתעורר יותר ויותר לבחי' כניגונים וכתפלה בחכלי'
כשלימות עד שמגיע בכ"ף יותר לחך למלוא טוב גס
בבגרוע שבגרועים ולדון את כולם לכ"ז שטי"ז
מקומם ומנשא לותם בפלאי נפלאותיו ממקומם
ומדרגתם שיתקייס טי"ז וכתבוננת על מקומו ומיונו
ומחמת שים גו בחי' גבוה כזו טי"ז בעלמו תתג"ם
ומתאוים כל כנקודות שבכם לכיות טולים וכללים
גו שטי"ז כוא מתפלל ובוגה בכ"ז משכן ובית כתפלה
שיולא משם בבל פה לכתיונות שכוא ברור וזך
מחטח בחכלית בזכות כ"ז לשפ"ד מבואר מאד
בשומק דבריו כך' :

ודע שתיונות של בית רבן בבל פיבם שאין בו
חטח וט"כ תיונ שמתחיל לקרוא ולכבי'
בחורב כוא מתחיל מן ויקרא כי זיקרא מדבר מגנו
בקמת כמשכן שאז קרלו בשי"ת ובתחיל לדבר עמו
מכמשכן וט"כ שם מתחילין בתיונות כי משם מקבלי'
בבל פיבם וכו' (כי זה בקול בעלמו שקרא בשי"ת
כוא בחי' קול בתיונות שכוא קול בברואים שביו
בדמות תיונות כיזוע וכוא מקור בחתורב כי טי"ז
בקול קיבל משה כל דיני בתורב בשוכל מוטד כיזוע

וע"כ מזה דייקא מתחילין בתינוקות לקרא בתורה כי זה בעלמו כוח נמי' בקול ובתורה של תינוקות שנתגלה בכתבן שכל ענין כתבן כי' בעבור זה כי עיקר שכינת עוזו ית' כי' לפני ולפנים במקום בתרון ובתורה ובכרובים כידוע ועפי"ז מבואר מאד מה שמובא בהקדמת הזוה"ק שע"י קלא דיומא וכו' מתקיימים כל החיובים וכרשעים שלא יכו' נאבדים ע"ם מאחר שזה בקול בעלמו נמשך* החזן רואה היכן התינוקות קורין: ועפי"ז מבואר מאד מה שמובא בזח"ח בדברים קכ) חזן כוח מלמון נגוהא כי מקבל בגניזה מאחר דגניזים ינקון כייגו מבקול של כרובים שזה בעלמו נמי' בכל פה של תינוקות. גם מזה מובן ממילא שבשתקלקל בעיון בזה ובפושטי ישראל נשארים נרשעתם ח"ו שזה נמי' מורגן בכתבן [ובתכפכותו לנמי' מבכון כמודן בתדרש] אז נגרם כיזק גדול לתינוקות ח"ו שמתמשכיין ח"ו של עון כדור אחר שכל אחר מרוס לעולם כ' כי בכח כלדיקי בחמת מתעכיין בכ"פ בנין בכתבן שע"ז נתקיימים בתינוקות ובכל פיכח כק' וכל בעולם של ידם. (ועפין ניגוניס וכו' שמלקט כרוח טובה מן כרוח נכאה וכ') נמלא שנתכפך ע"ז בעוונות לזכיות כי אם לא כיה כרוח נכאה מבעוונות לא כי' נגנה בניגון מכרוח טובה לבד כי בנין בניגון כוא דייקא ע"י בבירור כידוע וע"כ עיקר שלימות בניגונים נעשה דייקא ע"י כלדיק בחמת כמופלג בתכלית כמעלה שביכלתו למלוא את כעולם לפי' בתכלית כירידה בכפושטא שבפושטים וזה בעלמו נמי' גבוה כ"כ שע"ז כל בנקודות טובות שבכ"ח מישראל תלויים לכלל גו שיכו' נתכו' ע"ז דייקא תפלתו בתכלית בשלימות (ויש לרמז שע"כ מובא בספרי חמת שלימות בתפלה כוא בשלטרפיס גם בפושטי ישראל שזה נמי' חלוקה שבקטורת: (ויש יכול להתפלל). עיין לעיל בהקדמה שכל מקום שמוזכר בדרז"ל חיזה דבר למשל ולדוגמא יש גם בזה כוונה עמוקה ע"ם וגם כאן מה שתפס בעיקר לדוגמא ענין בתפלה בטפ"י שבחמת כוונתו של כל דבר שבקדושה שזוכה לעשות ע"י בהתחזקות חבל בעיקר בתעלה בתפלה ע"י בהתחזקות כי כמו שבלדיק בחמת ע"י מה שמדבר ומולח את בטוב גם בבשבי"ג עלה תפלתו לכוליח גם את בדברים כמובא לקמן כן נעשה חיזה נמי' מעין זה בלל של חדש בפרטיות שע"י בירורו ומליחתו את בטוב בעלמו נתעלה תפלתו ביחידות וכמבואר בכל' בשבחת בבוקר בר"ל ע"ם מה שמבאר בזה בל סדר בתפלה בפרטיות ממירת בקרבנות ובקטורת ופסד"ז וכו' (בחזן רואה וכו' עפ"י כמובא בזח"ח). הוא עושה משכן: עיין בכל'

בשבחת בבוקר בר"ל שבמשכן נעשה ונבנה מבנקודות טובות שבכ נמי' זכב וכסף ונחושת ותכלת וכו' שבכ בגוונין עלאין סגיאין בוניס זה מזה שנמלאים בכ"ח כפי נדבת לבבו בטוב לעבודתו ית' ובזה מקושר כיטב מה שמובא לקמן בפנים שזה שיכול למלוא כל בטוב שים בישראל שבוח נחי' חזן שיודע כל בבחינות שים בעשיית במשכן בל כ"ח מבלדיק ע"ם שיודע כל בבחינות שים בעניני במשכן בל כ"ח מבלדיק ע"ם:

שייך לעיל לענין בנגון שנעשה דייקא ע"י בתגברות בדע כמו שמובא בכלי בשבחת בבוקר כל תפלה שאין בה מתפלת פושעי ישראל חיוב תפלה כמו שע"ח לקטורת בלתי חלבנה כי היוד סמנים חוץ חלבנה כם בעלמם בטעמה מיני זמרה שבם נעשין ע"י בירור בטוב שבפושטי ישראל שבם נחי' חלבנה גם מה שמובא בגמרא בכל"ב כג"ל שבמשכן בוה כמו כן מלד בדע של בחומות בתכמותיהם וספיקותיהם [או

אחד הי' אברהם

אות ח. במאמר בנדפס בתחלת לקוטי תניגא על תודות בשבוע אחד הי' אברהם, יש לפרש בדבש"ק שזה עיקר וכללות תפלותיו ותשבחותיו שזכה על ידם להתגלות שכינתו ית' כי אין דומה בשכיל ומבחין בחמתת בחמונה בשמעו ורואתו מבשכמת בדברים של חמתחה. בשכיל ומבחין בחמתחה [ובכל לבבו ובפשו] ואין לו בלל לגודה וחבורה לבניט עליהם ולקבל מהם בשכמה בזאת. ושוד בתכלית בכיפך תתעורר ותתגבר כ"ב לבבו ונפשו בשבחה ובברה בזאת עד אשר יחבר ויאגוד לגודות וחבורות שיהיו ויקבלו מחתו בשכמה בזאת: ונראה מבואר שגם בעין זה כיתה תפלת ותשבחות ילחק ויעקוב אשר הלכו בדרכיו לגייל גריס ולכודיע לבניהם אשר יתרבו ויתעלמו מאז ובלאה: בתופן שיהי קל ונקל יגלם בברה בזאת לבל יום ויום מרוב ועולם בתגודה בל"ל, ותגב תורתה ים לפרש בבל בל"ל:

אות ג': גם מה שמובא בסי' ב' לק"ת שבבל נפש נמלא חלק מהחומה עד שבקבל קדושים לבד תבנה ותתכונן ע"ם כי זה מה שמוטבע ונראה גם לדעת בגלה בנין בחמונה שבקבל ומסיפת ברבים בל"ל [גם נראה מבואר שזה לעומת זה נמלא בחו בן מלד בדע של בחומות בתכמותיהם וספיקותיהם

[או כוזביות לחמוקיהם] וכמו שמלך בטוב ממלא בחיבוק ובחתכסיית כי"ל כן להיפך מלך כרע וכמובן מכ"ז במ"א [ידו"ק כי קלרתי]:

אות ג': לחודות כפחד ולזכרכ מכריסכ נראכ מבואר מדבריו כק' שמחמת זכ בעלמו כל חקוותיו וחייו כוא לבקש ולחפש יומם ולילכ לחברי כיחוביו מצכ בעלמו כגבש אל כערפל מניעת כבתר לקבל מצש לבד דעת כתורכ:

אות ד': וכחיפוש וכבקשכ בעלמכ חיי מקוש כבודו נכפך ונמצך כל טוב:

תקעו ממשלה
ליקוטי חנינא סי' א'

[וחלקתי את כתורכ בזאת למאמרים קטנים] שאר קראתי לותם בשם ענפים על שאר נשפעים ויולאים ולומחים_גם בחיבגליות מיבול ושיח בזאת ולא ממקום אחר כנ"ל בבקדמכ]:

ענף א', שבעלתו לכל חיש כישראלי לכנגל מבקשאכ בממשלתו שעל כמלאכים ע"י כבתקשרות לכל כבשיש רבוש נשמות ישראל שבכשף מכופלת כיש בגיתורכ מיניכ ובזכ כי מאחר שכל נפש מבשיש רבוש יכיכ כל בריאתו לכממשלכ בזאת ממילא יש לבאר שדייקת בגודתם וכתקשרותם יחדיו נבנכ ונשלם בנין וקומת ממשלתם ומלכותם שעל כל לבש בשמים לכיות מוכרחים לכבוע תחתיו ולבל יכיכ עוד ביכלתם לכתגבר עליכם מה שאין כן בעת כפירוד וכבתחלקות ח"ו שכפי שנחלק ונחסר מכש ח"ו מיכ נפש נחלק ונחסר כמו כן חלק ואבר מכא כממשלכ וקומתה כנ"ל [שכיא בסוד קומת כלל בכלליות כמובן בפנים]:

ענף ב' מה שיש לבאר בדבר כידיעה כנפלאה וכנעלמה לידע ולכשיג בשרשי כל כנשמות ומקור חיותם כמו"פ. שכוא כוא כשגת מעשה כמרכבה וכבשף בעלמה כי ממילא מבואר שכיא שרשם ומקורם כנ"ל [וזה כוא פירוש כאמיתי של ענין כאחיזה שה שאמר כשי"ת למשה כי למעלה בוודאי לא נמלא שום גשמיות ח"ו] וגם ממילא מובן שבש שבשגתם בה בפרטיות יכי"ו מעיקר בבתאחדות בה לכיות ג"כ במרכבתו של מקום ומקומו של עולם כמובן בפנים מענין בכתוב וכשף כבוד וכו' ויצת עליכם תבל:

ענף ג', שגם בבחתו על חודות כמתקייש בממשלתו [בבירתו ואחיזתו לבשף כבודו יתי] את בכתוב ומתקעתיו יתד וכו' מבאר כדרכו כק' גם שאר ענין בכתוב בשיוש שבאו ציכיה לבשף כבוד:

ענף ד', שבבאור ויולא מדבריו כק' [ע"פ בכלל כנ"ל בבקדמה] בענין כמפורשים וכמביגים בעזות מלכותא דש"ש על נפשות ישראל. שבתכלית בכיפך יכיו בנגדש כמביגים דקדושה במלכות וממשלה דקדושה לבביג ולמלוך שה על נפשות ישראל בעלמם מבאר יותר בבודעתו בשיה לדבר בבתקשרות ולחיזת פני בשף שבוא מה שמתקשרים אליכם כי לפי כל זה ממילא מבואר שמאחר שבש כזוכים בנפשות ישראל בעלמם למלוך ולמשול ממילא - ומתאבר אלגא גם חלקי במלכות שבנ"ש מפרטי נפשות ישראל [בני במלכים] שתחתם ובתחתף רצוי עם יחד שבטי ישראל בשלש ג"כ בנין קומת במלכות וכותה עד שלא ממילא יכולת בכרודפים לבפילו ח"ו:

ענף ה', שלבאורה יש להתפלא קלת בבכרח הודעתו כראשונה לדבר בבתקשרות שאיך לידע מקור כל בנשמות וכו' ולא בסתפק עלמו בבודעתו בשיה כנ"ל לקבר עלמו עם בפרטים ובמביגים שבבש מאחר שגם זאב יתעלה בחדש בתחיית בכשף כבוד ושאר בתיקונים עד שיתים עליו תבל וכו' ועוד קל ונקל יותר לזכות לזה בבמבואר בלשונו בק' ולולא דמיסתפינא כייתי אומר שבא בשף תליא כי כל בבתקשרות בנזכר בבודעתו בשיה כוא לבתקשר לבמביגים במלכות וממשלה כנ"ל בבתקיימת ע"פ כודעתו כראשונה שבש מתקשרים בפרטיות לנפשות ישראל שתחתיכם ברוך ידיעתם וכשגתם שבמעשה במרכבה ובכשף שבפרטיות בנפשות שתחתם וגם יש לפרש שבנגד בבתקשרים בבש מלמטה נחשבים גם בש בסוד בחדש בעליון כיושב על בכשף לעופש כלליותם זו [וכבמבואר מדבריו כק' שמבש יולא בבמש' שבראשם בשיה שבוא משפע כיושב על בכשף בעלמו יתי] וטי"ז לבד נמלא יכולת גם בחדש בתחתון לזכות על ידו לכל זה:

ענף ו', וגם לפי כנ"ל יש לבאר שאע"פ שבעיקר כוא בבתקשרות בראשון של במלך ובמביג בעליון שמתקשר לכ"א מבשמות ישראל אבל גם לזה בעלמו מוכרח תחלה שבנפשות ישראל יתקשרו אליו מלמטה בשתערותא דלתתא כי אז דייקא עיקר בבשלמה של בבתקשרות בזאת:

ענף ז' מה שמבואר מבשתנות מבות בשפע כיורדת מבמשף לסיברא לביות לאור גדבר רוחני בנגד גשמיות בשפע שבשתלשל מש למטה בבלמחים שבן גם למעלה מבמדריגה של בכוכבים להמלחבים

אוצר החכמה 19/08/2018

להמלאכים וכו' גדוב ממל גדוב תהיה בהשתנית ליותר למות מהרוחניות וממילא מובן שבמדרגה העליונה שבדבר כ' בעלמה תהיה כמו כן גם בשפע המהותה ממש:

ענף ח שגם בכ"ל מצאר יותר בהתהוות כל תיקון התפלה [שבהשפעותיה בכ"ל] ע"י בתיקון של השפעת הגדולה וגיד דבר כ' בכ"ל כי שני התיקונים התלה יהיו כלחים ותלומים ממש אשר לא יתפרדו כלל. וגם ממילא מבואר שב"ז הוא בעין הממשלה בעלמה על העליונים שמצאר תותה במאמר חז"ל עתידין וכו' בעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל לך שהמלאכים יקבלו שפע ההשגות מנפשות ישראל והוא בהשגת וקבלת התורה של משה אשר נתקנאו ע"ז המלאכים כמו"פ וגם לפי"ז מוסיף לצאר שבקבלת בעלמו נהפך לתיקון הפלי הפלים כי דייקא מקבלת הקנאה וקטרוגי המלאכים מתגברים להחיזק פני השע בעניין ירושלים והשפעת הגדולה ודבר כ' והתפלה בגאולתה עד שכל המלאכים שבשע השמים מוכרחים להשתחוות [כעבד לוכ] לחיים המלוה כזה בקבלתם מדבריו כ"ל:

ענף ט הוא על תודות שני הפליות בהמלאות בדבריו הק'. פליאה ג' הוא בהרכבתו ענין המשכת תלקותו ית' לגבי המקדש [נסיבת הדברים ההים] בהמלעות ענין יכולת המשפט של המושל כ"ל [כי הין זה דרכו הק' כ"ל בהכללים] וגם מחמת זה הם להתפלה בפליאה ד' על תודות ההתכונות לשלימות היראה בשם בעין ירושלים כי ג"ז הוא לכאורה בענין המיוחד בפ"ע ולא לראיה ותוספות כלל לגוף התיקונים המוכרחים לענין זה כי מרחוק תבין ותתבונן ממאמר הנ' משמרות שהביא ע"ז שבאמת כוונתו בבעין ירושלים להבין משל ומליצה [כמשילתו הק' שהנו סוללים בה בכל הכרך הזה] כי כל התגלות בחמת [לרחק מי שריכין לרחק ולקרב ולהתקשר למי שריכין להתקרב ולהתקשר] לא יכיר בהללויות [הזה הטיקר] עד בעין ירושלים [בביתו ית'] בעלמה. ועוד הגד תורתה תבין מרחוק שגם הזה מצאר יותר בתיקון הפלאה מובדים המוכרחים להתעלות בהם לתיקון הבעין הזה ובהשפעת קול הגדולה להכרובים שיולה בבעין הזה ושגם הרכת גאל ישראל שמצאר בפירוש הדרש לענין גאולת התפלה מצאר ע"פ כ"ל גם בפירוש הפשט לענין גאולת ישראל ממש. ושגם הזה מצאר יותר בדבר התגוללת מבית הטומד בתיקונים הפלה ושגם הזה תהייבב גם הפליאה הרחשונה הכ"ל כי עוד תבין מרחוק שבעין הפשת תלקותו ליהיבב בביכול על הפה כבודו ית' תתרומם הרמו כן גם מקום מקדשינו הכ"ל [כמאמר הכתוב הפה הבוד מרוס מרחשון מקום מקדשינו] הצר לפי"ז מבואר יותר בהכרח בעין ירושלם הזה להחיזת הפה הבודו ית' מלאר שגם היא מכוונת ועומדת בעין המקדש והבעין שלמטה בירושלים ממש הכ"ל:

ענף י בזה שהתב בביאור במאחז"ל לוה בשרע וכו' שבשרע ר"ת עשים רבוע בהרם אחד [על תודות ההתקשרות לעשים רבוע נשמות שמוהרת להבללה מהם קנאת המלאכים] שלע"פ שלבאורה הל הוספתו את שני התיבות הלה בהרם אחד ולקרא עבור זה את העשים רבוע נשמות הזהרתה בדברי חז"ל הוא להשלמת שני הלותיות ד"ה שבתיבת בשרע הצל הין זה דרכו הק' ובפרט שלה הזהירו חז"ל את בעניין הזה רק בדברי לחות שיתפלל ע"ז הל בעומע ולא הוזו בהוונתם רק על מצה רבינו בעלמו שהוא בשקול בנגד הולם ע"ם (במדרש רבה שיר השירים) הצל מרחוק תבין ותשכיל בהפלאת דבריו הק' ודברי חכמינו ז"ל הי לפי"ז ממילא מובן שתיבת בעשים רבוע נשמות [שנהלבו מהם קודש הבריאה] היתה בסוד הכולדה שנולדו ויולאו מהם וגם הפי שהזהר בענין הכשה [בהמרהה שהיפר לז ע"ז במובהה בחיי מוהר"ן] על לודות הכתוב הרשיה וכו' מבאר בהפלים את בעניין הזפלה הזה הי בהרם ג' מהאם הל מי [שהיה ההרם והכשה הי"ל] נולדו ונהלבו מהם הל בעשים רבוע נשמות קודש בבריאה הי"ל:

ענף יא שגם בבריאת המלאך מבעין ירושלים והכשה הי"ל ובלירופי דבריו הק' על לודות הכתוב הי אין מהסור ליראיו שנמלא בראשי תיבות הם מלאך בלשון הקדש הכולל לכל מלאכי מעלה גראה מבואר בעין המובא בדברי חז"ל בעניין הכתוב הרשיה וכו' הי"ל שגם הל הפלף הלפין ורבוע רשבן מלאכים הטומדים קדמותו יולאים ונברחים מנהר דיוור דשגיד ונפיק מזיעת החיות שבהרשיה הי"ל [ויתרון נפשות ישראל שעליהם הוא מחמת שהם עומדים בביכול מני בטן בפנימיות הכשה ולא בן המלאכים הי"ל כי הם בהשתלשיים ויולאים רק מהילוויותיהם כמובן בהתבי האריי"ל ונראה מבואר שהוא סוד הזיעה בהזהרת בדברי חז"ל על לודות הכתוב הי"ל:

ענף יב שלבאורה יש להתפלה בהשמירה מהתמנות המו"פ מלאר שהמשלה בעלמה הוא בהתמנות והמבואר מתרגום יונתן ותמניה וכו' שהביא לענין

אוצר החכמה

לענין כממשלה אבל מבעלות דבריו בק' שלטיל ושלקמן
גראה מבואר שזה לא נאמר כ"א בעת הברית
בגבואה לגאולת בתפלה שיכיה ביכולת לעסוק בתפלה
כראוי ולא בגמר בתיקון ובשלמת בתפלה כי אז
נכלל כ"כ בלדיק במקומו של עולם ית' עד שאין
צייך כלל לחלק מלכותו ותמנותו ויחידתו בכשאו
ממלכיות ויחידת הש"ת בכשאו כי הוא בעלמו יושב
בכיכול על כסא כש"י למלוך גם על בעליונים
כמוב"פ ואין זה בתמנות למלכות שלו כלל:

ענף יב שבדבר בכתוב כי אין מספור לוהיו
מוסיף לבאר במה שדקדק לקרא למדת
כיראה דייקא בענין בשלימות שגם ראמת זה לבד
היא נקראת בשם ירושלים כמוב"פ:

ענף י"ד שגם במה שבאריך וכתב על תודות
בשפעת בגופאה ביובאו לפיהו קטנים
[וגבאו ביכם וכו'] מוסיף לבאר בפליס לתוספ
מברכת בנערים ואנפי זוטרי שבשפעים בגופאה מזה
במלאך כי ממילא מבואר שבתכוותם תמ"ב טו"ז לעשם
כלי בגופאה יולא ושפע תמ"ב גם מבם בגופאה ודבר
כ' בתופן שתגיע ותבא עד בקטנים [ואנפי זוטרי] כנ"ל:

ענף טו שממה שכופל מזכרת שמירת בברית שני
פעמים גראה מבואר [בפירוש מכרנ"ת
ז"ל בבלכות ערלה] שאין דומה כלל מזכרתו בראשונה
שבתיקון בשלשה תלוות למזכרתו בשניה שבדבר בג'
עבודת דש"ך כי מבשלשה עבודות שבכה ע"ז וג"ע
וש"ד יכיו לגמרי בעיסור ורע מ"ו ולא כן בשלשה
תלוות כנ"ל שבשם אין מוכרח רק בתיקון ובביאור
לברכם בתופן ביכיו בביתר ובתכלית בקדושה כי גם
בשלשתו כ"ז מבאר יותר בדבר בכתוב ברכת כ' היא
תעשיר וכו' שמציע בשאין תלוות ממון וגם לא
התפלא ע"ז בשבאתו על תודות בראשים
ובשם של תלוות בשגגל את בכתוב חם לבי
וכו' שגם זה אמר דוד בשאמרו את בכתוב
ולבי חלל וכו' כי לפי כנ"ל יבואר לנו שגם בזוכה
ללב בחלל וזך מבחשיבות בזאת מוכרח בכ"ז
בקדושה גם הוא לבחי' חם לבי וכו' כנ"ל:

ענף טז שגם בפרי דבריו בק' כנ"ל [בענף י"ח]
מבואר בשלאכים בורדפים את בחדש
(בשפט בדין ובקנאה שבשם) שגם שם מלד בשפע
ים לבאר שאחאת זה בעלמו אין בדין נאחק אלא
בברבו ובחיזוק שבבשפע בעלמה לבתכלף לבשפע רחמים
לבויושב עליה בר"ב ודן את כ"ע לבף זכות בשוב"פ:

ענף יז שגם במה שבתב במראה בנ"ל בעניין
בגפלות שבשפע שאר כ"ע מקוק עם את

זוגו [ובלידוף בענפים בנ"ל] מבאר יותר תודות
בבתוב ויבן וכו' בנ"ל כי גם בזאת יבא ויתעלה על
בקדם כל בעולה בשלות בעליונות שבענין זה [כי
כשה ובשה נדחפו ונפלו יותר בעליונים בגין
דלא אתסיבו כשובא שזה בש"ך]:

ענף יח שוא בילא מענף י' בנ"ל שבתפלה בית
מעלם סוד [בשפ] בללע ובחדש בעליון
ית' כי מרחוק תבין שגם בזה מלמיח ומ"ז יותר
בדבריו בק' על תודות בשלשה עבודות בעומדים
בתכלית בכיפך מבמתחז שם בשמונתו וקדושתו
ושמירתו דש בל אדם בשמשך משם בשובן מדה"ק
בביאוריס בנ"ל:

ענף י"ט ש"ט שלאורב יש לבתפלל בבכרית בכרת
בשפורשמים של שקר כי בפי בגראה לבאורב
מדה"ק שאין מוכרח בבברב בזאת רק בתועלת
בבתקשרות לבל בנשמות שזוכים בבתקשרות לבל
בשפורשמים שבדור ושם לי בזה שמעורב בבש גם
בשפורשמים שאינם מוכרחים לזה. ולויושב את בפליאה
בזאת שוב נשוב לבאיר ולשחי דבריו בק' כנ"ל שגם
ברישת ובשתלשלות בל מלאך [שבר"ת כי אין וכו']
בוא מבאין [ירושלים] בשא כ' [שבסוד בללע ואם
בל אי בשוב"פ] ולאירופי דבריו בק' שבאת בקלקול
נהפך מאיכות בשלאך בעלמו לבלאם כי לפי כ"ז
יש לבאר שבשו בן בל רדיפתם ובשגברותם על נפש
ישראל בקאתם שבבש בוא שם שזוקים זו ארס
גופיהם שבמדת קאתם בעלמם שגם בוא יתקנע
ויפגע בשו בן את מביאו ורבו בגדול מאתו [כי
בקלקול רדיפותיהם ותיקוני בבללה שמבש ירשה ונבואה
וכו' יתגברו וילחמו זה בנגד זה] ושמאת זה נמשך
מבש גם בקלקול בשמוש בביושב על בבשא בעלמו
ית' בסיבת בשגאה ובריחוק בנ"ל מבבר ובאדם
בעליון שעליו בנ"ל [ובעין בשבואר גם מדאז"ל שבל
בחולק ובפילו מבבר אחר רבו בחולק ומבבר
ומתרחק משביעתו בעלמו ית'] ועל שאר גראה
ובלשה בענף ט"ז בנ"ל שגם בג' תלוות שבושב תחלה
יהיו בעין בג' עבודות הנ"ל [ובשבבי ענפיו בנ"ל
שגם בזין בלב ירושלים בוא מבזין בבשא שמבש גם
בשלאכים בנ"ל] עוד מלמיח ומבאר יותר לפי"ז בדבריו
בק' שגם שלשה תלוות בהלה בעלמם בם בלב
ושמחמת זה מקלקלים ח"ו (להבדלתי זוכה ומתקדש
בבש) את ביראה שבלב וכן מבאר יותר בכ"ז גם
בבשתו את בשאר מז"ל לגע בשרע ולגע גם
וכו' על תודות רדיפות בשלאכים בנ"ל כי מבש לבד
בל חוס בלב להתחוב בזאת שאר יסובב ע"ז בבתוב

מס לב בקרבי בגיגי חבער מס וכו' (וכמו כן גם בתפלת מכה"ת שעל התורה כוונת שמבאר כן בדבריו כק') ועוד מבאר לפי"ז בעמקי שפתיו על תורות במאמר חז"ל ג' מצמורת וכו' שכל חוס בתחום מקבל ויונק כ"ש מחלב אמו כפי מה שהיה מס לקדושה מס להיפוך ח"ו (כי במלידת לבבה בתרס בדמים כרעים תשב גם עיקר לחיזתם היה מלד כללע ומס כל מי כ"ל נתכוון . ונמשך מזה ממילא גם לבניס ודורותיהם כיולפים מחתם) וגם ממילא מבאר יותר לפי כ"ז בעוסק קלקולי המפורסמים במתגברים בקניתם ועזותם לחלק לעלמם את המלכות וממשלה (שתגיע בחמת להמפורסמים דקדושה ולא לכם) שבזה לבד תלה יותר הל כפיעל רדיפת המלחים בקניתם לכפריד ולחלק את הממשלה מהמציע חליו (כי ממילא מובן שעיקר רדיפתם ומלחמתם הוא כנגד כשיתד בדתם המלכות וממשלה שבנפשות ישראל בעלמם כ"ל) וגם בלילוף כ"ל ללשונו כק' על חודות הכתוב ואדעך וכו' עוד מבאר יותר במה שנקראים גם המלאך תחוות הרעות (שבכיפוך בנין ירושלים וירחב שבלב) הנעי המס. ובאחדות כפירוש והדרש שבכתוב קרותי מועד וכו' שמביא ע"ז כי המס בעומדים בשעלי ומנעי המס ומתפשטים המס בהעלמה והסתרה ח"ו למס ומלכות משה שבכל דור אשר בחמת היו לריכין להתקשר חליו כל חלקי המלכות שבחלת בכל ג' מיפעות המשיח רצוה אשר יסובב עליהם בהכתוב נפש חיה וכו' כי לפי כל כ"ל מבאר יותר בעלם ההתקשרות להרחם וכו' שיהי' נפשו נקשר וחבינע ליה כנפשו שהיא בהלה ותכלית הכיפך ממדת הקנאה והמחלוקת ח"ו שממשך מקנאת המלחים גם לפי כ"ז יתיישב לנו בטוב טעם ודעת גם בפלוגתא כ"ל כי בפלוס לחושיב בכוונת דבריו בק' להכרת המפורסמים דס"ג כי מלבד מה שע"י פירסומם וממשלתם נופל ויורד ח"ו בממשלה ובמלכות ממי שמגיע לו (עד שאותו דיוקא חין ניכולת להכיר ולידע מגדולתו ומלכותו) כי כמו כן נקטן ונחמעט גז פירסומו מכל בנפשות שנתרחקו מאתו ונפגו וסרו להשקרנים כ"ל עוד ממילא מובן שכל המתקשר ונאחז בהם נתקשר ונאחז ח"ו בחרס בקנאה שבהם

ובהתאוה [ובכבוד] שממשך מזה כ"ל:

ענת כ' הוא בחה שעדיין יש להתפלא בפי בגרסה לכאורה מדבריו בק' שכל בכרת המפורסמים הוא כדי להזכר ולהגדל מלהתקשר ח"ו גם בהם כי סוף כל סוף מה הועילו מבמים בתקנת בהתקשרו' לכל לחת מבשעים רצוי נשמות שהוא עיקר במכוון

בכ"ל ובמוב"פ מאחר שנתסר מהם במפרסמים כנ"ל חשר עכ"פ יהיו בפשיטות בכלל הס' רצוי נשמות [בגם כל בהתקשרות לרשעיהם ומפורסמיהם דקדושה הוא מבכרת התקשרות הפרטיות בזאת לעד במוב"פ ואולם מלבד חשר מרחוק חנין ותחנונן בעומק ובפלאת דבריו בק' שע"ז בעלמו יסובב כל בהבכה ובהבהנה שבהם כדי לדחות ולבפיל עי"ז חלקי המלכות וממשל' דהס"ג שנתערב בהם מהרס המלחים כנ"ל [כי עזות' נופל לפניו במוב"פ] חשר ממילא מבואר גם עי"ז בעלמו נטהרים ונזדככים לביות ביכולת להתקשר בהם עכ"פ בחלטיות המשים ובמהביגים דקדושה שמושלי' חס"כ גם עליהם [בסיבת נפילת מלכותם כנ"ל] עוד יש להחזר ולבא בעומק ביאורי דבריו שמהחת זה מוכרח בחמת להתעבב בתיקון זה ולעסוק בו בכל שנה ושנה בר"ה יוה"כ סוכות [בהזהרים בהמראה כנ"ל שע"ז] (ובמבואר בזה מדברי מוהרנ"ת ז"ל) כי בחיקונים מוזרים חלילה ודיוקא עי"ז שעולה בלדיק בעולם בומו להתחזק בהסא עד שיהיה גם הוא מקומו של עולם. ידין ויספיט לכ"ז גם את היורדים בעזות מלכותא דס"ג כנ"ל עד שיתעלו ויתכפכו גם חלקי המלכות שבהם לתוך הקדושה בעלמה עד שנעלם יותר ע"י כ"ז בכל שנה ושנה גם בנין ותחיית הלדיק בהסא לקבל ולהעלות גם את הנופלים והרחוקים יותר עד בסוף כל סוף יהיה נגמר ונעלם בנין המשיח כזה שבירושלים ולעת דוד ביושב בהסא מלכותו

ותפלתו כנ"ל:

ענת כ"ש שגם מגזעי דבריו כנ"ל על לודות [בהתקשרות יהשלום המגיע גם להרחוק [שהוכרח תחלה להתרחק מאתו כנ"ל] שלכ"ז זוכים ומקבלים מבריאת המלאך המשפיע את הנשואה שהם גם ניב שפתי בתפלה עד שזוכים לרפואה במוב"פ מאחר יותר בענין הכחוב בורא ניב וכו' שמביא לכ"ז:

ענף כב הוא היולא מדבריו כק' בביאור הנ"ל שכל שפע בחלב היולא מאמא דמקנגן בבורסייה הוא הוא בעין בשפע שמקבלים חא"כ בתיקון בתפלה וממשלה שנמלא בה ובכחה במוב"פ כי גם בכ"ז מלמיח פרי הדעת ובתבונה בביאור בכתוב חס לבי בקרבי שיסובב לפי פשוטו דדברי בתפלה שהשם כל חוס בחלב שנמלא מזה גם בקדושה כנ"ל בענף ט"ו ואם בכ"ז שהם בלשונו כק' לבל יזכיר את בכתוב בזה רק על לודות בפגם שנמשך ג"כ מהם כנ"ל בענף ים לבאר שזה מחמת שאין לדיק בארץ חשר לא יחטא ויעבה מעט מעולם בהדיפות הנמשכים מהם כנ"ל וכמבואר מדבריו כק'

בענף י"ט כ"ל שגם לחי יוסף פגמו מחמת זה וגם ממילא מתפרש יותר גם בכתחו ענין בכתוב בלשם וכו' שבשביל משה ליכנסיו בלשון תמיה במקנא וכו' כי תש"פ שבכ"ז זכה דוד להוליד ולכמשיך בתפלתו [ל"ם ל"מ כ'] את כתיזב וכיוצא בשם כ' כ"מ ל' ומולך גם על כעליונים כל כמתחת זה כמוש"פ אבל לשלימות כתיקון כזה לא יזכה רק הוא אפיו משיח כי שיכיה לעתיד עד שיגלה ויאיל ויכפה גם לכולנו עי"ז בכלה וכפושה גלחיות שלין עוד לחכריב סוס מחלה ח"ו ומשרי כמחכה ויגיע וכו' :

ענף כ"ג שגם בכעלאתו מכל כ"ל שזלש"ז יעמדו לנגדי בשם וכמנהיגים דקדושה בשלשה רשעי כמיה וכדעת לתיקון כשלשה חלוות כמוש"פ מנהר יותר בכתחו ענין בכתוב של כמלך בגועל וכו' כי הוא חבר יגרך את כנערים ויקרע בשם שמי ושם חבותי [חברשם ויגלחק] שהם עיקרי כרחשונים וחנשי בשם דקדושה כמוצא במ"ש חבר עי"ז לבד כל היקון כחפלה כמוצ"פ :

ענף כ"ד שגם בכל כ"ל מנהר יותר בכפלאתו לבבר חח"כ מעניו בקציף וכשלה על לודות בשביב שבמדת כמלכות [וכממשלה] כעומדת למטה מגלח וכוד שבמקום כנצוחה כי גם זה מנהר יותר בשעפי ביחוריו כ"ל שבשלה וכקיטרוג על לודות כמלכות וכזוכה חליה נוגע ועולה עד מדות כדינים של כעליונים שבכאו בעלמו י"ת [ולשחול ולכחפלה בכל עת של חבר גם כוא יכיה בנציחים ועוד למעלה מכם] ובשכ"ז תתעלה בעלייתה ותחיזתה שם לכמחיק ולבטל כל כדין וכקיטרוג בשרשו ומקומו שבכאו בזאת בעלמו י"ת כ"ל כי כוא כוא כתיקון וכתשובה על בקיטרוג וכשלה בזאת מה שלעפי"כ תזכה בעלייתה ותחיזתה שבשרשה לכיות משם לבד כל בכשפעה כ"ל :

ענף כ"ה על לודות גלות בחפלה כמוש"פ מה שחפלים לפעור לותה כי בכ"ז מנהר יותר במה שבחד שבחפלה בעלמה כיא בסוד עבודה ושממת זה נפגמה מעבודות דם"ק כי בזאת נרחה מבואר שזה עיקרי כפגם שגורמים לבחפלה בעבדותם לכיותה גם כיא נחשבת לבחדם כעבודה ממש שבחדם חפץ לכפטר מחתה [וכימי שביר יקוב פעלו וכו'] :

ענף כ"ו שגם בכיולה מבטנפים כ"ל שגולת בחפלה כוא גלולת בנפשות ושזלש"ז בגלותה שבשלשה כתי עבדות תביה גם כוא בעבדות שבקלקול מנהר יותר בכתחו על לודות בעבדות

סורר המשחית 13/08/2018

כלמוכה לת בכתוב לגבי וכו' שבר כולחתיך מחרן מלרים מביא מבדים :

ענף כ"ז כוא מבואר [מדברי מוהרנ"ת ז"ל] בזיהור דבריו בק' שלבחורה יש בחפלה כמה שמכוה בחיקונים לקבלת בכוונים זה מזה בשם כלואה ולא בשם קבלה ממש [וגם בשם בזה לא כיה שייך עוד רמז בר"ת מלוה מבכתוב ולבשו בשמים וכו'] מרחוק תבין ותחבונן שבבודאתו של לודות בחוב ובחיוב שלו כל שיח בשדה [וכן ממעלה למעלה] לבחזיר לת בכח לתוך פחפלה מבחר ומייחד ללשון בחיקונים בנ"ל כי בחמת לא תהיה קבלתם משם רק בחורת בלואה בשוכלחת לבחזיר לחנ"ב ולא בחורת קבלה ומחוך לגמרי בנ"ל :

ענף כ"ח מבואר לעיל על לודות מלכות בכשא [לבוושב שליה ברשם בשנה] שחנ"ב שבחחלה תביה בכשא ובחכלות עלוס [לבוות - נקרא בשם עבד שבוא תכלית בכיפך בנ"ל] אבל דיוקא מזה תחבדר ותחחדש לבחחלה ולבחבשא על כשא מלכותה ביהר שלח : ומבוארלה בדרכו שפרו בק' שחחלה כוונה מדוייקת בשם שחופס חיז"ד לדוגמא (בנ"ל בבבקדמה) תבין מרחוק גם לבפלאת כוונתו לבבאתו תפיסת בדוגמת שבשלון בחיקונים על לודות בלואה סיבת מסיומת וגם בזה כופל בטוב טעם ידעה לעיון בבתוב תקעו בחודש וכו' ובשם שמבוא וקורא גם לתיקון כמוזכרים על שם חידוש כורה ובבאתו בגד לורחא ענין בתיקון שב מיטוט כורה שדיוקא בזה חנו רואים גודל רחמנות שם"י כי לפי כל כנ"ל תבין מרחוק שבחשר שבשיל ויתעלה עבדי דת סיבבה בנ"ל בגלוח בחידש וב"כ כמוש"פ חמלוך ותחנשא בחלבות שם"י שבמיחת קרן מבוא כמוש"פ לבויות למלוכ ולא לעוב כי כוא שי'ת' (לותיות י'ת') דירחת כ' להמשכת כדעת מבראש בנ"ל על כלב בשלם כמועדים בנ"ל כי גם כל מיטוב שבקנאתה תחלב כוא כמיטוב נפשית ישראל בנ"ל שבחלוכ וקנאה בנשבת ושחלשלת ממלאכי ומדת בקיטרוג שבכשלו בעלמו יח' : וגם בכ"ז מנהר לגד לורחא עוד בטעם שליבי למה שים ביכלהינו וטוענינו לנקם כפרב מבש"י מחר שגם כל חטחינו שבשם בקנאה וכתלוב בנ"ל נמשבת בביכול מחתו בעלמו יח' בנ"ל :

ענף כ"ט כוא בגלמה מבטנפים בנ"ל בעניו בעלחת בחלכות ובחפלה מחכלית יריחתה למלירים עד חכלית עלייתה לבתבפך למלכות שגם בכ"ז מנהר יותר בסוד קול בשופר שמרמז על בחפלה על שם

בכתוב

כתוב מן כמלך קרתי יכ עגני במרחב וכו' :

ענף ל' מורכב ויוצא ג"כ מהענפים הנ"ל שבעלמת בתפלה מזילותא דגלותא הוא בעלמת המלכות שבכ כי בזה מבאר יותר בפסיטות ענין הכתוב כרוס זלות וכו' שמביא על זה [בתמלטות המאחז"ל] כמבואר שם בפירש"י שיסובב על דוד במלכותו שנתרומם עי"ז :

ענף ל"א הוא שגם ענין מאמר יחזקיהו שמביא על זה מבאר בבפלים כי הוא שנאמר בתפלתו שבתפלל על תודות רפואתו :

ענף ל"ב יוצא ג"כ מהענפים הנ"ל כי מכח תבין מרחוק בעומק ביאורו בבפלים לכה ממשלה בעליונים שמשך מכח כפלת עזות במפורסמים כי לא זו בלבד שזוכה בכח הזה להתקשר עם המפורסמים בחמיתים בחופן שיתחזק בפני הכסא ולא יתירא מרדיפת המלאכים המתקנאים בו. עוד גם בכח הזה בעלמו מתגבר ומפיל עזות וקנאת המלאכים בעלמם שלא תמלא לרודפו כי גם הם לוויים ומקבלים מאתו כעבד לוה במוב"ש :

ענף ל"ג מסובך בענף הנ"ל שבכח שמקבל בחדש מכמנסיג [ובמושל בחמיתי ובעליון שעליו] לעמוד גם הוא בהממשלה הזאת הוא בעין קנלת הכח של המנסיג בעלמו מחדש בעליון שסובב עליו בבתוב ועל בכסא וכו' ואם לבאורה לא יסובב בדבר התקונים הנשגבים [שבגין יריבלים וכו'] רק על תודות בחדש שלא נמלא בו ידיעה בעיקרית הנ"ל ובמוב"ש אבל ממילא מבואר שגם להתיקונים הנפלאים בחלה בעלמם מוכרח מתחלתם ועד סופם לכה במושל בעליון הזה כי מיד בשיגים בחדש תוקף רלונו וכוספו להתקשר בלין נמשך עליו בחרתו בכל עת להעלותו ממדריגה למדריגה עד שיזכה על ידו להיות למלוה ומושל על כולם ועד שיזכה גם הוא להיות למרכבתו וכסא של מקום :

ענף ל"ד מה שים לנחר שבידיעה בחמיתית במקומו של כ"א מתחלה וכו' הוא הוא בידיעת שרשם ותחלת מקומם שבמקום מולבם מבכסא במוב"פ. ושיזכה לזה גם בחדש בהתחון מוכרח להשלמת תיקונו ובחחדותו שבו הנ"ל :

ענף ל"ה שין במלכות בזאת שהוא במלכות וממשלה חשר בבתעלותו ותוכו של מלך במשים במוב"פ מבואר ממילא שחין זה רק להויות בבוד מלכותו בעלמו ית' מבבעלם של בבתגלות ובחשר דברנו בזה בכמה מקומות שבבוד ומלכות חין שייך רק מזולתו [כי חין מלך בלא עם]

וכוא בחדש חשר בפלית בבורא ית' בבריאתו להיות נחשב בזולתו בבא בבחירה חשר יבחור בבהבדתו לעלמו ולחחריה ברלונו ותוות נפשו ומשר משיח היא רחם בזוכים בכל דור להיות בנ"ז מרכבה וכסא בביכול למלכותו ית' ולבל יהיבו בעלמם ולחחריה

רק בממשפט בתורה ובלימוד שמקבלים מחתו :

ענף ל"ו. שמבאר בדב"ק גם כל ענין בבתוב ויבן וכו' שמדבר בבריאת בחדש [בללות בהשמות בידוע] להיות הודה ומושל גם בבעליונים [ובמעופפ'] שבשמים [ובמבואר ע"ז בלק"ב מדחז"ל שהיו לולין לו בשר וכו'] ושמתאוות בחכילה [ובמשגל וכו'] קלקל בתיקוני ר"ב במוב"פ ולא זכה לקול בתפלה שהוא בעין קול בשופר [במוב"פ על תודות בבתוב מן במילר וכו'] וגבהה עליו הדיפית בחתקנא העליון [שחתלבם בבוחח בחשוב] להיות שופך את דמו ודם זרעו ודורותיו ובטיקר מהוב תעוזת בטוב ובהע שנמלא בחדת בעזות לכל נפש ונפש עד בעין ירושלים שבבתגוללת משיח בל"ל לגמר בהפואה, ואבל ואי לעולם

ענף ל"ז. מה שגלפטנ"ד בבוונתו בק' על תודות בממשלה [שבעיקר בחדש ואיש בישרחלי שבעוב"ז] שהוא ממשלת בחירת בלב שחתה להדש בהתחון לעשות ולהתהגב בכל דבר בלומו [חשר לח נמלא בח בבחירה ובממשלה בזאת בכל נברא שולה תפי' בעליונים בידוע] ולפי"ז נראה מבואר שגם בהקשרות בלב לדעת בראש בחופן שלח תבי' ממשלת בלב בתחוותיו וללומו בעלמיים מ"ו רק בממשלת חלקותו וידיעתו בעלמו ית' הוא מעין בהקשרות בעלמה שמתקשר בחדש בהתחון לדעת ביובד בר"ב וידיעה בעליונה בבסא ממשפט מלכותו בעלמו ית' במוב"פ ודו"ק ודו"ק כי קלרתי ות"ח לבאר בלל ברוממות נעלמות בחלה : (מלאתי בנייר בפ"ט) : ממה שמבואר מהב"ק על תודות רחם בשהוא שהוא בראשון ובטיקר לתשובה בסיבת בתרטה ובהשובה מבשי"ת עלמו חשר בבסא ומיעוט בירח ליום בזה ימחס ויתחרט ויבקש בביאו עלי בפרט וכו' [ובבר נודע מה שילח מפיו בק' שבל עניבו הוא ר"ב גאר מיי זאך ליז רחם בשהה] תבין מרחוק בי הוא שמלח חן בעיני ה' להודיעו בבללויות בל נפש מיה להתעלות בתשובת וחרטת ונחמת בסי"ת הנ"ל בי הוא שמו נחמן [וחרטן] בנחמה וחרטה על בעבר בחופן שמעתה ישוב למלחותם : (חמר בתעתיק (ר' שמעריל מנברדיטשוב ז"ל) גלפטנ"ד מרומז בפרשת בראשית בסוף חלל בת בל העניו ודו"ק בי מתוק מדבש ונופת צופים :

(קרוב)

א"ה מכת"י מניירות קרועים וספק התחלה סימן כזה (:)

(:) קרוב. נכללים בו לכתכפך לכולו טוב כמובן

בפנים *) תבין מזה גם לענין כמות כלממים של כסדה כל"ל שבעלייתם לשורש בתחדות כנ"ל נופל ונכפך כרע שבכם לכיות לכולו טוב בתופן שלא יבא כלל לכל מחלב תשר שמתי במלריס ותכל ומי לעולם שכולו שבת מבעבודה בנחל בין במלריס כנ"ל על שגם בזה בעלמו כי' נכלל בשלימות עבודת במקום ומלר תוקף כדין [תשר בתחלתו בממשם לבוא סמוך לג' מסמורות כלילה כנ"ל ובמו"פ מתגבר יותר בהתשיתו בברתשית כשבה תשר יתגבר יותר במלר ובנסיון בתחז תחר כדברים בחמיס כנ"ל] לכתכפך בשלימות לרעוות דרעוון בתופן שלא יעלו ויתתחזו כלל. כלבי ברועים בתלופין בעזותם כנ"ל. כי ביום תבלו מתערובת בטוב וברע בזה קודם תיקון כדברים בחמיס של בתפלה וכניסת בשבת כנ"ל [כי ליתר וגם מעט זה כידוע] נתחז רוע יגר כתם בתרור וכו' זו ובזרעו עד שגם בגדול שבגדולים מוברחים לבתיעות לשם לגמרי בתשובה ובחזלת לוחותיכם וחיותיכם בקרבן טולה תשר היה ניחוח לה' כידוע. וכן גם תח"כ בביותינו בעיבור ולידת בת' במלריס כנ"ל שעיס רבוה בברס תתר בבתחלת בבריתה כנ"ל שבעיקר כוה נשמת משה בעלמו כנ"ל מבמו"פ שעליו יסובב עיקר כוונת בתתז"ל כנ"ל ובו דיבר ענין בכתוב [וילך לוים וכו' כידוע] על חודות בנקת בתלב במו"פ שזה זה סוד בשפע כנ"ל שתמו יונקים ומקבלים מדדי בתם דקדושה שבכסא ושורש בתחדות בנ"ל כמובן מזה במ"ש עד שתגבר לבוליה מטומאת מלריס גם שתר כל בנפשות בבלוותה ושחלת שפע ברבת

(:) קרוב. בר"ת ובר"ת בברתשון כנ"ל ט"י בתדס ותשמו *) ה לכיות כנגדו בתרץ ומדריגה בתתחוה כנ"ל שעם עיקר תחיזת במלר ומלריס כנ"ל תשר כל רודפיה מציגיה עם בבשחות וקטלוגים לבתקלל יותר מתתו תבל לעתיד בבתעלותה בשורש מלבותה שבעיתת טילתה [בשרש מבשרו תשר לקח מבתדס בעליון כמובן בפנים] תתעלה לשמי בשמים יותר מתתו כמובן מזה גם במ"ת. תבל ביום עשות ה"א תרץ ושמים [בתתבדל"ע במו"פ] וכל זית בשבה טרם יהיה בתרץ כי לא כמטיר וכו' [מי רוה במו"פ] ובתדס חין לעבוד תת בתדמה [כיליתת י'ל'ת'ק' למרחב לשית ב'ש'ד'ה'] בעבודת קול בתפלה מן במילר בקול וקן ה'י'ו'ד'ל' בטולה בכומות ה'י'ב'ו'ל' מחתת לטילת [בגרמז לטיל מכמובן בפנים ובסימן י"ת בסייך לזה ע"ם] שעם בשרשם בכללים ובתתדיס בתחדות ת'. ותך בילותם תמ"ה כל ת' למיהו קשה וכבד מתד לבבין ולבתבונן כפי בתדס ובמקום ובזמן תת בטוב לבחיותו ותת ברע בביפוך ח"ו. תבל מרחוק תבין תם תחתור עלמך תחת כותלי דבריו בך' בענין בטלות בחות היבול בנ"ל שבוה במקבל בראשון מן בתרץ לעלות מתחת לטילה [ובפיקר בכוחות ברית במו"פ] בתמלטות בתפלה תשר יתפללו דרך ת'ר'ל'ס' לביתך נאוה קודם ניחוד בברובים פנ"פ שבוה שער בשמים לבתעלות ולבכלל בו ית' לעולם שבולו חורך ימים למעלה מבזמן ובמקום שבליוף עבודת תפלת [בקרבן] במנחה בזת שתיקן ילחק ביליתו לשוה בשדה במו"פ גם בטלות תת לריח ניחוח לה' עד שבתעלה לשם גם רוח בתדס במדבר בטלמו [בולו בקריב תת נפשו] כידוע עד שיופל מתתו עזותו ברע [שבמלת בב"ה מ מ בתפורשים בנ"ל מבמו"פ] וכמו שבבלליות יופל לפניו עזות נשמת חנני בשם בשקריים בתלריס בתוך בשנים רבוה עד שגם הם (:) ן דעת בעבודה בטלמה בנ"ל מבמו"פ]) כ בנ"ל מקשה היה גם למשה בטלמו .) לבנות לשם [כי בתופלה ממך חל תדרות במו"פ] .) עולם תבלית ניחוח בלתלומים בהלה: (:) לידע ולבשיג בשרשי כל בנשמות ומקור חיותם במו"פ שבוה כוח בשגת בתעשה במרכבה ובכשף בטלמה (תתר שנחלנו משם) כי ממילא תבואר שרוח ברשם ומקומם בנ"ל [וכוח פירוש בתמיתי של ענין בתחיזה גה שתמר בשי"ת למשה כי למעלה בוודתי לא נמלא שום גשמיות ח"ו] וגם ממילא מובן שבש בבשגתם גה בפרטיות יהיו עיקר בבתתחדות בה לכיות ג"כ בתרכבתו של מקום ומקומו של עולה במובן בפנים מענין בתתוב וכשף בבוד וכו' ויבת עליהם תבל : ג) שגם בבבתתו על חודות בתתקיים בתמשלתו בתחיזתו לכשף בבודו ית' שתתקשר (:) ובנ"ל מבמו"פ שגם כוח לא ניתן לו בגדולה כ"ת בשביל נפשות ישראל שתתקשרים אליו מלמטה שבפי בבתתקשרות בזת נמשך לו בב"פ יותר בידיעה ובשגת ברשם וכל חיותם [שבבשף בנ"ל] שבעיקר לידע בל מפורשת' בדור בנ"ל [ובתשר יבואר לך בב"ז מבל שתר נרמז לקמן מבמובן בפנים] ותז בתמלטות בבשתדלות בבעלה בתכפלה בזת בשיולתים מביא עבדיה שבתלריס בנ"ל וזוכין לעבודת בתפלה ממילא נתתחז ובכלל בכשף מלכותו ית' [עבד מלך מלך וכו'] למלוך גם על בעליונים בבן דוד משיח במו"פ עד שבל לבא בשתם בשמים משתחווים (בעבד לוה) לחיים בתלוה בזה [ועיין לקמן בענין

אחי יוסף כמוב"פ] גם ממילא מובן שלמעלה עדיין בשפע רוחניות נדעת ובשגת קדושת חלקותו ית' .) שיקבלו מאתו לכשפיע זה על זה ואם גם כח לשרים ומלווים זה לזה כמובן בפנים אבל כמו כן כח לווים ומקבלין דין מן דין עד .) [בתגמות כשפע לכוות לאור] כביכדים שבהתחון שבכח [ובתכלית העבדות בנגד כולם] הוא כסיבת כמוב"פ אבל בכ"ז יכביל עבדי [דת סיבת כידוע] במודם ומידום כמוחין שבשלם דגלים שע"ז עשה ירח וכו' כמוב"פ [ועיקר התיקון הזה יהיה לעתיד] להתעלות לשרשה בכסא וכסא מלכותה עד שהיא תהיה כמשפיעה לכולם בשגת ושמיעת קול חלקותו ית' שעל זה יסובב בכבוד ויעמע את בקול וכו' [כמוב"פ מסוף דברי רבי על תודות בקצי' ובתיקון כנ"ל] שזה זה עיקר בשפע ובכלוותה היולת בממשלת ומלכות שלמעלה שעבור זה כל קנאתם של המלאכים והשרים בכסא וכמבואר מכמאמרי חז"ל שמביא לזה [עתידין לדיקים וכו' כעת יאמר ליעקב וליסראל מה פעל אל ובשלה משה למרוס לקבל תורה וכו'] גם עלת בהחיזה בכסא כבודו ית' כמובא שם בדמז"ל ממילא מובן שבכוונה הוא על בהחיזה בבשגת כבודו ית' אשר בכסא מכוסא ונעלם למעלה מכל בשגות כמקטריגים שקטרגו עליו ובאה עדם וגמור דברינו זה עוד תעיין גא בלק"ט כל' על תודות בפליאה שמתפלא מורנ"ת ז"ל בעין מה שהיצה לדמו"ר ז"ל גילוי עריות בבג' עבודות כמפסידין עבודת בתפלה מאחר שבבר בתב שבל עיקר עבודת בתפלה הוא בשפע כ' שמתבוות המלאך ע"י תיקון .) מבסה הוא משג"ל כמובן בפנים ושמסיבת בפליאה הזאת

(:) .) מר כל בן הגדול שבכסא שהוא אשר .) נתקע במקום הוא .) בכסא כבוד] כמוב"פ אבל זלע"ז בשתגברו אנשי בשם שבעדת קרח כמובא לעיל דבעי לאחלפא שמאלא דימינא (בקשר בכללות ובפרטיות בנ"ל) נסתכן מזה משה בעלמו [בנ"ל מבמובן בפנים ובמבואר במ"א] לולי מה שבזקם ע"ז יעקב בעלמו לבל יתאחז ותחד בקבלת מריבתם אחדות בבוד בשמו אשר בכסא ובשבא שלום ובתקשרות דקדושא בי בנ"ז יתגבר בח ברשם בנ"ל בשארתו לשלושת במועדים וברגלים דקדושא עד שיעשה ירח (בשביאה ובמלאך) לכוולד בבחשית בבריאה אדשא בי מאז נכון בסאו ית' אשר ימלוך ויתאחז בעוז ועזות רשם שאשר דקדושא לבטל עזות בפנים דס"ח בתכלית בביטול [בתחלת ענין בשתוב לביתך נאום וכו' שגם לפי פשוטו יסובב כוונת בשתוב כ' מלך וכו' .) ר"ש בשובא שם בפירש"י ע"ש] וכפי שיזבה כ"ש לפרנס ולזון את עולם בשמתו שבתלקותו ית' בבתלאת .) בח ברוים להתפלה (בשחצב ט"ז בקורבנות סעודתא דמלכא .) בן זבוים להפשיע לו פרנסת בחכמה ובדעת .) יתרפא לותו גם בגשמיות תרליות גופו. שזה עבודת בארץ ובחדשה שבויאה מוטלת על בחדש בראשון שבוי בלול מבל בנפשות בידוע וגם עבשיו אחר בלקולו בנ"ל בוא נתתקן בשמים ובארץ (מעילה לתתא בשפע בשטר ומתתא לעילא בסילוק בח בידול בנ"ל] אם שמוע תשמעו בבללות קומת בנפשות יחדיו מאחר שבל בחברים מקושרים זה בזה. ומחלת בנפש ואבר ע' יגיע גם לחבירו שבוי ברוח מלך עלמו. ובפרט בראש בנ"ל שבש יפגיע בראשות מחלת עון בל בחברים יחדו בשובא במ"ח. בי גם בפרטיות נחשבים בנפשות בשינויי מדריגותיהם זה בנגד זה בשמים וארץ בנ"ל שבחיקונים (בשו לבפך בענין בקלקולים) סובבים מזה לזה בב"פ יותר ,) מאד ב"ח מיסראל להשתדל בגלותו ותפלתו לזבות את ברבים בבל אפשרותו. אך ורק לה .) בילה"ר בשלות בתוכחה בתופן שיסתובב מזה

(:) [בנ"ל בבללים] ובבוותיהו במילר בעשרה שבארץ מלריס בעלמו ילדה בחש בנ"ל שבוים רבות בברס ג' שבשיקר הוא משה [בפירוש בפשוט של בשאמר זה] שהוא אשר (יבי' בשו שבי') בעיקר ממשלת ומלכות משיח ב' בשובא ב"פ (שבהתפשטותיהם בבל דרא ודרא בשובא בשו"ע) ועל אשר גם הוא מוברח להשלמת קומת נשמתו ובמלכותו להתקשר עם בל בשבוים רבות נשמות שנתחלקו מאתו בנ"ל מבשובא ב"פ מוברח להתעלות עבור זה ב בניבה ובידיעה בשורש הנשמות ואיחוסם מבורסף דאימא עילאה בנ"ל שע"ז בעלמו נאחז ונבלל ב (לילו ידעתיו בייתיו) שזה בל בעלה ברחשונה ובעיקריית בשובא"פ. וגם לפי ב"ז יבואר לך בעלה בשניה בנסמבת לזה שעיקר עיבוד בתיקון שבבל דור הוא מחמת שבמו בן גם בש מוברחים בחשובה פשוטה עב"פ להתקשר אליו בהתעדל"ת ועלאי בבל דור עיקרי בתלבושתיו בבפורסמים ובמבניגים בחיתיים (שגם בנבחתם הזאת בית בסוד בחלות ובממשלה דקדושה בחשר יבואר לך מבלל לאו אתה שומע בן לענין בעומדים זלע"ז בבנבגד ופרסום של שקר שבבחתם הוא בעזות מלכותא דס"ח בשובא) מוברחים בל בנפשות בנעדרים מידיעתם בנ"ל להתקשר אליה בתבלית שלימות בחשובה (שגם בית בבחויית עיני בידיעה עין בעין

תחצב) שע"ז עולים וכללים בהתקשרות משה משיח בעלמו ס לליכם בידיעתו שבלתערותא דלעילא להתקשר בכם למטה. וגם כוח עיקר בהתקשרותו והתלבשותו כוח בהמפורסמים ולגבי כסא (שע"ז יסובב בכתוב כי מלאת תן בעיני ולדעך בסא) שע"ז בעלמו ידע ויתקשר בסא כל בגשמות ובגפשות שבכם גמלא מגילוי בסא והמלכות כזה שע"ז יסובב בכתוב (:) (עבור זה כיתה) בשביכה ויבידת גילוי מלכות [עד תחת כרגלין שבכם נכ"י כידוע וכגלמז מזה *) על מודות בקשיא והתירוץ שבאל ובשיב זה] . גם בדומים וקטרוגי המלאכים בקנאתם במוב"פ *) בהשבר יבואר לך לקמן מקשרי דברים בק' לעלת בהמשלה בבחי' אשר בחילוקותיה (ולא בגשמות ישראל בעמוסים מני בטן כנ"ל) *) נעשה וגברתו בחאלה בשמים וכל לבאם כי היא גם בסוד המלאך הגואל וכו' במוב"פ ומקנאתם וקטרוגם הזה שנתאחז בה מקנאה היא ועלמה במלכותא דשמשא בגרמז לקמן מהמוב"פ [ע"ש לד' מלכים להשתמש בכתר ותגע ע'] עד שגרמה לעלמה בהתערותא דלעילא להחמשט ולהתכסות לגמרי במלכותה וממשלתה כנ"ל שבר בחשמרות בלילה והמוסף במוב"פ לעולם בהתגברות עם בחזות בגורא די עמרם במוב"פ שבר יבשיבו בגפשות קומתה במלאכים בנ"ל בילולים בעם בקנאה ובבוד בסאה די נור בנ"ל להסית למטה ולקטלג למעלה בידוע. אבל משה בעלמו בל בהתקשה ע"י בהתערותא דלעילא[1] של בלדיקים בנ"ל לעמוד ולהזדבך בתוקף בנסיונות בהתהוות מ"ז בחומן ממה שמביא לזה בהחז"ל [תנא דבי רבי ותנא עם ותנא עדיפנא] ובעיקר בלעקתם בקול בתפלה ובשופר בנ"ה בחוב"פ בילוף דייקא מן במלר (וגבולי המקום) בנ"ל לקשר ולהסף לעלמו ע"ז גם שאר בל בגפשות בתופן שלא יבוכו נאבד ונדח שוב גפש משם שם (בחרן במלרים בנ"ל) מעולם בלימוד זכות שמלמדים עליהם ע"ז בעלמו בחוב"פ. בי לפי ב"ז תבין מרחוק בדבר תוקף בדין ובעבדה שמתעורר ברחמים בשאר בקדושה ובודם בבריאה בנ"ל ובח"ב בחתקת בלידה ובחגלות מלכות בפשות ישראל נתהווה ויולא מהיותם במילר עיבורם בזה בעלמו בנ"ל בחוב"פ שנאלא בנ"ז לופיים שוים לחין ערך בן בחדש וכן בחקוש וכן בזמן בן בפרטיות וכן בבללות וכו' (בשאר גרמז עבור זה לקמן מהחוב"פ) ובבל בחיות בלולה מבל בבחיות בנ"ל

בסר ובקרוע ומטושטש מאד בדבר (:) ונתבוה מדור *) שלא בחוב"פ *) לבד בידוע *) בחוב"פ *) לנחק בע"ז *) בקול בגדולה *) בקול שנות דס"ה *) של בג'

תחוות בריעות מבוונות *) זה בדברי חורנ"ת ז"ל *) גרמו מה שגרמו ובהברת לה.) מחדש לת התיקון בנ"ל בר"ה בקול תפלה שבוע בקול בשופר בחוב"פ שלז בחשוך קרן היובל *) בחתן תורה [עיין *) בקרא דרור ללאת ג"ה ממילר למרחב בחוב"פ *) עי"ז בסוכות וחג בחסוף (בחוב"פ ובחרמה בבסא) לחסוף ולבוליח לת בשפע מבעזי גפש שבחה ברוחני ובחבי בשם דס"ה בנ"ל (עיין בעניו בבתוב ובבלבים עזי גפש בנ"ל) בבח ברועים שזוכים לז להתרחם בידוע עד שנעלה חמ"ה *) בחוב"פ ובבחבואר בבחרמה בנ"ל (שבוע בגל רביעי לבבסא .) לזיווג ויחוד בתפלה בנ"ל עד שבר יערוף בחטר לקחי בשחחת קבלת בתורה חנבי ה' ג' שבר בולחתיך חארץ חלריס (שבוע זלע"ז בית עבדים דס"ה בחבואר בפנים מבבתוב זה) ובידר שלת חבעלרת ברחשון בגמר פיקון בללחון (ובהתפבות לזביות קטרוגי בחלאבים) שבהחיל חר"ה שלפי טוס בהיקון זה בים ביבלתיהו לזבות בגאולה שלימה חמת בי לפי .)

ואת העורבים צויתי לבלבלך לק"ת סי' ד'

נמצא שג"ז היא עבודת הבורא אעפ"כ אם היה שופע עלינו חסדו לא היינו צריכים לכל זה ואפילו ההכרחיות וכו'

טרם נבא לבאר בזה תעיין בבשיחה בנדפסת לאחר בסיפמ"ע בשות י"ז שבית בנאמרת בלילה שקודם לחירת לת בחורה בזאת (שבית ליל ג' של שבועות) ובם שייבים זה לזה בחודן חז מדב"ק גם עיין בה' ... של חודות בפליאה שבתפלת חוברנ"ת ז"ל בחה שבבחתי בבנסחן לעיל) בי מאחר שג"ז בית עבודת בבורא לחה נשתדל בלל לבלי לבלטרך לב"ז (ומה שמייבב זה בלבול בדברי ביחוריהו שלקחן) גם לבחורה יש לבתפלת של חודות עיין בבברחיות בנ"ל בי בפי יבלתו ית' להחיות ולקייס בעולמות זולת בתתעדל"ת חין שייך שום בברת בלל בעשיית לרבי בגוף ולחה זה יבית בברת עשייתיהו לפילו ע"י בזריס בחוב"פ ובפרט שחבואר מדבב"ק בח"ש שגם מבעדר בתעדל"ת מתחלת בבריאה נתקלקל חה שנתקלקל ושדייקא בבתתעדל"ת נתהווה (בלליות בעולם ובפרטות) בגוף של בל ג' לבלי ולעור בחובבר לקבל שפע בחרתו ית' שזה זה עיין בבברת בעשיית לרביהם בגוף בנ"ל

ובחומן בפנים :

ולבאר ונרמז לך ביסוד בפליאה בזאת סוד נסוד למסלת הקשרים שבדבריו כק' כי לפי"ז נבין מה שכתב שלקבלת רב טוב בחיות וכקיוס כזה (כיוצא מיכלתו ית' כבלתי סוף) מוכרח לזה בעלמו מקיקת ועשיית הכלי וכלאור מרגלי כילאה שנתכוון מהתגלות הרצון והחמונה בזה בעלמו שכל החיות וכקיוס וכבריאה כולו ברצונו ויכלתו ית' וכאשר תבין ממה שנרמז לקמן מכמוב"פ לענין רגלי הסיבות וסיבובי טבעי דמי כגוף שכשם שכוד כחגיס וכרגליס שמכם כילאה כנ"ל (ועיין בס' כ"ח ח"ם מו"ח בחות ... על חודות בשני כפכיס וכו' ותבין משם לכאן שאינו סותר ח"ע בדבריו כק' : — כי כן כן בשני ענינים של כטבע ושידוד כטבע (ובמשפט שכול טבע כרוחניות כמובא בח"ח) שאעפ"י שגם כל סיבות כטבע כולו בשערכות ח' מיים אבל אלו ואלו דח"ח כי עיקר יתרון בחמונה וכילאה בזאת היא בשזוכים אליה דייקא בהתגברות כח במוגע ובמדיח ע"י בהכרחיות כנ"ל בסיבות לרבי טבעי בגוף וכללות כטולם כמטבע חותנו בלונות ותחוות רעות בחוללים ומבדילים מהתגלות כרצון וכחמונה בזאת כי כם בחתעים וכמטעים כ"ח בחבוכת כטבע כמו"פ שבזה נמצל כאדם בכבכמות וכחיות כרעות כמו"פ וכאשר תבין מרחוק ממה שדיבר אח"כ לענין כחיות כרעות וחכמי כטבע שכם כחוחזים בזה לבנאתם ולוגוג ותחוותם (להתיר עריות בפרכסית) שלפי"ז מבואר יותר עלתו לבכנעתם .) כוגד .) (לכאן שייך מה שכתבתי בבאר בשני) כי גם כל כוחו בהתגברות כטבע .) ממדת כילאה (של חבין) במוכרחת לחקיקת בכלי כנ"ל מכמו"פ אבל בהתגלות כרעווין דרעווין של אחיו יעקוב כמו"פ בנאלה בלי מלריס שכם ספון מלקת כ'מ'ק'ק' מבין רגליו שכיה ושיכיה (עכבכ"פ) נמתק מדת כילאה וכדין שבארצו לכיות נכפך להתגלות כחסד שבזקנו [ע' בבא בכל כימים שלו] כמו"פ עד שיתחדש כל מעשה בראשית ועולם מסד יבנה כמו"פ בבנין מעשה כמשכן שבכוונתו ועבודתו יכיה לרצון על מלא מכבן בכבן אשר מטהו יפרח לתיקון כלוי וכילאה בשלוש בפלא שבין ישראל בעלמן .) יהיו גורמים לעלמן כשלום בפלא גם בכללות .) עד שיכירו וידעו גם כם שכל חיותם הוא .) בלווה בעבודתם לבכני כ' ונפשות ישראל כנ"ל ודו"ק וכבן בכ"ז לעובדא ולמעשה בחופן שתגל מקילור כימים ושביעת כרוגז כנ"ל כי כל המזכך את עלמו מרוגז זוכמת בנחם בנאחזת בגופו ט"ז בעלמו שמאמין ומבין מרחוק שכל אשר יתנכג עמו הוא ברצונו ית' וכל מה דעביד רחמנא לטב עביד ואפילו כל ברעות וכמרירות כנ"ל ע"י בעלי בסירה [כמו בכללות גלות בעכו"ס במו"פ] ג"ז מאתו (כמובא מזה במ"ח) לטובתינו ולרפואתינו ולבללתינו בבטוע ובשמחה אשר לעתיד יתמת בלדיק ובירח את דבר ה' לתין סוף ותכלית ופ"י בחמונה וכדעת בזה בעלמו יש ביכולת לבמשיך על עלמו גם כיום מממחת יום בטוב בזה שלעתיד ובמקום שביעת ברוגז בנ"ל יכיה דבוק בשוגע שמחת בחור פני רגל בבתוספות וכתמדמות שנתחדש במעשה ברחשית בנ"ל בכל יום בבחור כי טוב שע"י יסוגד בכתוב ויקרא ה' לחור יום בנ"ל מכמו"פ. שורה ה' קרוע (:)

תבעו אמונה לת"ק סי' ה'

מאמר ה'. על חודות בפליאה (שמובאה בשל"ת) בתנין בעלה להמשכת בעלות ע"י בחים חבוגה : שלבאורה חין זה שייך לבירוד ומתרחק כ"ב גם מבחמונה עד שחין מועיל לו לפי' קול לנחה כי בעלה מלעקת בלד לעפ"י שגם מזה נתרחק בעפילתו אבל ממחת שבב"ז ה"ח בשום חופן שלח יבי' נשאר בחים ישראלי לזה נקודה ונילון בל שבוע טב"פ : ובלר ומליק לו בחחלתו ומבחוניו בנאמנים נתעורר ונחגבר בו ממילא בנקודה בזאת : עד שבמה פעמים ילעק מלבבו אל כי בחמת מעומק בלב כמו"פ : אבל בשגם אח"ב מוכרח להעלות בחמונה עלה נעלמה בזאת שבוע במשכת רוחניות ה' בחופן שיזבה בחדש לבויות לחים חבוגות כמו"פ אפס תקוה ח"ו : ושולם בעי"ד מבואר כוונתו בשה שבתב שלדלות ולגלות במיס בנ"ל לזה לריכין חיס חבוגות : כיינו שלריכין חיס חבוגות לברחוקים בחלה אשר זכו טב"פ לעקת בלב בנ"ל ולחתור ולמלוע במיס בעמוקים בחלה עדיין מוכרחים חיס חבוגות לבאר עמוק וגפלא בזה : שבוע בלדיק בחוכל לשובע ונפשו בלחלחות בחבוגה כמו"פ : ועל ידו לבד יבי' עיקר בחקוה לבל חדם שבטולם גם אחר לעקת לבבו ממעמקים כמו"פ :

מאמר ג'. כי בבל בנ"ל חבין מרחוק שבשה שבתב לקמן מעניין ברבי עם חלמידים כוא בביאור למה שבתב חחלה כי כ"ח מברחוקים בנ"ל בפי לעקת לבבו מעומק חלק חלקותו שבאשר בקרבו בנ"ל בן זוכה בבטלה נפלא לחלק ונקודה מבחמונה (ובטלות שלוממת משם) ובשתחספים ונחים לרשם

כלים תבונות מלסף ומקנן לכם מלקי כלמונכ כמכ שמדלכ ומגלכ לכם כעלות שנתתיו וגמלתו על ידם בעלמס:

מאמר ג'. שבכל כ"ל נרלה מבואר שגם הרב וכלים תבונות בעלמו מוכרח לתלמידיו (ויותר מבואר כדבר כזה בכללות כ"ל בהקדמה ש"ס בפתיחתו כלול מסניכם) ושזה שכתב כי מות ע"י כתלמידים רק שלטפי"כ עיקר בכוונה הוא מכתלמידים לכרב וכמבואר בכפולת דה"ק שמות כתלמידים נתחדש ונתתקן ע"י כרב: כי בכם יכי' כל כתיקון וכבנין של כמות וכתבונה (מתחלה ועד סוף) רק ע"י כרב: מלתר שכל עיקר כתבונה רק מלדו:

מאמר ד'. שגם בפיתתו רק' בעניו ממלת כריתה שכבל ג'מי כשגתו כזאת: מבואר יותר כעניו כ"ל כי בכל זאת שכב בכוונתו על עלמו כי בעולם כתתחדותו עם נפשות תלמידיו כמוכרח בקילקול ירידתם לסבול בעוונותיהם את המחלות כמו"פ ובעיקר הוא מחלת וקילקול כריאה שנתקלקלה ח"ו בקלקול כיי'דות כ"ל יותר משאר כל כאברים: (וגם כשמוגע בכם תחלה בעונם וכקילקול מגיע אח"כ ממילא גם לכריאה וכוא הוא קלקול כתדש בגוף בשכה (שבתחלת בריאת כעולם) כמו"פ: עד שנגזר עליו מאז וכלאה כמיתה וכפטירה שבכתגברות כמחלות ח"ו ובאין שום תועלת גם מכרפואות וכתפלה

ועיין לקמן בממר...

מאמר כ'. שבכתחלה את כתוב נדיבי עמים לאספו על לודות תיקונם בשותם כמגיני ארץ שבתפילין (לתיקון כמלאך שנמשך מכ"ז) מאד נעלה ומבואר גם בכתחלה תחלה מאותיות מלאך שיולאים מכתוב בזה:

מאמר ו'. שמה שכתב שבשתקלקל ונפגם כתמונה עד שאין מועיל אפי' קול נעקה וכו' צלה דיבור וכו' לריכין לעמוק מן כלב לבד בלי קול וכו' נתתקן ומקבל רפואה וכו' ירמה מנפלאות דבריו שמבואר בזה בנפלים: כי מזה בעלמו שמבואר בדבריו שנמלא נעקת כלב אשר לא תתקלקל לעולם ממילא מבואר שגם אחר שאותיות קילקול כקול של קילקול כדיבור שבתחילה בל יגיע תועלת כרפואה גם מאחו: עדיין ימלא ע"פ וכולת לכתגבר בנעקת כלב לבד שכוא לא תתקלקל ועוד ויכפיל בכעלאות כתיקון בזה עד שיתתקן על ידו גם כדיבור מכ"ש בקול של כתפלה בעלמה:

מאמר ז'. שבפירוש בפשוט מלשון בכתוב בשם מכתיב וכו' מבואר יותר שמה שכתב אח"כ על לודות תיקון כמשפט ולילאתו מתיקולו וקלקולו כעם וטוב לו לדיק ורע לו: ועיין לקמן במאמר...

מאמר ח'. שמבואר בדבריו בקי' שבמשכת רוחניות מלקות כוא כמשכת ותוספות חלקי נשמת כאדם שנשפע מלוי מלמעלה בכל זמן כמובא במ"א ומלמלומי ותיקוני חלקי בגוף שמתקן ומכין לכם כאדם בעבודתו נשפע בפרנסה עד שגורמים לזככה ולגאלה ע"ז:

מאמר ט'. שמה שמבאר בספתא בגריס. שמרמז על קלקול ונפילת חלקי כתמונה בנפכיס בזה למכות כמופלאות כל"ל, וגם בספיחים בגדלים בחלקי בגוף בנפילה שבכם: שאח"כ בתיקונם נשפכין למוחין (ומפיו דעת ותבונה בבתוב בסוגד ע"ז) מבואר יותר גם שמה שכתב תחלה בבכרת בתבונה לתיקון בתמונה שבבלאת מימי בעלות: וגם לפי"ז מוסיף לבאר בבכרת למלום שדי לדעת כמוחין ובתבונה שכתב אח"כ כי כוא כוא בעין בלמלום במוכרת לבמשכת חלקי נשמתו ותבונתו שברוחניות חלקות כל"ל ושלפי"ז ממילא מבואר שבשלמת תיקון כמוח ובתבונה. בלמלום שדי ניתוסף תיקון בתמונה ובטיקר בתיקון כמשפט שזה לבד תיקון בתפילין ובמוח"ן לכיות מזוככים ומלוחלטים מפסולת נפילתם בעבו וישמעאל שבכלליות בעמות כמו"פ:

מאמר י'. שבלופי בעלותיו (שבשני במאמרים) כל"ל: על לודות כצ"ן (שבשם שדי מבתפילין) שביא בשבשה רועי כמוחין ותבונות בשמה שבחלקי רוחניות חלקותו ית' יש לבאר בבוונתו בק' שאטפ"י שמי' שדי כוא בלמלום מפורש בו גם מיבורו ובתאחדותו לעלם רוחניות חלקותו ושמו ית': כי בלמלום כוא בחותות די שבו לבד: ומיבורם עם בשין כוא כוא בשיבת בחיבור בל"ל ובמו"פ: וגם בבעלאותיו שנאמר לקמן על לודות בבמשכה בזאת (על ברוחניות בלמלום) שביא בבמשכת בתור בתוך בחושך להתכפך לכולו תור: מבואר יותר מבחי' שדי כל"ל שאטפ"י שנקרא ע"ש בלמלום: נמלא כוא (בלשון בכתוב שדי בלל) ומאחז"ל שלמדו מזה למיבור ושיחוף עם שמים בל' בעלם בוחניות חלקותו שנמשך לתוך בלער ובלמלום כי כ"ז כוא בשיבת במיבור ובכתאחדו' בעלמו כל"ל ועיין לקמן בבמאמר שפירשתי עם דרך אסר.

מאמר י"א. שים לבאר על לודות במופלא ומכוסה בגזוזת דמלכא גם מבבן מאד בחיוו: שזה מה שבזכיר תחלה על לודות בכתוב במופלא ממך אל תדרוש וכו' עד שגם בשם נאמר ושכותי כפי וכו' בלמלום במופלא בזה ובזה מבאר

יותר גם בשאר ענין הכתוב על מודות בקשתו שם
להביא דרכי ה' בהפלאים בתפלת כנ"ל:

מאמר י"ב. שגם בהעלותיו כנ"ל מבאר יותר
בדבר הלויים כשעודדים בעודדות
בתמימות שכם נוקטים ויורדים עד התכוס להעלות
ולכניע משם את תימני הטמוקים בתפלת תיקון
כמשפט כנ"ל כי כיון שלימות בתיקון מסלתת כמיס
טמוקים ופלח בעלות שכתב תחלה בדבריו כק' וזה
מה שדקדק וכתב ברלוות תיקוני כרפוחות וכו' שזה
מחמת שגם כם בשאי כפלח (וכתפלת כנ"ל) וגם
ממילא מובן לפי"ז בשנין כעודדות בתמימות כנ"ל
שכן כן בתכלית כתמוכה (לתיקון כלמוס בתפלת)
כנ"ל שלמעלה מחבוחים כמיתין שהזכיר תחלה, וגם
לפי"ז מבואר יותר דמה שכתב תח"כ על מודות
כעודדות בתמימות תלוי שכן כן שהרי תורה:

מאמר י"ג. שגם בהעלותיו כנ"ל ולרופי דבריו
בק' על מודות שפע כמתבלים כיודדים
מדעת כרועים כעולים בשדי (שהוא ליקוף בלמוס
לרמשי כשין שבחבונות נשמת רוממויית תלקוחו יתי
כמבואר בלירופי בהעלותך בנ"ל) מבאר יותר דמה
שכתב תחלה על מודות בדעת וכתבונה שזוכים
תח"כ בשפע הפרנסה כיורדת ע"י בליקוף ובמיבור
בזה (וכיו' שדי בליריך וכסף וכו'):

מאמר י"ד נחסר.

מאמר ט"ו. שבשנין חימום בשד בטומאת במקרה
מבאר יותר ממה שגילה בשנין בהלכה
בחותם בזיבה רמ"ל: שמזה נתתקן בחלוש ע"י מלאך
כי ממילא מובן שזה לעומת זה יבוי לכיפך בחלוש
שמבחי' שד בטומאה בנ"ל תיו:

מאמר ט"ז שבביאורו את בכתוב כ' מלך גאות
לבש: על מודות לבושי וגלוחי בגחוב
שנלטרך תיקונם לתיקון בחמוכה מבאר יותר למה
שכתב תחלה בביאור שנין בכתוב שמסיים תח"כ
לבש כי עוז בתאזר: תאמר י"ז: דמה שמפרש את
בחאמר חז"ל מאי טעמא וכו' בדבריהו של עולם
בריפא חשוכח וכו' מוכרס לבאר בכוונתו בקוטב
בחאמר חז"ל שעיזי בחי' חמוכה היא בהקדמת
ומחצבת בחי' בחושך שבריפא כי חפפ"י שכל
גידולה הוא בדחיית בחושך אם לא כיתה מליאותו
לא כיה לנו מה לדחות וגם לפי"ז מבואר יותר
מה שסובב עליה תחלה בבכתוב ותמונתך בלילות
גם נראה מבואר שגחלה זה בשני בפכים כמובא
בח"א שכם מוכרחים לבריאת בעולם: ועיקר
בתיקון היא לגלות עמוקות דייקא מני מושך:

מאמר י"ח על מודות בכתוב לעק לבש וכו
(בחבית בשנין לעקת בלב שמוכרח בלילות
בחושך) שגם בבפלאת דבריו בק' מבאר לפי"ז
גם בכל עניינו מבכתוב בסמוך חלוו קיומי רוני
בלילה ל"ח שפכי כמים לנך וכו'

מאמר י"ט על מודות בכתוב לכתך אחרי בחדבר
כי בחה שבתב תח"כ בדבר בגריס וערלי לטמא
דבשרא דכוב בשדן לקלקל ולהזיק לגו בספרת כמוב"פ
מבאר יותר בשנין בכתוב כנ"ל ובשנין יליאת מלריס
בחודש ניסן שהזכיר לעיל: ושבעיקר הוא גחר
בתיקון שנשלם תח"כ (בחודש חשרי) מר"ח עד שמיני
עלרת בחוב"פ בנידע:

מאמר כ' שמבשתו את בכתוב מרחיבם גחלי
אש וכו': ים לבאר בשלתו לקיבור מלאכי בחרכבה
שזה מתחת שלון כדין נחתך חלה בשרשו כי גם כל
בחלאכים בחמונים שבשבת בחיקליפות ומרחיבם
בגחלי אש וכו' נשתלשלים ממלאכי בחרכבה ובכבא
שעליהם לבד יסובב בכתוב כזה וגם לפי"ז מבאר
יותר בסובבו בחמחזי"ל ניכן ר"ש לחלבים — גם
על בחלאכים בחמונים כנ"ל מחחר שגם הם נחשבים
ממדת בחלבות ובחשפט שבחלאכי בחרכבה כנ"ל
ועוד לפי"ז יש לבאר בכוונתו בק' של בכיפך ח"ו
בקלקול חלבות בחשפט שבחלאכי בחרכבה חיזר ונפגם
בח בחלאכים בחשבים חבס ובחגבר ח"ו יותר מדאי
לעבר בלחלוש שבחעבר בבדיש לבחיחום ח"ו, וכוח
כוח בבחגברות נפילת בחיחום ובהתבדות שנחשבים
בחברכבה בחוב"פ:

מאמר כ"א בבחבואר מדבריו בק' שבחחין בעלם
בתפילין כי לפי"ז יש לבתפלה לבאורה בק"ד
לשחו (ולשון בזוב"ק) על מודות בתפילין דחכסיין על
חוחה (וגם בביאורו זה את בכתוב בבסא וכו'
ובחחחר חז"ל דבסי ליומח) כי ג"ז מבאר בבעלחתו
בנ"ל (בחחחר י"ח) שגם למלוס בחופלה ובחכוסה
שבעת קיוס בחוחין חקבל חחתבסותם ובבחלקותם
לגחרי (שלחעלה חפני חשה בחיין) בחוב"פ: וזה
לבד שלימות בחוחין ובתפלין בזיבוכם בחפלה: וכן
חבאר יותר לפי"ז בתיקון לבחות שבוח דייקא בעלם
שדי (כי גם בקיוס בחוחין נקריאים בס ע"ם לחלוחם
בשדי) כי בוח בעיקר ובחוחבר שבבחוחין ובתפלין
בנ"ל: ועוד חבאר יותר לפי"ז בביאור בכתוב וכי'
שדי בליך וכו' כי חחילה חבואר שלרוב בפלאת שדי
בלחלוס שבחדרגת בחוחין שלחעלה חבחוחין שנחקדחו
לבס תחלה: ובפך בסדר ובחשב בוח לבד לרוחניית
חלקותו ית' שחוכרח לבחף בלעד [בחדרגה שחשב

כנגדם לגמלוס כמובא בדברי חז"ל:

מאמר כ"ב שכפי המבואר מקצרי דבריו בק' שבכל מ'ח'כ'ל' נמלא מכת כ'מ'ל'ח'ך' שנספח על ידו ושבחיזוק הכח כזה ע"י בשמחה יש ביכלתו להתתקן גם אחר שנספח בתוך במאכל [כמו בסוכות זמן שמחתינו לתיקון במלכלים שעומדים לז דייקא בגמר אסיפתם כמו"פ] יש לבאר בכוונתו בק' שזה מה שמוכרח ח"ו בקלקול בחלוס וחליפות במלאך. לתעניית ופריסה לגמרי מבמאכלים. וגם בזה מתבאר יותר במה שכתב תודות בכתבה לבלתי מתעצה שעיקר חזכרתו על בשמחה הוא נעת בהכילה:

מאמר כ"ג. שבוספת תיקון במספט לזיכוך בתפילין מבפסולת נתתקן יותר במשכת בספט מסס דרך במלכים וחיזוק בשמחה שבזיכוך תחלה. ובאחר מבאר ומפרש בכ"ז גם בבכרת במשכת בספט דרך במלך כי ג"ז יעלור ויספוט מעין במספט בכ"ל כמובן בדבריו בק' לענין בעלית שנמלא בתיקון בזה, גם בבטלתו בנז"ל בזמאר י"ד ולקמן בזמאר .... מבאר יותר במעבר בספט דרך בסד בבאויר [לפ"י שלפעמים נמשך מזה קלקול תעבודתם כמו"פ אבל גם זה היה בסיבת שיווי בלמלומים במוכרחים בפעולת בבורת בעלמו ית' לבמשכת רוחניית תבונתו בשבעת בדעים ובמלאכים ובאופן שיתעצה ויתגשם בתור (בחמלעות בבשתלשלות בעודע) להיות לספט בגשמיית שבבפרנסה ובמאכלים המו"פ. גם לפי"ז נראה מבואר בתכיפת ספטו ית' שבחיבור בדוחניית ובלמלוס במו"פ כי גם בחמלעות בחיבור בזה בעלמו ממ"ך בם"י את בספט בכ"ל:

מאמר כ"ד. שגם בבטלתותיו בכ"ל מבאר יותר בבבלתו מענין בכתוב מספטיך תבוס רבב כי דייקא לאדם ובבמה בכ"ל יובעט ויומשך בם"י את בספט בכ"ל:

מאמר כ"ה שלבאורה יש להתפלא בניחותו מבבחוב שבלדיק מסביע את נפשו ונשמתו (בדוחניית חלקותו ית' בכ"ל) דייקא על ידי בפרנסה ובאוכל בחופן שחזכה לבתבונה בבוכרחת לבדלחת בעלות במו"פ. אבל בבטלתותיו בכ"ל על תודות למלוס בסיבה ובסתלקות במוח שבחמת מיוחד ונתחמד בו רוחניית בחבונה ומוח בעליון יותר בחלקותו ית'. ודייקא במדריגת שבעת בדועים (שבבנין ובבריאה של עולם) שלמטה מאתו מוכרח לבמשיך ולחבר את בדוחניית בבלמלוס כי בתחלה בם לבדלים זה מזה. ובמה שבתב בדבר בספט בפרנסה. שלא תהי' רק בחיבור ושתופס לחי"ב זב"ז (שבתבווה ובגמר ע"י בחדם) תבין מרחוק שבמו בן גם בית שמשבת לבל בריה ממשפט יום בשמיני שבמקום בעליון ובבחדות יותר וממילא מובן שמחמת זה תזבה בנפש ע"ז לבד לשבוע בלחלחות ותבונה בית"ב בכ"ל. כי גם בתחלת בתיקון נמש"ך תיד בבהרה מסוף בתיקון. ובענין מה שבתבתי בשמר ... שגם בל בספט יורדת מתיקוני בתפילין של בדועים) נמשך ממדריגת בסתלקות משה שלמעלה מבם. ושמחמת זה בחמת לין סוס שלימות בבמדרגות ובחיקויים בכ"ל שלמטה מאתה כי אם בגמר בתיקון של בשדרגה בזאת שבית מדרגת בפעיטות ובתמימות שבתחתי תחתיות בל בשדרגות. ולפ"ב תבי' בשתשבה להחלה ולפשית לבולם בכ"ל:

מאמר כ"ו. שגראה מבואר על תודות בענין בנוסף בתינת תרגמן על תותיות בשלאים שבשלבה בי בית בהות שבויס בשמיני עלרת שבשלבות בשפט שיזבה בשלך בשפיע למעלה מבל בשפט רועים שנתקדמו שלו. (וב"ח בלול משפט עד מספר בש"ט אשר בגאולה ברחשונה לח בשיג יותר משה בשמ"ג בי"ז בש"ח):

מאמר כ"ז, בשה שלבאורה יש להתפלא על תודות מעשה בעובדות בשמיות שמביא לענין זה את בדוגמא משקופץ בתוך קשרי בשלחמה ולבאורה לח נמלא בלל בבעובדה בשלה שבנה ח"ו בי מרחוק תבין לפי בכ"ל בשאמר ד'. שבובדתו ח"ע בשיבה ובסתלקות בדעת של בעובדות בשלה בוא בבחיות בסתלקות משה ממש בי זה ענין בובדתו בשחלות בריאה בכ"ל שנמלאים בעומק נפילת מלקי בשמובה שבחבומות בכ"ל. ובשילם מסירת נפשו נשבע ע"ז גם בחיין בבחי' בבסתלקות בנזבר לעיל:

מאמר כ"ח. שגם לפי בל זה יבואר לנו שבוא בענין תעפ"י שבוא נחשב לבן לבם"י ומין שייך חליו מלדו סוס משלה ח"ו. יפליא לבתעלות חח"ב גם למקום שמין לדיקים גמוריס יבולים לעמוד ומקבל על עלמו יסורים עד שבוא עיקר בלדיק ורע לו בנזבר בענין בשפט בכ"ל עד שמגבר חח"ב לבוליא עי"ז מפי רשע בשבתיר וכו' את בלעו וגאותו בחופן שלא יבית עוד סוס קלקול בלל ח"ו בשו"פ:

מאמר כ"ט. שגם לפי בל בכ"ל תבין מרחוק על תודות בשמות טבורות שבמשיך בשיגתו

ובסתלקותו

וכסתלקותו ממש ע"י תלמידו [שגילה לו בעת כוונת שכוח בפחיות מלאך] לכתיות ולכשיב כל כרחוקים וכנופלים בשבעב מציבי טעם. שלין דוגמתם כעודע ומבואר לכמעיין ומעמיק בכסם:

מאמר ל'. שגם בבעלמות בודותו [במלוות ותכומות] כנ"ל במאמר כ"ת מבאר יותר כמה שתפס לז לדוגמא לם כמוכג וכעובדא שבדבר כבתוב ותשליך במלוות יס וכו': וגם בכלל כנ"ל בקדמה שבשגת הודעתו מכ"ז היא בעקרי כבשגות כנסתרות כנ"ל מבואר מרחוק גם בבפלאת נפילתו לז ברפש וכו' כמוב"פ בס' חוי"מ עיי"ש:

מאמר ל"ח. שיש לבאר בעב"ד שאעפ"י שבכשגב בפרטיות דרכיו יח' [רשע ומוב לו וכו'] לא יזכה רק גמו כעובד כנ"ל: אבל בדרך כלל יפליא בעמקי חכמתו לרמז גם ע"ז בכמשלתו [ומלילתו] בלשון בכתוב רשע מכתיר וכו' על תודות טיפת עשו וכו' [שלמת לפעמים מבגריס] כי לפי"ז ממילא מובן שגמלאים כמה וכמה שמוכרח לכבדילס ולכרחיקס לגמרי מלבא בקבל ס' ושלכברה בבירור כזה בעלמו דחופים וסחופים תחתו וכרשע מכתיר ומוב לו כנ"ל [וכולאתי בקשר כזה מכותלי דבבי מורנ"ת בב' בפקר שעל כתו' כזאת]:

מאמר ל"ג שעוד בבעלאתו כנ"ל מבאר ובולך שכמו כן נכפך לתיקון גם קלקול בכתרת כרשע בפסולת שנמלא בבמוחין בעלמס כי ממילא מובן שגם עי"ז נתרחק בחדס מלבא בפנימית בית בשגת במלך יח'. שלין רלוי לו כ"א בזיכוכו ובלטרפו שבבחגברותו בנסיון בזה. וכמו בדבר בנסיון ובלירוף שמוכרח לכל בדא לבללות קבלה לקבל על עלמו ולידע ולבשכיל שבדחי ובדחי לבחגבר על בחיעות [בחוכרחות בסיבת בכלים כמובא בת"ח] גם נרחה מבואר בבעלאתו כנ"ל שבית היא בכרח בחושך שברחשית בריייתו של עולם. ורק מי שזוכה בחושך בזה לשיכה דקדושה שבחוקף בחמונה וכחמימות כנ"ל יזכה לחוקף בבשגב וכחבונה בלקוחו יח' עד שיזכה גם על ידה בעלמה לבבין ולכתבונן בפרטי דרכיו יח' שבר כתרוכו וכדריכוכו וברחיקוכו תחלה מלבא בבבשגב וכחבונה בזאת כי מלד מלד עמקו בזה מחשבותיו יח' וכל שבר יפרח כרשע וטוב לו רוע לבשמידו ולרעתו לבד. ולדיק כתמר יפרח וכו':

מאמר ל"ג. שגם בבעלאתו כנ"ל שתיקון כמשפט רוע עיקר תיקון כלמלוס בגפלא. מבאר יותר בענין עלרת כמלכות ע"ס בכתוב זה יעלור וכו' שמציע ע"י כי רוע מלבון למלוס [וכמובא מזה בלק"ס כ' בפקר וכב"ג כ"ד שעל כתורה בזאת:

מאמר ל"ד. שבראה מדבריו בק' [שבחיי"ת על כתורה בזאת] שבמגיעי חלן בס בחלמידי' על בחיים תבונות כי בחיים תבונות בעלמו חין לו שום לחיזה כלל וכלל מחותם בתחוור כרעה וחין לבס מה לבעלות כלל. חבל תלמידיו שבבמדרגה שלמע' מחתו. שבתחוה יש לה לחיזה בבס ובס מתגברים ונמלטים מחתה בכל עת. מעלים עי"ז דייקת מחותם דטומחה לחותם מוח בחבונה שבבס עד שגם מוחו נתחדש ונתעלה על ידם בדעת ותבונה שבמדרגה כיותר עליונה [וכמבואר בחמריס בנ"ל] וכן חיזה ומחיר בבס בפלי בפלים עד שדייקת על ידס גומר בבסתלקותו. מחמרותיו בטהורות [כניבעיס ויולחיס מדברי פיו בק' בעלמו שמדעת ותבונה בנ"ל כמובן בפנים] ונרמז מזה בחחריס בנ"ל:

מאמר ל"ה. שגם מרחוק תבין בפי תעלומת לשונו בק' בנ"ל לקרא חותם בבס מניעים ושמבס נמשך בעזר ובכללה מחותם דס"ת בחגיע מחרב בגחוור חבר ממילא שבפילת זה בחותם שבחרב בגחוור דס"ת יקוס ויתגבר כנגד זה חרב בגחוור דקדושה חבר על ידה זוכים לחי"ב בחכלית בכיפך לבתגבר על בתחוור בזאת: ומבאר בכל בעלאתו בזאת לבבחתו שעל זה ענין בכתוב מגן עזרך ואשר חרב גאוותך [וגם מה שמסיים לזה לאחר כך בבכרח בסתלקות משה לתיקון בחשפט] כמוב"פ:

מאמר ל"ה. כוח בחה שגשיס חת לבנו למשל ומלילת בכתוב רשע מכתיר בנ"ל מחה שבאהלה יפרש ענין בתיקון שלי בחשפט: בדבר בביטול שלי ברשע [ובפסולת] מלבכתיר וכו' ותח"כ מרחה מלשונו בק' שלא יסובב בבוונתו רק על תודות בשגה לבשיג ולבבין זה דרכיו יח': יש לבאר שזה וזה עולה בקנה חחד: כי בבסתלקות ועליית משה לבר בהשגה בזאת [אשר בו הגון בנ"ל] יתגבר עי"ז בעלמו לבטל חת בפסולת וברשע: עד שיתקייס גם בכתוב ושבתם וכו' בפשיטות מלילתו: לבויות לנצח כטוב לבלדיק וברע לברשע: אשר זה לגד כוח תיקון בחשפט בחמיתי: וגם בבעלאתו כ"ז מבאר יותר בדבר (בשרב ותערובות) בחושך שבריעת בנ"ל במאמר ל"ג: כי גם שם נמלא ומעורב שני בפכיס בנ"ל: ובשיקר היא לזכות לתמונה וכתגלות בעלות בעמוקות דייקת בלילות בחושך בנ"ל מבמוב"פ:

ולטפי"כ זוכים מ"ז בעלמו לדמות את כחותך כנ"ל כמוב"פ:

מאמר ל"ו כוח שמבוטר תחלב מדבריו כק' בענין כגוף שכוח בלמלוס: ולח"כ מביא לזה את כמחז"ל כל כמסתף וכו' שלפי"ז מבוטר לכיפך שדייקו בלעב [וכחסרון] של כגוף כוח בנמצב ללמלוס כי בכל כנ"ל על לודות כשני כפכים שממלחים בענין כלמוב ותיקון כמשפט שבשיבה וחוסך בלמלוס בעליון כנ"ל חבין מרחוק כמו כן גם בדבר כגוף שממשך בזה בלמלוס: ובזה זה כוח בפלגת בהפלחה כנ"ל כי מאד מאד נפלא וגורל בחיים תבוחות ובפלא יועץ שאנו מחכיס פליו: לכפך ספחת בפלאת ברפואה: כמכות ולעב בגוף בעלמו לחכלית

מאמר ל"ז שמעינן בשמחב [לחיזוק במלאך] שבזמן שמחחינו ומכוחלי דבריו בק' בענין נסוך כמים שבחג על לודות תיקון במשפט שבשמיני עלרת נראה מבוטר שבחיקון יום זה נפלא יותר גם תיקון בשמחב שבכל שבעת ימי בשמחב:

מאמר ל"ח שגם בבחרתו בנ"ל מאיר ומבאר יותר בבעלאתו חחלב בדבריו בק' על לודות מאור בעיוים (שבריאב) שיפמח לב בחיקון בשמחב בנ"ל וביאיר בחור במשפט בנ"ל וגם ממילא מבוטר שבוא חכלית בחיקון וככיפך מחוסך (משפט) בעלות שבזכיר תחלב ועיין לקמן במאמר מ"ג:

מאמר ל"ט שבפלגתו בעולם מדת בהבב של גו בעובד לותו ובבאתו שע"ז את בכתוב בהבבתב וכו' מבאר יותר במה שזוכים בחתבדל"ת בזאת להתעוררות ורילוף בהבב עליונה שבמרבבה לבל יחחלשל עוד מחחב בהבבות בגפולות שבעולמות וכבתרת ברשע בנ"ל:

מאמר מ' שים לבאר גם בדבר שמחת יום בשמיני (של בבינעת טומאת עמלק) בנ"ל שביא חכלית בשלמת (בפריצת בלגו) בחפלה ובתכלה לבבינעת עמלק שזוכים בב"ז [כי בעיקר כוא בתכלה בחלול בעולם בא"ץ] כי לעפ"י שמוברת חחלב לגעוק ממלר כלב אבל בנגד מוברת חא"ב בעלת בשובע בשמחת בלחלחות בעול"פ: להתעלות ולבוא

בשמחב בתפלה ובתכלה: בחרחב בתפלה ובתכלה בתכלית בשמחה ובחלול שבויס בשמיני בנ"ל. וביא בשורש (שלמעלה) מכל בחכמות ודעת בחור' של ברב עם בתלמידים בעול"פ:

מאמר מ"ח. (בולאתי קלת מדברי מורנ"ת שבב"ב בנ"ל) שבתיקון בשפעט ושמחת בחפלה (לבבינעת בשעקל עמלק בנ"ל) ובתיקון לעקת כלב (למליחות בעלות) ותיקון בחרת ברועים בצין ג"ר וכו' שבכח במגינים ותיקון בספעת בלמחים ובסדרם בנכון כפי לקלימי גידוליהם) ותיקון בתפלה (ובפריצה בללו למלחמת עמלק) ותיקון בקול וזכות בחצות וסדר בזרעים (לרפואות) שזוכים בבשלמת בשמוב שבחב לעיל:

מאמר מ"ט: שגם בבעלאתו בנ"ל שבשבת בספט מלומר כי אבר יתן בלבב במלאכים בנ"ל כוא כוא בשבת סדר בזרעים (בתיקון היסודות שבבס) שבזכיר תחלב מבאר יותר בביאורו להיישמח ממרי שסובב על ברפואה ע"ם בכתוב תמ"ר כ'. ורפאתיו וע"ם גם ומים רוא בנ"ל: בבתאבה בבנים ים לבתוב כאן ענין בערב רב (בפסולת ובלקול במשפט בנ"ל) בלשון במזמור... שפטה בארץ כי אתה תנחל בכל בגויס

מאמר מ"ג. כי מרחוק נראה מבוטר מבואתי דבב"ק על לודות בבתוב ובבואתי וכו' בנ"ל ועל לודות בבתוב תוכן בלוף וכו' בנ"ל (ובבעלאתו שבמאמר י"ח בנ"ל) שבמזוכך מטומאת במרחב בנ"ל ומגיע לבשלמת בחמוב ובתמימות שבויס בשמיני בנ"ל יבא ויראה בביכול בפני כ' פניס של פניס ושבאתם אין מי שיזכה לזה רק מבב בעלמו בקומו מתוך שינתו ובסתלקותו מיבידותיו בבמחלות בנ"ל לבפוך אותם לרפואה וחייס בלחיים שאין טוד אחריבם סוס מיתה ומחלה מ"ו ולעת בערב ובחושך בעלמו יכיר אורו (ושורש) בתורב בנ"ל שביא תכלית בתיקון שבתערובות בערב שבטוב"ז בנ"ל (ולולא דמסתפינא בייתי מוסיף ע"ז בגד אורחא בביאור בחעבב מבבן מלך שסיפר אמ"ב בפי שביאתי בס' ב"ח ח"ב אור"ח של לודות תיקון בשמחב שמוברת לתיקון בחמוב שבסיוק בשבל ובדעת בנ"ל ע"ם ובמעשב בנ"ל:

נפילת

אה 19/08/2018

נפילת האמונה ומכות המיפלאות שאין מועיל להם לא רפואות ולא תפלה ולא זכות אבות. כי כל הרפואות הם ע״י עשביס... גם עיקר כח הרפואה הוא עפ״י הסדר שיש להזרעים... וכן תפלה... ויהי ידיו אמונה... וכן זכות אבות... הנצנים נראו בארץ... עפר מאנא דכלהו... וגם אין מועיל... צעקות של אח... קול בלי דיבור... עפר מאנא דכלהו... וגם ע״ז... התמזגות היסודות... והתיקון לזה הוא שצריכין לחתור ולמצא המים... עצות שמהם גדילה האמונה... עצות אמונה מתוך אומן. ועצות הם בחי׳ עומק דזיינו... לצעוק מן הלב לבד בצעק לבם לה׳... ממעמקים קראתיך ה׳ מעומקא דלבא מים עמוקים עצה בלב איש... ואזי חוזר... כי העצות הם בחי׳ פלא... אידה... מכות המופלאות... והפלא... גם תפלה... נורא תהלות עושה פלא וכן זכות אבות אבותם עשה פלא... וז׳ בריאת העולם ברישא חשוכא... העדר העצה... מחשיך עצה... כשנתגלה העצה... עומק... מגלה עמוקות מני חושך... עיקר גידול האמונה ה״ב ואמונתך בלילות... חדשים לבקרים רבה אמונתך... אז יבקע כשחר אורך וארוכתך... עיזי ז״ב אמונה ב׳ לבש ה׳ עיז התאזר... והדר אמרי... אמר ה׳ ורפאתיו וזה א״מ״ר ר״ת א״ש מ״ים רוח... ולדלות... העצות... איש תבונות... מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות ידלנה: אבד עצות המה ואין בהם תבונה: ואיש תבונות הוא מי שיש לו נשמה בבחי׳ ונשמת שדי תבינם... וצריך לזכך ולצחצח הנשמה... וזה נעשה ע״י שממשיך רוחניות אלקות לתוך צמצומים שזת בחי שדי שהוא בחי׳ צמצום... לעולמי די, כי ע״י המשכת ר״א לתוך צמצומים: דהיינו לתוך גופים עיז נכפל ונתרבה פרנסתו כי כשממשיך... נעשה עתה בריאה חדשה... אז השי״ת נותן פרנסה תיכף, כי הנשמה לבד. שתיפא דנפשא ובשרא אז צריכין פרנסה. שם שמים בצערו. משתף ר״א לתוך הצמצום שהיא ב׳ צער אזי כופלין לו פרנסתו. והי׳ שדי בצירין... שדי ז״ב הצמצום... המשכת ר״א לתוך צמצום... וכסף תועפות לך... צדיק אוכל נפשו, והשביע בצחצחות נפשיך... נעשה ונתחזק אמונות כוזביות... וכשמעלין האמונה הנפולה מזה נעשין גרים כי ע״י שנלקטין... נחלש כח אמונתם... ולפעמים נעשים גרים בכח ולפעמים נעשים גרים בפועל... רק בכח... נתגלה להם במקום שהם האמונה הקדושה... וזה תלוי כפי חוזק האמונה כוזביות שהיו מתחלה ומחמת שאלו הגרים נעשים מליקטת נפילת האמונה... קשים גרים לישראל כספחת... מכות מופלאות הנ״ל... ואלו הגרים הם מביאים גאוה בישראל... גאותן של ישראל שנתנה לעכו״ם... כשחוזרים עכו״ם ומתגיירים הם מביאין עמהם גאוה... ומכניסין בישראל גאוה... וע״ז נופלין חרב הגאוה מנהיגי הדור שמתגאים על הדור בחנם... כי לא ניתן להם גדולה מין השמים... מתגאי׳ מעצמם והם מקבלין חרב הגאוה ב״ ואשר חרב גאותיך... ויש להם כח, אפילו להעניש... אין זה נקרא

ביאור הליקוטים

בלי קול כיונו חוץ לקול (ועל כרחך דברו מומרים פרסומי שכוונתו כן). **ליתן עצה לנפשם כאו״א מה שצריך** כיונו בחופן שע״י קיום כעלות לה נסוג מכחבי״ג טיטין וכעלות שבחורתינו כק׳ כי חלב וחלב מסוגלים לכבחת כחמונה בלב כחדם (כן מבואר מדברי מורכ״ת ז״ל כל׳ תחומין שע״ז) **המשכת ר״א בחוך צמצומים** מורכ״ת בכלכות בפרט בכל׳ תחומין כל״ל מפרש בזה פירושים שונים **ואלו הגרים הם מביאים גאוה בישראל** כפי מסלתו כק׳ ים לבאר בכוונתו בזה טיקר קושייתם כמו כל״ל מה שמביאים את בגאוה בישראל ב״מ. **רועה זונות** כללות כרועים וכמניגים .) שכם מגבירים תאות ניאוף בעולם כל״ל בכ״ל. **שדי: שיש די** ים לפרש בכתין: חאר בחבעה רחמיה מאירים כחבעה רועים (ומניגים דקדושה) ומלוף לזה לותיות די שכוח כלמלוש כמוב״פ: גם לפי״ז ים לבאר שכתיקונים מוזרים חלילה בכ״פ יותר לכקרא בחם נשמת שדי (בחיתוף ר״ת עם כלמלומים) כל״ל

ולדלות

מעניש אלא מזיק... כספחת בחי' ספיחים שגדילים מעליהם... גרים ע"ש יגיריהו ע"י חרב... וע"י הגאוה... הם מגבירים תאוות ניאוף... יקרה תצוד... החתים בשרו מזובו... חגור חרבך על ירך ולהנצל מזה הוא ע"י המנינים... מגיני ארץ שהם מגינים עלינו... גאוה אפיקי מגינים סגור חותם צר... ע"ז נעשה בחי' תפילין מוחין... כחיתם על לבך... כי עיקר תיקון המוחין ע"י שבירת תאוות ניאוף... כשמעלין ליחוד הגוף... מוחין בחי' תפילין... ויקר אלו תפילין... נקראין התפילין פאר... ומשה הי' רועה משה הוא הדעת בחי' מוחין תפילין ה' רועה דקדושה דהיפך רועה זונות ז"ב שבעה רועים דקדושה... שין של ג' ראשים ושין ד' ראשים... שדי של תפילין ז"ב הצמצום .. שלא יהי' משוטט המוח... במופלא ממך אל תדרוש... שדי בחי צמצום... שיש די באל' לכל בריה... די וגבול... סן יהרסו... ושמתיך בנקרת הצור.. דבורים כשרים להחיות ולהשיב את הנשמית הנפילות... בכל מיני מטעמים... סמכוני באשישות וע"י תיקון וזיכוך המוחין... נעשה אמרות טהורות להחיותם כי עיקר החגלות המוח... מפיו.. ע"י תפילין מוחין שהם בחי' שבעה רועים על ידם נעשין שבעה משיבי טעם... משיבין הנשמות שנפלו: שהם בחי' .) מזוקק שבעתים וזה בחי' חלום ע"י מלאך... הדיבור הוא כי מה שנרשם ונעלם בפוח נהקק ונרשם בהדיבור.. אזי גם כשנסתלק המוח בשעת שינה ואין נשאר רק הרשימה.. זכה בבחי' חלום ע"י מלאך... עתה באתי; הסתלקות משה ז"ב הסתלקות הדעת ב' שינה... אזי הוא בחי' ויאמר וכו' אני שר צבא ה' דהיינו מלאך... יתן אומר ז"ב אמרות טהורות.. המבשרות צבא רב.. הנעלם של ש"ין ד'לת י'וד.. הנעלם של שדי שהוא המוחין.. ושער ראשי כעמר נקי .. כשאין המוחין נקיים... ושעירים ירקדו שם בחי' חלום ע"י שד וז"ב אדם ובהמה...

אוצר החכמה

ביאור הליקוטים

ולדלות כעלות כנ"ל. **מגיני ארץ** מבאר לפי"ז תחלת כתוב כנ"ל (מגן מזרך) ומבר תרב גאותך **נשמות הנפילות** (לכאן שייך מה שלקמן). **הסתלקות משה וכו' עתה באתי** כפי שמעתי מהנ"ם ריומז בזה רבינו ז"ל גם בהסתלקותו ובכ"ז כופיע ובאיר תח"כ בתלמידו מורנ"ת דיבורים בסדרים (אבר כן בלבותיו כך) לבחיות ולבשיב את בנשמות בנפילות ובזה מה שאמר רבינו ז"ל תלוי ולך' נפתלי שיכי' נעשה מכם מלאכים בעולם בעליון לתחר פטירתם : וגם גילה לכם את בשמות שיהיו נקראים בכם וכתבו אותם בפנקסיכם [ותעפ"י שנשמות ישראל מושלים על במלאכים תון- בכוונה על אותם במלאכים שבם בעלמם היו בזה בעולם ומבמדרים שבישראל] כי גם אותם בעלמם קרא רבינו ז"ל בשם מגיני ארץ כנ"ל כמובן בזה משיהותיו שבע"פ ובבתב.. (גם כאן נחלף בסדר כי לכאן שייך מה שלקמן) **עוות המשפט נעשה ע"י תפלין רעים** תעפ"י שבכיוצא לעונו בך' נראה תחלה שהינו מדבר רק מבדיונים שהינם בסדרים אבל בכאן נראה מבואר (כדברי מוהרנ"ת ז"ל שעל בתו') בגמרא מזה בכל פלס אשר כ"פ ים לו לשפוט פ"ע. **רשע מבחיר** לשון בתר. **ארגמן וכו'** פ'וריאל ר'פאל ג'בריאל מ'יכאל, ו'אמלאך פוריאל בשבת שער בינה שנמלא שם נקרא גם בשם פוריאל והיא בינה שבסוף תיבת ח'ר'ג'מ'ן, ומחמת שלא ניתן עדיין זה בשער למרע"ה לא בשיג עדיין דרכי כ' (לדיק ורע לו וכו') כיולאים משם. **שדי שהוא המוחין נסתלק** לכאורה נמלא מזה שהיכה למה שכתב תחלה בסי' ו' בזה"ל וזה בחי' שדי וכו' ז"ש כלמלוס, אבל בביאורי כנ"ל בד"ה שדי שים די וכו' שבזה בשם מלורף כמוה—עש כלמלוס ט"ש : ים לבאר שבוע מהדותם וכלליותם זה"ז לבקרא יחד בשם ס' שדי כנ"ל נקראים לפעמים כמוחין בעלמם בשם כלמלוס ולפעמים להיפך שבלמלוס נקרא בשם כמוחין עד שלזה ולזה סובב בשם שדי כנ"ל **וביום כפור אז הוא נמר תיקון החותם דקדושה** מבמבואר מדבריו בס' שבללה מבחתים בשרו נוגע לבחותם לחיים שבינ"ב. כוח בעין מה שאמרו חז"ל שבהיפך חי' כרואה קרי ביוה"כ יתלג כל בשנה ובבמבואר מדה"ק ים טיפות שמוכרחין ללחת. ים לבאר זה מה שסיימו חז"ל שאם עלתה לו שנתו וכו' כי זה סימן שלא נדחה מאתו רק טיפת עצו וכו'.

נעשה

נעשה אדם בצלמינו כדמותינו׳ כח המדמה שהוא בצלמינו... חלום ע״י מלאך... חלום ע״י שד... ושד בהמות יחתין... ביקר בל ילין... נמשל כבהמות נדמו... מלאך ר״ת כי לא׳ מגיני ארץ... להמאכלים חלק בחלום ... עשנים אל המות ... לחזק את המלאך כי יש שבעה אקלימים יעל כל אקלים יש מלאך ממונה ... שבעה ... פירות אחרים כפי הממונה ... כנגד שבעה רועים ... שמשם נעשין בחי׳ המלאכים כנ״ל ... והשפע שיורדת מקבל אותה תחלה המלאך הממונה שם ואח״כ יורדת : דרך השדים השוכנים באויר .. מעבר לבד ... כדי חיותם לבד ואח״כ ... לאותו המקום ודשדת. המלך את השפע ... דמזון לכולא ביה ... לשדה נעבד ... מקבלין מבחי׳ שדי ... נקראים כשנחלש ח״ו כח המלאך ... גדילים ע״י תערובת ... מראיהם כגחלי אש ... לב שמח יטיב פנים ... מלאך פניו ... שחקים ... השמחה של התפילין ... התיקון הוא תעניה... אכול בשמחה ניסן ר״ה למלכים... נתחדש הרצון׳. וכמצויה... בניסן נגאלו ונתתקן חטא אדה״ר... יש שבא טומאה הנ״ל... ע״י רבנים ודיינים... עוות המשפט שהוא בחי׳ כסאות למשפט נופל בחי׳ אהבות ממרכבה... אהבה... אהבות נפולות... ועיות המשפט כשבאין... טיפות עשו... החתים בשרו... מכתיר הצדיק... שצריכין לקשרי המרכבה... ארגמן שהם רפאל וגבריאל וכו׳ נתתקן תקיעה תרועה שברים... ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו... ר״ת יום כפור סוכות שמיני עצרת. . ה׳ חושים של המות... ראש השנה שה״ב ראש ומוחין.. עיני.. מראשית השנה.. שמיעה... משומע קול צעקת... והריחו... תן פחדך... טיעם ברי״ה כל המעשים טובים... משוש הוא בידים וז״ב שידו פשוטה לקבל שבים... תשובה יקר מזולל.. צום כפור יחתמון.. סוכה בחי׳ מלאך... זמן שמחתינו שאוסף... זה יעצור בעמי משפטיך למלך תן... רבי עם תלמידים... נתקבץ ונתלקט חלקי האמונה. ארץ..

ביאור הליקוטים

שמוכרחים לדחותם כנ״ל :

סוכה ז״ב תיקון המלאך במספר כשבעה בדבר במלאך שכם מקבלים מכשבעה רועים. ממילא מבואר כן בשבעת ימי הסוכות כנודע. **ה׳ מלך גאות לבש** כפי במבואר תחלה מדברינו כה׳ שבגפילת חלקי כתמונה ומליתתם בין בגויים נמלאים ניציבם גם חלקי בגחוב דקדושה [כמו שבכיפך בחזית חלקי כתמונה וכתכוות כגריס שעי״ז חוזרים ועוליס גם חלקי גחוותן של יחרחל] מובן ונרחה שגם כאן מבחר חגב חוכחת בסמיכת חלה כתיבות חלך גחות לבש [כרומזים על בגחוב דקדושה] לכתיבות כנ״ל בחות לבש כ׳ עוז כתחזר שסובב בכש על חלקי בתמונה : **נדיבי עמים נאספו בחי׳ גרים** כפי במבואר מדש״ק שמוכרח לבגריס גם תיקון במגיני חרץ שעי״ז נעשה במלך. מבחר יותר בסמיכות סיום זה לבתוב כי לח׳ מגיני חרץ וכן מובן זה בקשר בדברי מורי״ת שעי״ז .) כמוש ב׳משה ב׳תפילין. חז ב׳בסתלקותו וכו׳ גם ברשימה וכו׳. שיהה כוח טובה ג״כ מחד סובב בזה לבמבואר מדבריו בנ״ל בחות ט׳ שבשיהה ובסתלקות מוח בתפילין שבמשה זוכים לחלום ע״י מלאך ע״ש אבל בבחן מוסיף וכולל לכוליע שגם בעבודה בפשוטה נקרא בשם שיהה ובסתלקות במוח. ובזחת בשיהה ובעבודה בפשוטה זוכים לבשגת תיקון במשפט שבזה מבטלין לגמרי חת בטומאה בנ״ל. **בנו העובד** כפי דרכו בקשריו בח׳ גרחה מבואר שכוח בעובד בנ״ל שמתוקה שיהתו במשה בבסתלקותו ושיהתו בנ״ל :

ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע. בדרכו לכווין גם לפשיטות לשון בכתוב ים לבאר שע״י בבשגה בזחת בעלמה שזוכה בנו בעובד חותו לבשיג לדיק ורע לו. בשם וטוב לו מוזר בחמת במשפט על תיקונו ומבונו שיהיה בבע לברשע ובטוב לבדיק :

בממות

נושבת ארץ ורעה אמונה היסך ארץ לא זרועה... עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי... איתן חניא... ונתתקן המוח הקיבוץ הוא בר"ה... ומחזקין זא"ז... עיניך רואות את מוריך... כאו"א שומע... וריח אפך... חכמתי שבאף... שכ"א טועם ומרגיש מתיקות... ידים בחי' יגיע כפו... ומחזקין זא"ז... כד הוי קמו רבנן ממתיבתא דרב הונא ונפצו גלימייהו וסליק ענני וכסי ליומא... גלימייהו... ה' מלך גאות לבש... ענן ר"ת נדיבי עמים נאספו... פני (מטושטש מעט) וכשנתתקן המוח בבחי' ומשה.) הסתלקות... הרשימה שנשאר היא טובה ג"כ שגת העובד... ע"י תיקון.) משה ע"ז הוא תיקון חלום ע"י מלאך כנ"ל מתוקין... צריכין דייקא לסלק את המוח להשליך כל החכמות ולעבוד את... מעשיו מרובין מחכמתו ולא המ' הוא העיקר... אפי' חכמות גמורות וצריך אפי' להתנהג ולעשות דבר... שנראה כמשוגע... תשגה תמיד'... בכל מיני רפש וטיט בשביל... ולאו דוקא מצוה ממש... התרי"ג מצוות יש להם רבים... טובה להמוחין כי אז להשיג אפילו מה שהוא למעלה מהמוחין: מהשגת משה בחייו היינו בחי' צדיק ורע לו רשע וטוב לו.) עוות המשפט כי זה נראה.) יש בחי' בן שהוא מחפש בגנזי אביו כמובן: ויש בחי' עבד... ואסור לו לשאול... רק לעשות... עבודתו... אבל יש בחי' בן שהוא אוהב... שמחמת האהבה הוא עושה מעשה עבד... וקופץ בתוך... קשרי המלחמה: ומגלגל עצמו בכל מיני רפש וטיט... שאפי' עבד פשוט לא הי' עושה עבודות כאלו: ואזי כשאביו רואה אהבתו החזקה כ"כ... מגלה לו גם מה שאין נמסר אפי' לבן... מקומות שגם הבן אסור ליכנס לשם... השגות שגם הבן אינו משיג... צדיק ורע לו רשע וטוב לו שגם משה בחייו לא השיג זאת... יחמול איש על בנו העובד אותו... ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע... תיקון המשפט.. מאירת עינים... תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים... לכתך אחרי במדבר... גרים שהם ערלי בשר... החתים בשרו... ופתחינן ונקרינן.. כשחזרנו ובאנו לחודש ניסן.. גומרי דריתמא הוו... מעשה עבדות ויורדין עד התהום בחי' משפטיך תהום רבה... כשמנסכין את המים בחג תהום אומר לחבירו אבע ממיך.. כמים משפט.. שיתקן בחי' ויגל... : ס

ביאור הליקוטים

[19/08/2018 אחה]

שייך לעיל **נשמות הנפולות** יש לבאר שבתחילה מדבר בדרך כלל וכולל גם כגבוהים במעלה המורידים את עצמם בכוונה למקומות כרחוקים כדי לכעלותם [כאשר תכתוב לקמן בחות ... ט"ס] ובתחלתם כעולתם עוסקים לכחותם ולכשיבא במעטמיכם כדי לכחזיקם ולקיימם עד כשלמת כתיקון: ג"ז שייך לעיל:

ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו. מבואר מדברי מורנ"ת (בכ' כפקר ומכ"ג שע"ז) קשר נפלא מענין זה בכתוב: כסובב על מושן כמשפט: ואשר בו ד' טורי אבן שמות בני ישראל שבד' כדגלים אשר במחנותיכם [ונפעות כשעים רבוא] שהיו בכם שבעו את כמשכן וכאהרן ואשר ט"ז סובב בכתוב כנ"ל בפנים (כנה מטתו שלשלמה שים גבו') וכו' מרכבו מ'ר'ג'מ'ן' בד' מלאכי כמרכבה כנ"ל **דמוקי ידיך** ומשמך לענין בכתוב כמחולת כמחנים שכוח מחנות כדגלים כנ"ל כמובא שם בפירש"י:

אחר קלת דברי כביאור וכלמת כנ"ל בעני לכוסיף ולכליג דברי כביאור בחות לאחר: חות ח. בדרכו כק' לסובב בדבריו כלאחרונים ולבאר בכם יותר דבריו כרשביים ים לבאר בזה גם כאן בענין לדיק ורע לו רשע וטוב לו (שגם משה בחייו לא השיג זאת) ולבאר בכוונתו כק' שזה יהי' בכתוב כנ"ל בפנים רשע מכתיר את כלדיק: כי אע"פ שבפירוש כדרש מפרש זאת רבינו ז"ל על טיפת עשו וישמעאל וישע"י שתקלקל כמוח ואין ביכלתו כלל לשפוט כרשוי: אחל גלירוף פשיטות לשון בכתוב גראה מבואר שגם בכתרה בעלמה שבראש את חות ח. כלדיק כוח טוין רשע וטוב לו לדיק ורע לו שגם זה בעלמו קלקול כמשפט: וגה ממילא מובן שבכחזרת כמשפט על מכונו ע"י בכשגות כנ"ל מבטלים ממילא את כרשע [כוח עשו כמובן במ"ש] וטומאת עמלק כמוש"פ כיולה ונמשך מאתו [ולקשר יותר פירוש כפשט עם כדרש כנ"ל יש לבאר שבכתרת טיפת עשו לטיפת יעקב דקדושה כנמלה בחות שזה נקרא בשם

בשם תפילין רעיס גורמים כביכול גם למעלה בתפילין
דמארי עלמא שיהיו דרכיו מכופיים וכרשע מכתיר
את כלדיק ולכט"ז בתפילין למטה ט"י בכשגות:
ג'. **כפי** המבואר מלירופי דבריו כך' לות ט"ו [ע"ש
כיטב] שים מקומות שגם כאן [שבמוחין בתפילין שבמצח
בחיוו כנ"ל] חיוו מסיג לותם וכם מופלחים [ומכוסים
מאתו עד שכוכרח לכתלמש ולא לכעים ולבא כלל
בכם ים לכופיף ולבאר בכוונתו כך' שזה זה
כמופלא וכמכוסה שבזכיר תחלה בלות ז' בלשון
חז"ל במופלא ממך וכו' ובאזכרת בכתוב פן יכרסו
וכו' על בזוכה לבא במוחין בתפילין שבדעת משה
כנ"ל כי גם הוא חסור לכרוס את בגדול ולבא בשם
גם מלירופי דברי מורנ"ת שעל התוכה בזאת [בכתב
ובע"פ] נראה ומבואר שחחמת זה בחמת לא נגמר
בגלולה ובתיקון שבילות מלריס בחידש ניסן כנ"ל
בפנים אבל מה שכיב הוא שיכי' וביתר שאת [בחאר
בכאתי במ"ח בשם בתריז"ל] וכמיבא בלות שאח"ז:
ג'. **בדרכו** בך' לבפול את כרחוות [ורומש בכולם
מדכ"ק] נראה מבואר שזה חאר חשר כפלוא
לבטטיף תחת לשונו בך' רחי' בפולה לביטול בטומאה
בשיכה ט"י תיקון בשגת דרכי כ' היולחים מתיקון
מרכבתו יח': כי בשקפה לחשוכה לא נמלא רחי'
לביטול בטומאה: רק מחמת שבתיקון וקישור במרכבה
אין נופלים לחבות מבמרכבה: אבל כפי בנ"ל יש
לכוסיף מעמקי דבריו בך' שכל קלקול בשיכה בטומאה
הוא מחמת שגם בהתגלות מוחין בתפילין שקודם
בשיכה עדיין לא מזדך בחדש מהתפילין ברעים:
[שבטיפת עבו ויטמטא שילחו מחברכם וילחק
בעלמה] אבר בשם רשע מכתיר וכו' ואבר על כן
ילחו במעקל עמלק במו"ף אבל לא כן אחר עליית
בגיאל שלחתו מחיים חליו גבוה על גבוה להתפילין
מוחין שבדעת משה לאחר בסתלקותו במו"ף ממילא
יחבטל זה ברשע ואלה בטיפות בטומאה אשר
מלדו עד שלא יכיו עוד מקום כלל לאחיזת בטומאה:
ד'. **כפי** שעיקר קלקול בחטוא הוא מחמת שנראה
לעיני כל שברשע מכחיר את כלדיק: שזה
ענין קלקול בחשפט ורק בהשגת ותיקון במרכבה
לתיקון בחשפט ובישול ברשע תחגלה בחטוא לעיני
כל וכפי שבסיוס דכ"ק: סובב על זה בתיקון בלשון
חז"ל תכוס תומר לחביכו אבע מימיך ובלשון בכתוב
ויגל כמים משפט ולבתעלות מבחי' משפטיך תכוס
וכו' מבאר יותר בלשון בתובים בנ"ל בפנים ובלשונו
בק' בנ"ל: לקרא את בעלות שמשה גידול בחטוא
בשם מיס עמוקים שלריכים לחתור לחריבם [דער
גיווטן זין דער גרונדין בנ"ל] ולדלותם תחלה בתופן
שיהיו [כי בגשמיות מקושר לברוחניות כמובא מזה
בזח"ח ויש בזה להאריך ובהברח לקלר]:
כ'. **באחדות** תיקון בחשפט ותיקון בחטוא בנ"ל
יש לבאר שגם זה ענין בסתלקות
בדעת שמוברח להשגת ותיקון בחשפט. כי ממילא
מובן שבסתלקות בדעת לא נשאר בחדש רק בחדת
בחטוא ובזה ביין בהנהגה בפשיטות (ותמימות)
בחזכר שם:
ו'. **המבואר** בנ"ל מדכ"ק שבל זה בתיקון הוא
בדוח הגולל בחופלא בנ"ל יש לבאר
שזה זה חה שדקדק בלשון בכתוביס בדבר בפלא
והחופלא (שבן לעניו בקלקול זלע"ז נקרחים בחכות
בשם חופלחות. וכן להיפך לעניו בתיקון נקרחים
בעלית שבגידול בחטוא בשם פלא ואשר עליהם
חמר בגדיה חודה שמך כי עשית פלא וכו' חמוא
חומן ושגם בתפלה וזכות חבות שנתתקן עי"ז
נקרחים בשם פלא:
ז'. **מה** שבמעתי מע' מהנ"ש שבמע מר' חברכם
מפ"ב. בזאת בעת שאחר בוא בביאו ז"ל מלעמבדג:
רבב פ"ח בביאו ז"ל לחוץ לעיר לבשיבת בחויר
שביה מוברח לו וזה בחיים ר' אברהם מפ"ב בלך
לחריו רגלי בחרובה בחופן שיבתווב אתו ובביאו ז"ל
סיפר לפניו את לעבו בחחלתו (מחלת בריאה)
שנתקלקל קולו מחמת בחחלה. ואחר זה לפניו
שבאובד את קולו בחחלתו אין מועיל לו אפילו
זבות אבות. ואח"ב אחר לו שבשיביה היש בשר
יבין את דבריו [אז דיה וועטסט זיין אויך עליבער
יוד וועסטו פאר שטיין וואס אוך זאגן] וכפי בנראה
שזאת בחעשה היתה בסוף בקיץ תקס"ט שברי"ב
תק"ע שתמ"ז אחר בביאו ז"ל זאת בתורה ובזאת אתו'
מבואר דב"ק בנ"ל שבאיבוד בקול אין מועיל זבות
אבות (כי בקול הוא מאחר מיס הוא שבא תלת אבען
בחוע"ף וזה בהיים ר' אברהם בנ"ל היה רחוק
מלבעמיק בדב"ק) וכפי בנראה מב"ז שבלדיק משתתף
ליסראל בלרתם ומקבל על עלמו בשבילם בחחלות
אשר מועיל לבם לא רפואות וכו' ובזאת היתה
מחלתו בבריאה. ובאשר ביאר אח"ב כל דברי
בתורה בזאת בעין בריאה וגם בשעת אמירת
תורתו שהיה עוסק תמיד בחלה בחיקונים שבוליא
מפיו. בבנתי מאבי (שבקבל ממורנ"ת ז"ל גם תמועת
רבינו ז"ל שבאמירת תורתו) שבלשונו בך' ותמועותיו
(שבוליא מפיו חלה בחיבות דארף מען שרייבן פין
דעם בארץ) שמשך מאוד תיבת בארץ וכן בחיבת

ממעמקים ותיבות מעומקא דלבא. שכמובן גם כאן בלמידת תורתו בעלמא עסק בכל זה : וכאשר לכתוב בתוה שאמר זה :

ה' **בדבר** .) בכל רפא וטיט .) דוגמא מבנן בקופץ .) שאז נסתכן כאדם.) בתות ז'. .) תבין מרחוק .) בק' כי' עיקר כוונתו בכורדתו .) כוח .) כורדתו ח"ע לתחתיות .) במופלאות כנ"ל ושרק עי"ז זוכה לבניג וכו' גם לכמופלא כנ"ל ושלפ"ז ים לנאר עוד ושאעפ"י שאעפ ח"ע רק בקורא בפה כמשאל לבסתלקות כדעת בפה בסתלקות משה אבל בחמת נראה מלירופי דבריו בק' [בכתב ובפה] שזאת היתה מבטעמים שבגזר על משה לבסתלק : ושכן גם בכל יחידי כדורות כמו רשב"י וכו' עד שגם רבינו ז"ל אחר כל אלה בכבנית גדרה בנגדו מלחמת בכלל בחלותיהם ובטוחמוהיכם בנ"ל. עד שיסתלק לגמרי ולבניג את אלה בכפנות לאחר בסתלקותו כפלי כפלים [גדולים לדיקים בחיתם יותר מחייהם] עד שיסוד ויתגלה בגולליו שאלהיו מהנים ולגלות כחמוה לעתיד. ט. יש לנאר שבמדריגתו שבשיגתו וכוחו .) מדריגתו שבהתעוררותו. נקרא ג"כ .) בהמה : רק שממחת גם אז אין נקרא ח"ו בפה בהמה ממש יען אשר גם אז הוא נפחר ע"י בפה שרי להדבק בהמלאך בקדוש ולא לכנוס בשר בהמה בהמאה לגמרי בהטומאה במוד"פ נמלא זאב בעני בפנים בנופא אחד ויש מחמת זה לקנות אותו גם אז בפה אדם : ועיקר בשלמת זה בתיקון [נזכר בסוף דבריו בק'] שבשזכה באדם בעוה בדעת ותכמה לסלק את דעתו ולפוש עלמו בהמה מעלה ומהקן בחי' משפטיך חכוה רבה : ומה נפלא לפי"ז סיום בכתוב אדם ובהמה [ימדיון] תושיע ב' :

י' **בביאור** מורנ"ת מדברי רבינו ז"ל שמחרון בירור במשפט [ובתפילין רעיה במוד"פ] לא נגמר בתיקון בילות מלריה שנאחם ניסן במוד"פ ים לבוסי' ולנאר שזה מחמת שלא היה אז בילות כלל לבוליה אל בפועל בראם בדיבי במוכרח לשון בשניה של בתפילין מחמת שלא היה ולא נגלה עדיין בעולה נשמת דוד בדעה בדיבי במכוון לזה בראם בדיבי שבשין בתפילין [לא נמלא אז בשמתו רק עכ"פ בשלא ובכח] ושרק מחמת זה נזרק בביכול בפסול מבטיפות במוד"פ להיות נכפיה ונקראים אמ"ה בשם תפילין רעיה כי אך ורק על דוד וזרעו יסובב רבינו ז"ל בשלחתו את בכתוב משפטיך למלך תן בעניין תיקון במשפט בנ"ל. י"ח. **בפי** שים לנאר מתחלת דברי רבינו ז"ל שגם מתחלת בשריאה פעל בפי"ת יסודות בשריאה בפי רחמי בדורות שהיו מוכיח לנפח כי בשלשה אבות מכוונים לבשלשה יסודות אם מים רוח : במוד"פ : ים להתפלח לבאורה על שריאת יסוד בריעי שהוא יסוד בעפר במוד"פ. גלי שוס רחם כלל. ושאעפי"כ מבואר בדברי רבינו מבמוכן בתיקונים שדייקא יסוד בעפר רוח בכלי ובמחנה של כל בג' יסודות בנ"ל בעומדים מלד בחדות בנ"ל. ולייסב את בפלישה בזאת. מוכרח. להקדים ולשון להמבואר מדבריו בק'. שבשלאת חלקי בחמוה ובחתוות בגרים שפי"ז ים ללרף גם בעלאת חלקי במוחין שבגלוות [ויקר ופאר] בתפילין ושבאבות בן בן בשלשה בשים שבשין בתפילין כי לפי"ז ים לנאר בפי דרכו בלימודו בק' שגם מחמת זה נחשב זכות באבות בעת נפילת בחמוה וטוב נעה ונשוב לדבר בג' יסודות בנ"ל בעומדים מלדש. כי לפי"ז ים להוסיף ולנאר שבבפולת בשין להיות גם בלשם בריעי שהוא דוד משיח שבתיקון במשפט שזה עיקר תיקון בחמוה בנ"ל. זה זה בנגד יסוד בריעי בנ"ל אשר רוח בכולל את

כולם [בנודע ומבואר גם ממ"ש] :

י"ב **ועוד** ים לנאר מדב"ק. שגם בכל בשלמת בתפילין ובמוחין בילשם ורוצה בשריעי בנ"ל. מוכרח בכל זאת גם אם"כ בנו בעובד אותו. לסלק גם זה בדעת ובמוחין ולבתעלות בזאת בבשלמה בעלמה עד תיקון במשפט שביום בשמיני [עלרת] במוד"פ. שהוא בנעלה ובנשגב גם מיום בשביעי ורוצה בשביעי בנ"ל [ובנודע ומובן מזה גם בממ"ש] רק שזה בראוי בשביעי נתאחד הוי ונתלבש הוי ע"פ עד שים ביכלתו לבאיר עי"ז לכל בני בעולם והגליות בשריאה בעפ"י שלא נמלא זה רק שבעה ימים [ובמובא כ"ז גם בממ"ש] :

י"ג. **בהמבואר** מדבריו בק' שכל בשפעת המ"ח כ"ל' רוח מהמ"ל"ח"ך' לולא דמשתפיעה מלבא בדרך בדרם ובהמז בייתי מבאר שזה מה שמחוון דדין בחמוון דדין :

י"ד **בדבר** כד' שיוה שנשתנים ויולחים מדלקי בכשא במשפט שלמעלה לדיק וטוב לו : לדיק ורע לו : רשע וטוב לו : רשע ורע לו : וממילא מובן שבשם מכוונים למספר כד' מלחכים שבכשא חשר בעומד מימין רוח מיכאל שבחשך בנודע. יש לנאר שמלדו לבד ממשך לדיק וטוב לו וגם

19/08/2018 אוצר החכמה

וגם ממילא מובן שעיקר תיקון המאכל כנ"ל כוונ על ידו וכפי שנכתב פסק. מכח"ל. תמלא גם גו כתתוון כנ"ל (מ'ח'כ'ל' מ'ל'ת'ך') :

ט"ו. **כשהזכיר** רבינו ז"ל שצריך לכשליך עלמו בכל מיני רפס וט"ט בשביל עבודת ה' ומלוותיו

יח'. ושלוו דווקא מליה ממש רק שפילו בכל ענף עשעופים כיולחים- מכל מלוה. תפס מז רבינו ז"ל לדוגמת מנהג תשליך שברחם כשנה ובכשתדלותו בעת תמירת תורתו כפי שלכ כתיקונים בעל"ם שכשיוב .בכ, מביחי חגב תורחת. סיבת כמי"ת שמחלק מז רבינו ז"ל בשליכתו לכנכר לקויים זה שמנהג ותשלכך בכרפס וכטיט, ובביחורינו כנ"ל בשעלחתו מלידופי - דברים שק' שעי"ז גם ברוחניות מוריד ומשליך חת נפשו בעלמו למלוות ים ועד שכתוב ממש. מכאר חגב תורחת גם בענין שכתוב ותשליך במלילות ים וכו' :

ט"ז **גם** מבואר מדברי מורנ"ת בכל' יו"כ שעל זה שמאמר קצר נפלא שבשלכת שחכמות וסילוק המוח כדי לעבוד בפשיטות נשלכים ונשתלקים עי"ז ממילא חלקי המוח שנטיפת עצו ויטמעלו [בעולמים שם] שאר בהנהגתם [וטבעם] בחכלית שכיפך לגלי לשתנהג רק בחכמות ולא בעובדות. ולא כן [נפשות ישראל ושעיקר] יחידי סדורות כנ"ל שמתנהגים בכיפך ולשלך שחכמות כנ"ל עי"ז בעלמו שם זוכים מזמן לזמן ומעת לעת להשגות שחכמה והמית כפלי כפנים כמוב"פ :

י"ז **כפי** שמבואר בביאור מורנ"ת שנ"ל. שגם לעקת הקולות. ים לשאר כלל שיש בסיג לעקת הקולות. ים לשאר מענין שכתוב לעק לשם וכו' קומי רוני בלולה וכו' שזה ענין תפלת חלות ושחסרון תועלת בתפלית [שהם שלשה] זה ענין חסרון תועלת זכות חבות [השלשה] שהם מבוארים בהגדה ושעיקר כוונת רבינו ז"ל בלעקת הלב הוא על תפלת חלית [תפלה כרביעי שבגד דוד כתודע ומובא מזה בס"ח] :

י"ח **בפירושו** לשכתוב ועשה חדש בלבבינו כדמיתינו שבחדש בדעתו כחמיתית זוכה גם בבסחלקות דעתו [והחשבותו בזה לשכמה] לשנוס עכ"פ בגדר כמלאך וחינו נמשל בזה לשכמה ממש :

כי מרחמם ימנן ז' לקוטי חנינא

אות ח'. דמה שכתב על חודות המלכות שמקבל וכנגם בים כחכמה כמשפיע בנביא ותלמידים מבאר יותר דמה שקודא לכמשפיע וכרחמן כזה בשם מנביא [משר יוליאם ומשר יוביאם] בחדה כזאת שנכנם בו כנ"ל מכמוב"פ :

אות ט'. דמה שחפיר כאן את כוונתו על חודות כמשפיע וכרחמן כזה כי אין זה רק משה רבינו לבה. ומה שכיה הוא שיכיה וכו' מבאר יותר בענין שכתוב כנ"ל כי מרחמם וכו' שגם לפי פשוטו [בפירש"י] יסובב על המנביא כזה שלעתיד :

אות ג'. דמה שכתב בענין בית כמקדש שהוא ענין בית כדעת של כבנים ותלמידים כנ"ל לבלילם מעשה של ידו מכל כחטאים, מבאר יותר גם בדבר כפפרה שנמשך על ידו גם לכל פחטאים שעברו כי ממילא מבואר שג"ז הוא ענין כח כדעת זה לעומת זה בחלית כשיפך מטומאת כחטאים על שים ביכלתו לכפר ולבטל חותם מן כטולם כנ"ל :

אות ד'. שבחריכות שפתיו שק' לקרוא ולהפליג בדבר כרוח שטות כנ"ל שהיא רוח כחיה וכשהמה ממש. מבאר יותר דמה שכתב לקמן על חודות כקרבנות [שזביחת ושחיטת כבהמות]

כל רחמי כמנהג וכמלך כנ"ל הוא הוא למחותם ולאבד לגמרי את זכרם מן העולם ונכעדיהו מכעולם את הוא הטמיות והטומאה כזאת לגל תתערב מכם עוד בנפשות ישראל ירחם ויחום על כל הנעבדים והנדחים שבהם לטהרות ולהקים לעולם כנ"ל:

אות ו'. שבפלגתו של שעתו כשי"ת שאין מהשב אלהו עבודת הכעליונים בטבדות הגופני עפר ומומר (כתרן) וישכם לגד יחפון ויאהב את תכלתו וכבודו מגאך יותר בעמקי שפתיו כק' על תודות הכמיים והארץ שבדרי מעלה ודרי מטה ובכתרן לגד ימלא כבודו יתי':

אות ז'. בדבר כלליות שני הבחינות ה"י מל"ת שמוכרחים לדעת הכתד [וע"י לגד נכיה בשם ה'ד'ס'] כנ"ל כמוב"פ נראה מבואר שנמצא בכל אחד מעלה מה שאין בחבירו כי בחופן ה' גדלה יותר בחינות ה"י כי היא כמהויחסת יותר ולד כדן שזוכה להשגת חביו ממש ובחופן אחד גדלה ועלמה בחינות מל"ת שזה לגד עיקר שעשועיו ולגלות יתי כנ"ל:

אות ח'. שגם זאת מגאך יותר [בשפלתו לשון הכתוב] בעניו המרגלים על תודות כעיגם [שגם הוא לכפרת ועבודת טומאת בחטאת כידוע] ומובן מי אני וימלא כבוד כ' כל כתרן [הקשר כזה מבואר בדברי מורנ"ת זי"ל]:

אות ט'. שבסגולת כתרן כנ"ל ויתעלות כבידו יה' מגאך יותר בשפלתו שבחטאת המרגלים לבוליך דבר ולהרחק נפשות ישראל מנקודת כתרן כנאמר שבב:

אות י'. שגם בכל זה יגאך יותר בפשיטות לשון שכתוב כי מרחמם כנ"ל אשר יעבג ויכבל תותגו אל כתרן לכחגלות תלכותו ולכדין בית כדעת ולזביחת רוח כביטיות של ימלך כזקן כנ"ל:

אות י"א. הוא מה שנזכר ג"כ בשקדמה על תודת השיחה שבולית שפיו קק' בעת שגילה כחורה כזאת [וכיון נדפסת לאחר כספמ"ע] להזק לאנשיו בעדת השמועה קק' כעולה על כל כחכמות כי לפי"ז נראה מבואר שכיון כיון עדת כללון כנ"ל:

אות י"ב. [מה שהזכרתי בשקדמה כנ"ל] שבדברו קק' על תודות תכלית ידיעת כחכם שלא נדע כלל מה חכמות וכו' מגאך יותר בעמקי שפתיו ולשונו קק' בעניו כללין [שזיכה כשדם בפרנסתו מיס בחכמה וכידיעה כנ"ל] שלא ידע כלל מה הוא הולך:

אות י"ג. הוא בשיחה כנ"ל שבדבר בגלגל שנמלא ג"כ בשמלעות בעבדל וכאדם ממעלה למטה וכו' מרמז יותר בשפלתת דבריו קק' על תודות בגלגל כמוזר ומכפך בבם מאדם למלאך וממלאך לאדם:

אות י"ד. שגם בדבר בגלגלים הנ"ל מרמז יותר בשם כמקיפים הנ"ל ובמבל ומלילת לשון בכתוב תקיפות כימים תקיפת בשנה שמבית ע"ז:

אות ט"ו. במבל ומלילת תקופות כימים הנ"ל מגאך יותר בשפלגתו תמלה למבבול הוחם ממבת בחטה מפילו יום ג' ובמה שנאמר חנ"ך שמחמת זה מוכרח להקרבת בקרבן בכל יום ועיין לקמן בתות נ"ח:

אות ט"ז. שגם בשעלמתו הנ"ל בתות על תודות כפרת בחטה שגם הוא בכמבבת בדעת להגיל מבחטה מגאך יותר בזיכרתו הפלת מבה לכפרת בחטה על תודות בשחלוטו להגיל מבחטה כי זה וזה בכמבבת בדעת הנ"ל:

אות י"ז. הוא מה שבזכרתי בהקדמת בספר שמה שתפס לדוגמת כמו במרגלים שהוא הנ"ל יותר בשפלגתו הנ"ל בחטה המרגלים שהוא הנ"ל לכל בחטאים:

אות י"ח. בשפלתת מדת הרחמים שבענין בית בדעת הנ"ל נראה מבואר שגם פני יהושע כמוב"פ שנסתר מפני משה להזק כל הנחשלים והיורדים כמיב"פ מדיין לא נתעלה לזה בחכלית השלימות כי אעפ"י שהיה מוכרח בגבורות הלוחמים הנ"ל אבל [בפני דוד] שפך דמים רבים יותר מהכהרת ולענין בית בדעת לגלה לא יזכה רק בתעלה בים בחכמה והרחמים על כל בנדחים והרחוקים מממוקם הנ"ל שנמלאים בנפשות ישראל:

אות י"ט. שלהורה יש להתפלל בשהרה כרב לסיג בשתיקה. שלא לבוא בתקיפים שלמעלה מהזמן ממה שכתב בחלה בהוממות תקיפי הרב שהם בתמת למעלה מהזמן אבל מרחוק תבין שזה מה שהפלוא לכודיע בסדר הזמנים [תקיפות וכו' הנ"ל] שנמלאים גם שם. כי לפי"ז ממילא מובן שהפלגת למעלה מהזמן שנמלא בתקיפי הרב אין זה רק בנגד מדריגת התקבלות מתחו. אבל הלוי בתלמו נהוגים ומסודרים גם הם בימים וזמנים ושתחתת זה מוכרח גם הוא לסייג בשתיקה שלא לבוא בתה שנתבד גם הלוי למעלה מהזמן:

אות כ'. הוא בתופח [בדברי מורנ"ת זי"ל] שגם כל הברה הרמזים שתהעדר היהולת לגלות ולהוליא את בדעת תפיו הוא בהברה בשתיקה הנ"ל:

אוצר החכמה

אות כ"ח שמרמוק תבין בכפלת בתעלות בכב וכתלמידים בכ"ל מדרגת לדרגת שגם כל בשתיקה שבמוסך ומניעת תור כדעת בכ"ל יתכפך ויתכווב לסייג וגבול וכלי נפלאה להשפעת תור כדעת שבכמדריגב יותר עליונב בכל עת [ואין מיעוט אחר מיעוט חלק לרבות] וגם ממילא מובן שבכל תריכת במוסך וכתלמת בתור מוכרח כ"ש להשכיל ולכבין מדעתו ומעלמו בברמזים רנ"ל בתופן שלא יכיב נשאר ועומד לגמרי במוסך בכעלמה והכסתכב בזאת וכוא בכברה בתתערותא דלתתא במוצא בא"מ שמוכרח כמו כן גם לכבב להיות מעלמו בעומי דברו עד שיזכב לשמוע בקול דברו:

אות כ"ג שעוד יש לבאר בשינויי למודיו לדרי מעלה ומטה וכללותם בקשיות וכתירוצים שנמלאים בלימודיו בק' בתירוץ כוא בתגלות בדעת ולכיפך בקשיא ובשאלב כוא בעלמת וכסתרת בדעת [מב ח' וכו' ומב ידעת] ובשפ"י שזב וזב ישפיע לשמיכם בבכרת בכללות של כ"ח מכס כמוצ"פ אבל בכ"ז בקדושים ומצוות בשפעת לימודיו לדרי מעלה מכשפעת למודיו לדרי מטה כי להדרי מעלה יכיב עיקר בשפעת למודיו בבקשיא ובשאלב שבבל מדריגב [מב ידעת וכו' איב מקום כבודו] ומכתירוץ וכתצובב מוכרח לשתוק ולבלי להודיע לכם רק ברמזי כידים כנ"ל ולכיפך של דרי מטה מוכרח לרחם ולכוליא לכם מפיו את בדעת ותבונת כתצובב וכתירוץ שבמדריגתם [בתופן שימלא כבודו ית' בכל כארץ] ואת כסתירב וכשאלב שעליב [כדי שלא יתבטלו במליאות] לא ירמז לכם רק בידיו כנ"ל [בתופן שלא יכיב נחשך מכס מחלב 19/08/2018 מוכרח לרחם ולכוליא לכם מפיו את בדעת ותבונת כתצובב וכתירוץ שבמדריגתם [בתופן שימלא כבודו ית' בכל כארץ] ואת כסתירב וכשאלב שעליב [כדי שלא יתבטלו במליאות] לא ירמז לכם רק בידיו כנ"ל [בתופן שלא יכיב נחשך מכס מקובלים ומכשפעים מאתו ית לבאר [כעין כמוכן מבטעות וכסתרת דעת ר' עקיבא כמוצ"פ ובזוב"ק] שגם כדרי מעלה נזונים ברוחניות מזון כמן שכוא כלחם וכשפע כיורד לכם מן בשמים וכסתרת בדעת כמוכרח לכם בעיקרי למודיכם מברב כנ"ל:

אות כ"ז. שבבטלאתו מדבריו בק' של לודות בדרי מעלה ודרי מטה שנמלא מזה בבמה בחיות כי גם למטה נחשבים בגדולים ובלדיקי אמת לדרי מעלה בנגד בקטנים ובשפלים במדרגתם מבאר יותר בתעלומות (מלכותו יתי) חלוקי בשפע כמוצ"פ לכל חיש ולוים כרלוי ומוכרח להחלת כללן שיזכב עי"ז שמתקבל:

אות כ"ח. שממב שנתחיים כדבריס בכללות כבן בתלמיד [שבביאור במעשב מר"ח וכו'] מכללות כתלמיד בבן [כי בזב נראב ומבואר שב"ח בניא את כ"י] יש לבאר בבוונתו בק' שאע"פ שבתלמידים ג"כ מקבלים מפי כרב כנ"ל לא ישפיע לכם רק בחלטות להדרי מעלה ובעליונים שעליכם:

אות כ"ט. שגם בבמיבן בבטלאתיו בנ"ל שבמו בן תלח בשפע ובמזון של דרי מטה בשתלשלות ממן ומזון בעליונים בנ"ל מבאר יותר בבואו לכ"ז בסוד בשחקים שבוחקים מן לחלק ולבשפיע מזב גם בדרי מטה בנ"ל:

אות ל"א. שגם בבכלל בנ"ל בבקדמב שבל תורב ובשגב נמשכת יותר כפי בתיקונים במבואריס בב בעלמב תבין מרחוק בבשפעת בשגתו בזאת בחלון שבגלונות שעודב בעליות שבשבת (ימי בחנוכב במוצ"פ) ואם כפי בשמע מדבריו בק' ירדו תמיד נפשות דדרי מעלה לשמוע תורתו ולא שמעו רק מב שעריכים [כי גם בנפשות דדרי מטה שנחלקים גם בם לבחשב כ"ח לדרי מעלה בנגד תבירו בקטן מאתו לא נשמע בלב כ"ח רק מב שעריך במוצא מזב במ"ח] אבל בתמירת בבשגב בזאת שמבואר בב מעין בדבר בזב בפלוא ובפעיל בב יותר להשמיע לכ"ח את כרלוי לו ולכוללם אמ"כ בבללויות בבודעב גם מעין בלמודיס שבשפיע בשעב בזאת לדרי בשמיס בנ"ל וגם לפי כ"ז תבין ותתבונן בדברי למות שילאו מפיו בק' לקוות גם לנפשות דדרי מעלה ע"ם שעודב בעליות בנ"ל ועל בעדר מזונם מלחם כארץ שבוא בבדלת ורוממות בשחקים שבם שוחקין מן להלדיקים ובדרי מעלה ומבם נשפע גם להתחתונים בנ"ל:

אות ל"ח. שגם בבכלל בנ"ל תבין מרחוק שבמו בן גם בפרטיות דבריו שסייג בשתיקה של לודות בממחר בשעלה מבב וכו' שתק וסייג את חכמתו ולא ניחר

לכודיע מכתירוך שגמלע על שלוות משכ וגס מרמוק
ים לכשכיל ולכתבונן בידי כתיבתו וחכמתו שכפלית
לרמז גס על זכ בפניני דבריו כק' משכ כי' למעלכ
מן כמשבכ לכך כי' יודע וכו' כי לפי"ז בעלמו
ממילע מבואר שפע"פ שכביכול במחשבת חלקותו יתברך
נחעלכ ר"ע (בכשגתו לחגי כחותיות) לחייב על ידו
מחן כתורכ חגל משכ בכלליותו בחלקותו ית' שבמחי"
למעלכ מכמחשבכ וסחרי כחותיות נחחייב נחינת כתורכ
על ידו עד שגס בחי' כמחשבכ שלמטה משכ כסכימכ
ע"ז (ועי"ז בעלמו כיתכ ידיעתו וכשגתו לכחשובכ
וכתירוץ) וכל שלותו שבחעלכ לא כיתכ רק בכגיעו
לשמי מרוס מדגיגת ר"ע שזכ ג"כ לכשגת כחגין
וככתריס שבבחי' חיכ (כמוב"פ מככתוב כתרו וכו')
ולפע"י שגס זחת כיתכ מעין כמדגיגכ של משכ
בעלמו : כמבואר בדבריו כק' שגס כשגת כבן כוש
בבחי' כי לא ירחני כשגת משכ בעלמו (מחמת שנרשך
כולו ממוש כחג וכו') שמשכ כשגת כתורכ שבנגלכ
לכתלמיד יכושיע כנ"ל חגל בבושו לבחי' עלמו ממש
שבמדגיגת כרב וכחג (שבכ"ז גמלע זכ שלימות יותר
מכשגת כבן כמוב"פ) ותיובב חללו כשלכ זכ
בעלמו ולפע"כ כוכרח גס חז להתלמש ולבלי לכרוש
לעלות למכ שבחשב כנגדו גס חז בבחי' למעלכ מבזמן :
אות ל"ג מכ שמבואר מדבריו כק' שגס בעלש כשפעת
דעת משכ לכל דרי כארץ וכתמלאות כבודו
ית' נתקייש ויולע חל כפוע זכ לבד בתמלאות
כבודו ותכלתו ית' בכל כארץ (כי זכ לבד יקרא בשם
כבוד לכש"ית שגס כרחוקים וכגחשבים כביכול
לזולתו מכירים ויודעים רוממותו:

אות ל"ד שגס בדמזי ידיו כנ"ל מבאר יותר בקיוש
כבתוב ומלאו חת כארץ (שבתכווב טי"ז)
שבתב בתחלת דבריו כק' [ובקצר כזה מבואר ג"כ
מלישופי דבריו כנ"ל טל תודות כתמלאות בארץ
בכבודו ית' ט"י יכושיע לפישום בכתוב ויכושע
בן נון מלא וכו' שזכ בחי' ומלאו חת כארץ
ע"ש וגס כוא מובא בדברי מוכרנ"ת שעל כתורכ
כזאת ובחבתי מזכ גס בבקדמת כספר :

אות ל"ד שגס בבתחלקות כמזון כנ"ל [לכ"ה
כפי מדגיגתו בדרי מטה ומעלה כנ"ל] שנמשך
מרחמי ומכמת כמנכיג וכמלך [שכי' ושיכי' כנ"ל]
תבין מרמוק בחכמת פתיחת פיו כק' לכניח חת
כדוגמת לכשפעותיו ברחמיו מבחחלקות במזון
ובמחכל לבקטנים ובגדולים :

אות ל"כ שיש להתפלל בניחוחו ובטעמו בעיקר
לבכתוב חת בלשון בעת וכו' בחופן שיקרא
ויבנה גס לכל בבשגות של יעקב ויסרחל על
שם בעת בזאת עד שגס בחקוש שבזכר בעת
בלשון סחם נפרש ט"ז חגל מה טוב ומה נעים
ומחוק מכו ולשונו כק' בבעלתו בחותיות .
.) כנ"ל שגס כל טלש בבשגות לולא יכיה לכל
לפד בסוד בעתיס ובזמניס (כי כן בכליס
שיחקבלו בשם בחותיות ובבשגות שלמטה מבזמן כנ"ל:

אות ל"ו מבמבואר בדבריו כק' של תודות בית
במקדש שכוא בכלליות בדעת בנניס ותלמידיס
ים להתפלל קלת בבפלגתו של תודות משכ
שזכה לסוד חטוכה וגס בבכתוב סלח לנו וכו'
לין מבואר רק בליכוף מלותיות חטוכה ובלמת
לא יכוזב השם רק של בחיוך של בבית וגם
של טלש הבית חגל מרחוק הביט ותרחה גס זה
נועם ומתק פרי דבריו כק' בבטלתו תחלה מדבכ"ק
שבטיקר כוא שלא לטמוד בבית בדעת בחמת בגדיגה
לחת כי בכל בת ועת יתחדש ויתחנך ללנו בבנין
בזה בדעת ובשגה יחיכה. וממילע מבואר בחו כן
שמוברח להיות טיקר בבפלגה של תודות משכ בחה
שזכה לסוד חטוכה כנ"ל ובזה לבד מרומז בבכתוב
כלא נא :

אות ל"ז בניחוחו כק' שכל בספירות וברחה
שבאיברים בפנימים ומלחים דחמלטות בבשגה
(ודעת בחוכה) בזאת שגס כיא בעלש לוה בדעת
ממקיפי בעליונים שמדבר זה (כמבואר ובזכר בחות
ל' מבללי בבקדמה) מבחר יותר בחמתת לולא בחדש
שזכיים ט"ז בחוב"פ :

אות ל"ח שגס בסוד בחטוכה כנ"ל שזוכים בכל
שגה מחיקוני יום בביפיוים מבחר יותר
מבחרת תקופת בשנה שעוסקים בפעות ישרחל
לבמטך של עלמס (מבדב כנ"ל) גס בעוב"ז
בחוב"פ ובוא בחרת בחוכה ובלומות כנ"ל שנגמר
בחשבחה ניוס בזה בידוע :

אות ל"ט שיש לבחר על תודות שבבטחון וחיבור
בעיניים שעוברת לבקדיש לבמשכת בשפע
ובפרנסה שביא בעין בללון שנמשך משם ושמחת
זה מוברח גס בבשפעת בדעת לבתקדש תחלה
בבללון ותיתברחה דלתתא. שרולה ומוסק כל ג'
מבתלמידיס לקבל ביברב חת בדעת כנ"ל ועוד
ממילע מבואר שגה מחחת זה לין זוכה לקבלת
בשפע ובבשגה לחיתיית מבש"ת בעלמו כ"ה ברב
בנתקדש בבללון ובבתעוררות מעלמו ולא בן תלמידים
כנ"ל כי לבש מוברח תחלה שיתקדש לבש ברב
מלמעלה בבשפעת ללונו ודעתו ולא דייקא יש

ביכולתם לזכות בעת שתיקתו להתגבר בהלוון
ולתעדל"ת כנ"ל עד שיתגלה לכם בכל עת יותר
לכ"ע כפי מדריגתו בזה

אות מ"ס. שגם בבחינתו על תודות ישעיה שזכה
להשגת ומראה וכו' [עכ"פ השגת מלא וכו']
מבחר יותר בעניין הכתוב וקרא וכו' מלא כל הארץ
כבודו גם נראה בחיותו כך' שמה שאומרים גם
כדרי מעלה מלא וכו' כנ"ל הוא בבחינת כלליותם גם
מהשגת דרי מטה כי על כל זה מתנשאים ברעש גדול
ואומרים ברוך וכו' ממקומו (כסדוס ובלתי נודע ליכה) :

אות מ"ף. הוא בנטויית ידו כנ"ל (בחית ל"ב) שגם כל
כשלמת התחלות כבוד כ' בכל הארץ כנ"ל :

אות מ"צ. שגם בהמבואר מדבריו כך ש'ב'מ'ד'
ס"ע והורין שבועת המקום. זוכין לעשות את
התלמיד בדיוקו הכתוב בפיך וכו' לעשותו בשם
(שחז"ל כתלו עצמו) מבחר יותר בפירוש ה'מ'ע'ם'
ובלשון הכתוב כנ"ל [ועשה להשתחוה וכל ש'ר'] כנ"ל :

אות מ"ת. שגם בדבר כיוצא מבחר יותר בעניין
יום כיפורים שבו לבד תלוי ועומד כל
קדושת היום (והוא כלי התחדות שבלור השמועה של
חנוכה וכו' בחלוות כג"ר שנספו' כתר כנ"ל כידוע) :

אות מ"ט. שגם בזמני ידיו כנ"ל על תודות הלוון
(והתעוררות דלתתא) שמוכרח להמקבל מיוחד
יותר בפיוחתיו כנ"ל (בחות ת') על לכך מסיר לרחם
על הרשעים כי לפי"ז נראה מבחר ביאור בבוונתו
על הרשעים שלא נמלא בהם הלוון והחתע' דלתת'
ומה שמסיר לרחם היא הוא ג"כ לטובתם והכלתם
שלא יתקלקלו ויתפקרו יותר בסיבת קבלתם שבהדר
כלי הלוון כנ"ל כי גם לכל התלמידים שנמלא בהם
הלוון מוכרח ג"כ לעשם ולחלק את הפשיטין לכל
יגיע לכ"ע בכל עת יותר מבלי הלוון שנמלא בו בעת
הזאת (כמובא במ"ש) גם נראה מבחר שהין מזה
סתירה להמבואר שבתבתי לעיל בחית ס' שעל ישובב
שכל בדבר הזה על נפשות ישראל כי הפ"י שהוא
שטות מניח כל העמים (ביולא תהם כנ"ל) והין
מתגרה ומתגבר בכל כחו נק על נפשות ישראל (כמובא
בדברי חז"ל) שגם דוד שזכה להתלכות והכנהג
דקדושה כנ"ל משולם רחמיו גם על הנפשות שירדו
בעוונותם לרות הבהמות ממש ולחלק גם לכם מזון
כעבד להקטנים מה שרחוי לכם ולהגדולים מה
שרחוי לכם [כי מחחר עלות הביתו וכו' כידוע] עדיין
לא זכה שתכלותיו לקרב את כולם כנ"ל בחות.
(כי בהלכה כד"ר שלמרו כולם בחיים למיי
עוכ"ד) ובשיר בקדם קדמים שיתגלה ביום בהבמה של
כרך המו"ף כולך יפה רעיתי ומום הין בך :

אות נ'. שגם בהמבואר בדמזי ידיו כנ"ל שבשתיקה
(ומניעת חור כדעת) שמוכרח להקדוש קודם
בתגלות תקופת היום כוח זה לעומת זה בחוסך

וטרב שמוכרח להחקדש בפניו ומש"ז יכבדו מאחינו
מבת כעוונות תפי' יוס ל' מד שמוכרח להקדבת
בחמיד כנ"ל מבמוב"פ מ[illegible] יותר גם בשב שפרט
וכתב עכברת בחמיד [illegible] שחר לכפר על בעבירות
שבלוגב. וכתמיד של בה"ע לכפר על בעבירות שביום:
אות נ"ח. בגם בדבר כפרנסה וכחיות שנמשך
בחמי כהגם נראה ומבואר דרכו קק' להבין
מבל ומלוה בבמחמז"ל אין יסורים וכו' ובדבר
בכתיב תשרי מבכיל אל דל:
אות נ"ט. כוח בלילוף הגיבה שבסופי תיבות בכתוב
ויכופיע בן גון וכו' שלבאורה יש להקשות
לפי"ז בשב שבלבבו ונתערבו סופי תיבותיו גם
בלשונות שיהיה בשיכים כלל לענין כזה וכן יש
להקשות בשב שבסמיך לזה אח בענין של משה
רבינו כי עניו ושב שמכוון מספר בגדולות לאבף
ת"ב (בגרמזים בגדבת ת'ת'כ' גבור וכו') כי שב ענין
מספר אחב וענין לדבר בכתוב בנ"ל אבל מרחוק
תרחב (בס' פל"ח לק"ת ותבוא בליקופי לותיות
בותרים שבבכתוב בנ"ל כי מבוון ממש נמלא בשם
לילוף אחב וענין בנ"ל:
אות ס"א. שגם בהפלאת בשגתו בשמחר חז"ל ממשה
ור"ע בנ"ל מבאר יותר בדבר בדין (זה יפפיל
וכו') שבסמיך לזה כי הוא ענין בשחמר בנ"ל
בשלוית משה של משפט כ"ע ושגם ע"ז בשיב לו
בש"ת שחיק וכו' כי הוא בלל בלימודים בנ"ל של
בגדולים בלומוד וקיום בשגת תורתו ומלקותו ית'
מוכרח לשפטה ומדקדק עמשה בחוט שעדיין חיסס
יודעים ועושים בלל והשה בעלמה מלטערים וכוספים
בל ימיהם למדת בדין בזה נתני יבא לידי וכו' כי בזה
לבד זוביס שיהגלה להשה מדת ברחמים שבעדן יש
בחשמה טין לה רחחה בלל משה גם בל בעונשים
חיסס נהשביה בנגד זה תפי' בעיפה וכו' ולבקטנים
ולבשפלים ולבני לדקדק עמשה כי ב' חמש ומלמש
(וכוח לה נדע גם למשה רבינו ע"ה) תשרי בחיים
בחמלה בנ"ל (וגם כי בש"ז נבללים בה זה מזה בנ"ל)
וע"ז לבד הסובב בל בידועה ובלה נדע שבמשה בנ"ל
לבודיע ולבוודע שלטפי"ה יש לדבוק מן הטוון בפורת
מן השם ושבחמת חיוב נחשבים גם בל ביסורים
ועונשי בעוב ז של ר"ע בנ"ל בנגד ועונש בעונשים
וכמרירות שמוכרח לסבול לעתיד בסיבת בזיבוך
ובתיקון (בל משר לה זבה וזדבך מבה בחשובתו
שבעוב"ז) ותשרי בחיים שיפמע למלוותיך: בלה מעשה
קרחת לי חבי וכו' כי ע"ז לבד הסובב כוונת משה
בבתחזקות בנ"ל שמודיע לב"ה (בשה שרמזתי לעיל
בעניו בלה נדע שבידיעת משה רבינו ע"ה לדרבי ס'
לדיק ורע לו וכו' מבואר בן מהגשמע מפיו בק' שמש
בחמת בוח חידוש (ועוגג) נפלא יותר מהידיעה לבד:
והטעפי"ה נמלא בזה לה נדע ממש:)
אות נ"ד. כי עוד מרחוק חבין בהפלאת שפלת
בגדולים בנ"ל שבמשפטו ית' לבל יתהוממו ויתגלו
(בי יהיו וידעו בחמת שבדיין אין יודעים בלל בנ"ל)
בי הוא בעניה (ובהפלית) בנ"ל שיהעלו בזה בגדולים
להשגחת בפילית בהאר היה בנ"ל מבמוב"פ. ובהיש
משה הוא בעניו בחמתי שעולה בהשגת היה ולה
נדע בנ"ל למעלה מבולם עד שחוזר וממלא משה הוא
חבמה ליהושיע תלמידו (בדבר בהתוב בנ"ל) ובאופן
שיתמלא לעולם בגבירות היהשה ולהחיותו טי"ז לנלה
ודבר בהתוב יחי' מחיך וכו' במוב"פ (בעין ברבת
אחב גבור בנ"ל):
אות נ"ה. מה שבש"ז נמלא גם בדבר בהתחזקות
וללוותה והבדעתה לדד בהתעוררות (שהוא
בעיקר בהרת היראה בנ"ל) במוהרח להתלמידים
והקטנים הבמה עמוקה ונשגבה שקשה וכבד להשיג
השגת בדרי מעלה בעונים זה בנגד זה בללוות
היה. ומלא. לשה אין דורשים בהשגב הזאת בש"ה
לחכם ומבין מדעתו ברמזי הידים במוב"פ:
אות נ"ו. שגלאה מבואר מדבריו קק' שגם משה
רבינו ע"ה בעלמו בקבלתו את בשניותיו מהשי"ת
מוכרח בכל עת להפסק בשתיקה וחמזים בנ"ל
(בי עת לחשות ועת וכו'):
אות נ"ז. שברמזי ידיו של תיבות (בחשמל) יש לבאר
ולהשכיל שבשפעת בדעת ובהתרחב בשתיקה
בנ"ל היא בחבדות בדעת ובהמרתו (בלה נדע)
שנמלא בחמלטיות בל מדריגה (שבבל בשגב) בטלמה:
אות נ"ח שגם ברמזי ידיו בנ"ל של תורות בהתבוררו
וירחת בגדולים ממשפטו ית' בנמלא בעיקר
בשגת שבדבר בהשתרב היה בנ"ל מבאר יותר
בטעויות ידיו וחמזיו בנ"ל (בחות כ"ב) שהיתה
היא בסיבת בהשתרב ובלמלוס שמוכרח בבל עת:
אות נ"ט. בהמבואר בנ"ל בחות ... מדבריו הקדוי
שפשות ישראל נקושים מאין ולא נדע בהוא
רלונו והמהותו ית' מבאר יותר דמה שבתב בש
שמחמת זה אין שייך בחטא ובהשרב מלונו ית'
(מאחר שעלה נפלא הוא מלונו ית'):
אות ס'. שבהמבואר מדבריו קק' על תורות
נפשות ישראל בהמשבים ונלקחים מאין ולא
נדע של מציאה ורבש בעליון בנ"ל שהטפי"ה שמלד
זה אין שייך לבש שום טוון בלל אבל בל בחטאים
הוא

כוח מלך כרוח שטות שנאחז וכנגם בכס ובמה שממילא שכל כאחיזה כוח בפרטיות מלך בגוף ובג"ז נמשך מכללות כרצטים (שבעין עממין) שאסור לרחם עליהם מצאר יותר בכרה מדת כדין כ"ל כי תעפ"י שלא תוכו גרשה וכל גריות כאדם כיה שיחגלה אליו מדת כרחמים שבכספעת דעת כעליון כ"ל מכמוג"פ אבל לזה בעלמו מוכרחים כלי כגוף וזיכוך כרוח שטות (שנמלא בו מלך כרצטים) כמדת כדין וכמשפט (כמו שאסור לרחם בכללות על כרצטים כנ"ל) ועי"ז לבד זוכים לעלות בממצאתו וכשגותיו יח' שבמדריגת נ"ע כנ"ל וגם מהם ועל ידם נשפע ויורד מיס כחכמה לכל כמלאכי [אוצר החכמה] לכחקיים ולכתנגד במדת כדין ויכמשפט כזה עד שמוכרח לשחף בהם גם בתחלה במדת כרחמים ולחזק ולכחיותם כנ"ל (מכמוג"פ שה"ת כדיוק אות נ"י וכו') :

אות ס"ח. שגם בדבר כה' חיל שממשיך ומביא אח לחמו ממרחק כמקיפים תבין מרחוק בפנימי דבריו לכביא רמיזה לחכלוכות כספיקה שכיא בחכלוכת כמקיפים מכחוג כיחה כחיות סומר (כי ממרחק תביא לחמה כנ"ל) :

אות ס"ט. שגרמה מבואר מדבריו כק' בענין כדרי מעלה ודרי מטה שהעפ"י שהם בבחי' הבנים וכחלמידים (אין זה רק ביון כללי כנ"ל בהקדמה שכל בחיונה כמה"ב וכחמה) נחשבים לדרי מטה בנגד כדרי מעלה וכעליונים לגמרי כנ"ל :

אות ס"י שמחמת שעיקר שעשוע וכבוד כבי"ת כוא בעיקר מגיעי עפר ומיומר כארץ כנ"ל מכמוג"פ ממילא מבואר שהעפ"י שמשתדל בלדיק לכיות לוחז ומקיים גם עולם כעליון (בהשגת היה) אבל עיקר כתחדלותו וחפלי כוא (כחפץ ורצון כעי"ת) לכיות נודע בכל כדרי ארץ שאין עוד מלבדו (בכל תרגיותם) ומלא כל כארץ כבודו :

אות ס"ך שגם בטויית ידיו מכל כנ"ל ועל לודות בכתוב אתה כרחת וכו' (גם בבחירה ובנסיון וכרוח שטות שמתגלה כי ג"ז בידו) וידיעתו י"ת לבד בכל בארץ ושהעפ"י היה מקום כבודו וכוא סחים ועולה עד שנאמת נמלא בכ"ח כח בבחירה ובנסיון אבר לדעת בחומי כוא בחכלית בכיפך מהשגת מלא כנ"ל שרואה מבואר שבשגלות ובחשובות לעלם שיהיה בעליות שני בהשגות היה ומלא כנ"ל יהיה כמ"ש גם בעליות ובהשגות בידיעה ובבחירה :

אות ס"כ כיא שיש לבאר מדבריו כק' שבמו שבחשבריס כדרי מטה בעליית ברב לבהשגה כנ"ל שיש חקור להחריחם בן בכל מה שעולה

ונתגדל יותר במדריגתו ומעלתו נמלא יותר חקור ותרופה גם להחופלים וכיורדים יותר בריחוקם מהשתוללות כנ"ל כי תעפ"י יפליא וישגיב {בדרך מורח ונפלא דלית מחשבה ורעיון גם בכל כדרי מעלה להשיג כלל} בהארתו וזריחתו בהם גם בחשוללותם וכקילחם בעלמם אבר על זה לבד יסובב להם מאתו מאמר בהחוב בקילו ורגנו :

אות ס"ו שגם בכל כנ"ל נרחה מבואר שהעפ"י שמוכרח בהתעוררות לתחתונים ובחתחונים (וזולתו אין ביכולת לרחם כלל בהשפעת בדעת בנ"ל) לא נידע ומיושג בדבר בזה רק לבחג ובבר בעליון בעולה לחבלית בידיעה בלא נדע בעלמי כמוג"פ (וכן מבואר בקצר בזה מדברי מוהרנ"ת זלל שבשאלתו לבדרי מעלה מה חמית ומה ידעת משיב ומאיר לבדרי מטה ומסלק ומבטל מהם את בדומים ובקטנוגים שנמלאים עליהם תחלה מבדרי מעלה וגם עיין לקמן בחות ס"ט שמבאר יותר בזה) :

אות ס"ז גם בהפלאת נטויית ידיו בנ"ל נרחה שהעפ"י שלא קם עוד בישראל כמוך ומנשיג כמשה אבל כוא בעלמו לבוד עליותיו בהסתלקותו ובקבורתו בנ"ל מכמוג"פ יהיה לעתיד בחלית מקיפים בעליונים בנ"ל עד שימלא כל בארץ בדעה את ב' בנ"ל : כי בבוד ועולם בפלאת נטויית ורמזי ידיו שבים מהמתו כמוג"פ יהיו וידעו ויבינו מעלמם כל יושבי תבל שים להם להאמין בדבריו את כל בשלות ובקשיות ובחכפוכות ובמבוכות שנמלא בכל היום ולילה ובבר בחצתי מזה בם ב' כ"ח ס"ג וגם טויי"ם ביסוד בהסיהה שבאמאמר חז"ל) :

אות ס"ח שגם בכל כנ"ל יבואר לנו במה שביהה בלשונו בק' בחות זוי"ן במדבר ומודיע דבר מדם שזה בהחם מוהרח וכו' להאיר בדרי מעלה ומטה. ולבאורה נרחה לחי"ב מדב"ק שבוח בחרת מפה בבנים ותלמידים שדיבר מזה תחלה כי בדבר בביאורים כנ"ל תבין ותחבונן שגם בהשגתו בעלמה עלה ונתעלה להשפיע [ולהודיע] מנהגתו שלעתיד לבוא יהיו נפלאות במתן תורתו כביכול לחיינו ממליכים להאיר בבנים ותלמידים כנ"ל [כי בחופן ג' נשתוויה במדריגות זה לזה ושהעפ"י נמלא ביניהם שיוויים שנשתנים זה מזה בסיבת בהשתלשלות במודע מזה במ"ש] ומחז לעולמי עד יגדיל וישגיב בהם ולא יסתלק ויכנף עוד מוריגו מפניגו. עד שלבוא בעולם בארץ כי כ' כ"ח אין עוד ולא ידח ממנו שום נדח בלל ובלל תיו ומה שבחתי בבחיבתי על לוחות

כשנוי לשון כנ"ל כוונ מחמת שכן דרכו גם בשאר מקומות לכוליה כל דיבור בפלאה עד שלא יתבוננו על בוריים כ"ש בקריעת יס מכמתו שלעתיד כנ"ל) ומעשי"כ כל מה שים ביכלתינו למחור ולמלא גם עתה חובה עלינו לכנות ולהפש בכם גם מבואר מדברינו כך: בע"פ שעיקר כשוונה בכל כנ"ל כוונ על כגולל שבדור כמחרון כי בחלה גם מ"י ובנו ימלוך ויתעלה כנ"ל וכן מדור לדור עד שיקויים מאמר כתוב כנ"ל יחי' מחיך וכו' לפי פשוטו בגלולה כרחשונה לכלילם מכיסודים וכעונשים שנגזר עליכם בסיבת כעוון שבבה עיקר כוונתו על כשפרה וכזיכוך מכעוון וכחטא כי בחכלית כשפרה וכזיכוך כנ"ל אין מיתה וכו' ואין יסורים וכו' כי כל כוונתו כוא לכבין משל ומליצה כנ"ל בחות...

אות ס"ט שעוד בנטויית ידיו כנ"ל בחות נ"ד

ובחות ס"ד מבאר יותר בדבר במסירת נפש שכתב בטעין משם. כי מרמוק תבין בכ"ז שכוא מוכרח לכמתיק מדת כדין בברנו שבמשפט כתורה מכל כשפלים כרחוקים מאתה כי כל כבמתקה וכביטול כוא בעליותו במדת כדין בעלמו למדריגה כיתירה שבאורם ולמעלה מ"ג מדות כתורה עד שנודע לו (ומודיע גם לכל כדרי מעלה כמקבלים מאתו) שבדיין אינם יודעים כלל דרכיו ית' כי ג' רמוס ומנון מרך אפיס ורב חסד בי"ג מדות רמיון וחסדיו למעלה ומדות כתורה כנ"ל עד שזוכה למדת כביפורים לכמשיך מעתה מנוכת בית כדעת גם לכל כרחוקים כנ"ל בחופן ביכי' ניצולים מעתה עכ"פ מכל מיני חטא ועון ודייקא בכללתה וזיכוכם בכלליות כנ"ל ניצול ונושע גם כוא ממשפט כדין שמוכרח לקבל על עלמו בעבורם וכן מובן ומבואר גם במ"ש שדייקא ע"י כלדיקים כנתעלים לשרשי כתורה כדרך כקדושה יש תקוה לכל כיורדים לשוב לפש בתשובה שזה לבד כל תיקונם על כעבר:

אות ע'. גם ברמזי ידיו כנ"ל בדבר כגוף וכנפש שבכל חיים ואים כוא בכלליות כדרי מעלה ומטה כנ"ל שמשרשם בים חכמת בחכם ומשך כחוכל וכמזון לכ"ח. יש לבאר שמחמת זה נמלא בעבעו לייחד כגוף וכנפש ומחמת זה יש ביכולת לעלות ולכתעלות לפש עי"ז בעלמו בחופן שיכיה נשפע לו משם בכל פעם יותר:

אות ע"ח. שגם בנטויית ידיו כנ"ל על לחודות כעת וכזמן שמיומד בזה מבאר יותר גם בכבחתו ע"ז לשון בכתוב לעת בחוכל וכו':

אות ע"ט. בימרון בתחתונים לשעשועי בעורת ית' יותר מבעליונים ים לבאר [מכוחלי דברי מוכרנ"ת] בזה מחמת שכל בבריאה לא היתה רק לבשפיע טוגג דעתו לזולתו כי מרוב טובו לח"ם. ישתעשע ויתענג גם כוא בבטבתו ובשפעתו לזולת. וכל שבמדריגה יותר למעלה מיוחדת כוא יותר בי בעלמו ית' ונתמעט בזה שעשועיו ותיונגו ומחמת זה לבד כל בברת בתחיה כי לעונג בנשמות מדעתו ית' אין נחשב כלל (מיכודש בו כנ"ל) כנגד בעונג וכעדן שיכי' לפש [וגם לכשי"ת בעלמו בביכול כנ"ל] בשיתחברו ויתאחדו בבגוף (שבתחיות בארץ כנ"ל) שכוא לבד נחשב לבשי"ת בזולתו בביכול מעולם רבוי במעוכות וברוח שעות שברצה בו בשי"ת כי בשיזכה לזכך ולבזדך בכ"ז יכי' נחשב בזה לבד לתכלית שלימות זולתו כנ"ל ע"ג. בבמשכת שעודת מלכות לויתן כנ"ל מבמקיפים בנקראים בשם חניות סומר מבאר יותר בבבאתו ענין בכתוב זה כיס וכו' שם חניות יכלכון לויתן וכו':

אות ע"ג. במה שכתב שבפעולות בקשת שלה נה שביוס בכפוליס זוכים לחנוכת בבית במקדש מבאר יותר בלילופי דבריו שביבמ"ק כוא בית כדעת בבן ובתלמיד לבללתם מכל בחטאים שבכוא בשעות כי לפי"ז ממילא מבואר שגם זיכוך (ובפרט בחדש) מבם נמשך ונתבווב בבמשכת בית כדעת כנ"ל:

שכוא לבד בשומד בנגדם בתכלית בכיפך כנ"ל:

אות ע"ד. בכללויות בלמודים בנ"ל לעובדת ולמעשה שבשופט יפיל אותם כנ"ל ומדקדק עמבם בחוט ים שנחלם (ונסתר) בבם כדעת לגמרי ח"ו נרוב בהשפע ובכתעוררות בנ"ל וע"ז יכי' לבם לימוד בבתחזקות לחזק ולאמץ יסוד בלימוד שבבתעוררותם בנ"ל (מב שבב"ז יודעים גם בם שבשי"ת אתם וכו') ולהיפך בבתחזקות בדרי מטה מיך שעובר עליכם ים שנסתר ונעלם מבם ע"ז בדעת וירצת בחטא ובאמת אין זה רק מסיכרון תבונתם בלימוד רבם בחבם בנ"ל כי עמוק עמוק כוא מי ימלאנו (ואיה מקום כבודו) ובבר כודיענו שכל יסורי בגוף שבעולם אינם נחשבים כלל בנגד יסורי בנפש של יום א' ובעון א' ובמתים ונבלות שוכני עפר ממש נחשבים גם בחייבם בעיותם ובסתרת לבם דעתם בנ"ל וכל כוונתו כוא לבחיותם ולעוררם ולבקילם שילבנו וישבחו ע"פ לבשי"ת על כוב טובו בגעלם מעין כל (ומושב מחשבות להיטיב גם עמבם) כי בבתחזקותם ורוחם נשפע עליכם מרוב טובו בזחת (ובעיקר ע"י בבב ובניו בנ"ל בעלמם שעוסקים לפש דרך בקדושה) במבואר

כ"ז בכבלאתו לשון כתוב יחיו וכו':

אות ע"ב. שים לבאר מכוחלי דבריו כך' תורות כרגא וכשבא לכשי"ת בחדת כהתחזקות כנ"ל (שניתוסף למדת כירלאב שעיקרב כיא בדעת כדרי מעלה כנ"ל מדבריו כך' בחות ...) שכוח ענין מדת כאהבה שנתחבר למדת כירלאב (ומוכרחת מאד לתשובת כחוטאים בחופן שיתכפלו עוונותיכם לזכיות כידוע) וכן כגמלאות בגמרי כשאתי ידיס של כמגביג כנ"ל שכני ושיכי' כי גם כירלאב שבלימוד ומדריגת כדרי מעלה כנ"ל מילתא זוטרתא היא לגביה: ועוסק תמיד לכרלות לכס שעדיין אין יודעיס כלל מה שאין יודעיס: ודייקא סיף כמעשה (שבתחתיות מדריגת כדרי מעה) בתשובת כאהבה וכתחזקות כנ"ל (להעלותם מעתה) ולכפך גם חטאיכם שעברו לזכיות תעלה בתחלת מחשבתו וכשגתו אוה כנ"ל ירלאב עלאב ונפלאה (דהיא לעילא מכל דרגין ותחות כל דרגין) לירלאב עלאב דעלאב כמובן בא"ס:

אות ע"ו. שגם בביאור דבריו כנ"ל יש לכוסיף (ולבאר בחדת בהאהבה (וכתחזקות בתשובה) כנ"ל שזה כוא עיקר תוקף ועוצם כרלון שבלוחות שבכלליות כלימודיס כנ"ל תעלה בתחדות כירלאב עלאב דעלאב כנ"ל מסוף דבר ותחות כל דרגין שבהדרי מעה כנ"ל עד לעילא מכל דרגין שבהשגת ועליית מעה כנ"ל (בהאהבה וברלון שעודה בפלימות שבחשבת כנ"ל) ותעפ"י שבכלליות תייחד את בהאהבה וברלון לכל בחמיס ובאחרן אחל בפרטיות מוכרחת יותר כירלאב לכדרי מעלה ותשובת ברלון לכדרי מעה כנ"ל:

אות ע"ז. שבדבר (כל בספירות שגמלאות בהתורה בזאת ובדבר) בממלכה שמקבל מכל בחמיס ואחרן שבהאהבה בפלימות כנ"ל את כשופר וכו' מבאר יותר גם בחאר פרטי בענייניס שבכתוב כזה לך כ' וכו' לך כ' בממלכה וכו' וכשופר וכו' ובידך כו"ג ובידך לגדל ולחזק:

אות ע"ח. שלרוב טוב כפלאת מכמתו כנ"ל יש לבאר בהאהבה ברלון כנ"ל (דלא נדע מ"ש כנ"ל מכמוב"פ) שג"ז בעיקר כוונתו שבהבחת בכתוב מה רב טובך וכו' וגם בחמדות לכירלאה כנ"ל מבאר יותר בענין בכתוב ותבין מרחוק ברוב טובו בלפון ליריחיו כנ"ל:

אות ע"ט. בחה שילא מפיו כך' בהפלגת ברלון דלא נדע מה כנ"ל לנעקת אהבה עקדיני וכו' יש לרמז בחספט יריחיו כנ"ל בעקידת בבן לבוללו בספירה בעשירית בחר בעולת בחמיד כמוב"פ:

אות פ'. שבכנ"ל בחות ע"ד תבין מרחוק שבדבר בכללויות (מבן ותלמיד) מבאר ומייסב לבל יכוי' נרלאה בסתירה בדבריו מבתחזקות כחוטא חיך שעבר עליהס לפחד וירלאת כחטא [שבבד וקשה יותר מכל כיסוריס] שבתב תהלה כי בחמת לא יכוי' כל כוותו בדבר בהתחזקות כנ"ל רק לחזק ולחמץ לכחוטאים לבל יחגשו ויטבעו יותר בחלות בטוונות בסיבת בפחד וכירלאה בעלמה כי כל בחייס לגחייס שברוחנייתו ודקיותו (נסתר ונעלם) הוא בדעת בחמיתי של בחהס כנ"ל בעלמו בנסתר וכגעלם היה מקוס כבודו ואין שייך לזה שוס עון וחטא כנ"ל. ולעולס בסתרתו ורוממותו קשה וכבד גם על בני דעתו (היה כנ"ל) לבח ולכגיע לעלה קודם קדושתו ובסתריו עד שמוכרח כגיד זה גם בבס ליישדס ולחזקס בלימוד בהתחזקות כנ"ל [שלא יכשלו וימעדו בכיכלי בחמורות שבעולם כזה לכמיר ולהחליף בבסתרה לחושך לגמרי ובהתעוררות ליהודם ח"ו] וממילא מבואר שלחטאים ובחוקים לגמרי ח"ו מוכרח מחמת זה לעשות בבס לעיקר את כיסוד ולימוד בהתחזקות כנ"ל עד שבחוקק ואומץ יסודס בחזק בהתחזקות כנ"ל גם בס לא יכשלו וימעדו ליישם להחייהם ח"ו אבל כל כיסוד כזה כוא לבניין בחיי עד ודעת וזכות מחטא כנ"ל שבגה ועומד עליו ובאופן שגם בס יבואו ויגיעו בידיעת- לימוד בהתחזקותם כנ"ל לתכלית כלא נדע כנ"ל שתעפי"כ ותעפי"כ יש לבס לשפוך את לבבס כמיס בפלי בפליס מבדרי מעלה כנ"ל ולחפץ ולבקש יומס ולילה את ב' ואת דוד מלכס ומביגס כנ"ל כי היה מקיס בבודו:

אות פ"ח. שרלאה לפענ"ד לקרב אל בשבל לימוד בהתחזקות וכאופן שבר בתבתי בו בחות ע"ד על דרך משל וכשפטה בגמיות בפי במבואר מדבריו בך' שגם בשפע גמיות שממדת בענאון והתחזקו' בטובו יתי' [לקוות ולצפות לישועתו ולרחמיו במרובים במספיקים גם על בכמוקים] נעשה ונתבוי' בלי נפלאה במוכרחת לקבלת בשפע וגם בפי בחות ואיכות היעוצ ובשפע מבריאת בגוף ובממון בן מוכרח תהלה לריבוי בחות ואיכות בענאון בשה עתיס ויחיס תעפי"כ לא יעלה על דעת שוס היס ליהות בעלמו חיליס על סמך בענאון שיבטח תמי"כ בענאון חזק שיפחתו בשי"ת מבחילים כי אין זה בלונו יתי' כי בלונו יתי' שיחמור בחדס עלמו עפ"י בטבע. וכן אנו מחמינים שבר בטבע בהיחבות שבוא מדת בדין ובשפע שמתנבג עפ"י משפטי

19/08/2018

כתורה כ"ש אם בחקותי תלכו וכו' לא יעלה על דעת שום אדם שיחטא חטאים שכם חילים ברוחניות נשמתו על סמך כשהחזון שיבוא ברוב טובו וחסדו שימחול לו כי זה כוח שכנה גדולה ועלומה כפלי כפלים טעם ברוחניות לך מי שנשחטה ח"ו ברוב עוונות שנכנס בו חלש לעבור עבירה עד יפלה הן כשהוא מוכרח בהדם לידע ולהאמין אשר כשעבירה כוח הן משוך בארס קשה לנשמתו אשר קשה כוח יותר מכל כיסורין שבעולם ולכשתרע עליה מאד ולפייס אותו מאד ע"ז ולקבל על עצמו מעשה ע"פ לגלי יוסיף לגוללת ואח"כ להתחזק ולהתאמץ בשהחזון תזק ברוב טובו שיתכפר לזכות ויתייהו ממיתתו ויקיימו מגדלתו ויקילו מעונת עפרו:

אות פ"ג. בשמבואר מאימותיו בע"פ שאמר אז למוכרנ"ת בזה"ל כ' עתך וכו' ואכוח בדעת מלא כל הארץ כשהוא שהוסק למלאותו ברמזי ידיו כך' ומכמבואר מלירופי דבריו כנ"ל שכוח דעת יכוסע כשומד זה לעומת זה כנגד חורבן בית בדעת ת"ו שבמרגלים כנ"ל ומכמבואר מדבריו הק' בחותיות מעשה ס'כ'ס'ע שבשם מרמזים על בס"ע נכוחין שבאור פני כ' בדעת ובמקיפין כנ"ל מבאר יותר בענין בכ"ז חטא במרגלים הנ"ל שזה מה שעסק משה להגילו: בשבחתו לשמו בשם כעלם ית' [אשר בחמת אין רק בגי' אותיות בראשונות כי בס"ע היא בפולא כנודע] ויקרא אותו בשם י'כ'ו'ש'ע וגם לפי"ז ממילא מבואר בחטפ"י שבאן אליעזר ממילא גם בחחלה שם אל וגם אליו יכי' לעזר ושעד מבארת בדעת אבל עיקר כישועה ובתפלות ס"ע נכוחין שבאור פני בשם כעלם ית' כוח כיכוסע בנ"ל:

אות פ"ג מה שמובא בלק"ב שבחטא במרגלים וכיפוכו שבדעת מלא כל הארץ כבודו בנ"ל מייבב ומבאר בפלחת לשון בכתוב [על תודות בעוגם שבוא בתיקון כנודע] ואולם חי אני וימלא כבוד כ' בכל הארץ:

אות פ"ד. מבמבואר מדבריו בק' בענין שמים וארץ (שבם בשני מיני דעת בנ"ל) שבריאת בארץ לבד מסוגלת לדעת יכוסע בנ"ל (שבם לבד כל בחגלות ובתפלות בבוד שם בעלם ית' בנ"ל) יש לבאר בבוונתו בק' שבקלקול במרגלים ומוליאי דבת בארץ בנ"ל שזה מחמת שעיקר בארץ שנבחר לדעת בזה כיא ח"י כנודע וגם ממילא מבואר שמחמת שבמו כן גם בארץ בזאת בעלמה נבחר בה מקום בקודש מבאר יותר בתיקון חנוכת בבית שנמשך מזה במוב"פ:

אות פ"ה. מה שבייון בשאמר בזה לגלות מעט מאתו למחנו בפני עלמו [וכוח מה שנעתק פסי' ס"ח ליקו"ת] יש לבאר שזה שאמת שבי' חליפתו [כי לא כי' לו בניס] וזאת כיתה בשתלוחתו יותר בעת שגילה בשגחו בזאת [במבואר מזה דרכיו בק' בנ"ל]:

אות פ"ו. כפי שממילא מובן שבעל בעת לא יכי' במדריגת בבן זולת במדריגת בחלמיד [ואתפי"ב נמלא בזה יתרון בשאר תבין מאות בקודש לזה תבין מרחוק שע"ז סבב אז בכל דרכיו לחזק ולבריח את דעתו בשעט עבודתו שבשביס אז קודש אור ביום ועסק קלת בלימודו וגם יש לבאר בשה שמיבר לזה ואמר גם אני יש בידלתי ללמוד וכו' כי בא בבא תלויה מלימודו בעלמו (ברוס נבכי מרומים) ירד ויספיע לימודי בדרי מעט ודרי מעלה אשר בגדו יחשבו שניבס לדרי מעט (שכוח בלימוד של מתנו בנ"ל:

אות פ"ז. שאתפי"י שמות בבן וכגדול במעלה כוח ממוח בשב לזכות ג"כ לבשגת חיב של מבין-ממש: נמלא בכ"ז גם בשכל גדול ביותר בדרך נפלא שלית מחשבה תפיסה בזה במבואר מלשונו הק' שאמר לענין זה על עלמו שבוא יכול ללמוד ולבראות לבגדולים שאינם יבולים וכו' כי אתפ"י שאינם בתבלית בידיעה דלא נדע. ומתגבר בכ"ז במדריגת הרב בידיעה לבפוך למבוחו גם בלא נדע: ולביפך במדרגתם גובר בלא נדע:

אות פ"ח. לימוד בהתחזקות בכלולו מהתעוררות כוח שיתעורר בהדם בכל לבבו ונפשו לעסוק בלימוד בזה בלימוד ובמעשה ובקיום. שיקין ויקום מאיתנו ונבלותו לרגן ולשמוח ולבטוח ברוב טוב ורחמי בשי"ת אשר בלי ספק יגאלינו ויחי' גם אותנו בחיים נלחיים אשר ע"ז כל עסק וכשתדלות בדרי מעט בהמשכתם בגאולה ובחחי' בזאת: ואולם מחמת שבכ"ז מחגבר עליהם היצר לבפילם ולבורידם גם מעשק בזה: מוכרחים לשנות ולבפיל בהתחזקותם להתחזק ולבל יחלש דעתם גם ממיעוט השמחה ובהשבחות (במבואר מדבריו בקדושים לענין שבת ושמחתו) וכוח בהתחזקות דהתחזקות שבחלית מדריגה בהתחוזה שמשם נאחז בשיחה ובקרירות לגמרי ח"ו: וכיא כרע לגמרי אשר בחמת מוכרחים לכיות בקי בשוב כמובא במ"א לבל ירד יותר ולהתחדש בכל כוחו להתחיל מעתה לעלות

לעלות ולכתעלות בחיזב נקודב עכ״פ מכשממב וכתעוררות כהתחזקות כנ״ל מלבד מב שיכול להיות שגם עי״ז בעלמו יתגבר לגמרי כמובא בזמ״ח:

אות פ״ט. בדעת מדת הדין שבדרי מעלה ומדת כרחמים שבדרי מטה כנ״ל שמוכרחים להשפיע ולהאיר מלימודיהם גם זה לזה בהכרח בכללות כנ״ל יש לבאר בדה״ק שעבור בן מוכרח לשוב ולכפול בהודעותיו לזה ולזה כי (לפליעזר) בדרי מעלה אשר גם בדוב עבודתם להשגתם ירחה ויוודיע לבם שעדיין לא התחילו כלל לא נמלא בוודאי לפי״ז שום תקוה כלל להדרי מטה בעולם שפלותם ואיך שייך כלל לשוב ולהאיר בהם מהרתם בזמתר מה (זה יהושיע) מאחר שהם בוודאי לא כי׳ בהם עדיין שום רוח משכו ועי״ז כי׳ מתגבר מדה״ד יותר מדאי גם עליהם כן מלד עלמם וכן מלד הערך קבלתם מדה״ל בחמלטות יהושיע הדרי מטה והזדעזעותו לשוב ולהשפיע גם עליהם ולימוד שמקבלים מרבם משה (בהכרת הכללות כנ״ל) ואולם עבור זה ישוב ויכפול הרב את תורתו בכפל ומשנה להודיע ולהמתיק מהם מדה״ד בשרשו בעלמו והוא מה שמאיר עליהם מהבלות ידיעתו שבסיבת הלא נדע בעלמו (בגמלא שם בשני כפרים בנושא ג׳) אין בידיעת הקיטרוג והריחוק להדרי מטה בשפלים בהבלות בשפלות להיות למטה ובהיפוך מדריגתם שלמעלה (והעין כמובא מזה בדברי מוהרנ״ת ז״ל) ואז ממילא יכפיל ויגביר הרב את לימודו ומדת רחמיו להדרי מטה בהרמת חותם שבשפלות בשגתו בשני כפרים כנ״ל עד שגם הם ישפיל את הדרי מעלה בזמדה״ד מקבלים ונשפעים מדה״ר מהדרי מטה שיתרוממו בגלגל החוזר להיות למעלה מהם (כמובן מחידוד שיחתו הק׳ כנ״ל):

אות לדי״ק. מהמבואר מדה״ק שמות והשגת הבן ממות והשגת אביו ממש (כי לא ירחיו ולא נדע) למעלה מהשגת וידיעת התלמיד ים להתפלא קלת על אשר בכל זאת נראה מדה״ק שהאב בידיעתו והשגתו מורה ומלמד לבניו הדרי מעלה שעדיין חיסר יודעים ורוחים (מה ממית וכו׳) כי הלא גם הוא וידיעתו עומד ומחשב בעין הערך ולא נדע כזה ולמה בחמת ישפיל אותם כלל בהוראה ומשפט כזה עד שבהבלות בהיפך ירוח ויגביה את התלמיד לגד במשפט הזה בהמופ״פ ים להתריך ולהעמיק קלת בדירת ומקום בלדיק והאב בעלמו שבפי שנחשב להבניס במקום והדירה למעלה ולהתלמידים נחשב ונמלא במקום והדירה למעלה ים לבאר על אודות בחיזב ובגם בעולה ומהעלה גם על הדרי מעלה שמה שהוא נמלא למעלה ולמטה (בשני בחקומות יחדיו) הוא בסיבת בהתעלותו והיותו לגמרי למעלה מהמקום והדירה שבכללות ברילת בעולמות עליונים ותחתונים כנ״ל מרוב בהתעלותו ולזאת תבין מרחוק שהשפ״י שבשגת ותורת בבן (בדברי ח״ם) נחשב ועומד בעין בשגת אביו כנ״ל אבל למעלה מהבדילה ובעלם מליאות אלקותו ית׳ יכיי גם הלא נדע בהבלות בידיעה ממש והסיבה בחורה (כי בחמת אין שכחה ובעלם בלל ח״ו לפניו י״ת) ואולם למטה בכללות הדבילה שגם נמלא בבדל בין אור ואוהך (ידיעה ולא נדע בנ״ל) אף על פי שבאוהך ולא נדע גדוה ומרומם יותר בהתבשותו בעין בשגת אביו כנ״ל. ובפך ונחלף שם בכל זאת להיות לאוהך ולא נדע ושכחה ממש [עד שלא יקבע בלל לבלבה] ולא בן בשגת אביו בעלמו בסיבת היותו וכללותו לגמרי במליאות אלקותו ית׳ השפ״י שגם הוא הלא נדע ושכחה בבידול לחסר ולייחר לבפול ולקלר לשנות ולבחיש מבאוד לבאוד בנודע. אבל הבלית ידיעה ואור פני בחמת בחמיתי בבברה ופירוש להלבה ולמעשה נמלא בכל אות ואות ובכל דיבור ודיבור בזמדותיו ית׳ שנתנו ע״ז בנודע עד שבהבלית בסיפך נובעים ונתגלים באור בדעת שבהתלמיד (יהושיע) לבד השפ״י שעומד ונחשב בבמדריגה שלמטה מאתו בנ״ל:

אות ל״ח. בחירות היובל שמרים על דעת בבולל לבן ותלמיד מאותיות רשבי תיבות וכל בניך וכו׳ שמבווינים לאותיותיו יחפלח קלת במבחין בתמידות דרבו בק׳ שמאותיות י״ת לבד שנמלא לדבר מופלג (ובלתי נזבר בלל בבשגתו) יסובב גם אותו מפני זה בבמשך בשגתו ואולם אם תעמיק בהפלאת בידיעה הלא נדע בנ״ל תבין מרחוק שבזה לבד יהיי חירות לבמותין ובדעת (עיקר בחדש במובא) מבל עבדות ושעבוד לרבי בגוף כי בל עלם בחמת הוא הלח נדע בנ״ל שהוא תבלית בסיפך מבל ידיעה ומחשבה שתבא בזמן בחדש מעבודתו בלרבון בנ״ל:

אות ל״ב. בהמבואר מדה״ק שבהשפלתו ובורדתו לדרי מעלה הלא נדע בנ״ל וברמתו בגבדש לדרי מטה בידיעה בנ״ל מוברח בב״ז לבפך וללמוד תח״ב להדרי מטה הלא נדע בנ״ל ולהדרי מעלה בידיעה בנ״ל (תשר לפי״ז יסובב בשם תח״ב בהיפוך פירוש בהתוב זה ישפיל וזה יהוה) מבאר יותר להפלאת בגלגלים שבאיחתו בנ״ל שבריבוי בעין

זכ כוח כגלגל ממש יכוב ויקיף בכח תמיד (מגב מורחת תבין מרחוק בכללות כדורות שמטפ"י שלא זכו דורות כרמבונים לעיקר כתיקון כנ"ל יש ביכולת כדורות כאחרונים שבעקבות כמדריגה כתחתונה לשוב לתבינו שבמים כתכובה ותפלה וכו' עד שבכח לבד יכי' ומלא כתיקון כנ"ל במלכות מציח כמנכיג כאמיתי שאנו מתכיס תליו:

אות ל"ד. שגם בכ"ז תבין מרחוק בעיון כפלאת דכ"ק על לודות (כחיוב) להעמיד בניס ותלמידים ולפרס כנ"ל גם עיון בכסתלקות כי ממילא מובן שכן בפרטיות כל אדם מוכרח לכתעלס בכסתלקותו כפי מדרגתו בבחינת חיב ושמי כשמים בכדי שיאור בשמים ומרן בניס ותלמידים:

אות ל"כ שגם בכנ"ל לות .. תבין מרחוק שכל מעלת המרן היא בכתחזקות וכמריכה לפיס בכירידה שזכה יכופיע ולא כן עליית משה לשמי שמים ואיב וכו' עד שנאחז ונשאר דייקא מחמת זה בכסתנת מוך למרן ולכוליא מכל כנ"ל לעובדא ולמעשה:

תקעו חוכחה סי' ח' ליקו"ת

אות מ' בבאתו רחיב שבקול שייך לכגן (משה כירחב) מבכחוב את קולך וכו' מבאר יותר גם במה שכתב תחלה על לודות וכר בקול כיולא מעדן לבקות את כגן, שנאמר בעיון כזה:

אות מ' במה שכתב על לודות זוכמת כיתם (שבוא בתערובת וקלקול כמדמה וכחמוכ) שנפקה בכמצבת כיגדואה מתיקון בכבוד וכתפלה וכדעת שבזכיר תחלה. מבאר יותר בבאתו תחלה על לודות בקלקול זה לעומת זה מבקליפה כמעבד ובולע כדעת וכו'. את בכחוב וכיתם כי' ערוס גם מבאר יותר בעיון בכחוב ממזונא דגופא שבבעלה את בחדש ובתיקוני ב"ה וחידוש כעולם שבי' זוכה בבעדר כמבשל וכזוכמא כנ"ל. ובעיון בכחוב כנ"ל וכר וכו' ובבאתו בכחוב כנ"ל את קולך וכו' כי ממילא מבואר שזה כיתה בסיבת כתיקון כחדש שבתחיל בפי"ת לבמשיך לקלקולו כנ"ל:

אות ג' שגם בבפלאת מזונא דנשמתא שזוכים בקול בבשגחה פלעתיד מתכלית כחמונה וכנבואה שזכה משה מבאר ומרמז יותר בתכלית כפלגתו ופרישתו ממזונא דגופא שזכה זה לעתם לא תבל וכו'):

אות ד'. (כולאתי מדברי מוכרנ"ת ז"ל) שבכוונתו בק' מעיון מזונא דנשמתא כנ"ל שאעפ"י שלא נזכה לזה עד לעתיד בבהגת כעולם שלא כדרך כעבע כמוב"פ [וגם בתתן תורה תני למרתי תלקיס אתם וכו' לולא מה שאעלו בתעשה כעגל כמוב"פ] אבל גם כיום מוכרח שב"פ לעבור ולקדם את תכילתו (בקול יעקב) כמוב"פ ולא כעשו. (כלעיטני נא)

כמבואר משאר דבריו בק' שבזכיר מאוד ט"ז:

אות כ' שגם בבל כנ"ל תבין מרחוק [מה שבמעתי מתני ז"ל בשם מוכרנ"ת ז"ל] על לודות כדיוק קשיא שבתגלה לז מאתו ברלותו בתכלול ל' מלבושיו בבלעטה כנ"ל:

אות ו'. בדבר בכתוב גם תניס וכו' שאעפ"י שמבאר גו עיון כרחמנות דס"ת מכתוב כשד משדי וכו' אבל גם זה תבין ותבין בדרכו בק' להבין משל ומליצה. כי גם בפשיטות נתפרש בכתוב על רחמי כתינן (להלוך את כשד למזון בניו):

אות ז' בכמבואר מדבריו בק' על לודות בכתוב חק ליסראל וכו' שעושק כתפלה בכס"ת נתשב לה למזון וחיות. תבין מרחוק שזה עיקר מזונא דס"ת שבגופא כנ"ל: וכן מבואר בפירושו למאמר חז"ל בעיון קליפת עוג. שהוא משר בקרסוליה עקב עשו שבמזונא דגופא כנ"ל ובבלעתו למזון כתפלה ובדעת כנ"ל לייתי קומליא ונקדוש לכוליא מאתו וכו' ומחיה בקרסוליה ועקב עשו כנ"ל:

אות ח' שגם בבמבואר מדבריו בק' בעיון עוג כנ"ל שבבלעתו לכתפלות יבליע ויכלה עי"ז גם לעלס מחנה ישראל שבתפלות וכמוחין נמלאות בבח מבאר יותר במה שזוכים בבקאת בקליפה שיולא ונתגלה מאתו בבוד בשבעים נפש ושב"ז היא בתמלעות עלמות מיוחו מנפשות בגריס שיולאים מאתו בבקאתו כנ"ל:

אות ט' שבבבאתו לעיון גלות בני ישראל ובימות המי' נגיה שבנ"ת בשבעים ל'פם י'רדו וכו' מבאר יותר בדבר בתיקון שכוא זה לעומת זה [בל' ויפלל] שבנ"ת ובשלך לפני פרעה וכו' ובכתגיירות יתרו ובכיעצת עמלק וקריעת יס סוף וכבוד ב' בעיון ונציאת פרים בפרים וירושת ג"י שזכו בילוחתם משה:

אות י'. שלכאורה יש לכתפלה על לודות תיקון כתפלה שבזכיר מאחר גם בשאר מאמריו ובשגותיו בק' ולמה ביוון בבשגב כזאת לדבר מעיון ריצוי בשבניס שמוכרח לתיקון כתפלה ואין זה דרכו בקודם לבכריע בתלעות בשגתו דבר מיוחד רק בחידוש אחד לבתי' שדיבר תחלה ולא לשאר דברי בשגתו כ"א תמלא לפעמים שהוא מרכיב דבר מיוחד כזה כמו בסי' נ"ב שבליקוטי ת'. נמלא לו בזה גם שם חיבור נפלא (במבואר שם בניחוריו ע"ם) אבל מרחוק תבין בדברי

מוכרני"ת ז"ל עש"ז) שזה מה שנמלא תחלה תחת לשונו כך' בדבר בגשמות כיולאותו מקרב כס"ח כי לפי"ז ממילא מבואר שכן כשכינים בתוספיס שם"כ לגבית בתפלה (שבתכלית כהיפך זה לעומת זה כנגד כס"ח):

אות י"ח שגם בכתוב גם תניס כנ"ל תבין מרחוק בעמקי שפתיו להבחת ברחיב בגשמות כס נמי' לבניס מכתוב תשתפכנה לבני קודם וכו' כי כוח שנאמר בעין בכתוב וממילא מבואר שכיח כשלטתם בכתבין שכיתב לז בגלותם כנ"ל:

אות י"ט כוח במבואר (מדברי מוכרני"ת ז"ל בחיי"מ) שבדוב בפלאתו במשיך גם בעלם בשגתו בזאת את כתוכתב לגשמות שרחל- קודם בסתלקיתו וכוח בבחתו לעין תוכחת מסב על מעשב בשגל כנ"ל (בלה בדבריס וכו' לחרי בכותו וכו' ואת עוג וכו') וכוח בעין בכלל כנ"ל בבקדמה שכל תורב ובשגב נמשכב יותר כפי בחיקוניס במבוארים שב:

אות י"ג כוח במה שמודע מדבריו בק' בעת בכחיבה על כתורב בזאת שעיקר בפלגתו ומזכרתו כיתב בדבר בחיפוס ובקשת במגיג שבזכיר שב (ובסוף ספרי תבחר מזב בפריכות):

אות י"ד שבמבואר מדבריו על תודות בנלעת בגשמות בעלמס ע"י בלעת בחפלות וכמוחין שבכס: תבין מרחוק גם בבחתו את בכתוב רוח לפיהו מסיח כ' כי כיח שנאמר בקיות בכתובים כנ"ל תשתפכנה וכו' גם תניס וכו' כי בלילופי דבריו כנ"ל ממילא מבואר שמחמת כ"ז מוכרח בשל בח (רוח לפיהו מסב מסיח בעלמו) ותפלתו כמוב"פ לכיות נלכד בשחיותם כי ידו ותפלתו לבד חוזקת בעקב עשו (שכוח תכלית בחגברותו לבלוע כנ"ל במוב"פ) עד שלא יספיק זאת בשו"ע בעולם כי מדרבב דיוקא מחמת זב יטול ויוליח מאתו כל בגשמות שבלע:

אות ט"ו שבניחוכו בדבר כמוחין בנבלעים ויולאים לחי"כ בדפוחות בריחב שכס בבחינת בגשמב מבאר יותר בחלוקות בגשמב שבעקב עשו כנ"ל:

אות ט"ז גם בלילופי דבריו כך' בבחי' נביח שבכללויות בגשמות בנ"ל שכוח בכסב וכו' נראב מבואר שכל כבולאב ובכחבלות בנ"ל שזוכים דיוקא בבלעתם ובחכסותם כוח בעין מולד בלבנב ובחבלותב דיוקא בבניעב לתכלית כמיעוט ובכחכסות:

אות י"ז בדבר בדריכב ובמיפוס ובבקשב לרוח לפיהו ומביגינו כנ"ל כי בבמלאו ימלא ממילא גם לגשמת עלמו שבחלק לחלקותו ית' כי בכל כנ"ל מבאר יותר גם בבחתו ע"ז מעין ר"ב:

אות י"ח מב שמביא ראיה מכתוב מעיו עשת עין מביני עוג: כוח בכללו זב לעומת זה כנ"ל בבקדמב: גם מבואר לפ"ז בעין בקלותיו במוצא בחיי"מ ובבכל זאת יבפך לחידוש בעולם לעתיד ולמלאות כל בארץ דעב את כ' כמים ליס במוב"פ:

אות י"ט שבמובן מכותלי דבריו בק' שגם בבתוכב בזאת במשיך תיקון בסמיכב לתלמידו מוריעו כ' נתן ז"ל ובע"י במשיך קלת מבחרת קול בתוכחב ובמוסר לנפשות ישראל בחופן שלא יחלים את דעתם ונשמתם כי עוד יוסיף לחזקם ולחמלם ולימן בכס ריח טוב שע"ז יסובב בבכתוב (ומאמר חז"ל) נדדי נתן ריחו עיב לן נאמר אלא נתן:

אות כ' בבחתו מאמר חז"ל עניו בסירב (שבל יבמ"ו) לניגון בתוכחב מבאר יותר בסירת תוכחת מסב בסתלקותו כנ"ל:

אות כ"א שים לבאר בסירוב בח במדמב שכוח בשלמת תיקון במוחין בילידתם מבוחם וזוכמתו:

אות כ"ב בפירוש בבקשב ובחיפוס כנ"ל יש לבאר שזב זב דבר בבקשב ובתפלב שבזכיר תחלב כי בסיבתב לבד זוכים להתגלות בכבוד ובעבים בחמיתי כנ"ל במוב"פ:

אות כ"ג שבבלעת פרנסת במזון ועזון בגדולב ובכח לדעת בחכמב מבאר יותר שבר יביב והולאת בחגלות בבודם בחכמב וגדולב ועושר במוכרח לבחפלטות בעבודתב:

אות כ"ד בכל בנ"ל יש לבאר עוד בחידתו ובשגתו - תודות בבליעב ובקחתב בנ"ל (ועש"פי שלין בחשבחינו ורעיונינו לבבין זזב אבל ממב שבשבב וכליע תותב גם לפנינו לדבר זזב יש לבאר) שנמלא מעין זב בכל מדריגב וכמבואר מדבריו בק' שנמלא מעין זב בכל שנב (וגם בכל מודם בנ"ל) שקודם בעליב לכל מדריגב מהגבר תחלב זב לעומת זה בירידב ובמיעוט ובכבלעב בנ"ל ושעפ"ב נבח ועוז בליר נאמן לבוליאם: מוזרים בחיקוניס חלילב כי בל מב שמוסיף ומרבב ממדריגב למדריגב לבוליאם ולבעלותם שזוכב בכל פעם יותר לקול בניגון ושיר בחדש שמוסיף ע"ז לחזק לבח בנשמות: נלטרפים ע"ז לבח בחפלב שיורד בפניבם לבוליא יותר מבס"ע עלמות חיותב:

אות כ"ב שעוד בכל בנ"ל יש לבאר שגם מחמת זב מתגבר וכולך בחיקוניו בנ"ל כי ממילא מבואר שבחלב ושיר בחדש בנ"ל כוח עיקר בבשלמב לחפלת בליר נאמן בנ"ל ומתחבר יותר גם מחמת זב לבעלותם ולבוליאם

ולכוליהם בעלמות חיותכ :

אות כ"ו שמכ שנכפלים בחטאים לזכיות וכוספת
ריח כטוב כוא ממכ שנכפלים יריזותיכם
וכבלעותיכם בגלות כנ"ל לכוליה יותר על ידי זכ
לבד פלמות בחיות וכגריס וכס"ת :

אות כ"ז בעניז כחליפות של כגשמות בחטאיכם
נראה מבואר שזכ מחמת שכס יורדים ונבלעים
על ידס בזוכמת כגוף כנ"ל וכגס בזכ מבאר יותר
בדוב ועולם כבא שמוכרח (כלן נחסר) :

אות כ"ח שגס בדבר כתמונכ שזוכים על ידי זכ
בכל עת מבאר בביאורו לעזן בכתוב ליר נאמן
וכו' על תודות בבעל תפלה כנ"ל :

אות כ"ט על תודות כיולה מכל כנ"ל שנמלה מעניז
זכ בכל מדריגה מבר קודם כל עליה חוזר
ומהגבר כס"ת לבלוע (כמובא מעין זכ בדברי מוכרנ"ת
ז"ל בכ" . . . . .) ועל מבר נראה בכל כנ"ל
שנמלה מעניז זכ בכל שנה ובכל חודש ים לבאר מכוחלי
דברים כך' על תודות בסיבה שנמלה מעניז זכ בכל
יום : שבתהלה מתחבר -בס"ת לבליע ולבטלים את
כדעת ותה"כ מבדרים ומכניעים רחבי כתניניס על
ידי מימי כעטילה וכו' ומובא גם מזה בל"ם בלכות
עט"ר ע"ם :

אות ל' שים לבבר בקול כמיגון כנ"ל שבוא
שנחבר מתערובת ובלבול כמדמה כנ"ל וגם
מחמת זכ יוסיף ומכפך לזכיות את כחטאים מבחר
שבסיבת תערובתם לבד יולה ותתבוה נעימי וגימי
מבקל כמיגון כנ"ל שמוכרח לעלות ולירד עבור
זכ כמוב"פ :

ביאור על התורה סימן ק"ט ל"ק"ת

אות ל' בדבר כלדיקים כיורבים את תלם
(שבמקום קבורתם) לכיות בקדושת ארץ
ישראל ובכמבואר מדבריו כך' בסוד כ' ישראל בעש"ט
ז"ל שבוא ישראל אדיגו : מבאר בתפיסתו לדוגמא
מכל כלדיקים לקבר כבעש"ט שביה בקדושת ארץ
י'ס'ר'א'ל :

אות ג' על תודות בפליאה מעניז תפלה במובא
בדברי מוכרנ"ת ז"ל מבואר ומיושב יותר בפ"י
במובן מדבריו בק' שבתפלה כוא בדיקות לעלם
בישובה שנו : כי מאתו לבד כל מיני ישועות
שבעולם וכוא עניז בכלים בנזכרים שם שבאדם
בחסרונותיו מקבל בתפלתו את בחיים ובשלמה מבבורת
יתברך שבאורו לא ים גבול כלל :

אות ג' שמעתי מר"ח על תודות כתרי"ג מלוות
כנרמזים בעשרת כדברות שבפרטיות נרמזת
ג"כ בכרתתי חיזות וגם נמלא ג' שחיבר ע"ז ספר
מיוחד ולדעתי נראה מבואר מדבריו כך' (וגם משאר
ספרי למת) שכמו כן נרמזים בכס גם כלליות
כתורה שבנסתר שתתחדש מפי כלדיקי למת בכל דור
ובכל שנה כי זכ עניז קבלת בתורה לנו שבכל
שבועות וגם בכל יום כמובא בספרי למת : וגם לפי
כ"ז יבואר בהמעשה מבלחם כמובא בספר חיי מהר"ן
כפי כמובן מדבריו בק' שבלמת כייחה כוונתו על
בנסתר שבתורה שתתן חלקו (שתתבאר ע"ז תחלה
מזקינו בק' בק') ותה"ל יגלו עשרת כדברות מפיו
כמובא שם שראה בזה כל מה שתלמיד ותיק עתיד
לחדש כי זה זה כוא גם בשגות בנסתר שבכס
תאר זכה בכ"ז :

השמטה צוהר תעשה לתיבה סימן ק"ב

טרם נגע לבאר קלת בכת' בזאת זבכת' חכומות
יכסיומו שבסימן ט' וכתו' ותלה כמשפטים
שבסימן ז' (שבלשתם מלורפים זל"ז כמובן מדבריו בק')
נתפלא בכס לכתורה בשני פליאות פליאה ג' כוא
בדבר כפתח כנ"ל (על כעליה ע"י נפילת תבירו
שלמעלה מאותו) שלכתורה מה יעשה לפי זה
כגדול מתבירו שיין למעלה מאתו : פליאה ב' כוא
בדבר כפרוטה שבכים בזכרת בבשני מאמרי חז"ל
שמביא לזה בסימן ז' ובסימן ט' כנ"ל שמרמזת על
פתחי שפתי בתפלה וכללויות בנסיס שנתבסיס בס
בגלותינו בביסויי בטעם וכממשכיס לתריך כמוב"פ
ובס בסימן -ז' מבאר בזה בתחז"ל שיין בן דוד
בא עד שתבלה ותלא בפרוטה בזאת מן בכיס ובמבסה
שעליה (כיינו שיבלו בתפיקורוסיס וכו') ותה"ל בסי'
כנ"ל מבואר לבתורה מלשון בתאמר בתמינו ז"ל
בעניז יבידת בגשמיס שמביא לזה כי בס מבואר לפי
דבריו בקדושיס שתדרבה- בתרגיזו ובילויתנו מבגות
נזבה לברבת בפרוטה שבבים שזה בעלמו ע"ם :
ובדי לרמז ביסוד בשני פליאות בפלה מוברת לבקדיס
לזה בתל בקדמות : בקדמה ג' כוא בה
שמבואר לפי בכלל בג'
(ובשתר כוא בבשתבה דקמ"ע ד"ה בבקדמה ב' :)
על תודות בתס ובסתך בסובבים ומקשרים את
בתדס בקשרי בשתי בתדריגות בתמובה
בפשיטות ובדעת ים לבתר דרך ממקום למקום
שבן בן שני בסיבובים בתוברחים לק"ם ותפלה בתוב"פ

סיבוב כלילות בד' רוחות וסיבוב כמות וכזרוע כנגד כלב בתפילין שבסוד כד' רוחות מרן ישראל (כמוצא בנסיעתו לפ"י) ועיירות כמוקפות חומה מקודשות ממנה בפרט ירושלים לפניה מן כמומה כי כמומה בגשמיות מקושר לחומה ברוחניות:

(מכתו' חותם בתוך חותם) (..) ולכתלמים מגדולתו שם .) לנכליו בעוזו .) מעולם לעולם ומדרגה לדרגה .) מי יודע עוז אפו ודיוו כמוב"פ.) כמחשבה וכחכמ' תעלה בלימוד .) לבריאת נשמת כאדם — חותם .) בעדן גן עילאה דסתים וכו' כמוב"פ .) שע"ז יסובב בכתוב כמוב"פ בנסתרות .) כמעין מתוס שיסובב עליו בכתוב .) כדין הוא כתורה בעלמה כמו .) משם לכשפיע למטה נזכריס מאד.) כמוב"פ [פני כח'מ'כ' כבכה .) תביה כ'מ'כ עזה בה אב .) בחילוניס שבבתלמות .) הוא בחותם (כף) .) ח'כ'מ'ה בחורת משה .) כמוב"פ בשאר דיבר כ' דיד .) למוכה) עד בא בשמש .) כני"ל .) כ' כני"ל להיות נקרא בשם .)

(..) לדומה את בכתוב וידבר .) כ'ה'ת'י'י'ס שבה [כ'ת'נ'ך'י'ס] בשוקין .) ג"כ כמוצא במ"ה) שמכה נתמלא קניה .) כלבנה .) כני"ל. להיות בתפלת כ' שבאור .) שעבור זה גם בתוא בהשגתו כזאת עלה מכתורה.) יכי רלון שתבנה עירך וכו' כי אלו דברי תורה .) עומד עליהם אח"כ נכשל ויורד בעזותו כגמר .) ואעפי"כ לא יכי' נחסר ונלכד אפי' כשערה דשערה .) ברה דס"ה כנאחזת משה כי בחערובות דעת בטוב .) כרע של בתמורה כזאת יב של'מ'ר ונפלף ונכפף .) כה בטוב בעלמו עד שכל כחותה כולו שבמילוי כיד .) מספר נד"ת כמוב"פ שע"ז יסובב בכתוב ידיכם דמיס .) [לכו נא ונוכחה וכו' שם יהדימו וכו' תיכה .) קרי' נחמה מלחתי משפט כני"ל ותשיבה .) תלרוף כב'ר' סיגיך וכו') שלפי כ"ז תבין מרחוק גם.) כמוב"פ מלעזר זעירי שבחילתו של מורנן .) נעליס כני"ל בשיב לכם של תודות כעזי פניס שתעפ"י .) שלא בא עדיין לבפירות [ויש גו עדיין קלת לחמוה רק .) מעורב טוב ורע) מוכרח להזדכך בעוה"ב בגהינם .) יותר מכל בחטאיס שכולס בשעבוד מלכיות כמוב"פ .) כס יונאיס מעזות כגוף בחתוותיו כמוב"פ וכעטמת בחה בטומאה להחיות .) בעלמה תעפ"י שעדיין יש גו טוב ס .) בעזות מלכותו [שבלא תגה וכבתר כני"ל] לכוף עוד.) לחריס לתחות שעבודו כמוב"פ ממיר ומסליף גם בח בטוב .) שבלא גו עדיין מאחר שע"י בטוב בעלמו קשה ביותר לבבר .) [כמשל בכסף שהי לסיגים כמוצא במ"ה] עד שנפת .) בחליועזר זעירא ובחבילותו של מורנן ירושלם כמוב"פ .) מ"ו רוצה להתגלות ולמלוך ולהשתבר עי"ז בעלמה זה.) כני"ל וכוח בעין בטעות שטעו כיו"ד שבטיס ביוסף.) עד לא מלאו ידם לשפוך דמו כמו שרלו מקודם אבל .) להשתעבד תחת המלכות דס"ה עד שגרמו ג"כ להב .) בבור במאסר [וגם בס בעלמס בור .) ובימ"ש/ליכ"כ אשר בשליבו אותו כ'ב'ר'כ] וגם .) בס חשבו לרעה ה' חשבה לטובה להחיות .) בר גם במזוגה דנשמתא בני"ל בידוע ול .) בעלמו גם לאותם שהיגס בחמי' בשר כי .) תפלתו בני"ל בשיורד וגופל על לפיו ופניו .) להעלות גם אותם שבזה עיקר ביחוד בני"ל בידוע .) [ולפי"ז תבין מרחוק גם בישוב בפליא' במוצא .) שאדמו"ר ז"ל בעלמו דיבר מאחה] אבל .) מאחר שגם עיקר לחיזת בהברה [שבמזוג' .) ע"פ מאד מאד להטות אזניהם .) ע"פ בחיי"ם) כי מעולם בתמורה.) בגלגלה מריס בל דבנין בני"ל קשה מאוד גם .) גדולים להבחין ולידע מי הוא [בית והבבור ,) .)בראשית חכמתו בני"ל יסובב עליו בכתוב במוב"פ ואתה תרעה את עמי עמ' דק' [בגרמז לקמן .) ב"פ) ואף שהוא מקויים בהם בכתוב במוב"פ .) אל תתעלם לבלבל אותם ואת טפס [בפירוש בפשוט וכו'] אבל גם בל עיקר לחמיו הוא לזכות בתבלית.] במוב"פ עד שיגילו ויממהו לגלה בשמחת עולם במוב"פ .] עליה בב' במוב"פ וגילו ברעדה לחרידה [בחדת .] נשקו בר פן יאנף בחכזריות על שפגמו בחותם .] ותאבדו דרך ללבת נע ונד בגלות וגירושין .] לרחם לו לר גם בחור עלמותיו בני"ל .] בפניו ב'ב'ר'ב בחמה בני"ל [ותבלית בהיפך .) מזוגה ותיית דגופא בני"ל בעליתו לבתרי בר .] ב'ת'מ'ו'ר'ב דקדושה בני"ל ח"ש שיתבטל בחליות .] ומוברח ליבד משה בידוע ובירידתו מליבה .][לא היו עזים ומזקים בתחוותיהם היה מתחדש בב"פ .] דתו לבשרו בכלים נפלאים לעלות יותר בחזיונותיו .) בני"ל אבל אם באותם עליות עלמותיו בני"ל מתגברים שבעוב"ז) שגם בס יקדימו נעשה לנשמע ונמשברה יחזו ג' פב"פ ,) במו.) אותם מבדה נדה במוב"פ בשבעה.) במוב"פ בידוע עד שתעלה עם בל בעה .) לעמוד בבר תורב [בעמידת תפלתו במוב"פ] .) גם אחרי ירידתם בני"ל לבבל מאור יום בחותם .) לומות בעדות ב' נאמנה (מבחימת) במוב"פ .) עזין בקדוש' במוב"פ [וכל מי שים בו עזות דס"ה .) שלא עמדו רגלי אבותיו וכו'] וכיה עקב תשמעון .) בתורה [בחתימה בלימודי במוב"פ] ושמר בי"ת לך .) בחותם בני"ל כי בחתגבר בבבושה וטענוה במוב' .) [דבו'ע'ז־ותוקפו על יוסף בידוע] ונחשב נאית .) משם רועה אבן ישראל במוב"פ בי אז בבעדות .) ניבסוף שמו לאב

כפי הפגם וכו' אין יכולין כאן ים להתפלל מאחר
לא סגיא ליה מום בחוב לו מחז"ל
כדרכו סק' בכל ספר : אבל נראה שמאך שמעו על
שבתו בסוף המאמר את שכתוב בז לדבר יחבל לו
ע"ש : נועם העליון לקמן מפרש שהוא כלליות המוחין
שבארץ ישראל. שלהובין דרחימותא כי בשמשכת
בגשמיות מכרוכיות כמבואר בספרי חמת נמלא כמו
כן בהשבת ישראל להשי"ת [בלשון שכתוב כי עזה
כמות אהבה וכו' שלשבת וכו' גם אשבת שלעיקים
כדוד ויסורין נכנם בזה בסוג] שמזה נמשך ונשתלשל
גם אשבת בגשמיות המוכרחת לעולם כמו"ש :
ולשון שלשובין דרחימו חפש בזה לשון שתיקונים
(תיקון ט"ז) לגבי מעלה ורזא דמלה מים רבים לא
יכלו לכבות את האהבה (ומבואר מדברי המקובלים
שגם כל ניצוצי בגשמיות ויאות שנמצאים בדברים
ובדברי שלמה המלך ע"ה סוף גם בסופה שמשכחם
ושהשלשותם מכרוכיות ושעבד בגשמיות שבמדות
שעליונות דלית מאבדא תפיסת בהם כלל] ועיין לקמן :
והעיקר הוא הצדקה של א"י זה שעיקר מבואר
מניח ובזה כפי תועלת שלצדקה לקבל על ידה מבמוחין
של ע"י : אותיות תרומה וכו' מה שמבאר בשעמו
שפלאתו החלה בענין בנועם להביא רואים שהצדקה
היא נדיבת לב מהכתוב מאת כל איש אשר וכו'
[אשר להעורה אין שברה כל כך להביא לזה רואים
שבזה הכתוב מכנה וקורא להצדקה בשם תרומה. וים
להוסיף ולבוא בהפלי כוונתו שק' מענין זה שכתוב
שבתי בבית כ' וכו' ולבקר בהיכלו אשר שלצדקה לבנין
המשכן [לחיקרי מקדם וסיכל נקודה הכוללת לקדושת
ארץ ישראל) היא שעיקר שזוכים על ידה לחזות בנועם
כ' וכו' :
נעימות בתורה וסיא נועם ה' הכ"ל בפנים כי
תוריתא וקוב"ה כולא חד ואין סוף
ותכלית כלל לכמות נעימותה ומתיקותה [תרוכה מארץ
וכו'] וכן להיותה נעימותה ומתיקותה כאשר נבאר
לקמן. ושמעתי מע"ה שמע ממורכ"ת אשר פרע רביעו
ז"ל בדבר הכברה ושמסוגל לכ"ז במקום ובזמן ובאדם :
במקום : ארץ ישראל. באדם : נפש ישראל. ובזמן :
יום השבת [ועיין לקמן מה שיתבאר בזה] ולשעמיק
יותר בכ"ז ובלילוף אשר דה"ק 'הכ"ל שוב נשוב לקשר
דבריו שבתחלת ובסוף ולהגיה את שביאור
לפני המעיין בשות אחר שות :
ו) **באשר** לא נקרא בשם אבלה רק המקח
שנוגע להדם [כמבואר מדחז"ל בשני
שבת דף ק"י ועוד בכמה מקומות] ובספרשת רביעו
ז"ל הכ"ל בשדם ובמקום וכו' אים לבאר שבעלייה
שחובלים מארלות שעמים לבוא בנועם שרלינו כן
עלייה שחובלים מסעממים בעלמם לבוא בנפשות ישראל
[וכע"ק לשת"ח אשר בשם] שמקבלים מנועם שחורם
ויען אשר בארלות שעממים שפם עלם מקומם קשם
ובכך גם לשת"ח לחקן לוחם וכפי מעוט שחיקון
גורמים פגם גם לכלל ישראל ושת"ח שעומדים כנגדם
כמו"פ שפליאו חז"ל לבלול ולקרוא בשם שחובלים
גם לשת"ח שמגלים שם [ועין זה שלד עלמם ח"ו
וגם ברובם ככולם חיים זזים משם עד שמחקנים
לוחם לשעבות לוחבים זל"ז] :
ג) **בפי** שכ"ל יבואר למי בשם שעלם מחובלים
בזיונם נקראים בו רק שרחוקים מהחורם
לגמרי ובריחוקם חובלים ושופכים דם ממש להחשיר
ולמעט בני אדם ושות שכלית שסיפך זל"ז כנגד
שנועם שעומד לחולדם וריבוי בני אדם :
ג) **בפשיטות** פירוש שכחוב לחזות בנועם כי
וכו' אשר גם זה עיקר פירוש
שכבוד לשם"י [שבאדם יכיר ויבין ויחזק בניעם עובו]
ים לבאר גשם מחמת זה שנועם לדבר
שבולם שגורמה שתגלות שכבוד ושחיקונים חוזרים
חלילה :
ד) **בהעלאתו** מדש"ק [עיין בפנים בד"ה ועש"כ
וכו'] שגם כבוד בני אדם [שמכבדים
זל"ז] נמשך מכבוד שם"י שבנועם שמוחין שבת"י [וזה
מבואר גם מלשון חז"ל שמנעימים זל"ז "בדרך כבוד"]
מבאר יותר מה שזל"ז מוחין שחובלים בבחו"ל
[שחובלים זל"ז] שם כפי שפגם שפיגמים בכבוד שם"י:
ה) **בהעלאתו** מכוהלי דבש"ק [שים כבוד פרעו
וכו'] שנמלאים עברש מדריגות בדבר
שבבוד כמספר עשרש בשמלמרות שמיוחדים לשם
ושפם שמובדים ושלורפים לקדושת שמוחין של ת"י
כ"ל בחות ג' מבואר ונראה שכמו כן נחלקים ג"כ
קדושת שמוחין לסיות במספר עשרש וגם ממילא
מבואר בשן שן שעשר קדושות בארץ ישראל אשר
חשבו חז"ל :
ו) **בכלל** שחמיבי בזכוב בהקדמה שפרי יבואר
. לנו בביאור מורכ"ת ז"ל מדש"ק שזה כל
שבח בארץ בשבעת שמינין שנמלא בשם נועם ומתיקות
[גם בגשמיות] שנמשך מנועם שרוחני ושנשתר
שבשתורה. ונראה מבואר כי כל שמקרא זה לא
נאמר רק לשיעורים וגבולים ושלות [במספר שבעה
בנודע] לקבלת נועם שתורה ושלוליה כ"ל :
ז) **בכל** הכ"ל מדש"ק ים לבאר גם כל אשר
תתעלה

מחשלך יותר ממדריגה מטעמי קדושתו שבה נמצא גם כמו כן שבעת ממינין סרוחניים בעוה"ז שעליון וכנסתר יותר: וכמבואר מדברי מורכ"ת ז"ל גם בזה"ק כי סן הן שבעת סלוזות [מכ"ז רועים] סמלוזות בסיכל קדושות סעליונות [מטעמי קדושת] הכ"ל ונמלקים בכפסק תיקון סדם [עיין לעיל] לחתב ובחיים [כי זית שמן ודבש כנגד סתרין מבוחין שבוסף ודוד סמבואר בזה"ח]:

ח) **לבאורה** ים לכפחלה קלת בתריבית לשיטו סק' בתחלת סמאמר. שבל אחד מיבר"ג ים לו חלק בע"ו וכ"ח כפי חלקו מקבל ויוצק מסמוחין של ת"ו. ולא ספק אח עצמו במה שמבאר מסמדבר בדרך בלל שעיקל סמוח וסחכמה הוא בתרין יסרחל. כי סלא גם לפי"ז לבד סיינו מבוחים בעצמיהן שבה"ח 19/08/2018 כפי חלקו בת"ו כן מקבל מסמוח שבה. ועלה עבוח לבאר בזה הכלי לדלג מעניו לעניו בסבאחו אח סמאמר חז"ל שבל מה שברא הקב"ה לא ברא אלא לכבודו. כי גם לפי"ז ים לכפלה לכאורה בסמבואר מדבריו הק' שלא נברא ונמלא כוועה סמוחין שבה לבולדה וכחגלות שבעיד דין שלרן בזאת. וכמוב מאה פעמים שרשית בעממים שבה לא זה בלבד שלא נמלא בהם נועה סמיחין לשתגוות שבעוד עוד בחבלית בסיפך נחשבים נחיבלים [בשופבים דם ימחברים אח בשדם ובעביד שבה מאחו זנע"ז בכ"ל] ויעוד בגפילתם לתוך בעיומים מתגברים נפעמים נקנקל גם לוחו וממילא מבואר שבקלקולם נחקלקל ונחמעט גם שבולדה ובעבוד שבה מבם. ונמלא מזה נבאורה בחורה שבחת חז"ל בכ"ל בבל מה שברא הקב"ה לא ברא אלא לבבודו בכ"ל. ואולם בבל הכ"ל ים לבאר כי לפעמי שתמלא נקודת בארץ נסיית קבוע ומעופע מבאר שלרות שבל דהבה וגדועה סיל בבחות ואיכות נועם ומחיקות כתורה שבה לאין סוף [בכ"ל בד"ה נעימות וכו'] עד שלא היו בים מיבן נהשב לאחות זה בעופע [שהות שבודו ית"ב בכ"ל] שה לא מה שבפילה לשלילה בנגדה לה בחיבלים ברבוי מופלג ב"ב שבר יבואו ויפלו בשלא סמיחין מבעופע כדי לבחתקן ובבא בחיקופ גורמים לחלק מאור סנועם לחלקים. ובשלשות בתחלקות לבד זיבא בשדם נאחות ולפשיג בפס [ויש לפרש בממחת זה לשלם שבילה ית"ב גם בתחלת שבריאה עוקן רוחו ושפסק בשלאריו עד שבר בלו במבפר בעבה לעבר שקדושת שבאלילו בכ"ל:

ט) **לפי** הכ"ל בדבר שבבעה מויים שרוחניים בשלשלים שבל קדושה מבעבר קדושת שבה עד שבעלים ט"ז למספר שבעים. יש לפרוש ולבאר גבב מורחא שבן סן שבעים פנים שבשלשים בספיסיות וכנסתר שבחורם [שזה עיקר סנועם שבה בנודע] שבר כל אלה שבעים פנים מבוויים ושלשים בבעין נפה שבחולדות ועקב שמוב"פ. ושזה כל שברה שבולדה לפתנלות שבבוד [שבאבר בד"ה ועיקר שבבוד] כי כל שבר יפרו וירבו ויחלקו שבעים נפה בקבלת שבעים פנים שכ"ל ליותר חלקים נשלא בתו בן יותר יבולת ניעק ולקבל ולפרנים נועם המוחין שבר בשלשו [ויבואר נפי"ז שגב מורחא בפתחלקות וסתייחסות שבפבית לעין נפה שכ"ל שמיבות שבחוב נשלא תחנק שלרן וכיו"ב] וגם נרלה שבמעי"ו שבכ"ז מובדת כל נפה יבדלו נסיות בלולה שבולם ולפבינ בנועם בל שבעים פנים [ולפקרא יחד בשם נפה בנודע] שובדה גם בענד זה פתחלקות וגבול מיוחד ונבל נפה:

יו) **והנה** בשמביאר בדבר בבחוב שכ"ג נחזות בנועם כ"ה כי וכו' שזה בל הנק עוס"ש שיזבה כ"ה שבפבות יבריאל שבר לעולם ידבי שרן [כ"ה בפי שלקו] בכ"ל שבאר שגב מורחא גם סוף שבחוב חבנים וכו' בבקשה דשמע"ס תודיעני וכו' נעימית בימיך נלה. וגם פשמיות פירום שבחוב חבלים הכ"ל שבם פחלקים [שלרלוים של שם שחבל שבשדים בו] יב להבית בפירושי שבשתר של תודות שחוברים במוב"פ שלחר שבעל ידם בעלמם בל פהתחלקות לחלקים בנע [ויעוין לקמן בויחבב לפי"ז פלימה שרשבונה הכ"ל] גם לפי"ז נרלה שבואר בשחוברים בחיקונם נבנים נחשבים לשתוחין שבר יתחלקו עב ידם ויתקבנו בחוכם:

יא) **עוד** בביאור מורכ"ת הכ"ל בזה שעין שדס"ק בשנוד שבשבע שיו נועם הכ"ל ששלמים בארץ [ובל אחת נמלאם בעבר שדדיגות בכ"ל] נפלו בשגדם שחוברים שבשבע חומות [שבחרים שבל שבשבין לימין שכ"ל. יזה גם בן מחמת שב"ח נמלה בעבר שדדיגות שעומאה זלע"ז בנודע] ובפי שבר ביתלו לעיל שבחוברים שבין שבורה יח"ב בשבת שלמלומים שבוברת בשלשים בחלם נרלה שבואר בזה שם שבקדים שבירה יח"ב לאת חומה תחלם בידם. כי שלמום שיכרה תמיד לשתקדם לשחוד שבר יבבין בה. [בשקדם ערב לבוקר בתחלת שבריאה שבר בשלשות שבלשים בשבר נבאר]:

יב) **לפי** הכ"ל נרלה לבאר בחזרת שבחוב על חומות שבבעה עממין לא תחיה כל נשמה שזה מחמת שבחייהם לא יהיו יכיה ותפבחות בעים חיפך לשפך חומה לשמות שלשים [ובחבנית שדיפך ויהיו מקנקלים ימחמיהם גם לגפבית יבריאל שלשים בעיומית תיהיה שדיבה הכ"ל יבקבר נתקיים בן לח"ב בעבדם

בעבדים ע"ז] אם לא במותם וביטולם לגמרי כי בזה לבד יתבדלו ויתחקקו חיות הקדושה שבהם להתספק למזות בעט שעליון שבנפשות ישראל:

יג) **בהברה** מיתת שעממון סכ"ל [עם שדומה לבשמה] במוחין שחובלים ומזיקין אחר בהם נראה מבואר בסיפ כעין הברה בחינת שבמות לברר ולהעלות חלקי הקדושה אחר בהם בהם בעניינים שעיוניים שבקדושת תרגיזו סכ"ל [כי סר סבית מקודם וכו']:

יד) **בכל** סכ"ל ים לבאר עוד שאחר שנופלים שחובלים [עכ"פ בשנעשה כח"ל] לקדושה תרגיזו ניתוסף הקדושה ותכי' במספר אחד עשר [ושיש שחוספת שנחשלה מעומק שעיומה] כי בשעה מקום הקדושה לא נמצא רק עשרה מדריגות [כמובן כ"ז בספרי אמת]:

טו) **והנה** מכ"ז שוב נשוב לביאור מורכ"ת ז"ל סכ"ל מדס"ק בזה כל שבח בארץ בשבעת ימים שנמלא בהם נועם ותחיקות אחר לפי"ז ובואר שעיקר הוא שבח כמין שעביני דהם [שבשורש שבחוב ארץ וכי'] בשם שנועם יתחיקות יואר מבלולם ובלילוף שמבואר מדס"ק שעיקר שחקה שבולה שאז [נחלתו] שמוב"פ [שבשם כח"ל] הוא בשולה שאז נעלה ונספך ב"ה כנודע מה שחוק ונעים לילוף שבחוב בשבח שארץ זאת ה"ג ודבש גם לפי"ז שבאר יואר לא לילופו סכ"ל סגולת שארץ יום שבעיני [ם"ג] וגשולת שארץ [זשב חלב ודבש] כח"ל:

טז) **בהעלאתו** סכ"ל אשר בילרנו מדס"ק שעיקר שחיקות ונועם שחולה היא בשאיר שבעיני שבאר יואר בענין שבחוב כח"ל ובסילני בזה לומר כנוד כי גם זה לבד בשפר קול שבעיני אשר נקבלת שהולה כנודע:

יז) **בצירופי** הפלאתו סכ"ל: בעם שחובלים מבשבעה עממין שבאים [עכ"פ בשחיעתם] בקדושת תרגיזו ישנו בילם יחד בשפר ב"ג שבאר גם סיום ענין שבחוב כח"ל כי ב"ג לעמו יתן ויבורך את עמו בשלום [בלא ישנו עוד לשחלוקת כמובן]:

יח) **בהמבואר** בכלל זלע"ז [כמזבר בשקדמת ספרי] שהחובלים נחבבים ישומדים בסוג שחמץ ישהומן ובשביקר מסנועם ושמחוק ובמשבת מתוך הגבהי ממחוק ונישם שרוחני בשביאה כן גם נשביקר כל שמשבת שחומן ושמן שבשמי מחמץ שרוחני שהחובלים כח"ל וישבואר לנו שמי כן שאבר גם בגשמיות שבעיניים כח"ל וישבואר לנו שמי כן שאבר גם בגשמיות

19/08/2018

מוכרח לרובם בכולם כרכבת שמחיקות ושחמיצות ישדיו ובשרכבתם ושחדושם לבד ישעגג שאדם וירגיש יותר טעם שנפלא בשם. עוד תרשם נפלאות בשובל שמשכן סכ"ל במכשם עור ע"ז שנבחרם מכל שבלשם עזין לסיות כל שמה ע"ש שעז ושעזות ושיגם בם שבחוב מאחר כל מכשם שבי לשובל שמשכן לסיות מספר סיריעות שבם שעחי שבר מכוון ממם:

יט) **בהשתוות** חובי שמוחין [בשעם ובריח וכו' וכנודע] לשרגים שמחיקות ושנועם כח"ל ובכח סר בית ס' לבאר בשקדמת שקרבנית כח"ל בחות ג' חבין מרחוק גם בבודו שקטורת [בגדול ונפלא יותר כנודע] שפלאת שבחוב לשרכיב גם ס"ג ב"ג בשבר · שממנים שעובים ושנעשים • כי בזה לבד אבדים נפלו לי בנעשים ולבוע ישדיו במספר אחד שבר סכ"ל:

כ) **בהמבואר** מדס"ק [ומובן מזה בדברי מורכ"ת ז"ל] בכל שבעשיות גדולים ורבים ביותר יבואו ויעלו בענד זה גם שחובלים יותר [אבר גם לפי"ז חבין מרחוק ברוב שחבדלות שעלות שחוכרחות למלחמות שרוחניות בחלם] יבואר לנו לפי"ז מזשרת שסריסי בקדושה שעיקר שבעיני כי דבש מלחת לחול דייך בלא יבוא ויחגבר שחיבל והחומן אבר גם שם ומכ"ש בדבר שקטירה סכ"ל, אבר גם ניתן גם רק קורטוב של דבש לון אדם יכול לעמוד מפני ריחה אבל אמרה שתורה [אבר בדעת שלין סוף ים"ם] כי כל שמוך [וחמן] וכל דבש לא תקטירו וכו':

כא) **בהעלאת** דס"ק שעיקר ניעם ניזופי שלוחיות בשכחוב לחז"ל בקיצור ה' ולבקר וכו' הוא בשבח דבש שסוף דבש [ממלית] כנודע כופל בכפלים לנועם ומחיקת דבריו שק':

כב) **כפי** שמבואר שהחמה וסמות הוא בארץ ישראל וכגם שעומדים בחוץ לארץ מוכרחים עכ"פ ליתן ולקבל משם. ים לשחפלה קצת על שמבואר מדס"ק בגם בזה לבאר ושעדר סיעיקר נקראים עכ"פ בשם תומין. ואולם אם נשים את לביני לשעבר שמעמדות כח"ל אבר בשחגלות לא נמצא רק שבעם פעמים ויאמר ושעבירי הוא בשחוס ושנעלם שלא נזכר כלל מאמר רק ברשעות כנודע ים לבאר שבמו כן שחוס ונעלם גם הוא שמוס ושבעוד שבו [לשחשב נאוסך] ובדוב שחדות שהוא ושמוסך ברשעות [ומעלם שעליונה הזאת שמשמשים שם שניסם כאחד] כנודע ומיבן גם בח"ש. נימירים ונהלפים זה בזה ומלך שחמירים נחשבים ע"פ גם שחיבלים בשם חיתין ים"ב לפי ב"ג ובוא גם בשביליך מורכ"ת ז"ל בכל

שכל שמטעם גדול יותר נופלים שם מובלים יותר. כי לפי כ"ל יש לפוסיק ולבעל שטעיקר סוף כח שחמורה וכובד שבידור שקשה שם יותר:

כג) **בביאור** כ"ל בחות שקדום יש לפוסיק ולפרש שבכח שחמורה שזאת לבד בחיים ונופלים ונחערבים גם בחוחין של ת"י ושכל תיקונם שמוב"פ סוף שם נמצא כנגד זה בכח שמוחין של ת"י לברר זאת שחמורה ושגם כל שעדר שתיקון סוף שם לא נמצא יכולת לברר שאז מחגברת שחמורה למהר ולשחליף בדעת ומוח שאדם מוב ברע ושאר בחלה שכנוני דעות גדול ועלוס שמחלוקת וסמריבה שמוב"פ ובמדריגה למעט ממדריגה נאחז מזה מה שנאחז כי כ"ז שובב גם להמבואר משעלאת דבס"ק כ"ל שאם אין מכניסים ומחקעים אח שחובלים שז"ן חומות בשפיכת דמם נופלים ומחערבים בעוי"ן נפש לקלקל גם חותם עד שבחלית שכיפך מספיקים חותם ומצרפים חותם לעצמם ושיהיו גם שם בע"ז [ועזות] כ"ל שלא בקדושה שאין קלקול גדול מזה:

כד) **לפי** כ"ל חבין מרחוק בשפולת פירושו לשכחוב ושאר כ"ח בשם וכו' כ"ח לחוון למעשה ברחשית [שמלא זה שכחוב ברחשית שכולל לכל מעשה ברחשית שבעשרה מאמרות] וגם כ"ח וגבורה ממש לעמוד בשם: כי גם סוף שנאחר יותר מכולם בשאחרה ותחורה בחפיכות ממש כ"ל וסוף סיכל למלך שיסובב עליו שכחיב ובשיכלו וכו' [כי סיכל המלכות. שבחדש שבעיות נחשב לפעמים למדש עשירית כפי שספעת סג' עליונות בשם כמובא במ"ח] וגם שם שעזרי קודם: סוף ותחורתו [בשחתקת שחובלים כ"ע] שאדרי למי שלא יחטא ולא יחליפנו ולא ימיר וכו' שלא תחגבר שתחורה יותר מדאי כ"ל לבל שם כבר נכשל וחטא וסמר ימירנו מוכרח לשחגבר כפלי כפלים ולשתקשר לשטיק שעולם ועומד בסיכל שמלך ביסוד ברחשית ו[ה]מ[ה] לחזיק בגופא ה' ולבקלו בסיכלו עד שיבדר מש[ה]מ[ה] לבד דבש ש[ה]מ[ה] כ"ל (ומבואר בכחבי שאריז"ל שגם ק[ה] יחתקן לעחיד ושעליו נאמר נדיק כחמר יפרח כי פקח סי' ורחם שלשלת גדולם יצא מאחו כמבואר בדחז"ל) כי חשפ"י שכל שחור [חמן כ"ל בחות י"ח] ולא דבש לא חקעירו וכו' לבל בכח קרבן [ה]ש[ה] חקריבו. גם יש לפרש שבחיקון זה בבידור לבד נחחלק סחור בשחחלקות כ"ל בחות ה':

כה) **גם** בכלל כחמיני כ"ל בשקדמת ספרי ביאור הליקוטים: כאשר הבוא בעומק ענין שחובלים שהם בעז ועזות כ"ל ובשעין שמיכות שכחיב

19/08/2018

אחת שבעה

כט) **ולולי** דמסתפינה מלספלוג בפירוש סדרם: סיוהי מבאר לפי"ז גם בבריכה פקחת סמבכן סכ"ל ויסי נועם ס' וכו' בפירש"י שם וסוף שחמר משם בתפילתו ומזמוריו עד מספר אחד עשר סכ"ל במזמור ליח'ויד'ס' [המסוגל לפקל בחבלי ס'ת'ו'ל'ד'ס' כמוב"ח בס"ח]:

ל) **על** תודות אשר זכרתי בחות כ"ז ברוב וטוען סמורת סחובלים סכ"ל שמתגבר לפעמים עד שאין ביכולת לגבר רק ע"י כשי"ת בעזמו: ושאדם צריך להזהר ולשמור מאד שלא יבא בשם כלל מבואר מלילופי דברי מורכ"ת ז"ל בזה אחנו רואים גם בגבמיות בעזלאים מין הדגורים סחובלים ומכאיבים את האדם בחרם שלהם ואסורים מאד בחיבור חמור ולעפי"כ מבדר כשי"ת במקום חרם שלהם בעזמו דבם בבר ומחוק ונעים במחיקות דבם שחמרם כ"ל בעזמו [ובמעחי שמעלה בספרי סטבע תודות הדבורים שבמעט בכל שבה ושבה מלחמה גדולה וכבידה בין הדור שחדם והדור סיען וחובלים וממיחים עד שבמעט מהדור סיען נעשה כלה]:

לא) **עוד** לאחבו פרקים מלירוף הדברים בבחד ובפה שבבאתי בזה הטעין: כי גדולים לדיקים במיחתם ומוחתם ועמוד בגורל ובידור לבעולה כ"ל כי מרוב ועוצם החובלים במריבתם: וכל הגדול מחבירו ועולם יותר לנועם הרוחני עומד כנגדו כמו כן רב החובל הגדול ועצום יותר ומי לנו גדול כמבר"ש בעזמו אשר גם בנגדו גברו מימי המריבה עד שהוכרח למות ולהסתנק מן הטוען אבל גמר ויגמור וחורים לנו קודם מותו ספר הבביני [כי ספר במדבר נחלק לשלשה כי פ' ויסי בנשוא וכו' כמבואר בדחז"ל] אלא הדברים וכו' אחר עשר יום וכו' הר שעיר וכו' בעשתי עשר חודש וכו' רב לכם וכו' [לקבל הנגלה לבד כאשר ים לכוין לזה גם פירש"י שם] פנו וסעו לכם ובואו וכו' [לכל חלק ואלק מהאיך המסוגלת לעזרף ולקבל בתוך הנגלה את הנסתר וספנימיות שבה: ואשר בנסתרותיה ופנימיותיה לבד בעלה נועם הדובבי ועדן הרוחני שבשבת אלקותו יח"ם] וגם מדור לדור כאשר נתגברו החובלים ועלה ח'ל'י' מבבבו בחודש י'ף [מדאם שבשם] והחריבו מבבן קדושת הטעליונות כ"ל ועד שהחריבו גם בית שני בזה בחודש בעזמו ד'יקץ בתוקף ועוצם אלה החובלים [כי חורבן בית שני חמיר לן] חזר ובא נפשו ורוחו בבוליבא קדישא דשב"י דרשיע מעימנא נסיר בית [המבואר בזוס"ק פ' פנחס ד' רכ"ו ע"ב] וגולם לנו תורה שבשחר אור סגנון שאין סעוסק בדאי לשחמם בו: ונגזז ונשחר גם אח"כ כמה מאות שנים: עד דאבחאלת ד' חזר ונחגלה וגם סופיע ושאגר עליהו בזריחת אור שבני שאר"י זלוק"ל ושד נשחלם בחוש שמעולם דבוהו יבראל בעש"ע זלוק"ל [אעפ"י שלא נמלא מאחו רק ספר קטן כאר שם עוד אבל גם סוא רב וגדול באיכותו] וכנגדו גברו החובלים שכ"ל ועלו ובאו בדבים וגדולים בחורש ובחכמה אשר יקמו כנגדו ובעטרת זקנים בני בנים ילא מאחו מוסר"ן זלוק"ל אשר זה ימי'מ'ויו בכ"חמת ע"וג וכ"וטש שמ"וחין (ר"ת נוטש) שכ"ל לעד ולנצח: ואם זלע"ז גברו וכבו כנגדו מימי שמריבה שחובלים אשר עלו ונפלו הגדולי שדור בנפילה שלא שיחה עוד בזאת מימות עולם אבל גם סוא כנגד זה בבוחו וגבורתו מדור לדור להמחיק ולשרחיב גבול שקדושה לשיות בספר אחד עשר. וסוא אשר גם דבים מהקדושים ובעלי רוח שקודם אשר קדמוסו בכמה וכמה דורות שפליאו ולאו שנמלאים שגולות יקרות בשכחובים במחחילים בתון ומשיימים בתון: ומספרם אחד עשר מכוון ממש כנודע (וסוא אשר שמך אח ידו על חלמידו שנאמרה אליו בשם בן נ'ון' שכ"ל גבור כח שעושה דברו בשקדש ושחחלה: חולי כך סוא שפירוש מאחז"ל אין בן דוד בא וכו' יעד שזכה [ולשמוע בקול דברו] אשר גיעה לעיניו נפלאות במאמר רב ני'ח'מ'ן' אי מן חיי וכו' [שנאדרין פי' חלק דף...] עוד לאחבו פרקים ולירופי דבריס אשר בולאתי לזה שעין מדברי חז"ל ומדברי שאריז"ל בגם בקדושה נמלא זלע"ז פוס ממלא דברבן שבבונה: וסוא שעין רב נחמן שכ"ל יחיד מומחה כגן אחא גמור וסבור [מס' בכורות דף ל"ז] לכתוב ולספר כלו ושבועה גם למעלה [די לבאות יכן ומי"י יפר] כי סוא שחומב מחשבות לבל ידח נדח מנפשות יבראל ושוסק לחזק ולעמד זכות גם על הכופרים בכל שנמלאים בחלה סדורות [כמובן מזה בדברי מנכ"ת בחו"מ בשעין שבועת סיכח ע"ש]:

לב) **בהעלאתו** מדש"ק שברח בגורל שכ"ל בחות כ"ז [ובילור שתמורה בהיא מרוב שחחדות ברחשית שכ"ל] מבאר יותר בשמיכות שבחוב שכ"ל לחלה החלק שחרן וכו' כך בגורל וכו' [וכשעין שמבואר גם במ"ש שבשחלקות שקדושה בעזמה לחלקים: נמלא יכולה לבבר ולדחות מחחה שפסולת שמוכרח לדחות] ולמרחוק חבין לפי"ז פיסוד שפליאה בלשונו שק' [שבחות ח'] בשזכרתו בפרטיות שכ"ל מיסרחל יש לו חלק בא"י: כי אחד רב ושלים שפלאות חכמת שעין סוף יח"ם בכל חלק וחבל וגורל שמניע

לה ח [וגם לפי"ז נראה מבואר שפיר שנקרא לזה בשם רגל נקרא לשתחוון שבמדרגה שקטנה מאחוי בשם שהשם המוחין בעלמה]:

לג) **עוד** לולי דמסתפינא מלכפלינ בפירוש שרש: היותי מבאר בפירושו לשכחוד חבל נחלתו שכוח בדבר החיבל [ובפירוש שפטוע כוח על שם שחבל שנמדד בו שנחלה] ובמדריגה למעה ממדריגה יכי זה שחובל למזיק ומחבל במיתה ושפיכות דמים לגמרי כנ"ל: ושחובל שרשון לכל שחובלים וכחוות [אותי החכמה] שמזיקות כוח ס"ג ובפלחה שבריאה שבוראת מכוחת ית"ש נברא גם גופו בחמונת חבל ממש וכוח שפש מות כשתון ומעורב בשמני שקטורת שכ"ל [נטף ס ח ל ת] שלבנה שכ"ל ושחבר ע"ז תין ביכולת לעשוק בזה שתיקון רק כפי דעת שלין כוף ית"ש בתורתו חבר לוס גמו כי כל חבר שנועה גדול ועליה יותר כן ים יותר בכוחו לשבוע ולחקן חת שחובלים שעומדים בנגד וכעין שחלב ושדם שכ"ל חבר בכח שחדם תין ביכולת לברים שם לא בשלחתם לשמזבח שעומד בשקדושות שעליונות כנ"ל ובשתור ודבש גברו יותר שחובלים עד שגם שמזבח תין ביכלתו לשקנס שם לא ברשתים כנ"ל:

לד) **גם** לפי שכ"ל רחה תרחה בשפלחה שכחוב לכוון עבידת שקטורת בשבעה ושעלחה שבעה שגרות שכ"ל ולשיות עי"ז בז' פעמים שחד עשר:

לפ) **כפי** ביאור מורנ"ת שכ"ל בעין שנועה שבשבעה ה"י בשבעה שמינים ים לשחפלה שם שלה שנחשב גם ברשע וששורש בזה שבשה: כי שלה שדרשן כל תיסור שחמן [שבשיפך ממחיקות] כוח בשם לבד [כי שם שכוללים לחמשה מיני דגן כנודע] ושולם בדבר שחמורים ושחערבים שכ"ל חבין מרחוק כי מחד מלד שחום ושעלה פרטיות מליחות שחובלים ושבעימים בכל דבר ובכל זמן עד שתדרשן כל תיסור שחמן ושבשור בשבע ושבורש שבשם לבד: כוח לשות ולמופת שבשם נמלה יותר נועה שלקוחו (ושגם מחמת זה מבורר שהלכה בחוכת מלה בשפה שבחלוים שכיפך [שעפ"י שהריז"ל נמלה בשם מוחין שכולמים לשין ערך מוחין דשבע] לה חסי' ג"כ רק מחמשת מיני דגן שבחים ושבורש חשר ביכלתם לשחשפיך ח"ו בשחובלים שכ"ל) ושגם מחמת זה נמלה בשם יותר כח לשחיות לד שחדם כנודע: וכל תיסורים לשעמים לשחדם ולשמזבח: כוח בריב וכח שחמורה שכ"ל לבד שקשה ושבד יותר שבירור חשר בשם שכ"ל כי בשם שחמורה כזאת בשלמה נחשר גם שדבר לשקרבת שמזבח. כי בשבשם כוח לשיפך שבנועה ושמחיקות

סוח לשות ולסימן שנמלה בו חובלים וכח שחמורה יותר שכ"ל:

לו) **אשר** ביחרתי מדש"ק בשמחמרים שכ"ל בגם בתחלת שבריחה שמלית שפי"ח בשלמי לשור שנועימים ושוכך שחובלים לשפסיק ולימן רווח שכ"ל: וגם שח"ש שחבר בחר לנפשות ישרחל ושעלה חותם שיסיו שמוחין שלשם בשגולת שנועימים יש גבולות עמים בחובלימם שכ"ל מכוון ממש לשמספר בני ישרחל כי חלק ד' עמו: ובשעלחתו שכ"ל מבחר יותר בשבחתו לכ"ז סיום שכחובים שכ"ל ועקב חבל נחלתו

לז) **בביאורינו** שכ"ל בכל שחחלקות נפשות ישרחל בירושת מלש [וקבלחם לפי"ז לשמוחין שבר] כוח בחמלעות שחובלים שנופלים בשם ים לבחר בגם מחמח זה מבוחים ושבחנים גם שמוחין שבנפשות ישרחל בעלמה עד שבם בעלמה חובלים לפעמים זל"ז ושיקר שתיקון כוח שם לא יבחנו ולא יתחלקו עכ"פ מבעולים בבמ"וח"ן לשמיוחיס של שבח ושרן ישרחל [כי בשיפך ח"ו גורם שמריבה שבר נשבע ושוי שם יבוחו של שמוחח] כי בשבחרים בעלייתם שכ"ל כוח יוסף משם דוד ושזה שדור זכיו לעיקר שמנו של עביו בי"ג שלופיו כוח יוסף שלבבח יוסף שבר בקודם קדשו וזיכוכו מפסולת שחובלים שכ"ל סורים וסודיע לדורות שעלה ושחיקון לזה שקלקול בעבר קדושת מזמורי דוד ושרחשים היא היא שחפילה ושבבח שבר יסלל ויבבח לשפי"ת ע"ז בעלמו: ואחס תומיך גורלי [עין לעיל] חבלים ושוי וכוח שעומד במקור שמוחין, ושמיוחים שכ"ל [שמבואר משמו שקדום] ושחבל נחלתו שכ"ל בנחיל כיובע ויוסף בכל עת עתו בזית שבבחס ומנשה ושוי כמובן במ"ש שטוני בעלמו יפרס וירבה בזכרון ושבגד יחירס לנגולם שלמה בשמרה בימיו אמן:

19/08/2018

כדי שלא להוציא הנייר חלק נציג מענין גדולת צדקת א"י השייך לתורה הזאת. א) יש נעימות בתורה וזהו העיקר לזכות להרגיש הנעימות והמתיקות שיש בתורה וכו' וע"י צדקה של א"י ע"י זוכה ליגע ולקבל ממוחין של א"י (בחי' השפעת נועם העליון שהוא בהי' מוחין קדושים של א"י שהם בחי' שלום) ששם עיקר בעיבת המוחין בעיבת התורה. ועי"ז זוכה לבנים הגונים ולגדל כבודו ית' שזה עיקר תיקון העולם ועי"ז יכולין לתקן גם המוחין פגומים של חו"ל ולבטל המחלוקת אשרי הזוכה למוחין של א"י באמת היא יודע נעימות התורה (לק"ע אות תורה וצדקה).

ב יאור עה"ת אריבות אפים סימן קנ"ה בליקוטי חלק א' הליקוטים המצורף למאמר מיוחד מדבר מקדושת וחיבת א"י

אות א' על תודות סתומס [סבבחי מרן יסרחל] סנמלח גם כח כגודל וכח כניתח לסעלג מעלבות ורקבון והפס למבל מזריעת חטה בזרע עובפ ולכחורס מובן ומבוחד הדבר גס זולת המבל אבל מרחיק חבון בפניני דבריו הקדושים לסבב טל סיד סכתוב מרע חטה וכו' וגם מלסונו כך בביאור סכתוב ויקוד מרלס [מלסון כיקוד אם] מרך חפים רחס חבין מרחוק בביחידיו מטבה סתוס סמרומזת במזמור למס רגבו וכו' פן יתקף ותחבדו דרך כי יבער כמעט חפו כי תטפ"י שכל סדרכים כתאבדים יסו' ממלאך כלף ובכעס כמתו' טל כל סמבחיתים וסדיוטים חבל דרך בחם וסחבערם סוח מרעיקר כחף וסמדס"ד סכ"ל וגם ממילא מבואר בביקוד בחם דקדושם לריון כר קדסו [כמזכר שם] נחבעל סדין וסחס כנחיוס מעל סחדס:

אמר (ב' סמעתיק מברדיטבוב ז"ל) מחר כוחבי זאת שמעתי מכמחבר ביאור סליקוטים דבורים טל המבל מבחטם שחופס רביבו ז"ל בבחורם כנ"ל וחירן כמס קסיות וכפיקות סים לתנחים סנוספים לשם): לשון בעטמ"ח ז"ל:

[אגב חורחן ועסקי בביאורי חורם כנ"ל נחעוררתי לכתוב להיבח סתרן שמי טוסק זה כמס שנים ולסטפיר גזה לת דברי גס ממקומות אחרים בבדבריו קס' ובאר ספרי לחת ולח כמסלחי בכוללות בכרך] סזס לבנתי להרחות לסקורח זולת סיהרון בנמלח בדבריו הקדושים לכיות גס עניותם בבמקומס נחבב כעובר וכי]: טל תודות סתור בפסיט כיולח מפי כעליון יח' שבעלם תחדותו יח' ולמעט תהחלק לכ"ע מסמקבלים כפי תיכות סכלים שבו וכמבל סבמם חשר חחיר מעלמה בתחדותו בפבוט ולבמזירזין ומוחזקין בכלי קבלתם נשתר לכם מרפא וחיזיק בבנפשי ובכלי כשעוס בנחלטים בטבעם נחספך לסס סתור יסזריחס זאת בעלמה לסחליפס ולבמיפס לגמרי ומבואר יוזר לפי"ז ענין סברחקס בכחבתי בספרי כוכבי תיר בנמלח בחעלומות דרכי סבורח יח' ומבואר בדברי חז"ל בטען כני מקלוות בחלמלח זאת נחמוטעו וכו' וכן מס שתרז"ל במס' יומח תדס מטמח ט"ח מטפ מטמחין תותו וכו' ורס"י מפרס בזס מניחין תותו להטמאות [ינכחורס סוגס בזס לפי"ז מפסיטות פירוס בחלפ שתור בסי"ח בטלמו בביכול מטמח תת בחדס] לך במבל בשתם בכ"ל חבין וחתבונן בטומק פילוסי שבחמה תין זס רק בכיהס שמניחין תת בחדס לגייר בטלמו תת בתור ולטפי"ב בוודחי נחשב שתור סזס בטלמו חפטול בו תת בטומחס ובסמפס, בכ"ל ונהפיס לדוגמח טנין במרגלים שבסי"ח חמר למבב חייך שלני ניחן לכס מקוס וכו' ובחמח תין זס רק מחמח בלח סי' בנפשות ישרחל שתתערוחת דלתחת. וגטמונס ברוממות קדושת בחרן [בזס מס בלמרי נפלחס חנשים וכו' וט"ב נכפך לכס מולח פי כ' בדבר במרגלים לטעות ולטומחס כתילו סוח בטלמו זוהן לכס בביכול תת סרטס ומקוס טעות סזס. יבחמת לח סיחס כוונחו יח' רק לטובס כמבואר בדברי מורח"ת ז"ל בבלי' חפלוח ערבית כ"פ. טל תודות בנסיטס לת"י בריטת ושוב. שסוע בחיקון סמוברח לזכות טי"ז לגמרי לבוח בחמוחתס וסבי"ח גוחר תמיד חפילו בעת הקלקול כנ"ל כי לח - ומלט שלח יסי' נשתר בכ"פ נקודס ורשימס לעובס [כמו בטנין סתרגלים בנשתר מסס יסובט ולבב] וכן נמלח מטנין כזס בחיפנים סוגים מקודס בבריחס' ועד תחריתס כנ"ל כי בתחלח סבריחס נתכוו בבכרח גס כללים בטלמס ממחמרו יח' כי סחדס חין וכו' ובחמח נחקלקל מס שנחקלקל ותטפ"ב בשתר גס ליזר רבימו, וכן בכל יום ויום בכסי"ח יוכר ומספיע תת כתיר וזלפ"ז מחנדר סקלקול בחסדון בכלים ותטפ"ב נלמח בכל יום גס רבימו ושזר בבחורו יח' עד בס"ד. כל סוף יסיו נשלמים כללים לגמרי וכטנין המרגלים [כ"ל שלטפ"י בגרמו תת סחירבן והגלות מפ"י. לבב מהמת שבמטט סרשימו מיסובט וכלב כ"ל בחו ויבבו גס כמס מחוח שנים נזכס טי"ז לעתיד לבוב ולבח לגמרי בחיחסס [ובמבואר בניסח בגרכס מזכה לך כ' חליקיטו טל בסנחלחס לחבוהו] וכגס בביחיר כטנין כ"ל חבין מרחוק גס בשתר מלוחיו ודבריו יח' חבר יודיע לנו ט"י חכמיטו סק' בכמס מיני הנסניח ונדרים כנחבבים לכלים וכלים לכלי לשר יטשב חוחס בחדס וחי בבס. בחיי עד לנצח וכפליקים ילכו ויהפלו בסס בכל עח ממדריגס למדריגס לחפ"י שבפובטיס נכבלים

בכאים בכם בעלמא מבעבר שתעורכותם כי נפוש
ערבא מגרמא, ונחפים לדוגמא מלית שבתא כי סזוכם
יקבל את שבתא בבני שבתא ובלילן ומסיבא שחבבי
זוכרו וכיסף תליו בכל יום ויום ועושם ועובד לשבין
עבורו ביום שבתי [במובא בדברי חז"ל ונדולי שחכמים
שסיו מורחים ומחיינין בעלמא לשבין לכבוד יום
שבתא] יקבל אמ"כ שארחי בכלי סימים ושכבף שחיב
עד אבל ויחשב בי על ס'.... וכן במובחת שארץ כי
סייני כך כי הוא נחלת ויעקב בעוב שכ"ל בשובב
בם שכחוב על לילות שבתא כי מביחב זו ירובנים
כי ארץ זבת חלב' ודבש' הוא ס"ז בבתא] כי תעפ"י
שמלח כל שארץ כבילו אבל היודע לבילן את שרומות
יספיק את פניו בתפלתו לתקים שקודם לבד כי מס
נורע שמקום הזה גם בשממותם וחירבנם [במובא
בדחז"ל על שכחוב ושבומותי וכו'] וזאת תנוחתי עדי
עד כי בחמלאות בבילו יח' בכל שארץ הוא בשחמלאות
בעשתם בחלקי סניף בחוגם דומים זה לזה ועיקר
מבבנם הוא בחום ולב, וכן במקום שקודם הזה אבל
בביכול לבי ועיניו יהיו שם כל הימים לביאת דורש
ס' לותם וכו' וכל שדר בח"י דומם כמו בים לו תניח
ולסיפך תחבב ארץ בעמים בעבודם זרם ממש [כמבואר
בדחז"ל מבבון שכחוב כי גרבוני וכו' עבוד ה' לחדים
וגם בהבאר לפי זה שפלאת דברי שכחוב ושפילך
ס' בכל בעמים מקצה שמים ועד קצה שמים
ועבדתם שם אלקים אחרים וכו':

ולהרחיב את שדיבור בזה שוב בשוב לשחפלה
בעוסף שחפלה שתקנו אנשי כנ"ג ובשם
כמה גדילים אבל לו מחפללים ומבקשים ג' פעמים
בעוסף שחפלה בכל יום לשתקבץ יחד מארבע בנפות
שארץ לארצו, וכן בחפלת מוסף בשבת ר"ח ויו"ע
שאנו מבקשים נעלית ובעת לשם, כי לכאורה בדעת
שחבואי אין זה טובה בלל בפי שבבר נעקרנו ובאנו
בנעטותינו לארצנו אחרות וכ"ש נעוע ומוטרם במקומו
ופרנסתו כי בחלית שסיפוך למבשע ועיקר יחבב
ויבלע על שחיידים והמופלאים לבולילם מביחם לשרחיק
נדוד, ולם יהי' רצון בורחנו וגואלנו לשיעוד ולשושיע
לנו יגזר עליו גזירות טובות במלכותו שימלוך על
כל שארץ ויפתח לנו תורתו ושבשף ושזשב
שבר לו ותאחנו נעבוד ונעבוד את רצונו כל חים וחים
במקומו ותרצו ולא לנאת ממקומינו ולעלות לא"י,
ובאמת תשובב שפלאת שזאת גם בגאולותינו מגלות
מלרים כי גם שוא בתעיד שארץ, ושכחוב בעלמו
יעיד ויאמר בגן ה' כארץ מלרים, וכאשר ירם בתים
מרכבות פרעה וחילו ומבחר שלישיו טובעו ולא נותר

19/08/2018mnd

אחד מהם, היי לו למשל ליוך וליעשב על כשמו [של
פרעה] ולסורים לבני ישראל את מלרו כאשר סורים
מפיישם את"ב את שתורי וסכנעני וכו', וסבורא יח'
היי לי לשבעיה ע"ז נבד לאבותינו ולבלי לעזיב ולאחוב
מאחרן אבר בבר בבם וסאביד לשריש וחוליש ולבות
בתלחמות חדשות עם מלכי שארץ ועמלק היושב בהרן
בנגב שבאשר שניה משם ידיו וכו' וכו' לא היי ביכולת
לקויים תלות שחולם בתלרים ולזכות גם זזה לחויש
בלאחיים ולמה סולית לותנו משם למען כביל לויתנו
ונתת לנו את שארץ וכי לאכול חמניש וחרובים
היינו לריכים ובלא גם בתלרים יבבנו על היכ. שבשר
ושדגה תכננו חנם. אבל בשימש נא את לבבינו למשל
שבעיות ש"ל ורשה נראה כי שם מבחנים למויישם
בארלותם ומדיניותיש ולרוב גידולם וסללחתם שתויתיה
מוכרחת ומחייבת כ"ש לשיות נעוע ושחול בשארץ
ובלייר ושמים אבר סיגל ושכן לשם שבורא יח'
בתעלומותיו ומחיוב שטבע שזאת שנראה לעיניהו
מדברים שנשמיים חבין בחלפים ורבבות ק"ו לשבעולות
ושבע שרותניות אשר סיגל ושטביע שבורא יח' לכל
חומה ולשון אשר רק בארלותם יללוחו ויעשו פרי
בזרות עבודותיהם אשר חלק לשם [כי בדרך שמדם
רולה ליולך וכו'] ולסיפוך תניחנו שעם שנשחר מכל
שעמים ידע שבירא יח' מרחם אשר לא נלוית ונעשה
פרי בשבודותיהי ליהיו רק בארץ שנשחר שזאת ואין
משוגל ומוטבע לתחייתיהי בחיים שנלחיים ולשחטע
בזועם עוע חעוגותיו עד בני די זולת שארץ שנשחר
זזה מכל שארלות ומי לנו גדול ויקר בשללחת שנארת
שנפש כמו יעקב לשיהו בחיר כחבות ועיניהו שרותה
שגם הוא שבטיע לת בניו לשוליהו ע"ש לחר מותו
לארץ קדושתו ולשנעל מצער נלגול מחילות [ועיין בשם'
כתובות] ושם אין ביללחיהו לשבין ולשבכיל בחוכות
שעוכם שזה, אבל בדרך כלל נראה ונידע מדברי
שבותנו בים לפחוד ולשחיירא משם:

ולהאריך לקח בכ"ז עוד נבח ונחפלח בפ"י
רב"י [ושות מדברי חז"ל] על לותות
שכחוב לך לך וכו' אל שארץ אשר אראך ולא גילה לו
מיד כדי לחבבם בעיניו וליתן לו שכר על כל דיבור
ודיבור וכו' ע"ל ולבאורה יש לשחפלח בשכרה שעשם
שבני וגם בעלם שעשם שכות בסיבת שבשר שעל כל
דיבור ודיבור שבאי"ת מדבר עמשם, ובאמת אין ביין
לבון שכר רק על אדם שפועל מעלמו בפעולתו של
רצון שבי"ת, אבל לא על שפעולם ושדיבור. סיולת
אלין מבשלך שעליון בעלמו יתי, אבל מרחוק חבין
לשבאר וניישב כל שפלילות שאלם בבל אשר שקדמתי

לעיל

לעיל על לוחות שאור ספסים יח׳ סיוגת מפי עליון
יח׳ כי סוף סקדמה למיתיות וכילגת [ונרחם מזה
גם בדברים סגמיים כנ״ל] ומוכרחת היא בכללויות
התורה ובכל זרעי סבריאה [אבר לעדות יחשבו על
מליאותו ודעתו [עיין בספיר ידידות שבתחלת ספפר
לקיטי ח׳ מה שכתוב שם בזיג לבב חכמה וכו׳ חיוב
סבנתו מוטילה לידיעת סבורא וכו׳] שסכוון שבשם
עם זולתם נחשבים כבני ספכים בנוסף לחל לכוונתו
ודעתו יח׳] ומפני זה מוכרחים סגבורי כח לסיות
תחלה בעוסקי דברו ולסקדים את סעשה עד שזוכים
את״כ סיספיע ויסמיע לסם את קול דברו [ומבואר
כ״ז מדס״ק שבש׳ חיי מוסרין] שבתוכן הזה לבד יולד
ונספע להלדיקים כל שסגה וכל דיבור ודיבור וממחת
זה תחבב תורייתא לסתוס יגליף שבתחלה לא יגיע
לשם קול סיריאה ותור שסבגה כ״ת בתוכן שיתעוררו
עבורה בחפלה ולעוסק וחיבתם לדבריו יח׳ ובתוכן
שיתכווס לשם בזה לבד כלים נפלאים לקבל את״כ
את שסבגה בתר סיעד עי״ש כי מכ״ז תבין מרחוק
ברוממות סתרן ובפרט״ שכ״ל כי תברשם תביאו ע״ש
לעוסק שפלגת מעלתו ועבודתו ותגלה לו שבגת קדושת
סתרן וסתיר וסזריח בו לתור עוגה שבולך ותור בכל
שעה יותר כפי עבודתו ושתעוררותו שתשיורר לעבוד
בכל עת. ובתחלה תגלה לו ע״י עבודתו בדרך כלל
שבסי״ת מלמש מ״ע מש״ש עד מ״ת לסיות שביותו
בקודת מרכז בתרן שבתחר לו מכל סתלוות עד
שתשיורר ותתחבב בעיניו לשמיג ולרחות את סתרן
מס כוח וסיכן כוח עד שפעל במיבתו ושתעוררותו
בעשייה דבר כי לשמוע בקול דברו תאבר תרשם וגילה
לו את״כ את בתרן לבא ולסניע לשם [וע״ש בתמת
מניע לו שבר על כל דיבור מאחר שבתיבתו ושתעוררותו
בעלמו פעל ועשה לשמוע ולקבל את כל דיבור ודיבור
מאחו יח׳ כנ״ל] וגם לפי״ז תבין ותתבונן במאמרי חז״ל
שבתפלל סיובב שבי״ת שחזר תבש שבתגברות שרצב
סיכרח לשתין ולשתבב שם חמשם שניש תאבר שרבש
חז את את דלונו וכוספי ושתעוררותו כנ״ל לבא לשם
בכפל כפלים [וכי לועק ואומר טוב לנין במדברות
של מ״י מליבש בפלטין של חו״ל כי כ״ז כוח לרוב
ועוגם בכלים שמוכרחים לקדושת עלומה ומרחה בזאת
כי בתמת אין סוף וחכלית כלל לתמרת שער שחמיטים
שבניכתה תאבר גם מרע״ש לא זכה לזה בכל ימי חייו
עד יום שניתי לסר ג׳ בו [כמובן בשחי סתרי״ל]
וע״י רחיית עיניו את סתרן סק׳ נתגבר בתמרת לבבו
לצין שבריגוש לבא לשם ומרוב ועיגם חמדתו ותסבתו
בז את להתרן סקדיסה לבא לשם נחלש ונגווע לגמרי

עי״ז [כמובן בזה מלילופי דבריו סק׳ ובשתיכות
שבחובים שבחורה סק׳ כי לא לחנם ולריך שחליח
שבורת יח׳ בעת שסתלקותו לסרחותו לו] וע״ז זכה
לסיניח את ספועל ולבוח ולשכלל בקדם קדמים עדן
עין לא רחתה שבבים ס׳ ועיר ס׳ שבתרן סזאת [וכן
שמעתי מדברי מורכ״ת ז״ל בשם שתר״י ז״ל שזה סוד
שכתוב רחבת בכורי תדמתך תביח בית ס׳ תלסיך
שבשתלקות ושתעלות שבשמות שגדולות סוח את בית
ס׳ ת׳] ומי כמוסו עולה לשמים בעלי נפלאה בזאת
ויורד בכח סזה לתכלית סירידה שבקבורתו מוך בית
פעור וע״ז שבחון לתרן כנ״ל עד .סיוגית ויעלה גם
גם לכל נפשות ישראל לסביאה לתרנו ומקומו שנחמד
וסנחשק הכ״ל כ״ש בזוס״ק על פסוק ובחבורתו
דליתחבר עמנו בגלותא גרפא לנו] כי לא לסבל ולריך
ח״ו נשבע ס׳ לאבותינו לתת לנו את שתרן בנחמדה
סזאת ושרבש לשתפאר בסוניתו תוחנו ממלרים עד
שלזכר סזה לבד יסובבו כל שמלות וגם בתבר גגלה
לאבותינו במתן תורתו סק׳ שתפאר ותמר תנבי ס׳ ת׳
תבר סולתתיך מתרן מלרים וכל מ ק ו מ ו ת
מושבותינו תבר נתפזרנו בתרבע בנפות שתרן בגלותינו
נקרתים בשם גלות מלרים כמבואר מדבריו סק׳ כי
סן סן שמלרים וסגבולים שבכח שטבע תבר לרודפינו
שכתירו וסשיגו תותנו בשם מדוד לדוד בתלאות
מתלאות שונות [ורק עדיר זה לבד שתפאר עלינו
שבי״ת של תבר סולת תותנו משם] לתת לנו את
שתרן שטובב תבר לא גומתם כלל בשגשת שטבע כי
תמיד עיני ס׳ ת׳ בם תבל גם בשבאנו תל שתרן
חמדם טובב ורחבב סזאת תבש שמבינו בקול מוליחי
דבחש לבבות בכי של חנם נקבע לנו בכי לדורות
בחורבן סבית שזה בללויות כל שהבזים ושפשטים.
[כמבואר גם מזה בדבריו סק׳ בליקו״ת שי׳ ז׳ כי
מרחמם ושגשם] ומתפזרנו בתרבע בנפות שתרן
ומתרחקנו מתרן שטובב סק׳ סזאת ועתה כל תקוותינו
סוח על תבש תשיח שיקויים בנו ובחבורתו נרפא לנו
(חסר) כי גם בני פרטיות שתפילין שבפלם שתמונה
שמע ישראל וכו׳ שנחשבים ועומדים בבני שתורה
ות״ו ס״ת שבשמו ית׳ מוכרח לחברם וליחדם בב׳
תותיותיו יו״ד ס״ת שזכינו ליניתת מלרים לבני ספרבות
שבשם נשפע ומתגלה תכמתו ובינתו ודעתו בתבה
ותומת על בניו ותולדותיו לסוניתם ולבעלותם מקבלים
דקבוות מוחם ודעתם שע״ז יסובב שכתוב יעברתי
וכו׳ ונשא וגידל לותם עד שינתגלה ודיבר עמהם
תח״כ פנים אל פנים (חסר סיום שתתר שתבאר שגלה
מבתחבים בי בסעתקתי מבם: בגנו לסניע לפניך

הקורח גם רמזי פרקים מסמכתי בסדר הכנתי בענין זה בסוף להסופגנ בחורב ובירלם וכו') על לודות הכוונה נ"י שבדבר בסיתי לגלו חין ביכלתי ועיכות דעתי נברר ולקבוע גם כהלכה כמיתו כי מה נעשה בדוח סגלולב סכללות לנסוע נ"י סתם נחשב עי"ז חו לנפרדים ונתרחקים מהדמו"ר ז"ל על תסר תמר תני רוצה להסתר ביניכם וכו' סם מלסזכיר ולחמר דבר כזה שתין לו שחר כי סלא ניודע שבירבה תורם כעסון בני חדם ובן גם סמה דברינו סק' סחלה כי כ"ז ניבר ונחמר מחמת שחטעם שסבינה שנשחכנו חז מחל לובם כבולם של סנוסעים נ"י ידע ברור ניום שלא יתעורר גם לחד מציר לנסוע נשם על קברו סק' כי גם כשנשחר במדינה סזחת נחפרדו מחד סרבם מחנשיו לחר שסתלקותו סק' כי בסר"ש ניומי חיינו סקדושים בחו חליו לנומן על ר"ש כלחרון לערך חשם חו שם מלוח חנשים [ובלשון בני חדם בדרך חומנת סיו מרגיל לפומייהו לומר שבחו חליו חז בערך חלף חנשים כן שמעתי מחבי ז"ל בשם מוסרנ"ת ז"ל) ונחמ"ב בר"ש ברחטון שלחר שסתלקותו סק' בחו למספר ולח סיו רק ערך שנים חנשים ולח ניותר ונלפי חלפים ק"ו שחם סי' ניוסף לנ"י להסתלק שם שבוודחי לח סיו נמלחים רק יחידים מיוחידים מגדולי חנשיו נסיו נוסעים לשם ובדבות הזמן סי' נשפע כדבר לגמרי, חבל בנידון דידן ובחלה פימים שבבר זכינו לסמוע קול קורח במדבר פנו דרך ס' כל ניש יכשל יכל סר וגבעה יספלו וכו' ובמים עזים נחן לנו שם "ם חת סדרך וסנחידה בנפלחות שלח היו מעולם, וכל מחיר סנסיעה לבעל הספינה ברוח וביב סוח בכ"ס רו"כ וסדרך כבוש וחמידי על שים ביכולת לנסוע ולבוח ברוח ושוב גם משם לחומת: לימי ר"ש סק', ותיך נכנס ונקרח בשם פירוד וסרחקה מהדמו"ר סק' ז"ל לסיוסב בחרץ עיר חלקיו ובחלית הסיפך נכנס ונקרח בשם קירוב ודביקות להדמו"ר ז"ל נסיוסב בחרץ סעממים ויש שגם במקומו ממדינת רוסי רחוק ובבד עליו סדבר כמחרינו ממש כנודע

(כחן חסר):

וכמבואר מדבריו סק' גם בס"ח שבת כ' סוח לשון סבליון עין לח רחתם וכו' וזכרתי כ"ז במחמר מירנ"ת ז"ל שבפטירת הדמו"ר ז"ל בלילה שחרונה חשב כל שלוש שכחוב רחשית ביכורי חדמחך חביא בית ה' חלקין וכו' [כפי שמדו חז בחידושיו בשלי בב"ח שלי ג') ושחי"ב עלה בדעתו שמבואר בכתבי שחריז"ל שזה סוד שסחלקות ושחעלות גדולי הנשמות וכו' (גם כחן חסר) כי מה נורח שמקום שזה לין זה ב"ח בית ה' ומביחו [שרשום בשם מסה שנחלה בחותיות שלמה] בן דוד שעניו יסובב שכחוב כי בית יעשה לך ה' שמזה מבואר שגם חדמו"ר ז"ל בעלמו סוח בעיקר בית חלסותו וחכחתו יתי' [ומיובב לפי"ז פליחות שמחז"ל על לודות שכחוב כי על לפי וחמתי וכו' שבשיבת קלקולו בפרטיות בחטא בשם פרטי שחטירר ויולח שקלקול ושמורבן בכללות לכל נפשות ישרחל יען כי נשמתו וחזמתו [כנגודת משה] שלמטלה מכל שחרש סיחב סעיקר בבית ובנין שכללי חשר בשם כי כל מה חשר חסרי ליון למשכן כבוד שבורח יתי' וזחת שכיונתו ומניחתו וכשח כבודו עד שכל סוח רק בשיבת רגיונו ותחותו בביכול לשיות שכיונתו בנשמות ישרחל שלמטה שנדלים מטדן בית חלקיני, ובעיקר בשמובחר וישרחש לכולם שבוח רחש לגלו